

Bruksela, 5 grudnia 2025 r.
(OR. en)

16345/25

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2025/0383 (COD)

EF 398
ECOFIN 1673
CODEC 2033

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	4 grudnia 2025 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2025) 943 final
Dotyczy:	Wniosek ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, nr 648/2012, nr 600/2014, nr 909/2014, 2015/2365, 2019/1156, 2021/23, 2022/858, 2023/1114, nr 1060/2009, 2016/1011, 2017/2402, 2023/2631 i 2024/3005 w odniesieniu do dalszego rozwoju integracji rynków kapitałowych oraz nadzoru w Unii

---

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2025) 943 final.

Zał.: COM(2025) 943 final

Bruksela, dnia 4.12.2025 r.
COM(2025) 943 final

2025/0383 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, nr 648/2012, nr 600/2014, nr 909/2014, 2015/2365, 2019/1156, 2021/23, 2022/858, 2023/1114, nr 1060/2009, 2016/1011, 2017/2402, 2023/2631 i 2024/3005 w odniesieniu do dalszego rozwoju integracji rynków kapitałowych oraz nadzoru w Unii

{SEC(2025) 943 final} - {SWD(2025) 943 final} - {SWD(2025) 944 final}

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Ożywienie gospodarki UE i wzmocnienie jej pozycji międzynarodowej mają kluczowe znaczenie dla mandatu Komisji Europejskiej. Jak stwierdzono w raportach Draghiego i Letty¹ oraz w wytycznych politycznych Komisji na lata 2024–2029², konieczne są pilne działania w celu poprawy wyników gospodarczych i zapewnienia, aby UE mogła decydować o własnej przyszłości. W Kompasie konkurencyjności dla UE³ określono kompleksowy plan wzmocnienia gospodarki UE i wykorzystania jej potencjału, przy czym kluczowym czynnikiem umożliwiającym realizację tego planu jest unia oszczędności i inwestycji. W marcu 2025 r. Komisja przedstawiła swoją strategię dotyczącą unii oszczędności i inwestycji⁴. Jej celem jest ułatwienie obywatelom zwiększenia ich bogactwa poprzez inwestowanie na rynkach kapitałowych, zwiększenie zdolności inwestycyjnych w UE oraz integracja unijnych rynków kapitałowych. Dzięki usuwaniu barier na rynkach finansowych i ułatwianiu transgranicznych przepływów kapitału strategia unii oszczędności i inwestycji może wspierać gospodarkę UE, pobudzać tworzenie miejsc pracy i zwiększać konkurencyjność.

Potrzeba podjęcia pilnych działań została powszechnie uznana na najwyższym szczeblu politycznym, w tym w oświadczeniach i wezwaniach do działania ze strony Parlamentu Europejskiego⁵, Rady Europejskiej⁶, Eurogrupy⁷, szczytu państw strefy euro⁸ i Europejskiego Banku Centralnego (EBC)⁹. Międzynarodowy Fundusz Walutowy („MFW”)¹⁰ i Organizacja

---

¹ Raport Enrica Letty w sprawie przyszłości jednolitego rynku. Dokument dostępny pod adresem: https://single-market-economy.ec.europa.eu/news/enrico-lettas-report-future-single-market-2024-04-10_pl; raport Mario Draghiego na temat przyszłości europejskiej konkurencyjności, 2025 r. https://commission.europa.eu/topics/eu-competitiveness/draghi-report_pl.

² Wytyczne polityczne na lata 2024–2029 | Komisja Europejska. https://commission.europa.eu/document/e6cd4328-673c-4e7a-8683-f63ffb2cf648_pl.

³ COM(2025) 30 final. https://commission.europa.eu/topics/eu-competitiveness/competitiveness-compass_pl.

⁴ [Savings and investments union strategy to enhance financial opportunities for EU citizens and businesses – Finance \[Strategia na rzecz zwiększenia możliwości finansowych dla obywateli i przedsiębiorstw UE – Finanse\]](https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-10-2025-0185_PL.pdf).

⁵ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-10-2025-0185_PL.pdf.

⁶ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12-2024-INIT/pl/pdf>,

<https://www.consilium.europa.eu/media/x3tp1b5k/european-council-conclusions-pl.pdf>.

⁷ <https://www.consilium.europa.eu/pl/press/press-releases/2024/03/11/statement-of-the-eurogroup-in-inclusive-format-on-the-future-of-capital-markets-union/>

⁸ „Podkreślamy, że istnieje pilna potrzeba poczynienia szybkich i zdecydowanych postępów w zakresie unii oszczędności i inwestycji, ze szczególnym uwzględnieniem unii rynków kapitałowych, w celu uruchomienia oszczędności i odblokowania finansowania niezbędnych inwestycji wspierających konkurencyjność UE oraz że stanowi to naszą wspólną odpowiedzialność”. Zob. Szczyt strefy euro (20 marca 2025 r.) – oświadczenie – s. 1, <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-504-2025-INIT/pl/pdf>.

⁹ Europejski Bank Centralny: „Capital Markets Union: a deep dive” [Unia rynków kapitałowych: dogłębna analiza]. Dokument zmieniony w maju 2025 r. Dokument dostępny pod adresem: <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/scpops/ecb.op369~246a103ed8.pl.pdf?503a501a41fd4b4659d3b0616c405190>.

¹⁰ Międzynarodowy Fundusz Walutowy: „A Recovery Short of Europe’s Full Potential” [Gospodarka odzyskuje siły, ale jej potencjał wzrostu jest ograniczony], 24 października 2024 r. Dokument dostępny

Współpracy Gospodarczej i Rozwoju („OECD”)¹¹ również wezwały do podjęcia działań w celu usunięcia pozostałych barier utrudniających integrację rynków finansowych.

Wdrożenie unii oszczędności i inwestycji wymaga kompleksowych środków z zakresu polityki, które będą miały wpływ na różne aspekty systemu finansowego UE, przy zastosowaniu całościowego podejścia obejmującego zarówno rynki kapitałowe, jak i sektor bankowy. Środki te podzielono na cztery wzajemnie powiązane filary: (i) obywatele i oszczędności, (ii) inwestycje i finansowanie, (iii) integracja i skala rynku; oraz (iv) skuteczny nadzór. Niniejsza inicjatywa ustawodawcza koncentruje się na integracji i skali rynku oraz na skutecznym nadzorze.

Niniejsza inicjatywa ustawodawcza koncentruje się na barierach wynikających z braku harmonizacji przepisów UE i podejść nadzorczych, co prowadzi do fragmentacji i gorszych wyników unijnych rynków kapitałowych. Bariery te utrudniają wysiłki rynkowe na rzecz rozszerzenia działalności i budowania skali na całym jednolitym rynku poprzez działalność transgraniczną. Utrudniają one również korzystanie z innowacyjnych technologii cyfrowych w trzech obszarach, które mają zasadnicze znaczenie dla sprawnego i skutecznego funkcjonowania unijnych rynków kapitałowych, a mianowicie w zakresie obrotu, rozliczania i rozrachunku transakcji oraz zarządzania aktywami.

Pomimo harmonizacji ram regulacyjnych i istnienia paszportów dla usług finansowych utrzymująca się fragmentacja wynikająca z tych barier ogranicza potencjalne korzyści płynące z jednolitego rynku UE. Bariery te wynikają z różnic w podejściach regulacyjnych, często odzwierciedlających korzystanie ze swobody uznania przy transpozycji i interpretacji dyrektyw UE oraz różne podejścia do nadzoru. Bariery te niepotrzebnie komplikują transgraniczną działalność uczestników rynków finansowych. W rezultacie albo nie mogą oni w pełni korzystać z ekonomii skali i zwiększonej efektywności operacyjnej, albo nie ma dla nich wystarczającej zachęty do ułatwiania inwestycji transgranicznych. Zwiększa to koszty, opóźnia wprowadzanie produktów na rynek, ogranicza wybór produktów i usług finansowych dostępnych dla przedsiębiorstw i obywateli oraz sprawia, że te produkty i usługi są droższe.

Niniejsza inicjatywa podkreśla również znaczenie rozwoju technologicznego i innowacji w sektorze finansowym. Bariery regulacyjne utrudniają upowszechnianie i wykorzystywanie technologii nowej generacji, takich jak technologia rozproszonego rejestru (DLT) i tokenizacja instrumentów finansowych. Takie technologie mogą przyczynić się do poprawy usług finansowych dla obywateli i przedsiębiorstw.

Rozbieżne praktyki nadzorcze mogą również stanowić barierę dla integracji rynków kapitałowych, ponieważ uczestnicy rynków finansowych prowadzący działalność transgraniczną muszą zarządzać różnymi wymogami na całym jednolitym rynku. Taka fragmentacja praktyk nadzorczych powoduje dodatkowe koszty, większą złożoność i niepewność prawa dla operatorów, zwłaszcza tych, którzy zamierzają prowadzić działalność gospodarczą i inwestować w całej UE. Niepewność prawa i wynikające z niej nierówne warunki działania sprawiają, że UE jest mniej atrakcyjnym miejscem docelowym inwestycji.

---

pod adresem: <https://www.imf.org/en/Publications/REO/EU/Issues/2024/10/24/regional-economic-outlook-Europe-october-2024>.

¹¹ Badania gospodarcze OECD: European Union and Euro Area 2025 [Unia Europejska i strefa euro, 2025], lipiec 2025 r., dokument dostępny pod adresem: https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2025/07/oecd-economic-surveys-european-union-and-euro-area-2025_af6b738a/5ec8dcc2-pl.pdf.

Cele wniosku

Ogólnym celem niniejszej inicjatywy jest integracja unijnych rynków kapitałowych i poprawa funkcjonowania jednolitego rynku usług finansowych UE z korzyścią dla inwestorów, przedsiębiorstw i całej gospodarki UE. Przyczynia się to do realizacji podstawowego celu unii oszczędności i inwestycji, jakim jest umożliwienie inwestorom i przedsiębiorstwom dostępu do szerszego zakresu możliwości finansowych oraz uruchomienie oszczędności na potrzeby inwestycji produkcyjnych.

Niniejsza inicjatywa przyczyni się do osiągnięcia celu ogólnego poprzez realizację poniżej wymienionych celów szczegółowych.

Umożliwienie dalszej integracji rynku i osiągnięcie efektów skali

Proponowane zmiany mają na celu usunięcie barier utrudniających integrację w podstawowych sektorach handlu, rozliczania i rozrachunku transakcji oraz zarządzania aktywami, a także poprawę zdolności uczestników rynku do sprawniejszego działania we wszystkich państwach członkowskich, umożliwiając tym samym integrację rynku i osiągnięcie skali rynkowej. Będzie to sprzyjać konkurencji, zapewniając skuteczne przenoszenie korzyści skali na użytkowników końcowych.

Umożliwienie zintegrowanego nadzoru

Skuteczniejszy i bardziej zharmonizowany nadzór ma zasadnicze znaczenie dla integracji unijnych rynków kapitałowych. W miarę postępów w kierunku głębszej integracji rynków kapitałowych kluczowe znaczenie ma to, aby unijne ramy nadzorcze ewoluowały w taki sam, przewidywalny sposób. Niniejsza inicjatywa ma zatem na celu wyeliminowanie niedociągnięć i nieefektywności obecnych ram nadzorczych poprzez usunięcie niespójności i złożoności wynikających z rozdrobnionych krajowych podejść nadzorczych. Jej celem jest uczynienie nadzoru bardziej skutecznym, sprzyjającym działalności transgranicznej i lepiej reagującym na pojawiające się zagrożenia, przy jednoczesnym zmniejszeniu zbędnych obciążeń dla przedsiębiorstw. W przypadku niektórych istotnych i transgranicznych podmiotów w obszarach obrotu oraz rozliczania i rozrachunku transakcji, a także w przypadku podmiotów w nowych obszarach, takich jak dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, łączenie nadzoru na szczeblu UE może sprzyjać integracji rynkowej i skuteczniejszemu funkcjonowaniu rynków kapitałowych. W przypadku dużych grup zarządzania aktywami i funduszy inwestycyjnych większa konwergencja i koordynacja nadzoru na szczeblu UE przyczyni się do usunięcia barier i zintensyfikowania działalności transgranicznej. Ogólnie rzecz biorąc, niniejsza inicjatywa ma na celu zwiększenie wykorzystania i skuteczności narzędzi konwergencji praktyk nadzorczych Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) oraz wprowadzenie nowych narzędzi, a tym samym wspieranie jednolitego rynku usług finansowych.

Wspieranie innowacji

Proponowane zmiany mają również na celu usunięcie przeszkód regulacyjnych dla innowacji opartych na DLT z myślą o stworzeniu ram umożliwiających wykorzystywanie nowych technologii w świadczeniu usług finansowych. Aby innowacje mogły się rozwijać, zarówno system pilotażowy DLT, jak i standardowy zbiór przepisów powinny umożliwiać przemysłowi korzystanie z DLT w celu wprowadzania efektywnych rozwiązań na rynek, przy jednoczesnym zapewnieniu ograniczenia powiązanego ryzyka. Dzięki usunięciu tych barier proponowane zmiany mają również na celu zwiększenie konkurencji w obszarze usług

rozliczania i rozrachunku transakcji, co doprowadzi do poprawy wyników rynkowych i zwiększenia efektywności rynków kapitałowych.

Osiągnięcie uproszczenia

Przegląd konkretnych dokumentów ustawodawczych stanowi okazję do uproszczenia poprzez zmniejszenie obciążeń administracyjnych. Pakiet ma na celu uproszczenie wymogów regulacyjnych, dzięki czemu działalność transgraniczna stanie się bardziej opłacalna. Uproszczenie jest realizowane na kilka sposobów, takich jak: przeniesienie niektórych przepisów z dyrektyw do rozporządzeń; zawężenie zakresu środków stanowiących nadmiernie rygorystyczne wdrażanie nakładanych na szczeblu krajowym; udoskonalenie uprawnień poziomu 2; usprawnienie nakładających się, kosztownych i nieskutecznych uregulowań nadzorczych; oraz, bardziej ogólnie, usunięcie barier w unijnych i krajowych ramach prawnych dla operatorów rynku i inwestorów.

Pakiet dotyczący integracji rynkowej i nadzoru składa się z trzech wniosków ustawodawczych, a mianowicie: wniosków dotyczących rozporządzenia zbiorczego i dyrektywy zbiorczej, które zmieniają szereg istniejących aktów prawnych UE dotyczących rynków kapitałowych, oraz wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie zamknięcia rozliczeń, które zmienia dyrektywę w sprawie zabezpieczeń finansowych i uchyla dyrektywę w sprawie zamknięcia rozliczeń.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Zmiany proponowane w niniejszym pakiecie są spójne z obowiązującymi przepisami w dziedzinie usług finansowych. Mają one na celu wspieranie silniejszej integracji rynkowej i osiągnięcie poprawy wydajności poprzez: (i) usunięcie barier dla działalności transgranicznej i innowacji, (ii) zwiększenie zbieżności przepisów i konwergencji praktyk nadzorczych; oraz (iii) wzmocnienie zdolności nadzorczych w odpowiednich sektorach. Zmiany te są spójne z celami konkurencji, skutecznego funkcjonowania jednolitego rynku usług finansowych i zwiększania swobody świadczenia usług w całej UE, bez uszczerbku dla stabilności finansowej, integralności rynkowej lub ochrony inwestorów. Dzięki temu rynek finansowy UE pozostanie bezpieczny i atrakcyjny na całym świecie. Wdrożenie tych zmian jako pakietu umożliwia zapewnienie spójności między poddawanymi przeglądowi przepisami sektorowymi. Proponowane zmiany mają również na celu wyeliminowanie niedociągnięć i nieefektywności obecnych ram nadzorczych poprzez wyeliminowanie niespójności i złożoności wynikających z rozdrobnionych krajowych podejść nadzorczych.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejszy wniosek jest spójny z podstawowym celem strategii na rzecz unii oszczędności i inwestycji, jakim jest umożliwienie inwestorom i przedsiębiorstwom dostępu do szerszego zakresu możliwości finansowych, a tym samym uruchomienie oszczędności na potrzeby inwestycji produkcyjnych. Niniejszy wniosek jest powiązany z innymi inicjatywami zawartymi w strategii na rzecz unii oszczędności i inwestycji, na przykład inicjatywami dotyczącymi emerytur, zwiększenia udziału inwestorów detalicznych w rynkach kapitałowych oraz finansowania gospodarki realnej na zasadach rynkowych. Inicjatywy te mają na celu wzajemne wzmocnianie się i wspólny wkład w realizację ogólnych celów. Inne środki przewidziane w strategii na rzecz unii oszczędności i inwestycji, takie jak strategia na rzecz wiedzy finansowej, zalecenie w sprawie rachunków oszczędnościowych i inwestycyjnych, środek na rzecz wspierania inwestycji kapitałowych, w tym za

pośrednictwem programów ustawodawczych, oraz środki dotyczące dodatkowych emerytur, będą mniej skuteczne, jeżeli bariery utrudniające dalszą integrację unijnych rynków kapitałowych nie zostaną usunięte i będą nadal powodować wysokie koszty dla inwestorów i przedsiębiorstw.

Wniosek jest również spójny z polityką UE mającą na celu zwiększenie konkurencyjności Europy, strategią nakreśloną w Kompasie konkurencyjności dla UE, strategią jednolitego rynku, unijną strategią na rzecz przedsiębiorstw typu start-up i przedsiębiorstw scale-up oraz komunikatem w sprawie prostszej i szybszej Europy.

Proponowane zmiany zwiększą atrakcyjność unijnych rynków kapitałowych, przyczyniając się tym samym do finansowania priorytetów UE. Pozwolą one to osiągnąć, w szczególności poprzez: (i) dalszą harmonizację przepisów; (ii) ułatwienie systemom obrotu, infrastrukturze rynków finansowych i funduszom inwestycyjnym prowadzenia działalności i świadczenia usług transgranicznych, a tym samym zmniejszenie kosztów ponoszonych przez wszystkich uczestników rynku; oraz (iii) w odniesieniu do innowacji – zapewnienie, aby system pilotażowy DLT, który ma na celu wspieranie innowacji opartych na DLT w dziedzinie usług finansowych, oraz przepisy dotyczące rozliczania i rozrachunku transakcji pozostały adekwatne do zakładanych celów w zakresie innowacji.

Pakiet ten jest również spójny z opracowanym przez Komisję programem uproszczenia i strategią jednolitego rynku oraz przyczyni się do ich realizacji. Pakiet ten pozwoli to osiągnąć, w szczególności poprzez: (i) harmonizację i usprawnienie niektórych przepisów mających zastosowanie do obrotu, rozliczania i rozrachunku transakcji oraz funduszy inwestycyjnych; oraz (ii) przeniesienie części wymogów mających zastosowanie do tych sektorów z dyrektyw do rozporządzeń.

Usuwanie barier utrudniające dalszą integrację rynków kapitałowych, środki w ramach niniejszej inicjatywy uzupełniają inne inicjatywy UE, takie jak 28. system prawny. Dzięki usprawnieniu transgranicznego oferowania usług obrotu, rozliczania i rozrachunku transakcji oraz zarządzania aktywami, a tym samym uproszczeniu dostępu do rynków publicznych, wariant ten zwiększa zdolność przedsiębiorstw działających w ramach 28. systemu prawnego do jeszcze skuteczniejszego czerpania korzyści z bardziej zintegrowanego unijnego rynku kapitałowego.

Ponadto niniejsza inicjatywa jest zgodna ze strategią Komisji w zakresie finansów cyfrowych¹², która wspiera wdrażanie nowych technologii w usługach finansowych poprzez ambitne dostosowanie istniejących przepisów do nowych technologii, takich jak DLT.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) upoważnia Parlament Europejski i Radę do przyjęcia środków dotyczących zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, które odnoszą się do ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego. Art. 114 TFUE umożliwia UE przyjmowanie środków w celu usunięcia istniejących barier utrudniających korzystanie z podstawowych wolności oraz w celu zapobiegania pojawianiu się takich barier. Dotyczy to

¹² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/pl/TXT/?uri=CELEX:52020DC0591>

także barier, które utrudniają podmiotom gospodarczym, w tym inwestorom, czerpanie pełnych korzyści z rynku wewnętrznego.

Zmiany te przyczyniają się do prawidłowego i bezpiecznego funkcjonowania jednolitego rynku, chronią konkurencję i utrzymują zachęty do innowacji. Odpowiednią podstawą prawną jest zatem art. 114 TFUE.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Zgodnie z art. 4 TFUE działania UE podejmowane w celu urzeczywistnienia rynku wewnętrznego należy oceniać w świetle zasady pomocniczości określonej w art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą pomocniczości działania na poziomie UE należy podejmować wyłącznie wówczas, gdy cele proponowanych działań nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez same państwa członkowskie, a zatem do ich osiągnięcia wymagane jest podjęcie działań na poziomie UE.

Proponowane zmiany są zgodne z zasadą pomocniczości. Mają one na celu usunięcie istniejących barier dla transgranicznego świadczenia usług, które uniemożliwiają stworzenie prawdziwie jednolitego rynku kapitałowego.

Wyzwaniom tym nie można sprostać za pomocą działań podejmowanych wyłącznie na poziomie krajowym. Różnorodność ram prawnych, tradycji nadzorczych i struktur rynkowych państw członkowskich oznacza, że reformy podejmowane indywidualnie nie zapewniłyby niezbędnej konwergencji standardów regulacyjnych i nadzorczych oraz praktyk rynkowych. Konieczne jest zatem podjęcie działań na poziomie UE w celu usunięcia tych barier oraz zwiększenia i ułatwienia integracji rynkowej.

- **Proporcjonalność**

Niniejsza inicjatywa obejmuje szeroko zakrojony przegląd przepisów dotyczących obrotu, rozliczania i rozrachunku transakcji, zarządzania aktywami i funduszy inwestycyjnych w celu harmonizacji i uproszczenia wymogów dla przedsiębiorstw. Obejmuje to złagodzenie niektórych wymogów w odniesieniu do transgranicznych grup i usług świadczonych transgranicznie na podstawie jednego pozwolenia. W obszarze rozrachunku poprawiłyby się również wzajemne powiązania między centralnymi depozytami papierów wartościowych (CDPW). Przegląd obejmuje również zmiany w przepisach dotyczących rozliczania i rozrachunku, aby stały się one bardziej neutralne pod względem technologicznym, oraz w systemie pilotażowym DLT, aby rozszerzyć jego zakres i skalę oraz zwiększyć jego elastyczność i proporcjonalność. Fundusze inwestycyjne uzyskałyby natychmiastowy i pełny dostęp do jednolitego rynku po uzyskaniu zezwolenia, co umożliwiłoby im skuteczniejsze prowadzenie działalności transgranicznej. Jeżeli chodzi o nadzór, wspomniane zmiany mają na celu zwiększenie wykorzystania i skuteczności narzędzi i uprawnień w zakresie konwergencji praktyk nadzorczych, ze szczególnym uwzględnieniem ESMA i zarządzania nim. Uprawnienia nadzorcze zostałyby również przekazane ESMA w odniesieniu do najważniejszych i transgranicznych infrastruktur rynkowych (kontrahenci centralni, CDPW i systemy obrotu) oraz w odniesieniu do wszystkich dostawców usług w zakresie kryptoaktywów (CASP). ESMA odgrywałby również większą rolę we wspieraniu konwergencji praktyk nadzorczych w odniesieniu do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) i alternatywnych funduszy inwestycyjnych (AFI) wprowadzanych do obrotu w wymiarze transgranicznym.

W zakresie, w jakim rozbieżności w stosowaniu przepisów UE, a także różnice między przepisami krajowymi państw członkowskich powodują niewydolność i obciążenia rynku, wspomniane zmiany przyczynią się do bardziej zharmonizowanego i proporcjonalnego stosowania przepisów UE dotyczących działalności transgranicznej.

- **Wybór instrumentu**

Proponuje się wdrożenie środków w drodze wniosku dotyczącego rozporządzenia zmieniającego następujące akty prawne: rozporządzenie w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFIR), rozporządzenie w sprawie infrastruktury rynku europejskiego (EMIR), rozporządzenie w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych (rozporządzenie w sprawie CDPW), rozporządzenie w sprawie transgranicznej dystrybucji, rozporządzenie dotyczące systemu pilotażowego DLT, rozporządzenie w sprawie rynków kryptoaktywów oraz rozporządzenie w sprawie ESMA. Aby zapewnić odpowiednie dostosowanie do istotnych zmian w tych rozporządzeniach, wprowadzone zostaną również zmiany do rozporządzenia w sprawie transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych oraz do rozporządzenia w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do CCP. Rozporządzenie jest najwłaściwszym instrumentem prawnym, ponieważ proponowane zmiany są ze sobą powiązane i stanowią część szerszego programu działań na rzecz stworzenia jednolitego rynku kapitałowego poprzez harmonizację przepisów i usunięcie barier dla działalności transgranicznej w sektorach finansowych, które stanowią podstawę finansowania rynków kapitałowych. Połączenie poprawek w pakiet legislacyjny pomaga zapewnić spójność całego tekstu.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Obecnie nie ma skutecznych rozwiązań zapewniających transgraniczne świadczenie usług w sektorach, które wchodzą w zakres niniejszego pakietu lub których funkcjonowanie jest utrudnione ze względu na odmienne przepisy krajowe. Ponadto należy zaktualizować przepisy UE, aby ułatwić świadczenie usług finansowych z wykorzystaniem nowych technologii, w szczególności DLT, które to technologie mogą poprawić efektywność rynków kapitałowych.

Niedostosowane praktyki nadzorcze oraz słabe narzędzia i uprawnienia w zakresie konwergencji praktyk nadzorczych na poziomie UE pogłębiają te problemy. Bariery te prowadzą do nieefektywności rynku, ograniczonych korzyści skali, zmniejszonej płynności na rynkach kapitałowych, zwiększonych kosztów dla inwestorów, ograniczonego dostępu do szerszej bazy inwestorów w skali transgranicznej oraz do wyższych kosztów kapitałowych dla przedsiębiorstw z UE, co ostatecznie osłabia wydajność i konkurencyjność gospodarki UE.

W obszarze obrotu przepisy regulujące systemy obrotu nie są w pełni zharmonizowane i podlegają pewnej swobodzie uznania na poziomie krajowym. Nie określono wyraźnie możliwości paszportowania dla rynków regulowanych, pozostawiając państwom członkowskim możliwość ustanowienia dodatkowych wymogów w ich przepisach krajowych. Różnice w transpozycji przepisów krajowych i możliwość dodatkowego nadmiernie rygorystycznego wdrażania przez państwa członkowskie sprawiają, że ogólny krajobraz regulacyjny jest złożony, w szczególności w przypadku podmiotów lub grup transgranicznych. Prowadzi to do braku pewności prawa i nierównych warunków działania

w państwach członkowskich, co uniemożliwia powstawanie struktur handlowych działających w kilku państwach członkowskich. Aby wyeliminować bariery związane z fragmentacją nadzoru, należy zmienić odpowiednie przepisy rozporządzenia w sprawie rynków instrumentów finansowych w celu wprowadzenia bezpośredniego nadzoru na szczeblu UE nad niektórymi systemami obrotu.

W obszarze rozliczania i rozrachunku rynki rozrachunku muszą być bardziej zintegrowane i należy w większym stopniu wykorzystywać T2S w celu ułatwienia działalności transgranicznej emitentów, CDPW i inwestorów. Chociaż rozrachunek jest regulowany rozporządzeniem (rozporządzenie w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych), nadal istnieją bariery regulacyjne dla rozrachunku transgranicznego. Na przykład przepisy krajowe mogą nakładać dodatkowe ograniczenia swobody emisji poza ograniczeniami zawartymi w przepisach rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych. Ponadto ramy paszportowania, mające na celu ułatwienie operacji transgranicznych, uznaje się za kosztowne i uciążliwe dla CDPW. Rozporządzenie w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych nie uwzględnia odpowiednio grup infrastruktury rynkowej z operacyjnego, regulacyjnego i nadzorczego punktu widzenia. Utrudnia im to czerpanie korzyści z konsolidacji i osiągnięcie korzyści skali. Istnieje zatem potrzeba zharmonizowania wymogów dla przedsiębiorstw transgranicznych oraz uproszczenia wymogów i zmniejszenia złożoności operacyjnej unijnej infrastruktury rozrachunkowej (tj. CDPW, w tym kosztów T2S przenoszonych przez CDPW), aby zwiększyć efektywność i obniżyć koszty. Ponadto należy zmienić rozporządzenie w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych, aby zwiększyć jego neutralność pod względem technologicznym i rozwiązać problem niepewności prawa w odniesieniu do kluczowych pojęć, definicji i wymogów, które nie nadążają za postępem technologicznym. Aby wyeliminować bariery związane z rozdrobnieniem nadzoru, należy zmienić odpowiednie przepisy rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych w celu wprowadzenia bezpośredniego nadzoru na szczeblu UE nad niektórymi infrastrukturami rozliczania i rozrachunku transakcji.

W obszarze zarządzania aktywami wprowadzanie do obrotu funduszy UCITS i AFI regulują głównie dyrektywy, które w wielu obszarach dopuszczają swobodę uznania na szczeblu krajowym. Transgraniczne wprowadzanie do obrotu UCITS i AFI jest obecnie czasochłonne i trudne pod względem administracyjnym. W wielu państwach członkowskich obowiązują specyficzne dla danego kraju wymogi dotyczące informacji reklamowych i ujawniania informacji w dokumentacji funduszu, a także szczególne wymogi administracyjne i operacyjne (takie jak dodatkowe przepisy dotyczące wprowadzania do obrotu, opłaty regulacyjne, obowiązki sprawozdawcze i wymogi dotyczące lokalnej obecności fizycznej). Utrudniają one opracowanie skutecznego paszportu UE dla funduszy inwestycyjnych w Unii. Ponadto w rozporządzeniu w sprawie transgranicznej dystrybucji uznano, że państwa członkowskie mają różne przepisy dotyczące opłat i należności regulacyjnych, oraz przewidziano opcjonalność weryfikacji ex ante informacji reklamowych. Istnieje zatem potrzeba znacznego ograniczenia rozbieżnych praktyk krajowych w zakresie wprowadzania funduszy do obrotu w całej Unii, a także skuteczniejszego przedstawiania przepisów dotyczących transgranicznej dystrybucji funduszy, tj. w ramach tego samego tekstu prawnego, w celu wspierania większej harmonizacji w zakresie transgranicznego wprowadzania do obrotu UCITS i AFI. Podejście to obejmuje zmiany w rozporządzeniu w sprawie transgranicznej dystrybucji i przeniesienie niektórych przepisów (ze zmianami) z dyrektyw 2009/65/WE i 2011/61/UE do tego rozporządzenia. Aby zmniejszyć

rozdrobienie nadzoru i poprawić współpracę między właściwymi organami krajowymi, należy wzmocnić rolę ESMA w usuwaniu barier transgranicznych i rozwiązywaniu sporów między organami krajowymi państwa macierzystego i państwa przyjmującego.

W obszarze innowacji istnieją dwie główne przeszkody związane z wdrażaniem rozwiązań opartych na DLT w Europie. Po pierwsze rozporządzenie dotyczące systemu pilotażowego DLT nakłada duże obciążenie związane z przestrzeganiem przepisów na małe przedsiębiorstwa i przedsiębiorstwa typu start-up, w szczególności ze względu na poleganie na obszernych wymogach zawartych w rozporządzeniu w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych oraz w dyrektywie w sprawie rynków instrumentów finansowych, które mogą nie być dobrze dostosowane do stopniowego zwiększania skali działalności i specyfiki DLT. Rozporządzenie dotyczące systemu pilotażowego DLT nakłada również rygorystyczne ograniczenia dotyczące zakresu i skali działalności uczestników systemu pilotażowego. Czyni to na przykład poprzez wprowadzenie łącznych limitów działalności infrastruktury działającej na podstawie przedmiotowego rozporządzenia oraz ograniczenie rodzaju i wielkości emisji aktywów, które mogą być przedmiotem pośrednictwa na podstawie przedmiotowego rozporządzenia. Ponadto uczestnicy rynku nie mają jasności co do długoterminowych perspektyw systemu pilotażowego DLT ze względu na jego eksperymentalny charakter i ograniczenia czasowe określone w przedmiotowym rozporządzeniu. Po drugie oprócz niedociągnięć w dostosowanych do potrzeb europejskich ramach dotyczących rozproszonego rejestru standardowe ramy regulacyjne (inne niż system pilotażowy DLT), w szczególności przepisy regulujące kwestie posttransakcyjne, nie zapewniają obecnie pewności prawa osobom, które chcą korzystać z DLT poza systemem pilotażowym DLT. Niepewność ta zwiększa ryzyko i koszty związane z przestrzeganiem przepisów dla uczestników rynku, którzy chcą badać innowacyjne modele biznesowe.

Jeżeli chodzi o nadzór, istnieją dwie główne kwestie. Po pierwsze nadzór nad podmiotami finansowymi jest w dużej mierze prowadzony na poziomie krajowym. Skutkuje to rozdrobieniem otoczenia nadzorczego, które tworzy bariery dla działalności transgranicznej ze względu na rozbieżne stosowanie prawa UE oraz rozbieżne praktyki, podejścia i wymogi nadzorcze. Działania z zakresu egzekwowania przepisów, takie jak naruszenia, mogą dotyczyć konkretnych przypadków nieprzestrzegania przepisów, a wzajemne oceny mają na celu wzmocnienie konwergencji praktyk nadzorczych, ale nie są wystarczające, aby rozwiązać podstawowe problemy związane z niezgodnymi praktykami nadzorczymi. Po drugie na poziomie UE dostępne są ograniczone uprawnienia i narzędzia umożliwiające egzekwowanie spójnego stosowania przepisów UE i przyjęcie jednolitego podejścia nadzorczego do jednolitego rynku. Stosowanie narzędzi konwergencji praktyk nadzorczych pozostaje sporadyczne. Mają one ograniczenia, nie są stosowane spójnie i mogą być trudne w stosowaniu ze względu na ograniczenia proceduralne i brak możliwości zastosowania.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Do ukształtowania treści niniejszego wniosku przyczyniły się następujące konsultacje:

- Komisja Europejska, „Zaproszenie do zgłaszania uwag na temat unii oszczędności i inwestycji: wspieranie integracji i skali oraz skuteczniejszego nadzoru na rynkach kapitałowych UE”, od 8 maja do 5 czerwca 2025 r.;
- ukierunkowane konsultacje Komisji Europejskiej w sprawie integracji rynków kapitałowych UE od 15 kwietnia do 10 czerwca 2025 r.

W odpowiedzi na zaproszenie do zgłaszania uwag otrzymano 53 odpowiedzi od szerokiego grona zainteresowanych stron. Stowarzyszenia przedsiębiorców reprezentujące sektory inwestycji, bankowości i zarządzania aktywami stanowiły największą grupę, odpowiadając za 62,3 % odpowiedzi. Spółki i przedsiębiorstwa, przede wszystkim z sektora finansowego, odpowiadały za 20,8 % odpowiedzi. Osoby fizyczne reprezentujące opinię publiczną odpowiadały za 9,4 % odpowiedzi, podczas gdy inne kategorie, w tym izby handlowe, stowarzyszenia zawodowe i firmy doradcze, odpowiadały za 5,7 % odpowiedzi, a organizacje pozarządowe – za 1,9 % odpowiedzi.

Celem zaproszenia do zgłaszania uwag było (i) zebranie opinii zainteresowanych stron na temat barier, które uniemożliwiają unijnym infrastrukturom transakcyjnym i posttransakcyjnym wykorzystanie korzyści wynikających z prawdziwie płynnego jednolitego rynku; (ii) zbadanie, czy obecne ramy regulacyjne i nadzorcze są odpowiednie dla rynków kapitałowych, a w szczególności dla operatorów rynku prowadzących znaczącą działalność transgraniczną lub działających w nowych lub powstających sektorach; oraz (iii) przeprowadzenie przeglądu zestawu narzędzi Europejskich Urzędów Nadzoru w celu oceny obszarów, w których można zwiększyć i poprawić ich skuteczność i efektywność.

We wszystkich grupach zainteresowanych stron panowała powszechna zgoda co do potrzeby większej integracji rynków kapitałowych i większej konwergencji praktyk nadzorczych. Towarzyszyło temu wspólne wezwanie do uproszczenia, proporcjonalności i pewności prawa. Zainteresowane strony powszechnie uznały, że bardziej zintegrowany i wydajny ekosystem finansowy zwiększyłby konkurencyjność Europy, poprawiłby dostęp do finansowania i zwiększyłby możliwości inwestycyjne. Podkreśliły one jednak, że reformy muszą pozostać zrównoważone, przejrzyste i sprzyjające włączeniu społecznemu, a także muszą wykazywać wymierne korzyści dla obywateli i gospodarki realnej. Poziom wsparcia dla centralizacji nadzoru na szczeblu UE był bardzo zróżnicowany wśród zainteresowanych stron. Stowarzyszenia przedsiębiorców i przedsiębiorstwa preferowały stopniowe postępy w ramach obecnej struktury instytucjonalnej, natomiast organizacje pozarządowe i niektórzy obywatele opowiadali się za ściślejszym nadzorem na szczeblu UE w celu zapewnienia spójności i rozliczalności.

Oprócz zaproszenia do zgłaszania uwag w ramach ukierunkowanych konsultacji w sprawie integracji rynków kapitałowych UE zebrano opinie szerokiej grupy zainteresowanych stron na temat różnych aspektów unijnych rynków kapitałowych. Kwestionariusz internetowy składał się z dwóch części. Część 1 dotyczyła uproszczenia unijnych ram regulacyjnych i zmniejszenia obciążeń w sektorach obrotu, rozliczania i rozrachunku transakcji oraz zarządzania aktywami, barier dla operacji transgranicznych w przestrzeni handlowej i dla zwiększania płynności unijnych rynków kapitałowych oraz barier dla transgranicznego świadczenia usług rozliczania i rozrachunku transakcji. Część 2 zawierała pytania dotyczące: barier międzysektorowych w sektorze obrotu oraz rozliczania i rozrachunku transakcji (np. związanych z innowacjami, synergią grupy, emisją instrumentów finansowych); barier dla transgranicznego świadczenia usług zarządzania aktywami i dla funduszy inwestycyjnych; oraz barier konkretnie związanych z nadzorem.

Na ukierunkowane konsultacje odpowiedziało łącznie 297 zainteresowanych stron za pośrednictwem strony internetowej Komisji. Większość odpowiedzi pochodziła od stowarzyszeń przedsiębiorców (31 %) oraz przedsiębiorstw lub podmiotów gospodarczych (27 %), a następnie od organów publicznych (12 %). Dodatkowe informacje otrzymano od organizacji pozarządowych (4 %), obywateli UE (3 %), związków zawodowych (2 %) i jednej

organizacji konsumenckiej. Konsultacje przyciągnęły zatem szerokie grono respondentów z branży, w tym uczestników rynku, stowarzyszenia reprezentujące interesy swoich członków i organy publiczne.

Równolegle odbyły się spotkania dwustronne z wybranymi zainteresowanymi stronami w celu zebrania dodatkowych informacji i głębszego zbadania konkretnych obaw. Komisja przedstawiła również różne aspekty przeglądu na spotkaniu z przedstawicielami Parlamentu Europejskiego i attaché ds. usług finansowych państw członkowskich w październiku i listopadzie 2025 r.

We wniosku uwzględniono wyniki zaproszenia do zgłaszania uwag i ukierunkowanych konsultacji, a Komisja starała się uwzględnić interesy wyrażone przez różne zainteresowane strony. Przeanalizowano najważniejsze obszary, w których respondenci wskazali możliwości poprawy, i uwzględniono je we wniosku. Obejmują one apele o zwiększenie proporcjonalności, prostoty i harmonizacji ram regulacyjnych, które zmniejszają obciążenia i eliminują bariery w obszarach obrotu, rozliczania i rozrachunku transakcji oraz transgranicznej dystrybucji funduszy inwestycyjnych, a także zwiększają skuteczność i konwergencję nadzoru nad podmiotami finansowymi.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Przygotowując niniejszą inicjatywę, Komisja zapoznała się z wieloma badaniami i źródłami informacji. We wrześniu 2024 r. Komisja zorganizowała obrady okrągłego stołu na temat konsolidacji w sektorze funduszy inwestycyjnych oraz infrastruktury transakcyjnej i posttransakcyjnej z udziałem zainteresowanych stron z sektora prywatnego i publicznego oraz ekspertów w tych dziedzinach. Komisja zorganizowała również oddzielne dwustronne działania informacyjne skierowane do kluczowych zainteresowanych stron i warsztaty z udziałem przedstawicieli branży. Badania wykorzystane do przygotowania niniejszego wniosku przywołano w ocenie skutków towarzyszącej niniejszemu wnioskowi i dokumentującej bariery, które pakiet ten stara się usunąć.

- **Ocena skutków**

Zgodnie ze swoją polityką lepszego stanowienia prawa Komisja przeprowadziła ocenę skutków alternatywnych wariantów polityki. Oprócz wariantu niepodejmowania działań na szczeblu UE (scenariusz odniesienia – wariant 1) określono dwa pakiety wariantów strategicznych w oparciu o zaproszenie do zgłaszania uwag, ukierunkowane konsultacje, inne zaangażowanie zainteresowanych stron, badanie dotyczące konsolidacji i zmniejszenia fragmentacji infrastruktury transakcyjnej i posttransakcyjnej w Europie, analizę barier i czynników napędzających zwiększanie skali funduszy inwestujących w innowacyjne i rozwijające się przedsiębiorstwa, przeglądy literatury oraz wcześniejsze inicjatywy i sprawozdania dokumentujące najistotniejsze bariery w integracji unijnych rynków kapitałowych, które istnieją od kilku lat i nie zostały jeszcze w pełni usunięte.

Wariant 1 jest wariantem podstawowym, który zakłada niepodejmowanie żadnych działań. Wariant 2 obejmuje szeroko zakrojony przegląd zbiorów przepisów dotyczących obrotu, rozliczania i rozrachunku transakcji oraz zarządzania aktywami w celu harmonizacji i usprawnienia wymogów dotyczących działalności gospodarczej, w tym złagodzenia niektórych wymogów w ramach grup i w odniesieniu do usług świadczonych transgranicznie na podstawie jednego zezwolenia. W obszarze rozrachunku poprawiłyby się również wzajemne powiązania między centralnymi depozytami papierów wartościowych (CDPW).

Wariant 2 obejmowałby również zmiany w przepisach regulujących kwestie posttransakcyjne, aby zwiększyć ich neutralność pod względem technologicznym, a także w systemie pilotażowym DLT w celu rozszerzenia jego zakresu i skali. Fundusze inwestycyjne uzyskałyby natychmiastowy i pełny dostęp do jednolitego rynku po uzyskaniu zezwolenia, a grupy zajmujące się zarządzaniem aktywami byłyby w stanie skuteczniej działać w wymiarze transgranicznym. Jeżeli chodzi o nadzór, wariant 2 ma na celu zwiększenie wykorzystania i skuteczności narzędzi i uprawnień w zakresie konwergencji praktyk nadzorczych, ze szczególnym uwzględnieniem Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) i zarządzania nim. Wariant ten obejmuje również przekazanie ESMA uprawnień nadzorczych w odniesieniu do najważniejszych infrastruktur (kontrahentów centralnych, CDPW i systemów obrotu) oraz w odniesieniu do wszystkich dostawców usług w zakresie kryptoaktywów (CASP), a także powierzenie ESMA koordynacji nadzoru nad dużymi podmiotami zarządzającymi aktywami i funduszami inwestycyjnymi.

Wariant 3 opiera się na wariant 2, ale jest bardziej dalekosiężny i zawiera dodatkowe elementy mające na celu ustanowienie zintegrowanego rynku, takie jak na przykład obowiązkowe połączenie między istotnymi systemami obrotu, ustanowienie połączeń operacyjnych między CDPW, stworzenie zezwolenia na poziomie grupy dla podmiotów zarządzających aktywami, zapewnienie pełnej elastyczności w ramach systemu pilotażowego DLT, bezpośredni nadzór ESMA nad wszystkimi infrastrukturami, podmiotami zarządzającymi aktywami i CASP.

W analizie oceniono warianty pod kątem trzech następujących celów: (i) umożliwienie dalszej integracji rynku i osiągnięcie efektów skali; (ii) umożliwienie zintegrowanego nadzoru; oraz (iii) ułatwianie innowacji. Pokazuje to, że dodatkowe elementy w wariant 3 wiązałyby się z wyższymi kosztami dla sektorów i organów nadzoru, przewyższającymi potencjalne korzyści. Ponadto wariant ten jest mniej spójny z innymi inicjatywami politycznymi UE i może mieć niezamierzone skutki dla konkurencji i ryzyka dla stabilności finansowej.

W ocenie stwierdzono, że preferowanym pakietem strategicznym jest wariant 2, ponieważ przynosi on znaczne korzyści w zakresie integracji, a jednocześnie pozostaje proporcjonalny pod względem kosztów i pomocniczości. Łączy on szeroko zakrojoną harmonizację wymogów w odpowiednich ramach dotyczących obrotu, rozliczania i rozrachunku transakcji oraz zarządzania aktywami, a także usunięcie barier dla działalności transgranicznej z silniejszymi narzędziami i uprawnieniami w zakresie konwergencji praktyk nadzorczych oraz nadzorem na szczeblu UE nad najistotniejszymi infrastrukturami. Aspekty te wzajemnie się wzmacniają. Harmonizacja przepisów zawartych w tym pakiecie ułatwiłaby przeniesienie nadzoru nad niektórymi podmiotami i rynkami na szczebel UE, a w przypadku CASP – w odniesieniu do wszystkich podmiotów, oraz umożliwiłaby lepsze egzekwowanie jednolitego zbioru przepisów.

Dzięki usunięciu zbędnych barier regulacyjnych dla integracji środki w ramach tego wariantu zmniejszyłyby obciążenia regulacyjne i złożoność operacyjną, zwiększając tym samym efektywność świadczenia usług transgranicznych i wspierając integrację rynku. Koszty wdrażania obciążąłyby głównie infrastrukturę i organy krajowe. Wariant ten wymagałby również znacznych zasobów i rozwoju infrastruktury w ESMA, a większość z nich byłaby finansowana z opłat. Oczekuje się jednak, że poprawa wydajności i uproszczenie w perspektywie średnioterminowej zrównoważą wszystkie te koszty. Inicjatywa ta zmniejszyłaby niepewność prawa dla emitentów i inwestorów, obniżyłaby koszty

przestrzegania przepisów i zwiększyłaby przewidywalność. Większa elastyczność systemu pilotażowego DLT oraz zmiany w przepisach sektorowych mające na celu zwiększenie jego kompatybilności z DLT zachęciłyby do szerszego wykorzystania tej technologii. Większa konwergencja praktyk nadzorczych i bardziej zintegrowane ramy nadzorcze zapewniłyby równe warunki działania, ograniczyły arbitraż regulacyjny i zmniejszyły obciążenia administracyjne związane z działalnością transgraniczną.

Inicjatywa ta ułatwi inwestorom dostęp do szerokiego zakresu możliwości inwestycyjnych i umożliwi przedsiębiorstwom, w tym MŚP, transgraniczne pozyskiwanie kapitału. Przyczyni się zatem do poprawy sposobu, w jaki mobilizujemy kapitał w Europie, i umożliwi stworzenie odpowiedniego ekosystemu finansowania, aby wspierać strategiczne priorytety UE i sprawić, aby nasza gospodarka była silniejsza i bardziej konkurencyjna.

Po wydaniu pierwszej negatywnej opinii Rada ds. Kontroli Regulacyjnej wydała pozytywną ocenę oceny skutków. Aby uwzględnić uwagi zgłoszone przez Radę ds. Kontroli Regulacyjnej, zmieniono ocenę skutków w celu: (i) objaśnienia uzasadnienia zakresu inicjatywy i jej roli w szerszej zakrojonej strategii na rzecz unii oszczędności i inwestycji, w tym jej wzajemnych powiązań z innymi inicjatywami; (ii) usprawnienia sekcji dotyczących definicji problemów i czynników powodujących problemy; (iii) doprecyzowania wyjaśnień dotyczących innowacji opartych na DLT; (iv) wyjaśnienia logiki i celów interwencji. Tekst zmieniono również w celu pogłębienia analizy skali problemów w oparciu o dodatkowe dane ilościowe otrzymane od zainteresowanych stron oraz inne istniejące badania, aby lepiej ocenić koszty/korzyści. Tekst jest również bardziej przejrzysty w odniesieniu do ograniczenia dostępności danych i czynników nieobjętych zakresem, co uniemożliwia pełne solidne modelowanie kosztów i korzyści. W tekście odzwierciedlono również w bardziej kompleksowy sposób opinie zainteresowanych stron, a także lepiej ujęto wpływ proponowanych środków na różne grupy zainteresowanych stron.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Proponowane środki zmniejszą obciążenia regulacyjne i złożoność operacyjną, przyczyniając się tym samym do zwiększenia skuteczności świadczenia usług transgranicznych i wsparcia integracji rynkowej. Koszty wdrażania poniosą głównie infrastruktury i organy krajowe. ESMA będzie również potrzebował znacznych zasobów i rozwoju infrastruktury. Oczekuje się jednak, że poprawa wydajności i uproszczenie w perspektywie średnioterminowej zrównoważą wszystkie te koszty. Niniejsza inicjatywa zmniejszy niepewność prawa dla emitentów i inwestorów, obniży koszty przestrzegania przepisów i poprawi przewidywalność. Większa elastyczność systemu pilotażowego DLT oraz zmiany w przepisach sektorowych mające na celu zwiększenie kompatybilności tego systemu z technologią DLT będą zachęcać do częstszego wykorzystywania tej technologii. Większa konwergencja praktyk nadzorczych i bardziej zintegrowane ramy nadzorcze wyrównają warunki działania i zmniejszą obciążenia administracyjne związane z działalnością transgraniczną. Uproszczenie zostanie osiągnięte na kilka sposobów, takich jak: przeniesienie niektórych przepisów z dyrektyw do rozporządzeń; wyeliminowanie możliwości stosowania środków stanowiących nadmiernie rygorystyczne wdrażanie narzuconych na szczeblu krajowym; usprawnienie nakładających się, kosztownych i nieskutecznych uregulowań nadzorczych; oraz, bardziej ogólnie, usunięcie barier w unijnych i krajowych ramach prawnych dla operatorów rynku i inwestorów. W celu uproszczenia ram regulacyjnych oraz zmniejszenia obciążeń regulacyjnych i administracyjnych w niniejszym wniosku doprecyzowano uprawnienia poziomu 2 poprzez skreślenie i aktualizację uprawnień, w tym uprawnień, które po konsultacjach z Parlamentem Europejskim, Radą i Europejskimi Urzędami Nadzoru uznano za niemające podstawowego znaczenia dla skutecznego

funkcjonowania odpowiednich przepisów aktów podstawowych. Ponadto w niniejszym wniosku Komisja starała się w jak największym stopniu ograniczyć liczbę nowych uprawnień poziomu 2.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek nie narusza praw podstawowych i jest zgodny z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności z prawem do świadczenia usług w dowolnym państwie członkowskim (art. 15 ust. 2, wolnością prowadzenia działalności gospodarczej (art. 16), prawem własności (art. 17), dostępem do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym w celu wspierania spójności społecznej i terytorialnej w Unii (art. 36) oraz ochroną konsumentów (art. 38).

4. WPLYW NA BUDŻET

Wpływ niniejszego pakietu na finanse i budżet wyjaśniono szczegółowo w ocenie skutków finansowych regulacji dołączonej do rozporządzenia zbiorczego. Ocena ta obejmuje również skutki finansowe i budżetowe dyrektywy zbiorczej.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Komisja będzie monitorować postępy w osiąganiu celów szczegółowych na podstawie niewyczerpującego wykazu wskaźników zawartego w sekcji 9 oceny skutków towarzyszącej niniejszemu wnioskowi. W wykazie tym skupiono się na wskaźnikach w podziale na sektory, ale monitorowane będą również szersze wskaźniki służące do pomiaru szerszego wpływu na rynek, nawet jeśli można je w mniejszym stopniu bezpośrednio przypisać przedmiotowej inicjatywie. Wskaźniki te obejmują środki służące ocenie dostępu do kapitału i struktur finansowych przedsiębiorstw lub poziomu udziału inwestorów detalicznych w rynku kapitałowym.

Ocena ex post wszystkich nowych środków ustawodawczych jest dla Komisji priorytetem. Po wejściu w życie instrumentu prawnego służby Komisji dokonają przeglądu wyników, rezultatów i skutków przedmiotowej inicjatywy. Po pięciu latach Komisja przeprowadzi kolejną ocenę zmian zawartych w niniejszym wniosku, zgodnie z wytycznymi Komisji dotyczącymi lepszego stanowienia prawa.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Uznaje się, że żadne dokumenty wyjaśniające nie są konieczne.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Niniejsze rozporządzenie zbiorcze obejmuje zmiany w:

- rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010 (rozporządzeniu w sprawie ESMA; art. 1);
- rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 (EMIR; art. 2);
- rozporządzeniu (UE) nr 600/2014 (MiFIR; art. 3);
- rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 (rozporządzeniu w sprawie CDPW; art. 4);
- rozporządzeniu (UE) 2015/2365 (rozporządzeniu w sprawie transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych; art. 5);

- rozporządzeniu (UE) 2019/1156 (rozporządzeniu w sprawie transgranicznej dystrybucji; art. 6);
- rozporządzeniu (UE) 2021/23 (rozporządzeniu w sprawie prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do kontrahentów centralnych; art. 7);
- rozporządzeniu (UE) 2022/858 (rozporządzeniu w sprawie systemu pilotażowego DLT; art. 8);
- rozporządzeniu (UE) 2023/1114 (MiCA; art. 9);
- rozporządzeniu (WE) nr 1060/2009 (rozporządzeniu w sprawie agencji ratingowych; art. 10);
- rozporządzeniu (UE) 2016/1011 (rozporządzeniu o wskaźnikach referencyjnych; art. 11);
- rozporządzeniu (UE) 2017/2402 (rozporządzeniu w sprawie sekurytyzacji; art. 12);
- rozporządzeniu (UE) 2023/2631 (rozporządzeniu w sprawie europejskich zielonych obligacji; art. 13); oraz
- rozporządzeniu (UE) 2024/3005 (rozporządzeniu w sprawie ratingów ESG; art.14).

Artykuł 1 – zmiany w rozporządzeniu w sprawie ESMA

Proponowane zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010 (rozporządzenie w sprawie ESMA) mają na celu wzmocnienie mandatu, zarządzania i finansowania ESMA, aby zapewnić bardziej spójny, przejrzysty i odpowiedzialny nadzór w całej UE. Stworzy to lepsze warunki dla integracji rynkowej, poprawi wydajność i zwiększy zaufanie inwestorów do jednolitego rynku.

Jeśli chodzi o zadania i uprawnienia, w proponowanych zmianach przyjęto dwojaki podejście: (i) propozycję przekazania ESMA uprawnień nadzorczych w odniesieniu do istotnych podmiotów infrastruktury rynkowej i CASP; oraz (ii) zmiany mające na celu zwiększenie wykorzystania i skuteczności narzędzi konwergencji praktyk nadzorczych. Zmiany te opierają się na przeglądzie mechanizmów zarządzania i finansowania ESMA w celu zapewnienia, aby proces decyzyjny na szczeblu UE był prosty, niezależny i skuteczny oraz aby dostępne były odpowiednie zasoby na realizację nowych celów.

Ogólne zadania i uprawnienia

Zmiany w art. 1, 4 i 8 mają na celu doprecyzowanie zakresu rozporządzenia i zapewnienie zaktualizowanych definicji w celu odzwierciedlenia nowych obowiązków nadzoru bezpośredniego. Zmiany te dostosowują również mandat ESMA do celów wspierania innowacji, nadzoru opartego na danych i skutecznego egzekwowania przepisów.

W **nowym art. 8a** dotyczącym **obowiązku współpracy** podkreślono znaczenie współpracy między ESMA a organami. Celem jest wspieranie ściślejszej współpracy, wymiany informacji i wzajemnej pomocy oraz stworzenie ram zorganizowanej, ale elastycznej współpracy między ESMA a innymi właściwymi lub odpowiednimi organami. W szczególności zapewniłoby to ESMA możliwość sprawnego, skutecznego i proporcjonalnego wykonywania jego zadań z zakresu bezpośredniego nadzoru, przy jednoczesnym zachowaniu jego niezależności. Proponuje się, aby ESMA ustanowił elastyczne praktyczne **ustalenia dotyczące współpracy**, dostosowane do konkretnych

sektorów i zadań oraz oparte na zasadach skuteczności, proporcjonalności i wzajemnego zaufania. Uzgodnienia te mogą obejmować wspólne zespoły nadzorcze, wspólne inspekcje lub koordynację operacyjną. Powinny one umożliwiać stopniowe dostosowania w miarę upływu czasu. W uzgodnieniach dotyczących współpracy należy priorytetowo traktować skuteczny i zasobooszczędny nadzór, ciągłość i spójność rezultatów w zakresie nadzoru oraz poszanowanie ustawowych obowiązków i zasobów innych organów. Nowy art. 8a umożliwi ESMA i innym organom skuteczniejszą współpracę, wykorzystując ich zbiorową wiedzę fachową i zasoby w celu sprostania złożonym wyzwaniom, przed którymi stoi system finansowy UE. To z kolei przyczyni się do stworzenia bardziej zintegrowanego, stabilnego i dobrze prosperującego europejskiego rynku finansowego.

Aby zapewnić skuteczny nadzór, zmiany w **art. 9a** rozszerzają zakres uprawnień ESMA do wydawania „zawiadomień o niepodejmowaniu działań” w celu uwzględnienia szczególnych okoliczności, w których stosowanie aktu ustawodawczego stwarza istotne problemy dla uczestników rynku. Celem jest zapewnienie uczestnikom rynku jasności i wytycznych oraz zmniejszenie ryzyka niespójnego stosowania prawa UE.

Zmiany w **art. 10 i 15** uprawniają Komisję do przyjęcia zmieniającego aktu delegowanego lub wykonawczego, nawet jeżeli ESMA nie przedstawi projektu. Stanowi to odpowiedź na obecną lukę w ramach proceduralnych dotyczących przyjmowania standardów technicznych. W proponowanych zmianach ustanowiono również procedurę tymczasowego zawieszenia standardów regulacyjnych lub wykonawczych (lub ich części) na określonych warunkach. Te rozwiązania proceduralne mają na celu zwiększenie elastyczności i zdolności dostosowywania uprawnień regulacyjnych ESMA oraz powinny umożliwić Komisji usprawnienie stanowienia przepisów i zwiększenie zdolności reagowania na nowe zmiany na rynku, zapewniając tym samym sprawne funkcjonowanie rynków finansowych.

W zmianach w **art. 8 ust. 2, art. 17 i art. 19 ust. 4** doprecyzowano, że zgodnie z wyrokiem w sprawie Corneli¹³ ESMA musi stosować prawo Unii. Obejmuje to przepisy krajowe wdrażające dyrektywy UE, które należy interpretować w sposób spójny z tymi dyrektywami.

W **art. 17aa** przyznano ESMA nowe uprawnienie w obszarze konwergencji praktyk nadzorczych, zgodnie z którym może on wymagać od właściwego organu zasięgnięcia jego opinii w przypadkach, gdy w ramach wzajemnej oceny lub dochodzenia stwierdzono poważne uchybienia w zakresie nadzoru. Ponadto ESMA będzie również uprawniony do żądania podjęcia szybkich i skutecznych działań naprawczych w celu usunięcia niedociągnięć w zakresie nadzoru. Celem tego nowego środka ochronnego jest umożliwienie ESMA działania w przypadkach, w których produktom lub podmiotom przyznano by dostęp do rynku UE bez odpowiedniego nadzoru lub w których arbitraż nadzorczy osłabiłby system paszportowy.

W **art. 19a** wprowadzono platformy współpracy między właściwymi organami, które wzmocnią współpracę i nadzór nad działalnością transgraniczną. Opiera się to na pozytywnych doświadczeniach z podobnymi platformami w ramach dyrektywy Wyplacalność II. Platformy te ułatwią wymianę informacji oraz będą proponować rozwiązania i szerzyć kulturę współpracy. ESMA będzie uprawniony do rozstrzygania wszelkich sporów.

W **art. 28a i 28b** przewidziano ustanowienie mechanizmu wzajemnego uznawania administracyjnych kar pieniężnych i pomocy w ich ściąganiu w kontekście transgranicznym.

13

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionid=B54F40B5C7801E9DFE7713D203D58677?text=&docid=302484&pageIndex=0&doclang=PL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=9588492>.

Celem jest ułatwienie egzekwowania przepisów na jednolitym rynku – w przeciwieństwie do obecnej sytuacji, w której ściąganie grzywien w innej jurysdykcji jest bardzo złożone, a nawet niemożliwe.

Uprawnienia nadzorcze

Aby zapewnić skuteczny i spójny nadzór we wszystkich sektorach, proponuje się dodanie **nowego rozdziału IIa**, w którym uprawnienia proceduralne ESMA określone obecnie w prawodawstwie sektorowym zostaną połączone w jednolite, międzysektorowe ramy. Ramy te usprawniają zasady dotyczące wniosków o udzielenie informacji, dochodzeń, kontroli na miejscu, środków nadzorczych i sankcji, a jednocześnie chronią prawo do obrony, prawniczą tajemnicę zawodową i ochronę sądową. Dzięki ustanowieniu spójnego i jednolitego zestawu uprawnień proceduralnych przedmiotowe rozporządzenie zwiększa pewność prawa, wspiera konwergencję i skuteczność praktyk nadzorczych oraz pomaga ESMA w wypełnianiu jego obowiązków nadzoru bezpośredniego w sposób odpowiedzialny. Uprawnienia te pozostają bez uszczerbku dla bardziej szczegółowych lub innych uprawnień określonych w innych aktach UE.

Finansowanie

Aby zapewnić sprawiedliwe i przejrzyste finansowanie działań nadzorczych ESMA, w przedmiotowym rozporządzeniu proponuje się harmonizację zasad regulujących opłaty pobierane od uczestników rynków finansowych pod nadzorem ESMA (**art. 39n**). Przedmiotowe rozporządzenie konsoliduje zasady, które obecnie są rozproszone w prawodawstwie sektorowym, w celu ustanowienia jednolitych ram obliczania opłat, ich zakresu i przejrzystości. Proponowane zmiany zwiększają pewność prawa i przejrzystość zarówno dla istniejących, jak i nowych podmiotów, umożliwiając im tym samym lepsze przewidywanie i planowanie opłat nadzorczych. Proponowane zmiany ostatecznie pomagają ESMA w skutecznym nadzorowaniu i regulowaniu sektora finansowego.

Wprowadzono również zmianę do rozporządzenia (UE) 2015/2365 w celu dostosowania go do zmian w opłatach pobieranych od uczestników rynków finansowych przez ESMA.

Zarządzanie

W niniejszym wniosku przewidziano skuteczniejszą strukturę zarządzania ESMA. Niniejszy wniosek zakłada zastąpienie Zarządu **Radą Wykonawczą** z niezależnymi członkami zatrudnionymi w pełnym wymiarze czasu pracy (art. 44a i 46a) oraz dostosowanie składu Rady Organów Nadzoru (art. 40). W niniejszym wniosku doprecyzowano odpowiednie obowiązki tych dwóch rad (art. 43 i 46a). Rada Wykonawcza będzie składała się z przewodniczącego i pięciu członków zatrudnionych na pełen etat, o zróżnicowanym doświadczeniu w zakresie nadzoru oraz, łącznie, o odpowiednim zrozumieniu sektorów podlegających nadzorowi ESMA. Członkowie zostaną wyznaczeni w procesie z udziałem Komisji, Parlamentu Europejskiego i Rady. Będą oni podlegać rygorystycznym przepisom dotyczącym konfliktu interesów, a ich mandat będzie ograniczony do pięciu lat z możliwością przedłużenia o dwa lata. W art. 46a określono zadania Rady Wykonawczej, która będzie odpowiedzialna głównie za decyzje związane z bezpośrednim nadzorem nad uczestnikami rynków finansowych. Rada Wykonawcza będzie również miała szereg uprawnień decyzyjnych, w tym w odniesieniu do poszczególnych właściwych organów w niektórych kwestiach nieregulacyjnych, takich jak rozstrzyganie sporów, kwestie związane z naruszeniem prawa UE i niezależne przeglądy. Przyczyni się to do skuteczniejszego podejmowania decyzji, które zapewni właściwą równowagę między specyfiką krajową a wspólnymi interesami UE. Rada Wykonawcza przejmie obowiązki Zarządu w zakresie przygotowywania programów prac i budżetu ESMA, a działalność Zarządu zostanie

zakończona. Wszystkie istniejące odniesienia do Zarządu zostaną zastąpione odniesieniami do Rady Wykonawczej. Każdy z członków Rady Wykonawczej, w tym przewodniczący, będzie miał jeden głos, a przewodniczący będzie miał decydujący głos.

Rada Organów Nadzoru pozostaje głównym organem ESMA odpowiedzialnym za ogólne wytyczne i podejmowanie decyzji w kwestiach regulacyjnych i konwergencji praktyk nadzorczych. Proponowane zmiany w art. 40 zmieniają skład Rady Organów Nadzoru w celu uwzględnienia zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy członków Rady Wykonawczej. Rada Organów Nadzoru będzie mogła wyrazić sprzeciw wobec głównych decyzji nadzorczych podjętych przez Radę Wykonawczą w terminie 10 dni lub, w pilnych przypadkach, w ciągu 48 godzin. Rada Wykonawcza może zwracać się do Rady Organów Nadzoru o opinie w kwestiach nadzorczych i musi dwa razy w roku składać Radzie Organów Nadzoru sprawozdania ze swoich działań nadzorczych. Działając w charakterze członków Rady Organów Nadzoru posiadających prawo głosu, członkowie Rady Wykonawczej będą wносить swoją wiedzę fachową do Rady Organów Nadzoru oraz będą głosować nad ogólnymi kwestiami konwergencji praktyk nadzorczych.

Artykuł 2 – zmiany w rozporządzeniu w sprawie infrastruktury rynku europejskiego

Nadzór nad istotnymi CCP

Wprowadza się nowe art. 22a–22c w celu przyznania ESMA bezpośredniego nadzoru nad istotnymi CCP, określenia wszystkich szczegółów dotyczących procesów, w ramach których CCP ma zostać uznany przez ESMA za istotnego CCP, określenia uprawnień przyznanych ESMA w odniesieniu do istotnych CCP oraz wprowadzenia przepisu dotyczącego opłat nadzorczych pobieranych przez ESMA od nadzorowanych przez niego CCP. W art. 12 wprowadza się zmiany w celu przyznania ESMA uprawnień do nakładania kar. Wprowadza się również nowy załącznik V zawierający wykaz naruszeń, za które ESMA może nakładać grzywny. W art. 2 wprowadza się zmiany w celu dostosowania definicji „właściwego organu” oraz wprowadzenia nowych definicji pojęć „istotny CCP”, „organ właściwy dla CCP” i „właściwy organ krajowy”. Ponadto zmienia się art. 22, aby zapewnić państwom członkowskim możliwość wyznaczenia ESMA jako organu właściwego dla CCP również w odniesieniu do ich mniej istotnych CCP. W celu zapewnienia spójności tych definicji we wszystkich powiązanych aktach prawnych oraz odzwierciedlenia uprawnień nadzorczych ESMA w odniesieniu do istotnych CCP wprowadzono również zmiany do rozporządzenia (UE) 2021/23.

Art. 14, 17, 18 i 20 dostosowano w taki sposób, aby znieść kolegia dla istotnych CCP oraz dostosować poszczególne procedury w celu uwzględnienia nowej roli ESMA, na przykład poprzez zniesienie konieczności wydawania opinii przez ESMA w przypadku zaangażowania istotnych CCP, a także w celu uwzględnienia zniesienia komitetu nadzorczego ds. CCP.

Ponadto zmienia się art. 23 w celu dodania przepisów dotyczących współpracy ESMA z „odpowiednimi organami dla istotnych CCP”. Zmianie tej towarzyszy wprowadzenie nowej definicji pojęcia „odpowiednie organy właściwe dla istotnych CCP” w art. 2 oraz nowego art. 22d zawierającego szczegółowy wykaz odpowiednich organów właściwych dla takich CCP. Ponadto zmienia się art. 17c, 20, 23 i 24, aby uwzględnić to nowe pojęcie w powiązanych procedurach i przepływach informacji.

W art. 89 wprowadza się zmiany w celu dostosowania przepisów przejściowych dotyczących CCP, którzy uzyskali już zezwolenie przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego.

Nadzór nad mniej istotnymi CCP

W art. 2 wprowadza się zmiany w celu wprowadzenia definicji „mniej istotnego CCP”. Zmienia się art. 18, aby ESMA stał się jedynym przewodniczącym kolegów dla mniej istotnych CCP. Ponadto zmienia się art. 24a, 24d i 25c oraz uchyla się art. 24e i 90 w celu odzwierciedlenia zmian w zarządzaniu wewnętrznym ESMA, w szczególności wprowadzenia nowego Rady Wykonawczej ESMA i usunięcia komitetu nadzorczego ds. CCP.

Procesy otwartego dostępu i interoperacyjności

W art. 7, 8 i 54 wprowadza się zmiany w celu przyznania ESMA prawa do arbitrażu w sprawie wniosków o dostęp do CCP i wniosków o dostęp do systemu obrotu oraz do zatwierdzania wniosków o uzgodnienia interoperacyjne.

Artykuł 3 – zmiany w rozporządzeniu w sprawie rynków infrastruktury finansowej

Systemy obrotu są obecnie nadzorowane na szczeblu krajowym. Kluczowym filarem niniejszego wniosku jest przekazanie ESMA kompetencji nadzorczych w odniesieniu do istotnych systemów obrotu oraz ogólnoeuropejskich operatorów rynku lub PEMO (oraz systemów obrotu prowadzonych przez PEMO). System obrotu zostanie uznany za istotny, jeżeli jest ważny dla gospodarki UE lub jeżeli oprócz tego, że jest znaczący pod względem wielkości, ma znaczący wymiar transgraniczny. W niniejszym wniosku przyznano ESMA uprawnienia niezbędne do wykonywania jego zadań nadzorczych, chociaż niektóre uprawnienia w zakresie nadzoru rynku pozostają na szczeblu krajowym i przyznano je krajowym organom nadzoru.

Biorąc pod uwagę znaczenie bliskości lokalnych ekosystemów rynkowych, krajowe organy nadzoru zachowałyby obowiązki na szczeblu lokalnym w celu zapewnienia integralności rynkowej istotnych systemów obrotu lub systemów obrotu prowadzonych przez PEMO. Obowiązki te ograniczałyby się jednak do nadzoru nad prawidłowym obrotem i monitorowania nadużyć na rynku i nie obejmowałyby obowiązków nakładanych bezpośrednio na systemy obrotu.

Harmonizacja przepisów mających zastosowanie do systemów obrotu

W dyrektywie 2014/65/UE (druga dyrektywa w sprawie rynków instrumentów finansowych) określono zasady dotyczące udzielania zezwoleń i prowadzenia systemów obrotu. Fakt, że zasady te określono w dyrektywie, doprowadził jednak do odmiennej transpozycji i wykładni prawa Unii. Doprowadziło to również do przyjęcia przez wiele państw członkowskich dodatkowych środków w obszarach, które nie są ściśle zharmonizowane na mocy dyrektywy, takich jak wymogi ostrożnościowe dla rynków regulowanych. Stworzenie prawdziwie jednolitego zbioru przepisów dla systemów obrotu jest warunkiem wstępnym skutecznego nadzoru na szczeblu UE. W związku z tym w niniejszym wniosku przewidziano dodanie nowego tytułu Ia do rozporządzenia (UE) nr 600/2014 (rozporządzenie w sprawie rynków instrumentów finansowych) w celu dalszej harmonizacji przepisów dotyczących systemów obrotu i usunięcia przepisów krajowych, które utrudniają funkcjonowanie jednolitego rynku. Znaczną liczbę środków przeniesiono bezpośrednio z drugiej dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych, ale w nowym tytule Ia doprecyzowano również ramy mające zastosowanie w obszarach, które wcześniej pozostawiono w gestii państw członkowskich.

Ponadto w proponowanym nowym tytule Ia doprecyzowano rodzaje działalności transgranicznej, które rynek regulowany może prowadzić na podstawie swojego indywidualnego zezwolenia. W związku z tym doprecyzowano w nim również, że rynki regulowane nie tylko powinny być w stanie zapewnić rozwiązania umożliwiające dostęp do swojego systemu obrotu z innych państw członkowskich (za pośrednictwem „ekranów handlowych”), jak już przewidziano w drugiej dyrektywie w sprawie rynków instrumentów

finansowych, ale powinny również być w stanie świadczyć usługi związane z: (i) dopuszczaniem papierów wartościowych do obrotu w ich systemie; oraz (ii) przyjmowaniem nowych członków z innych państw członkowskich. Doprecyzowano w nim również, że rynki regulowane mogą to zrobić poprzez utworzenie oddziału lub, bez oddziału, w ramach swobody świadczenia usług na całym jednolitym rynku UE. Wielostronne platformy obrotu i zorganizowane platformy obrotu mają takie same prawa.

Ponadto niniejszy wniosek ma na celu ułatwienie alokacji zasobów i funkcji w ramach grupy. W tytule Ia doprecyzowano zatem, że przydzielania zasobów podmiotowi należącemu do tej samej grupy lub polegania na takim podmiocie w celu wykonywania określonych funkcji nie należy uznawać za outsourcing do celów rozporządzenia w sprawie rynków instrumentów finansowych. Doprecyzowano w nim również, że lokalizacja geograficzna podmiotu, któremu przydzielane są zasoby lub na którym polega się w celu wykonywania określonych funkcji, nie powinna mieć znaczenia dla dokonywanej przez właściwy organ oceny zgodności systemu obrotu z jego wymogami organizacyjnymi.

Utworzenie statusu „ogólnoeuropejskiego operatora rynku”

W niniejszym wniosku ustanawia się nowy status „ogólnoeuropejskiego operatora rynku” (PEMO), który umożliwi funkcjonowanie kilku systemów obrotu w więcej niż jednym państwie członkowskim na podstawie pojedynczego pozwolenia. Jeżeli PEMO przejmuje istniejące systemy obrotu, we wniosku przewidziano, że po wydaniu nowego zezwolenia dla PEMO indywidualne zezwolenia, na podstawie których systemy te prowadziły działalność, należy uznać za nieważne. W nowym tytule Ia szczegółowo określono procedurę udzielania zezwoleń i wymogi mające zastosowanie do PEMO. We wniosku doprecyzowano również, że PEMO powinien być odpowiedzialny za zapewnienie, aby prowadzone przez niego systemy obrotu spełniały wymogi mające zastosowanie do rynków regulowanych, wielostronnych platform obrotu lub zorganizowanych platform obrotu, stosownie do przypadku. Ponadto w odniesieniu do obszarów prawa, które nie zostały jeszcze zharmonizowane (np. prawo podatkowe) lub nie zostały jeszcze w pełni zharmonizowane (np. przepisy dotyczące przejrzystości) na mocy prawa UE, we wniosku doprecyzowano, że w odniesieniu do każdego systemu obrotu PEMO powinien stosować prawo państwa członkowskiego, w którym uznaje się, że dany system obrotu się znajduje lub jest prowadzony, oraz że właściwym krajowym organem nadzoru powinien być organ państwa członkowskiego, w którym uznaje się, że system prowadzony przez PEMO się znajduje lub jest prowadzony. Ponadto doprecyzowano, że w przypadku gdy PEMO przejmuje prowadzenie systemu obrotu, który uzyskał już zezwolenie, uznaje się, że dany system obrotu znajduje się lub jest prowadzony w państwie członkowskim, w którym pierwotnie uzyskał zezwolenie.

Otwarty dostęp

Zgodnie z niniejszym wnioskiem zasady, zgodnie z którymi system obrotu ma dostęp do usług CCP (art. 35 rozporządzenia w sprawie rynków instrumentów finansowych) i zgodnie z którymi CCP ma dostęp do danych o transakcjach pochodzących z systemu obrotu (art. 36 rozporządzenia w sprawie rynków instrumentów finansowych), zostałyby uproszczone w celu zapewnienia, aby taki dostęp nie był bezpodstawnie opóźniany i aby odmawiano dostępu wyłącznie w przypadku wystąpienia znaczącego ryzyka systemowego lub ryzyka dla prawidłowego funkcjonowania rynków. Ponadto praktyka rynkowa znana jako „rozliczanie preferencyjne” byłaby zakazana, w przypadku gdy dwie strony zdecydują się na rozliczanie u różnych CCP, którym już przyznano dostęp do danego systemu obrotu i którzy już wprowadzili uzgodnienia interoperacyjne.

Usprawnienie systemu publikacji informacji skonsolidowanych

Zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem w sprawie rynków instrumentów finansowych system publikacji informacji skonsolidowanych dotyczący akcji i funduszy inwestycyjnych typu ETF nie dostarcza informacji na temat tożsamości systemu obrotu oferującego najlepszą cenę kupna i sprzedaży ani na temat głębokości portfela handlowego. Biorąc pod uwagę znaczenie tych informacji dla użytkowników systemu publikacji informacji skonsolidowanych, we wniosku przewidziano dodanie tych informacji do przedmiotowego systemu. We wniosku zwiększono również przejrzystość kwotowań dokonywanych przez podmioty systematycznie internalizujące transakcje w odniesieniu do zleceń pochodzących od klientów detalicznych.

Artykuł 4 – zmiany w rozporządzeniu w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych

Modernizacja ram regulacyjnych dotyczących usług CDPW

Art. 2 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych zostaje zmieniony, aby umożliwić świadczenie usług CDPW z wykorzystaniem DLT. W szczególności zmieniono istniejące definicje „zapisu księgowego”, „środków pieniężnych” i „rachunków papierów wartościowych” oraz dodano definicje „technologii rozproszonego rejestru” i „tokena będącego pieniądzem elektronicznym”. Podobnie zmienia się art. 30 dotyczący outsourcingu, aby uwzględnić świadczenie usług CDPW z wykorzystaniem DLT, oraz wprowadza się nowy artykuł (art. 45a) dotyczący ryzyka związanego ze stosowaniem DLT poza ustaleniami dotyczącymi outsourcingu. Ponadto ramy określone w tytule IV dotyczące rozrachunku części pieniężnej transakcji na papierach wartościowych zostają zmienione, aby umożliwić, na określonych warunkach, rozrachunek z niektórymi tokenami będącymi pieniądzem elektronicznym dopuszczonymi na podstawie rozporządzenia w sprawie rynków kryptoaktywów.

Nadzór nad istotnymi CDPW

W art. 11 rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych wprowadza się zmiany w celu przyznania ESMA bezpośredniego nadzoru nad istotnymi CDPW oraz dodaje się nowy art. 11a w celu określenia warunków i procedur ustalania, które unijne CDPW są „istotne”. Ponieważ ESMA stanie się bezpośrednim organem nadzoru nad istotnymi CDPW, w art. 2 wprowadza się zmiany w celu dostosowania definicji „właściwego organu” oraz dodaje się nową definicję „właściwego organu krajowego”. W art. 10 wprowadza się zmiany w celu odzwierciedlenia nowej roli ESMA jako organu nadzoru. Zmienia się również tytuł V dotyczący sankcji, aby odzwierciedlić nową rolę ESMA, a w nowym załączniku II wymienia się naruszenia, za które ESMA może nakładać sankcje.

Art. 24a zostaje zmieniony w celu zniesienia kolegiów dla istotnych CDPW, a art. 15, 16, 17, 19, 20, 21, 21a, 22b, 27b, 60 i 62 zostają zmienione w celu dostosowania różnych procedur do nowej roli ESMA. Obejmuje to na przykład usunięcie konieczności uzyskania opinii ESMA, w przypadku gdy zaangażowane są istotne CDPW. W art. 10 przedstawiono również dalsze szczegóły dotyczące nadzoru sprawowanego przez ESMA i uprawnień nadzorczych ESMA w odniesieniu do istotnych CDPW.

Biorąc pod uwagę nowe uprawnienia ESMA w odniesieniu do istotnych CDPW, w nowym art. 25a określono ramy opłat nadzorczych, które mogą być pobierane przez ESMA.

Integracja usług CDPW

W art. 14 wprowadza się zmiany w celu zapewnienia bardziej szczegółowych przepisów dotyczących współpracy między ESMA, odpowiednimi organami i właściwymi organami krajowymi.

W art. 2 wprowadza się zmiany w celu wprowadzenia definicji terminu „węzłowy CDPW”, a w nowym art. 48a określa się procedurę ustalania przez ESMA, które unijne CDPW uznaje się za węzłowe CDPW. Aby ułatwić dostęp do wszystkich instrumentów finansowych emitowanych w unijnych CDPW, w art. 48a wprowadzono wymóg, aby węzłowe CDPW ustanawiały wzajemne połączenia z innymi węzłowymi CDPW, a CDPW, które nie są węzłami, ustanawiały wzajemne połączenia z węzłowym CDPW.

W celu dalszej integracji unijnych CDPW zmienia się art. 40, aby zobowiązać unijne CDPW, które dokonują rozrachunku części pieniężnej swoich transakcji w walucie dostępnej na zintegrowanej platformie UE, do bezpośredniego połączenia się z tą platformą i umożliwienia swoim uczestnikom rozrachunku części pieniężnej transakcji na rachunkach otwartych na tej platformie.

W art. 54 wprowadza się zmiany w celu złączenia wymogów mających zastosowanie w przypadku, gdy CDPW chce wyznaczyć instytucję kredytową do świadczenia bankowych usług pomocniczych, w szczególności gdy część pieniężną transakcji rozlicza się w walutach spoza UE.

Dodaje się art. 19a w celu wprowadzenia uproszczonego procesu outsourcingu usług podstawowych w ramach grupy CDPW.

Poprawa systemu paszportowania CDPW

W celu zniesienia pozostałych barier dla paszportowania usług CDPW w UE zmienia się art. 23, aby wymagać jedynie powiadomienia ex post, gdy unijny CDPW zaczyna oferować swoje usługi emitentom mającym siedzibę w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie, w którym CDPW uzyskał zezwolenie.

Artykuł 6 – zmiany w rozporządzeniu w sprawie transgranicznej dystrybucji

Proponowane zmiany w rozporządzeniu (UE) 2019/1156 (rozporządzenie w sprawie transgranicznej dystrybucji) mają na celu usunięcie barier dla transgranicznej działalności funduszy inwestycyjnych i wzmocnienie uprawnień ESMA w zakresie wspierania wspólnej kultury nadzoru i lepszej koordynacji działań właściwych organów krajowych państwa macierzystego i państwa przyjmującego.

Harmonizacja informacji reklamowych

W art. 4 rozporządzenia w sprawie transgranicznej dystrybucji wprowadza się zmiany w celu doprecyzowania, że ZAFI, zarządzający EuVECA i EuSEF oraz spółki zarządzające UCITS powinni zapewnić spełnienie wymogów dotyczących informacji reklamowych nawet w przypadku przekazania funkcji wprowadzania do obrotu osobie trzeciej. Jeżeli jednak wprowadzanie do obrotu jest dokonywane przez dystrybutorów będących osobami trzecimi działających we własnym imieniu, tak że ZAFI i spółki zarządzające UCITS nie sprawują już kontroli nad funkcją wprowadzania do obrotu, ZAFI i spółki zarządzające UCITS nie podlegają wymogom dotyczącym informacji reklamowych. Doprecyzowano ponadto, że przyjmujące państwa członkowskie nie mogą nakładać żadnych dodatkowych wymogów dotyczących informacji reklamowych poza wymogami określonymi w art. 4. Ponadto

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w celu określenia formatu i treści informacji reklamowych.

Uchyła się art. 5, 6, 8, 11 i 13 rozporządzenia w sprawie transgranicznej dystrybucji, aby ograniczyć rozbieżne praktyki krajowe w zakresie informacji reklamowych oraz uiszczania opłat i należności regulacyjnych.

Art. 7 rozporządzenia w sprawie transgranicznej dystrybucji zastępuje się nowym art. 7, który stanowi, że właściwe organy przyjmujących państw członkowskich nie żądają uprzedniego przekazywania im informacji reklamowych, ale w przypadku gdy uznają, że informacje reklamowe nie spełniają wymogów art. 4, mogą zwrócić się do właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego ZAFI, zarządzającego EuVECA lub EuSEF lub UCITS o podjęcie wszelkich odpowiednich środków w celu zapobieżenia dalszym nieprawidłowościom lub nałożenia kar z tego tytułu. Właściwe organy przyjmujących państw członkowskich mogą ponadto przekazać sprawę ESMA, jeżeli nie są usatysfakcjonowane działaniami podjętymi przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego.

Zwiększenie przejrzystości opłat i należności pobieranych przez przyjmujące państwa członkowskie

W art. 9 rozporządzenia (UE) 2019/1156 wprowadza się zmiany w celu upoważnienia ESMA do publikowania i aktualizowania informacji na temat opłat regulacyjnych i zmian nakładanych przez właściwe organy państwa przyjmującego na ZAFI, zarządzających EuVECA, zarządzających EuSEF i UCITS wprowadzających do obrotu AFI lub UCITS na swoich terytoriach, w informacji na temat poziomu i częstotliwości tych opłat oraz warunków ich uiszczania.

Usprawnienie systemu paszportowania UCITS i AFI

Uchyła się art. 12 rozporządzenia w sprawie transgranicznej dystrybucji i zastępuje go nowym uprawnieniem ESMA do opracowania platformy danych, która zawierałaby informacje na temat AFI i UCITS wprowadzanych do obrotu w wymiarze transgranicznym, dokumentację dostarczoną w ramach powiadomienia o wprowadzaniu do obrotu oraz wszelkie zmiany w tym zakresie, a także informacje o wycofaniu powiadomienia o uzgodnieniach dotyczących wprowadzania do obrotu.

Dawny rozdział XI dyrektywy 2009/65/WE oraz art. 30a, 31, 32 i 32a dyrektywy 2011/61/UE regulujące wprowadzanie do obrotu UCITS i AFI z UE zarządzanych przez ZAFI z UE w całej Unii włączono do rozporządzenia (UE) 2019/1156 oraz zmieniono w celu optymalizacji procedur powiadamiania o wprowadzaniu do obrotu i wycofywania powiadomień oraz w celu ułatwienia transgranicznego wprowadzania do obrotu AFI i UCITS. W szczególności uzupełnia się rozporządzenie (UE) 2019/1156, aby umożliwić UCITS i ZAFI wprowadzanie do obrotu funduszy w państwie członkowskim innym niż ich macierzyste państwo członkowskie, poprzez wskazanie takiego zamiaru we wniosku o udzielenie zezwolenia oraz poinformowanie o nim w ramach dokumentacji dotyczącej zezwolenia związanej z wprowadzaniem UCITS lub AFI do obrotu w innych państwach członkowskich (np. informacje reklamowe, dokument zawierający kluczowe informacje dla inwestorów, prospekt emisyjny, sprawozdanie roczne). Po uzyskaniu zezwolenia właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS lub ZAFI przekazują te informacje do platformy danych ESMA, a UCITS lub ZAFI mogą uzyskać dostęp do rynków państw członkowskich wskazanych we wniosku o udzielenie zezwolenia od dnia przekazania tych

informacji. Rozporządzenie (UE) 2019/1156 uzupełnia się dodatkowo w celu wprowadzenia szczególnych procedur w przypadku zmian zakresu pierwotnego powiadomienia o wprowadzaniu do obrotu, w tym zmian dotyczących państw członkowskich, w których jednostki uczestnictwa lub udziały UCITS lub AFI mają być wprowadzane do obrotu.

Dawne art. 32a dyrektywy 2011/61/UE i art. 93a dyrektywy 2009/65/WE włącza się do rozporządzenia (UE) 2019/1156 oraz zmienia w celu uproszczenia wycofywania powiadomień o uzgodnieniach dotyczących wprowadzania do obrotu jednostek uczestnictwa lub udziałów UCITS lub AFI. Znosi się obowiązujący 36-miesięczny zakaz dokonywania czynności poprzedzających wprowadzanie do obrotu jednostek uczestnictwa lub udziałów AFI z UE o podobnych strategiach inwestycyjnych w państwie członkowskim wskazanym w wycofaniu powiadomienia.

Nadzór nad UCITS i AFI wprowadzanymi do obrotu w całej UE

Rozporządzenie w sprawie transgranicznej dystrybucji uzupełnia się w celu określenia uprawnień właściwych organów przyjmujących ZAFI i UCITS w odniesieniu do AFI i UCITS wprowadzanych do obrotu na ich terytoriach. Dodatkowo uzupełnia się rozporządzenie (UE) 2019/1156, aby upoważnić ESMA do określania i prowadzenia działań mających na celu rozwiązanie problemu rozbieżnych, powielających się, zbędnych i wadliwych działań nadzorczych utrudniających transgraniczne wprowadzanie do obrotu AFI z UE zarządzanych przez ZAFI z UE i UCITS w całej Unii. Ponadto zmienia się rozporządzenie w sprawie transgranicznej dystrybucji, aby przyznać ESMA uprawnienia do interwencji w przypadku, gdy organy krajowe nie stosują skutecznie przepisów unijnych, lub do bezpośredniego zawieszenia transgranicznego wprowadzania do obrotu AFI i UCITS w niektórych przypadkach.

Ponadto uzupełnia się rozporządzenie w sprawie transgranicznej dystrybucji w celu wyjaśnienia, że właściwe organy powinny mieć możliwość zgłaszania ESMA wszelkich sporów dotyczących ocen, działań lub zaniechań, które ESMA powinien rozstrzygać zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 8 – zmiany w rozporządzeniu dotyczącym systemu pilotażowego DLT

W niniejszym wniosku przewidziano również zmianę systemu pilotażowego DLT (rozporządzenie (UE) 2022/858) w celu zwiększenia elastyczności i proporcjonalności systemu, a także jego skali i zakresu oraz w celu rozwiązania problemów związanych z trwałością systemu poprzez zniesienie terminów udzielania zezwoleń w ramach projektu pilotażowego.

Rozszerzenie i uelastyczenie zakresu kwalifikowalnych instrumentów i skali działalności

W art. 2 wprowadza się zmiany w celu wprowadzenia nowych pojęć. Między innymi infrastruktura obrotu w ramach projektu pilotażowego jest obecnie nazywana systemem obrotu opartym na DLT („TV oparty na DLT”), aby odzwierciedlić możliwość prowadzenia zarówno wielostronnego systemu obrotu, jak i zorganizowanej platformy obrotu w ramach projektu pilotażowego. Art. 3 zostaje zmieniony w celu uelastyczenia obecnych limitów systemu pilotażowego, zarówno w odniesieniu do rodzaju kwalifikujących się instrumentów finansowych, jak i skali działalności, którą można prowadzić w ramach tych instrumentów. W odniesieniu do skali działalności za pośrednictwem wniosku utrzymano by całkowitą maksymalną zagregowaną wartość rynkową wszystkich instrumentów finansowych

obsługiwanych przez DLT, które mogą zostać dopuszczone do obrotu lub zarejestrowane w infrastrukturze rynkowej opartej na DLT, ale zwiększono by ją do 100 mld EUR. Ponadto usunięto by próg dotyczący konkretnych produktów.

Stworzenie systemu uproszczonego dla mniejszych infrastruktur rynkowych opartych na DLT

W art. 3 wprowadza się dalsze zmiany i dodaje się nowy art. 7a w celu wprowadzenia systemu uproszczonego dla operatorów mniejszych infrastruktur opartych na DLT świadczących usługi CDPW, o ile nie przekraczają oni progu wynoszącego nie więcej niż 10 mld EUR łącznej wartości rynkowej zarejestrowanych instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT. System uproszczony obejmowałby przepisy dostosowane do skali działalności prowadzonej przez mniejszych operatorów. W zależności od działań, które planują podjąć, wnioskodawcy ubiegający się o system uproszczony byłiby zobowiązani do posiadania podstawowego zezwolenia, aby kwalifikować się do skorzystania z takiego systemu, takiego jak zezwolenie na prowadzenie działalności w charakterze CASP, jako CDPW lub jako firma inwestycyjna. Podmioty działające w ramach systemu uproszczonego podlegałyby określone podzbiorowi przepisów rozporządzenia (UE) nr 909/2014, co skutkowałoby bardziej proporcjonalnym i opartym na zasadach podejściem do regulowania świadczenia usług CDPW na małą skalę.

Rozszerzenie zakresu kwalifikujących się podmiotów

W art. 4 wprowadza się zmiany w celu rozszerzenia zakresu podmiotów, które mogą prowadzić system obrotu oparty na DLT (TV oparty na DLT) oraz system obrotu i rozrachunku oparty na DLT (TSS oparty na DLT), tak aby oprócz firm inwestycyjnych i CDPW uwzględnić również CASP, którzy posiadają zezwolenie na prowadzenie platformy obrotu kryptoaktywami. CASP, którym zezwolono na prowadzenie infrastruktury rynkowej opartej na DLT, podlegałyby wymogom określonym w unijnych przepisach dotyczących obrotu i rozliczeń posttransakcyjnych (rozporządzenie (UE) nr 600/2014, dyrektywa 2014/65/UE i rozporządzenie (UE) nr 909/2014), a jednocześnie korzystaliby z ukierunkowanych i uzasadnionych zwolnień, podobnie jak inni operatorzy infrastruktur rynkowych opartych na DLT.

Dodatkowe zwolnienia dotyczące wnioskodawców prowadzących TV oparty na DLT i systemy rozrachunku oparte na DLT (SS oparte na DLT)

Wprowadza się nowe art. 4a i 5a, aby zapewnić operatorom infrastruktur rynkowych opartych na DLT możliwość uzyskania, pod pewnymi rygorystycznymi warunkami, zwolnień ze stosowania szerokiego zakresu przepisów dyrektywy 2014/65/UE, rozporządzenia (UE) nr 600/2014 i rozporządzenia (UE) nr 909/2014, w przypadku gdy uznano je za niezgodne lub wysoce nieproporcjonalne w stosunku do korzystania z DLT. Przed przyznaniem zwolnień ze stosowania przepisów szczegółowych właściwe organy muszą zwrócić się do ESMA o niewiążącą opinię.

Przepisy szczegółowe dotyczące operatorów SS opartego na DLT dokonujących rozrachunku płatności z wykorzystaniem pieniądza banku komercyjnego i tokenów będących pieniądzem elektronicznym

W art. 5 wprowadza się zmiany, aby umożliwić operatorom SS opartego na DLT wyznaczenie instytucji kredytowych do celów rozrachunku płatności w pieniądzu banku komercyjnego, które spełniają wymogi ostrożnościowe i kapitałowe określone w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014, ale które będą mogły prowadzić inną działalność poza świadczeniem bankowych usług pomocniczych do celów rozrachunku. Jeżeli chodzi o rozrachunek płatności w tokenach będących pieniądzem elektronicznym, doprecyzowano,

że większość pomocniczych usług bankowych związanych z tokenami będącymi pieniądzem elektronicznym powinna być świadczona przez ten sam rodzaj instytucji kredytowych co instytucje, które mogą dokonywać rozrachunku płatności w pieniądzu banku komercyjnego.

Świadczenie poszczególnych usług CDPW, mechanizmy rozrachunku i interoperacyjność między infrastrukturami rynkowymi opartymi na DLT

Wprowadza się nowe art. 10a–10f, aby po pierwsze umożliwić regulację dwóch podstawowych usług CDPW, tj. usługi notarialnej i centralnej usługi prowadzenia rachunku, a po drugie wprowadzić nowy model rozrachunku, który opiera się na podmiotach prowadzących rachunek DLT mających dostęp do pieniądza banku centralnego. Artykuły te zapewniają również kompleksowy nadzór nad tymi nowymi sposobami świadczenia podstawowych usług CDPW. Zarówno usługa notariusza DLT, jak i centralna usługa prowadzenia rachunku DLT mogą być świadczone przez firmę inwestycyjną, rynek regulowany, instytucję kredytową, CDPW lub CASP, którzy uzyskali specjalne zezwolenie na świadczenie tej usługi, po wykazaniu zgodności z mającymi zastosowanie przepisami rozporządzenia (UE) nr 909/2014. Umożliwi to emitowanie i rejestrowanie instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT poza CDPW, jednak instrumenty te będą musiały być rozliczane w ramach regulowanej infrastruktury rynkowej. Ponadto możliwy będzie rozrachunek instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT między podmiotami prowadzącymi rachunek DLT mającymi dostęp do rachunków pieniądza banku centralnego. Te podmioty prowadzące rachunek DLT będą musiały być częścią mechanizmu rozrachunku, który jest zbiorem zasad i procedur uzgodnionych między uczestnikami w odniesieniu do rozrachunku instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT i który musi zostać wcześniej oceniony i zatwierdzony przez ESMA. Mechanizm rozrachunku i uczestniczące podmioty prowadzące rachunek DLT będą musiały spełnić szereg wymogów zapewniających solidne wyniki rozrachunku i regularnie składać sprawozdania ESMA.

Ponadto w nowym art. 10g zobowiązano podmioty działające w łańcuchu wartości rozliczania i rozrachunku transakcji w ramach projektu pilotażowego i poza nim do ustanowienia standardów technicznych wspierających interoperacyjność między infrastrukturami rynkowymi opartymi na DLT, z obowiązkiem składania ESMA sprawozdań z ich prac. Biorąc pod uwagę wysiłki sektora, ESMA jest zobowiązany do zapewnienia Komisji doradztwa technicznego w zakresie wspierania interoperacyjności między infrastrukturami rynkowymi opartymi na DLT.

Artykuł 9 – zmiany w rozporządzeniu w sprawie rynków kryptoaktywów

Przekazanie nadzoru nad dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2023/1114 w sprawie rynków kryptoaktywów (MiCA) mają na celu przeniesienie udzielania zezwoleń dostawcom usług w zakresie kryptoaktywów („CASP”), ich monitorowania i nadzoru nad nimi z właściwych organów krajowych na ESMA. W tym względzie zmienia się definicje zawarte w art. 3 oraz przepisy tytułów V i VI (art. 59–92) rozporządzenia MiCA, aby powierzyć ESMA odpowiedzialność za udzielanie zezwoleń dostawcom usług w zakresie kryptoaktywów, ich monitorowanie i nadzór nad nimi, w tym zmienia się przepisy dotyczące nadużyć na rynku w sektorze kryptoaktywów.

Traktowanie niektórych podmiotów finansowych świadczących usługi w zakresie kryptoaktywów

Niektóre firmy podlegające aktom ustawodawczym Unii dotyczącym usług finansowych mogą już świadczyć wszystkie lub niektóre usługi w zakresie kryptoaktywów bez konieczności uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów na podstawie MiCA. Podmioty te będą nadal nadzorowane w odniesieniu do ich działalności w zakresie kryptoaktywów przez właściwe organy, które udzieliły im zezwolenia na podstawie innych aktów Unii. Jeżeli jednak świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów stanie się główną działalnością tych podmiotów, będą one traktowane jako dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, a nadzór nad całą ich działalnością zostanie przeniesiony na ESMA. Aby wypełnić ten obowiązek, przewiduje się, że ESMA powinien zawrzeć porozumienia o współpracy z właściwymi organami, które udzieliły tym podmiotom zezwolenia na podstawie innych aktów ustawodawczych Unii dotyczących usług finansowych. Na podstawie porozumienia o współpracy te właściwe organy zapewniają ESMA wsparcie i pomoc w zakresie nadzoru nad działaniami, które nie są objęte rozporządzeniem (UE) 2023/1114. Ponieważ istnieje już scentralizowany system nadzoru bankowego, zapewniający integrację i spójność nadzoru, nie należy przekazywać uprawnień nadzorczych w przypadku, gdy podmiot świadczący usługi w zakresie kryptoaktywów jest instytucją kredytową.

Uprawnienia nadzorcze ESMA

W celu wypełnienia swoich obowiązków nadzorczych wynikających z MiCA, w tym prowadzenia dochodzeń w sprawie naruszeń przepisów dotyczących nadużyć na rynku, w ramach zmiany wprowadza się nową sekcję dotyczącą uprawnień i kompetencji nadzorczych ESMA w tytule VII (art. 138a–138j). Razem z tą sekcją wprowadza się nowy załącznik VII, w którym wymieniono możliwe naruszenia przepisów tytułów V i VI w odniesieniu do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów i innych osób. ESMA będzie opierać się na nowych uprawnieniach nadzorczych wprowadzonych rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010 oraz na uprawnieniach sektorowych wprowadzonych w nowym rozdziale 6 tytułu VII. Uprawnienia te obejmują uprawnienia do przeprowadzania kontroli na miejscu, stosowania środków nadzorczych i nakładania grzywien. ESMA jest uprawniony do wprowadzenia szeregu środków nadzorczych, w tym między innymi do zobowiązania dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów do zaprzestania naruszenia, zawieszenia świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów oraz cofnięcia zezwolenia pod pewnymi warunkami.

Współpraca z innymi organami i pomoc w wykonywaniu zadań

ESMA jest uprawniony do wymiany informacji z właściwymi organami w państwach członkowskich i państwach trzecich w celu skutecznego wykonywania swoich obowiązków nadzorczych, a także do współpracy z innymi odpowiednimi organami i Europejskim Urzędem Nadzoru Bankowego (art. 138c–138f).

Przepisy przejściowe

Aby uniknąć zakłóceń w funkcjonowaniu istniejących dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, w ramach zmiany wprowadza się przepisy przejściowe (art. 143a) w celu zapewnienia sprawnego przekazania ESMA nadzoru przez właściwe organy krajowe oraz sprawnego przekazywania ESMA akt spraw i dokumentów roboczych przez właściwe krajowe organy. Przewidziano również okres przejściowy dla wnioskodawców, których wnioski o zezwolenie na prowadzenie działalności jako CASP jest obecnie rozpatrywany przez właściwe organy krajowe, ale nie został jeszcze ostatecznie rozpatrzony.

Art. 5 i art. 10–14 – zmiany w rozporządzeniu w sprawie transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych, rozporządzeniu w sprawie agencji ratingowych, rozporządzeniu o wskaźnikach referencyjnych, rozporządzeniu w sprawie sekurytyzacji, rozporządzeniu w sprawie europejskich zielonych obligacji i rozporządzeniu w sprawie ratingów ESG

Zmiany wprowadzone w art. 5 i 10–14 usprawniają ramy nadzoru i egzekwowania przepisów mające zastosowanie do repozytoriów transakcji, agencji ratingowych, administratorów wskaźników referencyjnych, repozytoriów sekurytyzacji, kontrolerów zewnętrznych europejskich zielonych obligacji i dostawców ratingów ESG poprzez dostosowanie ich systemów proceduralnych do nowych horyzontalnych ram nadzorczych ustanowionych na mocy rozporządzenia w sprawie ESMA. Wiele sektorowych przepisów proceduralnych – w szczególności regulujących uprawnienia dochodzeniowe, grzywny, okresowe kary pieniężne i powiązane procesy decyzyjne – uchylono i zastąpiono odniesieniami do skonsolidowanego zestawu narzędzi w art. 39a–39 m rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Zmiana ta eliminuje powielające się i czasami niespójne przepisy proceduralne zawarte w poszczególnych aktach sektorowych i zastępuje je jednolitym, spójnym i przewidywalnym zestawem procedur nadzorczych. Jednocześnie akty te są aktualizowane w celu zapewnienia, aby ESMA zachował wszystkie uprawnienia niezbędne do nadzorowania odpowiednich podmiotów, w tym uprawnienia do zawieszenia stosowania ratingów kredytowych, nakładania grzywien lub sprawowania nadzoru nad kontrolerami zewnętrznymi, przy czym przepisy dotyczące ustalania opłat są harmonizowane za pomocą systemu przekrojowego opartego na obrocie. Łącznie zmiany te zmniejszają rozdrobnienie, poprawiają jasność prawa i skuteczność operacyjną oraz zapewniają, aby nadzór międzysektorowy był sprawowany w jednolitych ramach proceduralnych, przy jednoczesnym zachowaniu przepisów sektorowych tam, gdzie nadal mają one zasadnicze znaczenie.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, nr 648/2012, nr 600/2014, nr 909/2014, 2015/2365, 2019/1156, 2021/23, 2022/858, 2023/1114, nr 1060/2009, 2016/1011, 2017/2402, 2023/2631 i 2024/3005 w odniesieniu do dalszego rozwoju integracji rynków kapitałowych oraz nadzoru w Unii

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁴,
uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego,
uwzględniając opinię Europejskiego Inspektora Ochrony Danych,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Strategia na rzecz unii oszczędności i inwestycji jest częścią strategii Komisji mającej na celu przedstawienie wizji Unii jako potęgi gospodarczej. W tym celu konieczne jest ustanowienie jednolitego rynku usług finansowych poprzez rozwiązanie problemu niewydolności rynku wynikającej z rozdrobnienia oraz stworzenie prawdziwie zintegrowanych europejskich rynków kapitałowych, które będą dostępne dla wszystkich obywateli i przedsiębiorstw w całej Unii. Ważne jest również, aby uwolnić potencjał rynków finansowych Unii poprzez zapewnienie dostępu do bardziej wydajnego finansowania opartego na rynku kapitałowym oraz poprzez ułatwienie transgranicznych przepływów kapitału, co z kolei powinno wspierać gospodarkę Unii, stymulować tworzenie miejsc pracy i zwiększać konkurencyjność.
- (2) Konieczne jest wspieranie płynnego rynku kapitałowego w całej UE poprzez wzmocnienie ram nadzorczych i rozwiązanie problemu fragmentacji regulacyjnej, a tym samym zapewnienie lepszej integracji rynków kapitałowych w całej Unii. W szczególności, chociaż integracja rynków kapitałowych w Unii powinna być docelowo procesem uzależnionym od sytuacji na rynku, niektóre bariery wynikające w szczególności z unijnych ram legislacyjnych mogą utrudniać postępy. Unia powinna zatem skupić się na usuwaniu barier w sektorach obrotu, rozliczania i rozrachunku transakcji oraz zarządzania aktywami, a także barier utrudniających wdrażanie

---

¹⁴ Dz.U. C , , s. .

nowych technologii. W miarę pogłębiania integracji rynkowej istotne jest również, aby unijne ramy nadzorcze ewoluowały zgodnie z przebiegiem tej integracji.

- (3) W kontekście celu politycznego, jakim jest uproszczenie przepisów dotyczących usług finansowych i zapewnienie skuteczniejszego i wydajniejszego wykonywania polityk Unii, Komisja, po konsultacji z Europejskimi Urzędami Nadzoru, Urzędem ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (AMLA), Radą i Parlamentem Europejskim, wysłała w dniu 1 października 2025 r. pismo w sprawie nadania niższego priorytetu uprawnieniom, które nie są niezbędne do skutecznego funkcjonowania przepisów poziomu 1. W przypadku nadania niższego priorytetu uprawnieniom, w odniesieniu do których Komisja byłaby prawnie zobowiązana do działania („ma obowiązek + data”), w przypadku zmiany aktu podstawowego zwiększyłaby się również jasność prawa dla zainteresowanych stron.
- (4) Rozwój pogłębianego i bardziej zintegrowanego unijnego rynku kapitałowego, jak przewidziano w komunikacie w sprawie unii oszczędności i inwestycji, wymaga spójnego i skutecznego nadzoru we wszystkich państwach członkowskich. Rozbieżne krajowe praktyki nadzorcze powodują niepewność prawa, wzrost kosztów działalności transgranicznej i fragmentację jednolitego rynku usług finansowych, utrudniając tym samym integrację rynkową i skuteczną alokację kapitału. Aby sprostać tym wyzwaniom, konieczne jest wzmocnienie konwergencji praktyk nadzorczych oraz, w stosownych przypadkach, powierzenie Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych („ESMA”) dodatkowych zadań i uprawnień w celu zapewnienia jednolitego stosowania prawa Unii i skutecznego nadzoru nad podmiotami o istotnym znaczeniu transgranicznym.
- (5) W tym celu ESMA należy przyznać dodatkowe kompetencje, a jego ramy zarządzania i finansowania należy wzmocnić, aby wspierać przejrzysty, rozliczalny i skuteczny proces decyzyjny na poziomie Unii oraz zapewnić ESMA wystarczające zasoby do wykonywania rozszerzonych obowiązków. Przekazanie ESMA bezpośrednich uprawnień nadzorczych w odniesieniu do istotnych podmiotów w dziedzinie infrastruktury rynkowej oraz dostawców usług w zakresie kryptoaktywów (CASP), wraz ze wzmocnionymi narzędziami konwergencji praktyk nadzorczych, powinno przyczynić się do stworzenia bardziej zintegrowanego, konkurencyjnego i odpornego rynku kapitałowego, który przyniesie lepsze wyniki inwestorom, przedsiębiorstwom i szerzej pojętej gospodarce.
- (6) Zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010¹⁵ ESMA działa w ramach uprawnień przyznanych mu na mocy szeregu unijnych aktów ustawodawczych, w tym kilku dyrektyw i rozporządzeń wymienionych w tych aktach. Aby zapewnić pełne stosowanie unijnych przepisów finansowych, ESMA powinien stosować przepisy krajowe transponujące dyrektywy w sposób zgodny z prawem Unii, z poszanowaniem pierwszeństwa prawa Unii.
- (7) Ponadto art. 1 ust. 2 tego rozporządzenia stanowi, że ESMA działa w ramach uprawnień przyznanych mu na mocy jakiegokolwiek innego prawnie wiążącego aktu Unii powierzającego zadania ESMA. Konieczne jest zapewnienie, aby zakres

---

¹⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1095/oj>)

obowiązków i zadań ESMA automatycznie obejmował wszelkie późniejsze przepisy Unii powierzające ESMA uprawnienia lub funkcje.

- (8) Aby odzwierciedlić stopniowe rozszerzanie bezpośrednich obowiązków ESMA w zakresie nadzoru, prowadzenia dochodzeń, egzekwowania przepisów i innych obowiązków w różnych sektorach systemu finansowego, konieczne jest wprowadzenie definicji uczestników rynków finansowych pod nadzorem ESMA. Definicja ta powinna obejmować wszystkich uczestników rynków finansowych, w odniesieniu do których ESMA powierzono uprawnienia. Definicja ta powinna zapewnić spójność i jasność w stosowaniu uprawnień nadzorczych ESMA, niezależnie od instrumentu prawnego, z którego wynikają te uprawnienia, oraz ułatwić ustanowienie wspólnych rozwiązań proceduralnych i organizacyjnych w zakresie nadzoru i egzekwowania przepisów.
- (9) Aby zapewnić skuteczne wykonywanie swoich obowiązków z zakresu nadzoru bezpośredniego, ESMA powinien ustanowić ustrukturyzowane, a jednocześnie elastyczne uzgodnienia dotyczące współpracy z innymi organami. Taka współpraca powinna obejmować szereg sytuacji odpowiadających zmieniającej się roli ESMA. Takie uzgodnienia powinny obejmować, po pierwsze, przypadki, w których właściwe organy krajowe nadal są odpowiedzialne za niektóre podmioty lub rodzaje działalności, ale przestaną być odpowiedzialne za nadzór nad niektórymi podmiotami po przejęciu przez ESMA bezpośrednich uprawnień nadzorczych, co wymaga rozwiązań przejściowych w celu zapewnienia ciągłości i uporządkowanego przekazania obowiązków. Po drugie te uzgodnienia dotyczące współpracy powinny obejmować przypadki, w których oprócz bezpośrednich uprawnień nadzorczych ESMA inne organy unijne lub krajowe, mimo że nie działają lub nie działały jako właściwe organy, posiadają odpowiednią wiedzę fachową lub przysługuje im na mocy prawa Unii prawo do bycia konsultowanym, takie jak Europejski Bank Centralny, w odniesieniu do kontrahentów centralnych. Po trzecie te uzgodnienia dotyczące współpracy powinny obejmować przypadki, w których zadania, takie jak nadzór rynku w odniesieniu do systemów obrotu, nie są przekazywane ESMA. Aby uwzględnić te różne sytuacje, a w szczególności aby zapewnić sprawne przekazanie kompetencji, Urząd powinien mieć możliwość elastycznego ustanawiania uzgodnień dotyczących współpracy dostosowanych do danego sektora, charakteru zadań i wymaganego stopnia zaangażowania. Takie uzgodnienia mogą obejmować ścisłą współpracę strukturalną, w tym tworzenie wspólnych zespołów nadzorczych lub przeprowadzanie wspólnych kontroli, luźniejsze formy koordynacji operacyjnej oraz, stopniowo, bardziej autonomiczne działania nadzorcze Urzędu w miarę rozwoju jego zdolności. Te uzgodnienia dotyczące współpracy powinny również umożliwiać ich stopniowe dostosowanie w miarę upływu czasu oraz, w stosownych przypadkach, ustanowienie lokalnej obecności Urzędu w państwach członkowskich. Te uzgodnienia dotyczące współpracy powinny również służyć skutecznemu i zasobooszczędnemu nadzorowi, zapewniać ciągłość i spójność wyników nadzoru oraz należyście uwzględniać ustawowe obowiązki i zasoby innych organów. Współpraca powinna opierać się na zasadach efektywności, proporcjonalności, wzajemnego zaufania i działania w dobrej wierze oraz powinna przyczyniać się do skutecznego wykorzystania zasobów przy jednoczesnym zachowaniu niezależności i odpowiedzialności ESMA za wykonywanie jego zadań. Aby odzwierciedlić stopniowe zwiększanie zdolności nadzorczych ESMA oraz zapewnić pełne i skuteczne przejęcie zadań nadzorczych, uzgodnienia dotyczące współpracy powinny podlegać regularnemu przeglądowi dokonywanemu przez ESMA.

- (10) W pewnych okolicznościach tymczasowe zwolnienia lub inne przepisy przejściowe na podstawie unijnych przepisów dotyczących usług finansowych mogą wygasnąć przed wejściem w życie lub pełnym wdrożeniem nowych lub zmienionych przepisów wprowadzających stałe zwolnienie, zastępujące ramy lub nowe traktowanie regulacyjne. Ponadto mogą wystąpić istotne zmiany na rynku, które sprawiają, że zapewnienie zgodności z określonymi wymogami wynikającymi z obowiązującego prawa Unii jest tymczasowo nieproporcjonalne, niewykonalne z operacyjnego punktu widzenia lub nadmiernie uciążliwe w świetle panujących warunków rynkowych i podstawowych celów regulacyjnych. Aby zapewnić pewność prawa i ciągłość regulacyjną oraz uniknąć niepotrzebnych zakłóceń rynku, należy przewidzieć, że zawiadomienie o niepodejmowaniu działań określone w art. 9a rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 może mieć również zastosowanie w przypadkach, w których (i) powstaje luka regulacyjna podczas stopniowego wprowadzania nowych wymogów lub (ii) wyjątkowe warunki rynkowe prowadzą do nieproporcjonalnych obciążeń związanych z przestrzeganiem przepisów dla uczestników rynku.
- (11) Aby wspierać współpracę między organami i ułatwiać tworzenie nowych platform współpracy, Urząd powinien opracować odpowiednią platformę technologiczną w celu ułatwienia gromadzenia, przechowywania i przetwarzania danych i informacji oraz dostępu do nich. Ta platforma danych powinna przyczyniać się do wysokiej jakości zarządzania danymi zgodnego z zasadami FAIR (ang. *Findable, Accessible, Interoperable, Reusable* – znajdowalności, dostępności, interoperacyjności i możliwości ponownego wykorzystania), a także powinna obejmować technologię nadzorczą i inne narzędzia służące zwiększeniu zdolności odpowiednich organów w zakresie analizy i monitorowania.
- (12) Działając jako podmiot przetwarzający dane osobowe, Urząd powinien wdrożyć odpowiednie środki techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia bezpieczeństwa, dostępności, utrzymania oraz rozwoju oprogramowania i infrastruktury informatycznej platformy oraz przetwarzania danych osobowych w kontekście ułatwienia dostępu do platformy i wymiany informacji na platformie zgodnie z prawem Unii ustanawiającym obowiązki w zakresie gromadzenia i wymiany tych danych oraz zgodnie z przepisami o ochronie danych. W przypadku gdy Urząd ma obowiązek przetwarzania danych osobowych na podstawie innych aktów Unii, powinien wypełniać swoje obowiązki jako administrator w odniesieniu do tych informacji.
- (13) W świetle uprawnień i kompetencji ESMA w odniesieniu do szerokiej kategorii podmiotów oraz w celu zapewnienia skutecznego i spójnego wykonywania jego uprawnień nadzorczych we wszystkich sektorach należy zracjonalizować i skonsolidować w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010 ramy proceduralne regulujące stosowanie narzędzi nadzorczych niezbędnych Urzędowi do wykonywania jego zadań. Uprawnienia te, które są obecnie rozproszone w różnych sektorowych aktach Unii, należy w miarę możliwości zastąpić jednolitymi ramami horyzontalnymi mającymi zastosowanie do wszystkich podmiotów podlegających bezpośredniemu nadzorowi Urzędu. Te ramy horyzontalne powinny zapewniać spójny zestaw przepisów proceduralnych regulujących wnioski ESMA o udzielenie informacji, dochodzenia i kontrole na miejscu, a także przyjmowanie środków nadzorczych, grzywien i okresowych kar pieniężnych. Takie wnioski o udzielenie informacji i dostęp do nich, w tym podczas dochodzeń i kontroli na miejscu, mogą obejmować dane osobowe w zakresie, w jakim jest to istotne i niezbędne do wykonywania zadań Urzędu, a wszelkie przetwarzanie takich danych powinno być zgodne z mającymi zastosowanie przepisami Unii dotyczącymi ochrony danych osobowych,

w szczególności z zasadami konieczności, proporcjonalności i ograniczenia celu. Ponadto te ramy horyzontalne powinny zapewniać pełne poszanowanie prawa do obrony i prawniczej tajemnicy zawodowej oraz odpowiednią ochronę sądową, w tym kontrolę decyzji ESMA przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Ustanawiając takie ramy proceduralne w spójny i jednolity sposób oraz znosząc sektorowe przepisy proceduralne, Unia powinna zwiększyć pewność prawa, wspierać konwergencję i efektywność praktyk nadzorczych oraz wspierać skuteczne i odpowiedzialne wykonywanie przez ESMA obowiązków nadzoru bezpośredniego. Aby uniknąć nakładania się lub niespójności przepisów, zapewnić skuteczne wykonywanie uprawnień przez Urząd, zachować spójność dorobku prawnego Unii i przestrzegać zasady, zgodnie z którą przepisy szczegółowe mają pierwszeństwo przed przepisami ogólnymi, w przypadku gdy prawodawstwo sektorowe zawiera przepisy szczegółowe dostosowane do uprawnień proceduralnych Urzędu w poszczególnych sektorach lub obszarach, przepisy te powinny nadal mieć zastosowanie i, w stosownych przypadkach, mieć pierwszeństwo przed uprawnieniami ogólnymi określonymi w tym rozporządzeniu.

- (14) Skuteczny nadzór i współpraca między właściwymi organami w kontekście transgranicznego świadczenia usług finansowych mają zasadnicze znaczenie dla ochrony inwestorów oraz zwiększenia zaufania do systemu finansowego w Unii. W tym celu ESMA powinien dysponować udoskonalonymi narzędziami konwergencji praktyk nadzorczych, w tym mechanizmami reagowania na uchybienia w zakresie nadzoru oraz narzędziami ułatwiającymi współpracę i rozwiązywanie sporów między właściwymi organami, w celu zapewnienia, aby uczestnicy rynków finansowych podlegali wysokiej jakości nadzorowi.
- (15) Aby zaradzić udowodnionym uchybieniom w zakresie nadzoru przy zatwierdzaniu produktów finansowych, usług finansowych lub podmiotów prowadzących działalność w całej Unii, należy umożliwić ESMA wymaganie od właściwego organu zasięgnięcia jego opinii przed udzieleniem zatwierdzenia, w przypadku gdy wzajemna ocena lub dochodzenie ujawnią uchybienia w zakresie nadzoru, które mogłyby zagrozić integralności rynków finansowych, stabilności finansowej lub ochronie inwestorów. Wzajemna ocena lub procedura dochodzeniowa, o których mowa w art. 22 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, zapewniają solidne i przejrzyste ramy wykrywania uchybień w zakresie nadzoru i podejmowania działań naprawczych. Opinia ESMA powinna zapewnić dodatkowy poziom kontroli i nadzoru, gwarantujący, że produkty i usługi finansowe oraz podmioty działające w Unii spełniają najwyższe standardy nadzoru. Aby zapobiec wprowadzaniu produktów, usług lub podmiotów na rynek UE bez odpowiedniego nadzoru, należy zapewnić, aby w swojej opinii ESMA mógł zobowiązywać właściwe organy do podjęcia działań naprawczych w celu wyeliminowania wszelkich niedociągnięć w nadzorze stwierdzonych przez ESMA.
- (16) Aby ułatwić regularną i zorganizowaną wymianę informacji, zaproponować rozwiązania i zacieśnić współpracę w celu sprostania wspólnym wyzwaniom i zagrożeniom oraz wspierać ogólny cel, jakim jest spójny i skuteczny nadzór, konieczne jest zapewnienie platform współpracy między właściwymi organami. Platformy takie powinny być elastyczne, co umożliwi ESMA inicjowanie wniosków lub odpowiadanie na wnioski właściwych organów, i nie powinny naruszać istniejących uprawnień i obowiązków nadzorczych tych właściwych organów. Te platformy współpracy powinny również wspierać przejrzystość, rozliczalność i kulturę przestrzegania przepisów wśród uczestników rynków finansowych, przy czym ESMA

powinien wykonywać swoje uprawnienia w zakresie rozstrzygania sporów i zapewniania zgodności z prawem Unii.

- (17) Ze względu na brak mechanizmu wzajemnego uznawania decyzji administracyjnych właściwe organy krajowe mają znaczne trudności z egzekwowaniem ściągania administracyjnych kar pieniężnych w kontekście transgranicznym. Aby zapewnić skuteczne egzekwowanie przepisów i właściwe funkcjonowanie jednolitego rynku w obszarze usług finansowych, konieczne jest wprowadzenie mechanizmu wzajemnego uznawania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej oraz mechanizmu pomocy w wykonywaniu wniosków o egzekucję takiej kary pieniężnej, a mechanizm taki powinien opierać się na zasadzie wzajemnego zaufania. W tym celu podstawy odmowy wykonania wniosku o egzekucję administracyjnej kary pieniężnej powinny być ograniczone do niezbędnego minimum.
- (18) Aby zapewnić spójne i przejrzyste podejście do finansowania działalności nadzorczej ESMA, należy zharmonizować i skonsolidować zasady regulujące pobieranie opłat od podmiotów podlegających kompetencjom ESMA, które są obecnie określone oddzielnie w przepisach sektorowych przyznających ESMA bezpośrednie uprawnienia nadzorcze. Ustanowienie wspólnych zasad dotyczących zakresu, obliczania i przejrzystości takich opłat powinno przyczyniać się do istnienia równych warunków działania wśród podmiotów we wszystkich sektorach, zapewnić proporcjonalne stosowanie kosztów nadzoru oraz zagwarantować pewność prawa zarówno istniejącym, jak i nowym podmiotom podlegającym kompetencjom ESMA. Opłaty te powinny pokrywać wszystkie koszty poniesione przez ESMA w związku z wykonywaniem jego zadań nadzorczych, w tym między innymi koszty prac nad konwergencją praktyk nadzorczych w danym sektorze, opracowania, obsługi i utrzymania narzędzi i systemów informatycznych niezbędnych do sprawowania bezpośredniego nadzoru, a także zamortyzowane koszty takich systemów i powiązanej infrastruktury. ESMA powinien posiadać odpowiednie finansowanie. Należy zatem przewidzieć, że środki na finansowanie ESMA powinny pochodzić w 50 % ze środków finansowych Unii, a w 50 % z wkładów państw członkowskich, wniesionych zgodnie z ważeniem głosów określonym w art. 3 ust. 3 Protokołu (nr 36) w sprawie postanowień przejściowych dotyczących nowych zadań przewidzianych dla ESMA w niniejszym rozporządzeniu, które nie są finansowane z opłat.
- (19) W świetle przyszłych nowych kompetencji ESMA należy odpowiednio dostosować jego strukturę zarządzania. Aby zapewnić skuteczne i bezstronne funkcjonowanie ESMA, konieczne jest wzmocnienie zarządzania nim dzięki wprowadzeniu niezależnej Rady Wykonawczej składającej się z członków zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy, co powinno zwiększyć zdolność ESMA do podejmowania szybkich decyzji uwzględniających unijny kontekst, w szczególności w zakresie nadzoru nad uczestnikami rynków finansowych. Rada Wykonawcza, składająca się z przewodniczącego i pięciu niezależnych członków zatrudnionych na pełen etat, o zróżnicowanym doświadczeniu w zakresie nadzoru i zróżnicowanej wiedzy fachowej w sektorach podlegających nadzorowi ESMA, powinna być odpowiedzialna za decyzje w sprawach nadzorczych skierowane do uczestników rynków finansowych. Rada Wykonawcza powinna być również odpowiedzialna za decyzje skierowane do jednego właściwego organu lub ograniczonej liczby właściwych organów, w tym dotyczące rozstrzygania sporów, naruszeń prawa Unii i wzajemnych ocen. Podejmowanie tych decyzji powierza się Radzie Wykonawczej w celu zwiększenia sprawności i reaktywności procesu decyzyjnego oraz zapewnienia, aby decyzje te uwzględniały wspólny interes europejski. Rada Wykonawcza powinna również

przejąć kompetencje obecnego Zarządu w zakresie przygotowywania programów prac i budżetu ESMA. Powinno to zapewnić podejmowanie decyzji skutecznych, bezstronnych i ukierunkowanych na UE. Aby zapewnić przejrzystość i kontrolę demokratyczną, pełnoetatowi członkowie Rady Wykonawczej powinni być powoływani przez Radę na podstawie listy kandydatów sporządzonej przez Komisję i wniosku Rady Organów Nadzoru, po zatwierdzeniu przez Parlament Europejski.

- (20) Aby zapewnić jasny podział obowiązków oraz skuteczne mechanizmy kontroli i równowagi, Rada Organów Nadzoru powinna pozostać głównym organem ESMA odpowiedzialnym za decyzje regulacyjne i konwergencję praktyk nadzorczych. Aby wzmocnić wymiar unijny w procesie decyzyjnym w Radzie Organów Nadzoru, jej skład należy dostosować w taki sposób, aby uwzględniał pełnoetatowych członków Rady Wykonawczej jako członków z prawem głosu przy podejmowaniu decyzji nadzorczych. Aby zapewnić zrównoważone podejście i uwzględnienie perspektywy krajowej, Rada Organów Nadzoru powinna być uprawniona do sprzeciwu wobec ważnych decyzji nadzorczych podjętych przez Radę Wykonawczą w terminie 10 dni (lub 48 godzin w pilnych przypadkach), natomiast Rada Wykonawcza powinna być zobowiązana do składania Radzie Organów Nadzoru dwa razy w roku sprawozdania ze swoich działań nadzorczych i powinna mieć możliwość zwracania się o opinie w kwestiach nadzorczych.
- (21) Konieczne jest usprawnienie klauzuli przeglądowej rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 i dostosowanie jej do istniejących wymogów dotyczących oceny agencji, określonych we wspólnym oświadczeniu w sprawie agencji zdecentralizowanych oraz wspólnym podejściu do agencji zdecentralizowanych z lipca 2012 r., które przewidują przeprowadzanie ocen okresowych co pięć lat, a nie co trzy lata. Ukierunkowane przeglądy przewidziane w tym rozporządzeniu, rozpoczynające się pięć lat po dacie wejścia w życie, zastępują oceny i umożliwiają Komisji ocenę odpowiednich aspektów związanych z wykonywaniem zadań ESMA po upływie odpowiedniego czasu. Podejście to jest spójne z celem, jakim jest zmniejszenie obciążeń regulacyjnych i wspieranie powstawania bardziej ukierunkowanych i skutecznych ram regulacyjnych, umożliwiających podejmowanie świadomych decyzji dotyczących potencjalnych uproszczeń i usprawnień.
- (22) Kontrahenci centralni („CCP”) w Unii prowadzą obecnie działalność na podstawie zezwoleń wydanych przez właściwe organy państw członkowskich, w których mają siedzibę, we współpracy z kolegami ESMA i CCP oraz pod nadzorem wspomnianych właściwych organów. Pomimo dotychczasowych postępów w harmonizacji działalności nadzorczej w odniesieniu do CCP w Unii nadal istnieją rozbieżne praktyki nadzorcze w odniesieniu do CCP wśród tych organów krajowych w całej Unii, co stwarza nierówne warunki działania dla CCP w Unii. Zwiększa to złożoność unijnych ram dotyczących CCP oraz nakłada dodatkowe obciążenie i dodatkowe koszty na CCP w Unii, w tym w porównaniu z CCP Tier II bezpośrednio nadzorowanymi przez ESMA. Wraz z rozwojem głębszych i bardziej płynnych unijnych rynków kapitałowych w ramach unii oszczędności i inwestycji te nierówne warunki działania mogą zwiększyć ryzyko arbitrażu nadzorczego i zachęty do niego, co z kolei może prowadzić do problemów ze stabilnością finansową. W związku z tym, aby zapewnić jednolite stosowanie wymogów ostrożnościowych, organizacyjnych i wymogów dotyczących prowadzenia działalności w odniesieniu do CCP w Unii, w szczególności w odniesieniu do CCP prowadzących działalność rozliczeniową na znaczącym poziomie, CCP o istotnym wymiarze transgranicznym oraz CCP, którzy są częścią grupy obejmującej inne infrastruktury rynkowe

nadzorowane przez ESMA, powinni być nadzorowani przez ESMA w oparciu o jego wiedzę fachową i doświadczenie w stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012¹⁶. CCP prowadzący działalność rozliczeniową na niskim poziomie i posiadający pozycję o bardziej krajowym charakterze, uznawani za mniej istotnych, powinni nadal podlegać nadzorowi organów lokalnych lepiej zaznajomionych z rynkami krajowymi.¹⁷

- (23) W celu ustalenia, których CCP, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie działalności na mocy rozporządzenia (UE) nr 648/2012, należy uznać za istotnych, a tym samym którzy CCP powinni podlegać nadzorowi ESMA, konieczne jest określenie jasnych i obiektywnych kryteriów, które powinny odzwierciedlać działalność i ryzyko danych CCP. W celu uproszczenia i uniknięcia zbędnych obciążeń administracyjnych istniejący CCP uznany na późniejszym etapie za istotnego nie powinien podlegać wymogowi uzyskania ponownego zezwolenia na prowadzenie działalności.
- (24) Właściwe organy krajowe nadzorujące mniej istotnych CCP powinny ściślej współpracować z ESMA, aby zapewnić spójne podejście do nadzoru, a tym samym równe warunki działania dla CCP. W takim przypadku państwa członkowskie powinny mieć możliwość wyznaczenia ESMA jako właściwego organu dla mniej istotnych CCP mających siedzibę w ich jurysdykcjach. Ponadto, jeżeli CCP, który wcześniej był uznany za istotny, nie spełnia już warunków uznania go za takiego CCP, należy przyznać właściwemu organowi krajowemu wystarczający okres przejściowy, aby umożliwić mu przygotowanie się przed formalnym przejściem obowiązków nadzorczych w odniesieniu do tego CCP. Alternatywnie właściwy organ krajowy powinien mieć możliwość pozostawienia ESMA nadzoru nad tym CCP, który wcześniej był uznany za istotny. Ponadto, aby zapewnić spójność i równe warunki działania dla istotnych i mniej istotnych CCP, ESMA powinien być również organem odpowiedzialnym za zatwierdzanie uzgodnień interoperacyjnych oraz za przewodniczenie kolegiom ds. mniej istotnych CCP. Nowe uzgodnienia nadzorcze dotyczące CCP w Unii, w szczególności rola ESMA jako właściwego organu dla istotnych CCP, powinny znaleźć odzwierciedlenie w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23¹⁸.
- (25) ESMA powinien ściśle współpracować z organami odpowiedzialnymi za nadzór nad CCP, którzy uzyskali zezwolenie w Unii, oraz z organami posiadającymi doświadczenie w zakresie nadzoru nad CCP, aby korzystać z wiedzy tych organów, a także powinien korzystać z ich doświadczeń. W tym celu ESMA powinien opracować kompleksowe uzgodnienia dotyczące współpracy z tymi podmiotami

---

¹⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/648/oj>).

¹⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/648/oj>).

¹⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do kontrahentów centralnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2015/2365 oraz dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE i (UE) 2017/1132 (Dz.U. L 22 z 22.1.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/23/oj>).

i organami, w tym z właściwym organem krajowym w państwie członkowskim, w którym dany CCP ma siedzibę, Europejskim Bankiem Centralnym, innymi bankami centralnymi emitującymi waluty unijne o największym znaczeniu, które CCP obsługuje, właściwymi organami odpowiedzialnymi za nadzór nad systemami obrotu i centralnymi depozytami papierów wartościowych obsługiwanych przez CCP oraz właściwym organem odpowiedzialnym za nadzór nad najbardziej aktywnymi członkami rozliczającymi. W uzgodnieniach tych należy określić szczegółowe zasady i ustalenia operacyjne zarówno w ramach bieżącego nadzoru, jak i w wyjątkowych okolicznościach, takich jak sytuacje nadzwyczajne.

- (26) Nowe obowiązki nadzorcze powierzone ESMA oraz zmiany w wewnętrznej strukturze organizacyjnej ESMA, w tym usunięcie komitetu nadzorczego ds. CCP, którego zadania należy powierzyć nowo utworzonej Radzie Wykonawczej, powinny znaleźć odzwierciedlenie w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012. Ze względu na wyjątkowy status CCP z państw trzecich przepisy dotyczące procedur mających do nich zastosowanie powinny pozostać w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 i nie powinno przenosić się ich do rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Ponadto, biorąc pod uwagę te zmiany, w celu dalszego uproszczenia przyszłej struktury organizacyjnej i ustaleń roboczych oraz w celu usunięcia zbędnych obciążeń nie należy wymagać od istotnych CCP, aby posiadali kolegium. Podobnie, biorąc pod uwagę nowe obowiązki nadzorcze ESMA w odniesieniu do istotnych CCP, należy znieść wymogi dotyczące konieczności zasięgnięcia opinii ESMA w odniesieniu do tych CCP. Uzgodnienia nadzorcze dotyczące mniej istotnych CCP powinny w dużej mierze pozostać niezmienione, ponieważ ci CCP mają bardziej krajowy zakres i powinni korzystać z lokalnej wiedzy ogólnej i fachowej organów krajowych.
- (27) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/791¹⁹ zmieniono rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014²⁰ w celu usunięcia przeszkód w powstawaniu systemów publikacji informacji skonsolidowanych dla obligacji, akcji i funduszy inwestycyjnych typu ETF oraz instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. W odniesieniu do danej akcji lub danego funduszu inwestycyjnego typu ETF w dowolnym momencie dostawca systemu publikacji informacji skonsolidowanych jest zobowiązany do rozpowszechniania europejskiej najlepszej ceny kupna i sprzedaży („EBBO”) oraz wolumenu dostępnego po tych cenach w całej Unii. System publikacji informacji skonsolidowanych nie ujawniałyby jednak tożsamości systemu obrotu, na którym odnotowano EBBO, ponieważ nie przypisywałyby wolumenów dostępnych po cenie EBBO do poszczególnych systemów obrotu, ani nie zawierałyby danych dotyczących cen kupna i sprzedaży innych niż cena EBBO i związanych z nimi wolumenów. Znacznie ogranicza to wartość dodaną systemu publikacji informacji skonsolidowanych, pozbawiając jego użytkowników możliwości zlokalizowania wolumenów dostępnych po cenie EBBO oraz reprezentatywnego obrazu stopnia płynności dostępnej do obrotu. W związku z tym, aby jeszcze bardziej zwiększyć

---

¹⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/791 z dnia 28 lutego 2024 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 600/2014 w odniesieniu do zwiększenia przejrzystości danych, usuwania przeszkód w powstawaniu systemów publikacji informacji skonsolidowanych, optymalizacji obowiązków obrotu oraz zakazu otrzymywania płatności za przepływ zleceń (Dz.U. L, 2024/791, 8.3.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/791/oj>).

²⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/600/oj>).

swoją atrakcyjność, system publikacji informacji skonsolidowanych dla akcji i funduszy inwestycyjnych typu ETF powinien oferować bardziej dogłębny obraz poziomu zainteresowania zawarciem transakcji, obejmujący pięć najlepszych cen kupna i sprzedaży, z uwzględnieniem wolumenów dostępnych po tych cenach, oraz wskazanie konkretnego systemu obrotu, w którym wolumeny te są dostępne.

- (28) Cena zamknięcia dnia sesyjnego ma zasadnicze znaczenie dla rynków akcji, ponieważ zapewnia kluczowy kurs odniesienia, zazwyczaj stosowany do wyceny funduszy, funduszy inwestycyjnych typu ETF i wskaźników referencyjnych. Najczęściej cenę zamknięcia ustala się na podstawie aukcji zamknięcia, która odbywa się w systemie obrotu, w którym papiery wartościowe po raz pierwszy dopuszczono do obrotu („giełda pierwotna”). Udział wolumenów akcji będących przedmiotem obrotu na aukcji zamknięcia znacznie wzrósł z biegiem czasu. Konkurencja w segmencie aukcji zamknięcia pozostaje jednak ograniczona, a aukcje zamknięcia na giełdzie pierwotnej nadal odpowiadają za największą część obrotu na aukcjach zamknięcia. Ponadto sytuacja ta budzi obawy co do odporności, ponieważ incydenty, w tym przerwy w działaniu, na giełdach pierwotnych mogą mieć bezpośredni wpływ na zdolność uczestników rynku do wyceny ich aktywów. W celu wspierania konkurencji w segmencie cen zamknięcia oraz w celu zapewnienia, aby uczestnicy rynku mogli polegać na cenie zamknięcia, która jest alternatywą dla ceny aukcji zamknięcia udostępnianej przez giełdę pierwotną, należy zobowiązać dostawcę systemu publikacji informacji skonsolidowanych dla akcji i funduszy inwestycyjnych typu ETF do rozpowszechniania ceny zamknięcia ważonej wolumenem wynikającej ze wszystkich aukcji zamknięcia prowadzonych przez systemy obrotu będące podmiotami przekazującymi dane. ESMA powinien wydać zalecenia w celu określenia metody, którą system publikacji informacji skonsolidowanych powinien stosować do ustalania ceny zamknięcia ważonej wolumenem.
- (29) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE²¹ zawiera zharmonizowane przepisy dotyczące zezwoleń dla systemów obrotu i ich funkcjonowania. Transpozycja tej dyrektywy doprowadziła jednak do rozbieżnych wymogów krajowych. Ponadto państwa członkowskie uzupełniły transponowane przepisy o wymogi krajowe w przypadkach, w których w dyrektywie nie określono żadnych wymogów. Podejście to doprowadziło do nierównych warunków działania, fragmentacji jednolitego rynku oraz zwiększenia obciążeń i kosztów dla operatorów systemów obrotu zlokalizowanych w kilku państwach członkowskich, a ostatecznie dla emitentów i inwestorów końcowych, których systemy te obsługują. Konieczne są zatem bardziej jednolite ramy, aby wyrównać warunki działania, uniknąć potencjalnego arbitrażu regulacyjnego i wspierać rozwój działalności transgranicznej. Konieczne jest zatem przeniesienie wymogów dotyczących udzielania zezwoleń i funkcjonowania rynków regulowanych oraz prowadzenia przez firmę inwestycyjną lub operatora rynku wielostronnej platformy obrotu („MTF”) lub zorganizowanej platformy obrotu („OTF”) z dyrektywy 2014/65/UE do rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz dalsze uzupełnienie tych przepisów, w szczególności w celu wprowadzenia zharmonizowanych przepisów w obszarach, które wcześniej podlegały przepisom krajowym.

---

²¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj>).

- (30) Wymogi organizacyjne określone w art. 19 ust. 3 i art. 47 dyrektywy 2014/65/UE nie uwzględniają tego, czy operator rynku lub firma inwestycyjna prowadzący system obrotu są częścią grupy. W szczególności wszelkie wewnątrzgrupowe ustalenia dotyczące alokacji zasobów lub funkcji między podmiotami należącymi do grupy traktuje się w taki sam sposób jak ustalenia dotyczące outsourcingu zawarte z podmiotami spoza grupy. Podejście to nie uwzględnia powstawania transgranicznych grup systemów obrotu i w rezultacie ogranicza zdolność tych grup do korzystania z synergii grupowych i korzyści skali, tworząc tym samym bariery dla transgranicznej alokacji zasobów i funkcji w ramach grupy. Ponadto przydział zasobów w ramach grupy, w której wszystkie podmioty podlegają tym samym mechanizmom kontroli i procedurom wewnętrznym, wiąże się z niższym poziomem ryzyka w porównaniu z outsourcingiem na rzecz podmiotów zewnętrznych. Obecne podejście nie rozróżnia jednak w wystarczającym stopniu ryzyka związanego z wewnątrzgrupową alokacją zasobów i outsourcingiem zewnętrznym. W związku z tym należy uprościć wymogi organizacyjne dotyczące systemów obrotu, które są częścią grupy i które zamierzają polegać na zasobach innego podmiotu należącego do tej samej grupy i mającego siedzibę w Unii lub na wykonywaniu przez niego danej funkcji. Takich uzgodnień wewnątrzgrupowych nie należy uznawać za outsourcing do celów rozporządzenia (UE) nr 600/2014, o ile spełnione są określone warunki w celu zapewnienia skutecznego nadzoru. System obrotu, który opiera się na zasobach innego podmiotu należącego do tej samej grupy lub na pełnieniu przez niego funkcji, powinien jednak pozostać w pełni odpowiedzialny za wykonywanie swoich obowiązków wynikających z rozporządzenia (UE) nr 600/2014. Biorąc pod uwagę zwiększone ryzyko nadzorcze, wewnątrzgrupowe uzgodnienie obejmujące podmiot mający siedzibę poza Unią należy nadal uznawać za outsourcing.
- (31) W art. 53 ust. 6 dyrektywy 2014/65/UE ustanowiono prawo rynku regulowanego, który uzyskał zezwolenie w jednym państwie członkowskim, do wprowadzania odpowiednich rozwiązań na terytorium innych państw członkowskich, tak aby ułatwić dostęp do tego rynku i obrót na tym rynku prowadzony przez zdalnych członków lub uczestników mających siedzibę w tych innych państwach członkowskich. Dyrektywa 2014/65/UE nie reguluje wyraźnie innych praw paszportowych dla rynków regulowanych, w tym możliwości tworzenia oddziałów w innych państwach członkowskich. Brak wyraźnego przepisu doprowadził do rozbieżnych interpretacji w odniesieniu do tego, czy rynek regulowany może utworzyć oddział w innym państwie członkowskim, oraz w odniesieniu do działalności, którą rynek regulowany może prowadzić w ramach systemu paszportowania. Ważne jest zwiększenie jasności systemu paszportowania dla rynków regulowanych poprzez doprecyzowanie, że rynki regulowane są w stanie bezproblemowo prowadzić działalność, na którą uzyskały zezwolenie w całej Unii w ramach swobody świadczenia usług lub swobody przedsiębiorczości. Obejmuje to, oprócz zapewnienia odpowiednich mechanizmów ułatwiających dostęp do tego rynku regulowanego i prowadzenie obrotu na tym rynku przez zdalnych członków lub uczestników mających siedzibę w innym państwie członkowskim, działalność związaną z dopuszczaniem członków lub uczestników do obrotu na tym rynku regulowanym oraz działalność związaną z dopuszczaniem instrumentów finansowych do obrotu na tym rynku regulowanym. Aby zapewnić równe warunki działania wszystkim systemom obrotu, ten sam system paszportowania powinien mieć zastosowanie do operatorów rynku i firm inwestycyjnych prowadzących MTF lub OTF.
- (32) Dyrektywa 2014/65/UE wymaga obecnie, aby każdy rynek regulowany w Unii podlegał obowiązkowi uzyskania indywidualnego zezwolenia. Wynika z tego, że

operatorzy rynku, którzy zamierzają prowadzić rynki regulowane w różnych państwach członkowskich, mogą to uczynić jedynie poprzez ubieganie się o zezwolenie dla każdego rynku regulowanego, który zamierzają prowadzić, od właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego, który jest również odpowiedzialny za stały nadzór nad tym rynkiem. Doprowadziło to do sytuacji, w której kilka państw członkowskich wprowadziło przepisy krajowe wymagające – jako warunek udzielenia zezwolenia rynkowi regulowanemu – aby operator rynku był osobą prawną mającą siedzibę w państwie członkowskim, w którym rynek regulowany ubiega się o zezwolenie. W związku z tym grupy prowadzące rynki regulowane w kilku państwach członkowskich nie mogą usprawnić swojej struktury organizacyjnej i stosunków nadzorczych, ponieważ są zobowiązane do utrzymywania kilku nadzorowanych podmiotów w różnych państwach członkowskich. Znacznie zwiększa to koszty i złożoność funkcjonowania rynków regulowanych w różnych państwach członkowskich. Aby usunąć bariery i obniżyć koszty operacyjne dla grup transgranicznych, konieczne jest zniesienie możliwości wymagania przez państwa członkowskie utworzenia odrębnego podmiotu prawnego na ich terytorium jako warunku udzielenia zezwolenia rynkowi regulowanemu. Ponadto, aby jeszcze bardziej ułatwić transgraniczne funkcjonowanie rynków regulowanych, wprowadza się nowe ramy umożliwiające osobom prawnym, które chcą prowadzić więcej niż jeden system obrotu w więcej niż jednym państwie członkowskim, prowadzenie takiej działalności na podstawie pojedynczego zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze ogółouropejskiego operatora rynku („PEMO”) udzielonego przez ESMA. Te nowe ramy nie powinny zastępować istniejącego systemu regulującego udzielanie zezwoleń dla rynków regulowanych i prowadzenie tych rynków. Zamiast tego powinny one mieć zastosowanie na zasadzie dobrowolności do tych podmiotów, które chcą prowadzić działalność na podstawie pojedynczego zezwolenia.

- (33) Zezwolenie udzielone PEMO powinno zawierać wykaz wszystkich systemów obrotu, na których prowadzenie PEMO uzyskał zezwolenie. PEMO, który zamierza prowadzić dodatkowe systemy obrotu, powinien ubiegać się o rozszerzenie zakresu swojego pierwotnego zezwolenia. Aby zapewnić skuteczne uproszczenie uzgodnień nadzorczych dotyczących PEMO, nie należy wymagać od PEMO ubiegania się o indywidualne zezwolenie dla systemów obrotu, które prowadzi w państwach członkowskich, w których te systemy obrotu mają siedzibę lub działają. Podobnie, gdy PEMO staje się operatorem istniejącego systemu obrotu, zezwolenie udzielone temu konkretnemu rynkowi regulowanemu lub, w przypadku MTF lub OTF, operatorowi rynku lub firmie inwestycyjnej do celów prowadzenia danego systemu obrotu należy uznać za cofnięte z chwilą wejścia w życie zezwolenia udzielonego PEMO lub rozszerzonego zezwolenia zawierającego zmieniony wykaz systemów obrotu, które prowadzi dany PEMO.
- (34) Zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym terytorium, na którym system obrotu ma siedzibę lub jest prowadzony, jest często wykorzystywane jako kryterium służące ustaleniu prawa krajowego, które powinno mieć zastosowanie do obszarów, które nie są bezpośrednio regulowane prawem Unii, oraz określeniu właściwego organu. Obejmuje to dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w której ustanowiono wymogi dotyczące ujawniania okresowych i bieżących informacji na temat emitentów, których papiery wartościowe zostały już dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym znajdującym się lub funkcjonującym w państwie członkowskim, oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014, zgodnie z którym właściwe organy krajowe są zobowiązane do zapewnienia stosowania na swoim terytorium przepisów dotyczących nadużyć na rynku w odniesieniu do

wszystkich działań podejmowanych w związku z instrumentami dopuszczonymi do obrotu lub będącymi przedmiotem obrotu na rynku regulowanym, MTF lub OTF działających na ich terytorium. PEMO będzie prowadzić – czy to w ramach swobody świadczenia usług, czy też poprzez utworzenie oddziału – systemy obrotu w wielu państwach członkowskich na podstawie pojedynczego zezwolenia udzielonego samemu PEMO, a nie systemom obrotu, które prowadzi. W przypadku braku indywidualnego zezwolenia dla każdego systemu obrotu prowadzonego przez PEMO oraz biorąc pod uwagę, że PEMO będzie prowadził wszystkie systemy za pośrednictwem jednego podmiotu prawnego mającego siedzibę w jednym państwie członkowskim i prowadzącego działalność transgraniczną, konieczne jest, aby PEMO ustalił, w odniesieniu do każdego prowadzonego przez siebie systemu obrotu, państwo członkowskie, na którego terytorium, jak uznaje się, dany system obrotu znajduje się lub jest prowadzony. Ustalenie to powinno zależeć od sposobu, w jaki PEMO zdecyduje się oferować swój system obrotu spółkom ubiegającym się o dopuszczenie do obrotu w tym systemie obrotu lub członkom lub uczestnikom dopuszczonym do obrotu w tym systemie obrotu. Przepisy krajowe tego państwa członkowskiego powinny mieć zastosowanie do wszystkich kwestii związanych z obrotem, które nie są regulowane bezpośrednio mającym zastosowanie prawem Unii, w przypadku gdy zastosowanie to zależy od sytuacji lub funkcjonowania systemu obrotu. W celu zapewnienia przewidywalności prawa, w przypadkach gdy PEMO staje się operatorem systemu obrotu, który uzyskał już zezwolenie, konieczne jest wprowadzenie wymogu, aby taki system obrotu był uznawany za znajdujący się lub prowadzony w państwie członkowskim, w którym pierwotnie uzyskał zezwolenie.

- (35) ESMA ocenił działalność związaną z obrotem w zakresie instrumentów pochodnych na stopę procentową. Z oceny wynikało, że kontrakty terminowe na stopę procentową i jednawalutowe swapy bazowe stopy procentowej są na ogół nie płynne. W celu zapewnienia, aby tylko najbardziej standardowe i płynne instrumenty pochodne na stopę procentową podlegały wymogom przejrzystości, konieczne jest wyłączenie z wymogów przejrzystości kontraktów terminowych na stopę procentową i jednawalutowych swapów bazowych stopy procentowej.
- (36) W art. 14 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 zobowiązano podmioty systematycznie internalizujące transakcje, które prowadzą obrót wielkościami nieprzekraczającymi dwukrotności standardowej wielkości rynkowej, do podawania do wiadomości publicznej gwarantowanych kwotowań w sposób regularny i ciągły w normalnych godzinach handlu w odniesieniu do tych akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów i innych podobnych instrumentów finansowych będących przedmiotem obrotu w systemie obrotu, dla których są one podmiotami systematycznie internalizującymi transakcje i dla których istnieje płynny rynek. Art. 15 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 zobowiązuje podmioty systematycznie internalizujące transakcje do wykonywania zleceń, które otrzymują od swoich klientów w odniesieniu do tych instrumentów, po cenach kwotowanych w momencie otrzymania zlecenia. Artykuł ten zezwala również podmiotom systematycznie internalizującym transakcje wykonywanie zleceń klientów po korzystniejszej cenie, pod warunkiem że cena ta mieści się w zakresie zbliżonym do warunków rynkowych. W celu wzmocnienia procesu kształtowania się cen w odniesieniu do zleceń detalicznych konieczne jest zapewnienie, aby w przypadku gdy podmiot systematycznie internalizujący transakcje wykonuje zlecenie klienta detalicznego, wyraźnie oznaczone jako takie, po cenie wyższej niż cena kwotowana, ten podmiot systematycznie internalizujący transakcje niezwłocznie, a w każdym razie przed wykonaniem zlecenia, zaktualizował cenę kwotowaną w celu odzwierciedlenia

tej korzystniejszej ceny. Ponadto podmioty systematycznie internalizujące transakcje powinny być zobowiązane do przekazywania do systemu publikacji informacji skonsolidowanych dla akcji i funduszy inwestycyjnych typu ETF danych, które publikują zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, aby umożliwić systemowi publikacji informacji skonsolidowanych rozpowszechnianie, w odniesieniu do danej akcji lub do danego funduszu inwestycyjnego typu ETF, oprócz najlepszych cen kupna i sprzedaży dla arkuszy zleceń realizowanych w trybie notowań ciągłych, oddzielnie kwotowań pięciu najlepszych cen kupna i sprzedaży w całej Unii publikowanych przez podmioty systematycznie internalizujące transakcje, ze wskazaniem indywidualnego podmiotu systematycznie internalizującego transakcje, w którym kwotowania te są oferowane. Te kwotowania pięciu najlepszych cen kupna i sprzedaży powinny odpowiadać kwotowaniom pięciu najlepszych cen kupna i sprzedaży spośród wszystkich kwotowań dla danej akcji lub danego funduszu inwestycyjnego typu ETF publikowanym w Unii przez różne podmioty systematycznie internalizujące transakcje.

- (37) W art. 21 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 zobowiązano firmy inwestycyjne, które na własny rachunek lub w imieniu klientów zawierają transakcje na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, o których mowa w art. 8a ust. 2 tego rozporządzenia, do ogłaszania publicznie wolumenu i ceny tych transakcji oraz czasu ich zawarcia za pośrednictwem zatwierdzonego podmiotu publikującego („APA”). Aby zminimalizować obciążenie firm inwestycyjnych i uniknąć publikowania informacji wprowadzających w błąd, firmy inwestycyjne nie powinny być zobowiązane do publikowania za pośrednictwem zatwierdzonego podmiotu publikującego transakcji na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które zawierają w systemie obrotu państwa trzeciego, pod warunkiem że system obrotu państwa trzeciego (i) obsługuje system wielostronny, (ii) podlega zezwoleniu, stałemu nadzorowi i egzekwowaniu przepisów zgodnie z ramami prawnymi i nadzorczymi państwa trzeciego oraz (iii) podlega przepisom dotyczącym przejrzystości posttransakcyjnej, na mocy których transakcje zawarte w tym systemie obrotu są publikowane jak najszybciej po wykonaniu transakcji lub, w jasno określonych sytuacjach, po okresie odroczenia. Aby zapewnić pewność prawa i wysoki stopień konwergencji praktyk nadzorczych w Unii, ESMA powinien publikować i regularnie aktualizować wykaz systemów obrotu państw trzecich, które uznaje się za spełniające wszystkie kryteria. Firmy inwestycyjne zawierające transakcje na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w systemach obrotu państw trzecich, które nie spełniają wszystkich kryteriów, powinny być zobowiązane do podawania tych transakcji do wiadomości publicznej w Unii za pośrednictwem zatwierdzonego podmiotu publikującego.
- (38) W art. 57 i 58 dyrektywy 2014/65/UE określono przepisy dotyczące obrotu towarowymi instrumentami pochodnymi, uprawnieniami do emisji oraz instrumentami pochodnymi bazującymi na uprawnieniach do emisji. Niektóre z tych przepisów mają zastosowanie do systemów obrotu. Ponieważ przepisy dotyczące funkcjonowania systemów obrotu zostały przeniesione z dyrektywy 2014/65/UE do rozporządzenia (UE) nr 600/2014, należy zmienić rozporządzenie (UE) nr 600/2014 w celu zapewnienia, aby przepisy te zostały włączone do tego rozporządzenia.
- (39) W art. 35 i 36 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 określono warunki, na jakich systemy obrotu mogą uzyskać dostęp do usług kontrahenta centralnego („CCP”), oraz warunki, na jakich CCP mogą uzyskać dostęp do strumieni danych o transakcjach wysyłanych

przez systemy obrotu. Kryteria te okazały się niewłaściwie sformułowane i w związku z tym pozostawiają podstawy do nieuzasadnionych odmów lub opóźnień w udzielaniu dostępu. Ponadto systematyczne angażowanie właściwych organów krajowych sprawia, że procedury są nadmiernie skomplikowane i uciążliwe. Należy zatem dokonać przeglądu tych warunków dostępu w celu zapewnienia, aby odmowy miały miejsce jedynie w ograniczonych przypadkach z zastrzeżeniem szczególnych i uzasadnionych warunków, aby uniknąć opóźnień w udzielaniu dostępu oraz aby ESMA był angażowany wyłącznie w przypadku konfliktów między stronami. Ponadto systemy obrotu mogą obecnie uniemożliwiać dwóm uczestnikom rynku realizującym transakcję w ich systemie swobodny wybór różnych CCP, nawet jeżeli ci CCP ustanowili uzgodnienia interoperacyjne zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012 i w związku z tym są technicznie zdolni do skutecznego rozliczania tych transakcji. Takie praktyki rynkowe uniemożliwiają pełne wykorzystanie synergii, które można uzyskać dzięki uzgodnieniom interoperacyjnym, oraz zwiększają koszty obrotu i rozliczeń ponoszone przez uczestników rynku. Aby ułatwić interoperacyjne rozliczanie, konieczne jest zatem zakazanie systemom obrotu uniemożliwiania dostępu do strumieni ich danych o transakcjach w przypadku transakcji z udziałem dwóch kontrahentów, którzy zdecydowali się rozliczać transakcję realizowaną w ich systemie za pośrednictwem dwóch różnych CCP, którzy zawarli uzgodnienia interoperacyjne.

- (40) Zgodnie z tytułem VI dyrektywy 2014/65/UE właściwe organy krajowe są obecnie odpowiedzialne za nadzór nad systemami obrotu w Unii. W dniu 20 marca 2025 r.²² Rada Europejska przyjęła konkluzje, w których wezwała do poprawy skuteczności nadzoru nad unijnymi rynkami kapitałowymi i zmniejszenia ich fragmentacji. Ponadto w raportach Dragiego i Letty²³ wezwano do bardziej zintegrowanego nadzoru na poziomie Unii. Aby zmniejszyć fragmentację i zwiększyć spójność wyników w zakresie nadzoru w celu wsparcia tworzenia unii oszczędności i inwestycji, należy powierzyć ESMA bezpośrednio uprawnienia nadzorcze w odniesieniu do istotnych systemów obrotu o znaczącym wymiarze transgranicznym. ESMA powinien również posiadać bezpośrednio uprawnienia nadzorcze w stosunku do PEMO. Aby ustalić, co należy rozumieć przez „istotne systemy obrotu”, konieczne jest określenie szczegółowych warunków. Aby uniknąć sytuacji, w której nadzór nad podmiotami w ramach tej samej grupy sprawuje kilka organów nadzoru, konieczne jest również zapewnienie, aby wszystkie podmioty prowadzące systemy obrotu w ramach tej samej grupy podlegały nadzorowi ESMA, gdy jakkolwiek podmiot w ramach tej grupy spełni warunki bycia istotnym systemem obrotu. Podobnie wszystkie podmioty prowadzące systemy obrotu w ramach grupy, w której co najmniej jeden CCP lub CDPW podlega nadzorowi ESMA, również powinny podlegać nadzorowi ESMA.
- (41) Aby ESMA mógł zapewnić skuteczny nadzór nad PEMO i istotnymi systemami obrotu, ESMA powinien posiadać niezbędne uprawnienia nadzorcze, w tym uprawnienia do prowadzenia dochodzeń i kontroli na miejscu, do nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych w celu położenia kresu naruszaniu rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz do żądania niezbędnych informacji. W celu zapewnienia, aby ESMA odpowiednio wykonywał swoje obowiązki nadzorcze w odniesieniu do PEMO i istotnych systemów obrotu, ważne jest, aby ESMA wykonywał takie obowiązki w ścisłej współpracy z krajowymi organami nadzoru. Aby uniknąć nieskutecznych

²² [Posiedzenie Rady Europejskiej \(20 marca 2025 r.\) – konkluzje.](#)

²³ [Raport Dragiego na temat przyszłości europejskiej konkurencyjności](#), wrzesień 2024 r.
[Enrico Lotta – Much more than a market \[Znacznie więcej niż rynek\]](#), kwiecień 2024 r.

podejść nadzorczych wynikających z podwójnego nadzoru, zaangażowanie krajowych organów nadzoru powinno ograniczać się do uprawnień i zadań wyraźnie powierzonych im na mocy rozporządzenia (UE) nr 600/2014 i dyrektywy 2014/65/UE.

- (42) Biorąc pod uwagę geograficzną bliskość krajowych organów nadzoru z lokalnymi ekosystemami, w przypadku istotnych systemów obrotu i PEMO konieczne jest, aby odpowiedzialność za nadzór nad rynkami i nadzór nad emitentami spoczywała na organach, które są właściwe na szczeblu krajowym. W związku z tym, chociaż ESMA powinien być odpowiedzialny za egzekwowanie przepisów określonych w rozporządzeniu (UE) nr 600/2014 w odniesieniu do istotnych systemów obrotu i PEMO oraz, w stosownych przypadkach, przepisów określonych w dyrektywie 2014/65/UE, w tym w odniesieniu do oceny skutecznych systemów i mechanizmów kontroli mających na celu zapobieganie nadużyciom na rynku i ich wykrywanie lub oceny parametrów wstrzymania obrotu, krajowe organy nadzoru powinny zachować pewne uprawnienia, aby umożliwić tym organom wykonywanie zadań w zakresie nadzoru rynku lub obowiązków niezbędnych do zachowania integralności rynku. Uprawnienia te powinny obejmować otrzymywanie danych dotyczących transakcji, możliwość zwracania się o dane z arkusza zleceń lub przyjęcie pilnych środków w celu tymczasowego wstrzymania obrotu w sytuacjach nadzwyczajnych lub zawieszenia obrotu instrumentami finansowymi. Wykonując swoje uprawnienia, krajowe organy nadzoru powinny ściśle współpracować z ESMA.
- (43) Aby zapewnić równe traktowanie w zakresie nadzoru nad operatorami systemów obrotu, ESMA powinien stać się organem właściwym dla wszystkich odpowiednich systemów obrotu, w tym systemów prowadzonych przez firmy inwestycyjne. ESMA należy zatem powierzyć udzielanie zezwoleń firmom inwestycyjnym i nadzór nad nimi w przypadku, gdy chcą one uzyskać zezwolenie wyłącznie na prowadzenie odpowiednich MTF lub OTF. Firmy inwestycyjne, które prowadzą jednocześnie MTF lub OTF, które podlegają nadzorowi ESMA, i prowadzą inną działalność inwestycyjną lub świadczą inne usługi inwestycyjne, powinny pozostać pod nadzorem krajowym w odniesieniu do tych innych usług inwestycyjnych i działalności inwestycyjnej. W celu zapewnienia, aby te firmy inwestycyjne utrzymywały jeden punkt kontaktowy i kontakt z jednym organem nadzorczym przy ubieganiu się o zezwolenie, konieczne jest wprowadzenie szczególnych ram udzielania zezwoleń tym firmom inwestycyjnym. W przypadku gdy te firmy inwestycyjne chcą uzyskać pierwotne zezwolenie na świadczenie innych usług inwestycyjnych wraz z prowadzeniem MTF lub OTF, udzielenie zezwolenia należy powierzyć właściwemu organowi krajowemu państwa członkowskiego, w którym te wnioskujące firmy inwestycyjne mają siedzibę, biorąc pod uwagę, że ich zezwolenie obejmuje również inne usługi, które nie są objęte nadzorem ESMA. Niemniej jednak w takich przypadkach, aby zapewnić ESMA możliwość wykonywania jego obowiązków jako organu właściwego dla odpowiednich systemów obrotu, powinien on przedstawić właściwemu organowi krajowemu wiążącą opinię w sprawie zezwolenia dla systemów obrotu. W przypadku negatywnej opinii ESMA dany właściwy organ krajowy nie powinien udzielać wnioskującym firmom inwestycyjnym zezwolenia na prowadzenie MTF lub OTF. Takie samo podejście należy przyjąć w przypadku, gdy firma inwestycyjna, która pierwotnie uzyskała zezwolenie na świadczenie innych usług inwestycyjnych, zamierza rozszerzyć zakres swojego zezwolenia na prowadzenie MTF lub OTF podlegających nadzorowi ESMA. W przypadku negatywnej opinii ESMA właściwy organ krajowy nie powinien wydawać zgody na rozszerzenie zakresu zezwolenia. Ponadto w przypadku gdy firma inwestycyjna posiadająca zezwolenie ESMA wyłącznie na prowadzenie MTF lub OTF zamierza rozszerzyć zakres swojego

zezwolenia na inne usługi inwestycyjne, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego, w którym firma inwestycyjna ma siedzibę, powinien wydać ESMA wiążącą opinię na temat świadczenia dodatkowych usług inwestycyjnych. W przypadku negatywnej opinii ESMA nie powinien rozszerzać zakresu zezwolenia.

- (44) W celu zapewnienia, aby systemy obrotu podlegały najodpowiedniejszemu modelowi nadzoru, ważne jest wprowadzenie procesu, w ramach którego systemy obrotu uznane za istotne zostają objęte nadzorem ESMA, przy jednoczesnym wprowadzeniu możliwości powrotu do nadzoru krajowego w przypadku systemów obrotu, które przestają spełniać warunki uznania ich za „istotne”. W tym kontekście ESMA powinien określić, które systemy obrotu spełniają warunki pozwalające uznać je za istotne, oraz powinien regularnie monitorować, czy systemy obrotu nadal spełniają te warunki w miarę upływu czasu. Aby zapewnić sprawną zmianę modelu nadzoru bez powodowania nadmiernych obciążeń dla systemów obrotu, ważne jest ustanowienie odpowiedniego harmonogramu i planu przekazania nadzoru, opracowanych w drodze ścisłej współpracy między ESMA a zainteresowanym krajowym organem nadzoru. Aby zapewnić jasność uczestnikom rynku, ESMA powinien również sporządzić i regularnie aktualizować wykaz wszystkich istotnych systemów obrotu podlegających jego nadzorowi oraz publikować go na swojej stronie internetowej.
- (45) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014²⁴ określono ujednoczone wymogi dotyczące rozrachunku instrumentów finansowych oraz zasady dotyczące organizacji i prowadzenia centralnych depozytów papierów wartościowych (CDPW) w celu wspierania bezpiecznego, efektywnego i sprawnego rozrachunku.
- (46) W 2025 r. Komisja skonsultowała się z zainteresowanymi stronami w sprawie ich opinii na temat barier dla integracji i modernizacji infrastruktury rozliczania i rozrachunku transakcji ogółem, a w szczególności barier w świadczeniu usług transgranicznych w obszarze rozliczania i rozrachunku transakcji. Z informacji zwrotnych wynika, że zainteresowane strony popierają cel rozporządzenia (UE) nr 909/2014, jakim jest wspieranie bezpiecznego, efektywnego i sprawnego rozrachunku instrumentów finansowych, i uznają go za istotny, ale podkreślają potrzebę dostosowania tego rozporządzenia do innowacji technologicznych przy jednoczesnym zapewnieniu uczciwej konkurencji między dostawcami usług rozrachunku.
- (47) Stosowane pojęcia i zasady określone w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 nie powinny utrudniać korzystania z jakiegokolwiek konkretnej technologii, w tym technologii rozproszonego rejestru (DLT). Aby uwzględnić innowacje i stosowanie nowych technologii w świadczeniu usług CDPW, w szczególności gdy usługi te są świadczone z wykorzystaniem DLT, należy zmienić rozporządzenie (UE) nr 909/2014 w celu zapewnienia aktualizacji wszystkich definicji, pojęć i wymogów, tak aby można je było stosować do sytuacji, w których CDPW świadczy usługi z wykorzystaniem DLT. Konieczne jest również zapewnienie, aby można było wykorzystywać niektóre tokenizowane aktywa, w tym tokeny będące pieniądzem elektronicznym, jako środek płatniczy przy dokonywaniu rozrachunku transakcji na

---

²⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/909/oj>).

papierach wartościowych lub do zapłaty kar za przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku.

- (48) W rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 należy uwzględnić zmiany w DLT w zakresie świadczenia usług CDPW, tak aby podmioty, które uzyskały zezwolenie w ramach systemu pilotażowego przewidzianego w rozporządzeniu (UE) 2022/858²⁵, mogły zostać objęte zakresem stosowania rozporządzenia (UE) nr 909/2014 po „wyrośnięciu” z tego systemu. Rozporządzenie (UE) nr 909/2014 powinno również umożliwiać CDPW mającym siedzibę w Unii, które od samego początku zamierzają świadczyć usługi CDPW w odniesieniu do papierów wartościowych opartych na DLT, których wartość przekraczałaby progi określone w rozporządzeniu (UE) 2022/858, ubieganie się o zezwolenie bezpośrednio na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014.
- (49) Biorąc pod uwagę znaczne wolumeny i wartości transakcji na papierach wartościowych rozliczanych przez podmioty internalizujące rozrachunki, ważne jest wzmocnienie monitorowania potencjalnego ryzyka prawnego i operacyjnego związanego z tą działalnością. Należy zatem zwiększyć stopień szczegółowości wymogów sprawozdawczych dotyczących wolumenu i wartości dla podmiotów internalizujących rozrachunki, a informacje na temat przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku powinny być uwzględniane w sprawozdaniach, aby ułatwić takie monitorowanie ryzyka. Ponadto, aby zapewnić uczestnikom rynku możliwość porównania cen usług rozrachunku świadczonych przez podmioty internalizujące rozrachunki z cenami tych usług świadczonych przez CDPW, podmioty internalizujące rozrachunki powinny ujawniać swoim klientom swoje ceny i opłaty.
- (50) CDPW w Unii otrzymują zezwolenie od właściwych organów państw członkowskich, w których mają siedzibę, i są przez nie nadzorowane, we współpracy z kolegium organów nadzoru, w przypadku gdy te CDPW oferują usługi o istotnym znaczeniu w co najmniej dwóch przyjmujących państwach członkowskich. Pomimo dotychczasowych postępów między tymi organami krajowymi utrzymują się rozbieżne praktyki nadzorcze dotyczące CDPW, co stwarza nierówne warunki działania dla CDPW w Unii oraz zwiększa koszty i obciążenia dla CDPW i grup CDPW prowadzących i zamierzających prowadzić działalność transgraniczną. Wraz z rozwojem głębszych i bardziej płynnych unijnych rynków kapitałowych w ramach unii oszczędności i inwestycji te nierówne warunki działania zwiększają ryzyko arbitrażu nadzorczego, który może prowadzić do problemów ze stabilnością finansową. W celu zapewnienia jednolitego stosowania wymogów ostrożnościowych, organizacyjnych i wymogów w zakresie prowadzenia działalności przez CDPW mające siedzibę w Unii, w szczególności w odniesieniu do CDPW prowadzących znaczącą działalność w zakresie rozrachunku, CDPW o istotnym wymiarze transgranicznym oraz CDPW będące częścią grupy obejmującej inne infrastruktury rynkowe nadzorowane przez ESMA powinny być nadzorowane przez ESMA w oparciu o jego wiedzę fachową i doświadczenie w stosowaniu rozporządzenia (UE) nr 909/2014.

---

²⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/858 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie systemu pilotażowego na potrzeby infrastruktur rynkowych opartych na technologii rozproszonego rejestru, a także zmiany rozporządzeń (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 909/2014 oraz dyrektywy 2014/65/UE (Dz.U. L 151 z 2.6.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/858/oj>).

- (51) W celu ustalenia, które CDPW posiadające zezwolenie na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014 powinny podlegać nadzorowi ESMA, konieczne jest ustanowienie jasnych i obiektywnych kryteriów ich identyfikacji, w tym kryteriów opartych na wielkości i działalności transgranicznej. W celu uproszczenia i uniknięcia zbędnych obciążeń administracyjnych CDPW, który uzyskał już zezwolenie, nie powinien podlegać wymogowi uzyskania ponownego zezwolenia od ESMA, gdy CDPW stanie się istotny.
- (52) Biorąc pod uwagę centralną rolę CDPW na rynkach papierów wartościowych, ich powiązanie z innymi infrastrukturami rynku finansowego oraz fakt, że większość transakcji rozrachunku w CDPW w Unii odbywa się w pieniądzu banku centralnego, ESMA powinien opracować pogłębione i kompleksowe uzgodnienia dotyczące współpracy z innymi organami, w szczególności z EBC i innymi bankami centralnymi emitującymi waluty unijne o największym znaczeniu, w których CDPW dokonują rozrachunku. Takie uzgodnienia dotyczące współpracy powinny obejmować ściśle zaangażowanie tych innych organów w bieżący nadzór nad istotnymi CDPW, a także powinny obejmować uzgodnienia dotyczące regularnych zdarzeń, takich jak kontrole na miejscu, oraz zdarzeń ad hoc, takich jak sytuacje nadzwyczajne.
- (53) Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010, a w szczególności zmiany w wewnętrznej strukturze organizacyjnej ESMA i przeniesienie obowiązków nadzorczych, należy odzwierciedlić w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014. Ponadto, biorąc pod uwagę zmianę obowiązków nadzorczych, zaangażowanie właściwych organów krajowych w ramach struktury zarządzania ESMA oraz potrzebę uniknięcia powielania zadań między ESMA a kolegium organów nadzoru, nie należy już wymagać od istotnych CDPW posiadania kolegium.
- (54) W przeciwieństwie do istotnych CDPW mniej istotne CDPW nie prowadzą znaczącej działalności transgranicznej. Powinny one zatem pozostać pod nadzorem właściwych organów krajowych. Ramy nadzorcze dla mniej istotnych CDPW powinny w dużej mierze pozostać niezmienione. Aby jednak zapewnić spójne podejście nadzorcze w odniesieniu do tych CDPW, konieczne jest zapewnienie ściślejszej współpracy między tymi właściwymi organami krajowymi a ESMA. W takim przypadku państwa członkowskie powinny mieć możliwość wyznaczenia ESMA jako organu właściwego dla mniej istotnych CDPW mających siedzibę w ich jurysdykcjach. Ponadto, jeżeli CDPW, który wcześniej był uznany za istotny, nie spełnia już warunków uznania go za taki CDPW, należy przyznać właściwemu organowi krajowemu wystarczający okres przejściowy, aby umożliwić mu przygotowanie się przed formalnym przejęciem obowiązków nadzorczych w odniesieniu do tego CDPW. Alternatywnie właściwy organ krajowy powinien mieć możliwość pozostawienia ESMA nadzoru nad tym CDPW, który wcześniej był uznany za istotny. Ponadto, aby zapewnić spójność i równe warunki działania dla istotnych i mniej istotnych CDPW, ESMA powinien być również organem odpowiedzialnym za zatwierdzanie uzgodnień interoperacyjnych, takich jak połączenia interoperacyjne w kontekście usług CDPW. W tym celu ESMA powinien być również odpowiedzialny za przewodniczenie kolegium w odniesieniu do mniej istotnych CDPW.
- (55) Aby zmodernizować wymianę informacji i umożliwić szybsze procedury, ESMA powinien utworzyć i prowadzić elektroniczną centralną bazę danych w formie platformy. Wszystkie odpowiednie właściwe organy i podmioty, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014, powinny mieć dostęp do takiej platformy w celu uzyskania informacji istotnych z punktu widzenia ich zadań i obowiązków. Podmioty podlegające rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 powinny mieć dostęp do przekazanych

przez siebie informacji i dokumentacji oraz do wszelkiej skierowanej do nich dokumentacji. Aby zapewnić szybką i skuteczną wymianę informacji i dokumentacji na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014, centralna baza danych powinna być wykorzystywana do udostępniania jak największej ilości informacji i dokumentacji.

- (56) Aby umożliwić grupom CDPW korzystanie z ich konsolidacji, rozporządzenie (UE) nr 909/2014 powinno umożliwiać CDPW będącym częścią grupy zlecanie na zasadzie outsourcingu swoich usług podstawowych CDPW, które należą do tej samej grupy. Ponadto sytuacji, w których CDPW chce świadczyć swoje usługi podstawowe za pomocą opracowanego przez siebie rozwiązania opartego na DLT, nie należy uznawać za zlecanie na zasadzie outsourcingu, lecz raczej za rozszerzenie zakresu zezwolenia CDPW.
- (57) Wymóg zapewnienia integralności emisji papierów wartościowych ma zastosowanie w równym stopniu do konwencjonalnych CDPW i CDPW wykorzystujących DLT. W przypadku CDPW wykorzystujących DLT przepisy powinny uwzględniać konkretne sposoby działania DLT, umożliwiając węzłom sprawdzającym, czy przekazana CDPW liczba papierów wartościowych stanowiąca wielkość emisji papierów wartościowych lub część tej emisji jest równa liczbie papierów wartościowych zarejestrowanych na rachunkach papierów wartościowych uczestników systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez ten CDPW, stosowanie odpowiednich środków uzgodnieniowych.
- (58) CDPW powinny mieć możliwość korzystania z funkcji oferowanej przez wspólną infrastrukturę rozrachunkową oferującą rozrachunek papierów wartościowych przy użyciu pieniądza banku centralnego, w szczególności w przypadku gdy taka wspólna infrastruktura rozrachunkowa zapewnia narzędzia optymalizacji płynności oraz wspiera bezpieczny i skuteczny rozrachunek, w tym transgraniczny. Aby umożliwić swoim uczestnikom rozrachunek ich transakcji na papierach wartościowych w ramach tej wspólnej infrastruktury rozrachunkowej, CDPW oferujące rozrachunek w walutach dostępnych w ramach takiej wspólnej infrastruktury rozrachunkowej powinny być zobowiązane do bezpośredniego podłączenia się do tej infrastruktury. Wymóg podłączenia do wspólnej infrastruktury rozrachunkowej powinien uwzględniać rozwój technologiczny w dziedzinie rozrachunku w pieniądzu banku centralnego.
- (59) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114²⁶ określono ramy bezpiecznej emisji w Unii tokenów będących pieniądzem elektronicznym. Aby wspierać innowacje w zakresie rozrachunku papierów wartościowych, CDPW w Unii powinny mieć możliwość dokonywania rozrachunku płatności z tytułu transakcji na papierach wartościowych z wykorzystaniem tokenów będących pieniądzem elektronicznym, z zastrzeżeniem odpowiednich zabezpieczeń. Możliwość ta powinna być dostępna zarówno dla CDPW, które posiadają zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych, jak i dla CDPW, które nie posiadają takiego zezwolenia. CDPW, które nie posiadają zezwolenia na świadczenie bankowych usług pomocniczych, powinny mieć możliwość dokonywania rozrachunku płatności z wykorzystaniem tokenów będących pieniądzem elektronicznym, w dowolnej walucie, poprzez rachunki otwarte w CDPW, które posiadają zezwolenie na

---

²⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz.U. L 150 z 9.6.2023, s. 40, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj>).

świadczenie bankowych usług pomocniczych, lub poprzez rachunki otwarte w instytucji kredytowej, z zastrzeżeniem progu określonego przez EUNB na potrzeby rozrachunku płatności w pieniądzu banku komercyjnego.

- (60) W rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 określono zasady ustanawiania i utrzymywania porozumień w sprawie połączeń operacyjnych ustanowionych między CDPW. Aby wspierać świadczenie usług transgranicznych, należy ułatwić dostęp do innego CDPW w Unii za pośrednictwem standardowego połączenia operacyjnego oraz uprościć powiązany proces. Ponadto w celu wspierania dalszej integracji unijnych rynków kapitałowych CDPW powinny być zobowiązane do ustanowienia minimalnej liczby połączeń dwustronnych. Aby zapewnić proporcjonalność, liczba połączeń operacyjnych, które CDPW powinien być zobowiązany ustanowić, powinna zależeć od znaczenia CDPW.
- (61) Niniejsze rozporządzenie zmieniające wprowadza ukierunkowane zmiany do rozporządzenia (UE) 2019/1156 w celu usunięcia barier dla transgranicznego wprowadzania AFI i UCITS do obrotu, harmonizacji przepisów dotyczących informacji reklamowych oraz wzmocnienia uprawnień ESMA w zakresie wspierania wspólnej kultury nadzoru i lepszej koordynacji działań właściwych organów krajowych państwa macierzystego i państwa przyjmującego.
- (62) Wprowadzaniem AFI i UCITS do obrotu nie zawsze zajmują się bezpośrednio ZAFI, zarządzający EuVECA lub EuSEF lub spółka zarządzająca UCITS, ale dystrybutor lub dystrybutorzy działający w imieniu tych zarządzających lub we własnym imieniu. Uzgodnienia, w ramach których dystrybutor działa w imieniu ZAFI, zarządzającego EuVECA lub EuSEF lub spółki zarządzającej UCITS, należy uznać za ustalenia dotyczące przekazywania podlegające przepisom dyrektywy 2011/61/UE, rozporządzenia (UE) nr 345/2013, rozporządzenia (UE) nr 346/2013 i dyrektywy 2009/65/WE dotyczącym przekazywania. Aby zapewnić jasność prawa, zmienia się rozporządzenie (UE) 2019/1156 w celu doprecyzowania, że w przypadku przekazania funkcji wprowadzania do obrotu osobie trzeciej działającej w imieniu ZAFI, zarządzającego EuVECA lub EuSEF oraz spółki zarządzającej UCITS ta ostatnia pozostaje odpowiedzialna za zapewnienie, aby informacje reklamowe przygotowywane i kierowane do inwestorów były zgodne z wymogami tego rozporządzenia. Z drugiej strony, jeżeli dystrybutor działa we własnym imieniu i wprowadza AFI lub UCITS do obrotu na podstawie dyrektywy 2014/65/UE lub za pośrednictwem produktów inwestycyjnych opartych na ubezpieczeniach na życie zgodnie z dyrektywą (UE) 2016/97, przepisy dyrektywy 2011/61/UE i dyrektywy 2009/65/WE dotyczące przekazywania nie mają zastosowania. W związku z tym zmienia się rozporządzenie (UE) 2019/1156 w celu doprecyzowania, że w przypadkach, w których funkcję wprowadzania do obrotu pełnią dystrybutor lub dystrybutorzy działający we własnym imieniu, dystrybutorzy ci (a nie ZAFI lub spółka zarządzająca UCITS) są zobowiązani do zapewnienia, aby informacje reklamowe, które przygotowują i kierują do inwestorów, były zgodne z wymogami niniejszego rozporządzenia.
- (63) Aby ograniczyć niepotrzebne opóźnienia i rozbieżne praktyki nadzorcze oraz ułatwić płynne wprowadzanie AFI i UCITS do obrotu na jednolitym rynku, w rozporządzeniu (UE) 2019/1156 należy zakazać właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego żądania przekazywania im informacji reklamowych jako uprzedniego warunku wprowadzenia AFI i UCITS do obrotu na ich terytorium. W celu ochrony inwestorów w przyjmującym państwie członkowskim oraz poprawy współpracy w zakresie nadzoru i skuteczności nadzoru, w przypadku gdy właściwe organy

przyjmującego państwa członkowskiego mają uzasadnione podstawy, by sądzić, że informacje reklamowe nie są zgodne z rozporządzeniem (UE) 2019/1156 lub odpowiednimi aktami delegowanymi Komisji, zachowują one prawo do zwrócenia się do właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego ZAFI, zarządzającego EuVECA lub EuSEF lub UCITS o zastosowanie wszelkich odpowiednich środków w celu zapobieżenia dalszym nieprawidłowościom lub nałożenia kar z tego tytułu. Właściwe organy przyjmujących państw członkowskich mogą ponadto przekazać sprawę ESMA, jeżeli nie są usatysfakcjonowane działaniami podjętymi przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego.

- (64) W celu zapewnienia wysokiego poziomu przejrzystości opłat lub prowizji nakładanych przez właściwe organy państwa przyjmującego z tytułu wykonywania ich obowiązków w odniesieniu do AFI i UCITS wprowadzanych do obrotu na ich terytorium oraz w celu ułatwienia ściągania tych opłat lub prowizji ESMA powinien publikować aktualne informacje na temat wysokości opłat lub prowizji pobieranych przez każdy właściwy organ państwa przyjmującego, ich częstotliwości i sposobów ich uiszczania. Aby zapewnić spójność opłat lub prowizji nakładanych przez właściwe organy, ESMA powinien co dwa lata analizować, czy takie opłaty lub prowizje są spójne z ogólnymi kosztami związanymi z wykonywaniem funkcji właściwych organów, i na tej podstawie powinien przedkładać Komisji sprawozdanie.
- (65) Aby ułatwić wprowadzanie AFI i UCITS do obrotu w całej Unii oraz zoptymalizować interakcje i wymianę informacji między macierzystymi i przyjmującymi państwami członkowskimi, ESMA powinien ustanowić punkt kompleksowej obsługi w zakresie transgranicznego wprowadzania AFI i UCITS do obrotu, który umożliwiłby właściwym organom łatwe przekazywanie i wymianę informacji i dokumentacji dotyczących powiadomień o wprowadzaniu do obrotu. Istotne jest zatem, aby ESMA opracował platformę danych na potrzeby udostępniania powiadomień o wprowadzaniu do obrotu i wycofywania powiadomień, która byłaby dostępna dla wszystkich właściwych organów. UCITS i ZAFI powinni przekazywać wszelkie informacje i dokumentację niezbędne do wprowadzania AFI i UCITS do obrotu w całej Unii, w tym wszelkie ich zmiany, właściwym organom swojego macierzystego państwa członkowskiego, które z kolei przekażą je ESMA za pośrednictwem tej platformy danych. Wszystkie odpowiednie właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego powinny mieć natychmiastowy i bezpośredni dostęp do informacji i dokumentacji związanych z UCITS i AFI wprowadzanymi do obrotu na ich terytorium za pośrednictwem platformy danych. Platforma danych uprości i przyspieszy procedurę paszportowania UCITS i ZAFI, umożliwiając natychmiastowy dostęp do jednolitego rynku po uzyskaniu zezwolenia, a także zwiększając przejrzystość i współpracę między właściwymi organami. Aby sfinansować wydatki związane z nową procedurą paszportowania, w tym odpowiednią część kosztów utrzymania platformy danych wykorzystywanej w tym celu, ESMA powinien pobierać od UCITS i ZAFI opłatę, gdy korzystają oni z procedury paszportowania na podstawie zezwolenia. Struktura opłat powinna być proporcjonalna do liczby przyjmujących państw członkowskich, w których jednostki uczestnictwa UCITS lub AFI są wprowadzane do obrotu.
- (66) Aby zapewnić spójne wdrażanie i większą harmonizację wymogów dotyczących wprowadzania do obrotu i procedur powiadamiania we wszystkich państwach członkowskich, przepisy dyrektywy 2011/61/UE i dyrektywy 2009/65/WE w odniesieniu do wprowadzania do obrotu AFI z UE zarządzanych przez ZAFI z UE

wśród inwestorów profesjonalnych oraz wprowadzania do obrotu UCITS w całej Unii zostają przeniesione do rozporządzenia (UE) 2019/1156.

- (67) ZAFI z UE wprowadzający AFI z UE do obrotu wśród inwestorów profesjonalnych oraz UCITS wprowadzające do obrotu swoje jednostki uczestnictwa w całej Unii posiadają już zezwolenie i podlegają rygorystycznym zabezpieczeniom regulacyjnym i wymogom ostrożnościowym. Transgraniczne wprowadzanie UCITS i AFI do obrotu jest jednak nadal utrudnione ze względu na długotrwałe procedury powiadamiania oraz rozbieżne wymogi krajowe i praktyki administracyjne, w tym obowiązki związane z tłumaczeniami, wyznaczanie lokalnych agentów i różne terminy krajowe. Rozbieżności te utrudniają funkcjonowanie rynku wewnętrznego, ponieważ UCITS i AFI, prowadząc działalność w kilku państwach członkowskich, muszą odnaleźć się w mozaice przepisów i procesów krajowych. Konieczne jest zatem usprawnienie procedur powiadamiania o wprowadzaniu do obrotu i wycofywania powiadomień, skrócenie czasu rozpatrywania wniosków oraz usunięcie wymogów krajowych, które stwarzają przeszkody dla transgranicznego wprowadzania funduszy inwestycyjnych do obrotu. W tym celu zmienia się rozporządzenie (UE) 2019/1156, aby umożliwić UCITS i ZAFI, w momencie udzielania im zezwolenia, powiadamianie macierzystego państwa członkowskiego o zamiarze wprowadzenia do obrotu jednostek uczestnictwa lub udziałów UCITS lub AFI w innych państwach członkowskich w drodze procedury uproszczonej. Po otrzymaniu wymaganych informacji i dokumentacji za pośrednictwem wniosku o udzielenie zezwolenia macierzyste państwo członkowskie powinno przekazać je do platformy danych ESMA. Informacje te powinny być automatycznie dostępne dla przyjmujących państw członkowskich, a od momentu ich przekazania do platformy danych UCITS i AFI powinny mieć nieograniczony dostęp do rynków tych państw członkowskich.
- (68) Wycofanie powiadomienia o uzgodnieniach dotyczących wprowadzania do obrotu powinno również podlegać procedurze uproszczonej, umożliwiającej UCITS i ZAFI powiadomienie o zamiarze zakończenia działalności w zakresie wprowadzania do obrotu w przyjmującym państwie członkowskim ich macierzystego właściwego organu, który z kolei powiadomi odpowiednie przyjmujące państwa członkowskie i ESMA za pośrednictwem platformy danych.
- (69) Chociaż nie można wymagać fizycznej obecności jako warunku wstępnego wprowadzania UCITS i AFI do obrotu w przyjmującym państwie członkowskim, państwa członkowskie często wymagają, w drodze praktyki rynkowej lub w inny sposób, wyznaczenia lokalnego agenta do wykonywania niektórych zadań na szczeblu lokalnym. Takie praktyki utrudniają funkcjonowanie jednolitego rynku oraz generują niepotrzebne koszty i komplikacje dla funduszy wprowadzanych do obrotu w całej Unii. Konieczne jest zatem doprecyzowanie, że przyjmujące państwa członkowskie nie powinny nakładać, w drodze praktyki rynkowej lub w inny sposób, na UCITS i AFI wprowadzane do obrotu na ich terytorium żadnego rodzaju obowiązku fizycznej obecności na rynku lokalnym, nawet jeżeli taka obecność nie jest formalnie warunkiem wstępnym wprowadzenia do obrotu, ale stwarza dodatkowe obciążenia lub stawia te fundusze w niekorzystnej sytuacji w porównaniu z funduszami krajowymi.
- (70) Aby zapewnić większą harmonizację wykonywania uprawnień nadzorczych przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i macierzystego państwa członkowskiego, przepisy dyrektywy 2011/61/UE i dyrektywy 2009/65/WE dotyczące uprawnień nadzorczych w odniesieniu do UCITS i AFI wprowadzanych do obrotu w całej Unii należy przenieść do rozporządzenia (UE) 2019/1156. W celu wspierania skutecznej współpracy między właściwymi organami macierzystego i przyjmującego

państwa członkowskiego oraz zapewnienia skutecznego rozwiązywania wszelkich potencjalnych sporów bez stwarzania przeszkód dla wprowadzania UCITS i AFI do obrotu w Unii, konieczne jest doprecyzowanie, że właściwe organy przyjmujących państw członkowskich powinny powiadamiać ESMA o wszelkich kwestiach spornych z właściwymi organami macierzystego państwa członkowskiego UCITS lub ZAFI lub o przypadkach, w których przyjmujące państwo członkowskie uważa, że wprowadzanie UCITS lub AFI do obrotu powinno być zakazane na jego terytorium. W takich przypadkach ESMA powinien rozstrzygnąć sprawę zgodnie ze swoimi uprawnieniami do rozwiązywania kwestii transgranicznych.

- (71) Aby zapewnić skuteczne funkcjonowanie jednolitego rynku funduszy inwestycyjnych i usunąć przeszkody nadzorcze, które utrudniają transgraniczne wykonywanie praw paszportowych, ESMA powinien być uprawniony do wykrywania przypadków rozbieżnych, powielających się, zbędnych lub wadliwych praktyk nadzorczych, które utrudniają transgraniczne wprowadzanie UCITS i AFI do obrotu, oraz przypadków, w których transgraniczne wprowadzanie UCITS lub AFI do obrotu nie jest zgodne z prawem Unii, a także do reagowania na takie przypadki. W takich przypadkach ESMA powinien wdrożyć proces eskalacji, począwszy od współpracy z właściwymi organami i zainteresowanymi stronami, wspierania ściślejszej współpracy między nimi oraz, w razie potrzeby, wykorzystania swoich uprawnień w zakresie konwergencji i interwencji, tak aby zapewnić terminowe i skuteczne usuwanie nieuzasadnionych ograniczeń działalności transgranicznej lub przypadków niezgodności z prawem UE. Z tych samych powodów należy zapewnić, aby w przypadku utrzymywania się tych problemów pomimo wdrożenia wspomnianego procesu eskalacji ESMA wykonywał swoje uprawnienia do wszczęcia postępowań w sprawie naruszenia prawa Unii zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, do zawieszenia prawa do wprowadzania do obrotu UCITS lub AFI w wymiarze transgranicznym zgodnie z art. 17aaa rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, do przeprowadzenia wiążącej mediacji zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 lub do zorganizowania platform współpracy zgodnie z art. 19a rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, stosownie do przypadku, w celu skutecznego zaradzenia tym problemom.
- (72) Aby zapewnić spójny nadzór i skuteczną współpracę między właściwymi organami państw członkowskich, właściwe organy powinny mieć możliwość powiadamiania ESMA o wszelkich sporach dotyczących ocen, działań lub zaniechań w obszarach, w których rozporządzenie (UE) 2019/1156 wymaga koordynacji, tak aby ESMA mógł interweniować, korzystając z uprawnień przyznanych mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.
- (73) Konieczna jest zmiana rozporządzenia (UE) 2021/23 w celu uwzględnienia nowej roli ESMA jako organu nadzoru nad istotnymi CCP oraz zniesienia kolegiów dla tych CCP.
- (74) Rozporządzenie (UE) 2022/858 przyjęto w celu promowania wykorzystania technologii rozproszonego rejestru (DLT) w sektorze finansowym poprzez ustanowienie unijnego systemu pilotażowego, który umożliwia uczestnikom rynku eksperymentowanie z wykorzystaniem DLT do obrotu instrumentami finansowymi i ich rozrachunku. Trzy lata po rozpoczęciu stosowania rozporządzenia wykorzystanie DLT pozostaje jednak umiarkowane – z ograniczoną liczbą zatwierdzonych wnioskodawców – pomimo rosnącego zainteresowania na rynku wykorzystywaniem DLT w usługach finansowych. Zgodnie z celem określonym w priorytetach na rzecz utworzenia unii oszczędności i inwestycji, jakim jest zwiększenie interoperacyjności,

wzajemnych połączeń i efektywności unijnych infrastruktur transakcyjnych i posttransakcyjnych, uzasadniony wydaje się przegląd obecnego otoczenia regulacyjnego rozporządzenia (UE) 2022/858 w celu zapewnienia, aby rozporządzenie dotyczące systemu pilotażowego DLT było w stanie lepiej wspierać przedsiębiorstwa, których działalność jest regulowana i które chcą wykorzystywać DLT do obrotu i rozliczeń posttransakcyjnych. Aby osiągnąć ten cel, przegląd ten obejmuje zasadniczo dwa zestawy zmian: po pierwsze zmiany, które mają na celu zwiększenie elastyczności i proporcjonalności ram, a po drugie zmiany, które mają na celu rozszerzenie ich skali i zakresu.

- (75) Technologia rozproszonego rejestru (DLT) jest wykorzystywana m.in. do emisji, rejestrowania i przenoszenia instrumentów finansowych. W związku z tym, w stosownych przypadkach, zarządzanie ryzykiem operacyjnym przez użytkowników nie sprawia, że instrumenty finansowe zarządzane za pośrednictwem DLT są z natury bardziej ryzykowne niż instrumenty zarządzane w oparciu o inne, analogiczne pod względem funkcjonalnym technologie. W związku z tym należy rozszerzyć zakres kwalifikowalnych aktywów i instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu w infrastrukturze rynkowej opartej na DLT lub tych, które mają być rejestrowane w infrastrukturze rynkowej opartej na DLT na podstawie niniejszego rozporządzenia, tak aby obejmował on wszystkie instrumenty finansowe, niezależnie od ich rodzaju, z zastrzeżeniem odpowiedniego stosowania przepisów dotyczących ochrony inwestorów.
- (76) W rozporządzeniu (UE) 2022/858 określono różne ograniczenia skali działań prowadzonych w ramach projektu pilotażowego, z limitami wielkości emisji i kapitalizacji rynkowej aktywów kwalifikujących się do systemu pilotażowego DLT (pułapy dla poszczególnych aktywów) oraz z łącznym pułapem, który ogranicza całkowitą wartość instrumentów, dla których infrastruktura rynkowa oparta na DLT pełni rolę pośrednika, do 6 mld EUR. Te progi działalności utrudniły niektórym dużym uczestnikom rynku wykorzystywanie ram projektu pilotażowego do ich działalności i opracowanie modeli biznesowych na dużą skalę. W związku z tym należy wycofać wszystkie pułapy dla poszczególnych aktywów, natomiast łączny pułap należy podnieść do 100 mld EUR. Aby ograniczyć ryzyko wynikające ze zwiększonej działalności, zmianom tym powinno towarzyszyć ukierunkowane zwiększenie wymogów ostrożnościowych dla tych uczestników projektu pilotażowego świadczących usługi CDPW, którzy chcą skorzystać z podwyższonych progów. Jednocześnie, aby ułatwić małym innowacyjnym przedsiębiorstwom korzystanie z systemu pilotażowego DLT w ramach ich działalności, należy ustanowić system uproszczony obejmujący obowiązki proporcjonalne do ryzyka i wielkości tych przedsiębiorstw. System uproszczony powinien być otwarty dla operatorów TSS opartego na DLT lub SS opartego na DLT, w przypadku gdy łączna wartość rynkowa wszystkich obsługiwanych przez nich instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT nie przekracza 10 mld EUR w momencie dopuszczenia do obrotu lub pierwszej rejestracji nowego instrumentu finansowego obsługiwanego przez DLT.
- (77) W rozporządzeniu (UE) 2022/858 ograniczono rodzaje kwalifikujących się podmiotów, które mogą uczestniczyć w projekcie pilotażowym, a mianowicie mogą to być tylko systemy obrotu posiadające zezwolenie na podstawie dyrektywy 2014/65/UE albo CDPW. Podejście to wyklucza z udziału w projekcie pilotażowym regulowane podmioty finansowe, które mają interes i doświadczenie w organizowaniu obrotu i przekazywaniu aktywów cyfrowych, a mianowicie CASP, którzy prowadzą platformy obrotu. W związku z tym ci CASP powinni mieć możliwość – pod pewnymi

warunkami i z zastrzeżeniem spełnienia przez nich odpowiednich wymogów określonych odpowiednio w dyrektywie 2014/65, rozporządzeniu (UE) nr 600/2014 i rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 – uzyskania specjalnego zezwolenia na prowadzenie systemu obrotu opartego na DLT (TV oparty na DLT) lub systemu obrotu i rozrachunku opartego na DLT (TSS oparty na DLT). W związku z tym do CASP powinny mieć zastosowanie przepisy ustanowione dla podmiotów prowadzących infrastrukturę rynkową opartą na DLT.

- (78) Rozporządzenie (UE) 2022/858 daje jej uczestnikom możliwość ubiegania się o zwolnienia ze szczegółowych przepisów prawodawstwa sektorowego. Niektóre przepisy prawodawstwa sektorowego mogą jednak zostać uznane za niezgodne z DLT wyłącznie przez samych wnioskodawców ubiegających się o udział w projekcie pilotażowym, ponieważ opracowują oni swoje modele biznesowe i ubiegają się o zezwolenie na prowadzenie infrastruktury rynkowej opartej na DLT, lub po uzyskaniu zezwolenia. Aby zapewnić elastyczność systemu pilotażowego we wspieraniu innowacji, właściwe organy powinny mieć możliwość zatwierdzania pod pewnymi warunkami wniosków o zwolnienie z przepisów należących do określonych części prawodawstwa sektorowego. Takie wnioski powinny opierać się na wyraźnym uzasadnieniu przez operatorów TV opartego na DLT lub operatorów SS opartego na DLT, że wymagane zwolnienie jest niezgodne z wykorzystywaniem DLT lub nieproporcjonalne do takiego wykorzystywania, oraz powinny im towarzyszyć, w stosownych przypadkach, środki wyrównawcze, które mogą przyczynić się do osiągnięcia celu przepisu, w odniesieniu do którego wnioskuje się o zwolnienie. Aby zapewnić konwergencję praktyk nadzorczych między właściwymi organami przyznającymi zwolnienia, ESMA powinien być ściśle zaangażowany w rozpatrywanie wniosków poprzez wydawanie niewiążących opinii na temat wniosków i ocen dokonywanych przez właściwe organy.
- (79) Znalezienie solidnych rozwiązań w zakresie rozrachunku części pieniężnej transakcji w pieniądzu banku komercyjnego może być trudniejsze na powstającym rynku infrastruktur rynkowych opartych na DLT. Aby wspierać operatorów SS opartego na DLT lub TSS opartego na DLT w szukaniu skutecznych rozwiązań w zakresie przetwarzania płatności pieniądzem banku komercyjnego w ich systemach rozrachunku, powinni oni mieć możliwość wyznaczenia instytucji kredytowych, których działalność bankowa nie ogranicza się do CDPW, ale w inny sposób spełnia wymogi tytułu IV rozporządzenia (UE) nr 909/2014. Ponadto, aby zwiększyć pewność prawa w odniesieniu do istniejących projektów opracowanych w ramach projektu pilotażowego, należy wyraźnie uznać rozrachunek w pieniądzu banku komercyjnego dokonywany przez firmę inwestycyjną prowadzącą TSS oparty na DLT, pod warunkiem że w wystarczającym stopniu monitoruje ona ryzyko wynikające z jej modelu rozrachunku.
- (80) Ponieważ tokeny będące pieniądzem elektronicznym stały się jednym z najpowszechniej stosowanych sposobów rozrachunku opartego na DLT, należy zapewnić większą jasność prawa w odniesieniu do korzystania z tokenów będących pieniądzem elektronicznym w ramach projektu pilotażowego. Aby uznać, że rozporządzenie (UE) 2023/1114, przyjęte po rozporządzeniu (UE) 2022/858, reguluje usługi przechowywania tokenów będących pieniądzem elektronicznym, należy doprecyzować, że rachunki pieniężne tokenów będących pieniądzem elektronicznym do celów rozrachunku mogą być prowadzone przez zbiór odpowiednio regulowanych instytucji finansowych, w tym przez CASP. Należy jednak określić, że większość pomocniczych usług bankowych związanych z tokenami będącymi pieniądzem

elektronicznym, innych niż prowadzenie rachunków pieniężnych i przetwarzanie płatności, mogą świadczyć wyłącznie instytucje kredytowe. Ponadto, aby promować wykorzystywanie tokenów będących pieniądzem elektronicznym denominowanych w walutach Unii oraz chronić rynek przed ryzykiem walutowym, rozrachunek płatności z tytułu aktywów denominowanych w walutach Unii powinien odbywać się w tokenach będących pieniądzem elektronicznym, które są powiązane z walutami UE. Aby wspierać rozwój stabilnych kryptowalut denominowanych w euro, należy zachęcać infrastruktury rynkowe oparte na DLT do oferowania rozrachunku w tokenach będących pieniądzem elektronicznym denominowanych w euro, nawet jeżeli rozliczany instrument finansowy jest denominowany w walucie innej niż waluta państwa członkowskiego Unii.

- (81) Należy zapewnić, aby małe przedsiębiorstwa dążące do innowacji podlegały wymogom rozporządzenia (UE) nr 909/2014, które są proporcjonalne do ich wielkości i ryzyka. Z tego powodu operatorzy SS opartego na DLT lub TSS opartego na DLT korzystający z systemu uproszczonego powinni, w odniesieniu do świadczenia usług CDPW, podlegać wyłącznie tym przepisom rozporządzenia (UE) nr 909/2014, które są niezbędne do zapewnienia bezpiecznego i solidnego świadczenia usług CDPW, bez ustanawiania uciążliwego standardu zgodności. Z tego samego powodu oraz w celu zapewnienia, aby rozporządzenia delegowane przyjęte na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014 były proporcjonalne do ryzyka i wielkości małych przedsiębiorstw działających w ramach systemu uproszczonego, należy polecić ESMA zmianę tych rozporządzeń delegowanych, aby uwzględnić potrzeby systemu uproszczonego. W celu zapewnienia, aby wymogi mające zastosowanie do uczestników projektu pilotażowego stawały się bardziej rygorystyczne w miarę wzrostu skali działalności i ryzyka, infrastruktury rynkowe oparte na DLT, które chcą przejść z systemu uproszczonego na system podstawowy, powinny spełniać wszystkie wymogi rozporządzenia (UE) nr 909/2014, z uwzględnieniem dotyczących ich dostosowań i wyłączeń na mocy rozporządzenia (UE) 2022/858. Biorąc pod uwagę nowatorski charakter wprowadzonego w niniejszym rozporządzeniu systemu uproszczonego dotyczącego prowadzenia działalności przez system rozrachunku oparty na DLT (SS oparty na DLT) lub system obrotu i rozrachunku oparty na DLT (TSS oparty na DLT), a także w celu zapewnienia konwergencji praktyk nadzorczych przez właściwe organy, ESMA powinien być upoważniony do wydawania wytycznych dotyczących wdrażania tego systemu uproszczonego.
- (82) Rozproszone rejestry działają jako platformy, na których pośrednicy finansowi mogą świadczyć usługi finansowe w sposób zsynchronizowany. Aby umożliwić uczestnikom rynku wykorzystywanie platformowego charakteru rozproszonych rejestrów, projekt pilotażowy powinien umożliwiać kwalifikującym się podmiotom finansowym uzyskanie specjalnego zezwolenia na świadczenie poszczególnych usług CDPW na terytorium Unii. W związku z tym osoba prawna posiadająca zezwolenie na prowadzenie działalności jako firma inwestycyjna, rynek regulowany, instytucja kredytowa, CDPW lub CASP powinna mieć możliwość świadczenia usługi notarialnej DLT lub centralnej usługi prowadzenia rachunku DLT w ramach projektu pilotażowego. Aby zapewnić świadczenie tych usług zgodnie ze standardami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014, przy jednoczesnym uwzględnieniu specyfiki DLT, notariusze DLT i podmioty prowadzące rachunek DLT powinni podlegać przepisom tego rozporządzenia regulującym stosowanie usługi notarialnej i centralnej usługi prowadzenia rachunku oraz dodatkowym wymogom dotyczącym infrastruktur rynkowych opartych na DLT określonym w rozporządzeniu (UE) 2022/858.

- (83) Instrumenty finansowe obsługiwane przez DLT emitowane i chronione przez notariusza DLT i podmioty prowadzące rachunek DLT poza CDPW powinny być rozliczane wyłącznie za pośrednictwem SS opartego na DLT, TSS opartego na DLT lub CDPW działającego wyłącznie na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014. Ponadto, biorąc pod uwagę eksperymentalny charakter tego modelu rozproszonego świadczenia usług CDPW, należy ograniczyć wartość rynkową instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT emitowanych i chronionych przez notariuszy DLT i podmioty prowadzące rachunek DLT poprzez umożliwienie operatorom SS opartego na DLT, TSS opartego na DLT lub CDPW prowadzącego działalność wyłącznie na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014 dopuszczania do rozrachunku takich instrumentów, dopóki ich łączna wartość rynkowa nie przekracza 10 mld EUR, przy czym ten pułap wartości rynkowej należy zwiększyć do 30 mld EUR dla zbywalnych papierów wartościowych emitowanych przez MŚP.
- (84) Aby odzwierciedlić rozproszony charakter ról i obowiązków, który może wyłonić się w ramach projektu pilotażowego wraz z utworzeniem funkcji notariusza DLT i podmiotu prowadzącego rachunek DLT, należy doprecyzować, że w przypadku gdy w odniesieniu do danego instrumentu finansowego obsługiwanego przez DLT notariusz DLT lub podmiot prowadzący rachunek DLT świadczy podstawowe usługi CDPW wspólnie z SS opartym na DLT, TSS lub CDPW działającym wyłącznie na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014, SS oparty na DLT, TSS lub CDPW działający wyłącznie na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014 nie powinni być odpowiedzialni za spełnienie tych wymogów określonych w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014, które są realizowane przez notariusza DLT lub przez podmiot prowadzący rachunek DLT.
- (85) Aby zapewnić przejrzystość na rynku w zakresie wspólnego świadczenia usług CDPW, ESMA powinien wprowadzać do rejestru CDPW prowadzonego na podstawie art. 21 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 informacje o każdym notariuszu DLT oraz o każdej centralnej usłudze prowadzenia rachunku DLT świadczonej przez konkretny SS oparty na DLT, TSS lub CDPW prowadzący działalność wyłącznie na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014.
- (86) Ponadto, ponieważ rozproszone rejestry umożliwiają użytkownikom łatwiejszą synchronizację i automatyzację operacji, projekt pilotażowy powinien umożliwić uczestnikom rynku eksperymentowanie z nowym modelem biznesowym, który nie obejmuje jednego operatora systemu rozrachunku, lecz opiera się na podmiotach objętych regulacją, które są indywidualnie i wspólnie zobowiązane – poprzez ustanowienie mechanizmu rozrachunku – do zapewnienia solidnych wyników rozrachunku. Ze względu na swój eksperymentalny charakter te modele biznesowe powinny podlegać tym samym progom co progi mające zastosowanie do infrastruktur rynkowych opartych na DLT dokonujących rozrachunku instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT emitowanych i chronionych przez notariuszy DLT i podmioty prowadzące rachunek DLT. Ponadto, aby jeszcze bardziej ograniczyć ryzyko wynikające z tego nowego modelu biznesowego, kwalifikującymi się uczestnikami mechanizmów rozrachunku powinny być wyłącznie podmioty prowadzące rachunek DLT, rozrachunek powinien być prowadzony za pośrednictwem rachunków używanych do rozrachunku w pieniądzu banku centralnego zarządzanych przez te podmioty prowadzące rachunek DLT, a rozrachunek powinien przebiegać na zasadzie „dostawa za płatność”. Ponadto, aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie mechanizmu rozrachunku, jego uczestnicy powinni zapewnić bezpieczny, skuteczny i sprawny rozrachunek, ochronę aktywów klientów i solidne zarządzanie ryzykiem

związanym z operacjami. W szczególności, aby zapewnić solidne zarządzanie ryzykiem kredytowym i ryzykiem utraty płynności wynikającym ze świadczenia usług bankowych na rzecz swoich klientów, podmioty prowadzące rachunek DLT uczestniczące w systemie powinny na bieżąco spełniać zestaw wymogów ostrożnościowych. Aby zapewnić tę zgodność, mechanizm rozrachunku powinien uzyskać zezwolenie ESMA i podlegać nadzorowi ESMA we współpracy z właściwymi organami podmiotów prowadzących rachunek DLT uczestniczących w mechanizmie.

- (87) Aby ułatwić rozwój usług CDPW opartych na DLT we wszystkich państwach członkowskich, notariusze DLT i podmioty prowadzące rachunek DLT powinni mieć możliwość świadczenia usług CDPW w całej Unii bez wymogu fizycznej obecności na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego, o ile przedłożą wykaz państw członkowskich, w których zamierzają świadczyć usługi CDPW, właściwemu organowi swojego macierzystego państwa członkowskiego, na którym następnie spoczywa obowiązek udostępnienia tego wykazu właściwym organom odpowiednich przyjmujących państw członkowskich i ESMA, zanim notariusz DLT lub podmiot prowadzący rachunek DLT będą mogli rozpocząć świadczenie usług CDPW w tych przyjmujących państwach członkowskich.
- (88) W celu zapewnienia, aby infrastruktury rynkowe oparte na DLT nie powodowały fragmentacji unijnej infrastruktury transakcyjnej i posttransakcyjnej oraz aby stanowiły część zintegrowanego rynku kapitałowego, infrastruktury rynkowe oparte na DLT uczestniczące w projekcie pilotażowym, a także inne zainteresowane strony powinny utworzyć grupę branżową w celu ustanowienia standardów branżowych ułatwiających rozrachunek instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT między infrastrukturami rynkowymi opartymi na DLT. Opierając się na pracach tej grupy branżowej, ESMA powinien zapewnić Komisji doradztwo techniczne w zakresie wspierania interoperacyjności między infrastrukturami rynkowymi opartymi na DLT.
- (89) Należy ustanowić kolegia organów nadzoru, aby zapewnić skuteczny nadzór nad nowymi modelami biznesowymi usług CDPW dozwolonymi w ramach projektu pilotażowego oraz niezbędną współpracę i wymianę informacji między wszystkimi organami nadzoru, które mogą zajmować się tymi modelami biznesowymi. Po pierwsze należy ustanowić kolegia organów nadzoru zgodnie z art. 24a rozporządzenia (UE) nr 909/2014, jeżeli SS oparty na DLT lub TSS oparty na DLT działający w ramach systemu podstawowego świadczy usługi CDPW i spełnia warunki określone w tym artykule. Aby zapewnić kompleksowe zaangażowanie wszystkich odpowiednich organów, możliwość przystąpienia do kolegium organów nadzoru powinny mieć organy właściwe dla notariusza DLT lub podmiotu prowadzącego rachunek DLT, który jest zaangażowany w świadczenie usług CDPW, oraz EUNB, w przypadku gdy do rozrachunku płatności wykorzystywane są tokeny będące pieniądzem elektronicznym. Po drugie ESMA powinien również ustanowić kolegium organów nadzoru ds. mechanizmów rozrachunku, w skład którego wejdą ESMA, właściwe organy dla podmiotów prowadzących rachunek DLT uczestniczących w mechanizmie rozrachunku oraz bank centralny w Unii, którego waluta jest lub będzie używana do rozrachunku płatności pieniężnych w mechanizmie rozrachunku, oraz powinien przewodniczyć temu kolegium. Właściwe organy dla notariuszy DLT uczestniczących w mechanizmie rozrachunku powinny mieć możliwość udziału w kolegium na wniosek.

- (90) Aby wyeliminować wszelkie niejasności związane z długoterminową rentownością projektu pilotażowego, terminy dotyczące okresu ważności zezwoleń udzielonych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2022/858 nie powinny już mieć zastosowania.
- (91) Sprawne funkcjonowanie dobrze zintegrowanych rynków kryptoaktywów zależy od skoordynowanych ram nadzorczych, natomiast bardziej scentralizowany nadzór może z kolei sprzyjać głębszej integracji rynku. Centralizacja uprawnień i zdolności nadzorczych na poziomie Unii, w tym poprzez przekazanie obowiązków nadzoru bezpośredniego w obszarze dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, jest kluczowym elementem dalszego rozwoju wzajemnie wzmacniającej się dynamiki między integracją rynku a dostosowaniem nadzorczym.
- (92) Ponieważ dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów stanowią nowy obszar działalności finansowej, który dopiero niedawno został objęty nadzorem, oraz ponieważ ważne jest zapewnienie od samego początku spójności nadzoru, ESMA powinien sprawować ten scentralizowany nadzór, gwarantując tym samym równe warunki działania. Usługi w zakresie kryptoaktywów są również obszarem, w którym dominuje zwiększona działalność transgraniczna prowadzona z wykorzystaniem środków elektronicznych i nowych technologii. Należy zatem monitorować ryzyko i przeciwdziałać mu w sposób kompleksowy i spójny. Scentralizowany nadzór powinien zapewniać spójne stosowanie standardów i przepisów, łagodzić luki w nadzorze w poszczególnych jurysdykcjach i eliminować nieproporcjonalny wpływ, jaki potencjalna upadłość dostawców usług w zakresie kryptoaktywów mogłaby mieć na unijny ekosystem kryptoaktywów. Scentralizowany nadzór powinien oznaczać, że ryzyko rozdrobnienia nadzoru nie urzeczywistni się.
- (93) W walce z nadużyciami na rynku związanymi z kryptoaktywami dopuszczonymi do obrotu lub kryptoaktywami, w odniesieniu do których złożono wnioski o dopuszczenie do obrotu, scentralizowany nadzór rynku sprawowany przez ESMA i uprawnienia dochodzeniowe w sprawach transgranicznych powinny przynieść korzyści skali, rozwiązać problem fragmentarycznego dostępu do danych, zmniejszyć zależność od współpracy międzynarodowej i ostatecznie zapewnić ESMA lepszy obraz złożonych strategii realizowanych w różnych jurysdykcjach.
- (94) W tym względzie ESMA powinien być odpowiedzialny za udzielanie zezwoleń dostawcom usług w zakresie kryptoaktywów i nadzór nad nimi oraz za stałe monitorowanie nadużyć na rynku w sektorze kryptoaktywów.
- (95) Niektóre firmy podlegające aktom ustawodawczym Unii dotyczącym usług finansowych mogą już świadczyć wszystkie lub niektóre usługi w zakresie kryptoaktywów bez konieczności uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów na podstawie rozporządzenia (UE) 2023/1114. Podmioty te powinny nadal być nadzorowane w odniesieniu do ich działalności w zakresie kryptoaktywów przez właściwe organy, które udzieliły im zezwolenia na podstawie innych aktów Unii. Jeżeli jednak świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów staje się główną działalnością tych podmiotów, należy je traktować jako dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, a nadzór nad całą ich działalnością należy przekazać ESMA. Aby wypełnić ten obowiązek, ESMA powinien zawrzeć porozumienia o współpracy z właściwymi organami, które udzieliły tym podmiotom zezwolenia na podstawie innych aktów ustawodawczych Unii dotyczących usług finansowych. Na podstawie porozumienia o współpracy te właściwe organy zapewniają ESMA wsparcie i pomoc w zakresie nadzoru nad działaniami, które nie są objęte rozporządzeniem (UE) 2023/1114.

- (96) Ponieważ w Unii istnieje już scentralizowany system nadzoru bankowego w postaci Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, zapewniający integrację i spójność nadzoru nad działalnością instytucji kredytowych, nie należy przekazywać uprawnień nadzorczych, jeżeli podmiot świadczący usługi w zakresie kryptoaktywów jest instytucją kredytową.
- (97) Aby sprawować nadzór nad dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów, ESMA powinien mieć uprawnienia do zawieszenia lub zakazania świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów, cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, prowadzenia dochodzeń w sprawie naruszeń przepisów dotyczących nadużyć na rynku, żądania informacji, przeprowadzania kontroli na miejscu i dochodzeń, stosowania środków nadzorczych i nakładania grzywien. Określając rodzaj i wysokość kary administracyjnej lub innego środka administracyjnego, ESMA powinien brać pod uwagę wszystkie istotne okoliczności, w tym wagę i czas trwania naruszenia oraz to, czy zostało ono popełnione umyślnie. W celu wykonywania swoich obowiązków nadzorczych ESMA powinien współpracować z innymi właściwymi organami oraz właściwymi organami odpowiedzialnymi za nadzór w kontekście [dyrektywy (UE) 2015/849] oraz otrzymywać od nich wsparcie.
- (98) ESMA powinien pobierać opłaty od dostawców usług w zakresie kryptoaktywów w celu pokrycia swoich kosztów nadzoru, w tym kosztów pośrednich, oraz kosztów prowadzenia nadzoru rynku w celu zapobiegania nadużyciom na rynku. Opłata powinna być proporcjonalna do wielkości dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. Aby uniknąć zakłóceń w funkcjonowaniu istniejących dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, konieczne jest ustanowienie przepisów przejściowych dla dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, którzy uzyskali zezwolenie na podstawie rozporządzenia (UE) 2023/1114, oraz dla wnioskodawców, których wnioski o zezwolenie na prowadzenie działalności w charakterze dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów jest obecnie rozpatrywany przez właściwe organy krajowe. W celu zachowania pewności prawa należy ustanowić również jasne środki przejściowe dotyczące przekazywania ESMA akt i dokumentów roboczych przez właściwe organy krajowe.
- (99) Aby uniknąć zakłóceń w funkcjonowaniu istniejących dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, zezwolenie udzielone dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów przez właściwy organ powinno pozostać ważne w całej Unii po przekazaniu ESMA uprawnień nadzorczych przez właściwe organy.
- (100) Aby osiągnąć cele określone w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do przyjęcia przepisów proceduralnych dotyczących wykonywania przez ESMA uprawnień do pobierania opłat, nakładania grzywien i procedury rozrachunkowej, w tym dotyczących prawa do obrony, ujawniania informacji oraz skutków rozrachunków. Ponadto, aby zapewnić skuteczność rozporządzenia (UE) nr 648/2012, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określenia opłat, które mają być uiszczane na rzecz ESMA z tytułu nadzoru nad istotnymi CCP, czynności, za które opłaty te są należne, obliczania wysokości tych opłat oraz sposobu ich uiszczania, a także w odniesieniu do zmiany wykazu naruszeń, w odniesieniu do których ESMA może nałożyć środki nadzorcze na istotnych CCP. Aby zapewnić skuteczność i spójne stosowanie rozporządzenia (UE) nr 600/2014, należy również przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE

w odniesieniu do określenia opłat, które mają być uiszczane przez operatorów systemów obrotu podlegających nadzorowi ESMA, w odniesieniu do warunków i metod stosowanych w celu ustalenia, czy system obrotu należy uznać za znaczący, oraz w odniesieniu do warunków, na jakich system obrotu lub CCP powinni udzielać dostępu do swoich usług. Jednocześnie, aby zapewnić skuteczność rozporządzenia (UE) nr 909/2014, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do określenia rodzaju opłat, które mają być uiszczane na rzecz ESMA z tytułu nadzoru nad istotnymi CDPW, czynności, za które opłaty te są należne, obliczania wysokości tych opłat oraz sposobu ich uiszczania; zmiany wykazu naruszeń, w odniesieniu do których ESMA może nałożyć środki nadzorcze; dalszego doprecyzowania wymogów mających zastosowanie do udziału w CDPW oraz zmiany warunków, na jakich CDPW podlega obowiązkowi ustanowienia połączeń dwustronnych. Ponadto, aby zapewnić możliwość zmiany progów działalności określonych w rozporządzeniu (UE) 2022/858 w świetle zmian na rynku i wniosków politycznych wynikających z systemu pilotażowego ustanowionego tym aktem, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do dostosowania tych progów m.in. do warunków rynkowych i ewentualnych zagrożeń dla stabilności finansowej. Ponadto, aby zapewnić skuteczność rozporządzenia (UE) 2023/1114, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do doprecyzowania rodzaju i obliczania kwoty opłat nadzorczych, które ESMA może pobierać od dostawców usług w zakresie kryptoaktywów. Ponadto, aby zapewnić prawidłowe stosowanie przepisów przeniesionych z dyrektywy 2014/65/UE do rozporządzenia (UE) nr 600/2014, należy zapewnić dalsze stosowanie aktów delegowanych i aktów wykonawczych przyjętych na podstawie uprawnień określonych w dyrektywie 2014/65/UE, które mają zostać przeniesione do rozporządzenia (UE) nr 600/2014. Komisja powinna być uprawniona do zmiany tych aktów delegowanych i wykonawczych zgodnie z procedurami określonymi w art. 10 ust. 4a lub art. 15 ust. 4a rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa²⁷. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup ekspertów Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

- (101) Aby zapewnić spójne stosowanie odpowiednich przepisów rozporządzenia (UE) nr 600/2014, Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania, zgodnie z art. 290 TFUE i art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, regulacyjnych standardów technicznych opracowanych przez ESMA w odniesieniu do udzielania zezwoleń rynkom regulowanym i PEMO oraz w odniesieniu do funkcjonowania systemów obrotu. Ponadto, aby zapewnić spójną harmonizację standardów, Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania, zgodnie z art. 290 TFUE oraz z art. 10–14

---

²⁷ Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 13 kwietnia 2016 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa.

rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010²⁸ i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, regulacyjnych standardów technicznych opracowanych przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego („EUNB”) i Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych („ESMA”) w odniesieniu do procedur obliczania kryteriów służących ustaleniu istotności CDPW oraz zbioru danych, które CDPW z UE mają zgłaszać ESMA na potrzeby takich obliczeń; środków, które CDPW i uczestnicy rynku mają wprowadzić w celu zapobiegania przypadkom nieprzeprowadzenia rozrachunku oraz zwiększenia efektywności rozrachunku na unijnych rynkach kapitałowych; warunków, na jakich ustalenia dotyczące outsourcingu uznaje się za outsourcing podstawowych usług CDPW; środków, które CDPW mają wdrożyć w celu ograniczenia szczególnego ryzyka wynikającego ze świadczenia usług CDPW z wykorzystaniem DLT; oraz środków zarządzania ryzykiem i wymogów ostrożnościowych w odniesieniu do rozrachunku w pieniądzu banku komercyjnego i w tokenach będących pieniądzem elektronicznym. Ponadto, aby zapewnić spójną harmonizację opłat pobieranych przez ESMA od UCITS i ZAFI w związku z procedurą paszportowania i prowadzeniem platformy danych, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do środków określających rodzaj, kwotę, częstotliwość i warunki uiszczania tych opłat. Ponadto, aby zapewnić spójną harmonizację informacji reklamowych udostępnianych inwestorom, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu określenia treści i formatu informacji reklamowych. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup ekspertów Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych. Ponadto w celu określenia wymogów rozporządzenia (UE) nr 909/2014, które powinny mieć zastosowanie do dostawców usługi notarialnej DLT i usługi w zakresie prowadzenia rachunków centralnych DLT, oraz dostosowania ich do wykorzystania technologii rozproszonego rejestru i specyfiki modeli biznesowych z udziałem notariuszy DLT i podmiotów prowadzących rachunek DLT, ESMA powinien opracować projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu uzupełnienia przepisów tytułu III rozporządzenia (UE) nr 909/2014.

- (102) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania rozporządzenia (UE) nr 909/2014 należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych opracowanych przez ESMA w odniesieniu do standardowych formularzy, wzorów i procedur na potrzeby ujawniania opłat i cen przez CDPW i podmioty internalizujące rozrachunki. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

---

²⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego).

- (103) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, nr 648/2012, nr 600/2014, nr 909/2014, 2015/2365, 2019/1156, 2021/23, 2022/858, 2023/1114, nr 1060/2009, 2016/1011, 2017/2402, 2023/2631 i 2024/3005.
- (104) Należy zapewnić ESMA wystarczająco dużo czasu na przygotowanie się do nowej roli nadzorczej, która wiąże się ze zmianami w zarządzaniu ESMA. Zmiany w rozporządzeniach (UE) nr 1095/2010, 2015/2365, 2019/1156, 2021/23, 2022/858, 2023/1114, (UE) nr 1060/2009, 2016/1011, 2017/2402, 2023/2631, 2024/3005 powinny zatem zacząć obowiązywać 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Aby jednak umożliwić Radzie Wykonawczej funkcjonowanie i skuteczne przejście powierzonych jej zadań, procedura wyboru i mianowania członków Rady Wykonawczej powinna zacząć obowiązywać od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
- (105) Aby zapewnić spójność ze zmianami w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010, zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 powinny mieć zastosowanie 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Aby jednak umożliwić ESMA rozpoczęcie oceny, czy dany CCP jest istotnym CCP, zanim zaczną mieć zastosowanie obowiązki spoczywające na istotnych CCP, przepisy dotyczące tej oceny powinny zacząć obowiązywać od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Aby umożliwić ESMA stopniowe wprowadzanie nowych obowiązków nadzorczych oraz ustanowienie niezbędnych zdolności i ram współpracy, zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 dotyczące nadzoru nad istotnymi CDPW powinny mieć zastosowanie 24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Aby jednak umożliwić ESMA rozpoczęcie oceny, czy dany CDPW jest istotnym CDPW, zanim zaczną mieć zastosowanie obowiązki spoczywające na istotnych CDPW, przepisy dotyczące tej oceny powinny mieć zastosowanie od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
- (106) Aby zapewnić pewność prawa i uniknąć zakłóceń w tworzeniu systemu publikacji informacji skonsolidowanych dla akcji i funduszy inwestycyjnych typu ETF przez pierwszego dostawcę informacji skonsolidowanych, który uzyskał zezwolenie zgodnie z art. 27da rozporządzenia (UE) nr 600/2014, zmiany w tym rozporządzeniu dotyczące systemu publikacji informacji skonsolidowanych dla akcji i funduszy inwestycyjnych typu ETF powinny mieć zastosowanie od dnia *[Urząd Publikacji: proszę wstawić datę przypadającą w dniu następującym po upływie pierwszego pięcioletniego okresu, o którym mowa w art. 27da rozporządzenia (UE) nr 600/2014, w odniesieniu do dostawcy informacji skonsolidowanych dla akcji i funduszy inwestycyjnych typu ETF]* r. Aby zapewnić spójność ze zmianami w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010, zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 600/2014 dotyczące uprawnień ESMA powinny zacząć obowiązywać 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Aby zapewnić wystarczająco dużo czasu na przygotowanie przeniesienia z właściwych organów krajowych na ESMA kompetencji i obowiązków w odniesieniu do odpowiednich systemów obrotu, ESMA powinien stać się właściwym organem dla zainteresowanych podmiotów 24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
- (107) Niniejsze rozporządzenie wprowadza wiążące wymogi dotyczące transgranicznych cyfrowych usług publicznych w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2024/903. W związku z tym zakończono ocenę interoperacyjności. Rozdział „Wymiar cyfrowy” oceny skutków finansowych i cyfrowych regulacji stanowi sprawozdanie będące wynikiem tej oceny. Po przyjęciu aktu zostanie on również opublikowany na portalu Interoperacyjna Europa.

- (108) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725²⁹ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu [XX] r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010

W rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:
  - a) dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Urząd wykonuje uprawnienia wobec niektórych uczestników rynków finansowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i innymi aktami Unii. Uprawnienia takie obejmują, w przypadku gdy zostały przyznane na mocy niniejszego rozporządzenia i innych aktów Unii, rejestrację, udzielanie zezwoleń, uznawanie, bieżący nadzór, prowadzenie dochodzeń, w tym uprawnienia do przeprowadzania kontroli na miejscu, oraz egzekwowanie przepisów w odniesieniu do tych podmiotów.”;
  - b) w ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:
    - 1) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) polepszenia funkcjonowania rynku wewnętrznego, w tym w szczególności do zapewniania właściwego, skutecznego i spójnego poziomu regulacji, nadzoru i egzekwowania przepisów;”;
    - 2) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) wzmacniania międzynarodowej koordynacji w zakresie nadzoru finansowego i wymiany informacji;”;
    - 3) dodaje się lit. h) w brzmieniu:

„h) wspierania integracji rynku w Unii i innowacji w sektorze finansowym.”;
- 2) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:
  - a) dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Na wniosek Rady Przewodniczący uczestniczy w sesji Rady dotyczącej wyników działalności Urzędu. Przewodniczący składa oświadczenie przed Radą i udziela odpowiedzi na wszelkie pytania jej członków, gdy zostanie o to poproszony.

4b. Przy reprezentowaniu Urzędu przed Radą lub Parlamentem Europejskim zgodnie z ust. 4 i 4a Przewodniczącemu może towarzyszyć jeden lub kilku członków Rady Wykonawczej.”;
  - b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

---

²⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

„5. Przewodniczący składa pisemne sprawozdanie z działalności Urzędu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na ich wniosek oraz co najmniej 15 dni przed złożeniem oświadczenia, o którym mowa w ust. 4 i 4a.”;

3) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 3 ppkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) właściwe organy lub organy nadzoru zdefiniowane, wyznaczone lub określone w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 2;”;

b) dodaje się pkt 4, 5 i 6 w brzmieniu:

„4) »uczestnik rynków finansowych pod nadzorem Urzędu« oznacza każdego uczestnika rynków finansowych, względem którego Urzędowi powierzono uprawnienia nadzorcze, dochodzeniowe, wykonawcze lub wszelkie inne uprawnienia na mocy niniejszego rozporządzenia i innych aktów Unii;

(5) »organ wnioskujący« oznacza właściwy organ państwa członkowskiego, który przyjął decyzję o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej na osobę fizyczną lub prawną za naruszenie, które miało miejsce w granicach jego jurysdykcji, i zwraca się do właściwego organu innego państwa członkowskiego o pomoc w ściągnięciu tej kary pieniężnej zgodnie z art. 28a i 28b;

(6) »organ współpracujący« oznacza właściwy organ, do którego organ wnioskujący kieruje wniosek o pomoc w ściągnięciu administracyjnej kary pieniężnej w granicach własnej jurysdykcji tego pierwszego organu zgodnie z art. 28a i 28b.”;

4) art. 6 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Rada Wykonawcza, która wykonuje zadania określone w art. 46a;”;

5) tytuł rozdziału II otrzymuje brzmienie:

„OGÓLNE ZADANIA I UPRAWNIENIA URZĘDU”;

6) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

1) lit. aa) otrzymuje brzmienie:

„aa) opracować i aktualizować unijny podręcznik nadzoru dotyczący nadzoru nad uczestnikami rynków finansowych w Unii i egzekwowania przepisów regulujących ich działalność, określający najlepsze praktyki i wysokiej jakości metody i procesy z uwzględnieniem między innymi praktyk biznesowych i modeli biznesowych oraz wielkości uczestników rynków finansowych i wielkości samych rynków;”;

2) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) przyczyniać się do spójnego stosowania prawnie wiążących aktów Unii, w szczególności poprzez budowanie wspólnej kultury nadzoru i egzekwowania przepisów, zapewnianie spójnego, efektywnego i skutecznego stosowania aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, zapobieganie arbitrażowi regulacyjnemu, wspieranie i monitorowanie niezależności nadzoru, mediację i rozstrzyganie sporów między właściwymi organami, zapewnianie skutecznego i spójnego nadzoru nad uczestnikami rynków finansowych i egzekwowanie przepisów regulujących i działalność, zapewnianie spójności działań kolegów

organów nadzoru lub innych form współpracy w zakresie nadzoru oraz podejmowanie działań m.in. w sytuacjach nadzwyczajnych;”;

3) lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) organizować i przeprowadzać wzajemne oceny właściwych organów, a także – w tym kontekście – wydawać wytyczne i zalecenia oraz określać najlepsze praktyki w celu zwiększenia spójności wyników w zakresie nadzoru i egzekwowania przepisów;”;

4) lit. ia) otrzymuje brzmienie:

„ia) przyczyniać się do ustanowienia wspólnej unijnej strategii w zakresie danych finansowych i zapewniać skuteczną wymianę informacji w Unii;”;

5) dodaje się lit. aa) w brzmieniu:

„iaa) opracować, we współpracy z właściwymi organami, ESNF oraz, w stosownych przypadkach, innymi europejskimi organami, agencjami lub instytucjami, technologię nadzorczą lub inne narzędzia w celu zwiększenia zdolności w zakresie analizy i monitorowania;”;

6) dodaje się lit. l), m) i n) w brzmieniu:

„l) wykonywać swoje obowiązki nadzorcze oraz uprawnienia w odniesieniu do uczestników rynków finansowych pod nadzorem Urzędu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i innymi przepisami prawa Unii;

m) sprawować nadzór ostrożnościowy nad kontrahentami centralnymi i centralnymi depozytami papierów wartościowych w wykonaniu swoich uprawnień na mocy rozporządzenia (UE) nr 648/2012 i rozporządzenia (UE) nr 909/2014*, i w tym względzie współpracować z Europejskim Bankiem Centralnym i innymi odpowiednimi bankami centralnymi emitującymi waluty unijne;

n) oceniać odporność systemu finansowego Unii, a także ryzyka wynikające z działalności transgranicznej uczestników rynków finansowych pod nadzorem Urzędu, w tym ryzyka wynikające ze wzajemnych powiązań, współzależności lub ryzyka koncentracji, podczas wykonywania obowiązków nadzorczych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub innymi aktami Unii.

---

*Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/909/oj>).”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

1) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„W celu realizacji zadań określonych w ust. 1 Urząd dysponuje uprawnieniami określonymi w niniejszym rozporządzeniu i stosuje wszelkie odpowiednie przepisy prawa Unii, a w przypadku gdy te przepisy prawa Unii ustanowiono w dyrektywach – przepisy krajowe transponujące te dyrektywy, interpretowane w sposób spójny z prawem Unii, w szczególności uprawnieniami do podejmowania następujących działań:”;

2) lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) podejmowanie indywidualnych decyzji skierowanych do uczestników rynków finansowych w określonych przypadkach, o których mowa w art. 17 ust. 6, art. 17aaa, art. 18 ust. 4 i art. 19 ust. 4;”;

3) uchyla się lit. ga);

4) dodaje się lit. k) i l) w brzmieniu:

„k) podejmowanie indywidualnych decyzji skierowanych do uczestników rynków finansowych podczas wykonywania zadań z zakresu bezpośredniego nadzoru oraz stosowanie środków nadzorczych, dochodzeniowych i egzekucyjnych, o których mowa w rozdziale IIa niniejszego rozporządzenia i innych aktach Unii;

l) przeprowadzanie ocen i udzielanie porad technicznych na wniosek.”;

7) dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Obowiązek współpracy

1. Urząd wykonuje swoje zadania we współpracy z odpowiednimi właściwymi organami oraz z innymi organami krajowymi, instytucjami Unii lub organami Unii, które są odpowiednie w myśl przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, (dalej »organy«). Urząd jest odpowiedzialny za skuteczne i spójne funkcjonowanie uzgodnień dotyczących współpracy z organami, zapewniając jednocześnie rozwój i utrzymanie własnych zdolności niezbędnych do niezależnego wykonywania swoich zadań.
2. Zarówno Urząd, jak i organy podlegają obowiązkowi współpracy w dobrej wierze i obowiązkowi wymiany informacji w celu skutecznego wykonywania swoich zadań. Wykonując swoje zadania, Urząd może korzystać z wiedzy fachowej i wiedzy ogólnej organów, w tym z ich doświadczenia w zakresie nadzoru i zrozumienia specyfiki gospodarczej, organizacyjnej i kulturowej. W stosownych przypadkach i bez uszczerbku dla odpowiedzialności Urzędu za zadania powierzone mu na mocy niniejszego rozporządzenia i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, organy są odpowiedzialne za wspieranie Urzędu na warunkach określonych w uzgodnieniach zawartych w niniejszym artykule. Może to obejmować wsparcie w przygotowywaniu i wdrażaniu aktów związanych z zadaniami, o których mowa w art. 8 ust. 1 lit. l), w tym pomoc w przeprowadzaniu czynności weryfikacyjnych lub w wykonywaniu określonych zadań operacyjnych. Podczas udzielania wsparcia i wykonywania zadań w ramach tych uzgodnień organy postępują zgodnie z instrukcjami wydanymi przez Urząd.
3. Do celów wykonywania zadań zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. l) i bez uszczerbku dla szczególnych ustaleń przewidzianych w innych aktach Unii Urząd ustanawia, w ramach swojej ogólnej odpowiedzialności i po konsultacji z organami, praktyczne ustalenia dotyczące współpracy.
4. Urząd ponosi wszelkie koszty ponoszone przez organy w związku ze współpracą przewidzianą na mocy niniejszego artykułu, chyba że uzgodniono inaczej.
5. Praktyczne ustalenia dotyczące współpracy określają sposoby udzielania wsparcia oraz procedury i procesy współpracy między Urzędem a organami, w tym terminy, i opierają się na następujących zasadach:

- a) mogą być dostosowane lub zaadaptowane do danego sektora oraz charakteru zadań nadzorczych i intensywności współpracy, w tym organizacji, funkcjonowania i udziału we współpracy;
  - b) umożliwiają one stosowanie rozwiązań przejściowych w celu zapewnienia ciągłości i sprawnego przekazania obowiązków z organów na Urząd oraz z Urzędu na organy;
  - c) wspierają one efektywność zarówno pod względem czasu, jak i zasobów oraz należycie uwzględniają wpływ na zasoby i racjonalność pod względem kosztów;
  - d) są one proporcjonalne i należycie uwzględniają ustawowe obowiązki i zasoby organów;
  - e) ustanawia się je i stosuje bez uszczerbku dla zdolności Urzędu do skutecznego, autonomicznego i spójnego wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia i innych aktów Unii;
  - f) zapewniają one niezakłócony i bezpieczny przepływ informacji, w tym zabezpieczenia poufności i przetwarzanie informacji pochodzących od osób trzecich;
  - g) określają one warunki operacyjne lub organizacyjne związane z zadaniami Urzędu z zakresu bezpośredniego nadzoru, w tym ustalenia dotyczące na przykład wspólnych zespołów, współpracy przy dochodzeniach, kontrolach na miejscu lub działaniach wdrożeniowych;
  - h) w stosownych przypadkach mogą one przewidywać ustanowienie obecności lokalnej Urzędu w państwach członkowskich;
  - i) mogą one określać zasady obliczania i zwrotu wszelkich kosztów poniesionych przez organy, z uwzględnieniem różnic między sektorami, charakteru nadzorowanej działalności lub wykonywanych zadań.
6. Praktyczne ustalenia dotyczące współpracy zatwierdza Rada Wykonawcza. Rada Wykonawcza zapewnia również ich wdrożenie, a w przypadkach gdy ESMA wykonuje zadania z zakresu bezpośredniego nadzoru, organy – wykonując zadania określone w uzgodnieniach – stosują się do instrukcji wydanych przez Radę Wykonawczą.
7. Praktyczne ustalenia dotyczące współpracy ustanowione na podstawie niniejszego artykułu podlegają okresowemu przeglądowi przeprowadzanemu przez Urząd w porozumieniu z organami, aby zapewnić ich stałą skuteczność, proporcjonalność i spójność ze zmieniającymi się zdolnościami nadzorczymi Urzędu i z prawem Unii.”;
- 8) w art. 9a wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
    - 1) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:
„Urząd stosuje środki, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, wyłącznie w pilnych i nieprzewidzianych okolicznościach, jeżeli uzna, że zastosowanie jednego z aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub jednego z aktów delegowanych lub wykonawczych opartych na tych aktach ustawodawczych może rodzić istotne problemy z jednego z następujących powodów:”;

2) dodaje się lit. d) i e) w brzmieniu:

„d) w przypadku gdy tymczasowe zwolnienie lub przepis przejściowy, środek przejściowy lub uzgodnienie przejściowe określone w jednym z aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, wygasłyby przed rozpoczęciem stosowania nowych lub zmienionych przepisów ustanawiających stałe zwolnienie lub nowych ram regulacyjnych;

e) w przypadku gdy istotne zmiany na rynku prowadzą do nieproporcjonalnego obciążenia związanego ze spełnieniem konkretnego wymogu określonego w jednym z aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2.”;

b) ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. a), b), d) i e), Urząd przekazuje Komisji opinię dotyczącą wszelkich działań, które uważa za właściwe, w formie nowego wniosku ustawodawczego lub wniosku dotyczącego nowego aktu delegowanego lub wykonawczego, oraz tego, na ile pilny – w ocenie Urzędu – jest dany problem. Urząd podaje swoją opinię do wiadomości publicznej.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy, na podstawie otrzymanych informacji, w szczególności informacji otrzymanych od właściwych organów, Urząd stwierdzi, że którykolwiek z aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub jakiegokolwiek akty delegowane lub wykonawcze przyjęte na podstawie tych aktów ustawodawczych stwarzają poważne problemy w odniesieniu do zaufania rynku, ochrony klientów lub inwestorów, prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub rynków towarowych, lub stabilności całości lub części systemu finansowego w Unii, bez zbędnej zwłoki kieruje do właściwych organów i do Komisji pismo zawierające szczegółowe omówienie problemów, których istnienie stwierdził. Urząd może przekazać Komisji opinię dotyczącą wszelkich działań, które uważa za właściwe, w formie nowego wniosku ustawodawczego lub wniosku dotyczącego nowego aktu delegowanego lub wykonawczego, oraz pilności danego problemu. Urząd podaje swoją opinię do wiadomości publicznej.”;

9) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy Urząd nie przedłożył projektu regulacyjnego standardu technicznego w terminie określonym w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub gdy w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 nie określono takiego terminu, Komisja może zażądać takiego projektu w nowym terminie. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o nowym terminie. Urząd w odpowiednim czasie informuje Parlament Europejski, Radę i Komisję, jeżeli nie dotrzyma nowego terminu.”;

b) ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy Urząd nie przedłoży Komisji projektu regulacyjnego standardu technicznego w terminie zgodnie z ust. 2, Komisja może przyjąć regulacyjny standard techniczny w drodze aktu delegowanego bez projektu przedłożonego przez Urząd.”;

c) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Jeżeli Komisja jest zdania, że konieczne są zmiany w regulacyjnym standardzie technicznym, kieruje do Urzędu pismo, w którym wyjaśnia powody i treść wszelkich wymaganych zmian. Pismo to zawiera termin przedłożenia projektu regulacyjnego standardu technicznego. Urząd przedkłada Komisji zmieniony projekt regulacyjnego standardu technicznego do przyjęcia zgodnie z procedurą określoną w ust. 1. W przypadku gdy Urząd nie przedłożył projektu regulacyjnego standardu technicznego w terminie określonym w piśmie Komisji, Komisja może przyjąć zmiany w regulacyjnym standardzie technicznym, bez projektu przedłożonego przez Urząd, w drodze aktu delegowanego zgodnie z art. 290 TFUE.

6. W przypadku gdy zachodzi potrzeba przeciwdziałania bezpośredniemu zagrożeniu dla ochrony inwestorów, prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych, stabilności całego systemu finansowego w Unii lub jego części lub uczciwej konkurencji między przedsiębiorstwami mającymi siedzibę w Unii a przedsiębiorstwami mającymi siedzibę w państwach trzecich, Komisja może zawiesić regulacyjny standard techniczny z własnej inicjatywy, bez projektu przedłożonego przez Urząd, w drodze aktu delegowanego zgodnie z art. 290 TFUE. Przygotowując taki akt delegowany, Komisja może konsultować się z Urzędem lub zwrócić się do niego o przekazanie uwag.

Komisja może przyjmować regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w niniejszym ustępie, z zastosowaniem trybu pilnego. Stosując tryb pilny, Komisja powiadamia Parlament Europejski i Radę o przyjętych regulacyjnych standardach technicznych, podając powody zastosowania trybu pilnego. Standardy te są publikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i wchodzi w życie niezwłocznie. Parlament Europejski lub Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec przyjętych regulacyjnych standardów technicznych w terminie jednego miesiąca od daty powiadomienia o regulacyjnych standardach technicznych przyjętych przez Komisję, a w przypadku wyrażenia sprzeciwu Komisja uchyla regulacyjne standardy techniczne niezwłocznie po powiadomieniu jej o decyzji o sprzeciwie.

Zawieszenie przepisów regulacyjnego standardu technicznego ma charakter tymczasowy i jest ograniczone do maksymalnie 12 miesięcy, z możliwością jednokrotnego przedłużenia. Urząd dokonuje przeglądu aktu delegowanego, o którym mowa w niniejszym ustępie, i przedkłada Komisji sprawozdanie ze stosowania zawieszenia co najmniej dwa miesiące przed wygaśnięciem zawieszenia, w tym ocenę, czy zawieszenie jest nadal konieczne.”;

10) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy Urząd nie przedłożył projektu wykonawczego standardu technicznego w terminie określonym w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub gdy w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 nie określono takiego terminu, Komisja może zażądać takiego projektu w nowym terminie. Urząd w odpowiednim czasie informuje Parlament Europejski, Radę i Komisję, że nie dotrzyma nowego terminu.”;

b) ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy Urząd nie przedłoży Komisji projektu wykonawczego standardu technicznego w terminie zgodnie z ust. 2, Komisja może przyjmując wykonawczy standard techniczny w drodze aktu wykonawczego bez projektu przedłożonego przez Urząd.”;

c) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Jeżeli Komisja jest zdania, że konieczne są zmiany w wykonawczym standardzie technicznym, kieruje do Urzędu pismo, w którym wyjaśnia powody i treść wszelkich wymaganych zmian. Pismo zawiera termin przedłożenia projektu wykonawczego standardu technicznego. Urząd przedkłada Komisji zmieniony projekt wykonawczego standardu technicznego do przyjęcia zgodnie z procedurą określoną w ust. 1. W przypadku gdy Urząd nie przedłożył projektu wykonawczego standardu technicznego w terminie określonym w piśmie Komisji, Komisja może przyjąć wykonawczy standard techniczny, bez projektu przedłożonego przez Urząd, w drodze aktu wykonawczego zgodnie z art. 291 TFUE.

6. W przypadku gdy zachodzi potrzeba przeciwdziałania bezpośredniemu zagrożeniu dla ochrony inwestorów, prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych, stabilności całego systemu finansowego w Unii lub jego części lub uczciwej konkurencji między przedsiębiorstwami mającymi siedzibę w Unii a przedsiębiorstwami mającymi siedzibę w państwach trzecich, Komisja może zawiesić wykonawczy standard techniczny z własnej inicjatywy, bez projektu przedłożonego przez Urząd, w drodze aktu wykonawczego zgodnie z art. 291 TFUE. Przygotowując taki akt wykonawczy, Komisja może konsultować się z Urzędem lub zwrócić się do niego o przekazanie uwag.

Zawieszenie przepisów wykonawczego standardu technicznego ma charakter tymczasowy i jest ograniczone do maksymalnie 12 miesięcy, z możliwością jednokrotnego przedłużenia. Urząd dokonuje przeglądu aktu wykonawczego, o którym mowa w niniejszym ustępie, i przedkłada Komisji sprawozdanie ze stosowania zawieszenia co najmniej dwa miesiące przed wygaśnięciem zawieszenia, w tym ocenę, czy zawieszenie jest nadal konieczne.”;

11) uchyla się art. 16b;

12) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na wniosek co najmniej jednego właściwego organu, Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji, Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych lub z własnej inicjatywy, w tym podjętej w oparciu o dobrze udokumentowane informacje uzyskane od osób fizycznych lub prawnych, i po poinformowaniu zainteresowanego właściwego organu Urząd przedstawia w zarysie sposób, w jaki zamierza zająć się daną sprawą, oraz przeprowadza postępowanie wyjaśniające w sprawie domniemanego naruszenia lub niezastosowania prawa unijnego, jeżeli istnieją uzasadnione powody, by sądzić, że doszło do naruszenia lub niezastosowania prawa Unii, a zainteresowany właściwy organ nie zastosował jeszcze odpowiednich środków w celu zaradzenia domniemanemu naruszeniu lub niezastosowaniu prawa Unii.”;

b) ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy w wyniku postępowania wyjaśniającego zostanie stwierdzone, że właściwy organ nie przestrzega prawa Unii, Urząd, nie później niż w terminie 4 miesięcy od rozpoczęcia postępowania wyjaśniającego, kieruje do właściwego organu, którego to dotyczy, zalecenie określające działania konieczne do zapewnienia przestrzegania prawa Unii. Urząd jak najszybciej przekazuje swoje zalecenie Komisji.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji na podstawie art. 258 TFUE, w przypadku gdy właściwy organ nie zastosuje się do formalnej opinii, o której mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, w przewidzianym w niej terminie oraz w przypadku gdy konieczne jest odpowiednio szybkie zaradzenie nieprzestrzeganiu przepisów w celu utrzymania bądź przywrócenia równych warunków konkurencji na rynku lub zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu finansowego i jego integralności, Urząd przyjmuje – w przypadku gdy odpowiednie wymogi przewidziane w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, mają bezpośrednie zastosowanie do uczestników rynku finansowego, co obejmuje wymogi określone w przepisach krajowych transponujących dyrektywy, interpretowane w sposób spójny z nimi – indywidualną decyzję skierowaną do uczestnika rynku finansowego, zobowiązującą go do podjęcia wszelkich działań niezbędnych do wypełnienia jego obowiązków wynikających z prawa Unii, w tym do zaprzestania określonych praktyk.

Decyzja Urzędu musi być zgodna z formalną opinią wydaną przez Komisję zgodnie z ust. 4.”;

d) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Do celów wykonywania obowiązków Komisji i na jej wniosek właściwe organy i Urząd przekazują Komisji wszelkie niezbędne informacje i dokumenty znajdujące się w ich posiadaniu.”;

13) dodaje się art. 17aa w brzmieniu:

„Artykuł 17aa

Uchybienia w zakresie nadzoru nad zatwierdzaniem produktów, usług lub podmiotów finansowych

1. W przypadku gdy z wzajemnej oceny lub postępowania wyjaśniającego na mocy art. 22 ust. 4 wynika, że właściwy organ może nie sprawować skutecznego nadzoru nad uczestnikami rynku w sektorze objętym wzajemną oceną lub postępowaniem wyjaśniającym oraz że takie uchybienia w zakresie nadzoru mogą zagrozić integralności rynków finansowych, stabilności finansowej lub ochronie inwestorów, Urząd może zobowiązać właściwy organ do zasięgnięcia opinii Urzędu przed zatwierdzeniem produktów finansowych, usług finansowych, działalności finansowej lub podmiotów finansowych w tym sektorze.

Bez uszczerbku dla uprawnień określonych w art. 35 właściwy organ przekazuje Urzędowi informacje niezbędne do podjęcia decyzji dotyczącej sposobu stosowania – zgodnie z prawem Unii – aktów, o których mowa w art. 1 ust. 2, a w przypadku gdy te przepisy prawa Unii ustanowiono w dyrektywach – przepisów krajowych transponujących te dyrektywy, interpretowanych w sposób spójny z prawem Unii. Jeżeli Urząd potrzebuje dodatkowych informacji, może również zwrócić się o nie bezpośrednio do innych właściwych organów po poinformowaniu właściwego organu, którego to dotyczy. Adresaci takiego wniosku udzielają Urzędowi bez zbędnej zwłoki jasnych, dokładnych i kompletnych informacji.

2. Zanim Urząd zobowiąże właściwy organ, którego to dotyczy, do zasięgnięcia jego opinii przed zatwierdzeniem produktów finansowych, usług finansowych, działalności finansowej lub podmiotów finansowych oraz jeżeli Urząd uzna to za

konieczne i proporcjonalne, Urząd współpracuje z właściwym organem, którego to dotyczy, w celu wyeliminowania stwierdzonych niedociągnięć w zakresie nadzoru i znalezienia wspólnie uzgodnionego rozwiązania. Urząd może zaproponować działania naprawcze, które właściwy organ ma podjąć w odniesieniu do istniejących produktów finansowych, usług finansowych, działalności finansowej lub podmiotów finansowych, na które wpływ mają stwierdzone niedociągnięcia w zakresie nadzoru.

W przypadku gdy próby znalezienia takiego wzajemnie akceptowalnego rozwiązania nie powiodą się, Urząd zobowiązuje właściwy organ do zasięgnięcia jego opinii przed zatwierdzeniem produktów finansowych, usług finansowych, działalności finansowej lub podmiotów finansowych. Urząd przedstawia wyczerpujące wyjaśnienie swojej decyzji, w tym szczegółową analizę stwierdzonych uchybień w zakresie nadzoru oraz uzasadnienie wymogu zasięgnięcia opinii. Urząd może również opublikować to wyjaśnienie i odnotować wymóg zasięgnięcia opinii w rejestrze prowadzonym przez Urząd zgodnie z aktami ustawodawczymi, o których mowa w art. 1 ust. 2, a w przypadku gdy te przepisy prawa Unii ustanowiono w dyrektywach – z przepisami krajowymi transponującymi te dyrektywy, interpretowanymi w sposób spójny z prawem Unii.

3. W przypadku gdy ustanowiono wymóg zasięgnięcia opinii Urzędu przed zatwierdzeniem produktów finansowych, usług finansowych, działalności finansowej lub podmiotów finansowych, właściwy organ przedkłada szczegółowy wniosek w sprawie zatwierdzenia produktu finansowego, usługi finansowej, działalności finansowej lub podmiotu finansowego będących przedmiotem opinii Urzędu, wraz z dokładnym uzasadnieniem wniosku i wszystkimi odpowiednimi dokumentami uzupełniającymi.

W ciągu piętnastu dni roboczych Urząd wydaje opinię zawierającą szczegółowe wyjaśnienie wszelkich zastrzeżeń lub wątpliwości, jakie może mieć w odniesieniu do wniosku. Jeżeli Urząd nie wyda opinii w określonym terminie, właściwy organ może przyjąć wniosek bez opinii. W terminie piętnastu dni roboczych od daty otrzymania opinii właściwy organ informuje Urząd o działaniach, jakie podjął lub zamierza podjąć w celu wdrożenia opinii. W przypadku gdy właściwy organ nie podjął działań niezbędnych do wdrożenia opinii, Urząd podejmuje decyzję zgodnie z ust. 4.

4. Decyzja Urzędu podjęta zgodnie z ust. 2 akapit drugi może obejmować działania naprawcze, które mają zostać wdrożone przez właściwy organ i które mogą obejmować działania w odniesieniu do istniejących produktów finansowych, usług finansowych, działalności finansowej lub podmiotów finansowych, na które mają wpływ stwierdzone niedociągnięcia w zakresie nadzoru. Jeżeli działania naprawcze nie zostaną wdrożone w terminie określonym przez Urząd, Urząd podejmuje decyzję zobowiązującą właściwy organ do cofnięcia lub zmiany decyzji, którą przyjął, lub do skorzystania z uprawnień przysługujących mu na mocy odpowiednich przepisów prawa Unii. Urząd powiadamia o decyzji odpowiednie właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego, w którym dostarczane są produkty finansowe, świadczone są usługi finansowe lub prowadzona jest działalność finansowa, których dotyczy decyzja. Decyzja Urzędu jest wiążąca dla właściwego organu, którego to dotyczy, i umożliwia właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego wprowadzenie odpowiednich środków w celu zawieszenia dostarczania takich produktów, świadczenia takich usług lub prowadzenia takiej działalności na ich terytorium.”;

- 14) dodaje się art. 17aaa w brzmieniu:

Zawieszenie praw do transgranicznego świadczenia usług

1. W przypadku gdy Urząd ma uzasadnione powody, by sądzić, że podmiot posiadający zezwolenie na mocy prawa Unii, który świadczy usługi lub prowadzi działalność, na które uzyskał zezwolenie, w wymiarze transgranicznym, dopuścił się poważnego naruszenia obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu lub w którymkolwiek z aktów Unii, o których mowa w art. 1 ust. 2, lub obowiązków określonych w przepisach przyjętych na podstawie prawa Unii, o których mowa w art. 1 ust. 2, które to naruszenie mogłoby zagrozić integralności rynków finansowych, stabilności finansowej lub ochronie inwestorów, przekazuje te ustalenia właściwemu organowi, który udzielił zezwolenia danemu podmiotowi. Właściwy organ przekazuje Urzędowi jasne, dokładne i kompletne informacje, które wskazują na brak domniemanego naruszenia, lub, w przypadku gdy właściwy organ zgadza się z ustaleniami Urzędu, wskazuje środki już przyjęte przez ten właściwy organ w celu powstrzymania naruszenia. Informacje te przekazuje się w rozsądnym terminie określonym przez Urząd.
2. Jeżeli pomimo informacji przekazanych przez właściwy organ zgodnie z ust. 1 Urząd nadal ma uzasadnione podstawy, by sądzić, że naruszenie nadal trwa, w ciągu 10 dni roboczych od otrzymania informacji zgodnie z ust. 1 lub od upływu terminu, o którym mowa w tym ustępie, Urząd podejmuje decyzję zobowiązującą ten właściwy organ do nakazania danemu podmiotowi zawieszenia świadczenia usług lub prowadzenia działalności w wymiarze transgranicznym.
3. W przypadku gdy odpowiedni właściwy organ nie zastosuje się do decyzji, o której mowa w ust. 2, w terminie 2 dni roboczych, Urząd przyjmuje w terminie 5 dni roboczych decyzję zobowiązującą dany podmiot do zawieszenia świadczenia usług lub prowadzenia działalności w wymiarze transgranicznym. Urząd jednocześnie informuje o tej decyzji właściwy organ, o którym mowa w ust. 1, a także wszystkie inne właściwe organy państw członkowskich, w których dany podmiot świadczył usługi lub prowadził działalność. Te właściwe organy stosują wszelkie odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby decyzja Urzędu była stosowana na ich terytoriach.
4. W przypadku gdy dany podmiot przyjął wszystkie niezbędne środki naprawcze w celu powstrzymania naruszenia, przekazuje Urzędowi i swojemu właściwemu organowi informacje niezbędne do oceny skuteczności tych środków.
5. W terminie 15 dni roboczych od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 4, Urząd ocenia, w porozumieniu z właściwym organem, który udzielił danemu podmiotowi zezwolenia, skuteczność środków naprawczych, a także powiadamia dany podmiot i wszystkie odpowiednie właściwe organy, czy środki naprawcze są wystarczające, w którym to przypadku uchyla swoją wcześniejszą decyzję skierowaną do danego podmiotu. Po otrzymaniu tego powiadomienia ze strony Urzędu dany podmiot może wznowić świadczenie swoich usług i prowadzenie swojej działalności w wymiarze transgranicznym w Unii.
6. W celu wykonywania zadań powierzonych Urzędowi na podstawie niniejszego artykułu Urząd może skierować należycie uzasadniony i umotywowany wniosek o informacje do każdego uczestnika rynku finansowego, właściwego organu krajowego lub każdej innej stosownej osoby.
7. Przepisy określone w niniejszym artykule nie mają zastosowania do przypadków, w których Urząd jest organem właściwym dla danego podmiotu.”;

15) w art. 19 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W odniesieniu do aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, i w sytuacji określonej w art. 28b ust. 6 oraz bez uszczerbku dla uprawnień określonych w art. 17 Urząd może udzielić właściwym organom wsparcia w osiągnięciu porozumienia zgodnie z procedurą określoną w ust. 2–4 niniejszego artykułu, w przypadku gdy zachodzi dowolna z następujących okoliczności:

a) na wniosek jednego zainteresowanego właściwego organu lub większej liczby zainteresowanych właściwych organów, jeżeli właściwy organ nie zgadza się z trybem lub istotą działania, proponowanym działaniem lub brakiem działania innego właściwego organu;

b) z własnej inicjatywy, w sytuacji gdy na podstawie obiektywnych powodów można stwierdzić, że między właściwymi organami istnieje różnica zdań.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy zainteresowane właściwe organy nie osiągną porozumienia w fazie postępowania pojednawczego, o którym mowa w ust. 2, w celu rozstrzygnięcia sporu Urząd wydaje decyzję zobowiązującą te organy do podjęcia określonych działań lub do powstrzymania się od określonych działań oraz do zapewnienia zgodności z prawem Unii. Decyzja Urzędu jest wiążąca dla zainteresowanych właściwych organów. Decyzja Urzędu może zobowiązywać właściwe organy do uchylecia lub zmiany decyzji, którą podjęły, lub do skorzystania z uprawnień, które przysługują im na podstawie odpowiednich przepisów prawa Unii.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji na podstawie art. 258 TFUE, w przypadku gdy właściwy organ nie stosuje się do decyzji Urzędu i tym samym nie zapewnia spełniania przez uczestnika rynku finansowego wymogów, które mają do niego bezpośrednie zastosowanie na mocy aktów ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, a w przypadku gdy te przepisy prawa Unii ustanowiono w dyrektywach – na mocy przepisów krajowych transponujących te dyrektywy, interpretowanych w sposób spójny z prawem Unii, Urząd może wydać indywidualną decyzję skierowaną do uczestnika rynku finansowego, zobowiązującą tego uczestnika do podjęcia wszelkich działań niezbędnych do wypełnienia jego obowiązków wynikających z prawa Unii, w tym do zaprzestania określonych praktyk.”;

16) dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Artykuł 19a

Platformy współpracy

1. W przypadku uzasadnionych obaw dotyczących negatywnych skutków dla inwestorów i stabilności finansowej lub w przypadku gdy Urząd ma uzasadnione podstawy, by podejrzewać zaistnienie kwestii zgodności z prawem Unii lub istnienie rozbieżnych lub wadliwych praktyk nadzorczych związanych ze swobodą świadczenia usług, swobodą prowadzenia działalności przez uczestników rynków

finansowych lub swobodą przedsiębiorczości przewidzianą w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, Urząd może, z własnej inicjatywy lub na wniosek jednego odpowiedniego właściwego organu lub większej liczby tych organów, ustanowić i koordynować platformę współpracy w celu usprawnienia wymiany informacji, proponowania rozwiązań i zacieśnienia współpracy między odpowiednimi właściwymi organami.

Jeżeli platforma współpracy ustanawiana jest na wniosek właściwego organu, ten właściwy organ powiadamia Urząd i inne odpowiednie właściwe organy o swoich uzasadnionych obawach, o których mowa w ust. 1.

2. Ustanowienie platformy współpracy na podstawie ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień nadzorczych właściwych organów przewidzianych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2.
  3. Bez uszczerbku dla art. 35, na wniosek Urzędu lub dowolnego właściwego organu, odpowiednie właściwe organy udzielają w sposób terminowy wszystkich niezbędnych informacji, aby umożliwić właściwe funkcjonowanie platformy współpracy.
  4. W przypadku braku porozumienia w ramach platformy co do trybu lub istoty działania, które ma zostać podjęte, lub co do niepodejmowania działania w odniesieniu do uczestnika rynku, a także w razie poważnych obaw dotyczących skutków sytuacji, o której mowa w ust. 1, Urząd może zwrócić się do właściwego organu o przeprowadzenie kontroli na miejscu zgodnie z aktami ustawodawczymi, o których mowa w art. 1 ust. 2. Właściwy organ niezwłocznie wszczyna kontrolę na miejscu i zaprasza do udziału w niej Urząd i inne zainteresowane odpowiednie właściwe organy.
  5. Jeżeli co najmniej dwa odpowiednie właściwe organy wchodzące w skład platformy współpracy nie zgadzają się co do istoty działań, które mają zostać podjęte, lub co do niepodejmowania działań w odniesieniu do uczestnika rynku, lub co do wymiany informacji na podstawie niniejszego artykułu, Urząd może skorzystać z uprawnienia powierzonego mu na podstawie art. 19 ust. 1.”;
- 17) w art. 21 ust. 2 uchyla się akapit drugi;
- 18) art. 22 ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:
„W następstwie postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego na podstawie akapitu pierwszego Rada Wykonawcza może wydać zainteresowanym właściwym organom odpowiednie zalecenia podjęcia stosownych działań.”;
- 19) w art. 28 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„1. Za zgodą podmiotu, któremu przekazywane są uprawnienia, właściwe organy mogą delegować swoje zadania lub obowiązki Urzędowi lub innym właściwym organom z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszym artykule.”;
  - b) dodaje się ust. 1a–1e w brzmieniu:
„1a. Właściwy organ może przekazać Urzędowi określone zadania lub obowiązki nadzorcze, jeżeli jest to niezbędne do odpowiedniego wykonania takich zadań lub obowiązków nadzorczych.

1b. Przed przekazaniem Urzędowi zadań lub obowiązków nadzorczych właściwy organ konsultuje się z Urzędem. Konsultacje te dotyczą:

- a) zakresu zadania lub obowiązku, które mają zostać przekazane;
- b) harmonogramu wykonania zadania lub obowiązku, które mają zostać przekazane;
- c) przekazania niezbędnych informacji właściwemu organowi i przez właściwy organ.

1c. Urząd wykonuje wszelkie przekazane mu zadania lub obowiązki zgodnie z przepisami rozdziału IIa, innymi odpowiednimi aktami Unii i z zastrzeżeniem wszelkich warunków uzgodnionych z właściwym organem.

1d. Właściwy organ zwraca Urzędowi koszty poniesione w wyniku wykonywania przekazanych mu zadań lub obowiązków.

1e. Właściwy organ dokonuje przeglądu przekazania zadań lub obowiązków, o którym mowa w ust. 1a, w odpowiednich odstępach czasu. Przekazanie zadań lub obowiązków nadzorczych może zostać w każdej chwili odwołane.”;

20) dodaje się art. 28a i 28b w brzmieniu:

„Artykuł 28a

Wzajemna pomoc między właściwymi organami

1. Właściwe organy udzielają sobie wzajemnej pomocy w ściąganiu administracyjnych kar pieniężnych nałożonych za naruszenie przepisów określonych w aktach, o których mowa w art. 1 ust. 2, w przypadku gdy administracyjna kara pieniężna musi zostać ściągnięta w jurysdykcji państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, w którym została nałożona.
2. Jeżeli decyzja o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej na daną osobę fizyczną lub prawną w państwie członkowskim organu wnioskującego stała się prawomocna i wykonalna, a ta kara pieniężna nie została zapłacona, organ współpracujący, na wniosek organu wnioskującego, udziela pomocy w ściąganiu odnośnych kwot w swojej jurysdykcji.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, przekazuje się organowi współpracującemu za pomocą formularza cyfrowego, który zawiera wszystkie następujące elementy:
  - a) nazwę, adres oraz inne dane kontaktowe organu współpracującego;
  - b) imię i nazwisko lub nazwę, znany adres adresata decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej oraz wszelkie inne istotne informacje umożliwiające identyfikację adresata;
  - c) streszczenie istotnych faktów i okoliczności, które doprowadziły do wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej;
  - d) streszczenie decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej oraz jej kopię;
  - e) informacje na temat wykonalności decyzji oraz dnia, w którym decyzja stała się prawomocna i wykonalna;
  - f) kwotę kary pieniężnej, która ma zostać zapłacona;

- g) termin, w którym należy przeprowadzić egzekucję, taki jak terminy ustawowe lub terminy przedawnienia;
  - h) informacje potwierdzające podjęcie rozsądnych starań przez organ wnioskujący w celu wyegzekwowania decyzji w ramach jego własnej jurysdykcji, w tym na temat stwierdzonego braku wystarczających aktywów należących do danej osoby fizycznej lub prawnej, umożliwiających egzekucję administracyjnej kary pieniężnej;
  - i) informacje, zgodnie z którymi dana osoba fizyczna lub prawna posiada w państwie członkowskim organu współpracującego wystarczające aktywa umożliwiające egzekucję administracyjnej kary pieniężnej.
4. Organ wnioskujący przesyła formularz cyfrowy organowi współpracującemu w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego organu współpracującego, chyba że organ współpracujący i organ wnioskujący uzgodnią, że formularz cyfrowy można przesłać w innym języku.

Jeżeli wymaga tego prawo krajowe państwa członkowskiego organu współpracującego, organ wnioskujący zapewnia tłumaczenie decyzji o nałożeniu grzywny na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych państwa członkowskiego organu współpracującego, chyba że organ współpracujący i organ wnioskujący uzgodnią, że takie tłumaczenie może zostać zapewnione w innym języku.

Art. 28b

Ogólne zasady mające zastosowanie do egzekwowania decyzji o nałożeniu administracyjnych kar pieniężnych

1. Wniosek o pomoc w ściągnięciu administracyjnych kar pieniężnych przesłany zgodnie z art. 28a ust. 3 i 4 stanowi jedyną podstawę prawną środków egzekucyjnych stosowanych przez organ współpracujący bez konieczności żadnych dodatkowych formalności, uzupełnień ani zastąpień. Po otrzymaniu wniosku organ współpracujący niezwłocznie stosuje wszelkie niezbędne środki w celu jego wykonania zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w jego prawie krajowym, chyba że organ współpracujący powoła się na ust. 4. Organ współpracujący z należytą starannością informuje organ wnioskujący o wszelkich czynnościach podjętych w sprawie wniosku o ściągnięcie należności.
2. Kwota ściągnięta w wyniku wykonania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej przypada państwu członkowskiemu organu wnioskującego w jego własnej walucie, chyba że państwo członkowskie organu wnioskującego i państwo członkowskie organu współpracującego uzgodniły inaczej. Jeżeli jest to konieczne do celów egzekucji, organ współpracujący dokonuje przeliczenia administracyjnej kary pieniężnej na walutę swojego państwa członkowskiego po referencyjnym kursie wymiany euro publikowanym przez Europejski Bank Centralny i mającym zastosowanie w dniu nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.
3. Organ współpracujący może odzyskać całkowite koszty poniesione w związku z podjętymi działaniami, o których mowa w ust. 1, z kary pieniężnej, którą ściągnął w imieniu organu wnioskującego, w tym koszty tłumaczenia, pracy i koszty administracyjne, niezależnie od wyniku procedury ściągania należności.

4. Organ współpracujący może odmówić wykonania decyzji organu wnioskującego o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej tylko wtedy, gdy stwierdzi, że:
  - a) wniosek nie spełnia wszystkich wymogów określonych w art. 28a ust. 3 i 4;
  - b) decyzja nie jest już wykonalna na podstawie prawa państwa członkowskiego organu współpracującego ze względu na przedawnienie;
  - c) wykonanie decyzji byłoby sprzeczne z zasadą *ne bis in idem*;
  - d) istnieją uzasadnione podstawy wskazujące, że wykonanie wniosku byłoby w sposób oczywisty sprzeczne z porządkiem publicznym państwa wykonania.
5. Art. 28b i ust. 1–4 niniejszego artykułu nie wykluczają stosowania decyzji ramowej Rady 2005/214/WSiSW³⁰, dwustronnych lub wielostronnych umów lub porozumień między państwami członkowskimi w zakresie, w jakim takie umowy lub porozumienia przyczyniają się do dalszego uproszczenia lub ułatwienia procedur egzekwowania administracyjnych kar pieniężnych wchodzących w zakres stosowania art. 28a.
6. Urząd wspiera i ułatwia wzajemną pomoc między właściwymi organami w egzekwowaniu administracyjnych kar pieniężnych nakładanych poza ich jurysdykcją zgodnie z art. 28a i niniejszym artykułem.

W przypadku gdy organ współpracujący odmawia udzielenia pomocy organowi wnioskującemu zgodnie z art. 28a, a nie stwierdzono istnienia żadnej z przesłanek określonych w ust. 4 niniejszego artykułu, zastosowanie ma art. 17.

Jeżeli organ współpracujący odmawia udzielenia pomocy organowi wnioskującemu, powołując się na jedną z przesłanek wymienionych w ust. 4 lit. a)–c) niniejszego artykułu, Urząd może w stosownych przypadkach udzielić pomocy właściwym organom w osiągnięciu porozumienia zgodnie z procedurą określoną w art. 19.
7. Urząd opracowuje format elektroniczny formularza cyfrowego, o którym mowa w art. 28a ust. 3.”;
- 21) w art. 29 wprowadza się następujące zmiany:
  - a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Wspólna kultura nadzoru i egzekwowania przepisów”;
  - b) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
    - 1) zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Urząd odgrywa aktywną rolę w tworzeniu wspólnej unijnej kultury nadzoru i egzekwowania przepisów oraz spójnych praktyk w zakresie nadzoru i egzekwowania przepisów, a także w zapewnianiu jednolitych procedur i spójnych podejść na terytorium Unii.”;
    - 2) lit. ab) otrzymuje brzmienie:

„ab) tworzenie grup koordynacyjnych zgodnie z art. 45b w celu propagowania konwergencji praktyk nadzorczych i w zakresie egzekwowania przepisów, a także wskazywania najlepszych praktyk”;

³⁰ Decyzja ramowa Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2005/214/oj

3) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) przyczynianie się do tworzenia wysokiej jakości jednolitych standardów nadzorczych i egzekwowania przepisów, w tym standardów sprawozdawczości, a także międzynarodowych standardów księgowości zgodnie z art. 1 ust. 3;”;

c) ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W celu ustanowienia wspólnej kultury nadzoru Urząd opracowuje i aktualizuje unijny podręcznik nadzoru dotyczący nadzoru nad uczestnikami rynków finansowych w Unii oraz egzekwowania przepisów regulujących ich działalność w Unii, należycie uwzględniający charakter, skalę i złożoność ryzyk, praktyki biznesowe, modele biznesowe i wielkość instytucji finansowych i rynków, w tym wynikające z innowacji technologicznych zmiany – uczestników rynków finansowych i samych rynków. Unijny podręcznik nadzoru określa najlepsze praktyki i wysokiej jakości metody i procesy. Jeżeli właściwy organ podejmie decyzję o niestosowaniu się do unijnego podręcznika nadzoru lub jego istotnych elementów, informuje o tym Urząd i przedstawia uzasadnienie takiej decyzji.”;

d) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Pytania, które wymagają wykładni prawa Unii, Urząd przekazuje Komisji. Urząd publikuje wszystkie odpowiedzi przekazane przez Komisję.”;

22) w art. 30 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do celów niniejszego artykułu Urząd powołuje w trybie doraźnym komitety ds. wzajemnych ocen, w których skład wchodzi pracownicy Urzędu oraz członkowie właściwych organów. Pracownik komitetów ds. wzajemnej oceny przewodniczy pracownik Urzędu. Przewodniczący, w następstwie otwartego zaproszenia do uczestnictwa, proponuje przewodniczącego i członków komitetu ds. wzajemnej oceny, których zatwierdza Rada Wykonawcza. Propozycję tę uznaje się za przyjętą, o ile Rada Wykonawcza nie przyjmie decyzji o jej odrzuceniu w terminie 10 dni od złożenia propozycji przez Przewodniczącego.”;

b) ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Urząd sporządza sprawozdanie, w którym przedstawia wyniki wzajemnej oceny. To sprawozdanie z wzajemnej oceny przygotowuje komitet ds. wzajemnej oceny i przyjmuje Rada Wykonawcza. Podczas sporządzania tego sprawozdania komitet ds. wzajemnej oceny konsultuje się z Radą Wykonawczą, aby zachować spójność z innymi sprawozdaniami z wzajemnej oceny oraz zapewnić równe warunki działania. Rada Wykonawcza ocenia w szczególności to, czy daną metodykę zastosowano w jednolity sposób. W sprawozdaniu wyjaśnia się i wskazuje środki następcze, które uznaje się za właściwe, proporcjonalne i konieczne w wyniku wzajemnej oceny. Wspomniane środki następcze mogą zostać przyjęte w postaci wytycznych i zaleceń zgodnie z art. 16 oraz opinii zgodnie z art. 29 ust. 1 lit. a) i art. 17aa.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dwa lata po opublikowaniu sprawozdania z wzajemnej oceny Urząd przystępuje do sporządzenia sprawozdania podsumowującego. Sprawozdanie podsumowujące przygotowuje komitet ds. wzajemnej oceny i przyjmuje Rada Wykonawcza. Podczas sporządzania tego sprawozdania komitet ds. wzajemnej oceny konsultuje się z Radą

Wykonawcą, aby zachować spójność z innymi sprawozdaniami podsumowującymi. Sprawozdanie podsumowujące zawiera ocenę m.in. adekwatności i skuteczności działań podjętych przez właściwe organy, które są objęte wzajemną oceną, w odpowiedzi na środki następcze określone w sprawozdaniu z wzajemnej oceny.”;

d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Do celów niniejszego artykułu Rada Wykonawcza przyjmuje plan prac w zakresie wzajemnej oceny na najbliższe dwa lata, w którym to planie uwzględnia się między innymi doświadczenia wyniesione z poprzednich wzajemnych ocen oraz wnioski z dyskusji prowadzonych na forum grupy koordynacyjnej, o której mowa w art. 45b. Plan prac w zakresie wzajemnej oceny stanowi oddzielną część rocznego i wieloletniego programu prac. Plan ten podaje się do wiadomości publicznej. W przypadku pilnego charakteru sprawy lub w przypadku nieprzewidzianych zdarzeń Urząd może zdecydować o przeprowadzeniu dodatkowych wzajemnych ocen.”;

23) w art. 33 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla odpowiednich kompetencji państw członkowskich i instytucji Unii Urząd może nawiązywać kontakty i zawierać porozumienia administracyjne z organami regulacyjnymi i organami nadzoru państw trzecich oraz z organizacjami międzynarodowymi w celu wspierania międzynarodowej współpracy w zakresie nadzoru, w tym poprzez wymianę informacji lub pracowników.

Przed rozpoczęciem negocjacji w sprawie porozumienia administracyjnego, o którym mowa w akapicie pierwszym, Urząd informuje Komisję na piśmie o swoim zamiarze, w tym o planowanym zakresie i celach takiego porozumienia.

Na warunkach określonych w porozumieniach administracyjnych, o których mowa w akapicie pierwszym, które obejmują przepisy regulujące tajemnicę służbową i należycie uwzględniają mające zastosowanie przepisy o ochronie danych, Urząd może w szczególności wymieniać informacje i dokumenty w celu wsparcia identyfikacji, monitorowania i ograniczania ryzyka transgranicznego, w tym ryzyka dla stabilności finansowej i integralności rynku.

Porozumienia administracyjne, o których mowa w poprzednich akapitach, nie tworzą zobowiązań prawnych dla Unii i jej państw członkowskich, ani nie uniemożliwiają państwom członkowskim i ich właściwym organom zawierania dwustronnych lub wielostronnych porozumień z tymi państwami trzecimi.”;

b) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

1) akapit pierwszy zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Bez uszczerbku dla szczególnych wymagań określonych w aktach ustawodawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2, i porozumieniach administracyjnych zawartych zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu Urząd współpracuje, w miarę możliwości, z odpowiednimi organami z państw trzecich, których ramy regulacyjne i nadzorcze zostały uznane za równoważne.”;

2) akapit pierwszy lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) w zakresie, w jakim jest to konieczne do kontroli realizacji takich decyzji w sprawie równoważności – procedur dotyczących koordynacji działań nadzorczych,

w tym – w stosownych przypadkach i o ile jest to przewidziane w innych aktach prawnych Unii – kontroli na miejscu.”;

3) akapit ostatni otrzymuje brzmienie:

„Urząd informuje Komisję, w przypadku gdy właściwy organ państwa trzeciego odmówi zawarcia takiego porozumienia administracyjnego lub gdy odmówi skutecznej współpracy.”;

24) art. 35 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na wniosek Urzędu właściwe organy bez zbędnej zwłoki udzielają Urzędowi wszelkich informacji niezbędnych do wykonywania obowiązków powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia i innych aktów Unii, pod warunkiem że mają one na mocy prawa dostęp do odpowiednich informacji. W przypadku gdy właściwy organ odmawia udzielenia żądanych informacji, wykazuje, że informacji tych nie można zgodnie z prawem udostępnić Urzędowi.”;

25) dodaje się art. 35c w brzmieniu:

„Artykuł 35c

Platforma danych

1. Urząd tworzy i utrzymuje platformę danych w celu ułatwienia gromadzenia, przechowywania, udostępniania i przetwarzania informacji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub innymi aktami Unii, które przewidują wymóg korzystania z tej platformy.
2. Platforma danych obejmuje technologię nadzorczą i inne odpowiednie narzędzia w celu zwiększenia zdolności w zakresie analizy i monitorowania oraz ułatwienia współpracy między organami.
3. Urząd zapewnia, aby platformę zaprojektowano i obsługiwano w najbardziej efektywny sposób, unikając w miarę możliwości powielania gromadzenia danych oraz zapewniając dokładność i interoperacyjność danych.
4. Urząd zapewnia, aby gromadzenie, przechowywanie, udostępnianie i przetwarzanie wszelkich danych na platformie było zgodne z obowiązkami zachowania tajemnicy służbowej i poufności określonymi w art. 70 niniejszego rozporządzenia i we wszelkich innych mających zastosowanie aktach Unii.
5. Urząd jest w szczególności odpowiedzialny za zapewnienie bezpieczeństwa, dostępności, utrzymania i rozwoju oprogramowania i infrastruktury informatycznej platformy.
6. Jeżeli na platformie danych przetwarzane są dane osobowe, Urząd przetwarza je wyłącznie w zakresie niezbędnym do ułatwienia gromadzenia, przechowywania, udostępniania i przetwarzania informacji przekazywanych zgodnie z mającymi zastosowanie aktami Unii, o których mowa w ust. 1.”;

26) w art. 39 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podejmując decyzje na podstawie art. 17, 17aa, 17aaa, 18, 19 i 19a, Urząd postępuje zgodnie z ust. 2–6 niniejszego artykułu.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Decyzje podejmowane przez Urząd na podstawie art. 17, 17aa, 17aaa, 18, 19 lub 19a podaje się do wiadomości publicznej. Podając decyzję do wiadomości publicznej, ujawnia się właściwy organ lub uczestnika rynku finansowego, których ona dotyczy, oraz główną treść decyzji, chyba że takie upublicznienie jest sprzeczne z uzasadnionym interesem tych uczestników rynków finansowych lub z ochroną ich tajemnicy handlowej, bądź też mogłoby poważnie zagrozić prawidłowemu funkcjonowaniu oraz integralności rynków finansowych lub stabilności całego systemu finansowego Unii lub jego części.”;

27) dodaje się rozdział IIa w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ IIa

UPRAWNIENIA URZĘDU W STOSUNKU DO UCZESTNIKÓW RYNKÓW FINANSOWYCH POD NADZOREM URZĘDU

Artykuł 39a

Zakres

1. Niniejszy rozdział ma zastosowanie do wszystkich uczestników rynków finansowych pod nadzorem Urzędu, chyba że w niniejszym rozdziale określono inaczej. Nie ma on jednak zastosowania do kontrahentów centralnych uznanych na mocy art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
2. Jeżeli przepisy niniejszego rozdziału kolidują z przepisem innego aktu Unii regulującego określone aspekty uprawnień proceduralnych Urzędu w określonym sektorze lub w określonej dziedzinie, pierwszeństwo mają przepisy tego innego aktu Unii i mają one zastosowanie do tego określonego sektora lub do tej określonej dziedziny. Uprawnienia przyznane Urzędowi, jego urzędnikom lub innym osobom upoważnionym przez Urząd nie mogą być wykorzystywane w celu żądania ujawnienia informacji lub dokumentów, które są objęte klauzulą poufności wymiany informacji między prawnikiem a klientem.

Artykuł 39b

Wezwania do udzielenia informacji

1. Do celów wykonywania swoich zadań Urząd może zwracać się do uczestników rynków finansowych pod nadzorem Urzędu, osób zaangażowanych w działalność uczestników rynków finansowych pod nadzorem Urzędu lub osób, na które mają one wpływ, powiązanych osób trzecich, osób trzecich, którym uczestnicy rynków finansowych pod nadzorem Urzędu zlecieli na zasadzie outsourcingu funkcje lub działania operacyjne, oraz osób w inny sposób blisko i w sposób znaczący powiązanych z uczestnikami rynków finansowych pod nadzorem Urzędu lub ich działalnością, a także wszelkich innych osób, jak przewidziano w innych aktach Unii, o udzielenie wszelkich informacji niezbędnych do wykonywania jego obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia i innych aktów Unii.
2. Wysyłając zwykłe wezwanie do udzielenia informacji na podstawie ust. 1, Urząd powołuje się na niniejszy artykuł jako podstawę prawną wezwania, podaje cel wezwania, określa wymagane informacje i ustala termin dostarczenia informacji, a także informuje o możliwych grzywnach w przypadku udzielenia niezgodnych z prawdą lub wprowadzających w błąd odpowiedzi.

3. Wzywając do udzielenia informacji na podstawie ust. 1 w drodze decyzji, Urząd:
  - a) powołuje się na niniejszy artykuł jako podstawę prawną wezwania;
  - b) podaje cel wezwania;
  - c) określa wymagane informacje;
  - d) ustala termin dostarczenia informacji;
  - e) wskazuje ewentualne okresowe kary pieniężne za dostarczenie niekompletnych informacji;
  - f) informuje o możliwych grzywnach w przypadku udzielenia niezgodnych z prawdą lub wprowadzających w błąd odpowiedzi;
  - g) informuje adresatów o prawie do odwołania na mocy niniejszego rozporządzenia.
4. Do udzielenia wymaganych informacji zobowiązane są osoby, o których mowa w ust. 1, lub ich przedstawiciele, a w przypadku osób prawnych lub stowarzyszeń niemających osobowości prawnej – osoby upoważnione do ich reprezentowania z mocy prawa lub na podstawie aktu założycielskiego.
5. Urząd niezwłocznie wysyła kopię decyzji, o której mowa w ust. 3, odpowiedniemu właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym osoby, o których mowa w ust. 1, objęte wezwaniem do udzielenia informacji, mają swoje miejsce zamieszkania lub swoją siedzibę.

Artykuł 39c

Dochodzenia

1. Do celów wykonywania swoich zadań Urząd może przeprowadzać wszelkie niezbędne dochodzenia względem osób, o których mowa w art. 39b ust. 1. Przed wszczęciem dochodzenia na podstawie niniejszego artykułu Urząd przyjmuje decyzję o przeprowadzeniu dochodzenia. W decyzji określa się przedmiot i cel dochodzenia, datę jego rozpoczęcia oraz okresowe kary pieniężne przewidziane w niniejszym rozporządzeniu i w innych aktach Unii, stosowane w przypadku, gdy osoby objęte dochodzeniem nie poddadzą się dochodzeniu, jak również środki odwoławcze dostępne na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz prawo do zaskarżenia decyzji do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
2. Urząd jest uprawniony do:
  - a) wglądu w dokumenty, dane, procedury i inne materiały istotne z punktu widzenia realizacji swoich zadań, niezależnie od nośnika, na jakim są one przechowywane;
  - b) wykonania lub uzyskania uwierzytelnionych kopii takich zapisów, danych, procedur i innych materiałów lub wyciągów z nich;
  - c) wzywania dowolnych osób, o których mowa w art. 39b ust. 1, lub ich przedstawicieli lub członków ich personelu i zwracania się do nich o złożenie ustnych lub pisemnych wyjaśnień na temat sytuacji faktycznej lub dokumentów związanych z przedmiotem i celem kontroli oraz do zanotowania odpowiedzi;

- d) prowadzenia rozmów z wszelkimi innymi osobami fizycznymi lub prawnymi, które wyrażą na to zgodę, w celu pozyskania informacji dotyczących przedmiotu dochodzenia;
  - e) żądania przedstawienia rejestrów połączeń telefonicznych i danych o ruchu.
3. Urząd może upoważnić swoich urzędników i inne osoby do prowadzenia dochodzeń, o których mowa w ust. 1. Wykonują oni swoje uprawnienia po przedstawieniu pisemnego upoważnienia określającego przedmiot i cel dochodzenia. W upoważnieniu tym wskazuje się również okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 39g, nakładane w przypadku, gdy wymagane dokumenty, dane, procedury lub inne materiały bądź odpowiedzi na pytania zadane osobom, o których mowa w art. 39b ust. 1, nie zostaną przekazane lub są niepełne, a także grzywny przewidziane w niniejszym rozporządzeniu i innych aktach Unii, w przypadku gdy odpowiedzi na pytania zadane osobom, o których mowa w art. 39b ust. 1, są niezgodne z prawdą lub mylące.
  4. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed rozpoczęciem dochodzenia Urząd informuje odpowiedni właściwy organ państwa członkowskiego, w którym ma być prowadzone dochodzenie. Na wniosek Urzędu urzędnicy danego właściwego organu udzielają Urzędowi wsparcia w wykonywaniu jego obowiązków. Na wniosek danego właściwego organu jego urzędnicy mogą być obecni podczas dochodzeń.
  5. Jeżeli żądanie przedstawienia rejestrów połączeń telefonicznych i danych o ruchu przewidziane w ust. 1 lit. e) wymaga uzyskania zgody organu sądowego stosownie do przepisów krajowych, występuje się o wydanie takiej zgody. O wydanie takiej zgody można również wystąpić zapobiegawczo.
  6. W przypadku wystąpienia o zgodę, o której mowa ust. 5, krajowy organ sądowy sprawdza, czy decyzja Urzędu jest autentyczna i czy przewidziane środki przymusu nie są arbitralne ani nadmierne, uwzględniając przedmiot dochodzeń. Oceniając proporcjonalność środków przymusu, krajowy organ sądowy może zwrócić się do Urzędu o szczegółowe wyjaśnienia, zwłaszcza powodów, z których Urząd podejrzewa, że nastąpiło naruszenie niniejszego rozporządzenia lub innych aktów Unii wchodzących w zakres jego kompetencji, powagi podejrzanego naruszenia oraz charakteru, w jakim uczestniczy w nim osoba podlegająca środkom przymusu. Krajowy organ sądowy nie może jednak dokonywać oceny konieczności przeprowadzenia dochodzenia ani żądać dostępu do informacji zawartych w aktach Urzędu. Zgodność z prawem decyzji Urzędu podlega kontroli jedynie ze strony Trybunału Sprawiedliwości zgodnie z procedurą określoną w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 39d

Kontrole na miejscu

1. Do celów wykonywania swoich zadań Urząd może przeprowadzać kontrole na miejscu w siedzibie osób, o których mowa w art. 39b ust. 1. Przed rozpoczęciem kontroli na miejscu Urząd przyjmuje decyzję o przeprowadzeniu kontroli na miejscu. W decyzji tej określa się przedmiot i cel kontroli, datę jej rozpoczęcia oraz okresowe kary pieniężne przewidziane w niniejszym rozporządzeniu i innych aktach Unii dla osób, które nie poddadzą się kontroli, środki odwoławcze dostępne na mocy niniejszego rozporządzenia oraz prawo do zaskarżenia decyzji do Trybunału Sprawiedliwości. W przypadku gdy jest to wymagane do właściwego i skutecznego

przeprowadzenia kontroli, Urząd może przeprowadzić kontrolę na miejscu bez uprzedniego powiadomienia osób objętych kontrolą.

2. Urzędnicy Urzędu i inne osoby upoważnione przez Urząd do przeprowadzenia kontroli na miejscu mogą wejść do dowolnych lokali i na dowolny teren, które stanowią miejsce prowadzenia działalności gospodarczej osób prawnych, których dotyczy decyzja o dochodzeniu, o której mowa w ust. 1, i przysługują im wszelkie uprawnienia określone w art. 39c. Mają oni również prawo do pieczętowania wszelkich lokali stanowiących miejsce prowadzenia działalności gospodarczej oraz ksiąg lub dokumentów na czas kontroli i w zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli.
3. Urzędnicy i inne osoby upoważnione przez Urząd do przeprowadzenia kontroli na miejscu wykonują swoje uprawnienia po przedstawieniu pisemnego upoważnienia określającego przedmiot i cel kontroli oraz okresowe kary pieniężne przewidziane w art. 39g, nakładane w przypadku niepoddania się kontroli.
4. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed kontrolą Urząd informuje odpowiedni właściwy organ państwa członkowskiego, w którym ma zostać przeprowadzona kontrola, oraz uczestników rynków finansowych pod nadzorem Urzędu o decyzji w sprawie przeprowadzenia kontroli na miejscu.
5. Na wniosek Urzędu odpowiedni właściwy organ państwa członkowskiego, w którym ma być przeprowadzona kontrola, aktywnie wspiera Urząd. W tym celu właściwemu organowi danego państwa członkowskiego przysługują uprawnienia określone w ust. 2. Podczas kontroli na miejscu może być również obecny, na swój wniosek, właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego.
6. Urząd może również zażądać od odpowiedniego właściwego organu państwa członkowskiego przeprowadzenia w imieniu Urzędu konkretnych czynności dochodzeniowych i kontroli na miejscu zgodnie z niniejszym artykułem i art. 39c. W tym celu właściwemu organowi danego państwa członkowskiego przysługują te same uprawnienia co Urzędowi, określone w niniejszym artykule i w art. 39c.
7. W przypadku gdy Urząd stwierdzi, że osoba objęta kontrolą sprzeciwia się kontroli zarządzonej na podstawie niniejszego artykułu, właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego udziela Urzędowi niezbędnej pomocy, zwracając się w razie potrzeby o pomoc policji lub równorzędnego organu egzekwowania prawa, aby umożliwić Urzędowi przeprowadzenie kontroli na miejscu.
8. Jeżeli kontrola na miejscu przewidziana w ust. 1 lub pomoc przewidziana w ust. 7 wymagają zgody organu sądowego zgodnie z prawem krajowym, występuje się o taką zgodę. O wydanie takiej zgody można również wystąpić zapobiegawczo.
9. W przypadku gdy zostanie złożony wniosek o wydanie zgody, o której mowa w ust. 8, krajowy organ sądowy sprawdza, czy decyzja Urzędu jest autentyczna, i ocenia, czy przewidziane środki przymusu nie są arbitralne ani nadmierne w odniesieniu do przedmiotu kontroli. Oceniając proporcjonalność środków przymusu, krajowy organ sądowy może zwrócić się do Urzędu o szczegółowe wyjaśnienia, zwłaszcza powodów, z których Urząd podejrzewa, że nastąpiło naruszenie niniejszego rozporządzenia lub innych aktów Unii wchodzących w zakres jego kompetencji, powagi podejrzanego naruszenia oraz charakteru, w jakim uczestniczy w nim osoba podlegająca środkom przymusu. Krajowy organ sądowy nie może jednak badać konieczności przeprowadzania kontroli ani żądać dostępu do informacji zawartych w aktach Urzędu. Zgodność decyzji Urzędu z prawem może

kontrolować jedynie Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej zgodnie z procedurą określoną w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 39e

Przepisy proceduralne dotyczące środków nadzorczych i grzywien

1. Jeżeli Urząd stwierdzi poważne poszlaki wskazujące na istnienie faktów, które mogą stanowić naruszenie lub naruszenia niniejszego rozporządzenia lub innych aktów Unii wchodzących w zakres jego kompetencji, wszczyna dochodzenie zgodnie z art. 39c i wyznacza w Urzędzie niezależnego urzędnika dochodzeniowego, aby przeprowadził dochodzenie w tej sprawie. Urzędnikiem dochodzeniowym nie może być osoba, która jest lub była bezpośrednio bądź pośrednio zaangażowana w nadzór nad danym uczestnikiem rynków finansowych pod nadzorem Urzędu, i urzędnik dochodzeniowy wykonuje swoje funkcje niezależnie od Rady Wykonawczej.
2. Urzędnik dochodzeniowy bada domniemane naruszenia, z uwzględnieniem wszelkich uwag przedstawionych przez osoby, które są objęte dochodzeniem, i przedkłada Radzie Wykonawczej pełne akta sprawy zawierające dokonane przez niego ustalenia. Aby wykonywać swoje zadania, urzędnik dochodzeniowy może korzystać z prawa do wzywania do udzielenia informacji zgodnie z art. 39b oraz do prowadzenia dochodzeń i kontroli na miejscu zgodnie z art. 39c i 39d. Korzystając z tych praw, urzędnik dochodzeniowy przestrzega przepisów art. 39a.

Podczas dochodzenia urzędnik dochodzeniowy ma dostęp do wszystkich dokumentów i informacji zgromadzonych przez Urząd w czasie działań nadzorczych.
3. Po zakończeniu dochodzenia i przed przedłożeniem Radzie Wykonawczej akt sprawy zawierających jego ustalenia urzędnik dochodzeniowy zapewnia osobom objętym dochodzeniem możliwość przedstawienia swojego stanowiska na temat spraw będących przedmiotem dochodzenia. Urzędnik dochodzeniowy opiera swoje ustalenia wyłącznie na faktach, do których osoby objęte dochodzeniem miały możliwość się odnieść.

W trakcie dochodzeń prowadzonych na podstawie niniejszego artykułu w pełni przestrzega się prawa zainteresowanych osób do obrony.
4. Przedkładając Radzie Wykonawczej akta sprawy zawierające swoje ustalenia, urzędnik dochodzeniowy powiadamia o tym fakcie osoby objęte dochodzeniem. Osobom objętym dochodzeniem przysługuje prawo dostępu do akt sprawy, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych osób w zakresie ochrony ich tajemnicy handlowej. Prawo dostępu do akt sprawy nie obejmuje informacji poufnych dotyczących osób trzecich.
5. Na podstawie akt sprawy zawierających ustalenia urzędnika dochodzeniowego oraz – na wniosek zainteresowanych osób – po zapoznaniu się ze stanowiskiem osób objętych dochodzeniem Rada Wykonawcza decyduje, czy osoby objęte dochodzeniem popełniły naruszenie lub naruszenia będące przedmiotem dochodzenia, a jeżeli tak – stosuje środek nadzorczy zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i odpowiednimi aktami Unii oraz nakłada grzywnę zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i odpowiednimi aktami Unii.
6. Urzędnik dochodzeniowy nie uczestniczy w obradach Rady Wykonawczej ani w żaden inny sposób nie uczestniczy w procesie decyzyjnym Rady Wykonawczej.

7. Komisja przyjmuje w drodze aktów delegowanych, zgodnie z art. 75a, dalsze przepisy proceduralne dotyczące wykonywania prawa do nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych, w tym przepisy dotyczące prawa do obrony, przepisy tymczasowe oraz przepisy dotyczące pobierania grzywien lub okresowych kar pieniężnych, a także przyjmuje szczegółowe przepisy dotyczące terminów przedawnienia w zakresie nakładania i egzekwowania kar.
8. Urząd przekazuje sprawy w celu wszczęcia postępowania karnego odpowiednim organom krajowym, jeżeli, wykonując swoje obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia lub innych aktów Unii, stwierdzi, że istnieją wiarygodne przesłanki świadczące o możliwości istnienia faktów mogących stanowić przestępstwo. Ponadto Urząd powstrzymuje się od nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych, jeżeli w wyniku postępowania karnego przeprowadzonego na mocy prawa krajowego wydano wcześniej prawomocny wyrok w sprawie wynikającej z identycznych faktów lub z faktów, które są zasadniczo takie same.

Artykuł 39f

Grzywny

1. Jeżeli zgodnie z art. 39e ust. 5 Rada Wykonawcza stwierdzi, że uczestnik rynków finansowych pod nadzorem Urzędu umyślnie lub w wyniku zaniedbania naruszył niniejsze rozporządzenie lub inny odpowiedni akt Unii podlegający kompetencjom Urzędu, przyjmuje decyzję o nałożeniu grzywny zgodnie z ust. 2.
Uznaje się, że naruszenie popełniono umyślnie, jeżeli Urząd znajdzie obiektywne dowody na to, że uczestnik rynków finansowych pod nadzorem Urzędu działał umyślnie w celu dopuszczenia się naruszenia.
2. O ile inne akty Unii mające zastosowanie do określonego sektora lub obszaru nie stanowią inaczej, grzywna nie może przekraczać:
  - a) w przypadku osoby prawnej – 1 000 000 EUR lub, w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro, równowartości tej kwoty w walucie krajowej zgodnie z referencyjnym kursem wymiany euro opublikowanym przez Europejski Bank Centralny i obowiązującym w dniu nałożenia grzywny;
  - b) lub 10 % rocznego obrotu objętego dochodzeniem uczestnika rynków finansowych pod nadzorem Urzędu w poprzednim roku obrotowym, w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa;
  - c) w przypadku osoby fizycznej – 500 000 EUR lub, w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej zgodnie z referencyjnym kursem wymiany euro opublikowanym przez Europejski Bank Centralny i obowiązującym w dniu nałożenia grzywny.
3. Ustalając wysokość grzywny na podstawie ust. 1, Urząd bierze pod uwagę kryteria określone w art. 39g ust. 2.
4. Niezależnie od przepisów ust. 3, w przypadku gdy osoba prawna odniosła bezpośrednią lub pośrednią korzyść finansową z naruszenia, kwota grzywny musi być co najmniej równa tej korzyści.

Artykuł 39g

Okresowe kary pieniężne

1. Rada Wykonawcza może w drodze decyzji nakładać okresowe kary pieniężne w celu nakłonienia:
  - a) uczestników rynków finansowych pod nadzorem Urzędu do zaprzestania naruszenia, zgodnie z decyzją podjętą na mocy art. 39h ust. 1 lit. d);
  - b) osób, o których mowa w art. 39b ust. 1, do dostarczenia kompletnych informacji, których zażądano w drodze decyzji wydanej na mocy art. 39b;
  - c) osób, o których mowa w art. 39b ust. 1, do poddania się dochodzeniu, do przedłożenia kompletnych dokumentów, danych, procedur lub wszelkich innych żądanych materiałów lub do uzupełnienia i skorygowania innych informacji udostępnionych w dochodzeniu wszczętym na podstawie decyzji podjętej na mocy art. 39c;
  - d) osób, o których mowa w art. 39b ust. 1, do poddania się kontroli na miejscu zarządzanej decyzją na mocy art. 39d.
2. Okresowa kara pieniężna musi być skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca. Okresową karę pieniężną nakłada się za każdy dzień, dopóki uczestnik rynków finansowych pod nadzorem Urzędu lub zainteresowana osoba nie zastosuje się do odpowiedniej decyzji, o której mowa w ust. 1.
3. Niezależnie od przepisów ust. 2 wysokość okresowych kar pieniężnych jest równa 3 % średniego dziennego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym lub – w przypadku osób fizycznych – 2 % średniego dziennego dochodu w poprzedzającym roku kalendarzowym. Okresową karę pieniężną nalicza się od dnia określonego w decyzji o nałożeniu okresowej kary pieniężnej.
4. Okresową karę pieniężną można nałożyć na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy od powiadomienia o decyzji wydanej przez Radę Wykonawczą.

Artykuł 39h

Środki nadzorcze

1. W przypadku gdy zgodnie z art. 39e ust. 4 Urząd stwierdzi, że uczestnik rynków finansowych pod nadzorem Urzędu naruszył niniejsze rozporządzenie lub inne odpowiednie akty Unii podlegające kompetencjom Urzędu, w tym wymienione w załączniku do innych odpowiednich aktów Unii podlegających kompetencjom Urzędu, przyjmuje decyzję o podjęciu co najmniej jednego z następujących działań, stosownie do danego sektora lub obszaru zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub, jeżeli tak przewidziano, w granicach swoich uprawnień wynikających z mających zastosowanie przepisów Unii:
  - a) cofnięcie – w zależności od sektora, w którym działa uczestnik rynków finansowych pod nadzorem Urzędu – rejestracji uczestnika rynków finansowych pod nadzorem Urzędu, uznania go lub udzielonego mu zezwolenia;
  - b) zakazanie uczestnikowi rynków finansowych pod nadzorem Urzędu prowadzenia działalności na podstawie niniejszego rozporządzenia lub innych odpowiednich aktów Unii w całej Unii do czasu zaprzestania naruszenia;

- c) zażądanie tymczasowego lub trwałego zaprzestania wszelkich praktyk lub zachowań, które Urząd uzna za sprzeczne z przepisami niniejszego rozporządzenia i innych odpowiednich aktów Unii;
- d) zawieszenie rejestracji uczestnika rynków finansowych pod nadzorem Urzędu, uznania go lub udzielonego mu zezwolenia;
- e) zobowiązanie uczestnika rynków finansowych pod nadzorem Urzędu do zaprzestania naruszenia;
- f) nałożenie grzywien na podstawie art. 39f;
- g) nałożenie okresowych kar pieniężnych na podstawie art. 39g;
- h) wydanie publicznego ogłoszenia;
- i) żądanie usunięcia osoby fizycznej z zarządu uczestnika rynków finansowych pod nadzorem Urzędu;
- j) wymaganie zamrożenia lub zajęcia aktywów;
- k) wymaganie, aby audytorzy lub eksperci przeprowadzili weryfikacje lub dochodzenia;
- l) przyjęcie wszelkiego rodzaju środków w celu zapewnienia, aby uczestnik rynków finansowych pod nadzorem Urzędu nadal spełniał wymogi prawne.

2. Urząd cofa rejestrację, zezwolenie lub uznanie uczestnika rynków finansowych pod nadzorem Urzędu w każdej z następujących okoliczności, chyba że inne akty Unii, które mają pierwszeństwo, stanowią inaczej:

- a) uczestnik rynków finansowych pod nadzorem Urzędu wyraźnie zrzekł się rejestracji, zezwolenia lub uznania lub nie skorzystał z rejestracji, zezwolenia lub uznania w ciągu 36 miesięcy od rejestracji, udzielenia zezwolenia lub uznania;
- b) uczestnik rynków finansowych pod nadzorem Urzędu uzyskał rejestrację, zezwolenie lub uznanie na podstawie fałszywych oświadczeń lub w jakikolwiek inny niezgodny z prawem sposób;
- c) uczestnik rynków finansowych pod nadzorem Urzędu nie spełnia już warunków, na podstawie których został zarejestrowany, uzyskał zezwolenie lub został uznany.

Jeżeli Urząd wycofa rejestrację, zezwolenie lub uznanie uczestnika rynków finansowych pod nadzorem Urzędu, w swojej decyzji przedstawia pełne uzasadnienie.

Cofnięcie ma skutek natychmiastowy.

Do celów ust. 1 środek ten musi być skuteczny, proporcjonalny i odstraszający, a Urząd musi wziąć pod uwagę charakter i wagę naruszenia, uwzględniając następujące kryteria:

- a) czas trwania i częstotliwość naruszenia;
- b) kwestię, czy naruszenie spowodowało lub ułatwiło popełnienie przestępstwa finansowego lub w inny sposób przyczyniło się do jego popełnienia;
- c) kwestię, czy naruszenie jest wynikiem działania umyślnego lub zaniedbania;
- d) stopień odpowiedzialności za naruszenie;

- e) kondycję finansową osoby odpowiedzialnej za dane naruszenie, której wyznacznikiem jest wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub roczny dochód i aktywa netto odpowiedzialnej osoby fizycznej;
  - f) wpływ naruszenia na interesy inwestorów;
  - g) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez odpowiedzialnego za naruszenie uczestnika rynków finansowych pod nadzorem Urzędu lub strat poniesionych przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, w zakresie, w jakim można je ustalić;
  - h) zakres współpracy z Urzędem uczestnika rynków finansowych pod nadzorem Urzędu odpowiedzialnego za naruszenie, bez uszczerbku dla konieczności zapewnienia wydania korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez tę osobę;
  - i) wcześniejsze naruszenia niniejszego rozporządzenia lub innych odpowiednich aktów Unii przez odpowiedzialnego za naruszenie uczestnika rynków finansowych pod nadzorem Urzędu;
  - j) wszelkie środki wdrożone po naruszeniu przez odpowiedzialnego za naruszenie uczestnika rynków finansowych pod nadzorem Urzędu, aby zapobiec jego powtórzeniu się.
3. W przypadku gdy Urząd ma uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że uczestnik rynków finansowych podlegający jego nadzorowi może lub zamierza angażować się w postępowanie, które może stanowić naruszenie w świetle niniejszego rozporządzenia lub innych odpowiednich aktów Unii wchodzącymi w zakres kompetencji Urzędu, Urząd może przyjąć w drodze decyzji dowolny ze środków, o których mowa w ust. 1 lit. b), h), j), k) i l), odpowiednio dostosowany do wykorzystania w sytuacjach obejmujących jedynie podejrzewane, ale jeszcze nie stwierdzone naruszenia.
4. Urząd niezwłocznie powiadamia odpowiedzialnego za naruszenie uczestnika rynków finansowych pod nadzorem Urzędu o wszelkich działaniach podjętych na podstawie ust. 1 i 4 oraz informuje o nich odpowiednie właściwe organy państwa członkowskiego i Komisję. W terminie 10 dni roboczych od daty przyjęcia decyzji, o której mowa w ust. 1 lub 4, Urząd podaje do wiadomości publicznej wszelkie takie działania na swojej stronie internetowej.

Informacje podawane do wiadomości publicznej, o których mowa w akapicie pierwszym, zawierają następujące elementy:

- a) informację o prawie odpowiedzialnego za naruszenie uczestnika rynków finansowych pod nadzorem Urzędu do odwołania się od decyzji;
- b) w stosownych przypadkach, informację potwierdzającą wniesienie odwołania oraz wyjaśnienie, że takie odwołanie nie ma skutku zawieszającego;
- c) informację o możliwości zawieszenia stosowania decyzji przez Komisję Odwoławczą Urzędu zgodnie z art. 60 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 39i

Sankcje i środki administracyjne wobec osób fizycznych

1. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do osób fizycznych, które:

- a) są członkami organu zarządzającego, członkami kadry kierowniczej wyższego szczebla lub osobami pełniącymi najważniejsze funkcje u uczestników rynków finansowych pod nadzorem Urzędu zgodnie z odpowiednimi aktami ustawodawczymi, o których mowa w art. 1 ust. 2;
  - b) wywierają znaczący wpływ na proces podejmowania decyzji lub profil ryzyka takich uczestników rynków finansowych; lub
  - c) są w inny sposób zaangażowane w działalność regulowaną podlegającą nadzorowi Urzędu.
2. Zgodnie z procedurą określoną w art. 39h Urząd nakłada sankcje administracyjne lub inne środki administracyjne na osobę, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy ustalono, że osoba ta:
- a) nie przestrzegała standardów zawodowych, w tym standardów dotyczących uczciwości, kompetencji i należytej staranności; lub
  - b) uczestniczyła w postępowaniu, które zagraża prawidłowemu i ostrożnemu zarządzaniu nadzorowanym podmiotem.
3. Sankcje i środki, o których mowa w ust. 2, mogą obejmować:
- a) administracyjne kary pieniężne zgodnie z art. 39f;
  - b) czasowy lub stały zakaz sprawowania funkcji zarządczych u uczestników rynków finansowych pod nadzorem Urzędu zgodnie z odpowiednimi aktami ustawodawczymi, o których mowa w art. 1 ust. 2;
  - c) zawieszenie lub cofnięcie zezwolenia na prowadzenie działalności regulowanej;
  - d) publiczne oświadczenia wskazujące osobę odpowiedzialną i charakter naruszenia, w przypadku gdy Urząd uzna taką publikację za niezbędną do ochrony stabilności rynków finansowych lub do zapewnienia skutecznego egzekwowania niniejszego rozporządzenia lub innych aktów Unii, o których mowa w art. 1 ust. 2, pod warunkiem że taka publikacja ogranicza się do tego, co jest absolutnie niezbędne do osiągnięcia tych celów, i jest należyście uzasadniona.

Artykuł 39j

Wysłuchanie zainteresowanych osób

1. Przed podjęciem jakiegokolwiek decyzji na mocy art. 39k, 39h i 39i Rada Wykonawcza zapewnia uczestnikowi rynków finansowych pod nadzorem Urzędu lub osobie objętej postępowaniem możliwość przedstawienia swojego stanowiska na temat ustaleń Urzędu. Podstawę decyzji Rady Wykonawczej stanowią wyłącznie ustalenia, do których uczestnik rynków finansowych pod nadzorem Urzędu lub osoba objęta postępowaniem mieli możliwość się odnieść.
2. Ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli konieczne jest podjęcie pilnych działań w celu zapobieżenia istotnym i bezpośrednio grożącym szkodom dla systemu finansowego. W takim przypadku Rada Wykonawcza może przyjąć decyzję tymczasową i zapewnia uczestnikowi rynków finansowych pod nadzorem Urzędu lub zainteresowanej osobie możliwość przedstawienia swojego stanowiska jak najszybciej po podjęciu decyzji.

3. W toku postępowania w pełni przestrzega się prawa do obrony przysługującego uczestnikowi rynków finansowych pod nadzorem Urzędu lub osobom objętym postępowaniem. Osoby te mają prawo dostępu do zgromadzonych przez Urząd akt sprawy, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych osób w zakresie ochrony ich tajemnicy handlowej. Prawo dostępu do akt sprawy nie obejmuje informacji poufnych ani dokumentów przygotowawczych Urzędu.

Artykuł 39k

Ujawnienie informacji o grzywnach i okresowych karach pieniężnych oraz ich charakter, egzekucja i przypisywanie

1. Urząd podaje do wiadomości publicznej każdą grzywnę i każdą okresową karę pieniężną, które nałożono zgodnie z art. 39f, 39g i 39i, chyba że podanie tych informacji do wiadomości publicznej zagrażałoby poważnie rynkom finansowym lub wyrządziło nieproporcjonalną szkodę stronom, których to dotyczy. Ujawniane informacje nie mogą obejmować danych osobowych w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725.
2. Grzywny i okresowe kary pieniężne nałożone zgodnie z art. 39f, 39g i 39i mają charakter administracyjny.
3. Decyzje w sprawie grzywien i okresowych kar pieniężnych nałożonych zgodnie z art. 39f, 39g i 39i podlegają egzekucji.

Postępowanie egzekucyjne regulują przepisy postępowania cywilnego obowiązujące w państwie członkowskim, na którego terytorium jest ono przeprowadzane. Decyzji o nałożeniu grzywien lub okresowych kar pieniężnych nadaje się klauzulę wykonalności, którą załącza się do tej decyzji, bez konieczności dopełnienia innych formalności niż weryfikacja autentyczności decyzji przez organ wyznaczony w tym celu przez każde państwo członkowskie i podany do wiadomości Urzędu i Trybunału Sprawiedliwości.

Po dopełnieniu tej formalności organ wyznaczony przez państwo członkowskie może przystąpić do wykonania zgodnie z prawem krajowym, wnosząc sprawę bezpośrednio do właściwego organu.

Postępowanie egzekucyjne można zawiesić wyłącznie na mocy orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości. Do rozpatrywania skarg na prawidłowość czynności egzekucyjnych właściwe są jednak sądy danego państwa członkowskiego.

4. Kwoty grzywien i okresowych kar pieniężnych są przypisywane do budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

Artykuł 39l

Ugoda

1. Jeżeli Urząd podejmie decyzję na podstawie art. 39e ust. 5, może zakończyć postępowanie egzekucyjne w drodze ugody z uczestnikiem rynków finansowych pod nadzorem Urzędu, osobami fizycznymi lub prawnymi, z zastrzeżeniem warunków zapewniających skuteczność, proporcjonalność i odstraszający skutek.
2. Komisja może przyjmować, zgodnie z art. 75a, akty delegowane określające postępowanie ugodowe, w tym prawo do obrony, publikację i skutki ugód.

3. W trakcie prowadzonego przez siebie dochodzenia niezależny urzędnik dochodzeniowy może zbadać możliwość zawarcia ugody z uczestnikiem rynków finansowych pod nadzorem Urzędu lub osobą objętą dochodzeniem, jeżeli uzna, że sprawa może nadawać się do rozstrzygnięcia w drodze ugody. Jeżeli uczestnik rynków finansowych pod nadzorem Urzędu lub osoba objęta dochodzeniem zgodzi się zawrzeć ugodę, pierwotna grzywna uznana za nałożoną przez Urząd może zostać zmniejszona.
4. Uczestnik rynków finansowych pod nadzorem Urzędu lub każda osoba objęta dochodzeniem może wystąpić z wnioskiem o rozważenie możliwości zawarcia ugody. Taki wniosek nie zobowiązuje Urzędu do rozpoczęcia rozmów ugodowych ani do zawarcia ugody. Niezależny urzędnik dochodzeniowy ocenia wniosek w świetle okoliczności sprawy, w tym powagi i charakteru domniemanego naruszenia, i może rozpocząć rozmowy ugodowe, jeżeli uzna, że sprawa może nadawać się do rozstrzygnięcia w drodze ugody.

Artykuł 39m

Kontrola prowadzona przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej ma nieograniczone prawo orzekania w zakresie kontroli decyzji, na mocy których Urząd nałożył grzywnę lub okresową karę pieniężną zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub, w stosownych przypadkach, innymi aktami Unii. Trybunał może uchylić, obniżyć lub podwyższyć nałożoną grzywnę lub okresową karę pieniężną.

Artykuł 39n

Oplaty nadzorcze

1. Urząd pobiera od uczestników rynków finansowych pod nadzorem Urzędu opłaty z tytułu wszelkich kosztów, które Urząd poniesie w związku z wykonywaniem swoich zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia i odpowiednich aktów Unii, o których mowa w art. 1 ust. 2.
2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, pokrywają koszty administracyjne, które Urząd poniesie w związku ze swoją działalnością dotyczącą rejestracji, udzielania zezwoleń, certyfikacji, uznawania, egzekwowania, nadzoru i inną działalnością z zakresu nadzoru, która obejmuje w szczególności konwergencję praktyk nadzorczych oraz opracowywanie i utrzymywanie narzędzi, w tym zamortyzowane koszty, do tych celów, które mają zastosowanie do uczestników rynków finansowych pod nadzorem Urzędu.
3. W przypadku gdy Urząd zwrócił się do właściwego organu o pomoc lub wsparcie w wykonywaniu zadań nadzorczych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i innymi aktami Unii, opłaty te pokrywają również zwrot wszelkich kosztów, które właściwe organy mogą ponieść w związku z wykonywaniem tych zadań.
4. Opłaty nadzorcze muszą być proporcjonalne do rocznego obrotu danego uczestnika rynków finansowych pod nadzorem Urzędu.
5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4 uczestnicy rynków finansowych pod nadzorem Urzędu mogą być zwolnieni z obowiązku uiszczania opłaty lub mogą podlegać,

stosownie do przypadku, obniżonej, ryczałtowej, ograniczonej lub tymczasowej opłacie.

6. Urząd przekazuje każdemu uczestnikowi rynków finansowych pod nadzorem Urzędu informacje wyjaśniające, w jaki sposób obliczono opłatę, o której mowa w ust. 1.
  7. Urząd publikuje co roku na swojej stronie internetowej sprawozdanie na temat przejrzystości opłat, w którym określa kategorie uczestników rynków finansowych pod nadzorem Urzędu oraz metodykę zastosowaną do alokacji kosztów.
  8. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 75a w celu doprecyzowania rodzaju opłat, czynności, za które są one pobierane, wysokości opłat oraz sposobu ich uiszczania.
  9. Niniejszy artykuł ma również zastosowanie do uczestników rynków finansowych, o których mowa w art. 4 ust. 1, jak określono w innych aktach Unii.”;
- 28) w art. 40 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 dodaje się lit. ba) w brzmieniu:
„ba) 5 niezależnych członków Rady Wykonawczej;”;
  - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Każdy z organów, o których mowa w ust. 1, jest odpowiedzialny za wyznaczenie spośród swojego personelu zastępcy wysokiego szczebla, który może zastąpić członka Rady Organów Nadzoru, o którym mowa w ust. 1 lit. b), w przypadku gdy osoba ta nie może uczestniczyć w posiedzeniu.”;
- 29) art. 41 otrzymuje brzmienie:
„Rada Organów Nadzoru, z własnej inicjatywy lub na wniosek Przewodniczącego, może tworzyć komitety wewnętrzne na potrzeby realizacji konkretnych zadań wchodzących w zakres jej kompetencji. Rada Organów Nadzoru może przekazać wykonywanie niektórych wyraźnie określonych zadań i podejmowanie niektórych wyraźnie określonych decyzji komitetom wewnętrznym, Radzie Wykonawczej, Dyrektorowi Wykonawczemu lub Przewodniczącemu.
W przypadku gdy komitet wewnętrzny omawia kwestie dotyczące kontrahenta centralnego lub centralnego depozytu papierów wartościowych, Europejski Bank Centralny i inne odpowiednie banki centralne emitujące waluty unijne mają prawo zasiadać w komitecie, jednak bez prawa głosu.”;
- 30) w art. 43 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Rada Organów Nadzoru wydaje wytyczne dotyczące prac Urzędu oraz jest odpowiedzialna za podejmowanie decyzji zgodnie z art. 9a–16a niniejszego rozporządzenia. Rada Organów Nadzoru przyjmuje wszystkie decyzje Urzędu, w tym decyzje wyraźnie przypisane mu w innych aktach Unii, z wyjątkiem decyzji, które zgodnie z art. 46a podejmuje Rada Wykonawcza. W stosownych przypadkach Rada Organów Nadzoru przyjmuje opinie, zalecenia, wytyczne i decyzje Urzędu oraz udziela porad, o których mowa w rozdziale II, w oparciu o propozycję przedstawioną, stosownie do przypadku, przez odpowiedni komitet wewnętrzny, Przewodniczącego lub Radę Wykonawczą.”;
  - b) ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Przed dniem 30 września każdego roku Rada Organów Nadzoru, działając na podstawie wniosku Rady Wykonawczej, przyjmuje program prac Urzędu na kolejny rok oraz przekazuje go do wiadomości Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Rada Organów Nadzoru, działając na podstawie wniosku Rady Wykonawczej, przyjmuje roczne sprawozdanie z działalności Urzędu, w tym z wykonania obowiązków Przewodniczącego, i przekazuje je Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji, Trybunałowi Obrachunkowemu oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu do dnia 15 czerwca każdego roku. Sprawozdanie to podawane jest do wiadomości publicznej.”;

31) w art. 44 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

1) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Przewodniczący i 5 niezależnych członków Rady Wykonawczej nie bierze udziału w głosowaniu nad decyzjami, o których mowa w akapicie drugim.”;

2) uchyla się akapit czwarty i piąty;

3) dodaje się akapit w brzmieniu:

„W odniesieniu do decyzji określonych w art. 44b ust. 2, na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu, Rada Organów Nadzoru podejmuje decyzje większością dwóch trzecich głosów swoich członków posiadających prawo głosu.”;

b) w ust. 4 uchyla się akapit pierwszy;

32) tytuł sekcji 2 otrzymuje brzmienie:

„Rada Wykonawcza”;

33) dodaje się art. 44a w brzmieniu:

„Artykuł 44a

Skład i powoływanie Rady Wykonawczej

1. W skład Rady Wykonawczej wchodzi:

a) Przewodniczący Urzędu;

b) 5 niezależnych członków zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy;

W przypadku gdy Rada Wykonawcza wykonuje zadania, o których mowa w art. [46a ust. 8], przedstawiciel Komisji jest uprawniony do udziału w debatach i ma dostęp do dokumentów dotyczących tych zadań.

Dyrektor Wykonawczy i Wiceprzewodniczący Urzędu uczestniczą w posiedzeniach Rady Wykonawczej bez prawa głosu.

2. Jeżeli przedmiotem obrad są decyzje, o których mowa w art. 8 ust. 1 lit. 1), dotyczące bezpośrednio nadzorowanego podmiotu, członek Rady Organów Nadzoru z państwa członkowskiego, w którym dany podmiot ma siedzibę, może uczestniczyć w obradach podczas odpowiednich posiedzeń Rady Wykonawczej.

W przypadku gdy omawiane są kwestie nadzorcze dotyczące kontrahenta centralnego lub centralnego depozytu papierów wartościowych, przedstawiciel EBC ma prawo uczestniczyć w dyskusji.

Obserwatorzy, o których mowa w ust. 1 i 2, nie są obecni podczas głosowania następującego po takich obradach.

Rada Wykonawcza może podjąć decyzję o dopuszczeniu innych obserwatorów do udziału w obradach.

3. Członków Rady Wykonawczej, o których mowa w ust. 1 lit. b), wybiera się na podstawie osiągnięć, umiejętności, wiedzy, uczciwości, uznanego doświadczenia w dziedzinie nadzoru rynków finansowych oraz innych stosownych kwalifikacji, po przeprowadzeniu otwartego postępowania w sprawie naboru, o którym informacja jest publikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Komisja przygotowuje listę kandydatów na stanowiska członków Rady Wykonawczej, o których mowa w ust. 1 lit. b). Parlament Europejski może przeprowadzić wysłuchania kandydatów znajdujących się na tej liście.

Rada Organów Nadzoru przedkłada Parlamentowi Europejskiemu wniosek w sprawie powołania członków Rady Wykonawczej, o których mowa w ust. 1 lit. b), na podstawie listy kandydatów przygotowanej przez Komisję. Po zatwierdzeniu tego wniosku przez Parlament Europejski Rada przyjmuje decyzję wykonawczą powołującą tych członków Rady Wykonawczej. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

4. W całym procesie powoływania uwzględnia się w miarę możliwości zasady równowagi płci i równowagi geograficznej. Członkowie Rady Wykonawczej powinni reprezentować różne rodzaje doświadczeń w zakresie nadzoru, w tym nadzoru ostrożnościowego, oraz, w miarę możliwości, powinni łącznie dysponować odpowiednią wiedzą na temat sektorów, w których Urząd wykonuje bezpośrednie zadania nadzorcze.
  5. Kadencja członków Rady Wykonawczej, o których mowa w ust. 1 lit. b), trwa pięć lat. W okresie 12 miesięcy poprzedzających koniec pięcioletniej kadencji członków Rady Wykonawczej Rada Organów Nadzoru lub mniejszy komitet wybrany spośród członków Rady Organów Nadzoru, w tym przedstawiciel Komisji, przeprowadza ocenę tych członków Rady Wykonawczej. W ocenie uwzględnia się ocenę wyników pracy każdego z członków Rady Wykonawczej oraz przyszłe zadania i wyzwania stojące przed Urzędem. Na podstawie tej oceny Rada Organów Nadzoru może zaproponować Parlamentowi Europejskiemu przedłużenie ich kadencji o dwa lata. Takie przedłużenie może zostać przyznane tylko raz. Po zatwierdzeniu propozycji Rady Organów Nadzoru przez Parlament Europejski Rada przyjmuje decyzję wykonawczą przedłużającą kadencję danego członka lub danych członków Rady Wykonawczej.
  6. Żadna osoba nie może pełnić funkcji Przewodniczącego, Dyrektora Wykonawczego ani niezależnego członka Rady Wykonawczej dłużej niż przez siedem lat. Wcześniejsze sprawowanie urzędu w ramach jednej funkcji wlicza się do okresu sprawowania innej funkcji, niezależnie od kolejności zajmowanych stanowisk.”;
- 34) dodaje się art. 44b w brzmieniu:

Proces decyzyjny

1. Rada Wykonawcza podejmuje decyzje zwykłą większością głosów swoich członków, dążąc do konsensusu. Każdy członek ma jeden głos. W przypadku równej liczby głosów rozstrzyga głos Przewodniczącego.
  2. Decyzję podjętą zgodnie z art. 17 ust. 3 i 6, art. 17aa, art. 17aaa, art. 18 ust. 3 i 4, art. 22 ust. 4, art. 30 ust. 4 i 8, art. 39h lit. a), b), f), g), i), art. 39i i art. 65 oraz wszelkie decyzje oparte na prawodawstwie sektorowym, odnoszące się do niniejszego ustępu uznaje się za przyjęte, chyba że Rada Organów Nadzoru wyrazi sprzeciw w terminie określonym w regulaminie wewnętrznym, nieprzekraczającym jednak maksymalnie dziesięciu dni roboczych, chyba że złożoność decyzji uzasadnia przedłużenie tego terminu i obie Rady wyrażą na to zgodę. W sytuacjach nadzwyczajnych wyżej wymieniony termin nie może przekraczać 48 godzin.
  3. Przedstawiciel Komisji ma prawo głosu w sprawach, o których mowa w art. 63. Jeżeli Komisja zgłosi poważne zastrzeżenia do przedstawionego Radzie Wykonawczej wniosku dotyczącego decyzji w sprawach związanych z ramowym rozporządzeniem finansowym oraz regulaminem pracowniczym urzędników Unii Europejskiej i warunkami zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, Rada Wykonawcza odracza przyjęcie decyzji. W ciągu 15 dni Rada Wykonawcza ponownie rozpatruje i przyjmuje wniosek, z ewentualnymi poprawkami, w drugim czytaniu większością dwóch trzecich głosów, przy udziale przedstawiciela Komisji, jeśli ma to zastosowanie. Rada Wykonawcza przyjmuje swój regulamin wewnętrzny i podaje go do wiadomości publicznej.”;
- 35) uchyla się art. 45 i 45a;
- 36) art. 45b ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „1. Rada Wykonawcza, z własnej inicjatywy lub na wniosek właściwego organu, może tworzyć grupy koordynacyjne w określonych dziedzinach, w których może istnieć potrzeba koordynacji z uwzględnieniem szczególnych zmian na rynku. Rada Wykonawcza tworzy grupy koordynacyjne w określonych dziedzinach na wniosek pięciu członków Rady Organów Nadzoru.
2. W odpowiednich grupach koordynacyjnych uczestniczą wszystkie odpowiednie właściwe organy, które udostępniają grupom koordynacyjnym – zgodnie z art. 35 – informacje niezbędne, aby umożliwić tym grupom wykonywanie ich zadań koordynacyjnych zgodnie z ich mandatem. Prace grup koordynacyjnych opierają się na informacjach udostępnionych przez odpowiednie właściwe organy oraz na wszelkich ustaleniach dokonanych przez Urząd.
3. Grupom tym przewodniczy członek Rady Wykonawczej. Każdego roku odpowiedni członek Rady Wykonawczej odpowiedzialny za daną grupę koordynacyjną informuje Radę Organów Nadzoru o głównych elementach omawianych kwestii oraz dokonanych ustaleń oraz – gdy zostanie to uznane za istotne – zgłasza propozycję dotyczącą regulacyjnych działań następczych lub wzajemnej oceny w odnośnym obszarze. Właściwe organy informują Urząd o tym, w jaki sposób uwzględniły prace grup koordynacyjnych w swoich działaniach.”;
- 37) dodaje się art. 45c w brzmieniu:

„Artykuł 45c

Komitety wewnętrzne

1. Rada Wykonawcza, z własnej inicjatywy, na wniosek Przewodniczącego lub w przypadkach określonych w innych aktach Unii, może tworzyć komitety wewnętrzne na potrzeby realizacji konkretnych zadań wchodzących w zakres jej kompetencji. Rada Wykonawcza może przekazać wykonywanie niektórych wyraźnie określonych zadań i podejmowanie niektórych wyraźnie określonych decyzji komitetom wewnętrznym, Dyrektorowi Wykonawczemu lub Przewodniczącemu.

W przypadku gdy komitet wewnętrzny omawia kwestie nadzorcze dotyczące kontrahenta centralnego lub centralnego depozytu papierów wartościowych, Europejski Bank Centralny i inne odpowiednie banki centralne emitujące waluty unijne mają prawo zasiadać w komitecie, jednak bez prawa głosu.”;

- 38) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 46

Niezależność Rady Wykonawczej

1. Członkowie Rady Wykonawczej działają niezależnie i obiektywnie w wyłącznym interesie Unii jako całości oraz nie zwracają się o instrukcje do instytucji lub organów unijnych, żadnego rządu ani do innego podmiotu publicznego lub prywatnego, ani też nie przyjmują takich instrukcji.

Państwa członkowskie, instytucje lub organy Unii ani żadne inne podmioty publiczne lub prywatne nie usiłują wywierać wpływu na członków Rady Wykonawczej przy wykonywaniu ich zadań.

2. Jeżeli któryś z członków Rady Wykonawczej, o których mowa w art. 40 ust. 1 lit. ba), przestanie spełniać warunki wymagane dla wykonywania swoich obowiązków lub jeśli jest winny poważnego uchybienia, Rada, z własnej inicjatywy bądź na wniosek Parlamentu Europejskiego, może przyjąć decyzję wykonawczą o odwołaniu tego członka Rady Wykonawczej. Rada stanowi większością kwalifikowaną.
3. W okresie 18 miesięcy po zaprzestaniu pełnienia funkcji byłym członkiem Rady Wykonawczej, w tym Przewodniczącemu Urzędu, zabrania się podejmowania zarobkowej działalności zawodowej w:
  - a) podmiocie bezpośrednio nadzorowanym przez Urząd;
  - b) jakimkolwiek innym podmiocie, jeżeli prowadziłyby to lub mogłyby prowadzić do konfliktu z uzasadnionymi interesami Urzędu.

W swoich przepisach dotyczących zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi w odniesieniu do swoich członków, o których to przepisach mowa w art. 46a ust. 8 lit. d), Rada Wykonawcza określa okoliczności, w których taki konflikt interesów istnieje lub mógłby być postrzegany jako istniejący.”;

- 39) dodaje się art. 46a w brzmieniu:

„Artykuł 46a

Zadania Rady Wykonawczej

1. Rada Wykonawcza jest odpowiedzialna za ogólne planowanie i wykonywanie zadań powierzonych Urzędowi zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
2. Rada Wykonawcza może badać wszystkie kwestie rozpatrywane przez Radę Organów Nadzoru, wydawać na ich temat opinię i przedstawiać w ich sprawie wnioski.
3. Rada Wykonawcza może zwrócić się do Rady Organów Nadzoru o opinię we wszystkich kwestiach nadzorczych. Rada Organów Nadzoru przedstawia swoją opinię na następnym posiedzeniu, które ma miejsce po dacie otrzymania wniosku o opinię, lub zgodnie z ustaleniami poczynionymi z Radą Wykonawczą.
4. Rada Wykonawcza przyjmuje decyzje zgodnie z rozdziałem IIa i wykonuje zadania nadzorcze w odniesieniu do poszczególnych uczestników rynków finansowych pod nadzorem Urzędu na podstawie niniejszego rozporządzenia i innych aktów Unii.
5. Rada Wykonawcza przyjmuje decyzje na podstawie art. 9 ust. 5, art. 17 ust. 3 i 6, art. 17aa, art. 17aaa, art. 18 ust. 3 i 4, art. 19, art. 19a ust. 1 i 4, art. 22 ust. 4 i art. 30. Ponadto, w przypadkach określonych w niniejszym rozporządzeniu lub innych aktach Unii, Rada Wykonawcza wykonuje zadania lub przyjmuje środki w odniesieniu do poszczególnych właściwych organów krajowych i poszczególnych uczestników rynków finansowych niepodlegających nadzorowi Urzędu. .

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego w przypadkach określonych w rozporządzeniu (UE) 2021/23 decyzje na podstawie art. 19 podejmuje Rada Organów Nadzoru.

6. Rada Wykonawcza przyjmuje ustalenia robocze zgodnie z art. 8a ust. 4.
7. Rada Wykonawcza przedstawia Radzie Organów Nadzoru półroczne sprawozdanie dotyczące kwestii nadzorczych.
8. Ponadto Rada Wykonawcza wykonuje następujące zadania:
  - a) Rada Wykonawcza przedkłada Radzie Organów Nadzoru do zatwierdzenia projekt rocznego i wieloletniego programu prac;
  - b) Rada Wykonawcza wykonuje swoje uprawnienia budżetowe zgodnie z art. 63 i 64;
  - c) Rada Wykonawcza przyjmuje plan polityki kadrowej Urzędu oraz, zgodnie z art. 68 ust. 2, niezbędne środki wykonawcze do regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich (dalej »regulamin pracowniczy«).
  - d) Rada Wykonawcza przyjmuje przepisy dotyczące zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi w odniesieniu do swoich członków;
  - e) Rada Wykonawcza przyjmuje przepisy szczególne dotyczące prawa dostępu do dokumentów Urzędu zgodnie z art. 72;
  - f) Rada Wykonawcza przyjmuje i podaje do wiadomości publicznej swój regulamin wewnętrzny;
  - g) Rada Wykonawcza wyznacza i odwołuje członków Komisji Odwoławczej zgodnie z art. 58 ust. 3 i 5, należycie uwzględniając wniosek Rady Organów Nadzoru.
9. Członkowie Rady Wykonawczej podają do wiadomości publicznej informacje o wszystkich odbytych spotkaniach i przyjętych zaproszeniach. Wydatki rejestruje się jawnie zgodnie z regulaminem pracowniczym.”;

- 40) uchyla się art. 47;
- 41) w art. 48 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 akapity trzeci i czwarty otrzymują brzmienie:
„Przewodniczący jest odpowiedzialny za ustalanie porządku obrad Rady Wykonawczej, który podlega przyjęciu przez Radę Wykonawczą, oraz przewodniczy posiedzeniom Rady Wykonawczej.
Przewodniczący może zwrócić się do Rady Wykonawczej o rozważenie utworzenia grupy koordynacyjnej zgodnie z art. 45b.”;
- b) ust. 2 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:
„Rada Wykonawcza wybiera także spośród jej członków Wiceprzewodniczącego, który będzie pełnił funkcje Przewodniczącego w czasie jego nieobecności.”;
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Kadencja Przewodniczącego trwa 5 lat i może zostać jednokrotnie przedłużona o dwa lata.”;
- d) ust. 4 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:
„Rada, działając na wniosek Rady Organów Nadzoru i przy wsparciu Komisji, a także po uwzględnieniu oceny, o której mowa w akapicie pierwszym, może jednokrotnie przedłużyć kadencję Przewodniczącego o dwa lata.”;
- e) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
„6. Żadna osoba nie może pełnić funkcji Przewodniczącego, Dyrektora Wykonawczego ani niezależnego członka Rady Wykonawczej dłużej niż przez 7 lat. Wcześniejsze sprawowanie urzędu w ramach jednej funkcji wlicza się do okresu sprawowania innej funkcji, niezależnie od kolejności zajmowanych stanowisk.”;
- 42) w art. 51 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„Kadencja Dyrektora Wykonawczego wynosi 5 lat i może zostać jednokrotnie przedłużona o dwa lata.”;
- b) ust. 4 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:
„Na podstawie oceny, o której mowa w akapicie pierwszym, Rada Organów Nadzoru może jednokrotnie przedłużyć kadencję Dyrektora Wykonawczego o dwa lata.”;
- c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
„6. Żadna osoba nie może pełnić funkcji Przewodniczącego, Dyrektora Wykonawczego ani niezależnego członka Rady Wykonawczej dłużej niż przez 7 lat. Wcześniejsze sprawowanie urzędu w ramach jednej funkcji wlicza się do okresu sprawowania innej funkcji, niezależnie od kolejności zajmowanych stanowisk.”;
- 43) art. 52 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
„Bez uszczerbku dla odnośnych funkcji Rady Wykonawczej i Rady Organów Nadzoru w odniesieniu do zadań Dyrektora Wykonawczego Dyrektor Wykonawczy nie może zwracać się o instrukcje do instytucji ani organów unijnych, rządu państwa członkowskiego, ani podmiotu publicznego lub prywatnego, ani nie może przyjmować takich instrukcji.”;

- 44) art. 53 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Dyrektor Wykonawczy jest odpowiedzialny za nadzorowanie bieżącej działalności Urzędu i zapewnienie należytego wdrażania jego celów i decyzji. Wspiera on Radę Wykonawczą i Radę Organów Nadzoru w wyznaczaniu strategicznego kierunku działania Urzędu. Dyrektor Wykonawczy przygotowuje prace Rady Wykonawczej w kwestiach określonych w art. 46a ust. 7.
2. Dyrektor Wykonawczy jest odpowiedzialny za wykonanie rocznego programu prac Urzędu pod kierownictwem Rady Organów Nadzoru i pod kontrolą Rady Wykonawczej.”;
- 45) art. 57 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Każdy podkomitet ma przewodniczącego. O ile inne akty Unii nie stanowią inaczej, przewodniczącym jest jedna z osób, o których mowa w art. 55 ust. 1, lub jeden z przedstawicieli odpowiednich właściwych organów, który ma również status obserwatora we Wspólnym Komitecie.”;
- 46) w art. 58 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
- „Dwóch członków Komisji Odwoławczej i dwóch zastępców wyznacza Rada Wykonawcza Urzędu po konsultacji z Radą Organów Nadzoru z krótkiej listy zaproponowanej przez Komisję po opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej zaproszenia do wyrażenia zainteresowania.”;
- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Członka Komisji Odwoławczej wyznaczonego przez Radę Wykonawczą Urzędu nie można odwołać ze stanowiska w czasie trwania kadencji, chyba że został uznany za winnego poważnego uchybienia, a Rada Wykonawcza, po konsultacji z Radą Organów Nadzoru, podejmie decyzję o jego odwołaniu.”;
- 47) art. 59 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Członkowie Komisji Odwoławczej podejmują decyzje w sposób niezależny. Nie są związani żadnymi instrukcjami. Nie mogą oni pełnić żadnych innych funkcji związanych z Urzędem, jego Radą Wykonawczą ani Radą Organów Nadzoru.”;
- 48) art. 60 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Osoba fizyczna lub prawna, w tym właściwe organy, może odwołać się od każdej decyzji Urzędu wydanej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub innymi aktami Unii, o których mowa w art. 1 ust. 2, która jest do niej skierowana, oraz od decyzji, która dotyczy jej bezpośrednio i indywidualnie, mimo że ma formę decyzji skierowanej do innej osoby.”;
- 49) w art. 62 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
- a) lit. c) otrzymuje brzmienie:
- „c) opłaty uiszczane na rzecz Urzędu w przypadkach określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz w odpowiednich instrumentach prawa unijnego;”;
- b) dodaje się lit. f) w brzmieniu:
- „f) ewentualne finansowanie unijne w formie umów o przyznanie wkładu lub dotacji doraźnych zgodnie z przepisami finansowymi Urzędu, o których mowa w art. 65, oraz przepisami stosownych aktów wspierających politykę Unii.”;

- 50) w art. 63 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „1. Każdego roku Dyrektor Wykonawczy – na podstawie rocznego i wieloletniego programu Urzędu – sporządza wstępny projekt jednolitego dokumentu programowego Urzędu na kolejne trzy lata budżetowe, w którym określa preliminarz dochodów i wydatków, jak również informacje na temat pracowników, oraz przekazuje go Radzie Wykonawczej i Radzie Organów Nadzoru wraz z planem zatrudnienia.
2. Rada Organów Nadzoru – na podstawie projektu zatwierdzonego przez Radę Wykonawczą – przyjmuje projekt jednolitego dokumentu programowego na kolejne trzy lata budżetowe.
3. Do dnia 31 stycznia Rada Wykonawcza przekazuje jednolity dokument programowy Komisji, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie oraz Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu.”;
- b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. Rada Wykonawcza bez zbędnej zwłoki powiadamia Parlament Europejski i Radę o swoim zamiarze realizacji wszelkich projektów, które mogą mieć istotne skutki finansowe dla finansowania budżetu Urzędu, zwłaszcza projektów związanych z nieruchomościami, takich jak najem lub zakup budynków.”;
- 51) art. 64 ust. 8 otrzymuje brzmienie:
- „8. Dyrektor Wykonawczy przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu odpowiedź na jego uwagi do dnia 30 września, a kopię tej odpowiedzi przesyła również Radzie Organów Nadzoru, Radzie Wykonawczej i Komisji.”;
- 52) art. 65 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „Przepisy finansowe mające zastosowanie do Urzędu przyjmuje Rada Wykonawcza po konsultacji z Komisją.”;
- 53) w art. 68 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Do pracowników Urzędu, w tym do Dyrektora Wykonawczego, Przewodniczącego i członków Rady Wykonawczej, zastosowanie mają regulamin pracowniczy, warunki zatrudnienia innych pracowników oraz zasady przyjęte wspólnie przez instytucje Unii do celów stosowania regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia.”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Rada Wykonawcza, w porozumieniu z Komisją, przyjmuje niezbędne środki wykonawcze, zgodnie z ustaleniami przewidzianymi w art. 110 regulaminu pracowniczego.”;
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Rada Wykonawcza przyjmuje przepisy umożliwiające oddelegowywanie ekspertów krajowych z państw członkowskich do Urzędu.”;
- 54) art. 70 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Rada Wykonawcza i Rada Organów Nadzoru zapewniają, by osoby fizyczne świadczące dowolne usługi, w sposób bezpośredni lub pośredni, stały lub okazjonalny, związane z zadaniami Urzędu, w tym urzędnicy oraz inne osoby upoważnione przez Radę Wykonawczą i Radę Organów Nadzoru lub wyznaczone w tym celu przez właściwe organy, podlegały wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej równoważnym z wymogami określonymi w ust. 1 i 2.

Te same wymogi dotyczące tajemnicy służbowej mają również zastosowanie do obserwatorów biorących udział w posiedzeniach Rady Wykonawczej i Rady Organów Nadzoru oraz uczestniczących w działaniach Urzędu.”;

55) art. 72 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada Wykonawcza przyjmuje praktyczne środki dotyczące stosowania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.”;

56) art. 73 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. O wewnętrznych ustaleniach językowych Urzędu decyduje Rada Wykonawcza.”;

57) art. 74 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Niezbędne ustalenia dotyczące lokali, które mają zostać przekazane Urzędowi w państwie członkowskim, w którym znajduje się jego siedziba, oraz obiektów udostępnianych przez to państwo, jak również szczegółowe przepisy mające zastosowanie w tym państwie członkowskim do pracowników Urzędu i członków ich rodzin określa umowa w sprawie siedziby między Urzędem a państwem członkowskim, która została przez nich zawarta po uzyskaniu zgody Rady Wykonawczej.”;

58) dodaje się rozdział VIIa w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ VIIa

AKTY DELEGOWANE

Artykuł 75a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 39e i 39n, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [data wejścia w życie podstawowego aktu ustawodawczego] r.
3. Parlament Europejski lub Rada mogą w dowolnym czasie odwołać przekazanie uprawnień, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi

w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie niniejszego rozporządzenia wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

59) w art. 81 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę: 5 lat od daty wejścia w życie] r., a następnie co pięć lat, Komisja publikuje sprawozdanie na temat doświadczeń zdobytych w wyniku działalności Urzędu oraz procedur i zadań określonych w niniejszym rozporządzeniu. Sprawozdanie to zawiera między innymi ocenę:

- a) poziomu rozliczalności i przejrzystości Urzędu, w tym w odniesieniu do wykorzystania jego zasobów;
- b) skuteczności i konwergencji praktyk nadzorczych;
- c) podziału obowiązków w obszarze bezpośredniego nadzoru, w tym zasadności powierzenia Urzędowi dalszych obowiązków nadzorczych;
- d) modelu zarządzania;
- e) kwestii, czy zasoby Urzędu są odpowiednie, aby mógł on realizować powierzone mu obowiązki;
- f) funkcjonowania Wspólnego Komitetu;
- g) zastosowania klauzuli ochronnej ustanowionej w art. 38;
- h) roli Urzędu w odniesieniu do ryzyka systemowego;
- i) kwestii, czy należy uprościć i wzmocnić strukturę ESNF w celu zwiększenia spójności między poziomami makro i mikro oraz między Europejskimi Urzędami Nadzoru.

Sprawozdanie to oraz, w stosownych przypadkach, towarzyszące mu wnioski przekazuje się Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”;

b) uchyla się ust. 2–3.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012

W rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:

„1a) »istotny CCP« oznacza CCP, który uzyskał zezwolenie na mocy art. 14 i który kwalifikuje się jako istotny zgodnie z art. 22a ust. 1;

1b) »mniej istotny CCP« oznacza CCP, który uzyskał zezwolenie na mocy art. 14 i który nie jest istotnym CCP;»;

b) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) »właściwy organ« oznacza właściwy organ zdefiniowany w ustawodawstwie, o którym mowa w pkt 8 niniejszego artykułu, właściwy organ, o którym mowa w art. 10 ust. 5, właściwy organ krajowy lub organ właściwy dla CCP;»;

c) dodaje się pkt 13a, 13b i 13c w brzmieniu:

„13a) »organ właściwy dla CCP« oznacza właściwy organ krajowy dla mniej istotnych CCP lub ESMA dla istotnych CCP;

13b) »właściwy organ krajowy« oznacza organ krajowy państwa członkowskiego, w którym CCP ma siedzibę, wyznaczony zgodnie z art. 22 ust. 1;

13c) »odpowiedni organ« oznacza każdy organ, o którym mowa w art. 22d;»;

d) pkt 31 otrzymuje brzmienie:

„31) »jednostka obligacji zabezpieczonych« oznacza emitenta obligacji zabezpieczonych lub pulę aktywów stanowiących zabezpieczenie obligacji zabezpieczonych;»;

e) dodaje się pkt 32 w brzmieniu:

„32) »centralna baza danych« oznacza centralną bazę danych utworzoną przez ESMA zgodnie z art. 17c.»;

f) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 1 lit. f), art. 14 ust. 4, art. 17 ust. 3a, art. 17 ust. 3b akapit trzeci, art. 17 ust. 4 i 5, art. 21 ust. 3 akapit pierwszy, art. 21 ust. 4 akapit trzeci, art. 21 ust. 4a i 5, art. 27 ust. 3, art. 28 ust. 1, 4 i 5, art. 29 ust. 1 i 3, art. 30 ust. 1–5, art. 31 ust. 1–8, art. 32 ust. 1, z wyjątkiem dwóch ostatnich odesłań w akapicie trzecim, art. 32 ust. 2–6, art. 32 ust. 7, z wyjątkiem przedostatniego odesłania, art. 35 ust. 1, 2 i 3, art. 37 ust. 1a i 2, art. 38 ust. 1, 3 i 5, art. 41 ust. 2, art. 45a ust. 1 i 2, art. 48 ust. 3, art. 49 ust. 1, 1d i 1 g, termin »właściwy organ« odczytuje się jako »organ właściwy dla CCP«.»;

2) w art. 6a wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Na potrzeby akapitu pierwszego lit. c) i przed złożeniem wniosku, o którym mowa w akapicie pierwszym, ESMA konsultuje się z ERRS i organami właściwymi dla CCP.»;

b) ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Na warunkach określonych w ust. 1 niniejszego artykułu właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad członkami rozliczającymi i organy właściwe dla CCP mogą zwrócić się do ESMA o przedłożenie Komisji wniosku o zawieszenie obowiązku rozliczania.»;

c) ust. 8 akapit trzeci zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Na potrzeby ust. 1 akapit pierwszy lit. c) niniejszego artykułu ESMA konsultuje się z ERRS i organami właściwymi dla CCP.»;

3) w art. 6b ust. 1 akapit pierwszy formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli CCP spełnia warunki określone w art. 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23³¹, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla danego CCP wyznaczony na mocy art. 3 ust. 1 tego rozporządzenia lub organ właściwy dla CCP mogą, z własnej inicjatywy lub na wniosek właściwego organu odpowiedzialnego za nadzór nad członkiem rozliczającym CCP objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, zwrócić się do Komisji o zawieszenie obowiązku rozliczania, o którym mowa w art. 4 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do konkretnych klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym lub w odniesieniu do konkretnego rodzaju kontrahenta, jeżeli spełnione są następujące warunki:”;

4) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„1. CCP, któremu udzielono zezwolenia na rozliczanie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, przyjmuje takie instrumenty pochodne do rozliczenia na niedyskryminacyjnych i przejrzystych zasadach, w tym w odniesieniu do wymogów dotyczących zabezpieczenia i opłat za początkowe przyłączenie i opłat za dostęp, niezależnie od systemu obrotu, w którym zawierana jest transakcja.”;

b) ust. 2–6 otrzymują brzmienie:

„2. System obrotu ubiegający się o dostęp do usług CCP związanych z rozliczaniem kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym składa wnioski do CCP. We wniosku system obrotu określa kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, o których rozliczanie wnosi. System obrotu informuje o takim wniosku ESMA, organ właściwy dla CCP i organ właściwy dla systemu obrotu.

3. CCP udziela systemowi obrotu pisemnej odpowiedzi w terminie trzech miesięcy od otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 2, zezwalając na dostęp albo odmawiając dostępu.

4. CCP może odrzucić wnioski o udzielenie dostępu wyłącznie w przypadku, gdy taki dostęp miałby wpływ na sprawne i prawidłowe funkcjonowanie rynków lub powodowałby ryzyko systemowe, opierając się na kompleksowej ocenie ryzyka z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 7.

CCP nie może odrzucić wniosku z powodu ewentualnej utraty dochodów własnych lub innego podmiotu należącego do tej samej grupy.

Jeżeli CCP nie udzieli systemowi obrotu pisemnej odpowiedzi w terminie, o którym mowa w ust. 3, ESMA może powiadomić CCP i zwrócić się do niego o dodatkowe informacje.

---

³¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/23 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do kontrahentów centralnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 806/2014 i (UE) 2015/2365 oraz dyrektywy 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2007/36/WE, 2014/59/UE i (UE) 2017/1132 (Dz.U. L 22 z 22.1.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/23/oj>).

Jeżeli nie istnieją przesłanki wskazujące na to, że spełnione są warunki odmowy dostępu, o których mowa w ust. 7, ESMA może wydać decyzję zobowiązującą tego CCP do udzielenia dostępu do jego usług w terminie jednego miesiąca od powiadomienia o tej decyzji.

Jeżeli CCP odmówi dostępu do systemu obrotu, w pisemnej odpowiedzi zawiera szczegółowe wyjaśnienie powodów odmowy dostępu na podstawie kompleksowej oceny ryzyka, o której mowa w akapicie pierwszym. Po udzieleniu systemowi obrotu pisemnej odpowiedzi CCP niezwłocznie informuje na piśmie o tej decyzji ESMA i właściwe organy, o których mowa w ust. 2.

5. Jeżeli CCP odmówił dostępu, system obrotu może złożyć skargę do ESMA.

ESMA ocenia przyczyny odmowy dostępu i w terminie jednego miesiąca od daty złożenia skargi udziela systemowi obrotu uzasadnionej odpowiedzi. ESMA może konsultować się z właściwymi organami, o których mowa w ust. 2. Jeżeli ESMA stwierdzi, że CCP bezzasadnie odmówił udzielenia dostępu, w przypadku gdy nie istnieją przesłanki wskazujące na to, że spełnione są warunki odmowy dostępu, o których mowa w ust. 7, ESMA wydaje decyzję zobowiązującą CCP do udzielenia dostępu do jego usług w terminie jednego miesiąca od powiadomienia o tej decyzji.

6. CCP udzielający dostępu systemowi obrotu zapewnia, aby taki dostęp był w pełni operacyjny w terminie trzech miesięcy od daty pozytywnej odpowiedzi na wniosek o dostęp.”;

c) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Warunki określone w ust. 1 dotyczące niedyskryminacyjnego traktowania, jeśli chodzi o sposób, w jaki kontrakty będące przedmiotem obrotu w tym systemie obrotu są traktowane pod względem wymogów dotyczących zabezpieczenia i kompensowania ekonomicznie równoważnych kontraktów oraz kompensowania depozytu zabezpieczającego (cross-margining) względem skorelowanych kontraktów rozliczanych przez tego samego CCP, a także szczególne rodzaje ryzyka, które CCP muszą uwzględnić przy przeprowadzaniu kompleksowej oceny ryzyka, o której mowa w ust. 4, zostaną dokładniej określone w aktach delegowanych przyjętych zgodnie z art. 36 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 600/2014.

Przeprowadzając kompleksową ocenę ryzyka, o której mowa odpowiednio w ust. 4 i 5 niniejszego artykułu, CCP i ESMA uwzględniają odpowiednie warunki określone w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 36 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 600/2014.”;

5) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Dostęp do systemu obrotu

„1. System obrotu zapewnia, na wniosek, strumienie danych o transakcjach na niedyskryminacyjnych i przejrzystych zasadach każdemu CCP, który uzyskał zezwolenie na rozliczanie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym znajdujących się w obrocie w tym systemie, w tym w odniesieniu do opłat za początkowe przyłączenie i opłat za dostęp.

2. CCP, który zamierza uzyskać dostęp do usług systemu obrotu związanych z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem

regulowanym, składa formalny wniosek do systemu obrotu. CCP informuje o takim wniosku ESMA, organy właściwe dla systemu obrotu oraz organ właściwy dla CCP.

3. System obrotu udziela CCP pisemnej odpowiedzi w terminie trzech miesięcy od otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 2, zezwalając na dostęp albo odmawiając dostępu.

4. System obrotu może odrzucić wniosek o udzielenie dostępu wyłącznie w przypadku, gdy taki dostęp miałby wpływ na sprawne i prawidłowe funkcjonowanie rynków lub powodowałby ryzyko systemowe, opierając się na kompleksowej ocenie ryzyka z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 7.

System obrotu nie może odrzucić wniosku z powodu ewentualnej utraty dochodów własnych lub innego podmiotu należącego do tej samej grupy.

System obrotu nie może ograniczać dostępu do określonych strumieni danych o transakcjach na tej podstawie, że kontrahenci danej transakcji nie wybrali tego samego CCP, jeżeli wybrani przez nich CCP zawarli już uzgodnienie interoperacyjne na podstawie art. 51.

Jeżeli system obrotu nie udzieli CCP pisemnej odpowiedzi w terminie, o którym mowa w ust. 3, ESMA może powiadomić system obrotu i zwrócić się do niego o dodatkowe informacje.

Jeżeli nie istnieją przesłanki wskazujące na to, że spełnione są warunki odmowy dostępu, o których mowa w ust. 7, ESMA może wydać decyzję zobowiązującą ten system obrotu do udzielenia dostępu do jego usług w terminie jednego miesiąca od powiadomienia o tej decyzji.

Jeżeli system obrotu odmówi dostępu, w pisemnej odpowiedzi zawiera szczegółowe wyjaśnienie powodów odmowy dostępu na podstawie kompleksowej oceny ryzyka, o której mowa w akapicie pierwszym. Po udzieleniu CCP pisemnej odpowiedzi system obrotu niezwłocznie informuje na piśmie o tej decyzji ESMA i właściwe organy, o których mowa w ust. 2.

5. Jeżeli system obrotu odmówił dostępu, CCP może złożyć skargę do ESMA.

ESMA ocenia przyczyny odmowy dostępu i w terminie jednego miesiąca od daty złożenia skargi udziela CCP uzasadnionej odpowiedzi. Przygotowują odpowiedź, ESMA może konsultować się z właściwymi organami, o których mowa w ust. 2. Jeżeli ESMA stwierdzi, że system obrotu bezzasadnie odmówił udzielenia dostępu, w przypadku gdy nie istnieją przesłanki wskazujące na to, że spełnione są warunki odmowy dostępu, o których mowa w ust. 7, ESMA wydaje decyzję zobowiązującą system obrotu do udzielenia dostępu do jego strumieni danych o transakcjach w terminie jednego miesiąca od daty powiadomienia o tej decyzji.

6. System obrotu udzielający dostępu CCP zapewnia, aby taki dostęp był w pełni operacyjny w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania pozytywnej odpowiedzi na wniosek o dostęp.

7. Przeprowadzając kompleksową ocenę ryzyka, o której mowa odpowiednio w ust. 4 i 5 niniejszego artykułu, system obrotu i ESMA uwzględniają odpowiednie warunki określone w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 36 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 600/2014.”;

6) w art. 12 dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. ESMA jest uprawniony do nakładania grzywien i okresowych kar pieniężnych mających zastosowanie do istotnych CCP, którzy naruszyli przepisy niniejszego tytułu, zgodnie z rozdziałem IIa rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, oraz wprowadza wszelkie środki niezbędne do zapewnienia wdrożenia tych przepisów. Ponadto ESMA nakłada grzywny lub okresowe kary pieniężne na istotnych CCP podlegających obowiązkowi zgłaszania na podstawie art. 9, jeżeli zgłaszane informacje zawierają powtarzające się oczywiste błędy.”;

7) w art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy osoba prawna mająca siedzibę w Unii zamierza świadczyć usługi rozliczeniowe jako CCP, składa ona wniosek o udzielenie zezwolenia do organu właściwego dla CCP zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17.”;

8) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit pierwszy zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Bez uszczerbku dla art. 22a ust. 6, CCP występujący z wnioskiem składa wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 14 ust. 1, lub wniosek o rozszerzenie zakresu istniejącego zezwolenia, o którym mowa w art. 15 ust. 1.”;

b) ust. 3c akapit trzeci zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli organ właściwy dla CCP nie stosuje się lub nie zamierza zastosować się do opinii ESMA ani zawartych w niej warunków lub zaleceń, Rada Wykonawcza informuje o tym Radę Organów Nadzoru.”;

9) w art. 17b wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Organ właściwy dla CCP składa wniosek o wydanie opinii:

a) przez ESMA, na podstawie art. 23a ust. 2, jeśli organ właściwy dla CCP zamierza przyjąć decyzję, sprawozdanie lub inny środek w odniesieniu do art. 7, 8, 20, 21, 29–33, 35, 36, 37 i 41;

b) przez kolegium, o którym mowa w art. 18, na podstawie art. 19, jeżeli organ właściwy dla CCP zamierza przyjąć decyzję, sprawozdanie lub inny środek w odniesieniu do art. 20, 21, 30, 31, 32, 35, 37, 41, 49 i 51.”;

b) ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) w odniesieniu do art. 7, 8, 29–33, 35, 36 i 41 ESMA może przyjąć opinię zgodnie z art. 23a i art. 24a ust. 7 akapit pierwszy lit. bc) w sprawie tego projektu decyzji, sprawozdania, lub innego środka, jeżeli jest to konieczne, by wspierać konsekwentne i spójne stosowanie odpowiedniego artykułu; oraz”;

c) ust. 4 akapit trzeci zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Do celu ust. 3 akapit pierwszy lit. a) i b) niniejszego artykułu, jeżeli organ właściwy dla CCP nie stosuje się lub nie zamierza zastosować się do opinii ESMA ani zawartych w niej warunków lub zaleceń, Rada Wykonawcza informuje o tym Radę Organów Nadzoru.”;

10) w art. 17c wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„ESMA tworzy i prowadzi centralną bazę danych zgodnie z art. 35c rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Oddzielnie dla każdego CCP organ właściwy dla CCP, odpowiednie organy CCP i ESMA, a także członkowie kolegium ds. CCP, o którym mowa w art. 18, jeżeli jest to wymagane na mocy odpowiedniego artykułu (»zarejestrowani odbiorcy«), mają dostęp do wszystkich informacji i dokumentów, o których mowa w ust. 2, zarejestrowanych w centralnej bazie danych w odniesieniu do tego CCP, jeżeli jest to istotne lub konieczne do wykonywania ich obowiązków. CCP ma dostęp do centralnej bazy danych w odniesieniu do informacji i dokumentów, które przekazał do tej centralnej bazy danych, lub dokumentów przekazanych mu za pośrednictwem tej centralnej bazy danych przez któregokolwiek z zarejestrowanych odbiorców. Inni odbiorcy również przekazują określone dokumenty lub informacje do centralnej bazy danych i mają dostęp do określonych dokumentów lub informacji, jeżeli tak przewidziano w niniejszym rozporządzeniu, zarejestrowanych w centralnej bazie danych. ESMA zapewnia, aby centralna baza danych pełniła funkcje określone w niniejszym artykule. ESMA udostępnia informacje udostępniane za pośrednictwem centralnej bazy danych na podstawie niniejszego rozporządzenia każdemu organowi istotnemu do celów rozporządzenia (UE) nr 909/2014 i rozporządzenia (UE) [.../... w sprawie ostateczności rozrachunku], jeżeli jest to istotne lub konieczne do wykonywania ich obowiązków.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„CCP i zarejestrowani odbiorcy wprowadzają do centralnej bazy danych, w formacie elektronicznym, wszystkie informacje i dokumenty, w tym wnioski, decyzje, zalecenia, informacje, pytania, odpowiedzi i powiadomienia, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, o ile nie określono inaczej.

Potwierdzenie odbioru jest wysyłane za pośrednictwem centralnej bazy danych w ciągu dwóch dni roboczych od daty przedłożenia informacji lub dokumentów.

ESMA zapewnia, aby baza danych umożliwiała odczyt danych zarejestrowanych za pomocą DLT, w tym odczyt danych w rozproszonym rejestrze i dostęp do takich danych.”;

c) uchyla się ust. 3, 4, 5 i 7;

11) w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla art. 22a ust. 6, w ciągu 30 dni kalendarzowych od dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 17 ust. 2 akapit drugi lit. a), lub przed końcem okresu dostosowawczego, o którym mowa w art. 22a ust. 7, organ właściwy dla CCP powołuje kolegium w celu ułatwienia wykonywania zadań, o których mowa w art. 15, 17, 17a, 20, 21, 30, 31, 32, 35, 37, 41, 49 i 51. Kolegium temu przewodniczy i zarządza nim ESMA (»przewodniczący«).”;

b) ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) ESMA;”;

c) ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Przewodniczący decyduje o terminach posiedzeń kolegium i ustala porządek ich obrad.”;

d) w ust. 5 akapit trzeci uchyla się zdanie ostatnie;

12) art. 20 ust. 3 i 4 otrzymuje brzmienie:

„3. Zanim organ właściwy dla CCP podejmie decyzję o cofnięciu zezwolenia CCP w całości lub w części, w tym w odniesieniu do co najmniej jednej usługi lub działalności rozliczeniowej w co najmniej jednej klasie instrumentów pochodnych, papierów wartościowych, innych instrumentów finansowych lub instrumentów niefinansowych zgodnie z ust. 1, podejmuje jeden z następujących kroków:

- a) w przypadku mniej istotnego CCP zwraca się, zgodnie z art. 17b, do ESMA i kolegium, o którym mowa w art. 18, o opinię w sprawie konieczności cofnięcia, w całości lub w części, zezwolenia udzielonego CCP;
- b) w przypadku istotnego CCP konsultuje się z odpowiednimi organami tego CCP w sprawie konieczności cofnięcia zezwolenia CCP, w całości lub w części.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania w przypadku, gdy decyzja jest wymagana w trybie pilnym.

4. W przypadku mniej istotnych CCP ESMA lub którykolwiek z członków kolegium, o którym mowa w art. 18, a w przypadku istotnych CCP którykolwiek z odpowiednich organów, może w dowolnym momencie zwrócić się do organu właściwego dla CCP o zbadanie, czy dany CCP nadal spełnia warunki, na podstawie których udzielono zezwolenia.”;

13) w art. 21 ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Organ właściwy dla CCP przeprowadza co najmniej wszystkie następujące czynności w stosunku do CCP:”;

14) w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Właściwe organy wyznaczone przez państwa członkowskie”;

b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Każde państwo członkowskie wyznacza co najmniej jeden właściwy organ krajowy do wykonywania zadań i obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu w zakresie udzielania zezwoleń mniej istotnym CCP, które mają lub będą miały siedzibę na jego terytorium, i nadzoru nad nimi oraz funkcji wsparcia i pomocy, o których mowa w art. 23 ust. 3. Każde państwo członkowskie informuje o tym Komisję i ESMA.

W przypadku gdy państwo członkowskie wyznacza więcej niż jeden właściwy organ krajowy zgodnie z akapitem pierwszym, określa ono zadania poszczególnych organów i wyznacza jeden organ odpowiedzialny za koordynację współpracy i wymianę informacji z Komisją, ESMA, właściwymi organami innych państw członkowskich, EUNB i odpowiednimi członkami ESBC, gdy jest to wyraźnie przewidziane w przepisach niniejszego rozporządzenia.”;

c) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Bez uszczerbku dla art. 22a ust. 1 państwo członkowskie może wyznaczyć ESMA jako organ właściwy dla co najmniej jednego mniej istotnego CCP, który ma siedzibę na jego terytorium. W przypadku skorzystania z tej możliwości państwo członkowskie powiadamia o tym Komisję, ESMA i właściwy organ krajowy za pośrednictwem centralnej bazy danych.”;

d) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby właściwy organ krajowy posiadał uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe niezbędne do wykonywania swoich funkcji.”;

e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. ESMA publikuje na swojej stronie internetowej wykaz organów właściwych dla CCP dla każdego CCP, wyznaczonych zgodnie z niniejszym artykułem lub zidentyfikowanych zgodnie z art. 22a ust. 1.”;

15) dodaje się art. 22a–22e w brzmieniu:

„*Artykuł 22a*

Organ właściwy dla istotnych CCP

1. ESMA jest organem właściwym dla istotnych CCP i wykonuje zadania i obowiązki nadzorcze określone w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do udzielania im zezwoleń i sprawowania nad nimi nadzoru.
2. CCP uznaje się za istotnego, jeżeli spełnia co najmniej jeden z następujących warunków:
  - a) średnia wartość otwartych pozycji w transakcjach na papierach wartościowych, w tym w transakcjach finansowanych z użyciem papierów wartościowych, giełdowych instrumentach pochodnych lub instrumentach niefinansowych rozliczanych przez CCP w okresie jednego roku poprzedzającego ocenę wynosi ponad 100 mld EUR;
  - b) średnia wartość nominalna brutto otwartych transakcji na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym rozliczonych przez CCP w okresie jednego roku poprzedzającego ocenę wynosi ponad 500 mld EUR;
  - c) średni zagregowany wymóg dotyczący początkowego depozytu zabezpieczającego i składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania z tytułu rachunków posiadanych przez członków rozliczających CCP, obliczony w ujęciu netto na poziomie rachunku członka rozliczającego, w okresie jednego roku poprzedzającego ocenę, wynosi ponad 25 mld EUR;
  - d) należy do tej samej grupy co którykolwiek z poniższych podmiotów:
    - (i) CCP, który uzyskał zezwolenie na mocy art. 14, lub CCP Tier II;
    - (ii) CDPW lub system obrotu, dla których ESMA jest właściwym organem;
  - e) państwo członkowskie, w którym CCP ma siedzibę, wyznaczyło ESMA jako organ właściwy dla CCP zgodnie z art. 22 ust. 1a, w przypadku gdy wyznaczenie to ma zastosowanie do tego CCP.

ESMA ustala, czy CCP spełnia warunki pozwalające uznać go za istotnego zgodnie z niniejszym artykułem.

3. Co najmniej raz na 12 miesięcy ESMA ocenia, czy którykolwiek CCP posiadający zezwolenie spełnia co najmniej jeden z warunków określonych w ust. 2.
4. Jeżeli ESMA ustalił, że CCP, który uzyskał zezwolenie na mocy art. 14 niniejszego rozporządzenia, spełnia co najmniej jeden z warunków określonych w ust. 2 niniejszego artykułu, dany CCP kwalifikuje się jako istotny CCP. Jeżeli CCP nie podlega jeszcze nadzorowi ESMA, ESMA może wyznaczyć potencjalny okres

dostosowawczy nieprzekraczający 6 miesięcy, po upływie którego CCP zaczyna podlegać nadzorowi ESMA.

5. ESMA powiadamia danego CCP, jego właściwy organ krajowy, odpowiednie organy, EBC, w przypadku gdy CCP rozlicza instrumenty finansowe i niefinansowe denominowane w euro, oraz banki centralne emitujące najistotniejsze inne waluty unijne, w przypadku gdy CCP rozlicza instrumenty finansowe i niefinansowe denominowane w walucie innej niż euro, o wyniku ustalenia oraz o ewentualnym okresie dostosowawczym, o którym mowa w ust. 4, w terminie 2 dni roboczych od daty dokonania tego ustalenia.
6. Zanim osoba prawna mająca siedzibę w Unii wystąpi z wnioskiem o udzielenie zezwolenia zgodnie z art. 17, zwraca się do ESMA za pośrednictwem centralnej bazy danych o ustalenie, czy spełnia ona którykolwiek z warunków określonych w ust. 2 niniejszego artykułu.

W tym celu ESMA może zwrócić się do tej osoby prawnej o dalsze informacje. Osoba prawna przekazuje żądane informacje w terminie wyznaczonym przez ESMA. W terminie 20 dni roboczych od otrzymania wszystkich odpowiednich informacji ESMA ustala, czy taka osoba prawna spełnia którykolwiek z warunków, o których mowa w akapicie pierwszym.

Jeżeli ESMA stwierdzi, że dana osoba prawna spełnia co najmniej jeden z warunków określonych w ust. 2 niniejszego artykułu, osoba ta kwalifikuje się jako istotna i podlega nadzorowi ESMA, który jest odpowiedzialny za udzielenie zezwolenia temu podmiotowi zgodnie z art. 17.

Jeżeli ESMA stwierdzi, że dana osoba prawna nie spełnia żadnego z warunków określonych w ust. 2 niniejszego artykułu, kwalifikuje się ona jako mniej istotna i jest nadzorowana przez właściwe organy krajowe, o których mowa w art. 22 ust. 1, państwa członkowskiego, w którym dana osoba prawna ma siedzibę. Te właściwe organy krajowe są odpowiedzialne za udzielenie CCP zezwolenia zgodnie z art. 17. ESMA informuje, za pośrednictwem centralnej bazy danych, osobę prawną, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego, w którym osoba prawna ma siedzibę, oraz EBC, w którym podmiot prawny zamierza rozliczać instrumenty finansowe i niefinansowe denominowane w euro, lub banki centralne emitujące waluty unijne o największym znaczeniu, inne niż euro, właściwe dla instrumentów finansowych i niefinansowych, które osoba prawna zamierza rozliczać, o wynikach swojego ustalenia w terminie dwóch dni roboczych od daty dokonania tego ustalenia.

7. Jeżeli ESMA stwierdzi, że w ciągu ostatnich 36 miesięcy CCP, który został uprzednio uznany za istotny, nie spełniał żadnego z warunków określonych w ust. 2, stwierdza, że dany CCP nie kwalifikuje się już jako istotny CCP. ESMA niezwłocznie powiadamia o tym ustaleniu danego CCP, jego właściwe organy krajowe, EBC, w przypadku gdy CCP rozlicza instrumenty finansowe i niefinansowe denominowane w euro, oraz banki centralne emitujące najistotniejsze inne waluty unijne, w przypadku gdy CCP rozlicza instrumenty finansowe i niefinansowe denominowane w walucie innej niż euro. Ustalenie to staje się skuteczne po okresie dostosowawczym, który określa ESMA i który nie może przekraczać 24 miesięcy. Właściwy organ krajowy ustanawia kolegium na podstawie art. 18 przed końcem okresu dostosowawczego.
8. ESMA bez zbędnej zwłoki sporządza i publikuje na swojej stronie internetowej wykaz istotnych CCP oraz aktualizuje go.

9. ESMA pobiera od istotnych CCP opłaty za wykonywanie zadań i obowiązków nadzorczych określonych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do udzielania zezwoleń istotnym CCP i sprawowania nadzoru nad nimi oraz zgodnie z aktem delegowanym przyjętym na podstawie ust. 10.
10. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 82 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie opłat, o których mowa w ust. 9, określając:
  - a) rodzaje opłat;
  - b) czynności, za które opłaty są pobierane;
  - c) metody obliczania opłat; oraz
  - d) sposób uiszczania opłat.

Artykuł 22b

Przepisy szczegółowe dotyczące istotnych CCP

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 18 nie ustanawia się kolegium dla istotnych CCP. Jeżeli w odniesieniu do CCP, który stanie się istotny, ustanowiono kolegium na podstawie art. 18, takie kolegium zostaje rozwiązane najpóźniej w ciągu roku od zakwalifikowania CCP jako istotnego CCP.

W odniesieniu do istotnego CCP procedury, o których mowa w art. 7e, 15a, 17, 17a, 17c, 20, 21, 24, 30, 31, 32, 35, 37, 41 i 49, mają zastosowanie bez udziału kolegium.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 6a, 6b, 17, 17a, 17c, 20, 21, 24, 28, 29, 31, 32, 35, 38, 41, 48, 49 i 49a wszelkie wymogi zobowiązujące CCP lub organ właściwy dla CCP do interakcji z ESMA lub zobowiązujące ESMA do interakcji z CCP lub organem właściwym dla CCP, o których mowa w tych artykułach, nie mają zastosowania do istotnych CCP.
3. Art. 17b nie ma zastosowania do istotnych CCP.

Artykuł 22c

Uprawnienia ESMA wobec istotnych CCP na mocy niniejszego rozporządzenia

1. ESMA jest odpowiedzialny za wykonywanie swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia w zakresie udzielania zezwoleń istotnym CCP i sprawowania nadzoru nad nimi.
2. ESMA zapewnia w sposób ciągły przestrzeganie przez istotnych CCP art. 7, 7e, 8, 14–17c, 20, 21 i 24 oraz tytułów IV i V.
3. ESMA przyznaje się uprawnienia niezbędne do wykonywania jego funkcji wobec istotnych CCP na mocy niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

ESMA korzysta z tych uprawnień wobec istotnych CCP oraz, w przypadkach określonych w niniejszym rozporządzeniu, wobec podmiotów powiązanych, w tym do celów:

- a) sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem wymogów niniejszego rozporządzenia przez istotne CCP;

- b) przyjmowania decyzji i przeprowadzania ocen nadzorczych oraz wprowadzania środków w odniesieniu do art. 7, 7e, 8, 14–17c, 20, 21 i 24 oraz tytułów IV i V;
- c) zwracania się do istotnych CCP i powiązanych stron trzecich, którym ci CCP zlecieli funkcje lub czynności operacyjne na zasadzie outsourcingu, o dostarczenie, w terminie przewidzianym we wniosku, wszystkich istotnych informacji lub danych umożliwiających ESMA monitorowanie świadczenia przez tych CCP usług rozliczeniowych i prowadzenia przez nich działalności rozliczeniowej oraz wykonywanie zadań i obowiązków ESMA wynikających z niniejszego rozporządzenia. Odbiorca takiego wniosku przekazuje ESMA w wyznaczonym terminie wszystkie informacje, o które zwrócił się ESMA. Wniosek o udzielenie informacji może mieć charakter okresowy lub jednorazowy;
- d) wymagania od biegłych rewidentów istotnych CCP dostarczenia informacji lub danych;
- e) przyjmowania decyzji o nałożeniu grzywny, jeżeli istotny CCP umyślnie lub w wyniku zaniedbania dopuścił się jednego z naruszeń wymienionych w załączniku V. Takie grzywny wynoszą maksymalnie dwukrotność kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia, jeżeli można je ustalić, lub maksymalnie 10 % całkowitego rocznego obrotu osoby prawnej w poprzednim roku obrotowym i mogą uwzględniać okoliczności obciążające lub łagodzące zgodnie z odpowiednimi współczynnikami określonymi w załączniku IV;
- f) przyjęcia decyzji zobowiązującej istotnego CCP do zaprzestania naruszenia wymienionego w załączniku V.

4. Ponadto do celów wykonywania swoich zadań dotyczących istotnych CCP ESMA jest uprawniony do stosowania środków tymczasowych określonych w akapicie drugim w każdej z następujących okoliczności:

- a) ESMA uzyskał dowody wskazujące na to, że dany podmiot narusza lub może naruszyć wymogi regulujące jego działalność w ciągu najbliższych trzech miesięcy;
- b) ESMA posiada dowody na to, że uzgodnienia, strategie, procesy i mechanizmy wdrożone przez podmiot nie zapewniają należytego zarządzania i zabezpieczenia przed ryzykiem.

Do celów akapitu pierwszego ESMA posiada w szczególności uprawnienia do stosowania następujących środków tymczasowych:

- a) wymaganie, aby uzgodnienia, strategie, procesy i mechanizmy stosowane przez podmiot były odpowiednio dostosowywane w celu zapewnienia należytego zarządzania i zabezpieczenia przed ryzykiem;
- b) zobowiązanie istotnego CCP do zwołania zgromadzenia akcjonariuszy lub, jeżeli istotny CCP nie spełni tego wymogu, zwołania zgromadzenia akcjonariuszy samodzielnie. W obu przypadkach ESMA ustala porządek obrad obejmujący ewentualne decyzje, których przyjęcie mają rozważyć akcjonariusze;

- c) zobowiązanie podmiotów do przedstawienia planu przywrócenia zgodności z wymogami nadzorczymi i określenia terminu jego wdrożenia, w tym poprawienie zakresu i terminu tego planu;
- d) ograniczenie działalności, operacji lub sieci podmiotu lub żądanie zbycia działalności, która stwarza nadmierne ryzyko dla jego stabilności;
- e) zobowiązanie CCP do ograniczenia ryzyka związanego z naruszeniem lub prawdopodobnym naruszeniem wymogów niniejszego rozporządzenia oraz nieodłącznego ryzyka związanego z działalnością, produktami i systemami podmiotu;
- f) nakładanie dodatkowych wymogów sprawozdawczych lub wymogów prowadzenia częstszej sprawozdawczości;
- g) wymaganie ujawniania dodatkowych informacji;
- h) żądanie zawieszenia członków organu zarządzającego podmiotów, którzy to członkowie nie spełniają wymogów regulujących ich działalność określonych w niniejszym rozporządzeniu.

W decyzjach ESMA przedstawia się powody, z których zostały one przyjęte.

- 5. ESMA odmawia wyznaczenia osoby lub osób, o których mowa w art. 27, lub cofa takie wyznaczenie, jeżeli nie jest przekonany, że dana osoba cieszy się wystarczająco nieposzlakowaną opinią, lub jeżeli istnieją obiektywne i możliwe do wykazania powody, by sądzić, że wyznaczenie lub proponowane zmiany stanowiłyby zagrożenie dla należytego i ostrożnego zarządzania podmiotem, odpowiedniego uwzględnienia interesów klientów oraz integralności rynku.
- 6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 82 w celu zmiany wykazu naruszeń zawartego w załączniku V, jeżeli jest to konieczne do uwzględnienia zmian wymogów dotyczących CCP na mocy niniejszego rozporządzenia, a w szczególności zmian określonych w art. 7, 9, 16 oraz tytułach IV i V, lub jeżeli jest to konieczne do zapewnienia, aby naruszenia określone w załączniku III odpowiadały wymogom określonym w niniejszym rozporządzeniu, a w szczególności w art. 7, 9, 16 oraz tytułach IV i V.

Artykuł 22d

Odpowiednie organy właściwe dla istotnych CCP

W procesie udzielania zezwolenia istotnemu CCP i sprawowania nad nim nadzoru przez organ właściwy dla CCP zaangażowane są następujące podmioty, które określa się jako odpowiednie organy właściwe dla takiego CCP:

- a) właściwy organ krajowy państwa członkowskiego, w którym istotny CCP ma siedzibę;
- b) właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad członkami rozliczającymi istotnego CCP, którzy mają siedzibę w trzech państwach członkowskich, a którzy przekazują łącznie w okresie jednego roku największe składki do funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, o którym mowa w art. 42 niniejszego rozporządzenia, w tym – w odpowiednich przypadkach – EBC w kontekście zadań dotyczących nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego, powierzonych mu zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013;

- c) właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad systemami obrotu obsługiwanyymi przez istotnego CCP;
- d) właściwe organy sprawujące nadzór nad centralnymi depozytami papierów wartościowych, do których dany istotny CCP jest przyłączony;
- e) EBC, w przypadku gdy istotny CCP rozlicza lub zamierza rozliczać instrumenty finansowe i niefinansowe denominowane w euro;
- f) banki centralne emitujące waluty Unii o największym znaczeniu, inne niż euro, dla instrumentów finansowych i niefinansowych, które są lub mają być rozliczane przez istotnego CCP.

Artykuł 22e

Konsultacje z emisyjnymi bankami centralnymi dotyczące istotnych CCP

1. W odniesieniu do ocen nadzorczych przeprowadzanych w związku z art. 41, 44, 46, 49, 50 i 54 oraz decyzji przyjmowanych na mocy tych artykułów w odniesieniu do istotnych CCP, przed zakończeniem oceny Rada Wykonawcza konsultuje się z emisyjnymi bankami centralnymi, o których mowa w art. 22d lit. e) i f). Każdy emisyjny bank centralny może udzielić odpowiedzi. Jeżeli emisyjny bank centralny postanowi udzielić odpowiedzi, odpowiedzi udziela w terminie 10 dni roboczych od otrzymania projektu decyzji. W sytuacjach nadzwyczajnych termin ten nie przekracza 24 godzin. Jeżeli emisyjny bank centralny proponuje zmiany w ocenach przeprowadzanych w związku z art. 41, 44, 46, 49, 50 i 54 lub w projektach decyzji przyjmowanych na mocy tych artykułów lub wyraża sprzeciw wobec tych ocen lub projektów decyzji, przedstawia pełne i szczegółowe pisemne uzasadnienie. Po zakończeniu okresu konsultacji Rada Wykonawcza należycie uwzględnia odpowiedzi i wszelkie zmiany proponowane przez emisyjne banki centralne oraz przekazuje emisyjnemu bankowi centralnemu swoją ocenę.
  2. Jeżeli Rada Wykonawcza nie odzwierciedla w swojej decyzji zmian zaproponowanych przez emisyjny bank centralny, informuje ten emisyjny bank centralny na piśmie, podając pełne uzasadnienie, dlaczego nie uwzględniono zmian zaproponowanych przez ten bank, i przedstawiając wyjaśnienie wszelkich odstępstw od tych zmian.”;
- 16) w art. 23 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. W odniesieniu do każdego istotnego CCP ESMA i odpowiednie organy dokonują uzgodnień dotyczących współpracy określonych w art. 8a rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, w tym w odniesieniu do bezpośredniego nadzoru ESMA nad CCP. Takie uzgodnienia odzwierciedlają podział kompetencji i obowiązków zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i określają praktyczne warunki współpracy w kontekście wykonywania przez ESMA jego kompetencji i obowiązków w odniesieniu do istotnych CCP. W szczególności takie ustalenia mogą obejmować wsparcie i pomoc ze strony odpowiednich organów, stosownie do przypadku, w odniesieniu do wszystkich następujących kwestii:
- a) wykonywanie zadań nadzorczych wobec istotnego CCP, w tym prowadzenie dochodzeń i kontroli w miejscu prowadzenia działalności;
  - b) przygotowanie decyzji, sprawozdań lub innych środków na podstawie niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do istotnego CCP, w tym w przypadkach określonych w art. 14, 15, 17, 17a, 20, 21, 24, 30, 31, 32, 35, 37, 41, 49, 49a i 51;

- c) wszelkie zadania nadzorcze mające na celu zapewnienie stabilności finansowej oraz monitorowanie odporności operacyjnej i zachowania rynkowego istotnego CCP, w tym testy warunków skrajnych;
- d) reagowanie na sytuacje nadzwyczajne związane z istotnym CCP.”;
- 17) w art. 23a wprowadza się następujące zmiany:
- a) tytuł otrzymuje brzmienie:
„Współpraca nadzorcza między właściwymi organami krajowymi a ESMA w odniesieniu do mniej istotnych CCP”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Właściwe organy przedkładają ESMA do zaopiniowania projekty decyzji, sprawozdań lub innych środków przed przyjęciem aktu lub środka na mocy art. 7, 8 i 14, art. 15 ust. 1 akapit drugi, art. 21, art. 29–33 i art. 35, 36, 37, 41 oraz, z wyjątkiem przypadków, gdy daną decyzję należy podjąć w trybie pilnym, na mocy art. 20.
- Właściwe organy mogą również przedłożyć ESMA do zaopiniowania projekty decyzji przed przyjęciem dowolnego innego aktu lub środka zgodnie z ich obowiązkami na mocy art. 22 ust. 1. Wszelkie opinie, decyzje, uwagi, zatwierdzenia lub inne środki ESMA przyjmuje się zgodnie z art. 46a rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

dotyczące CCP oraz zapewnienia skutecznej wymiany informacji między właściwymi organami, kolegiami, o których mowa w art. 18 niniejszego rozporządzenia oraz organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4. W sytuacji nadzwyczajnej, z wyjątkiem sytuacji, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje lub podjął działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do CCP na podstawie art. 21 rozporządzenia (UE) 2021/23, w celu koordynacji odpowiedzi właściwych organów można zwołać następujące posiedzenia ad hoc:

- a) posiedzenia ad hoc Rady Wykonawczej, zwoływane przez jej Przewodniczącego z własnej inicjatywy lub na wniosek dwóch członków Rady Wykonawczej lub Rady Organów Nadzoru;
- b) posiedzenia ad hoc z udziałem odpowiednich organów właściwych dla istotnych CCP, zwoływane przez Radę Wykonawczą.”;
- c) w ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:
  - (i) lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) każdego członka kolegium, o którym mowa w art. 18, którego jeszcze nie uwzględniono na podstawie lit. a)–d) niniejszego ustępu;”;
  - (ii) dodaje się lit. g) w brzmieniu:

„wszelkie odpowiednie organy właściwe dla istotnych CCP, których jeszcze uwzględniono na podstawie lit. a)–e).”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeżeli zwołano posiedzenie ad hoc zgodnie z ust. 4, Rada Wykonawcza informuje o tym EUNB, EIOPA, ERRS, Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji ustanowioną na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 i Komisję, które to organy również zaprasza się do udziału w tym posiedzeniu na ich wniosek.

Jeżeli posiedzenie odbywa się w następstwie sytuacji nadzwyczajnej określonej w ust. 1 lit. c), Rada Wykonawcza zaprasza do udziału w nim odpowiednie emisyjne banki centralne.”;

d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. ESMA może wydawać zalecenia na podstawie art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 skierowane do właściwego organu lub właściwych organów, zalecając im przyjęcie tymczasowych lub stałych decyzji nadzorczych zgodnie z wymogami określonymi w art. 16 oraz w tytułach IV i V niniejszego rozporządzenia w celu uniknięcia lub ograniczenia istotnych negatywnych skutków dla stabilności finansowej Unii. ESMA może wydawać takie zalecenia wyłącznie w przypadku, gdy sytuacja ta dotyczy więcej niż jednego CCP, który uzyskał zezwolenie zgodnie z art. 14, lub gdy wydarzenia na skalę unijną destabilizują transgraniczne rynki objęte rozliczaniem centralnym.”;

19) w rozdziale 3A tytuł otrzymuje brzmienie:

„**Zadania nadzorcze w odniesieniu do CCP**”;

20) w art. 24a wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Zadania nadzorcze w odniesieniu do CCP”;

b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. ESMA zgodnie z art. 46a rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 podejmuje wszelkie decyzje i wykonuje wszelkie zadania powierzone mu na mocy niniejszego rozporządzenia, a w szczególności zadania określone w ust. 10 i 11 niniejszego artykułu.”;

c) uchyla się ust. 2–6;

d) w ust. 7 wprowadza się następujące zmiany:

(i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„W odniesieniu do CCP ESMA:”;

(ii) uchyla się lit. a), b) i ba);

(iii) lit. bc) otrzymuje brzmienie:

„bc) w odniesieniu do mniej istotnych CCP, przyjmuje opinie zgodnie z art. 17 i 17b, dokonuje zatwierdzeń zgodnie z art. 49 i przyjmuje decyzje zgodnie z art. 49a oraz, w odniesieniu do istotnych CCP, podejmuje wszelkie decyzje lub inne środki zgodnie z art. 22c;”;

(iv) uchyla się lit. be);

e) uchyla się ust. 8 i 9;

f) ust. 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„10. Rada Wykonawcza, w odniesieniu do CCP z państw trzecich, podejmuje decyzje i wykonuje zadania powierzone ESMA w art. 25, 25a, 25b, 25f–25q oraz art. 85 ust. 6.

11. Rada Wykonawcza, w odniesieniu do CCP z państw trzecich, udostępnia kolegium ds. CCP z państw trzecich, o którym mowa w art. 25c, porządki swoich posiedzeń, przed tymi posiedzeniami, protokoły tych posiedzeń, kompletne projekty decyzji, jakie planuje przyjąć, oraz ostateczne decyzje przyjęte przez Radę Wykonawczą.”;

g) uchyla się ust. 12 i 13;

21) art. 24b ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Jeżeli Rada Wykonawcza nie odzwierciedla w swojej decyzji zmian zaproponowanych przez emisyjny bank centralny, informuje ten emisyjny bank centralny na piśmie, podając pełne uzasadnienie, dlaczego nie uwzględniono zmian zaproponowanych przez ten bank, i przedstawiając wyjaśnienie wszelkich odstępstw od tych zmian.

3. W odniesieniu do decyzji podejmowanych na mocy art. 25 ust. 2c i art. 85 ust. 6 Rada Wykonawcza dąży do uzyskania zgody emisyjnych banków centralnych, o których mowa w art. 25 ust. 3 lit. f), w sprawach, które dotyczą walut emitowanych przez te banki. Uznaje się, że każdy emisyjny bank centralny wyraził zgodę, chyba że w terminie 10 dni roboczych od dnia przekazania projektu decyzji bank taki zaproponuje zmiany lub wyrazi sprzeciw. Jeżeli emisyjny bank centralny zaproponuje zmiany w projekcie decyzji lub wyrazi wobec niego sprzeciw, przedstawia pełne i szczegółowe pisemne uzasadnienie. Jeżeli emisyjny bank centralny zaproponuje zmiany w odniesieniu do spraw, które dotyczą waluty przez

niego emitowanej, w decyzji wprowadza się zmiany odnoszące się do tych spraw. Jeżeli emisyjny bank centralny zgłosi sprzeciw w odniesieniu do spraw, które dotyczą waluty przez niego emitowanej, spraw tych nie ujmuje się w decyzji.”;

- 22) uchyla się art. 24c;
- 23) art. 24d otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 24d

**Podejmowanie decyzji w ramach Rady Wykonawczej w odniesieniu do CCP
z państw trzecich**

W przypadku gdy Rada Wykonawcza podejmuje decyzje lub przyjmuje inne środki na podstawie art. 25 ust. 2, art. 25 ust. 2a, art. 25 ust. 2b, art. 25 ust. 2c, art. 25 ust. 5, art. 25p, art. 85 ust. 6, art. 89 ust. 3b, a w przypadku CCP Tier II również zgodnie z art. 25a, 25b, 25f–25o, 25q, 41, 44, 46, 50 i 54, Rada Wykonawcza podejmuje takie decyzje i przyjmuje takie środki w terminie 10 dni roboczych.

W przypadku gdy Rada Wykonawcza podejmuje decyzje lub przyjmuje środki na podstawie artykułów innych niż te, o których mowa w akapicie pierwszym, w tym art. 22c, podejmuje takie decyzje i przyjmuje środki w terminie trzech dni roboczych.”;

- 24) uchyla się art. 24e;
- 25) w art. 25c wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) Przewodniczący Rady Wykonawczej, który przewodniczy kolegium;”;

b) uchyla się ust. 2 lit. b);

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Członkowie kolegium mogą zwrócić się do Rady Wykonawczej z wnioskiem o to, by Rada przedyskutowała szczegółowe kwestie dotyczące CCP mającego siedzibę w państwie trzecim. Wniosek taki składany jest na piśmie i zawiera szczegółowe uzasadnienie. Rada Wykonawcza należycie rozpatruje takie wnioski i udziela stosownej odpowiedzi.”;

- 26) w art. 54 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. Uzgodnienie interoperacyjne lub jakakolwiek istotna zmiana uzgodnienia interoperacyjnego zatwierdzonego na mocy tytułu V podlega uprzedniemu zatwierdzeniu przez ESMA.

2. ESMA zatwierdza uzgodnienie interoperacyjne wyłącznie wówczas, gdy zainteresowani CCP uzyskali zezwolenie na rozliczanie na podstawie procedury określonej w art. 17 lub zostali uznani na podstawie art. 25, lub posiadają przez okres co najmniej trzech lat zezwolenie udzielone w ramach istniejącego wcześniej krajowego systemu udzielania zezwoleń, wymogi ustanowione w art. 52 są spełnione, a warunki techniczne rozliczania transakcji na warunkach uzgodnienia umożliwiają sprawne i prawidłowe funkcjonowanie rynków finansowych, natomiast samo uzgodnienie nie zmniejsza skuteczności nadzoru.

3. Jeżeli ESMA uzna, że wymogi ustanowione w ust. 2 nie są spełnione, przedstawia innym właściwym organom i zainteresowanym CCP pisemne wyjaśnienie swoich ustaleń dotyczących ryzyka.”;

- b) uchyla się ust. 4;
- c) ust. 5 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„ESMA, po konsultacji z członkami ESBC i ERRS, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania wymogów dla CCP w zakresie odpowiedniego zarządzania ryzykiem wynikającym z uzgodnień interoperacyjnych. W tym celu ESMA ocenia, czy zawarte w nich przepisy są odpowiednie w przypadku uzgodnień interoperacyjnych obejmujących wszystkie rodzaje produktów lub kontraktów, w tym kontrakty pochodne oraz instrumenty niefinansowe.”;

- 27) uchyla się art. 60–63;
- 28) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 64

Środki nadzorcze

Jeżeli w trakcie wykonywania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia ESMA stwierdzi, że istnieją poważne przesłanki świadczące o możliwości istnienia faktów mogących stanowić co najmniej jedno z naruszeń wymienionych w załączniku I, ESMA podejmuje działania zgodnie z art. 39e rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- 29) art. 65 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli ESMA stwierdzi, że repozytorium transakcji w sposób zamierzony lub w wyniku zaniedbania dopuściło się jednego z naruszeń wymienionych w załączniku I, podejmuje działania zgodnie z art. 39f rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, przyjmując decyzję o nałożeniu grzywny zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu i rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.”;

- 30) uchyla się art. 66–69;
- 31) art. 72 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. ESMA pobiera od repozytoriów transakcji opłaty zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, art. 39n rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 i aktami delegowanymi przyjętymi zgodnie z ust. 3.

2. Wysokość opłaty pobieranej od repozytorium transakcji jest proporcjonalna do obrotu danego repozytorium transakcji oraz rodzaju rejestracji i sprawowanego przez ESMA nadzoru.”;

- 32) art. 73 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 73

Środki nadzorcze stosowane przez ESMA

Jeżeli ESMA stwierdzi, że repozytorium transakcji dopuściło się jednego z naruszeń wymienionych w załączniku I, podejmuje co najmniej jedną z decyzji, o których mowa w art. 39h rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- 33) art. 74 ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Takie określone zadania nadzorcze mogą w szczególności obejmować prawo do wystosowywania wniosków o udzielenie informacji i do prowadzenia dochodzeń i kontroli na miejscu zgodnie z art. 39b–39d rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- 34) w art. 82 wprowadza się następujące zmiany:
- a) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 22a ust. 10 i art. 22c ust. 6, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.”;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 1 ust. 6, art. 3 ust. 5, art. 4 ust. 3a, art. 7a ust. 7, art. 11 ust. 3a, art. 11 ust. 12a, art. 22a ust. 10, art. 22c ust. 6, art. 25 ust. 2a, art. 25 ust. 6a, art. 25a ust. 3, art. 25d ust. 3, art. 25i ust. 7, art. 25o, art. 70 i art. 72 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.”;
- c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 1 ust. 6, art. 3 ust. 5, art. 4 ust. 3a, art. 7a ust. 7, art. 11 ust. 3a, art. 11 ust. 12a, art. 22a ust. 10, art. 22c ust. 6, art. 25 ust. 2a, art. 25 ust. 6a, art. 25a ust. 3, art. 25d ust. 3, art. 25i ust. 7, art. 25o, art. 70 lub art. 72 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Okres ten jest przedłużany o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;
- 35) art. 84 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Właściwe organy, ESMA i inne stosowne organy bez zbędnej zwłoki wymieniają między sobą informacje wymagane do celów wykonywania ich obowiązków.
2. Właściwe organy, ESMA, inne organy i inne podmioty bądź osoby fizyczne i prawne otrzymujące informacje poufne w ramach obowiązków wykonywanych na mocy niniejszego rozporządzenia wykorzystują je wyłącznie w ramach wykonywania swoich obowiązków.”;
- 36) art. 88 ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:
„c) CCP, którzy uzyskali zezwolenia na świadczenie usług lub prowadzenie działalności w Unii i którzy są osobami prawnymi mającymi siedzibę w Unii, a także usługi, które mogą świadczyć, i działalność, którą mogą prowadzić, w tym klasy instrumentów finansowych lub niefinansowych objętych uzyskanym przez nich zezwoleniem;”;
- 37) w art. 89 dodaje się ust. 14 w brzmieniu:
„14. Po wejściu w życie zmian w art. 24a Przewodniczący komitetu nadzorczego ds. CCP i niezależni członkowie powołani zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/2099 nadal uczestniczą w pracach ESMA związanych z nadzorem nad CCP i regulacją CCP do końca swojej kadencji lub do czasu podjęcia przez nich dobrowolnej decyzji o rezygnacji, w zależności od tego, która z tych dat będzie wcześniejsza.”;

- 38) uchyla się art. 90;
- 39) w załączniku IV do rozporządzenia (UE) nr 648/2012 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.
- 40) załącznik V do rozporządzenia (UE) nr 648/2012 zastępuje się załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 600/2014

W rozporządzeniu (UE) nr 600/2014 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:
  - a) w ust. 1 dodaje się lit. h)–j) w brzmieniu:
    - „h) udzielania zezwoleń systemom obrotu, w tym istotnym systemom obrotu, prowadzenia tych systemów i sprawowania nad nimi nadzoru;
    - i) udzielania zezwoleń ogólnoeuropejskim operatorom rynku („PEMO”) i sprawowania nadzoru nad nimi;
    - j) kontroli zarządzania pozycjami i sprawozdań dotyczących pozycji dla systemów obrotu.”;
  - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do firm inwestycyjnych posiadających zezwolenie na mocy dyrektywy 2014/65/UE i instytucji kredytowych posiadających zezwolenie na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE*, gdy świadczą usługi inwestycyjne lub prowadzą działalność inwestycyjną, do operatorów rynku i PEMO, w tym do wszystkich systemów obrotu, które prowadzą.”;
  - c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Tytuł VI niniejszego rozporządzenia stosuje się również do CDPW, CCP, innych systemów rozliczeń i osób posiadających prawa własności do wskaźników.”;
  - d) ust. 5b otrzymuje brzmienie:

„5b. Wszystkie systemy wielostronne działają zgodnie z przepisami tytułu Ia rozdział 1 niniejszego rozporządzenia dotyczącymi rynków regulowanych albo zgodnie z przepisami tytułu Ia rozdział 2 niniejszego rozporządzenia dotyczącymi MTF lub OTF.
- 2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:
  - a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
    - (i) pkt 8a otrzymuje brzmienie:

---

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338. ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).”;

- „8a) »rynek rozwoju MŚP« oznacza MTF, która została zarejestrowana jako rynek rozwoju MŚP zgodnie z art. 2y;”;
- (ii) dodaje się pkt 8b w brzmieniu:
- „8b) »małe i średnie przedsiębiorstwa« lub »MŚP« oznaczają przedsiębiorstwa o średniej rynkowej kapitalizacji mniejszej niż 200 000 000 EUR na podstawie notowań z końca roku w trzech ostatnich latach kalendarzowych;”;
- (iii) pkt 10 otrzymuje brzmienie:
- „10) »operator rynku« oznacza osobę lub osoby, które zarządzają działalnością rynku regulowanego lub ją prowadzą;”;
- (iv) dodaje się pkt 10a w brzmieniu:
- „10a) »ogólnoeuropejski operator rynku« lub »PEMO« oznacza osobę lub osoby, które zarządzają więcej niż jednym systemem obrotu lub prowadzą więcej niż jeden system obrotu w więcej niż jednym państwie członkowskim oraz posiadają zezwolenie i działają zgodnie z tytułem Ia rozdział 3 niniejszego rozporządzenia;”;
- (v) pkt 13–16 otrzymują brzmienie:
- „13) »rynek regulowany« oznacza system wielostronny prowadzony lub zarządzany przez operatora rynku lub PEMO, który kojarzy lub ułatwia kojarzenie wielu składanych przez osoby trzecie deklaracji gotowości do zakupu i sprzedaży instrumentów finansowych – w systemie i zgodnie ze swoimi zasadami niemającymi charakteru uznaniowego – w sposób skutkujący zawarciem kontraktu obejmującego instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu zgodnie z jego zasadami lub systemami;
- 14) »wielostronna platforma obrotu« lub »MTF« oznacza wielostronny system prowadzony przez firmę inwestycyjną lub operatora rynku lub PEMO, który kojarzy wiele składanych przez osoby trzecie deklaracji gotowości do zakupu i sprzedaży instrumentów finansowych – w systemie i zgodnie z zasadami niemającymi charakteru uznaniowego – w sposób skutkujący zawarciem kontraktu;
- 15) »zorganizowana platforma obrotu« lub »OTF« oznacza system wielostronny niebędący rynkiem regulowanym ani MTF, w ramach którego umożliwia się interakcję wielu składanych przez osoby trzecie deklaracji gotowości do zakupu i sprzedaży obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji lub instrumentów pochodnych, w sposób skutkujący zawarciem kontraktu;
- 16) »system obrotu« oznacza rynek regulowany, MTF lub OTF;”;
- (vi) dodaje się pkt 16b–16d w brzmieniu:
- „16b) »istotny system obrotu« oznacza system obrotu uznany za istotny zgodnie z art. 38fa;

- 16c) »grupa« oznacza grupę zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 34 dyrektywy 2014/65/UE;
- 16d) »bezpośredni dostęp elektroniczny« oznacza bezpośredni dostęp elektroniczny zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 41 dyrektywy 2014/65/UE;”;
- (vii) pkt 18 otrzymuje brzmienie:
- „18) »właściwy organ« oznacza którykolwiek z poniższych:
- a) właściwy organ zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 26 dyrektywy 2014/65/UE;
- b) EUNGiPW, w przypadkach określonych w art. 38fa oraz w art. 2q ust. 1, art. 2r ust. 1 i art. 2t ust. 1;
- c) EUNGiPW w odniesieniu do udzielania zezwoleń dostawcom usług w zakresie udostępniania informacji i sprawowania nadzoru nad nimi, z wyjątkiem zatwierdzonych mechanizmów sprawozdawczych (ARM) i zatwierdzonych podmiotów publikujących (APA) objętych odstępstwem zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu;”;
- (viii) dodaje się pkt 18a w brzmieniu:
- „18a) »krajowy organ nadzoru« oznacza organ wyznaczony zgodnie z art. 67 dyrektywy 2014/65/UE państwa członkowskiego, w którym znajduje się lub prowadzony jest system obrotu, w przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem zgodnie z art. 38fa;”;
- (ix) pkt 20 otrzymuje brzmienie:
- „20) »oddział« oznacza miejsce prowadzenia działalności inne niż siedziba, które stanowi część firmy inwestycyjnej lub rynku regulowanego, które nie posiada osobowości prawnej i z którego świadczone są usługi lub w którym prowadzona jest działalność, na które to usługi i działalność firma inwestycyjna lub rynek regulowany uzyskały zezwolenie; wszystkie miejsca prowadzenia działalności utworzone w tym samym państwie członkowskim przez daną firmę inwestycyjną lub rynek regulowany z siedzibą główną w innym państwie członkowskim traktuje się jako jeden oddział;”;
- (x) dodaje się pkt 20a w brzmieniu:
- „20a) »znaczny pakiet akcji« oznacza posiadany bezpośrednio lub pośrednio pakiet akcji lub udział w operatorze rynku, stanowiący 10 % lub więcej kapitału bądź praw głosu, jak określono w art. 9 i 10 dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady*, uwzględniając warunki dotyczące ich agregacji określone w art. 12 ust. 4 i 5 tej dyrektywy, bądź też taki, który umożliwia wywieranie znaczącego wpływu na zarządzanie danym operatorem rynku;”;
- (xi) pkt 31 otrzymuje brzmienie:

„31) »CCP« oznacza CCP zdefiniowanego w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;”;

(xii) dodaje się pkt 31a w brzmieniu:

„31a) »centralny depozyt papierów wartościowych« lub »CDPW« oznacza centralny depozyt papierów wartościowych zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 909/2014;”;

(xiii) pkt 36b otrzymuje brzmienie:

„36b) »podstawowe dane rynkowe« oznaczają:

- a) wszystkie następujące dane dotyczące danej akcji lub danego funduszu inwestycyjnego typu ETF dla dowolnego znacznika czasu:
  - (i) w przypadku arkuszy zleceń realizowanych w trybie notowań ciągłych – pięć najlepszych ofert kupna i sprzedaży wraz z odpowiadającym im wolumenem;
  - (ii) w przypadku aukcyjnych systemów transakcyjnych – cenę, po której system najlepiej zrealizowałby założenia swojego algorytmu obrotu, oraz wolumen, który uczestnicy tego systemu mogliby potencjalnie zrealizować po tej cenie;
  - (iia) w przypadku podmiotów systematycznie internalizujących transakcje – pięć najlepszych kwotowań kupna i sprzedaży opublikowanych zgodnie z art. 14 wraz z odpowiadającym im wolumenem;
  - (iii) cenę, po jakiej zrealizowano transakcję, i wolumen zrealizowany po tej cenie;
  - (iiia) cenę zamknięcia ważoną wolumenem wynikającą ze wszystkich aukcji zamknięcia obsługiwanych przez systemy obrotu będące podmiotami przekazującymi dane;
  - (iv) w przypadku transakcji – rodzaj systemu transakcyjnego oraz obowiązujące zwolnienia i odroczenia;
  - (v) kod identyfikacyjny rynku jednoznacznie identyfikujący system obrotu oraz, w przypadku innych systemów wykonywania zleceń, kod identyfikacyjny identyfikujący rodzaj systemu wykonywania zleceń;
  - (vi) standardowy identyfikator instrumentu, który ma zastosowanie we wszystkich systemach wykonywania zleceń;

- (vii) informacje dotyczące znacznika czasu w odniesieniu do następujących elementów, stosownie do przypadku:
  - 1) wykonanie transakcji i wszelkie jej zmiany;
  - 2) wpis pięciu najlepszych ofert kupna i sprzedaży do arkusza zleceń;
  - 3) w przypadku aukcyjnego systemu transakcyjnego – wskazanie cen lub wolumenów;
  - 4) publikacja przez systemy obrotu elementów wymienionych w pkt 1, 2 i 3;
  - 5) wpis pięciu najlepszych kwotowań kupna i sprzedaży dokonany przez podmiot systematycznie internalizujący transakcje;
  - 6) rozpowszechnianie podstawowych danych rynkowych;
- b) wszystkie następujące dane dotyczące danej obligacji lub danego instrumentu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym dla dowolnego znacznika czasu:
  - (i) cena, po jakiej zrealizowano transakcję, oraz ilość lub wielkość zrealizowana po tej cenie;
  - (ii) kod identyfikacyjny rynku jednoznacznie identyfikujący system obrotu oraz, w przypadku innych systemów wykonywania zleceń, kod identyfikacyjny identyfikujący rodzaj systemu wykonywania zleceń;
  - (iii) w przypadku obligacji – standardowy identyfikator instrumentu, który ma zastosowanie we wszystkich systemach wykonywania zleceń;
  - (iv) w przypadku instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym – identyfikacyjne dane referencyjne, o których mowa w art. 27 ust. 1 akapit drugi;
  - (v) informacje dotyczące znacznika czasu w odniesieniu do następujących elementów:
    - 1) wykonanie transakcji i wszelkie jej zmiany;

- 2) publikacja transakcji przez systemy obrotu;
- 3) rozpowszechnianie podstawowych danych rynkowych;
- (vi) rodzaj systemu transakcyjnego oraz obowiązujące zwolnienia i odroczenia;”;

(xiv) dodaje się pkt 51–54 w brzmieniu:

- „51) »outsourcing« oznacza uzgodnienie dowolnego rodzaju i w dowolnej formie między podmiotem, który jest firmą inwestycyjną, operatorem rynku lub PEMO prowadzącym system obrotu, a dostawcą usług, na mocy którego usługodawca ten wykonuje proces, świadczy usługę lub prowadzi działalność w odniesieniu do tego systemu obrotu, które w przeciwnym razie byłyby realizowane samodzielnie przez ten podmiot;
- „52) »obrót polegający na zestawianiu zleceń« oznacza transakcję, w której podmiot ułatwiający wstępuje w daną transakcję pomiędzy kupującego i sprzedającego w taki sposób, że podczas całego procesu zawierania transakcji nie jest nigdy narażony na ryzyko rynkowe, przy czym obie transakcje składowe są zawierane jednocześnie, a transakcja jest zawierana po cenie, przy której podmiot ułatwiający nie osiąga zysku ani nie ponosi straty, z wyjątkiem z góry ujawnionej prowizji, opłaty lub należności za transakcję;
- 53) »handel algorytmiczny« oznacza handel algorytmiczny zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 39 dyrektywy 2014/65/UE;
- 54) »handel algorytmiczny o wysokiej częstotliwości« oznacza handel algorytmiczny o wysokiej częstotliwości zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 40 dyrektywy 2014/65/UE.”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. EUNGiPW wydaje zalecenia w celu określenia metody obliczania ceny zamknięcia ważonej wolumenem, o której mowa w ust. 1 pkt 36b lit. a) ppkt (iiia), zgodnie z procedurą określoną w art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

*

Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj>).”;

3) dodaje się tytuł Ia w brzmieniu:

„TYTUŁ Ia
SYSTEMY OBROTU

ROZDZIAŁ I

Wymogi dotyczące rynków regulowanych

Artykuł 2a

Zezwolenie dla rynku regulowanego i prawo właściwe

1. Każdy system, który wchodzi w zakres definicji rynku regulowanego, przed rozpoczęciem swojej działalności uzyskuje zezwolenie od właściwego organu państwa członkowskiego, w którym się znajduje lub jest prowadzony, lub od EUNGiPW w przypadkach, o których mowa w art. 38fa.

2. Właściwy organ udziela zezwolenia rynkowi regulowanemu, jeżeli:

- a) zarówno operator rynku, jak i rynek regulowany, który operator rynku zamierza prowadzić, spełniają wymogi określone w niniejszym rozdziale;
- b) operator rynku jest osobą prawną mającą siedzibę w Unii.

3. Operator rynku wykonuje zadania związane z organizacją i funkcjonowaniem rynku regulowanego pod nadzorem właściwego organu państwa członkowskiego, w którym znajduje się lub jest prowadzony rynek regulowany, lub pod nadzorem EUNGiPW w przypadkach, o których mowa w art. 38fa, oraz, w przypadkach wyraźnie przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, pod nadzorem krajowego organu nadzoru. Operator rynku może prowadzić działalność pomocniczą związaną z prowadzeniem rynku regulowanego.

Państwa członkowskie nie nakładają żadnych dodatkowych wymogów dotyczących udzielania zezwoleń rynkom regulowanym i ich prowadzenia poza wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

4. Operator rynku jest odpowiedzialny za zapewnienie, aby on sam oraz rynek regulowany, który prowadzi, stale spełniali wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu.

5. Operator rynku jest uprawniony do wykonywania praw odpowiadających rynkowi regulowanemu, który prowadzi na mocy niniejszego rozporządzenia.

6. Operator rynku bez zbędnej zwłoki informuje właściwy organ o wszelkich istotnych zmianach mających wpływ na zgodność z warunkami udzielenia zezwolenia określonymi w niniejszym rozdziale.

7. Bez uszczerbku dla wszelkich stosownych przepisów rozporządzenia (UE) nr 596/2014 lub dyrektywy 2014/57/UE transakcje zawierane na podstawie systemów rynku regulowanego reguluje prawo publiczne państwa członkowskiego, w którym znajduje się lub jest prowadzony rynek regulowany.

Artykuł 2b

Procedury udzielania i odrzucania wniosków o udzielenie zezwolenia dla rynków regulowanych

1. Wnioskujący operator rynku składa wniosek zawierający wszystkie informacje niezbędne do umożliwienia właściwemu organowi potwierdzenia, że operator rynku wprowadził, w momencie udzielenia pierwotnego zezwolenia dla rynku regulowanego, wszystkie niezbędne ustalenia w celu zapewnienia, aby zarówno operator rynku, jak i systemy rynku regulowanego, które operator rynku zamierza powadzić, spełniały wymogi określone

w niniejszym rozdziale, w tym program działania określający między innymi rodzaje planowanych usług i strukturę organizacyjną.

2. Właściwy organ ocenia kompletność wniosku o udzielenie zezwolenia w terminie 20 dni roboczych od jego otrzymania.

Jeżeli wniosek nie jest kompletny, właściwy organ informuje wnioskodawcę na piśmie o dodatkowych informacjach, które należy dostarczyć, i wyznacza termin, w którym operator rynku ma przedłożyć dodatkowe informacje.

Po uznaniu wniosku za kompletny właściwy organ powiadamia o tym operatora rynku.

3. W terminie sześciu miesięcy od otrzymania kompletnego wniosku właściwy organ ocenia zgodność operatora rynku i systemów rynku regulowanego, które operator rynku zamierza prowadzić, z przepisami niniejszego rozdziału. Przyjmuje on uzasadnioną decyzję o udzieleniu lub odmowie udzielenia zezwolenia, o czym powiadamia wnioskującego operatora rynku w terminie pięciu dni roboczych od przyjęcia tej uzasadnionej decyzji. Powiadamia również krajowy organ nadzoru.

Artykuł 2c

Cofnięcie zezwolenia

1. Właściwy organ może cofnąć zezwolenie wydane dla rynku regulowanego, w przypadku gdy rynek regulowany:

- a) nie skorzysta z zezwolenia w ciągu 12 miesięcy, jednoznacznie zrzeka się zezwolenia lub gdy w ciągu poprzednich sześciu miesięcy nie prowadził działalności;
- b) uzyskał zezwolenie, składając fałszywe oświadczenia lub w jakikolwiek inny niezgodny z prawem sposób;
- c) nie spełnia już warunków, na podstawie których zezwolenie zostało wydane;
- d) poważnie i systematycznie naruszał niniejsze rozporządzenie.

2. W przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem, bez zbędnej zwłoki powiadamia krajowy organ nadzoru o decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia dla rynku regulowanego.

Artykuł 2d

Wymogi dotyczące organu zarządzającego operatora rynku

1. Wszyscy członkowie organu zarządzającego operatora rynku muszą mieć przez cały czas wystarczająco nieposzlakowaną opinię, posiadać wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie pozwalające na wykonywanie ich obowiązków. Ogólny skład organu zarządzającego odzwierciedla odpowiednio szeroki zakres doświadczenia.

2. Członkowie organu zarządzającego muszą spełniać następujące wymogi:

- a) wszyscy członkowie organu zarządzającego poświęcają wystarczająco dużo czasu na sprawowanie swoich funkcji u operatora rynku. Liczba funkcji dyrektorskich, jakie może pełnić członek organu zarządzającego jednocześnie w jakimkolwiek podmiocie prawnym, uwzględnia

indywidualne okoliczności oraz charakter, skalę i złożoność działalności operatora rynku.

O ile członkowie organu zarządzającego operatorów rynku o istotnym znaczeniu pod względem wielkości, organizacji wewnętrznej oraz charakteru, zakresu i złożoności działalności nie reprezentują państwa członkowskiego, w którym operator rynku ma swoją siedzibę, nie mogą sprawować jednocześnie więcej niż jednej z następujących kombinacji funkcji:

- (i) jednej funkcji dyrektora wykonawczego i dwóch funkcji dyrektora niewykonawczego;
- (ii) czterech funkcji dyrektora niewykonawczego.

Funkcje dyrektora wykonawczego lub niewykonawczego pełnione w ramach tej samej grupy lub w przedsiębiorstwach, w których operator rynku posiada znaczny pakiet akcji, uznaje się za jedną funkcję dyrektorską.

Właściwy organ może zezwolić członkom organu zarządzającego na sprawowanie jednej dodatkowej funkcji dyrektora niewykonawczego. Jeżeli EUNGiPW nie jest właściwym organem, właściwe organy regularnie informują EUNGiPW o takich zezwoleniach.

Funkcje dyrektorskie w organizacjach, które nie realizują celów głównie komercyjnych, nie podlegają ograniczeniu liczby funkcji dyrektorskich, jaką może sprawować członek organu zarządzającego;

- b) organ zarządzający jako całość musi posiada odpowiedni poziom wiedzy, umiejętności i doświadczenia pozwalający mu zrozumieć charakter działalności operatora rynku, w tym najważniejsze rodzaje ryzyka;
- c) poszczególni członkowie organu zarządzającego działają w sposób uczciwy i etyczny oraz zachowują niezależność osądu, aby móc w razie konieczności skutecznie oceniać i kwestionować decyzje kadry kierowniczej wyższego szczebla i aby móc skutecznie nadzorować i monitorować proces podejmowania decyzji.

3. Operatorzy rynku przeznaczają odpowiednie zasoby ludzkie i finansowe na wprowadzenie w obowiązki i szkolenie członków organu zarządzającego.

4. W przypadku gdy na mocy prawa krajowego organ zarządzający posiada kompetencje w procesie wyboru i powoływania któregokolwiek ze swoich członków, właściwy organ ocenia, czy – biorąc pod uwagę wielkość i organizację wewnętrzną operatora rynku, a także charakter, zakres i złożoność jego działalności – operator rynku powinien ustanowić komitet ds. nominacji złożony z członków organu zarządzającego, którzy nie pełnią żadnej funkcji wykonawczej u danego operatora rynku.

Komitet ds. nominacji wykonuje następujące czynności:

- a) wskazuje i poleca, w celu zatwierdzenia przez organ zarządzający lub zatwierdzenia przez walne zgromadzenie, kandydatów na wakaty w organie zarządzającym. Komitet ds. nominacji ocenia w tym względzie bilans wiedzy, umiejętności, różnorodności i doświadczenia w ramach organu zarządzającego. Ponadto komitet przygotowuje opis wymaganych

zadań i umiejętności w odniesieniu do konkretnej nominacji oraz ocenia oczekiwany wkład pod względem poświęcanego czasu. Ponadto komitet ds. nominacji podejmuje decyzję w sprawie wartości docelowej reprezentacji niedostatecznie reprezentowanej płci w organie zarządzającym i przygotowuje politykę dotyczącą sposobu zwiększenia liczby osób niedostatecznie reprezentowanej płci w organie zarządzającym, aby osiągnąć tę wartość docelową;

- b) okresowo, przy czym co najmniej raz do roku, ocenia strukturę, wielkość, skład i wyniki działania organu zarządzającego oraz przedstawia zalecenia dla organu zarządzającego w odniesieniu do wszelkich zmian;
- c) okresowo, przy czym co najmniej raz do roku, ocenia wiedzę, umiejętności i doświadczenie poszczególnych członków organu zarządzającego oraz organu zarządzającego jako całości oraz przedstawia organowi zarządzającemu sprawozdanie na ten temat;
- d) okresowo dokonuje przeglądu polityki organu zarządzającego w odniesieniu do doboru i powoływania kadry kierowniczej wyższego szczebla i przedstawia zalecenia organowi zarządzającemu.

Wykonując swoje obowiązki, komitet ds. nominacji w miarę możliwości i na bieżąco uwzględnia potrzebę zapewnienia, aby proces decyzyjny w organie zarządzającym nie został zdominowany przez osobę lub niewielką grupę osób w sposób, który niekorzystnie wpłynie na interes operatora rynku jako całości.

Wykonując swoje obowiązki, komitet ds. nominacji musi mieć możliwość korzystania z zasobów w jakiegokolwiek postaci, którą uzna za odpowiednią, w tym z doradztwa zewnętrznego.

5. Operatorzy rynku i ich odpowiednie komitety ds. nominacji uwzględniają szeroki zestaw cech i kompetencji przy zatrudnianiu członków organu zarządzającego oraz wprowadzają w tym celu politykę propagującą różnorodność w organie zarządzającym.

6. Organ zarządzający operatora rynku określa i kontroluje, w sposób sprzyjający integralności rynku, wdrażanie ustaleń dotyczących zarządzania, które zapewniają skuteczne i ostrożne zarządzanie organizacją, w tym podział obowiązków w organizacji i zapobieganie konfliktom interesów.

Organ zarządzający monitoruje i okresowo ocenia skuteczność ustaleń dotyczących zarządzania operatora rynku, a także podejmuje odpowiednie działania w celu wyeliminowania wszelkich uchybień.

Członkom organu zarządzającego zapewnia się odpowiedni dostęp do informacji i dokumentów niezbędnych do nadzorowania i monitorowania procesu podejmowania decyzji w zakresie zarządzania.

7. Właściwy organ odmawia wydania zezwolenia, jeżeli nie jest przekonany, że członkowie organu zarządzającego operatora rynku mają wystarczająco nieposzlakowaną opinię, posiadają wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie oraz przeznaczają wystarczająco dużo czasu na wypełnianie swoich funkcji lub jeżeli występują obiektywne i możliwe do wykazania powody, aby przypuszczać, że organ zarządzający operatora rynku może stwarzać zagrożenie dla jego skutecznego, należytego i ostrożnego zarządzania

oraz odpowiedniego uwzględnienia interesów jego klientów i kwestii integralności rynku.

W procesie wydawania zezwoleń dla rynku regulowanego osobę lub osoby faktycznie kierujące działalnością i operacjami innego rynku regulowanego, któremu już udzielono zezwolenia w Unii, uznaje się za spełniające wymogi określone w ust. 1.

W przypadku gdy postępowanie członka organu zarządzającego operatora rynku może niekorzystnie wpływać na skuteczne, prawidłowe i ostrożne zarządzanie rynkiem i na odpowiednie uwzględnienie integralności rynku, właściwy organ stosuje odpowiednie środki, które mogą obejmować usunięcie tego członka z organu zarządzającego.

8. Operator rynku powiadamia właściwy organ o imionach i nazwiskach wszystkich członków jego organu zarządzającego oraz o wszelkich zmianach w składzie tego organu zarządzającego, a także przekazuje wszelkie informacje niezbędne do dokonania oceny, czy operator rynku spełnia wymogi określone w ust. 1–6.

9. EUNGiPW wydaje wytyczne dotyczące:

- a) pojęcia »poświęcania wystarczającej ilości czasu« przez członka organu zarządzającego na wykonywanie jego funkcji, w odniesieniu do indywidualnych okoliczności oraz charakteru, skali i złożoności działalności operatora rynku;
- b) pojęcia »posiadania przez organ zarządzający jako całość odpowiedniej wiedzy, umiejętności i doświadczenia«, o czym mowa w ust. 2 lit. b);
- c) pojęć: »uczciwości«, »etyczności« i »niezależności osądu« członka organu zarządzającego, o czym mowa w ust. 2 lit. c);
- d) pojęcia »odpowiednich zasobów ludzkich i finansowych na wprowadzanie w obowiązek i szkolenie członków organu zarządzającego«, o czym mowa w ust. 3;
- e) pojęcia »różnorodności«, którą należy uwzględniać przy wyborze członków organu zarządzającego, o czym mowa w ust. 5.

Artykuł 2e

Wymogi odnoszące się do osób wywierających istotny wpływ na zarządzanie rynkiem regulowanym

1. Osoby, które są w stanie wywierać, bezpośrednio lub pośrednio, istotny wpływ na zarządzanie rynkiem regulowanym, muszą być odpowiednie.

2. Operator rynku regulowanego:

- a) przekazuje właściwemu organowi i podaje do wiadomości publicznej informacje dotyczące własności operatora rynku oraz, w stosownych przypadkach, rynków regulowanych, które uzyskały zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2014/65/UE w brzmieniu obowiązującym przed dniem [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia], własności rynku regulowanego, a w szczególności tożsamości i skali udziałów wszelkich stron będących w stanie wywierać istotny wpływ na zarządzanie;

- b) powiadamia właściwe organy i podaje do wiadomości publicznej wszelkie informacje dotyczące przeniesienia własności, które powoduje zmianę tożsamości osób wywierających istotny wpływ na funkcjonowanie rynku regulowanego.

3. Właściwy organ odmawia zatwierdzenia proponowanych zmian w kontrolnym pakiecie akcji operatora rynku oraz, w stosownych przypadkach, rynku regulowanego, jeżeli istnieją obiektywne i wyraźne podstawy do domniemania, że stanowiłyby one zagrożenie dla należytego i rozsądnego zarządzania rynkiem regulowanym.

Jeżeli pomimo sprzeciwu właściwego organu dojdzie do zmian w udziałach kontrolnych operatora rynku oraz, w stosownych przypadkach, rynku regulowanego, ten właściwy organ może nakazać unieważnienie odpowiednich oddanych głosów.

4. W przypadku gdy osoby, o których mowa w ust. 1, wywierają wpływ, który może być szkodliwy dla prawidłowego i ostrożnego zarządzania rynkiem regulowanym, właściwy organ stosuje odpowiednie środki w celu położenia kresu tej sytuacji. Środki te mogą obejmować wnioski o wydanie nakazów sądowych lub nałożenie kar wobec osób na stanowiskach kierowniczych oraz osób odpowiedzialnych za zarządzanie oraz zawieszenie wykonywania praw głosu przysługujących z akcji posiadanych przez danych akcjonariuszy lub udziałowców.

5. Państwa członkowskie nie nakładają żadnych dodatkowych wymogów w odniesieniu do przeniesienia własności, które powoduje zmiany w pakietach kontrolnych operatora rynku oraz, w stosownych przypadkach, rynku regulowanego.

Artykuł 2f

Wymagania organizacyjne

1. Operatorzy rynku zapewniają, aby rynek regulowany, który prowadzą:
  - a) posiadał mechanizmy umożliwiające jednoznaczną identyfikację potencjalnych negatywnych skutków – dla funkcjonowania rynku regulowanego lub jego członków lub uczestników – wszelkich konfliktów między interesami rynku regulowanego, operatora rynku i jego właścicieli a należytym funkcjonowaniem rynku regulowanego, w szczególności w przypadku gdy takie konflikty interesów mogą spowodować uszczerbek dla realizacji jakichkolwiek funkcji powierzonych rynkowi regulowanemu przez właściwy organ, oraz zarządzanie takimi potencjalnymi negatywnymi skutkami;
  - b) miał odpowiednie zdolności do zarządzania ryzykiem, na które jest narażony, w tym do zarządzania ryzykiem związanym z ICT zgodnie z rozdziałem II rozporządzenia (UE) 2022/2554, do wdrażania odpowiednich mechanizmów i systemów na potrzeby identyfikacji istotnego ryzyka dla swojej działalności oraz do wprowadzania skutecznych środków służących ograniczeniu tego ryzyka;
  - c) wprowadził przejrzyste i nie mające uznaniowego charakteru zasady i procedury dotyczących uczciwego i prawidłowego obrotu oraz ustanowił obiektywne kryteria skutecznego realizowania zleceń;

- d) wprowadził skuteczne mechanizmy ułatwiające sprawne i terminowe finalizowanie transakcji zawieranych na podstawie tych systemów;
- e) z chwilą wydania zezwolenia oraz w sposób ciągły, dysponował wystarczającymi środkami finansowymi umożliwiającymi jego prawidłowe funkcjonowanie, uwzględniając charakter i zakres transakcji zawieranych na rynku oraz zakres i poziom ryzyka, na które jest narażony;
- f) dysponował mechanizmami zapewniającymi spełnianie przez niego norm jakości danych zgodnie z art. 22b;
- g) miał co najmniej trzech członków lub użytkowników wykazujących się znacznym stopniem aktywności, z których każdy ma możliwość interakcji ze wszystkimi pozostałymi członkami lub użytkownikami w odniesieniu do kształtowania cen.

W przypadku gdy do celów zgodności z wymogami określonymi w akapicie pierwszym lit. a), b), d) i f) operator rynku wykorzystuje zasoby innego podmiotu zlokalizowanego w Unii i należącego do tej samej grupy co ten operator rynku lub polega na wykonywaniu funkcji przez ten podmiot, poleganie na tym podmiocie nie stanowi outsourcingu do celów niniejszego rozporządzenia, o ile spełnione są warunki określone w ust. 1a. Lokalizacja w Unii podmiotu, który udostępnia zasoby lub pełni funkcje w celu zapewnienia przez operatora rynku zgodności z wymogami, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), b), d) i f), nie ma znaczenia dla oceny tej zgodności przez właściwy organ.

1a. Poleganie przez operatora rynku na innym podmiocie zlokalizowanym w Unii i należącego do tej samej grupy co ten operator rynku nie stanowi outsourcingu zgodnie z ust. 1, o ile spełnione są następujące warunki:

- a) operator rynku i inny podmiot w grupie, który będzie udostępniał własne zasoby lub będzie pełnił funkcje na rzecz tego rynku regulowanego, wprowadzili rozwiązania zapewniające współpracę tego podmiotu w ramach tej samej grupy z właściwym organem oraz, w stosownych przypadkach, z krajowym organem nadzoru rynku regulowanego w związku z tym udostępnieniem zasobów lub wykonywaniem tych funkcji;
- b) operator rynku wprowadził odpowiednie mechanizmy umożliwiające jednoznaczną identyfikację potencjalnych negatywnych skutków – dla funkcjonowania rynku regulowanego lub dla jego członków lub uczestników – wszelkich konfliktów interesów między rynkiem regulowanym, operatorem rynku i innym podmiotem w grupie, który będzie udostępniał swoje zasoby lub będzie pełnił funkcje na rzecz tego rynku regulowanego, oraz zarządzanie tymi potencjalnymi negatywnymi skutkami.

Wykorzystując zasoby innego podmiotu należącego do tej samej grupy lub polegając na wykonywaniu funkcji przez inny podmiot w ramach tej samej grupy, operatorzy rynku pozostają w pełni odpowiedzialni za wywiązanie się ze wszystkich swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia i dyrektywy 2014/65/UE.

Państwa członkowskie nie nakładają żadnych dodatkowych wymogów dotyczących udostępniania zasobów lub polegania na pełnieniu funkcji, zgodnie z ust. 1, przez inny podmiot zlokalizowany w Unii w ramach tej samej grupy co operator rynku.

2. Operatorzy rynku nie mogą realizować zleceń klientów z wykorzystaniem własnego kapitału ani prowadzić obrotu polegającego na zestawianiu zleceń na którymkolwiek prowadzonym przez siebie rynku regulowanym.

Artykuł 2g

Odporność systemów, automatyczne mechanizmy zawieszania obrotu oraz obrót elektroniczny

1. Operator rynku regulowanego zapewnia, aby rynek regulowany ustanowił i utrzymywał swoją odporność operacyjną zgodnie z wymogami określonymi w rozdziale II rozporządzenia (UE) 2022/2554, tak aby zapewnić, by jego systemy transakcyjne były odporne, miały wystarczającą wydajność, aby móc obsłużyć znaczny wolumen zleceń i komunikatów w szczytowych okresach, były w stanie zapewnić prawidłowy obrót w warunkach dużych napięć rynkowych, były w pełni przetestowane, aby zapewnić spełnienie tych warunków, a także były objęte skutecznymi rozwiązaniami w zakresie ciągłości działania, w tym strategią i planami na rzecz ciągłości działania w zakresie ICT oraz planami reagowania i przywracania sprawności ICT ustanowionymi zgodnie z art. 11 rozporządzenia (UE) 2022/2554, celem zapewnienia ciągłości świadczenia usług w przypadku wystąpienia jakichkolwiek awarii systemów transakcyjnych.

2. Operator rynku regulowanego zapewnia, aby rynek regulowany posiadał:

- a) pisemne umowy z wszystkimi firmami inwestycyjnymi realizującymi strategię animowania rynku na rynku regulowanym;
- b) systemy zapewniające, aby wystarczająca liczba firm inwestycyjnych uczestniczyła w takich umowach, które wymagają od nich publikowania wiążących notowań po konkurencyjnych cenach w celu zapewnienia płynności na rynku w sposób regularny i przewidywalny, w przypadku gdy wymóg taki jest odpowiedni do charakteru i skali obrotu na tym rynku regulowanym.

3. Pisemna umowa, o której mowa w ust. 2, określa co najmniej:

- a) obowiązki firmy inwestycyjnej w odniesieniu do zapewniania płynności oraz w stosownych przypadkach wszelkie inne obowiązki wynikające z uczestnictwa w systemie, o którym mowa w ust. 2 lit. b);
- b) bez uszczerbku dla art. 39a, wszelkie zachęty w postaci upustów lub w innej postaci, oferowane przez rynek regulowany firmie inwestycyjnej w celu zapewnienia płynności na rynku w sposób regularny i przewidywalny oraz w stosownych przypadkach wszelkie inne prawa przysługujące firmie inwestycyjnej z racji udziału w systemie, o którym mowa w ust. 2 lit. b);

Operator rynku regulowanego monitoruje i egzekwuje przestrzeganie przez firmy inwestycyjne wymogów określonych w tych wiążących umowach pisemnych. Operator rynku regulowanego informuje właściwy organ o treści wiążącej umowy pisemnej i na żądanie przekazuje właściwemu organowi

wszystkie dodatkowe informacje konieczne do tego, by właściwy organ upewnił się, że rynek regulowany zachowuje zgodność z niniejszym ustępem. W przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem, krajowy organ nadzoru może zwrócić się do EUNGiPW o udostępnienie treści wiążących pisemnych umów istotnych dla działalności nadzorczej tego krajowego organu nadzoru.

4. Operator rynku prowadzący rynek regulowany zapewnia, aby rynek regulowany posiadał skuteczne systemy, procedury i mechanizmy umożliwiające odrzucanie zleceń, które przekraczają uprzednio określone progi wolumenu i ceny lub które są w oczywisty sposób błędne.

5. Operator rynku prowadzący rynek regulowany zapewnia, aby rynek regulowany mógł czasowo wstrzymywać lub ograniczać obrót w sytuacjach nadzwyczajnych lub w razie znacznego wahania cen instrumentu finansowego na tym rynku lub rynku powiązanim w krótkim okresie czasu oraz, w wyjątkowych przypadkach, mógł anulować, zmienić lub skorygować dowolną transakcję. Operator rynku prowadzący rynek regulowany zapewnia, aby rynek regulowany zapewniał odpowiednią kalibrację parametrów wstrzymania lub ograniczenia obrotu, która uwzględnia płynność różnych klas i podklas aktywów, charakter modelu rynkowego i rodzaje użytkowników oraz jest wystarczająca do uniknięcia poważnych zakłóceń prawidłowego prowadzenia obrotu.

Operator rynku prowadzący rynek regulowany zapewnia, aby rynek regulowany w spójny i porównywalny sposób powiadamiał właściwy organ o parametrach wstrzymania obrotu oraz wszelkich istotnych zmianach tych parametrów. W przypadku gdy właściwym organem nie jest EUNGiPW, właściwy organ zgłasza te parametry EUNGiPW. W przypadku gdy rynek regulowany, który jest istotny z punktu widzenia płynności tego instrumentu finansowego, wstrzymuje obrót w którymkolwiek państwie członkowskim, operator rynku prowadzący ten rynek regulowany zapewnia, aby rynek regulowany posiadał systemy i procedury niezbędne do powiadamiania swojego właściwego organu, swojego krajowego organu nadzoru oraz EUNGiPW, jeżeli EUNGiPW nie jest jego właściwym organem. Właściwy organ oraz, w przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem, krajowy organ nadzoru powiadamiają następnie wszystkie pozostałe właściwe organy oraz, w stosownych przypadkach, krajowe organy nadzoru w Unii, aby umożliwić im skoordynowanie reakcji obejmującej cały rynek i ustalenie, czy należy wstrzymać obrót w innych systemach, w których prowadzony jest obrót danym instrumentem finansowym, do czasu wznowienia obrotu na pierwotnym rynku.

Operator rynku prowadzący rynek regulowany zapewnia, aby rynek regulowany publicznie ujawniał na swojej stronie internetowej okoliczności prowadzące do wstrzymania lub ograniczenia obrotu oraz zasady ustalania stosowanych w tym celu głównych parametrów technicznych.

W przypadku gdy rynek regulowany nie wstrzymuje ani nie ogranicza obrotu, o którym mowa w akapicie pierwszym, mimo że znaczne wahania cen instrumentu finansowego lub powiązanych instrumentów finansowych doprowadziły do zakłóceń obrotu na jednym lub kilku rynkach, właściwy organ lub, w przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem, krajowy

organ nadzoru może podjąć odpowiednie środki w celu przywrócenia normalnego funkcjonowania rynków, w tym skorzystać z uprawnień nadzorczych, o których mowa w art. 69 ust. 2 lit. m)–p) dyrektywy 2014/65/UE. Krajowy organ nadzoru bez zbędnej zwłoki powiadamia EUNGiPW o zastosowanych środkach.

6. Operator rynku prowadzący rynek regulowany zapewnia, aby rynek regulowany posiadał skuteczne systemy, procedury i mechanizmy, w tym nakładające na członków lub uczestników obowiązek przeprowadzania odpowiednich testów algorytmów i zapewnienia warunków ułatwiających prowadzenie takich testów zgodnie z wymogami określonymi w rozdziałach II i IV rozporządzenia (UE) 2022/2554, w celu zapewnienia, aby systemy handlu algorytmicznego nie mogły doprowadzić lub przyczynić się do powstania na rynku zakłóceń obrotu oraz w celu zarządzania wszelkimi zakłóceniami obrotu spowodowanymi takimi systemami handlu algorytmicznego, w tym systemy umożliwiające ograniczenie wielkości wskaźnika niewykonanych zleceń, które członek lub uczestnik rynku może wprowadzić do systemu, do liczby transakcji, aby móc spowalniać napływ zleceń, w przypadku ryzyka osiągnięcia przez jego system swojej maksymalnej wydajności oraz ograniczać i egzekwować minimalną wielkość zmiany ceny.

7. Operator rynku prowadzący rynek regulowany, który dopuszcza bezpośredni dostęp elektroniczny, zapewnia, aby rynek regulowany oferował skuteczne systemy, procedury i mechanizmy zapewniające, aby zgodę na udzielanie takiego dostępu elektronicznego posiadali wyłącznie członkowie lub uczestnicy będący firmą inwestycyjną, która uzyskała zezwolenie na podstawie dyrektywy 2014/65/UE, lub instytucją kredytową, która uzyskała zezwolenie na podstawie dyrektywy 2013/36/UE, oraz aby ustanowiono i stosowano odpowiednie kryteria dotyczące odpowiedniości osób, którym taki dostęp może zostać udzielony, oraz aby członek lub uczestnik ponosił odpowiedzialność za zlecenia i transakcje realizowane z wykorzystaniem tej usługi w odniesieniu do wymogów niniejszego rozporządzenia.

Operator rynku prowadzący rynek regulowany zapewnia, aby rynek regulowany ustanowił odpowiednie standardy kontroli ryzyka oraz progi obrotu prowadzonego za pośrednictwem tego mechanizmu dostępowego, a także był w stanie rozróżniać zlecenia lub transakcje realizowane przez daną osobę z wykorzystaniem usługi bezpośredniego dostępu elektronicznego od zleceń lub transakcji realizowanych przez samego członka lub uczestnika oraz, w razie konieczności, był w stanie wstrzymać realizację zlecenia lub transakcji przez taką osobę niezależnie od innych zleceń lub transakcji realizowanych przez członka lub uczestnika.

Operator rynku prowadzący rynek regulowany zapewnia, aby rynek regulowany dysponował mechanizmami umożliwiającymi zawieszenie lub zakończenie świadczenia na rzecz klienta bezpośredniego dostępu elektronicznego przez członka lub uczestnika w przypadku nieprzestrzegania niniejszego ustępu.

8. Operator rynku prowadzący rynek regulowany zapewnia, aby zasady rynku regulowanego dotyczące usług kolokacji były przejrzyste, sprawiedliwe i niedyskryminujące.

9. Operator rynku regulowanego zapewnia, aby rynek regulowany miał struktury opłat, w tym opłat za wykonanie transakcji, dodatkowych opłat i wszelkich upustów, które są przejrzyste, uczciwe i niedyskryminujące, oraz aby nie tworzyły one zachęt do składania, zmiany lub anulowania zleceń lub do zawierania transakcji w sposób przyczyniający się do powstawiania zakłóceń obrotu lub nadużyć na rynku. W szczególności operator rynku prowadzący rynek regulowany zapewnia, aby rynek regulowany nakładał obowiązki związane z animowaniem rynku w zakresie poszczególnych akcji lub odpowiedniego koszyka akcji w zamian za przyznane upusty.

Rynek regulowany może dostosować swoje opłaty za zlecenia anulowane stosownie do długości okresu utrzymywania zlecenia oraz kalibrować opłaty względem każdego instrumentu finansowego, do którego mają zastosowanie.

Rynek regulowany może nakładać wyższą opłatę za złożenie zlecenia, które jest następnie anulowane, niż za zlecenie, które zostaje wykonane, a także nakładać wyższe opłaty na uczestników składających większy odsetek zleceń anulowanych wobec zleceń wykonanych lub na uczestników, którzy stosują techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości, w celu odzwierciedlenia dodatkowego obciążenia systemu.

10. Operator rynku prowadzący rynek regulowany zapewnia, aby rynek regulowany był w stanie identyfikować – na podstawie oznaczeń dokonywanych przez członków lub uczestników – zlecenia generowane w ramach handlu algorytmicznego, różne algorytmy wykorzystywane do tworzenia zleceń oraz odpowiednie osoby inicjujące te zlecenia. Informacje te udostępnia się na żądanie właściwym organom oraz, w przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem, krajowym organom nadzoru.

Operator rynku prowadzący rynek regulowany zapewnia, aby rynek regulowany udostępniał właściwemu organowi lub, w przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem, krajowemu organowi nadzoru dane dotyczące arkusza zleceń lub udzielał właściwemu organowi lub, w stosownych przypadkach, krajowemu organowi nadzoru, na żądanie, dostępu do arkusza zleceń, tak aby mógł on monitorować obrót. Krajowy organ nadzoru z kolei przekazuje te dane EUNGiPW na jego wniosek.

Artykuł 2h

Minimalne wielkości zmiany ceny

1. Operator rynku prowadzący rynek regulowany zapewnia przyjęcie przez rynek regulowany systemów minimalnej wielkości zmiany ceny dla akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, świadectw i innych podobnych instrumentów finansowych, a także dla wszelkich innych instrumentów finansowych, dla których opracowuje się regulacyjne standardy techniczne zgodnie z art. 2zg ust. 3 lit. k). Stosowanie minimalnych wielkości zmiany ceny nie uniemożliwia rynkom regulowanym kojarzenia zleceń o dużej skali według wartości pośredniej między bieżącymi cenami kupna i sprzedaży.

2. Systemy minimalnej wielkości zmiany ceny, o których mowa w ust. 1:

- a) są kalibrowane w sposób odzwierciedlający profil płynności danego instrumentu finansowego na różnych rynkach oraz średnią różnicę pomiędzy ceną kupna a ceną sprzedaży, z uwzględnieniem potrzeby

zapewnienia rozsądnie stabilnych cen bez nieuzasadnionego ograniczania dalszego zawężania spreadów;

- b) odpowiednio dostosowują minimalną wielkość zmiany ceny dla każdego instrumentu finansowego.

W przypadku akcji z międzynarodowym kodem identyfikującym papiery wartościowe (ISIN) wyemitowanych poza Europejskim Obszarem Gospodarczym (EOG) lub akcji, które mają ISIN EOG i są przedmiotem obrotu w systemie obrotu państwa trzeciego w walucie lokalnej lub walucie spoza EOG, o czym mowa w art. 23 ust. 1 lit. a), i dla których system obrotu będący najodpowiedniejszym rynkiem pod względem płynności znajduje się w państwie trzecim, rynki regulowane mogą przewidywać taką samą minimalną wielkość zmiany ceny, jaka ma zastosowanie w tym systemie.

Artykuł 2i

Dopuszczanie instrumentów finansowych do obrotu

1. Operator rynku prowadzący rynek regulowany zapewnia, aby rynek regulowany wprowadził wyraźne i przejrzyste zasady dotyczące dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu.

Zasady te zapewniają, aby wszystkie instrumenty finansowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym mogły być przedmiotem obrotu prowadzonego w sposób rzetelny, prawidłowy i skuteczny, a w przypadku zbywalnych papierów wartościowych – aby można było je swobodnie zbywać.

Państwa członkowskie nie mogą ograniczać zakresu instrumentów finansowych, które mogą być dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, na tej podstawie, że takie instrumenty nie mogą być udostępniane inwestorom detalicznym w ich jurysdykcji.

2. W przypadku instrumentów pochodnych zasady, o których mowa w ust. 1, zapewniają, aby konstrukcja kontraktu pochodnego umożliwiała jego prawidłowe wycenianie, a także zapewniała istnienie skutecznych warunków rozliczania.

3. Oprócz obowiązków określonych w ust. 1 i 2 operator rynku prowadzący rynek regulowany zapewnia, aby rynek regulowany ustanowił i utrzymywał skuteczne mechanizmy w celu weryfikowania, czy emitenci zbywalnych papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym wypełniają swoje obowiązki wynikające z prawa Unii w odniesieniu do pierwszego, dalszego lub doraźnego ujawniania informacji.

Operator rynku prowadzący rynek regulowany zapewnia, aby rynek regulowany ustanowił mechanizmy, które ułatwiają jego członkom lub uczestnikom uzyskanie dostępu do informacji podanych do wiadomości publicznej na podstawie prawa Unii.

4. Operator rynku prowadzący rynek regulowany zapewnia, aby rynek regulowany ustanowił niezbędne mechanizmy na potrzeby regularnego przeglądu zgodności instrumentów finansowych, które dopuszcza do obrotu, z wymogami dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu.

5. Zbywalne papiery wartościowe, które dopuszczono do obrotu na rynku regulowanym, mogą zostać następnie dopuszczone do obrotu na innych rynkach regulowanych, nawet bez zgody emitenta oraz zgodnie ze stosownymi

przepisami rozporządzenia (UE) 2017/1129. Rynek regulowany powiadamia emitenta, że jego papiery wartościowe podlegają obrotowi na tym rynku regulowanym. Emitent nie podlega jakimkolwiek obowiązkowi przekazywania informacji wymaganych na podstawie ust. 3 bezpośrednio rynkowi regulowanemu, który dopuścił papiery wartościowe tego emitenta do obrotu bez jego zgody.

Artykuł 2j

Szczególne warunki dopuszczania akcji do obrotu

1. Operator rynku prowadzący rynek regulowany zapewnia, aby rynek regulowany wymagał, aby przewidywana kapitalizacja rynkowa spółki, której akcji dotyczy wniosek o dopuszczenie do obrotu, lub, jeżeli nie można jej ocenić, kapitał i rezerwy tej spółki, z uwzględnieniem zysków i strat, za ostatni rok obrotowy, wynosiły co najmniej 1 000 000 EUR lub równowartość tej kwoty w walucie krajowej innej niż euro.
2. Ust. 1 nie stosuje się do dopuszczenia do obrotu akcji tożsamyh z akcjami już dopuszczonymi do obrotu.
3. Jeżeli w wyniku dostosowania równowartości kwoty w walucie krajowej innej niż euro kapitalizacja rynkowa wyrażona w walucie krajowej pozostaje przez okres roku na poziomie o co najmniej 10 % wyższym lub co najmniej 10 % niższym niż 1 000 000 EUR, operator rynku zapewnia, aby w ciągu 12 miesięcy po upływie tego okresu rynek regulowany dostosował swoje zasady do przepisów ust. 1.
4. Operator rynku prowadzący rynek regulowany zapewnia, aby rynek regulowany wymagał, aby co najmniej 10 % kapitału subskrybowanego reprezentowanego przez klasę akcji, których dotyczy wnioski o dopuszczenie do obrotu, w momencie dopuszczenia do obrotu pozostawało w posiadaniu ogółu inwestorów.
5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4 państwa członkowskie mogą wymagać, by rynki regulowane ustanowiły, w momencie dopuszczenia do obrotu, co najmniej jeden z poniższych wymogów w odniesieniu do wniosku o dopuszczenie akcji do obrotu:
  - a) dostatecznie wysoka liczba akcji znajduje się w posiadaniu ogółu inwestorów;
  - b) akcje znajdują się w posiadaniu dostatecznie wysokiej liczby akcjonariuszy;
  - c) wartość rynkowa akcji znajdujących się w posiadaniu ogółu inwestorów reprezentuje dostatecznie wysoki poziom kapitału subskrybowanego w danej klasie akcji.
6. W przypadku gdy złożono wniosek o dopuszczenie do obrotu akcji tożsamyh z akcjami już dopuszczonymi do obrotu, rynki regulowane oceniają – w celu spełnienia wymogu określonego w ust. 4 – czy ogółowi inwestorów przydzielono dostatecznie wysoką liczbę akcji, biorąc pod uwagę wszystkie wyemitowane akcje, a nie tylko akcje tożsame z akcjami już dopuszczonymi do obrotu.

Zawieszenie i wycofanie instrumentów finansowych z obrotu na rynku regulowanym

1. Bez uszczerbku dla prawa właściwego organu lub, w przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem, krajowego organu nadzoru na mocy art. 69 ust. 2 dyrektywy 2014/65/UE do żądania zawieszenia lub wycofania instrumentu finansowego z obrotu, operator rynku może zawiesić lub wycofać z obrotu instrument finansowy, który nie jest już zgodny z zasadami rynku regulowanego, chyba że takie zawieszenie lub wycofanie mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów inwestorów lub prawidłowego funkcjonowaniu rynku.

2. Operator rynku, który zawiesił lub wycofał z obrotu instrument finansowy, zawiesza również lub wycofuje z obrotu instrumenty pochodne, o których mowa w sekcji C pkt 4–10 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują, w przypadku gdy jest konieczne do wsparcia celów, jakie przyświecają zawieszeniu lub wycofaniu bazowego instrumentu finansowego. Operator rynku podaje do wiadomości publicznej informację o zawieszeniu lub wycofaniu instrumentu finansowego i jakiegokolwiek powiązanego instrumentu pochodnego oraz informuje o tym swój właściwy organ oraz, w przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem, swój krajowy organ nadzoru.

Operatorzy rynku prowadzący inne rynki regulowane oraz operatorzy rynku i firmy inwestycyjne prowadzący MTF, OTF i podmioty systematycznie internalizujące transakcje, którzy prowadzą obrót tym samym instrumentem finansowym, o którym mowa w ust. 1, lub instrumentami pochodnymi, o których mowa w sekcji C pkt 4–10 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE, które są związane z instrumentem finansowym, o którym mowa w ust. 1, lub które się do niego odwołują, po uzyskaniu wiedzy o takim zawieszeniu lub wycofaniu z obrotu i bez zbędnej zwłoki również zawieszają lub wycofują z obrotu ten instrument finansowy lub instrument pochodny, w przypadku gdy takie zawieszenie lub wycofanie z obrotu wynika z podejrzeń o nadużycia na rynku, oferty przejęcia lub nieujawnienia informacji poufnych na temat emitenta lub instrumentu finansowego z naruszeniem art. 7 i 17 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, chyba że właściwy organ lub, w przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem, krajowy organ nadzoru uzna, że takie zawieszenie lub wycofanie z obrotu mogłoby wyrządzić poważną szkodę interesom inwestorów lub prawidłowemu funkcjonowaniu rynku.

Operatorzy rynku, firmy inwestycyjne i podmioty systematycznie internalizujące transakcje, o których mowa w poprzednim akapicie, podają do wiadomości publicznej informację o zawieszeniu lub wycofaniu instrumentu finansowego i wszelkich powiązanych instrumentów pochodnych. Niniejszy ustęp ma również zastosowanie w przypadku zniesienia zawieszenia obrotu instrumentem finansowym lub instrumentami pochodnymi, o których mowa w sekcji C pkt 4–10 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE, które są związane z tym instrumentem finansowym lub się do niego odwołuje.

Niniejszy ustęp ma również zastosowanie w przypadku, gdy decyzję o zawieszeniu lub wycofaniu z obrotu instrumentu finansowego lub

instrumentów pochodnych, o których mowa w sekcji C pkt 4–10 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują, podejmuje właściwy organ lub, w przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem, krajowy organ nadzoru zgodnie z art. 69 ust. 2 lit. m) i n) dyrektywy 2014/65/UE.

Artykuł 21

Dostęp do rynku regulowanego

1. Operator rynku prowadzący rynek regulowany zapewnia, aby rynek regulowany ustanowił, wdrożył i utrzymywał przejrzyste i niedyskryminacyjne zasady, oparte na obiektywnych kryteriach, regulujące dostęp do rynku regulowanego lub członkostwo w rynku regulowanym.

2. Zasady, o których mowa w ust. 1, określają wszelkie obowiązki dotyczące członków lub uczestników, wynikające z:

- a) statutu i przepisów administracyjnych rynku regulowanego;
- b) zasad odnoszących się do transakcji na rynku;
- c) norm zawodowych nałożonych na personel firm inwestycyjnych lub instytucji kredytowych działających na rynku;
- d) ustanowionych na podstawie ust. 3 warunków dotyczących członków lub uczestników innych niż firmy inwestycyjne i instytucje kredytowe;
- e) zasad i procedur dotyczących rozliczania i rozrachunku transakcji zawartych na rynku regulowanym.

3. Rynki regulowane mogą dopuścić w charakterze członków lub uczestników firmy inwestycyjne, instytucje kredytowe, które uzyskały zezwolenie na podstawie dyrektywy 2013/36/UE, oraz inne osoby, które:

- a) mają wystarczająco nieposzlakowaną opinię;
- b) mają odpowiedni poziom zdolności, kompetencji i doświadczenia w zakresie obrotu;
- c) wprowadziły, w stosownych przypadkach, odpowiednie rozwiązania organizacyjne;
- d) posiadają zasoby odpowiednie do roli, którą mają pełnić, uwzględniając różnorodne ustalenia finansowe, które rynek regulowany może ustanowić, aby zagwarantować odpowiedni rozrachunek transakcji.

3a. Dopuszczając jako członków lub uczestników osoby, które są już członkami lub uczestnikami innego rynku regulowanego, rynki regulowane uznają, że osoby te spełniają wymogi ust. 3 lit. a), bez dalszej oceny. Rynki regulowane uznają również, że osoby te spełniają wymogi ust. 2 lit. c) lub ust. 3 lit. b) i c), stosownie do przypadku, bez dalszej oceny, w przypadku gdy wnioskuje o zostanie członkiem lub uczestnikiem w odniesieniu do obrotu klasą instrumentów finansowych, w przypadku której to klasy instrumentów finansowych są już członkami lub uczestnikami innego rynku regulowanego.

4. W odniesieniu do transakcji zawieranych na rynku regulowanym członkowie i uczestnicy nie są zobowiązani do stosowania wobec siebie obowiązków określonych w art. 24, 25, 27 i 28 dyrektywy 2014/65/UE. Członkowie lub uczestnicy rynku regulowanego stosują jednak obowiązki przewidziane

w art. 24, 25, 27 i 28 dyrektywy 2014/65/UE w odniesieniu do swoich klientów, gdy działając na rachunek klientów, wykonują ich zlecenia na rynku regulowanym.

5. Przepisy dotyczące dostępu do rynku regulowanego, członkostwa lub uczestnictwa w nim przewidują bezpośrednie lub zdalne uczestnictwo firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych. Przepisy te nie dyskryminują bezpośredniego ani zdalnego uczestnictwa ani nie nakładają żadnych dodatkowych ograniczeń na żadną z form uczestnictwa.

6. Operatorzy rynku regularnie przekazują właściwemu organowi oraz, w przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem, krajowemu organowi nadzoru wykaz członków lub uczestników rynków regulowanych, które prowadzą.

Artykuł 2m

Powiadamianie o zmianach zasad rynku regulowanego

1. Operator rynku powiadamia właściwy organ o wszelkich zmianach zasad rynku regulowanego, który operator ten prowadzi, co najmniej 30 dni przed wejściem tych zmian w życie.

2. Właściwy organ jest uprawniony do żądania od operatora rynku zmiany zasad rynku regulowanego, który operator ten prowadzi, jeżeli stwierdzi, że zasady te nie są zgodne z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 2n

Monitorowanie zgodności z zasadami rynku regulowanego i innymi zobowiązaniami prawnymi

1. Operator rynku prowadzący rynek regulowany zapewnia, aby rynek regulowany ustanowił i utrzymywał skuteczne mechanizmy i procedury, w tym zasoby niezbędne do regularnego monitorowania przestrzegania jego zasad przez jego członków lub uczestników. Rynki regulowane monitorują wysłane zlecenia, w tym dotyczące anulowania, oraz transakcje zawierane przez ich członków lub uczestników w ramach ich systemów w celu identyfikacji naruszeń tych zasad, zakłóceń obrotu, postępowania, które może nosić znamiona zachowania zakazanego na mocy rozporządzenia (UE) nr 596/2014, lub zakłóceń systemu w odniesieniu do instrumentu finansowego oraz udostępniają zasoby niezbędne do zapewnienia skuteczności takiego monitorowania.

2. Operator rynku prowadzący rynek regulowany niezwłocznie informuje swój właściwy organ oraz, w przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem, krajowy organ nadzoru o istotnych naruszeniach swoich zasad lub zakłóceniach obrotu lub postępowaniu, które może nosić znamiona zachowania zakazanego na mocy rozporządzenia (UE) nr 596/2014, lub zakłóceniach systemu w odniesieniu do instrumentu finansowego.

Właściwy organ lub, w przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem, krajowy organ nadzoru przekazują informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, EUNGiPW oraz organom pozostałych państw członkowskich wyznaczonym zgodnie z art. 67 ust. 1 dyrektywy 2014/65/UE.

W odniesieniu do postępowania, które może nosić znamiona zachowania zakazanego na mocy rozporządzenia (UE) nr 596/2014, właściwy organ lub, w przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem, krajowy organ nadzoru musi być przekonany, że takie zachowanie ma lub miało miejsce, zanim powiadomi organy pozostałych państw członkowskich wyznaczone zgodnie z art. 67 ust. 1 dyrektywy 2014/65/UE.

W przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem, należy uwzględnić informacje otrzymane na podstawie niniejszego ustępu, w szczególności przy ocenie potencjalnego naruszenia ust. 1 przez rynek regulowany. EUNGiPW może zażądać od krajowego organu nadzoru przedłożenia wszelkich dodatkowych informacji niezbędnych do celów tej oceny.

Jeżeli EUNGiPW jest właściwym organem, w przypadkach gdy krajowy organ nadzoru uzna, że informacje, o których mowa w niniejszym ustępie, nie zostały przekazane lub nie zostały przekazane w odpowiednim czasie przez operatora rynku, organ ten informuje o tym EUNGiPW. W ciągu 20 dni roboczych EUNGiPW ocenia, czy operator rynku naruszył swoje obowiązki wynikające z akapitu pierwszego, i stosuje odpowiednie środki.

3. Operator rynku bez zbędnej zwłoki przekazuje istotne informacje organowi właściwemu do wykrywania i ścigania nadużyć na rynku regulowanym oraz w pełni wspomaga ten organ w wykrywaniu i ściganiu nadużyć na rynku mających miejsce w systemach rynku regulowanego lub za pośrednictwem systemów rynku regulowanego.

W przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem dla rynku regulowanego, w przypadkach gdy organ właściwy do wykrywania i ścigania nadużyć na takim rynku regulowanym uzna, że informacji lub pomocy, o których mowa w niniejszym ustępie, nie udzielono lub nie udzielono ich w odpowiednim czasie, organ ten informuje EUNGiPW. W ciągu 20 dni roboczych EUNGiPW ocenia, czy operator rynku naruszył swoje obowiązki wynikające z akapitu pierwszego, i stosuje odpowiednie środki.

Artykuł 20

Transgraniczna działalność rynków regulowanych

1. Rynek regulowany, który uzyskał zezwolenie, może swobodnie prowadzić działalność w Unii, korzystając ze swobody świadczenia usług lub tworząc oddział. Działalność ta obejmuje co najmniej:

- a) zapewnienie odpowiednich mechanizmów w celu ułatwienia dostępu do tego rynku regulowanego i obrotu na nim zdalnym członkom lub uczestnikom mającym siedzibę w dowolnym państwie członkowskim;
- b) działalność związaną z dopuszczaniem członków lub uczestników do obrotu na tym rynku regulowanym;
- c) działalność związaną z dopuszczaniem instrumentów finansowych do obrotu na tym rynku regulowanym.

2. Operator rynku prowadzący rynek regulowany, który uzyskał zezwolenie, lub rynek regulowany, który złożył wniosek o udzielenie zezwolenia na podstawie art. 2b i który zamierza prowadzić działalność na terytorium innego państwa członkowskiego, zapewnia, aby rynek regulowany poinformował swój właściwy organ o państwie członkowskim, w którym zamierza prowadzić

działalność. Właściwy organ przekazuje te informacje wyznaczonemu zgodnie z art. 67 dyrektywy 2014/65/UE organowi państwa członkowskiego, w którym rynek regulowany zamierza prowadzić działalność, w terminie siedmiu dni roboczych. W przypadku gdy EUNGiPW nie jest właściwym organem, EUNGiPW może zwrócić się o dostęp do tych informacji zgodnie z procedurą i warunkami określonymi w art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Na wniosek wyznaczonego zgodnie z art. 67 dyrektywy 2014/65/UE organu państwa członkowskiego, w którym rynek regulowany zamierza prowadzić lub prowadzi swoją działalność, właściwy organ rynku regulowanego bez zbędnej zwłoki informuje o tożsamości członków lub uczestników rynku regulowanego mających siedzibę w tym państwie członkowskim.

W przypadku gdy rynek regulowany ustanawia oddział, informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, obejmują:

- a) zadania, które będą realizowane przez oddział;
- b) strukturę organizacyjną oddziału;
- c) adres w państwie członkowskim, w którym rynek regulowany zamierza utworzyć oddział;
- d) imiona i nazwiska osób odpowiedzialnych za zarządzanie oddziałem.

3. W przypadku zmiany w którejkolwiek z informacji przekazanych zgodnie z ust. 2 operator rynku prowadzący rynek regulowany zapewnia, aby rynek regulowany poinformował o tej zmianie swój właściwy organ na piśmie co najmniej siedem dni roboczych przed wprowadzeniem danej zmiany. Ten właściwy organ powiadamia o tej zmianie wyznaczony zgodnie z art. 67 dyrektywy 2014/65/UE organ państwa członkowskiego, w którym rynek regulowany prowadzi swoją działalność.

4. Państwa członkowskie nie nakładają żadnych dalszych wymogów prawnych ani administracyjnych w odniesieniu do transgranicznej działalności rynków regulowanych na ich terytorium.

ROZDZIAŁ 2

Wymogi dotyczące MTF i OTF

Artykuł 2p

Wymóg uzyskania zezwolenia dla MTF i OTF prowadzonych przez operatora rynku

Właściwy organ udziela operatorowi rynku zezwolenia na prowadzenie MTF lub OTF pod warunkiem uprzedniej weryfikacji przestrzegania przez niego przepisów określonych w niniejszym rozdziale.

Artykuł 2q

Udzielanie firmom inwestycyjnym zezwoleń na prowadzenie MTF lub OTF, bieżący nadzór nad tymi zezwoleniami i ich cofanie

1. W przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem zgodnie z art. 38fa dla firmy inwestycyjnej lub operatora rynku prowadzących istotny system obrotu oraz w przypadku gdy wnioskująca firma inwestycyjna należy do tej samej grupy co ta firma inwestycyjna lub ten operator rynku prowadzący istotny system obrotu, EUNGiPW jest uprawniony do udzielenia zezwolenia

tej wnioskującej firmie inwestycyjnej, jeżeli zamierza ona prowadzić wyłącznie MTF lub OTF, lub oba te rodzaje działalności.

2. EUNGiPW regularnie weryfikuje, czy firma inwestycyjna, która uzyskała zezwolenie zgodnie z ust. 1, spełnia wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu i w tytule II dyrektywy 2014/65/UE.

3. EUNGiPW może cofnąć zezwolenie udzielone firmie inwestycyjnej zgodnie z ust. 1, jeżeli spełnione są warunki cofnięcia określone w art. 8 dyrektywy 2014/65/UE.

4. Do celów wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego artykułu EUNGiPW stosuje przepisy krajowe transponujące dyrektywę 2014/65/UE właściwe dla macierzystego państwa członkowskiego tej firmy inwestycyjnej, interpretowane w sposób zgodny z prawem Unii.

5. W przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem na podstawie art. 38fa w odniesieniu do firmy inwestycyjnej lub operatora rynku prowadzących istotny system obrotu, wnioskująca firma inwestycyjna należąca do tej samej grupy co ta firma inwestycyjna lub ten operator rynku prowadzący istotny system obrotu, która ubiega się o zezwolenie na świadczenie usług inwestycyjnych lub prowadzenie działalności inwestycyjnej, w tym między innymi na prowadzenie MTF lub OTF, składa wniosek o udzielenie zezwolenia do właściwego organu swojego macierzystego państwa członkowskiego.

Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego bez zbędnej zwłoki przekazuje EUNGiPW ten wniosek oraz wszelkie informacje dostarczone przez firmę inwestycyjną w związku z ubieganiem się o zezwolenie na prowadzenie MTF lub OTF.

EUNGiPW ocenia kompletność wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie MTF lub OTF w terminie 10 dni roboczych od jego otrzymania.

Jeżeli wniosek nie jest kompletny, EUNGiPW wyznacza termin, w którym firma inwestycyjna ma przedłożyć dodatkowe informacje.

Po uznaniu wniosku za kompletny EUNGiPW powiadamia o tym firmę inwestycyjną.

W ciągu 60 dni roboczych od otrzymania kompletnego wniosku EUNGiPW wydaje opinię w sprawie zezwolenia na prowadzenie MTF lub OTF i przekazuje ją bez zbędnej zwłoki właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego.

Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego przyjmuje uzasadnioną decyzję o udzieleniu lub odmowie udzielenia zezwolenia na podstawie opinii przekazanej przez EUNGiPW i powiadamia o niej firmę inwestycyjną w terminie pięciu dni roboczych od jej przyjęcia. Właściwy organ odmawia udzielenia zezwolenia na prowadzenie MTF lub OTF, jeżeli EUNGiPW wyda negatywną opinię.

6. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego może cofnąć zezwolenie, o którym mowa w poprzednim ustępie, jeżeli EUNGiPW powiadomi go, że w odniesieniu do prowadzenia MTF lub OTF spełniony jest którykolwiek z warunków określonych w art. 8 dyrektywy 2014/65/UE. Jeżeli właściwy organ cofa zezwolenie, informuje o tym firmę inwestycyjną.

7. Ust. 1–6 mają również zastosowanie do firmy inwestycyjnej, która należy do tej samej grupy co CCP lub CDPW podlegający nadzorowi EUNGiPW.
8. Ust. 1–7 stosuje się od momentu, w którym EUNGiPW staje się właściwym organem zgodnie z art. 38fa.

Artykuł 2r

Rozszerzenie zakresu zezwolenia dla firm inwestycyjnych, które już prowadzą MTF lub OTF

1. Firma inwestycyjna posiadająca zezwolenie udzielone przez EUNGiPW zgodnie z art. 2q ust. 1 i ubiegająca się o uzyskanie zezwolenia w celu rozszerzenia prowadzonej działalności o dodatkowe usługi inwestycyjne lub dodatkową działalność inwestycyjną lub usługi dodatkowe nieprzewidziane w chwili udzielania pierwotnego zezwolenia, składa wniosek o rozszerzenie zakresu zezwolenia.

2. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy usług inwestycyjnych lub działalności inwestycyjnej innych niż prowadzenie MTF lub OTF, EUNGiPW bez zbędnej zwłoki przekazuje ten wniosek oraz wszelkie informacje dostarczone w tym celu przez firmę inwestycyjną właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego firmy inwestycyjnej.

W terminie 10 dni roboczych od otrzymania wniosku o udzielenie zezwolenia właściwy organ, o którym mowa w akapicie pierwszym, ocenia, czy wniosek jest kompletny.

Jeżeli wniosek nie jest kompletny, właściwy organ wyznacza termin, w którym firma inwestycyjna ma przedłożyć dodatkowe informacje.

Po uznaniu wniosku za kompletny właściwy organ powiadamia o tym firmę inwestycyjną.

W ciągu 60 dni roboczych od otrzymania kompletnego wniosku właściwy organ wydaje opinię w sprawie rozszerzenia zakresu zezwolenia i przekazuje ją bez zbędnej zwłoki EUNGiPW.

EUNGiPW przyjmuje uzasadnioną decyzję o udzieleniu lub odmowie udzielenia zezwolenia na podstawie opinii przekazanej przez właściwy organ i powiadamia o niej firmę inwestycyjną w terminie pięciu dni roboczych od jej przyjęcia. Jeżeli właściwy organ wyda negatywną opinię, EUNGiPW odmawia rozszerzenia zakresu zezwolenia.

3. Bez uszczerbku dla art. 2q ust. 3 EUNGiPW cofa zezwolenie, o którym mowa w art. 2q, w odniesieniu do usług lub działalności, o których mowa w ust. 1, jeżeli właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego firmy inwestycyjnej przedstawi uzasadnioną opinię stwierdzającą, że w odniesieniu do usług inwestycyjnych lub działalności inwestycyjnej, o których mowa w ust. 1, spełniony jest którykolwiek z warunków określonych w art. 8 dyrektywy 2014/65/UE. Jeżeli EUNGiPW cofa zezwolenie, informuje o tym firmę inwestycyjną.

4. EUNGiPW, wykonując zadania powierzone mu na mocy niniejszego artykułu, stosuje przepisy krajowe transponujące dyrektywę 2014/65/UE właściwe dla macierzystego państwa członkowskiego tej firmy inwestycyjnej, interpretowane w sposób zgodny z prawem Unii.

5. Ust. 1–4 stosuje się od momentu, w którym EUNGiPW staje się właściwym organem zgodnie z art. 38fa.

Artykuł 2s

Rozszerzenie zakresu zezwolenia dla firm inwestycyjnych, które zamierzają prowadzić MTF lub OTF

1. W przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem na podstawie art. 38fa w odniesieniu do firmy inwestycyjnej lub operatora rynku prowadzących istotny system obrotu, wnioskująca firma inwestycyjna należąca do tej samej grupy co ta firma inwestycyjna lub ten operator rynku prowadzący istotny system obrotu, która ubiega się o rozszerzenie zakresu swojego zezwolenia do celów prowadzenia MTF lub OTF, składa wniosek o rozszerzenie zakresu zezwolenia do właściwego organu swojego macierzystego państwa członkowskiego.

Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego bez zbędnej zwłoki przekazuje EUNGiPW ten wniosek oraz wszelkie informacje dostarczone w tym celu przez firmę inwestycyjną.

EUNGiPW ocenia kompletność wniosku o udzielenie zezwolenia w terminie 10 dni roboczych od jego otrzymania.

Jeżeli wniosek nie jest kompletny, EUNGiPW wyznacza termin, w którym firma inwestycyjna ma przedłożyć dodatkowe informacje.

Po uznaniu wniosku za kompletny EUNGiPW powiadamia o tym firmę inwestycyjną.

W ciągu 60 dni roboczych od otrzymania kompletnego wniosku EUNGiPW wydaje opinię w sprawie rozszerzenia zakresu zezwolenia i przekazuje ją bez zbędnej zwłoki właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego.

Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego przyjmuje uzasadnioną decyzję o udzieleniu lub odmowie udzielenia zezwolenia na podstawie opinii przekazanej przez EUNGiPW i powiadamia o niej firmę inwestycyjną w terminie pięciu dni roboczych od jej przyjęcia. Jeżeli EUNGiPW wyda negatywną opinię, właściwy organ odmawia rozszerzenia zakresu zezwolenia.

2. Bez uszczerbku dla art. 8 dyrektywy 2014/65/UE właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego cofa zezwolenie w odniesieniu do prowadzenia MTF lub OTF, jeżeli EUNGiPW przedstawi uzasadnioną opinię stwierdzającą, że w odniesieniu do prowadzenia MTF lub OTF spełniony jest którykolwiek z warunków określonych w art. 8 dyrektywy 2014/65/UE. Jeżeli właściwy organ cofa zezwolenie, informuje o tym firmę inwestycyjną.

3. Ust. 1 i 2 mają również zastosowanie do firmy inwestycyjnej, która należy do tej samej grupy co CCP lub CDPW podlegający nadzorowi EUNGiPW, w przypadku gdy ta firma inwestycyjna ubiega się o rozszerzenie zakresu swojego zezwolenia do celów prowadzenia MTF lub OTF.

4. Ust. 1–3 stosuje się od momentu, w którym EUNGiPW staje się właściwym organem zgodnie z art. 38fa.

Artykuł 2t
Bieżący nadzór

1. W przypadku firm inwestycyjnych, które uzyskały zezwolenie zgodnie z art. 2q ust. 5, art. 2r i art. 2s, EUNGiPW przeprowadza regularne przeglądy spełniania przez firmę inwestycyjną wymogów określonych w niniejszym tytule oraz, w odniesieniu do aspektów istotnych dla prowadzenia MTF lub OTF, przepisów krajowych transponujących art. 16 dyrektywy 2014/65/UE właściwych dla macierzystego państwa członkowskiego tej firmy inwestycyjnej, interpretowanych w sposób zgodny z prawem Unii.
2. W przypadku firm inwestycyjnych, które uzyskały zezwolenie zgodnie z art. 2q ust. 5, art. 2r i art. 2s, właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego firmy inwestycyjnej przeprowadza regularne przeglądy spełniania przez firmę inwestycyjną wymogów określonych w przepisach krajowych przyjętych w ramach wykonania tytułu II dyrektywy 2014/65/UE przez macierzyste państwo członkowskie tej firmy inwestycyjnej.
3. W celu zapewnienia skutecznego i sprawnego udzielania zezwoleń firmom inwestycyjnym oraz sprawowania nad nimi bieżącego nadzoru zgodnie z art. 2q ust. 5, art. 2r i art. 2s EUNGiPW i właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego firmy inwestycyjnej dokonują ustaleń dotyczących współpracy.
4. Ust. 1–3 stosuje się od momentu, w którym EUNGiPW staje się właściwym organem zgodnie z art. 38fa.

Artykuł 2u
Zgodność z zasadami MTF lub OTF oraz z innymi zobowiązaniami prawnymi

1. Firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF ustanawiają przejrzyste zasady i procedury uczciwego i prawidłowego obrotu oraz obiektywne kryteria skutecznego wykonywania zleceń. Firmy inwestycyjne i operatorzy rynku dysponują rozwiązaniami gwarantującymi należyte zarządzanie techniczną eksploatacją danej platformy, co obejmuje ustanowienie skutecznych mechanizmów na wypadek sytuacji nadzwyczajnych umożliwiających radzenie sobie z ryzykiem zakłócenia funkcjonowania systemów
2. Firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF ustanawiają przejrzyste zasady dotyczące kryteriów ustalania instrumentów finansowych, które mogą być przedmiotem obrotu w ich systemach.

W stosownych przypadkach firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF zapewniają dostęp do wystarczających publicznie dostępnych informacji, aby umożliwić swoim użytkownikom formułowanie opinii inwestycyjnych, z uwzględnieniem zarówno charakteru użytkowników, jak i rodzajów instrumentów będących przedmiotem obrotu, lub upewniają się, że taki dostęp istnieje.
3. Firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF przestrzegają art. 2f ust. 1 lit. a), f) i g), art. 2g, art. 2h, art. 2l ust. 1, art. 2m ust. 1, art. 2n ust. 1, art. 2n ust. 2 akapit pierwszy i art. 2n ust. 3 akapit pierwszy oraz posiadają w tym celu wszystkie niezbędne skuteczne systemy, procedury i mechanizmy.

4. Art. 2m ust. 2, art. 2n ust. 2 akapity drugi, trzeci, czwarty i piąty oraz art. 2n ust. 3 akapit drugi stosuje się odpowiednio w odniesieniu do firm inwestycyjnych i operatorów rynku prowadzących MTF lub OTF.

5. Firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF wyraźnie informują swoich członków lub uczestników o ich odpowiednich obowiązkach dotyczących rozliczania transakcji zawieranych na tej platformie. Firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF wprowadzają niezbędne rozwiązania mające na celu ułatwienie skutecznego rozrachunku transakcji zawieranych w systemach tej MTF lub OTF.

6. W przypadku gdy zbywalne papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym są przedmiotem obrotu także w ramach MTF lub OTF bez zgody emitenta, emitent nie podlega obowiązkom dotyczącym wstępnego, dalszego lub doraźnego ujawnienia informacji finansowych w odniesieniu do tej MTF lub OTF.

7. Każda firma inwestycyjna i operator rynku prowadzący MTF lub OTF niezwłocznie stosują się do poleceń swojego właściwego organu lub, w przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem, swojego krajowego organu nadzoru zgodnie z art. 69 ust. 2 dyrektywy 2014/65/UE, dotyczących zawieszenia instrumentu finansowego lub wycofania go z obrotu.

8. Firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF lub OTF przekazują właściwemu organowi i EUNGiPW szczegółowy opis funkcjonowania MTF lub OTF, w tym – bez uszczerbku dla art. 2z ust. 1, 4 i 5 – wszelkie powiązania z rynkiem regulowanym, MTF, OTF lub podmiotem systematycznie internalizującym transakcje, których właścicielem jest ta sama firma inwestycyjna lub ten sam operator rynku, bądź wszelki udział w nich tych podmiotów, a także wykaz ich członków, uczestników i użytkowników. Właściwe organy udostępniają te informacje EUNGiPW oraz, w przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem, krajowym organom nadzoru na ich wniosek.

Artykuł 2v

Zawieszenie i wycofanie instrumentów finansowych z obrotu na MTF lub OTF

1. Bez uszczerbku dla prawa właściwego organu lub, w przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem, krajowego organu nadzoru do żądania zawieszenia lub wycofania instrumentu finansowego z obrotu zgodnie z art. 69 ust. 2 dyrektywy 2014/65/UE firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący MTF lub OTF może zawiesić lub wycofać z obrotu instrument finansowy w okolicznościach określonych w art. 2k ust. 1.

2. Art. 2k ust. 2 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący MTF lub OTF zawieszają lub wycofują z obrotu instrument finansowy i instrumenty pochodne, o których mowa w sekcji C pkt 4–10 załącznika I do dyrektywy 2014/65/UE, które są związane z tym instrumentem finansowym lub które się do niego odwołują.

Artykuł 2w

Transgraniczna działalność MTF i OTF

Art. 2o stosuje się odpowiednio w odniesieniu do firmy inwestycyjnej lub operatora rynku prowadzących MTF lub OTF.

Szczególne wymogi dotyczące MTF

1. Firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF, oprócz spełnienia wymogów określonych w art. 16 dyrektywy 2014/65/UE i w niniejszym rozporządzeniu, ustanawiają i wdrażają niemające charakteru uznaniowego zasady wykonywania zleceń w systemie.

2. Spełniając wymogi art. 21 ust. 1, firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF zapewniają, aby zasady regulujące dostęp do MTF były zgodne z warunkami ustanowionymi w art. 21 ust. 3.

Dopuszczając jako członków lub uczestników osoby, które są już członkami lub uczestnikami innego rynku regulowanego lub MTF, firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF uznają, że osoby te spełniają wymogi art. 21 ust. 3 lit. a), bez dalszej oceny. Firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF uznają również, że osoby te spełniają wymogi określone w art. 21 ust. 3 lit. b) i c), bez dalszej oceny, w przypadku gdy osoby te wnioskuje o zostanie członkiem lub uczestnikiem w odniesieniu do obrotu klasą instrumentów finansowych, w przypadku której to klasy instrumentów finansowych są już członkami lub uczestnikami innego rynku regulowanego lub MTF.

3. Firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF:

- a) dysponują rozwiązaniami umożliwiającymi im odpowiednie zarządzanie ryzykiem, na jakie są narażeni, wdrażanie odpowiednich mechanizmów i systemów służących identyfikacji wszystkich istotnych rodzajów ryzyka dla ich działalności oraz wprowadzanie skutecznych środków ograniczających to ryzyko;
- b) dysponują rozwiązaniami ułatwiającymi sprawne i terminowe finalizowanie transakcji realizowanych w ramach swoich systemów; oraz
- c) posiadają w momencie uzyskania zezwolenia i w sposób ciągły wystarczające zasoby finansowe, które ułatwiają ich prawidłowe funkcjonowanie, z uwzględnieniem charakteru i zakresu transakcji zawieranych na rynku oraz zakresu i stopnia ryzyka, na jakie są oni narażeni.

W przypadku gdy do celów zgodności z wymogami określonymi w akapicie pierwszym lit. a) i b) niniejszego ustępu firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący MTF wykorzystuje zasoby innego podmiotu zlokalizowanego w Unii i należącego do tej samej grupy co ta firma inwestycyjna lub ten operator rynku lub polega na wykonywaniu funkcji przez ten inny podmiot zlokalizowany w Unii, poleganie na tym podmiocie nie stanowi outsourcingu do celów niniejszego rozporządzenia, o ile spełnione są warunki określone w ust. 3a. Lokalizacja w Unii podmiotu, który udostępnia zasoby lub pełni funkcje w celu zapewnienia przez operatora rynku zgodności z wymogami, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b) niniejszego ustępu, nie ma znaczenia dla oceny tej zgodności przez właściwy organ.

3a. Poleganie przez firmę inwestycyjną lub operatora rynku prowadzących MTF na innym podmiocie zlokalizowanym w Unii i należącym do tej samej grupy co ta firma inwestycyjna lub ten operator rynku nie stanowi outsourcingu zgodnie z ust. 3, o ile spełnione są następujące warunki:

- a) firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący MTF oraz inny podmiot w grupie, który będzie udostępniał swoje zasoby lub będzie pełnił funkcje na rzecz tej firmy inwestycyjnej lub tego operatora rynku wdrożyli uzgodnienia zapewniające współpracę tego podmiotu należącego do tej samej grupy z właściwym organem firmy inwestycyjnej lub operatora rynku prowadzących MTF w związku z tym udostępnianiem zasobów lub wykonywaniem funkcji;
- b) firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący MTF wprowadzili odpowiednie mechanizmy umożliwiające jednoznaczną identyfikację potencjalnych negatywnych skutków – dla funkcjonowania MTF lub dla jej członków lub uczestników – wszelkich konfliktów interesów między firmą inwestycyjną lub operatorem rynku prowadzącymi MTF a innym podmiotem w grupie, który będzie udostępniał swoje zasoby lub będzie pełnił funkcje na rzecz tej MTF, oraz zarządzanie tymi potencjalnymi negatywnymi skutkami.

Wykorzystując zasoby innego podmiotu należącego do tej samej grupy lub polegając na wykonywaniu funkcji przez ten inny podmiot, firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący MTF pozostają w pełni odpowiedzialni za wywiązanie się ze wszystkich swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia i dyrektywy 2014/65/UE.

Państwa członkowskie nie nakładają żadnych dodatkowych wymogów dotyczących udostępniania zasobów lub polegania na pełnieniu funkcji, zgodnie z ust. 3, przez inny podmiot zlokalizowany w Unii w ramach tej samej grupy co firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący MTF.

4. Art. 24, 25, art. 27 ust. 1, 2 i 4–10 oraz art. 28 dyrektywy 2014/65/UE nie mają zastosowania do transakcji zawieranych na podstawie zasad regulujących funkcjonowanie MTF między jej członkami lub uczestnikami lub między MTF a jej członkami lub uczestnikami w związku z korzystaniem z MTF. Członkowie lub uczestnicy MTF muszą jednak wypełniać obowiązki przewidziane w art. 24, 25, 27 i 28 dyrektywy 2014/65/UE w odniesieniu do swoich klientów, gdy – działając na rachunek swoich klientów – wykonują zlecenia klientów za pośrednictwem systemów MTF.

5. Firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący MTF nie mogą realizować zleceń klientów z wykorzystaniem własnego kapitału ani prowadzić obrotu polegającego na zestawianiu zleceń.

Artykuł 2y

Rynki rozwoju MŚP

1. Operator MTF może wystąpić do swojego właściwego organu o zarejestrowanie MTF lub jej segmentu jako rynku rozwoju MŚP.
2. Właściwy organ może zarejestrować MTF lub jej segment jako rynek rozwoju MŚP, jeżeli otrzyma wniosek, o którym mowa w ust. 1, i jest przekonany, że warunki określone w ust. 3 zostały spełnione w odniesieniu do MTF lub że warunki określone w ust. 3a zostały spełnione w odniesieniu do segmentu MTF.
3. MTF zapewniają, aby:

- a) w momencie rejestracji MTF jako rynku rozwoju MŚP oraz w ciągu każdego roku kalendarzowego po tej dacie co najmniej 50 % emitentów, których instrumenty finansowe są dopuszczone do obrotu na MTF, stanowiły MŚP;
- b) ustanowiono odpowiednie kryteria dotyczące pierwszego i dalszego dopuszczenia instrumentów finansowych emitentów do obrotu na tym rynku;
- c) w przypadku pierwszego dopuszczenia instrumentów finansowych do obrotu na tym rynku opublikowano wystarczające informacje umożliwiające inwestorom podjęcie świadomej decyzji o ewentualnym zainwestowaniu w dane instrumenty finansowe, w formie odpowiedniego dokumentu o dopuszczeniu do obrotu albo w formie prospektu emisyjnego, jeżeli w odniesieniu do oferty publicznej instrumentów finansowych przeprowadzonej w związku z pierwszym dopuszczeniem do obrotu instrumentu finansowego na MTF zastosowanie mają wymogi określone w rozporządzeniu (UE) 2017/1129;
- d) na rynku dostępne są odpowiednie bieżące okresowe sprawozdania finansowe udostępniane przez emitenta lub w jego imieniu, na przykład zbadane roczne sprawozdania finansowe;
- e) emitenci na rynku, zdefiniowani w art. 3 ust. 1 pkt 21 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, osoby pełniące obowiązki zarządcze, zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 25 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, oraz osoby blisko z nimi związane, zdefiniowane w art. 3 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, spełniają stosowne wymogi mające do nich zastosowanie na mocy rozporządzenia (UE) nr 596/2014;
- f) informacje regulacyjne dotyczące emitentów na rynku są przechowywane i podawane do wiadomości publicznej;
- g) istnieją skuteczne systemy i mechanizmy kontroli mające na celu zapobieganie przypadkom nadużyć na rynku oraz ich wykrywanie zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 596/2014.

3a. Odpowiedni segment MTF podlega skutecznym zasadom, systemom i procedurom zapewniającym spełnianie kryteriów określonych w ust. 3 oraz wszystkich następujących kryteriów:

- a) segment MTF zarejestrowany jako »rynek rozwoju MŚP« jest wyraźnie oddzielony od pozostałych segmentów rynku prowadzonych przez firmę inwestycyjną lub operatora rynku prowadzących MTF, na co wskazuje między innymi inna nazwa, inny zbiór zasad, inna strategia marketingowa i inne działania promocyjne, a także przypisanie konkretnego kodu identyfikacyjnego rynku do segmentu zarejestrowanego jako rynek rozwoju MŚP;
- b) transakcje dokonywane w danym segmencie zarejestrowanym jako rynek rozwoju MŚP są wyraźnie odróżniane od innej działalności rynkowej prowadzonej w pozostałych segmentach MTF;
- c) MTF przekazuje, na wniosek właściwego organu MTF, wyczerpujący wykaz instrumentów notowanych w danym segmencie rynku rozwoju

MŚP, a także wszelkie informacje na temat funkcjonowania segmentu rynku rozwoju MŚP, których właściwy organ może zażądać.

4. Spełnienie przez firmę inwestycyjną lub operatora rynku prowadzących MTF lub jej segment kryteriów określonych w ust. 3 i 3a pozostaje bez uszczerbku dla konieczności spełnienia przez tę firmę inwestycyjną lub tego operatora rynku innych obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz dyrektywy 2014/65/UE związanych z prowadzeniem MTF. Bez uszczerbku dla ust. 7 firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący MTF lub jej segment mogą nakładać dodatkowe kryteria.

5. Właściwy organ MTF może wyrejestrować MTF lub jej segment jako rynek rozwoju MŚP w każdym z następujących przypadków:

- a) firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący MTF lub segment MTF wystąpili z wnioskiem o ich wyrejestrowanie;
- b) warunki określone w ust. 3 lub 3a nie są już spełnione w odniesieniu do MTF lub segmentu MTF.

6. Jeżeli właściwy organ MTF zarejestruje lub wyrejestruje MTF lub jej segment jako rynek rozwoju MŚP na mocy niniejszego artykułu, organ ten, jeżeli jest inny niż EUNGiPW, jak najszybciej powiadamia EUNGiPW o tej rejestracji lub tym wyrejestrowaniu. EUNGiPW publikuje na swoich stronach internetowych wykaz rynków rozwoju MŚP oraz go aktualizuje.

7. W przypadku gdy instrument finansowy emitenta jest dopuszczony do obrotu na jednym rynku rozwoju MŚP, ten instrument finansowy może być również przedmiotem obrotu w innym systemie obrotu tylko w przypadku, gdy emitent został poinformowany i nie zgłosił sprzeciwu. W przypadku gdy ten inny system obrotu jest innym rynkiem rozwoju MŚP lub segmentem rynku rozwoju MŚP, emitent nie podlega jakimkolwiek obowiązkom w zakresie ładu korporacyjnego ani początkowym, bieżącym lub doraźnym obowiązkom informacyjnym w stosunku do tego innego rynku rozwoju MŚP. W przypadku gdy ten inny system obrotu nie jest innym rynkiem rozwoju MŚP, emitent jest informowany o wszelkim obowiązkach w zakresie ładu korporacyjnego lub początkowych, bieżących lub doraźnych obowiązkach informacyjnych w stosunku do tego innego systemu obrotu, którym będzie podlegał.

Artykuł 2z

Szczególne wymogi dotyczące OTF

1. Firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący OTF wprowadzają mechanizmy uniemożliwiające wykonywanie zleceń klientów na OTF z wykorzystaniem własnego kapitału firmy inwestycyjnej lub operatora rynku prowadzących dany OTF bądź też jakiegokolwiek innego podmiotu stanowiącego część tej samej grupy lub osoby prawnej, do których należy firma inwestycyjna lub operator rynku.

2. Firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący OTF mogą prowadzić obrót polegający na zestawianiu zleceń w odniesieniu do obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji i niektórych instrumentów pochodnych tylko wtedy, gdy klient wyraził zgodę na ten proces.

Firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący OTF nie mogą wykorzystywać obrotu polegającego na zestawianiu zleceń w celu

wykonywania na OTF zleceń klienta dotyczących instrumentów pochodnych odnoszących się do klasy instrumentów pochodnych, którą uznano za podlegającą obowiązkowi rozliczania zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

Firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący OTF wprowadzają rozwiązania mające na celu zapewnienie zgodności z definicją obrotu polegającego na zestawianiu zleceń zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 38 dyrektywy 2014/65/UE.

3. Firmy inwestycyjne i operatorzy rynku prowadzący OTF mogą zawierać na własny rachunek transakcje inne niż oparte na obrocie polegającym na zestawianiu zleceń wyłącznie w odniesieniu do instrumentów długu państwowego, dla których nie istnieje płynny rynek.

4. Prowadzenie OTF i podmiotu systematycznie internalizującego transakcje nie może odbywać się w ramach tego samego podmiotu prawnego. OTF nie może łączyć się z podmiotem systematycznie internalizującym transakcje w sposób, który umożliwiłby interakcję między zleceniami na OTF a zleceniami lub kwotowaniami podmiotów systematycznie internalizujących transakcje. OTF nie może łączyć się z inną OTF w sposób umożliwiający interakcję między zleceniami na różnych OTF.

5. Firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący OTF mogą zaangażować inną firmę inwestycyjną do prowadzenia działalności w charakterze animatora rynku na tej OTF w sposób niezależny.

Do celów niniejszego artykułu nie uznaje się, że firma inwestycyjna prowadzi działalność w charakterze animatora rynku na OTF w sposób niezależny, jeżeli ma bliskie powiązania z firmą inwestycyjną lub operatorem rynku prowadzącymi OTF.

6. Wykonywanie zleceń na OTF odbywa się w sposób uznaniowy.

Firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący OTF działają uznaniowo wyłącznie w jednej lub w obu z poniższych okoliczności:

- a) kiedy decydują o złożeniu lub wycofaniu zlecenia na prowadzonej przez siebie OTF;
- b) kiedy decydują się nie zestawiać danego zlecenia klienta ze zleceniami dostępnymi w systemie w danym czasie, pod warunkiem że jest to zgodne ze szczegółowymi dyspozycjami klienta i ich obowiązkami zgodnie z art. 27.

W przypadku systemu, który kojarzy (krzyżuje) zlecenia klientów, firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący OTF mogą zdecydować, czy i kiedy chcą zestawiać dwa lub większą liczbę zleceń w systemie oraz jaką ich wielkość chce zestawić. Zgodnie z ust. 1, 2, 4 i 5 oraz bez uszczerbku dla ust. 3, w odniesieniu do systemu organizującego transakcje na instrumentach nieudziałowych, firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący OTF mogą ułatwiać negocjacje między klientami, tak aby skojarzyć w ramach transakcji dwie lub większą liczbę potencjalnie zbieżnych deklaracji zainteresowania zawarciem transakcji.

Obowiązek ten pozostaje bez uszczerbku dla art. 2u i 27 dyrektywy 2014/65/UE.

7. Właściwy organ może wymagać od firmy inwestycyjnej lub operatora rynku, w momencie gdy ta firma inwestycyjna lub ten operator rynku ubiegają się o zezwolenie na prowadzenie OTF albo na zasadzie ad hoc, szczegółowego wyjaśnienia, dlaczego system nie odpowiada rynkowi regulowanemu, MTF lub podmiotowi systematycznie internalizującemu transakcje i nie może funkcjonować jako rynek regulowany, MTF lub podmiot systematycznie internalizujący transakcje, szczegółowego opisu sposobu korzystania ze swobody uznania, w szczególności tego, kiedy zlecenie na OTF może zostać wycofane oraz kiedy i w jaki sposób co najmniej dwa zlecenia klientów będą zestawiane w ramach OTF. Ponadto firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący OTF udzielają właściwemu organowi informacji wyjaśniających korzystanie przez nich z obrotu polegającego na zestawianiu zleceń. Właściwy organ monitoruje prowadzenie przez firmę inwestycyjną lub operatora rynku obrotu polegającego na zestawianiu zleceń w celu zapewnienia, aby sposób prowadzenia tego obrotu był stale zgodny z definicją takiego obrotu oraz aby prowadzenie obrotu polegającego na zestawianiu zleceń nie powodowało konfliktów interesów między firmą inwestycyjną lub operatorem rynku a ich klientami.

8. Art. 24, 25, 27 i 28 dyrektywy 2014/65/UE mają zastosowanie do transakcji zawieranych na OTF.

ROZDZIAŁ 3

Ogólnoeuropejscy operatorzy rynku

Artykuł 2za

Udzielanie zezwoleń ogólnoeuropejskim operatorom rynku

1. Każda osoba prawna zamierzająca prowadzić więcej niż jeden system obrotu w więcej niż jednym państwie członkowskim może złożyć do EUNGiPW wnioski o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności jako ogólnoeuropejski operator rynku («PEMO») od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę, od której EUNGiPW staje się właściwym organem zgodnie z art. 38fa] r.

2. Do celów niniejszego tytułu PEMO uzyskuje zezwolenie EUNGiPW, jeżeli:

- a) PEMO jest osobą prawną mającą siedzibę w Unii; oraz
- b) zarówno PEMO, jak i systemy obrotu, które zamierza prowadzić, spełniają wymogi określone w niniejszym tytule.

3. W zezwoleniu, o którym mowa w ust. 2, określa się systemy obrotu, na których prowadzenie dany PEMO uzyskał zezwolenie, oraz państwa członkowskie, w których te systemy się znajdują lub są prowadzone. W przypadku gdy PEMO, który uzyskał zezwolenie, zamierza rozszerzyć swoją działalność w celu prowadzenia dodatkowych systemów obrotu, składa do EUNGiPW wnioski o rozszerzenie zakresu zezwolenia.

4. PEMO musi zawsze spełniać warunki udzielenia zezwolenia, o których mowa w niniejszym tytule. PEMO bez zbędnej zwłoki powiadamia EUNGiPW o wszelkich istotnych zmianach w warunkach uzyskania zezwolenia, w tym w wykazie systemów obrotu, które zamierza prowadzić.

5. EUNGiPW tworzy rejestr wszystkich PEMO istniejących w Unii. Rejestr ten jest publicznie dostępny i zawiera wykaz wszystkich systemów obrotu

prowadzonych przez PEMO oraz państw członkowskich, w których te systemy obrotu się znajdują lub są prowadzone. Rejestr ten jest regularnie aktualizowany.

Artykuł 2zb

Procedury udzielania zezwolenia na prowadzenie działalności jako PEMO

1. Wnioskodawca ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie działalności jako PEMO składa wniosek do EUNGiPW. Wniosek ten zawiera wszystkie informacje niezbędne EUNGiPW do oceny, czy w momencie udzielania pierwotnego zezwolenia PEMO wdrożył wszystkie uzgodnienia niezbędne do wypełnienia swoich obowiązków wynikających z niniejszego tytułu.

2. EUNGiPW ocenia kompletność wniosku o udzielenie zezwolenia w terminie 20 dni roboczych od jego otrzymania.

3. Jeżeli wniosek nie jest kompletny, EUNGiPW wyznacza termin, w którym wnioskujący PEMO ma przedłożyć dodatkowe informacje.

Po stwierdzeniu, że wniosek jest kompletny, EUNGiPW powiadamia o tym odpowiednio PEMO. Powiadamia również odpowiednie krajowe organy nadzoru.

4. W ciągu sześciu miesięcy od otrzymania kompletnego wniosku EUNGiPW ocenia zgodność PEMO oraz systemów obrotu, które PEMO zamierza prowadzić, z niniejszym tytułem. EUNGiPW przyjmuje uzasadnioną decyzję o udzieleniu lub odmowie udzielenia zezwolenia, o czym powiadamia wnioskującego PEMO w terminie pięciu dni roboczych od przyjęcia tej uzasadnionej decyzji. Powiadamia również odpowiednie krajowe organy nadzoru.

5. Na zasadzie odstępstwa od art. 2b i 2p systemy obrotu prowadzone przez PEMO nie mogą występować o zezwolenie w państwie członkowskim, w którym się znajdują lub w którym są prowadzone na podstawie rozdziałów 1 i 2 niniejszego tytułu.

6. W przypadkach gdy PEMO zamierza zostać operatorem systemu obrotu, który jest prowadzony przez operatora rynku lub firmę inwestycyjną będących innym podmiotem prawnym i nienależących do grupy, do której należy PEMO, PEMO przedkłada, w ramach swojego wniosku o udzielenie zezwolenia lub wniosku o rozszerzenie działalności w celu prowadzenia dodatkowych systemów obrotu, oświadczenie tego operatora rynku lub tej firmy inwestycyjnej potwierdzające zamiar przeniesienia prowadzenia systemu obrotu, który prowadzi, na PEMO. Zezwolenie, o którym mowa w art. 2za ust. 2, podlega odpowiedniej zmianie.

7. Zezwolenie udzielone rynkowi regulowanemu na podstawie art. 2a lub operatorowi rynku lub firmie inwestycyjnej na prowadzenie MTF lub OTF na podstawie art. 2p niniejszego rozporządzenia lub art. 7 dyrektywy 2014/65/UE uznaje się za cofnięte z chwilą wejścia w życie zezwolenia lub zmienionego planu działalności PEMO, który obejmuje prowadzenie tego systemu obrotu, zgodnie z ust. 6. Zezwolenia PEMO nie można łączyć z innymi zezwoleniami na prowadzenie rynku regulowanego, MTF lub OTF w ramach tej samej grupy.

Artykuł 2zc

Cofnięcie zezwolenia

1. EUNGiPW może cofnąć zezwolenie udzielone PEMO w przypadkach, o których mowa w art. 2c ust. 1.
2. Po cofnięciu zezwolenia EUNGiPW powiadamia odpowiednie krajowe organy nadzoru, a także, w stosownych przypadkach, wyznaczony zgodnie z art. 67 dyrektywy 2014/65/UE organ państwa członkowskiego, w którym systemy obrotu prowadzone przez PEMO prowadzą swoją działalność.

Artykuł 2zd

Wymogi dotyczące PEMO

1. PEMO musi spełniać wszystkie wymogi mające zastosowanie do operatora rynku na podstawie niniejszego rozporządzenia.
2. PEMO jest odpowiedzialny, pod nadzorem EUNGiPW oraz, w przypadkach wyraźnie przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, krajowych organów nadzoru, za zapewnienie, aby prowadzone przez niego systemy obrotu spełniały wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu.

PEMO jest uprawniony do wykonywania praw odpowiadających rynkom regulowanym, które prowadzi na mocy niniejszego rozporządzenia.

W przypadku systemów obrotu prowadzonych przez PEMO wszystkie odniesienia w niniejszym rozporządzeniu do organu właściwego dla systemu obrotu należy rozumieć jako odniesienia do EUNGiPW.

Artykuł 2ze

Prowadzenie systemów obrotu w innym państwie członkowskim i prawo właściwe

1. Państwa członkowskie zezwalają, nie nakładając dodatkowych wymogów prawnych ani administracyjnych, na prowadzenie przez PEMO, który uzyskał zezwolenie zgodnie z art. 2za, systemów obrotu na swoim terytorium, w ramach swobody świadczenia usług lub poprzez utworzenie oddziału, pod warunkiem że prowadzenie tych systemów obrotu jest objęte zezwoleniem PEMO.

2. We wniosku o udzielenie zezwolenia na podstawie art. 2zb lub we wniosku o rozszerzenie zakresu zezwolenia na podstawie art. 2za ust. 3 PEMO określa dla każdego systemu obrotu, który zamierza prowadzić, państwo członkowskie, na którego terytorium uznaje się, że system obrotu znajduje się lub jest prowadzony. W przypadkach gdy PEMO staje się operatorem systemu obrotu, który uzyskał już zezwolenie, uznaje się, że ten system obrotu znajduje się lub jest prowadzony na terytorium państwa członkowskiego, w którym ten system obrotu uzyskał pierwotne zezwolenie.

W sprawach nieobjętych bezpośrednio stosowanym prawem Unii, prawem krajowym regulującym obrót prowadzony w ramach systemów systemu obrotu prowadzonego przez PEMO jest prawo państwa członkowskiego, w którym uznaje się, że system obrotu ma siedzibę lub jest prowadzony.

3. PEMO może korzystać z praw paszportowych na mocy art. 2o i 2w w odniesieniu do każdego prowadzonego przez siebie systemu obrotu.

ROZDZIAŁ 4

Wykaz systemów obrotu i uprawnień

Artykuł 2zf
Wykaz systemów obrotu

Właściwe organy przekazują EUNGiPW wykaz systemów obrotu, które uzyskały zezwolenie w ich jurysdykcji, w tym wszelkie zmiany w tym wykazie. EUNGiPW publikuje na swojej stronie internetowej i aktualizuje wykaz wszystkich systemów obrotu, w tym systemów obrotu, dla których EUNGiPW jest właściwym organem.

Artykuł 2zg

Regulacyjne standardy techniczne i przekazanie uprawnień

1. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu:
  - a) doprecyzowania rodzajów działalności pomocniczej, o których mowa w art. 2a ust. 3;
  - b) określenia informacji, które należy przekazać na podstawie art. 2b ust. 1, informacji, które należy zawrzeć w powiadomieniach, o których mowa w art. 2d ust. 8, a także standardowych formularzy, szablonów i procedur na potrzeby przekazywania tych informacji;
  - c) doprecyzowania sytuacji, w której uznaje się, że dana osoba jest w stanie wywierać, bezpośrednio lub pośrednio, znaczący wpływ na zarządzanie rynkiem regulowanym, zgodnie z art. 2e;
  - d) doprecyzowania wymogów w celu zapewnienia, aby operator rynku dysponował wystarczającymi zasobami finansowymi, aby ułatwić prawidłowe funkcjonowanie rynku regulowanego, który prowadzi, zgodnie z art. 2f;
  - e) określenia informacji, które należy przekazać zgodnie z art. 2zb ust. 1.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 50 w celu:
  - a) zmiany niniejszego rozporządzenia poprzez zmianę progów, o których mowa w art. 2j ust. 1 i 3, lub progów, o którym mowa w ust. 4 tego artykułu, lub wszystkich tych progów, jeżeli mające zastosowanie progi ograniczają płynność na rynkach publicznych, biorąc pod uwagę rozwój sytuacji finansowej;
  - b) uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie wykazu okoliczności powodujących znaczną szkodę dla interesów inwestorów i prawidłowego funkcjonowania rynku, o których mowa w art. 2k ust. 1 i 2;
  - c) uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie okoliczności powodujących powstanie wymogu informacyjnego, o którym mowa w art. 2n ust. 2;
  - d) uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez doprecyzowanie warunków określonych w art. 2y ust. 3 i 3a. Warunki te uwzględniają

konieczność utrzymania wysokiego poziomu ochrony inwestorów w celu budowy zaufania inwestorów do tych rynków, przy jednoczesnym ograniczeniu obciążeń administracyjnych dla emitentów na rynku. Warunki te uwzględniają również fakt, że powodem wyrejestrowania lub odmowy rejestracji nie może być jedynie tymczasowe niespełnienie warunku określonego w ust. 3 lit. a) tego artykułu.

3. EUNGiPW może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu:
  - a) określenia wymogów mających na celu zapewnienie odporności systemów transakcyjnych rynków regulowanych oraz ich odpowiedniej wydajności, z wyjątkiem wymogów związanych z operacyjną odpornością cyfrową;
  - b) określenia wskaźnika, o którym mowa w art. 2g ust. 6, z uwzględnieniem takich czynników jak wartość niewykonanych zleceń w stosunku do wartości zawartych transakcji;
  - c) określenia mechanizmów kontroli w odniesieniu do bezpośredniego dostępu elektronicznego w taki sposób, aby zapewnić, by mechanizmy kontroli stosowane w przypadku dostępu sponsorowanego były przynajmniej równoważne z mechanizmami kontroli stosowanymi w przypadku bezpośredniego dostępu do rynku;
  - d) określenia wymogów mających na celu zapewnienie, aby usługi kolokacji i struktury opłat były uczciwe i niedyskryminacyjne oraz aby takie struktury opłat nie tworzyły zachęt dla powstawiania zakłóceń obrotu lub nadużyć na rynku;
  - e) określenia sposobu ustalenia, kiedy rynek regulowany jest istotny z punktu widzenia płynności danego instrumentu finansowego;
  - f) określenia wymogów mających na celu zapewnienie uczciwego i niedyskryminacyjnego charakteru systemów animowania rynku oraz ustanowienie minimalnych obowiązków dotyczących animowania rynku, które rynki regulowane muszą uwzględnić przy opracowywaniu systemu animowania rynku, a także warunków, w których wymóg ustanowienia systemu animowania rynku byłby niewłaściwy, mając na uwadze charakter i wielkość obrotu na tym rynku regulowanym, w tym to, czy rynek regulowany dopuszcza lub umożliwia stosowanie handlu algorytmicznego w ramach swoich systemów;
  - g) określenia wymogów mających zapewniać przeprowadzanie odpowiednich testów algorytmów, innych niż testowanie operacyjnej odporności cyfrowej, w celu zapewnienia, aby systemy handlu algorytmicznego, w tym systemy handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości, nie mogły powodować lub przyczyniać się do powstania zakłóceń obrotu na rynku;
  - h) określenia zasad, które rynki regulowane mają brać pod uwagę przy ustanawianiu mechanizmów służących wstrzymaniu lub ograniczeniu obrotu zgodnie z art. 2g ust. 5, z uwzględnieniem płynności różnych klas i podklas aktywów, charakteru modelu rynkowego i rodzajów użytkowników oraz bez uszczerbku dla swobody rynków regulowanych w ustanawianiu tych mechanizmów;

- i) określenia informacji, które rynki regulowane mają ujawniać, w tym parametrów wstrzymania obrotu, które rynki regulowane mają przekazywać właściwym organom na podstawie art. 2g ust. 5;
- j) określenia minimalnych wielkości zmiany ceny lub systemów minimalnej wielkości zmiany ceny dla określonych akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, świadectw i innych podobnych instrumentów finansowych, w przypadku gdy jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynków, z uwzględnieniem czynników, o których mowa w art. 2h ust. 2, oraz ceny, spreadów i stopnia płynności instrumentów finansowych;
- k) określenia minimalnych wielkości zmiany ceny lub systemów minimalnej wielkości zmiany ceny dla określonych instrumentów finansowych innych niż wymienione w art. 2h ust. 1, w przypadku gdy jest to niezbędne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynków, z uwzględnieniem czynników, o których mowa w art. 2h ust. 2, oraz ceny, spreadów i stopnia płynności instrumentów finansowych;
- l) określenia cech różnych klas instrumentów finansowych, które rynek regulowany musi uwzględnić przy ocenie, czy instrument finansowy jest emitowany w sposób zgodny z warunkami określonymi w art. 2i ust. 1 akapit drugi dotyczącymi dopuszczenia do obrotu w różnych segmentach rynku, które prowadzi;
- m) doprecyzowania mechanizmów, które rynek regulowany musi wdrożyć w celu wypełnienia swojego obowiązku weryfikowania, czy emitent zbywalnych papierów wartościowych wypełnia swoje obowiązki nałożone na podstawie prawa Unii w odniesieniu do pierwszego, dalszego i doraźnego ujawniania informacji;
- n) doprecyzowania mechanizmów, których rynek regulowany musi ustanowić zgodnie z art. 2i ust. 3 w celu ułatwienia swoim członkom lub uczestnikom dostępu do informacji, które podano do wiadomości publicznej, zgodnie z warunkami ustanowionymi na mocy prawa Unii;
- o) określenia przypadków, w których związek między instrumentem pochodnym powiązany z zawieszonym lub wycofanym z obrotu instrumentem finansowym lub odnoszącym się do niego a bazowym instrumentem finansowym oznacza, że instrument pochodny również należy zawiesić lub wycofać z obrotu, aby osiągnąć cel, jaki przyświeca zawieszeniu lub wycofaniu bazowego instrumentu finansowego, oraz aby zapewnić proporcjonalne stosowanie obowiązku zawieszenia lub wycofania z obrotu instrumentów pochodnych, o którym mowa w art. 2k ust. 2 i art. 2v ust. 2.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w poprzednim akapicie, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia:

- a) formatu i terminu dokonania powiadomienia i podania informacji do wiadomości publicznej, o czym mowa w art. 2k ust. 2 i art. 2v ust. 2;

b) treści i formatu opisu i powiadomienia, o których mowa w art. 2g ust. 10.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w poprzednim akapicie, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

4) art. 4 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przed udzieleniem zwolnienia zgodnie z ust. 1 właściwe organy powiadamiają EUNGiPW oraz inne właściwe organy o zamiarze zastosowania poszczególnych zwolnień oraz przedstawiają wyjaśnienie ich funkcjonowania, w tym szczegóły dotyczące systemu obrotu, w którym ustala się kurs odniesienia w sposób, o jakim mowa w ust. 1 lit. a). Powiadomienie o zamiarze udzielenia zwolnienia przekazywane jest przynajmniej na cztery miesiące przed planowanym wejściem zwolnienia w życie. W terminie dwóch miesięcy od otrzymania powiadomienia EUNGiPW wydaje danemu właściwemu organowi, jeżeli nie jest nim EUNGiPW, niewiążącą opinię oceniającą zgodność każdego zwolnienia z wymogami ustanowionymi w ust. 1 i określonymi w regulacyjnych standardach technicznych przyjętych zgodnie z ust. 6. Jeżeli ten właściwy organ udziela zwolnienia, a właściwy organ innego państwa członkowskiego nie zgadza się z tą decyzją, organ ten może ponownie skierować sprawę do EUNGiPW, który może podjąć działania zgodne z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. EUNGiPW monitoruje stosowanie zwolnień i składa Komisji coroczne sprawozdanie dotyczące ich stosowania w praktyce.”;

5) w art. 7 ust. 1 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli właściwy organ, którym nie jest EUNGiPW, zatwierdza odroczone publikację, a właściwy organ innego państwa członkowskiego nie zgadza się z tym odroczeniem lub z faktycznym stosowaniem udzielonego zatwierdzenia, organ ten może ponownie skierować sprawę do EUNGiPW, który może podjąć działania zgodne z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

6) w art. 8a ust. 2 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Stosując system transakcyjny oparty na arkuszu zleceń lub system transakcyjny oparty na okresowych fazach ustalania kursu jednolitego, operatorzy rynku i firmy inwestycyjne prowadzący MTF lub OTF podają do wiadomości publicznej bieżące ceny kupna i sprzedaży oraz poziom zainteresowania zawarciem transakcji po tych cenach, które są ogłaszane za pośrednictwem ich systemów w odniesieniu do instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym denominowanych w euro, jenach japońskich, dolarach amerykańskich lub funtach szterlingach i które nie są kontraktami terminowymi na stopę procentową ani swapami jednawalutowymi na stopę procentową typu zmienna za zmienną, oraz które:”;

7) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przed udzieleniem zwolnienia zgodnie z ust. 1 właściwe organy powiadamiają EUNGiPW oraz inne właściwe organy o zamiarze zastosowania poszczególnych zwolnień oraz przedstawiają wyjaśnienie ich funkcjonowania. Powiadomienie o zamiarze udzielenia zwolnienia przekazywane jest

przynajmniej na cztery miesiące przed planowanym wejściem zwolnienia w życie. W terminie dwóch miesięcy od otrzymania powiadomienia EUNGiPW wydaje danemu właściwemu organowi, jeżeli nie jest nim EUNGiPW, opinię oceniającą zgodność zwolnienia z wymogami ustanowionymi w ust. 1 i określonymi w regulacyjnych standardach technicznych przyjętych zgodnie z ust. 5. Jeżeli właściwy organ, którym nie jest EUNGiPW, udziela zwolnienia, a właściwy organ innego państwa członkowskiego nie zgadza się z tą decyzją, organ ten może ponownie skierować sprawę do EUNGiPW, który może podjąć działania zgodne z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. EUNGiPW monitoruje stosowanie zwolnień i składa Komisji coroczne sprawozdanie dotyczące ich stosowania w praktyce.”;

b) ust. 4 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Przed zawieszeniem lub przedłużeniem okresu tymczasowego zawieszenia obowiązków, o których mowa w art. 8, odpowiedni właściwy organ, którym nie jest EUNGiPW, zgłasza EUNGiPW swój zamiar i przedstawia uzasadnienie. EUNGiPW w możliwie najkrótszym terminie wydaje właściwemu organowi opinię, w której ocenia, czy jego zdaniem zawieszenie lub przedłużenie tymczasowego zawieszenia jest uzasadnione w świetle akapitów pierwszego i drugiego niniejszego ustępu.”;

8) art. 11 ust. 2 akapit piąty otrzymuje brzmienie:

„Przed zawieszeniem lub przedłużeniem okresu tymczasowego zawieszenia, o których mowa w akapicie pierwszym, odpowiedni właściwy organ, którym nie jest EUNGiPW, zgłasza EUNGiPW swój zamiar i przedstawia uzasadnienie. EUNGiPW w możliwie najkrótszym terminie wydaje właściwemu organowi opinię, w której ocenia, czy jego zdaniem zawieszenie lub przedłużenie tymczasowego zawieszenia jest uzasadnione w świetle akapitów pierwszego i czwartego.”;

9) w art. 11a ust. 2 akapit piąty otrzymuje brzmienie:

„Przed zawieszeniem lub przedłużeniem okresu tymczasowego zawieszenia, o których mowa w akapicie pierwszym, odpowiedni właściwy organ, którym nie jest EUNGiPW, zgłasza EUNGiPW swój zamiar i przedstawia uzasadnienie. EUNGiPW w możliwie najkrótszym terminie wydaje właściwemu organowi opinię, w której ocenia, czy jego zdaniem zawieszenie lub przedłużenie tymczasowego zawieszenia jest uzasadnione w świetle akapitów pierwszego i czwartego.”;

10) art. 14 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Aby zapewnić skuteczną wycenę akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów i innych podobnych instrumentów finansowych oraz zmaksymalizować możliwości zapewnienia klientom przez firmy inwestycyjne najbardziej korzystnych warunków transakcji, EUNGiPW może opracować projekt regulacyjnych standardów technicznych dotyczących:

- a) mechanizmów publikowania gwarantowanych kwotowań cen, o czym mowa w ust. 1;
- b) określenia progu, o którym mowa w ust. 2, z uwzględnieniem najlepszych praktyk międzynarodowych, konkurencyjności unijnych

przedsiębiorstw, istotności wpływu na rynek i skuteczności procesu kształtowania cen, i który nie może być niższy niż dwukrotność standardowej wielkości rynkowej;

- c) określenia minimalnej wielkości kwotowań, o której mowa w ust. 3, która nie może przekraczać 90 % progu, o którym mowa w ust. 2, i która nie może być niższa od standardowej wielkości rynkowej;
- d) ustalenia, czy ceny odzwierciedlają istniejące warunki rynkowe, o czym mowa w ust. 3;
- e) standardowej wielkości rynkowej, o której mowa w ust. 4;
- f) mechanizmów identyfikacji zleceń detalicznych, o których mowa w art. 15 ust. 2.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

11) art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Spełniając wymogi art. 27 dyrektywy 2014/65/UE, podmioty systematycznie internalizujące transakcje wykonują zlecenia otrzymywane od swoich klientów w odniesieniu do akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów oraz innych podobnych instrumentów finansowych, dla których są podmiotami systematycznie internalizującymi transakcje, po cenach kwotowanych w momencie otrzymania zlecenia.

W uzasadnionych przypadkach mogą one jednak wykonywać te zlecenia po korzystniejszej cenie, pod warunkiem że:

- a) cena mieści się w zakresie zbliżonym do warunków rynkowych; oraz
- b) w przypadku zleceń detalicznych niezwłocznie, a w każdym razie przed realizacją, aktualizują swoje publiczne kwotowania, aby odzwierciedlić korzystną zmianę cen.

Do celów akapitu drugiego zlecenie detaliczne oznacza zlecenie pochodzące od klienta detalicznego zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 pkt 11 dyrektywy 2014/65/UE, którego wielkość nie przekracza progu, o którym mowa w art. 14 ust. 2.”;

12) art. 17a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17a

Minimalne wielkości zmiany ceny dla podmiotów systematycznie internalizujących transakcje

1. Kwotowania podmiotów systematycznie internalizujących transakcje, korzystne zmiany cen w stosunku do tych kwotowań oraz ceny wykonania muszą odpowiadać minimalnym wielkościom zmiany ceny określonym zgodnie z art. 2h.

2. Wymogi określone w art. 2h i art. 15 ust. 2 nie uniemożliwiają podmiotom systematycznie internalizującym transakcje kojarzenia zleceń według wartości pośredniej między bieżącymi cenami kupna i sprzedaży.”;

13) w art. 21 ust. 1 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Akapit pierwszy nie ma zastosowania do firm inwestycyjnych, które na własny rachunek lub w imieniu klientów zawierają transakcje na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, o których mowa w art. 8a ust. 2, w systemie obrotu państwa trzeciego, który spełnia wszystkie następujące warunki:

- a) prowadzi system lub platformę, w ramach których możliwa jest interakcja wielu deklaracji gotowości do zakupu i sprzedaży instrumentów finansowych składanych przez osoby trzecie;
- b) podlega wymogowi uzyskania zezwolenia zgodnie z ramami prawnymi i nadzorczymi państwa trzeciego;
- c) podlega stałemu nadzorowi i egzekwowaniu przepisów zgodnie z ramami prawnymi i nadzorczymi państwa trzeciego przez właściwy organ, który jest pełnoprawnym sygnatariuszem wielostronnego protokołu ustaleń IOSCO dotyczącego konsultacji i współpracy oraz wymiany informacji;
- d) posiada system ujawniania informacji posttransakcyjnych, który zapewnia podawanie do wiadomości publicznej transakcji zawartych w tym systemie obrotu jak najszybciej po wykonaniu transakcji lub, w wyraźnie określonych sytuacjach, po upływie okresu odroczenia;
- e) znajduje się w wykazie publikowanym przez EUNGiPW zgodnie z akapitem trzecim.

EUNGiPW publikuje i regularnie aktualizuje wykaz systemów obrotu państw trzecich, które spełniają warunki określone w akapicie drugim lit. a)–d).”;

- 14) art. 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„W celu dokonywania wyliczeń pozwalających na określenie wymogów dotyczących przejrzystości przedtransakcyjnej i posttransakcyjnej oraz systemów dotyczących obowiązku obrotu, o których mowa w art. 3–11a, art. 14–21 i art. 32, które mają zastosowanie do instrumentów finansowych, oraz w celu przygotowania sprawozdań dla Komisji zgodnie z art. 4 ust. 4, art. 7 ust. 1, art. 9 ust. 2, art. 11 ust. 3 i art. 11a ust. 1, EUNGiPW i inne właściwe organy mogą żądać informacji od:

- a) systemów obrotu;
- b) zatwierdzonych podmiotów publikujących (APA); oraz
- c) dostawców informacji skonsolidowanych (CTP).”;

- 15) w art. 22a ust. 1 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Podmioty systematycznie internalizujące transakcje w odniesieniu do akcji i funduszy inwestycyjnych typu ETF będących przedmiotem obrotu w systemie obrotu przekazują do centrum danych dostawcy informacji skonsolidowanych, w czasie na tyle zbliżonym do czasu rzeczywistego, na ile pozwala na to technologia, dane wymagane na podstawie art. 14 ust. 1, zgodnie z wymogami określonymi w regulacyjnych standardach technicznych przyjętych na podstawie art. 22b ust. 3 lit. d). Te dane przekazuje się w zharmonizowanym formacie za pomocą protokołu komunikacyjnego gwarantującego wysoką jakość przesyłu danych.”;

16) art. 22b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dane przekazywane dostawcy informacji skonsolidowanych na mocy art. 22a ust. 1 oraz dane rozpowszechniane przez dostawcę informacji skonsolidowanych na mocy z art. 27h ust. 1 lit. d) muszą być zgodne z regulacyjnymi standardami technicznymi przyjętymi na podstawie art. 4 ust. 6 lit. a), art. 7 ust. 2 lit. a), art. 11 ust. 4 lit. a), art. 11a ust. 3 lit. a) i art. 14 ust. 7, chyba że regulacyjne standardy techniczne przyjęte na podstawie ust. 3 lit. b) i d) niniejszego artykułu stanowią inaczej.”;

17) art. 23a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23a

Dostępność informacji w europejskim pojedynczym punkcie dostępu

1. Od dnia 10 stycznia 2030 r. informacje, o których mowa w art. 2y ust. 3 lit. c), d) i f), art. 14 ust. 6, art. 15 ust. 1 akapit drugi, art. 27 ust. 1, art. 34, art. 40 ust. 5, art. 42 ust. 5, art. 44 ust. 2, art. 45 ust. 6 i art. 48 niniejszego rozporządzenia, udostępnia się w europejskim pojedynczym punkcie dostępu (ESAP) ustanowionym na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2859*. Organem zbierającym dane zdefiniowanym w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2023/2859 jest EUNGiPW.

Informacje te muszą spełniać następujące wymogi:

- a) są przekazywane w formacie umożliwiającym ekstrakcję danych zdefiniowanym w art. 2 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2023/2859;
- b) towarzyszą im następujące metadane:
  - (i) wszystkie nazwy firmy inwestycyjnej, PEMO lub operatora rynku, których dotyczą informacje;
  - (ii) jeżeli jest dostępny – identyfikator podmiotu prawnego firmy inwestycyjnej, PEMO lub operatora rynku określony zgodnie z art. 7 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) 2023/2859;
  - (iii) rodzaj informacji według klasyfikacji na podstawie art. 7 ust. 4 lit. c) tego rozporządzenia;
  - (iv) wskazanie, czy informacje zawierają dane osobowe.

2. Do celów ust. 1 lit. b) pkt (ii) firmy inwestycyjne, PEMO i operatorzy rynku uzyskują identyfikator podmiotu prawnego.

3. Do dnia 9 stycznia 2030 r. do celów udostępnienia w ESAP informacji, o których mowa w art. 2y ust. 3 lit. c), d) i f) niniejszego rozporządzenia, firmy inwestycyjne, PEMO i operatorzy rynku wyznaczają co najmniej jeden organ zbierający dane zdefiniowany w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2023/2859 i powiadamiają o tym EUNGiPW.

4. Od dnia 10 stycznia 2030 r. informacje, o których mowa w art. 2v ust. 2, udostępnia się w ESAP. W tym celu organem zbierającym dane zdefiniowanym w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2023/2859 jest właściwy organ.

Informacje te muszą spełniać następujące wymogi:

- a) są przekazywane w formacie umożliwiającym ekstrakcję danych zdefiniowanym w art. 2 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2023/2859;

- b) towarzyszą im następujące metadane:
  - (i) wszystkie nazwy firmy inwestycyjnej, PEMO lub operatora rynku, których dotyczą informacje;
  - (ii) jeżeli jest dostępny – identyfikator podmiotu prawnego firmy inwestycyjnej, PEMO lub operatora rynku określony zgodnie z art. 7 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) 2023/2859;
  - (iii) rodzaj informacji według klasyfikacji na podstawie art. 7 ust. 4 lit. c) tego rozporządzenia;
  - (iv) wskazanie, czy informacje zawierają dane osobowe.

5. Od dnia 10 stycznia 2030 r. informacje, o których mowa w art. 2u ust. 8 i art. 34b ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia, udostępnia się w ESAP. W tym celu organem zbierającym dane zdefiniowanym w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2023/2859 jest EUNGiPW.

Informacje te muszą spełniać następujące wymogi:

- a) są przekazywane w formacie umożliwiającym ekstrakcję danych zdefiniowanym w art. 2 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2023/2859;
- b) towarzyszą im następujące metadane:
  - (i) wszystkie nazwy firmy inwestycyjnej, PEMO lub operatora rynku, których dotyczą informacje;
  - (ii) jeżeli jest dostępny – identyfikator podmiotu prawnego firmy inwestycyjnej, PEMO lub operatora rynku określony zgodnie z art. 7 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) 2023/2859;
  - (iii) rodzaj informacji według klasyfikacji na podstawie art. 7 ust. 4 lit. c) tego rozporządzenia;
  - (iv) wskazanie, czy informacje zawierają dane osobowe.

---

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2859 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie ustanowienia europejskiego pojedynczego punktu dostępu zapewniającego scentralizowany dostęp do publicznie dostępnych informacji mających znaczenie dla usług finansowych, rynków kapitałowych i zrównoważonego rozwoju (Dz.U. L, 2023/2859, 20.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2859/oj>).”;

18) w art. 25 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Operator prowadzący system obrotu przechowuje do dyspozycji właściwego organu lub, w przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem, krajowego organu nadzoru, rzez co najmniej pięć lat, właściwe dane dotyczące wszystkich zleceń dotyczących instrumentów finansowych ujawnianych za pośrednictwem jego systemów w formacie nadającym się do odczytu maszynowego z wykorzystaniem wspólnego wzoru. Organ właściwy dla systemu obrotu lub, w przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem, krajowy organ nadzoru systemu obrotu może na bieżąco zwracać się o udostępnienie tych danych. Zapisy obejmują właściwe dane, które składają się na charakter zlecenia, w tym dane, które łączą to zlecenie z wykonanymi

transakcjami, które wynikają z tego zlecenia, a szczególowe informacje dotyczące tych transakcji podlegają zgłoszeniu się zgodnie z art. 26 ust. 1 i 3. EUNGiPW odgrywa rolę mediatora i koordynatora w odniesieniu do dostępu właściwych organów i krajowych organów nadzoru do informacji na mocy niniejszego ustępu. W przypadku gdy EUNGiPW jest organem właściwym dla systemu obrotu, ma on możliwość zwrócenia się do krajowego organu nadzoru o dostęp do tych informacji w celu prowadzenia działań nadzorczych.”;

- b) w ust. 3 uchyla się akapit trzeci;
- 19) w art. 26 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
    - (i) w akapicie drugim formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Właściwe organy zgodnie z art. 85 dyrektywy 2014/65/UE ustanawiają niezbędne mechanizmy w celu zapewnienia, by następujące organy również otrzymały te informacje.”;
    - (ii) akapit drugi lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) właściwy organ najodpowiedniejszego rynku pod względem płynności dla tych instrumentów finansowych lub, w przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem, krajowy organ nadzoru.”;
    - (iii) akapit drugi lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) właściwy organ odpowiedzialny za nadzór nad wykorzystywanymi systemami obrotu lub, w przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem, krajowy organ nadzoru.”;
  - b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Operator prowadzący system obrotu zgłasza swojemu właściwemu organowi lub, w przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem, swojemu krajowemu organowi nadzoru szczegóły transakcji na instrumentach finansowych będących przedmiotem obrotu na jego platformie, realizowanych za pośrednictwem jego systemów przez dowolnego członka, uczestnika lub użytkownika niepodlegającego niniejszemu rozporządzeniu zgodnie z ust. 1 i 3.”;
  - c) ust. 7 akapit piąty otrzymuje brzmienie:

„Właściwy organ nakłada na system obrotu wymóg, aby przy dokonywaniu zgłoszeń w imieniu firmy inwestycyjnej stosowane były solidne mechanizmy zabezpieczające, zaprojektowane tak, aby gwarantować bezpieczeństwo i uwierzytelnianie środków przesyłu informacji, minimalizować ryzyko zniekształcenia danych i nieupoważnionego dostępu oraz zapobiegać wyciekaniu informacji przy zachowaniu w każdym czasie poufności danych. Właściwy organ wymaga, aby system obrotu utrzymywał odpowiednie zasoby oraz posiadał systemy zapasowe, aby zapewnić możliwość oferowania swoich usług i ich utrzymanie w każdym czasie.”;
  - d) w ust. 9 uchyla się akapit trzeci;
- 20) w art. 27 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 akapit czwarty zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„EUNGiPW udziela bez zbędnej zwłoki właściwym organom i krajowym organom nadzoru dostępu do tych danych referencyjnych.”;

b) w ust. 2 akapit pierwszy wprowadza się następujące zmiany:

(i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„W celu umożliwienia właściwym organom monitorowania, zgodnie z art. 26, działalności firm inwestycyjnych, aby zapewnić, by prowadziły swoją działalność uczciwie, rzetelnie i profesjonalnie oraz w sposób sprzyjający integralności rynku, EUNGiPW, po konsultacji z właściwymi organami i krajowymi organami nadzoru, ustanawia niezbędne mechanizmy mające na celu zapewnienie, aby:”;

(ii) litery c) i d) otrzymują brzmienie:

„c) dane referencyjne dotyczące instrumentu finansowego otrzymane zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu były sprawnie i bez zbędnej zwłoki przekazywane odpowiednim właściwym organom i krajowym organom nadzoru;

d) istniały skuteczne mechanizmy między EUNGiPW i właściwymi organami lub, w stosownych przypadkach, krajowymi organami nadzoru umożliwiające rozwiązywanie problemów z przekazywaniem danych lub jakością danych.”;

c) ust. 4 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Przed przyjęciem środka, o którym mowa w akapicie pierwszym, EUNGiPW powiadamia o tym odpowiednie właściwe organy lub, w stosownych przypadkach, krajowe organy nadzoru.”;

21) w art. 27h ust. 1 uchyla się akapit drugi;

22) w art. 27ha ust. 2 uchyla się akapit drugi;

23) art. 31 ust. 3 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„Te firmy inwestycyjne i operatorzy rynku udostępniają tę dokumentację odpowiedniemu właściwemu organowi, odpowiedniemu krajowemu organowi nadzoru lub EUNGiPW niezwłocznie na ich wniosek.”;

24) dodaje się art. 34a i 34b w brzmieniu:

„Artykuł 34a

Mechanizmy kontroli zarządzania pozycjami w towarowych instrumentach pochodnych i instrumentach pochodnych bazujących na uprawnieniach do emisji

1. Firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący system obrotu, w którym przedmiotem obrotu są towarowe instrumenty pochodne lub instrumenty pochodne bazujące na uprawnieniach do emisji, stosują mechanizmy kontroli zarządzania pozycjami obejmujące uprawnienia systemu obrotu do:

a) monitorowania otwartych pozycji poszczególnych osób;

b) uzyskiwania od osób informacji, w tym wszelkiej istotnej dokumentacji, dotyczących wielkości i celu otwartej pozycji lub ekspozycji, informacji na temat beneficjentów rzeczywistych lub ostatecznych właścicieli instrumentu bazowego, wszelkich ustaleń dotyczących wspólnego działania oraz wszelkich

powiązanych aktywów lub pasywów na rynku instrumentu bazowego, w tym – w stosownych przypadkach – pozycji utrzymywanych w instrumentach pochodnych bazujących na uprawnieniach do emisji lub pozycji utrzymywanych w towarowych instrumentach pochodnych o tym samym towarze bazowym i tych samych cechach w innych systemach obrotu i w ekonomicznie równoważnych kontraktach będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym za pośrednictwem członków i uczestników;

- c) żądania, aby dana osoba zamknęła lub zmniejszyła daną pozycję tymczasowo lub na stałe, oraz do jednostronnego podjęcia działań w celu zapewnienia zamknięcia lub zmniejszenia pozycji, jeżeli ta osoba nie zastosuje się do takiego żądania; oraz
- d) żądania, aby dana osoba tymczasowo przywróciła płynność na rynku zgodnie z ustaloną ceną i wolumenem, z wyraźnym zamiarem złagodzenia skutków dużej lub dominującej pozycji.

EUNGiPW może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych określających treść mechanizmów kontroli zarządzania pozycjami, uwzględniając przy tym cechy przedmiotowych systemów obrotu.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

2. Mechanizmy kontroli zarządzania pozycjami muszą być przejrzyste i niedyskryminacyjne, określając, w jaki sposób mają zastosowanie do osób, oraz uwzględniając charakter i skład uczestników rynku oraz sposób, w jaki uczestnicy ci korzystają z kontraktów zgłoszonych do obrotu.

3. Firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący system obrotu informują swój właściwy organ o szczegółach limitów pozycji oraz mechanizmach kontroli zarządzania pozycjami.

Jeżeli EUNGiPW nie jest właściwym organem, właściwy organ przekazuje te informacje EUNGiPW, a EUNGiPW publikuje i utrzymuje na swojej stronie internetowej bazę danych zawierającą skrócone opisy mechanizmów kontroli zarządzania pozycjami.

Artykuł 34b

Zgłaszanie pozycji przez systemy obrotu według kategorii posiadaczy pozycji

1. Firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący system obrotu, w którym przedmiotem obrotu są towarowe instrumenty pochodne lub instrumenty pochodne bazujące na uprawnieniach do emisji:

- a) podają do wiadomości publicznej:
  - (i) w przypadku systemów obrotu, w których przedmiotem obrotu są opcje, dwa cotygodniowe sprawozdania, w tym jedno z wyłączeniem opcji, zawierające zbiorcze zestawienie pozycji posiadanych przez poszczególne kategorie osób w poszczególnych towarowych instrumentach pochodnych lub instrumentach pochodnych bazujących na uprawnieniach do emisji, które są przedmiotem obrotu w ich systemach obrotu, z wyszczególnieniem liczby długich i krótkich pozycji w podziale na takie kategorie, jej zmiany od czasu poprzedniego sprawozdania, procentowego udziału w całkowitej liczbie otwartych

pozycji dla każdej kategorii oraz liczby osób posiadających pozycje w każdej kategorii zgodnie z ust. 4;

- (ii) w przypadku systemów obrotu, w których opcje nie są przedmiotem obrotu, cotygodniowe sprawozdanie z elementami określonymi w pkt (i);
- b) co najmniej raz dziennie przekazują właściwemu organowi lub, w przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem, krajowemu organowi nadzoru kompletne zestawienie pozycji posiadanych przez wszystkie osoby, w tym członków lub uczestników oraz ich klientów, w ramach tego systemu obrotu.

Obowiązek określony w lit. a) ma zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy zarówno liczba osób, jak i liczba ich otwartych pozycji przekroczy minimalne progi.

Zgłaszania pozycji nie dokonuje się w odniesieniu do innych papierów wartościowych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 44 lit. c) dyrektywy 2014/65/UE, odnoszących się do towaru lub instrumentu bazowego, o których mowa w sekcji C pkt 10 załącznika I do tej dyrektywy.

Firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący system obrotu, w którym przedmiotem obrotu są towarowe instrumenty pochodne lub instrumenty pochodne bazujące na uprawnieniach do emisji, przedkładają sprawozdania, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), właściwemu organowi oraz, jeżeli EUNGiPW nie jest właściwym organem, EUNGiPW. EUNGiPW dokonuje następnie scentralizowanej publikacji informacji zawartych w tych sprawozdaniach.

2. Firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący dany system obrotu klasyfikuje osoby posiadające pozycje w towarowych instrumentach pochodnych lub instrumentach pochodnych bazujących na uprawnieniach do emisji według charakteru głównego rodzaju ich działalności, z uwzględnieniem wszelkich stosownych zezwoleń, jako:

- a) firmy inwestycyjne lub instytucje kredytowe;
- b) fundusze inwestycyjne, czy to jako przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) zdefiniowane w dyrektywie 2009/65/WE, czy też jako zarządzający alternatywnym funduszem inwestycyjnym zdefiniowany w dyrektywie 2011/61/UE;
- c) inne instytucje finansowe, w tym zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji zdefiniowane w dyrektywie 2009/138/WE oraz instytucje pracowniczych programów emerytalnych zdefiniowane w dyrektywie (UE) 2016/2341;
- d) przedsiębiorstwa handlowe;
- e) w przypadku instrumentów pochodnych bazujących na uprawnieniach do emisji, operatorzy zobowiązani do przestrzegania wymogów określonych w dyrektywie 2003/87/WE.

W sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1 lit. a), podaje się liczbę długich i krótkich pozycji według kategorii osób, wszelkie ich zmiany od czasu poprzedniego sprawozdania, procentowy udział w całkowitej liczbie otwartych pozycji dla każdej kategorii oraz liczbę osób w każdej kategorii.

W sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1 lit. a), rozróżnia się:

- a) pozycje zidentyfikowane jako pozycje, które obiektywnie zmniejszają ryzyko bezpośrednio związane z działalnością handlową; oraz

b) inne pozycje.

3. EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formatu sprawozdań, o których mowa w ust. 1 lit. a).

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

W przypadku instrumentów pochodnych bazujących na uprawnieniach do emisji składanie sprawozdań pozostaje bez uszczerbku dla obowiązku przestrzegania wymogów określonych w dyrektywie 2003/87/WE.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 50 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie progów, o których mowa w ust. 1 akapit drugi niniejszego artykułu, z uwzględnieniem łącznej liczby otwartych pozycji oraz ich wielkości i łącznej liczby osób posiadających pozycję.

5. EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia środków wprowadzających wymóg przesyłania EUNGiPW wszystkich sprawozdań, o których mowa w ust. 1 lit. a), co tydzień w określonym terminie w celu ich scentralizowanej publikacji przez EUNGiPW.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

25) tytuł tytułu VI otrzymuje brzmienie:

**„NIEDYSKRIMINACYJNY DOSTĘP DO SYSTEMÓW OBROTU,
CDPW I CCP”;**

26) dodaje się art. 34c w brzmieniu:

„Artykuł 34c
Prawo do wyznaczenia CDPW

Operatorzy rynku i firmy inwestycyjne prowadzący system obrotu oferują wszystkim swoim członkom lub uczestnikom prawo do wyznaczenia dowolnego CDPW mającego siedzibę w Unii do celów rozrachunku transakcji na instrumentach finansowych zawieranych w tym systemie obrotu.”;

27) art. 35 i 36 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 35
Niedyskryminacyjny dostęp systemu obrotu do CCP

1. Bez uszczerbku dla art. 7 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 CCP przyjmuje instrumenty finansowe do rozliczenia na niedyskryminacyjnych i przejrzystych zasadach, w tym w odniesieniu do wymogów dotyczących zabezpieczenia oraz opłat za początkowe przyłączenie i opłat za dostęp, bez względu na system obrotu, w którym zawierana jest transakcja.

Wymóg określony w akapicie pierwszym nie ma zastosowania do giełdowych instrumentów pochodnych.

W szczególności CCP zapewnia systemowi obrotu prawo do niedyskryminacyjnego traktowania kontraktów będących przedmiotem obrotu w tym systemie obrotu pod względem:

- a) wymogów dotyczących zabezpieczenia i kompensowania ekonomicznie równoważnych kontraktów, w przypadku gdy objęcie takich kontraktów kompensowaniem likwidacyjnym i innymi procedurami kompensowania stosowanymi przez CCP w oparciu o obowiązujące prawo dotyczące niewypłacalności nie zagrażałoby sprawnemu i prawidłowemu funkcjonowaniu, ważności lub wykonalności takich procedur; oraz
- b) kompensowania depozytu zabezpieczającego (cross-margining) względem skorelowanych kontraktów rozliczanych przez tego samego CCP w ramach modelu ryzyka zgodnego z art. 41 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

CCP może zażądać, aby system obrotu spełniał ustanowione przez niego wymogi operacyjne i techniczne, w tym wymogi odnoszące się do zarządzania ryzykiem. Wymogu zawartego w niniejszym ustępie nie stosuje się do kontraktów pochodnych, które już podlegają obowiązkom w zakresie dostępu zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

2. System obrotu ubiegający się o dostęp do usług CCP składa wniosek do CCP. We wniosku system obrotu określa instrumenty finansowe, o których rozliczanie wnosi. System obrotu informuje o takim wniosku EUNGiPW oraz właściwy organ dla CCP i systemu obrotu, jeżeli nie jest to EUNGiPW.

3. CCP udziela systemowi obrotu pisemnej odpowiedzi w terminie trzech miesięcy od otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 2, zezwalając na dostęp albo odmawiając dostępu.

4. CCP może odrzucić wniosek o udzielenie dostępu wyłącznie w przypadku, gdy taki dostęp miałby wpływ na sprawne i prawidłowe funkcjonowanie rynków lub powodowałby ryzyko systemowe, opierając się na kompleksowej ocenie ryzyka z zastrzeżeniem warunków określonych w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 36 ust. 6 lit. a). CCP nie może odrzucić wniosku z powodu ewentualnej utraty dochodów własnych lub innego podmiotu należącego do tej samej grupy.

Jeżeli CCP nie udzieli systemowi obrotu pisemnej odpowiedzi w terminie, o którym mowa w ust. 3, EUNGiPW może powiadomić CCP i zwrócić się do niego o dodatkowe informacje. Jeżeli nie istnieją przesłanki wskazujące na to, że spełnione są warunki odmowy dostępu określone w akcie delegowanym przyjętym na podstawie art. 36 ust. 6, EUNGiPW może wydać decyzję zobowiązującą CCP do udzielenia dostępu do jego usług w terminie jednego miesiąca od powiadomienia o tej decyzji.

Jeżeli CCP odmówi dostępu, w pisemnej odpowiedzi zawiera szczegółowe wyjaśnienie powodów odmowy dostępu na podstawie kompleksowej oceny ryzyka, o której mowa w akapicie pierwszym. Po udzieleniu systemowi obrotu pisemnej odpowiedzi CCP niezwłocznie informuje na piśmie o tej decyzji EUNGiPW i właściwe organy, o których mowa w ust. 2.

5. Jeżeli CCP odmówił dostępu, system obrotu może złożyć skargę do EUNGiPW.

EUNGiPW ocenia przyczyny odmowy dostępu i w terminie jednego miesiąca od daty złożenia skargi udziela systemowi obrotu uzasadnionej odpowiedzi. Przygotowując odpowiedź, EUNGiPW może konsultować się z właściwymi organami, o których mowa w ust. 2. Jeżeli EUNGiPW stwierdzi, że CCP bezzasadnie odmówił udzielenia dostępu, w przypadku gdy nie istnieją przesłanki wskazujące na to, że spełnione są warunki odmowy dostępu określone w akcie

delegowanym przyjętym na podstawie art. 36 ust. 6, EUNGiPW wydaje decyzję zobowiązującą CCP do udzielenia dostępu do jego usług w terminie jednego miesiąca od powiadomienia o tej decyzji.

CCP udzielający dostępu systemowi obrotu zapewnia, aby taki dostęp był w pełni operacyjny w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania pozytywnej odpowiedzi na wniosek o dostęp.

Artykuł 36

Niedyskryminacyjny dostęp CCP do systemów obrotu

1. Bez uszczerbku dla art. 8 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 system obrotu zapewnia, na wniosek, strumienie danych o transakcjach na niedyskryminacyjnych i przejrzystych zasadach, w tym w odniesieniu do opłat za początkowe przyłączenie i opłat za dostęp, bez względu na system obrotu, w którym zawierana jest transakcja, dowolnemu CCP, który uzyskał zezwolenie lub został uznany zgodnie z tym rozporządzeniem, a który zamierza rozliczać transakcje na instrumentach finansowych zawierane w tym systemie obrotu. Wymogu tego nie stosuje się do:

- a) kontraktu pochodnego, który już podlega obowiązkom w zakresie dostępu określonym w art. 8 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- b) giełdowych instrumentów pochodnych.

2. CCP ubiegający się o dostęp do systemu obrotu składa swój wniosek systemowi obrotu. CCP informuje EUNGiPW i organ właściwy dla systemu obrotu oraz dla CCP, jeżeli nie jest nim EUNGiPW, o takim wniosku.

3. System obrotu udziela CCP pisemnej odpowiedzi w terminie trzech miesięcy od otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 2, zezwalając na dostęp albo odmawiając dostępu.

4. System obrotu może odrzucić wniosek o udzielenie dostępu wyłącznie w przypadku, gdy taki dostęp miałby wpływ na sprawne i prawidłowe funkcjonowanie rynków lub powodowałby ryzyko systemowe, opierając się na kompleksowej ocenie ryzyka z zastrzeżeniem warunków określonych w akcie delegowanym przyjętym na podstawie ust. 6 lit. a). System obrotu nie może odrzucić wniosku z powodu ewentualnej utraty dochodów własnych lub innego podmiotu należącego do tej samej grupy. Ponadto system obrotu nie może ograniczać dostępu do określonych strumieni danych o transakcjach na tej podstawie, że kontrahenci danej transakcji nie wybrali tego samego CCP, jeżeli wybrani przez nich CCP zawarli już uzgodnienie interoperacyjne na podstawie art. 51 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

Jeżeli system obrotu nie udzieli CCP pisemnej odpowiedzi w terminie, o którym mowa w ust. 3, EUNGiPW może powiadomić system obrotu i zwrócić się do niego o dodatkowe informacje. Jeżeli nie istnieją przesłanki wskazujące na to, że spełnione są warunki odmowy dostępu określone w akcie delegowanym przyjętym na podstawie ust. 6, EUNGiPW może wydać decyzję zobowiązującą system obrotu do udzielenia dostępu do jego usług w terminie jednego miesiąca od powiadomienia o tej decyzji.

Jeżeli system obrotu odmówi dostępu, w pisemnej odpowiedzi zawiera szczegółowe wyjaśnienie powodów odmowy dostępu na podstawie kompleksowej oceny ryzyka, o której mowa w akapicie pierwszym. Po udzieleniu CCP pisemnej odpowiedzi

system obrotu niezwłocznie informuje na piśmie o tej decyzji EUNGiPW i właściwe organy, o których mowa w ust. 2.

5. Jeżeli system obrotu odmówił dostępu, CCP może złożyć skargę do EUNGiPW.

EUNGiPW ocenia powody odmowy dostępu i w terminie jednego miesiąca od złożenia skargi udziela CCP uzasadnionej odpowiedzi. Przygotowują odpowiedź, EUNGiPW może konsultować się z właściwymi organami, o których mowa w ust. 2. Jeżeli EUNGiPW stwierdzi, że system obrotu bezzasadnie odmówił udzielenia dostępu, w przypadku gdy nie istnieją przesłanki wskazujące na to, że spełnione są warunki odmowy dostępu określone w akcie delegowanym przyjętym na podstawie ust. 6, EUNGiPW wydaje decyzję zobowiązującą system obrotu do udzielenia dostępu do jego strumieni danych o transakcjach w terminie jednego miesiąca od powiadomienia o tej decyzji.

System obrotu udzielający dostępu CCP zapewnia, aby taki dostęp był w pełni operacyjny w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania pozytywnej odpowiedzi na wniosek o dostęp.

6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 50 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia, aby określić:

- a) szczególne rodzaje ryzyka, które CCP i systemy obrotu muszą uwzględnić przy przeprowadzaniu kompleksowej oceny ryzyka, o której mowa w art. 35 ust. 3 i w ust. 3 niniejszego artykułu;
- b) warunki, na jakich CCP udziela dostępu zgodnie z art. 35, w tym niedyskryminacyjne i przejrzyste zasady w odniesieniu do opłat za początkowe przyłączenie i opłat za dostęp, opłat rozliczeniowych, wymogów dotyczących zabezpieczeń oraz wymogów operacyjnych dotyczących depozytu zabezpieczającego, a także warunki, na jakich system obrotu udziela dostępu zgodnie z niniejszym artykułem, w tym niedyskryminacyjne i przejrzyste zasady w odniesieniu do opłat za początkowe przyłączenie i opłat za dostęp;
- c) warunki niedyskryminacyjnego traktowania, jeśli chodzi o sposób, w jaki kontrakty będące przedmiotem obrotu w danym systemie obrotu są traktowane pod względem wymogów dotyczących zabezpieczenia, kompensowania ekonomicznie równoważnych kontraktów oraz kompensowania (cross-margining) depozytu zabezpieczającego względem skorelowanych kontraktów rozliczanych przez tego samego CCP, o którym mowa w art. 35;
- d) parametry dotyczące opłat za początkowe przyłączenie i opłat za dostęp w celu zapewnienia, aby takie opłaty nie uniemożliwiały bezpośrednio ani pośrednio skutecznego dostępu do strumieni danych o transakcjach, zgodnie z niniejszym artykułem, lub skutecznego dostępu do CCP, zgodnie z art. 35.”;

28) w tytule VIa tytuł rozdziału 1 otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ 1
Zakres, kompetencje i procedury”;

29) uchyla się art. 38a–38f;

30) dodaje się art. 38fa w brzmieniu:

„Artykuł 38fa
Zakres nadzoru EUNGiPW nad istotnymi systemami obrotu i PEMO

1. EUNGiPW jest organem właściwym dla:

- a) PEMO;
- b) operatorów rynku, którzy prowadzą co najmniej jeden istotny system obrotu lub są częścią tej samej grupy, do której należy CDPW lub CCP, dla którego EUNGiPW jest właściwym organem zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 909/2014 lub rozporządzeniem (UE) nr 648/2012;
- c) firm inwestycyjnych, które prowadzą co najmniej jeden istotny system obrotu lub które są częścią tej samej grupy, do której należy CDPW lub CCP, dla którego EUNGiPW jest właściwym organem zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 909/2014 lub rozporządzeniem (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do prowadzenia MTF lub OTF.

System obrotu uznaje się za istotny, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) system obrotu jest ważny dla gospodarki Unii, o czym mowa w art. 38fb ust. 1; oraz
- b) system obrotu ma znaczący wymiar transgraniczny, o czym mowa w art. 38fb ust. 2.

W przypadku gdy EUNGiPW jest organem właściwym dla PEMO, operatora rynku lub firmy inwestycyjnej zgodnie z akapitem pierwszym, EUNGiPW jest również organem właściwym dla wszystkich systemów obrotu prowadzonych przez te podmioty.

W przypadku gdy EUNGiPW jest właściwym organem zgodnie z akapitem pierwszym dla firmy inwestycyjnej lub operatora rynku prowadzących istotny system obrotu oraz w przypadku gdy ta firma inwestycyjna lub ten operator rynku należą do grupy obejmującej inne systemy obrotu, EUNGiPW jest organem właściwym dla wszystkich systemów obrotu, a także dla operatorów rynku lub firm inwestycyjnych prowadzących te systemy obrotu, które należą do grupy tej firmy inwestycyjnej lub tego operatora rynku prowadzących istotny system obrotu.

EUNGiPW posiada uprawnienia nadzorcze, dochodzeniowe i wykonawcze niezbędne do wykonywania swoich funkcji wobec podmiotów, o których mowa w niniejszym ustępie, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 krajowe organy nadzoru zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 18a są odpowiedzialne za monitorowanie przestrzegania art. 2g ust.5 akapit czwarty, art. 2k ust. 1 i 2, art. 2u ust. 7, art. 2v ust. 1 i 2, art. 25 ust. 2, art. 26 ust. 5, art. 26 ust. 7 akapity pierwszy i ostatni oraz art. 34b przez podmioty podlegające nadzorowi EUNGiPW.

Krajowe organy nadzoru mogą wykonywać uprawnienia powierzone właściwym organom krajowym na mocy tytułu VI dyrektywy 2014/65/UE, w tym uprawnienia do przyjmowania sankcji i innych środków administracyjnych w przypadku naruszeń przepisów, o których mowa w poprzednim akapicie.”;

- 31) dodaje się art. 38fb w brzmieniu:

„Artykuł 38fb

Metodyka, plany przekazania nadzoru i wykaz istotnych systemów obrotu

1. Do celów art. 38fa ust. 1 system obrotu uznaje się za ważny dla gospodarki Unii, jeżeli stosunek wolumenu obrotu w tym systemie obrotu lub, w przypadku gdy system obrotu jest częścią grupy, zagregowanego wolumenu obrotu na poziomie grupy do całkowitego wolumenu obrotu w systemach obrotu w Unii wynosi co najmniej 5 % dla którejkolwiek z następujących klas instrumentów finansowych:

- a) akcje;
- b) funduszy inwestycyjnych typu ETF;
- c) obligacje;
- d) instrumenty pochodne odnoszące się do któregośkolwiek z poniższych:
  - (i) akcje;
  - (ii) kredyt;
  - (iii) stopa procentowa;
  - (iv) waluta; lub
  - (v) towary.

2. Do celów art. 38fa ust. 1 uznaje się, że system obrotu ma istotny wymiar transgraniczny, jeżeli spełnia co najmniej jeden z następujących warunków:

- a) system obrotu jest częścią grupy, w skład której wchodzi co najmniej jedno z następujących przedsiębiorstw posiadających zezwolenie na prowadzenie działalności w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym znajduje się ten system obrotu lub w którym jest on prowadzony:
  - (i) inny system obrotu;
  - (ii) CDPW; lub
  - (iii) CCP;
- b) dla klas instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), stosunek wolumenu obrotu w systemie obrotu tymi instrumentami finansowymi, w przypadku których właściwy organ najistotniejszego rynku, o którym mowa w art. 26, jest inny niż organ właściwy dla systemu obrotu, do całkowitego wolumenu obrotu wszystkimi instrumentami finansowymi należącymi do tej samej klasy w tym systemie obrotu wynosi co najmniej 50 %;
- c) dla klas instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 1 lit. d), stosunek liczby transakcji w tym systemie obrotu na tych instrumentach finansowych, w przypadku których co najmniej jeden z kontrahentów transakcji znajduje się w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym znajduje się lub jest prowadzony system obrotu, do całkowitej liczby transakcji na wszystkich instrumentach finansowych należących do tej samej klasy w tym systemie obrotu wynosi co najmniej 50 %.

3. Bez uszczerbku dla art. 38fa ust. 1 oraz ust. 1 i 2 niniejszego artykułu system obrotu uznaje się za istotny, jeżeli stosunek wolumenu obrotu w dowolnej klasie instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w tym systemie obrotu lub, w przypadku gdy system obrotu jest częścią grupy, na poziomie grupy, do całkowitego wolumenu obrotu w Unii w tej klasie instrumentów finansowych wynosi co najmniej 50 %.

4. EUNGiPW wskazuje systemy obrotu, które uznaje się za istotne zgodnie z metodyką określoną w ust. 1, 2 i 3. EUNGiPW analizuje zmiany na rynku co dwanaście miesięcy, począwszy od [Urząd Publikacji: *proszę wstawić datę = data przypadająca 24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r., aby ustalić, czy systemy obrotu funkcjonujące w Unii spełniają warunki określone w ust. 1 i 2 lub warunek określony w ust. 3.

Jeżeli EUNGiPW stwierdzi, że system obrotu spełnia warunki określone w ust. 1 i 2 lub warunek określony w ust. 3, bez zbędnej zwłoki powiadamia o tym system obrotu i jego właściwy organ. EUNGiPW i organ właściwy dla systemu obrotu uznanego za istotny ustanawiają plan przekazania nadzoru, aby zapewnić sprawne i prawidłowe przekazanie EUNGiPW kompetencji i obowiązków. Data wejścia w życie przekazania kompetencji nie może przypadać później niż rok od daty dokonania przez EUNGiPW powiadomienia, o którym mowa w niniejszym ustępie, przy czym jednak nie wcześniej niż dnia [Urząd Publikacji: *proszę wstawić datę = 2 lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia*] r.

5. EUNGiPW sprawdza, czy systemy obrotu podlegające jego nadzorowi nadal spełniają warunki określone w ust. 1 i 2 lub warunek określony w ust. 3, co 12 miesięcy, począwszy od roku następującego po pierwszym pełnym roku kalendarzowym po dniu, w którym EUNGiPW stał się organem właściwym dla istotnych systemów obrotu.

Jeżeli EUNGiPW stwierdzi, że istotny system obrotu nie spełnia już warunków określonych w ust. 1 i 2 lub warunku określonego w ust. 3 w okresie trzech kolejnych lat, bez zbędnej zwłoki powiadamia o tej sytuacji system obrotu i jego krajowy organ nadzoru.

6. W terminie trzech miesięcy od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 5 akapit drugi, krajowy organ nadzoru powiadamia EUNGiPW i system obrotu o tym, czy system obrotu pozostaje pod nadzorem EUNGiPW, czy też zostanie objęty wyłącznie nadzorem krajowym.

W przypadku gdy krajowy organ nadzoru stwierdzi, że system obrotu ma podlegać nadzorowi krajowemu, przygotowuje on, wspólnie z EUNGiPW, plan przekazania nadzoru przed przejściem kompetencji i obowiązków nadzorczych EUNGiPW. Plan przekazania nadzoru obejmuje wszystkie rozwiązania przejściowe niezbędne do sprawnego i prawidłowego przekazania kompetencji i obowiązków między EUNGiPW a krajowymi organami nadzoru, a także datę wejścia w życie, do której ma zastosowanie przekazanie takich kompetencji i obowiązków.

Krajowy organ nadzoru staje się organem właściwym dla systemu obrotu z datą wejścia w życie przekazania kompetencji i obowiązków temu organowi. Aby przekazanie nadzoru było skuteczne, EUNGiPW i krajowy organ nadzoru muszą formalnie uznać, że spełnione zostały warunki sprawnego i prawidłowego przekazania kompetencji. Data wejścia w życie przekazania kompetencji nie może być późniejsza niż jeden rok od daty dokonania przez krajowy organ nadzoru powiadomienia, o którym mowa w ust. 5 akapit drugi.

7. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 50 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez:

- a) określenie metody obliczania stosunków, o których mowa w ust. 1–3, w tym okresów, które mają być stosowane do takich obliczeń, w celu ustalenia, czy firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzi istotny system obrotu;

- b) określenie i uzupełnienie klas instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 1;
- c) określenie niezbędnych etapów proceduralnych, w tym treści planów przekazania nadzoru, o których mowa w ust. 5 akapit drugi i ust. 6 akapit drugi, w celu zapewnienia sprawnego i prawidłowego przekazania kompetencji i obowiązków.

8. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 50 w celu zmiany któregokolwiek z progów, o których mowa w ust. 1, ust. 2 lit. b) i ust. 3, w świetle zmian na rynkach.

9. EUNGiPW sporządza wykaz wszystkich istotnych systemów obrotu i ich operatorów, którzy podlegają jego nadzorowi zgodnie z art. 38fa ust. 1, i publikuje go na swojej stronie internetowej.

EUNGiPW regularnie aktualizuje wykaz publikowany na swojej stronie internetowej, o którym mowa w akapicie pierwszym.”;

32) dodaje się art. 38fc i 38fd w brzmieniu:

„Artykuł 38fc

Dochodzenia ogólne i uprawnienia nadzorcze

1. W celu wykonywania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia EUNGiPW może przeprowadzać, zgodnie z procedurą określoną w art. 39c rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, niezbędne dochodzenia w odniesieniu do następujących osób:

- a) zatwierdzonego podmiotu publikującego, dostawcy informacji skonsolidowanych, zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego oraz firmy inwestycyjnej lub operatora rynku prowadzących system obrotu, a także świadczących usługi zatwierdzonego podmiotu publikującego, dostawcy informacji skonsolidowanych lub zatwierdzonego mechanizmu sprawozdawczego, w przypadku gdy nadzór nad nimi sprawuje EUNGiPW, oraz osób, które kontrolują te podmioty lub są przez nie kontrolowane;
- b) firmy inwestycyjnej, operatora rynku, PEMO, w przypadku gdy nadzór nad nimi sprawuje EUNGiPW, oraz osób, które kontrolują te podmioty lub są przez nie kontrolowane;
- c) zarządzających osobami, o których mowa w lit. a) i b);
- d) audytorów i doradców osób, o których mowa w lit. a) i b).

W tym celu EUNGiPW może wykonywać uprawnienia, o których mowa w art. 39c rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

2. Oprócz uprawnień, o których mowa w art. 39c i art. 39h ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, oraz do celów wykonywania swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do firm inwestycyjnych, operatorów rynku i PEMO EUNGiPW jest uprawniony do:

- a) przyjmowania wszelkiego rodzaju środków w celu zapewnienia, aby firmy inwestycyjne, operatorzy rynku, PEMO i inne osoby, do których ma zastosowanie niniejsze rozporządzenie lub dyrektywa 2014/65/UE, nadal spełniali wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu i wspomnianej dyrektywie;

- b) zawieszania wykonywania praw głosu związanych z akcjami będącymi w posiadaniu osób wywierających znaczący wpływ na zarządzanie rynkami regulowanymi, operatorami rynku i PEMO nieprzestrzegającymi przepisów niniejszego rozporządzenia;
- c) wystąpienia o wydanie orzeczenia sądowego stwierdzającego nieważność oddanych głosów lub ich unieważnienie w przypadku nabycia lub zmiany pakietu kontrolnego rynków regulowanych lub operatorów rynku lub PEMO z naruszeniem art. 2e;
- d) wymagania od firm inwestycyjnych, operatorów rynku i PEMO zmiany zasad dotyczących rynku regulowanego, MTF lub OTF.

Artykuł 38fd

Centralna baza danych

1. EUNGiPW tworzy i prowadzi centralną bazę danych, zgodnie z art. 35c rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, w celu zapewnienia, aby wymienione poniżej podmioty i organy mogły przedkładać swoje dokumenty i uzyskiwać dostęp do skierowanych do nich dokumentów zarejestrowanych w tej bazie danych:

- a) PEMO;
- b) operatorzy rynku, którzy prowadzą co najmniej jeden istotny system obrotu lub są częścią tej samej grupy, do której należy CDPW lub CCP, dla którego EUNGiPW jest właściwym organem zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 909/2014 lub rozporządzeniem (UE) nr 648/2012;
- c) firmy inwestycyjne, które prowadzą co najmniej jeden istotny system obrotu lub są częścią tej samej grupy, do której należy CDPW lub CCP, dla którego EUNGiPW jest właściwym organem zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 909/2014 lub rozporządzeniem (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do prowadzenia MTF lub OTF;
- d) inne systemy obrotu, które należą do tej samej grupy co operatorzy rynku i firmy inwestycyjne, o których mowa w lit. b) i c);
- e) odpowiednie krajowe organy nadzoru dla podmiotów, o których mowa w lit. a)–d);
- f) EUNGiPW;
- g) odpowiedni właściwy organ krajowy, o którym mowa w art. 2q–2t niniejszego rozporządzenia;
- h) wszelkiego rodzaju inni odbiorcy wymienieni w niniejszym rozporządzeniu.

2. EUNGiPW zapewnia, aby centralna baza danych pełniła funkcje określone w niniejszym artykule. EUNGiPW poinformuje o utworzeniu centralnej bazy danych na swojej stronie internetowej.

3. Podmioty i organy, o których mowa w ust. 1, przekazują za pośrednictwem centralnej bazy danych następujące informacje:

- a) wszelkie informacje dotyczące zezwoleń udzielonych podmiotom, o których mowa w ust. 1 lit. a)–d), w przypadku gdy zezwolenia te są wydawane na podstawie niniejszego rozporządzenia;
- b) wszelkie informacje lub pytania formalnie przedłożone któremukolwiek z podmiotów i organów, o których mowa w ust. 1, lub wszelkie informacje,

o które formalnie wystąpiono do któregośkolwiek z tych podmiotów i organów, w odniesieniu do kwestii objętych niniejszym rozporządzeniem oraz w przypadku gdy przedłożono je lub wystąpiono o nie po dacie rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia;

- c) informacje na temat istniejących zezwoleń udzielonych podmiotom, o których mowa w ust. 1 lit. b)–d), jeżeli zostały one wydane przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

W przypadku gdy informacje są przekazywane organom, o których mowa w ust. 1 lit. e)–g), potwierdzenie odbioru przesyła się za pośrednictwem centralnej bazy danych w terminie dwóch dni roboczych od otrzymania informacji.

4. W przypadku gdy którykolwiek z organów, o których mowa w ust. 1 lit. e)–g), jest zobowiązany do przekazywania któremukolwiek z pozostałych organów informacji, o których mowa w ust. 3, ten wymóg przekazania informacji uznaje się za spełniony, jeżeli odpowiednie dokumenty lub informacje, które podlegają przekazaniu, zostały przekazane do bazy danych, pod warunkiem że odbiorca, któremu informacje mają zostać przekazane, ma dostęp do tych dokumentów i informacji za pośrednictwem bazy danych.

5. Centralna baza danych jest zaprojektowana w taki sposób, aby automatycznie informowała podmioty i organy, o których mowa w ust. 1, o zmianach jej zawartości, w tym o zamieszczeniu, usunięciu lub zastąpieniu dokumentów, przedłożeniu pytań i wniosków o udzielenie informacji.”;

33) w art. 38g wprowadza się następujące zmiany:

- a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 38g
Sankcje za naruszenia”;

- b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli EUNGiPW stwierdzi, że osoba wymieniona w art. 38fc ust. 1 lit. a) nie wypełniła któregośkolwiek z wymogów określonych w art. 20–22c lub w tytule IVa, podejmuje co najmniej jedno z poniższych działań:

- a) przyjmuje decyzję zobowiązującą daną osobę do zaprzestania danego naruszenia;
- b) podejmuje decyzję o nałożeniu grzywien na podstawie art. 38g niniejszego rozporządzenia lub okresowych kar pieniężnych na podstawie art. 39g rozporządzenia (UE) nr 1095/2010;
- c) wydaje publiczne ogłoszenia.”;

- c) dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. EUNGiPW podejmuje co najmniej jedno z działań, o których mowa w ust. 1b, jeżeli stwierdzi, że osoba wymieniona w art. 38fc ust. 1 lit. b) nie wypełniła co najmniej jednego z wymogów określonych w:

- a) art. 2a ust. 1, 3 i 4;
- b) art. 2d ust. 1–6 i 8;
- c) art. 2e ust. 1 i 2;
- d) art. 2f ust. 1, 1a i 2;

- e) art. 2g ust. 1–4, art. 2g ust. 5 akapity pierwszy, drugi i trzeci, art. 2g ust. 6–8, art. 2g ust. 9 akapit pierwszy i art. 2g ust. 10 akapit pierwszy zdania pierwsze i drugie oraz akapit drugi;
- f) art. 2h ust. 1;
- g) art. 2i ust. 1 akapity pierwszy i drugi, art. 2i ust. 2–4 oraz art. 2i ust. 5 zdanie drugie;
- h) art. 2j ust. 1 i 4;
- i) art. 2l ust. 1, 2, 3, 3a, 5 i 6;
- j) art. 2m;
- k) art. 2n ust. 1, art. 2n ust. 2 akapit pierwszy i art. 2n ust. 3 akapit pierwszy;
- l) art. 2o ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze i art. 2o ust. 3 zdanie pierwsze;
- m) art. 2q ust. 5;
- n) art. 2r ust. 1;
- o) art. 2s ust. 1;
- p) art. 2u ust. 1–5 i 8;
- q) art. 2w;
- r) art. 2x ust. 1–3, art. 2x ust. 3a akapity pierwszy i drugi oraz art. 2x ust. 5;
- s) art. 2y ust. 3, 3a i 7;
- t) art. 2z ust. 1–4, art. 2z ust. 6 akapity pierwszy i drugi oraz art. 2z ust. 7 zdania pierwsze i drugie;
- u) art. 2za ust. 3 i 4;
- v) art. 2zd ust. 1 i 2;
- w) art. 3 ust. 1 i 3;
- x) art. 4 ust. 3 akapit pierwszy;
- y) art. 5;
- z) art. 6;
- za) art. 7 ust. 1 akapit trzeci zdanie pierwsze;
- zb) art. 8 ust. 1;
- zc) art. 8a ust. 1 i 2;
- zd) art. 8b;
- ze) art. 10;
- zf) art. 11 ust. 1 akapit drugi zdanie pierwsze, art. 11 ust. 1a akapit drugi, art. 11 ust. 1b i art. 11 ust. 3 akapit czwarty;
- zg) art. 11a ust. 1 akapit drugi zdanie pierwsze i art. 11a ust. 1 akapit czwarty;
- zh) art. 12 ust. 1;

- zi) art. 13 ust. 1 i 2;
- zj) art. 22 ust. 2;
- zk) art. 22a ust. 1 i 5–8;
- zl) art. 22b ust. 1;
- zm) art. 22c ust. 1;
- zn) art. 26 ust. 7 akapit piąty;
- zo) art. 27 ust. 1 akapity pierwszy, drugi i czwarty;
- zp) art. 29 ust. 1 i 2;
- zq) art. 30 ust. 1;
- zr) art. 31 ust. 3;
- zs) art. 34c;
- zt) art. 35 ust. 1, 2 i 3;
- zu) art. 36 ust. 1, 2 i 3;
- zv) art. 37 ust. 3;
- zw) art. 40, 41 i 42.

1b. W przypadku naruszenia co najmniej jednego z wymogów, o których mowa w ust. 1a, EUNGiPW podejmuje co najmniej jedno z następujących działań:

- a) podaje do wiadomości publicznej informacje wskazujące osobę fizyczną lub prawną oraz charakter naruszenia;
- b) wydaje nakaz zobowiązujący osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania danego postępowania oraz do powstrzymania się od powtórzenia tego postępowania;
- c) w przypadku firmy inwestycyjnej, operatora rynku lub PEMO pod nadzorem EUNGiPW – cofa lub zawiesza zezwolenie lub część tego zezwolenia zgodnie z art. 8 dyrektywy 2014/65/UE, art. 2c, art. 2q ust. 3 lub art. 2zc niniejszego rozporządzenia;
- d) w przypadku firm inwestycyjnych, które nie są nadzorowane wyłącznie przez EUNGiPW – kieruje do właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego firmy inwestycyjnej wniosek o nałożenie tymczasowego lub – w przypadku powtarzających się poważnych naruszeń – stałego zakazu sprawowania funkcji zarządczych w firmach inwestycyjnych, operatorach rynku i PEMO wobec każdego członka organu zarządzającego tej firmy inwestycyjnej lub każdej innej osoby fizycznej, których uznano za odpowiedzialnych;
- e) wydaje tymczasowy lub – w przypadku powtarzających się poważnych naruszeń – stały zakaz sprawowania funkcji zarządczych w firmach inwestycyjnych, operatorach rynku i PEMO wobec każdego członka organu zarządzającego firmy inwestycyjnej, która podlega wyłącznemu nadzorowi EUNGiPW, operatora rynku lub PEMO lub wobec każdej innej osoby fizycznej, których uznano za odpowiedzialnych;

- f) przyjmuje decyzję o nałożeniu grzywien na podstawie art. 38g niniejszego rozporządzenia lub okresowych kar pieniężnych na podstawie art. 39g rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;
  - d) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podejmując działania, o których mowa w ust. 1 i 1b, EUNGiPW bierze pod uwagę charakter i wagę naruszenia, uwzględniając kryteria określone w art. 39h ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, i działa zgodnie z procedurą, o której mowa w ust. 4 tego artykułu.”;
  - e) uchyla się ust. 3;
- 34) w art. 38h wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. EUNGiPW podejmuje decyzję o nałożeniu grzywny zgodnie z ust. 2 lub 3 niniejszego artykułu, jeżeli – zgodnie z art. 39f ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 – stwierdzi, że:

    - a) osoba, o której mowa w art. 38fc ust. 1 lit. a), w sposób zamierzony lub w wyniku zaniedbania nie spełniła któregokolwiek z wymogów określonych w art. 22–22c lub w tytule IVa; lub
    - b) osoba, o której mowa w art. 38fc ust. 1 lit. b), w sposób zamierzony lub w wyniku zaniedbania nie spełniła któregokolwiek z wymogów, o których mowa w art. 38g ust. 1a.”;
  - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Maksymalna kwota grzywny, o której mowa w ust. 1 lit. a), wynosi 200 000 EUR lub – w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro – równowartość tej kwoty w walucie krajowej.”;
  - c) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Maksymalna kwota grzywny, o której mowa w ust. 1 lit. b), wynosi:

    - a) w przypadku osoby prawnej – do 5 000 000 EUR lub – w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro – równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = *data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r., lub do 10 % całkowitego rocznego obrotu tej osoby prawnej ustalonego na podstawie ostatniego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający; w przypadku gdy osoba prawna jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która ma obowiązek sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE, za odpowiedni całkowity roczny obrót uznawany jest całkowity roczny obrót lub odpowiadający mu rodzaj dochodu zgodnie z odpowiednimi aktami ustawodawczymi dotyczącymi rachunkowości, ustalony na podstawie ostatniego dostępnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający jednostki dominującej najwyższego szczebla;
    - b) w przypadku osoby fizycznej – do 5 000 000 EUR lub – w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro – równowartość tej kwoty

w walucie krajowej na dzień [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = *data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r.;

c) co najmniej dwukrotność kwoty korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy ustalenie kwoty uzyskanych korzyści jest możliwe, nawet jeśli kwota ta przekracza kwoty maksymalne określone w lit. a) i b).”;

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ustalając wysokość grzywny na podstawie ust. 1, EUNGiPW bierze pod uwagę kryteria określone w art. 38h ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

35) uchyla się art. 38i–38m;

36) w art. 38n wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. EUNGiPW pobiera opłaty od dostawców usług w zakresie udostępniania informacji, firm inwestycyjnych, operatorów rynku i PEMO podlegających nadzorowi EUNGiPW zgodnie z art. 39n rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 oraz zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie ust. 2 i 4 niniejszego artykułu.”;

b) uchyla się ust. 2;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku dostawców usług w zakresie udostępniania informacji Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie z art. 50, aktu delegowanego uzupełniającego niniejsze rozporządzenie w celu sprecyzowania rodzaju opłat, czynności, za które są one pobierane, wysokości opłat oraz sposobu ich uiszczania.”;

d) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. W przypadku firm inwestycyjnych, operatorów rynku i PEMO podlegających nadzorowi EUNGiPW Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie z art. 50, aktu delegowanego uzupełniającego niniejsze rozporządzenie w celu sprecyzowania rodzaju opłat, czynności, za które są one pobierane, wysokości opłat oraz sposobu ich uiszczania.

5. W przypadku firm inwestycyjnych, operatorów rynku i PEMO podlegających nadzorowi EUNGiPW, jeżeli krajowe organy nadzoru pobierają opłaty lub należności za wykonywanie swoich obowiązków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności w odniesieniu do nadzoru rynku, takie opłaty lub należności muszą odpowiadać ogólnym kosztom związanym z wykonywaniem funkcji tego organu.”;

37) uchyla się art. 38o;

38) w art. 50 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 1 ust. 9, art. 2 ust. 2 i 3, art. 2zg ust. 1 i 2, art. 5 ust. 10, art. 8a ust. 4, art. 17 ust. 3, art. 27 ust. 4 i 5, art. 31 ust. 4, art. 34b ust. 4, art. 36 ust. 6,

art. 38fb ust. 7 i 8, art. 38n ust. 3 i 4, art. 40 ust. 8, art. 41 ust. 8, art. 42 ust. 7, art. 45 ust. 10 oraz art. 52 ust. 10, 14b i 15, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 2 lipca 2014 r.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 1 ust. 9, art. 2 ust. 2 i 3, art. 2zg ust. 1 i 2, art. 5 ust. 10, art. 8a ust. 4, art. 17 ust. 3, art. 27 ust. 4 i 5, art. 31 ust. 4, art. 34b ust. 4, art. 36 ust. 6, art. 38fb ust. 7 i 8, art. 38n ust. 3 i 4, art. 40 ust. 8, art. 41 ust. 8, art. 42 ust. 7, art. 45 ust. 10 oraz art. 52 ust. 10, 14b i 15, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 1 ust. 9, art. 2 ust. 2 lub 3, art. 2zg ust. 1 i 2, art. 5 ust. 10, art. 8a ust. 4, art. 17 ust. 3, art. 27 ust. 4 lub 5, art. 31 ust. 4, art. 34b ust. 4, art. 36 ust. 6, art. 38fb ust. 7 i 8, art. 38n ust. 3 i 4, art. 40 ust. 8, art. 41 ust. 8, art. 42 ust. 7, art. 45 ust. 10 lub art. 52 ust. 10, 14b lub 15 wchodzi w życie jedynie wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeśli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Okres ten jest przedłużany o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

39) w art. 52 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 14 otrzymuje brzmienie:

„14. Do dnia 30 czerwca 2028 r. EUNGiPW, w ścisłej współpracy z grupą ekspertów zainteresowanych stron ustanowioną na podstawie art. 22b ust. 2, zbada popyt rynkowy na system publikacji informacji skonsolidowanych dla akcji i funduszy inwestycyjnych typu ETF, wpływ tego systemu publikacji informacji skonsolidowanych na funkcjonowanie oraz atrakcyjność i międzynarodową konkurencyjność unijnych rynków i firm, a także to, czy system publikacji informacji skonsolidowanych zrealizował swój cel, jakim jest zmniejszenie asymetrii informacji między uczestnikami rynku i uczynienie Unii bardziej atrakcyjnym miejscem dla inwestycji. EUNGiPW złoży Komisji sprawozdanie na temat zasadności dodania dodatkowych funkcji do systemu publikacji informacji skonsolidowanych. Na podstawie tego sprawozdania Komisja w stosownym przypadku przedłoży wniosek ustawodawczy Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”;

b) ust. 14b zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Do dnia 29 marca 2029 r. Komisja, w ścisłej współpracy z EUNGiPW, oceni możliwość rozszerzenia wymogów określonych w art. 26 niniejszego rozporządzenia na ZAFI zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2011/61/UE oraz spółki zarządzające zdefiniowane w art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2009/65/WE, którzy świadczą usługi inwestycyjne i prowadzą działalność inwestycyjną i którzy realizują transakcje na instrumentach finansowych.”;

c) dodaje się ust. 16 w brzmieniu:

„16. Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 5 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. EUNGIPW przedłoży Komisji sprawozdanie oceniające stan transgranicznego dostępu uczestników rynku w Unii do systemów obrotu, a także koszty ponoszone przez uczestników rynku i klientów końcowych w związku z transgranicznym obrotem w Unii. W sprawozdaniu należy w szczególności ocenić, w jakim stopniu PEMO wdrożyli rozwiązania mające na celu skuteczne łączenie płynności w systemach obrotu, które prowadzą.”;

40) w art. 54 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Odesłania do przepisów określonych w dyrektywie 2014/65/UE, które zostały uchylone na podstawie dyrektywy [Urząd Publikacji: proszę wstawić odniesienie do wniosku dotyczącego zbiorczej dyrektywy zmieniającej] r. odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

1b. Uznaje się, że rynek regulowany lub operator rynku, który przed dniem [Urząd Publikacji: *proszę wstawić datę = data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r. uzyskał już zezwolenie w państwie członkowskim, w którym jest zarejestrowany, lub – jeżeli zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego nie ma siedziby statutowej – w państwie członkowskim, w którym znajduje się jego siedziba zarządu, zgodnie z dyrektywą 2014/65/UE, w stosownych przypadkach, posiada takie zezwolenie do celów niniejszego rozporządzenia.

Uznaje się, że operator rynku, który przed dniem [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = *data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia*] r. uzyskał już zezwolenie na prowadzenie MTF lub OTF w państwie członkowskim, w którym jest zarejestrowany, lub – jeżeli zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego nie ma siedziby statutowej – w państwie członkowskim, w którym znajduje się jego siedziba zarządu, zgodnie z dyrektywą 2014/65/UE, w stosownych przypadkach, posiada takie zezwolenie do celów niniejszego rozporządzenia.”;

41) w art. 54a wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli EUNGIPW stwierdzi, że system obrotu spełnia warunki określone w art. 38fb ust. 1 i 2 lub warunek określony w art. 38fb ust. 3 przed dniem [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = *dwa lata po wejściu w życie rozporządzenia zmieniającego*] r., wszystkie kompetencje i obowiązki związane z działalnością z zakresu nadzoru i egzekwowania przepisów w odniesieniu do tego systemu obrotu zostają przekazane EUNGIPW w dniu [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = *2 lata po wejściu w życie rozporządzenia zmieniającego*] r.

Jeżeli w wyniku analizy zmian na rynkach, o której mowa w art. 38fb ust. 4, EUNGIPW stwierdzi, że system obrotu spełnia warunki określone w art. 38fb ust. 1 i 2 lub warunek określony w art. 38fb ust. 3, wszystkie kompetencje i obowiązki związane z działalnością z zakresu nadzoru i egzekwowania przepisów w odniesieniu do tego systemu obrotu zostają przekazane EUNGIPW w dniu uzgodnionym między EUNGIPW a organem właściwym

dla tego systemu obrotu, a w każdym razie nie później niż rok od daty przekazania przez EUNGIPW powiadomienia, o którym mowa w art. 38fb ust. 4 akapit drugi.”;

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Właściwe organy zapewniają, aby do dnia, o którym mowa w ust. 1a, EUNGIPW otrzymał wszelkie akta spraw i dokumenty robocze dotyczące bieżącej działalności z zakresu nadzoru i egzekwowania przepisów w odniesieniu do systemów obrotu, o których mowa w art. 38fa, w tym dotyczące wszelkich trwających kontroli i czynności z zakresu egzekwowania przepisów, lub ich uwierzytelnione kopie.

EUNGIPW może zwrócić się do właściwych organów o dostarczenie wszelkich dodatkowych istniejących dokumentów związanych z wcześniejszą działalnością z zakresu nadzoru i egzekwowania przepisów w odniesieniu do systemów obrotu, o których mowa w art. 38fa. Właściwe organy bez zbędnej zwłoki przekazują te dokumenty EUNGIPW.”;

c) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Właściwe organy służą również EUNGiPW wszelką niezbędną pomocą i radą celem ułatwienia skutecznego i sprawnego przekazania EUNGiPW i podjęcia przez EUNGiPW działalności z zakresu nadzoru i egzekwowania przepisów w odniesieniu do systemów obrotu, o których mowa w art. 38fa.”;

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku przekazania kompetencji nadzorczych EUNGiPW organ przekazujący kompetencje podejmuje starania, aby zakończyć przed datą, w której ma nastąpić przekazanie kompetencji nadzorczych, wszelkich procedur nadzorczych będących w toku, które wymagają wydania decyzji . Jeżeli pomimo dołożenia wszelkich starań przez właściwe organy nie było możliwe zakończenie którejkolwiek toczącej się procedury nadzorczej przed datą faktycznego przekazania kompetencji i obowiązków EUNGIPW, EUNGIPW działa jako następcą prawny właściwych organów, o których mowa w ust. 1 i 1a, we wszelkich postępowaniach administracyjnych lub sądowych wynikających z działalności z zakresu nadzoru i egzekwowania przepisów prowadzonej przez te właściwe organy w odniesieniu do spraw objętych zakresem niniejszego rozporządzenia.”;

e) dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Wszelkie zezwolenia udzielone firmie inwestycyjnej lub operatorowi rynku prowadzącemu system obrotu lub wszelkie zezwolenia udzielone rynkowi regulowanemu przez właściwy organ zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 18 lit. a) zachowują ważność po przekazaniu kompetencji EUNGIPW.”;

42) dodaje się art. 54ab w brzmieniu:

„Artykuł 54ab

Przepisy przejściowe dotyczące rozporządzeń delegowanych i wykonawczych

Akty delegowane oraz regulacyjne standardy techniczne przyjęte na podstawie art. 31 ust. 4, art. 32 ust. 2, art. 32 ust. 4, art. 33 ust. 8, art. 48 ust. 12, art. 49 ust. 3, art. 49 ust. 4, art. 51 ust. 6, art. 51a ust. 7, art. 52 ust. 2, art. 52 ust. 4, art. 54 ust. 4, art. 57 ust. 8 oraz art. 58 ust. 6 dyrektywy 2014/65/UE w wersji obowiązującej w dniu [Urząd

Publikacji: *proszę wstawić datę przypadającą w dniu poprzedzającym datę rozpoczęcia stosowania dyrektywy zbiorczej*] stosuje się nadal odpowiednio w odniesieniu do art. 2h, 2i, 2j, 2k, 2n, 2u, 2v, 2y, 34a i 34b niniejszego rozporządzenia.

Komisja może, zgodnie z art. 50, zmienić akty delegowane, o których mowa w akapicie pierwszym, na podstawie art. 2zg ust. 2 i art. 34b ust. 4.

Wykonawcze standardy techniczne przyjęte na podstawie art. 18 ust. 11, art. 32 ust. 3, art. 52 ust. 3 oraz art. 58 ust. 5 i 7 dyrektywy 2014/65/UE w wersji obowiązującej w dniu [Urząd Publikacji: *proszę wstawić datę przypadającą w dniu poprzedzającym datę rozpoczęcia stosowania dyrektywy zbiorczej*] r. stosuje się nadal odpowiednio w odniesieniu do art. 2k, 2u, 2v i 34b niniejszego rozporządzenia.

W przypadku gdy Komisja uzna, że konieczne są zmiany regulacyjnych standardów technicznych lub wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapitach pierwszym i trzecim, postępuje zgodnie z procedurami określonymi w art. 10 ust. 4a lub art. 15 ust. 4a rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Zmiany te przyjmuje się na podstawie art. 2zg ust. 3 akapit drugi, art. 2zg ust. 4 akapit drugi, art. 34a ust. 1 akapit trzeci, art. 34b ust. 3 akapit drugi i art. 34b ust. 5 akapit drugi.”;

43) art. 54b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Każda osoba upoważniona w rozumieniu dyrektywy 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady*, wykonująca u dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji lub w systemie obrotu prowadzonym przez osobę, o której mowa w art. 38fa ust. 1, zadanie opisane w art. 34 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE* lub art. 73 dyrektywy 2009/65/WE lub jakiegokolwiek inne zadanie przewidziane prawem, ma obowiązek niezwłocznego zgłaszania EUNGiPW wszelkich faktów lub decyzji dotyczących tego dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji lub tego systemu obrotu, o których dowiedziała się w trakcie wykonywania tego zadania i które mogą:

- a) stanowić istotne naruszenie przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które określają warunki udzielania zezwolenia lub które szczegółowo regulują prowadzenie działalności dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji lub systemu obrotu prowadzonego przez osobę, o której mowa w art. 38fa ust. 1;
- b) wpływają na nieprzerwane funkcjonowanie dostawcy usług w zakresie udostępniania informacji lub systemu obrotu prowadzonego przez osobę, o której mowa w art. 38fa ust. 1;
- c) prowadzić do odmowy zatwierdzenia sprawozdań finansowych lub wydania opinii z zastrzeżeniem.

Osoba ta ma również obowiązek zgłaszania wszelkich faktów i decyzji, o których dowiedziała się w trakcie wykonywania jednego z zadań, o których mowa w akapicie pierwszym, w przedsiębiorstwie mającym bliskie powiązania z dostawcą usług w zakresie udostępniania informacji lub systemami obrotu prowadzonymi przez osobę, o której mowa w art. 38fa ust. 1, w których osoba ta wykonuje to zadanie.”;

---

* Dyrektywa 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylająca

dyrektywę Rady 84/253/EWG (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj>).

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).”;

- 44) załącznik I do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załącznik do rozporządzenia (UE) nr 600/2014.

Artykuł 4

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014

W rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Art. 10–20, 22–24a i 27, art. 28 ust. 6, art. 30 ust. 4, art. 46 i 47, art. 48 ust. 2, 2a i 2b oraz art. 48b, przepisy tytułu IV oraz wymogi dotyczące składania sprawozdań właściwym organom lub odpowiednim organom bądź stosowania się do ich poleceń na mocy niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do członków ESBC, innych krajowych organów państw członkowskich pełniących podobne funkcje ani innych organów publicznych, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w zarządzaniu takim długiem w Unii w odniesieniu do dowolnego CDPW, którym wyżej wspomniane organy bezpośrednio zarządzają pod kierunkiem tego samego organu zarządzającego, który ma dostęp do środków pieniężnych tych organów i który nie jest odrębnym podmiotem.”;
- 2) w art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
  - a) dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:

„1a) »istotny CDPW« oznacza CDPW posiadający zezwolenie na podstawie art. 16, który kwalifikuje się jako istotny zgodnie z art. 11;

1b) »mniej istotny CDPW« oznacza CDPW posiadający zezwolenie na podstawie art. 16, który nie jest istotnym CDPW.”;
  - b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) »immobilizacja« oznacza czynność koncentracji umiejscowienia papierów wartościowych w formie materialnej i niematerialnej w CDPW w sposób umożliwiający dokonanie późniejszych transferów takich papierów wartościowych w formie zapisu księgowego.”;
  - c) dodaje się pkt 4a i 4b w brzmieniu:

„4a) »zapis księgowy« oznacza wpis elektroniczny dokumentujący wszelkie uznania, obciążenia lub inne zmiany dokonane w takim wpisie elektronicznym, przy czym wpis elektroniczny i wszelkie zmiany takiego wpisu elektronicznego mogą być dokonywane z wykorzystaniem technologii rozproszonego rejestru;

4b) »technologia rozproszonego rejestru« lub »DLT« oznacza technologię rozproszonego rejestru zdefiniowaną w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) 2022/858.”;

d) dodaje się pkt 8a, 8b, 8c i 8d w brzmieniu:

„8a) »pieniądz banku centralnego« oznacza zobowiązanie banku centralnego w formie depozytów przechowywanych w banku centralnym, w tym w formie stokenizowanej, które może być wykorzystane do celów rozrachunku;

8b) »pieniądz banku komercyjnego« oznacza zobowiązanie instytucji kredytowej w formie depozytów przechowywanych w instytucji kredytowej, w tym w formie stokenizowanej, które może być wykorzystane do celów rozrachunku;

8c) »środki pieniężne« oznaczają dowolną walutę, w tym walutę wyemitowaną lub zapisaną w rozproszonym rejestrze;

8d) »token będący pieniądzem elektronicznym« oznacza token będący pieniądzem elektronicznym zgodnie z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia (UE) 2023/1114;”;

e) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) »zlecenie transferu« oznacza zlecenie transferu zdefiniowane w art. 2 pkt 20 [rozporządzenia (UE) .../... w sprawie ostateczności rozrachunku];”;

f) dodaje się pkt 9a i 9b w brzmieniu:

„9a) »transfer środków pieniężnych« lub »rozrachunek płatności pieniężnych« oznacza transakcję płatniczą w środkach pieniężnych lub w tokenach będących pieniądzem elektronicznym;

9b) »część pieniężna transakcji« oznacza, w kontekście dostawy za płatność zgodnie z definicją w pkt 27, odpowiedni transfer środków pieniężnych;”;

g) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) »system rozrachunku papierów wartościowych« oznacza system rozrachunku papierów wartościowych zdefiniowany w art. 2 pkt 5 [rozporządzenia (UE) .../... w sprawie ostateczności rozrachunku], który wyznaczono zgodnie z art. 3 tego rozporządzenia i który nie jest prowadzony przez kontrahenta centralnego;”;

h) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) »dzień roboczy« oznacza dzień roboczy zdefiniowany w art. 2 pkt 28 [rozporządzenia (UE) .../... w sprawie ostateczności rozrachunku];”;

i) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) »nieprzeprowadzenie rozrachunku« oznacza niedokonanie rozrachunku lub częściowy rozrachunek transakcji na papierach wartościowych w zamierzonej dacie rozrachunku, spowodowane brakiem papierów wartościowych lub płatności, niezależnie od przyczyny tego braku;”;

j) pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) »właściwy organ« oznacza właściwy organ krajowy i EUNGIPW, jak wyznaczono zgodnie z art. 10 i 11, chyba że niniejsze rozporządzenie stanowi inaczej;”;

k) dodaje się pkt 17a w brzmieniu:

„17a) »właściwy organ krajowy« oznacza organ krajowy państwa członkowskiego, w którym CDPW ma siedzibę, wyznaczony zgodnie z art. 10 ust. 1;”;

l) pkt 19 otrzymuje brzmienie:

„19) »uczestnik« oznacza uczestnika zdefiniowanego w art. 2 pkt 15 [rozporządzenia (UE) .../... w sprawie ostateczności rozrachunku];”;

m) pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) »udział kapitałowy« oznacza udział kapitałowy w rozumieniu art. 2 pkt 2 zdanie pierwsze dyrektywy 2013/34/UE lub posiadanie, bezpośrednio lub pośrednio, co najmniej 20 % praw głosu lub kapitału przedsiębiorstwa;”;

n) pkt 26 otrzymuje brzmienie:

„26) »niewywiązanie się z zobowiązania« w odniesieniu do uczestnika oznacza sytuację, w której wszczęte zostało wobec niego postępowanie upadłościowe zdefiniowane w art. 2 pkt 23 [rozporządzenia (UE) .../... w sprawie ostateczności rozrachunku], lub zdarzenie zdefiniowane w regulaminie wewnętrznym CDPW jako zdarzenie stanowiące niewywiązanie się z zobowiązania;”;

o) pkt 28 otrzymuje brzmienie:

„28) »rachunek papierów wartościowych« oznacza rachunek lub ewidencję, w tym scentralizowane i zdecentralizowane ewidencje elektroniczne, na których lub w których papiery wartościowe mogą być ujmowane poprzez zapisy zwiększające lub zmniejszające ich stan lub w inny sposób rejestrowane w celu odzwierciedlenia zmiany w stanie ewidencyjnym tych papierów wartościowych;”;

p) pkt 29 otrzymuje brzmienie:

„29) »połączenie operacyjne CDPW« oznacza porozumienie pomiędzy CDPW, na mocy którego jeden CDPW staje się uczestnikiem w systemie rozrachunku papierów wartościowych innego CDPW w celu ułatwienia transferu papierów wartościowych od uczestników tego drugiego CDPW na rzecz uczestników pierwszego CDPW lub porozumienie, na mocy którego jeden CDPW uzyskuje dostęp do drugiego CDPW w sposób pośredni poprzez pośrednika. Połączenia operacyjne CDPW obejmują połączenia standardowe, połączenia niestandardowe, połączenia pośrednie, połączenia pośrednie typu *relayed* i połączenia interoperacyjne;”;

q) dodaje się pkt 32a w brzmieniu:

„32a) »połączenie pośrednie typu *relayed*« oznacza pośrednie połączenie operacyjne, w ramach którego osobą trzecią jest CDPW;”;

r) dodaje się pkt 33a w brzmieniu:

„33a) »połączenie dwustronne« oznacza porozumienie między dwoma CDPW składające się z dwóch połączeń operacyjnych – zarówno standardowego, jak i interoperacyjnego – przy czym każdy uczestniczący CDPW w jednym z połączeń jest CDPW będącym adresatem, a w drugim – CDPW będącym wnioskodawcą;”;

s) pkt 43 otrzymuje brzmienie:

„43) »agent rozrachunkowy« oznacza agenta rozrachunkowego zdefiniowanego w art. 2 pkt 13 [rozporządzenia (UE) .../... w sprawie ostateczności rozrachunku];”;

t) dodaje się pkt 51, 52, 53 i 54 w brzmieniu:

„51) »rozrachunek brutto w czasie rzeczywistym« oznacza mechanizm rozrachunku, w ramach którego środki pieniężne, tokeny będące pieniądzem elektronicznym lub zlecenia transferu papierów wartościowych w odniesieniu do transakcji na papierach wartościowych uczestników systemu rozrachunku papierów wartościowych są

realizowane indywidualnie dla każdej transakcji, a rozrachunek należności i zobowiązań uczestników odbywa się bez odroczenia i w ujęciu brutto;

52) »komunikat o niedopasowaniu rozrachunku« oznacza – w kontekście rozrachunku transakcji na papierach wartościowych – komunikat wysłany przez CDPW do właściciela rachunku w tym CDPW, informujący go o rozbieżności w stosunku do jego kontrahenta w odniesieniu do danych przekazanych w ich odpowiednich instrukcjach dotyczących rozrachunku;

53) »centralna baza danych« oznacza centralną bazę danych utworzoną przez EUNGIPW zgodnie z art. 21a;

54) »segregacja grupy klientów« oznacza porozumienie, w ramach którego CDPW prowadzi ewidencję i rachunki umożliwiające każdemu uczestnikowi tego CDPW posiadanie na jednym rachunku papierów wartościowych należących do różnych klientów tego uczestnika.”;

3) art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla ust. 2 każdy emitent z siedzibą w Unii, który emituje lub wyemitował zbywalne papiery wartościowe, które są dopuszczone do obrotu lub są przedmiotem obrotu w systemach obrotu, zapewnia rejestrację tych papierów wartościowych w formie zapisu księgowego przez immobilizację lub przez bezpośrednią wstępną rejestrację w formie zdematerializowanej.”;

4) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 po akapicie drugim dodaje się akapit w brzmieniu:

„Firmy inwestycyjne i ich klienci profesjonalni stosują międzynarodowe otwarte procedury i standardy komunikacji do celów informowania o przydziałach i potwierdzeniach, o których mowa w poprzednim akapicie.”;

b) w ust. 2 uchyla się akapit trzeci;

c) ust. 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„CDPW i uczestnicy wprowadzają środki w celu zapewnienia, aby przetwarzanie instrukcji dotyczących rozrachunku było w pełni zautomatyzowane. CDPW wymagają od uczestników dokonywania rozrachunku ich transakcji w zamierzonej dacie rozrachunku oraz wprowadzenia środków zapewniających spełnienie tego wymogu.”;

d) ust. 5 akapity pierwszy i drugi otrzymują brzmienie:

„5. EUNGIPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia wszystkich następujących elementów:

a) środków mających zapobiegać przypadkom nieprzeprowadzenia rozrachunku, aby zwiększyć efektywność rozrachunku, zwłaszcza:

(i) środków, jakie mają wdrażać firmy inwestycyjne i ich klienci profesjonalni zgodnie z ust. 2;

(ii) szczegółów procedur ułatwiających rozrachunek, o których mowa w ust. 3, mogących obejmować kształtowanie wielkości transakcji, częściowy rozrachunek transakcji, których rozrachunek w całości się nie powiódł, i korzystanie z oferowanych przez niektóre CDPW programów automatycznego udzielania/zaciągania pożyczek. Procedury te muszą

obejmować przesyłanie uczestnikom komunikatów o niedopasowaniu rozrachunku oraz wymóg udzielenia przez uczestników pełnomocnictwa w odniesieniu do instrukcji, w przypadku których nie występują rozbieżności; oraz

- (iii) szczegółów środków zachęcających i motywujących do terminowego rozrachunku transakcji, o których mowa w ust. 4;

b) standardowych procedur i protokołów komunikacyjnych, które mają zostać wdrożone przez firmy inwestycyjne i ich klientów profesjonalnych zgodnie z ust. 2 i które umożliwiają automatyczne przetwarzanie przydziałów i potwierdzeń, oraz międzynarodowych procedur i standardów dotyczących komunikatów i danych referencyjnych, o których mowa w art. 35, które mają zostać wdrożone przez emitentów, CDPW i inne infrastruktury rynkowe w celu spełnienia wymogu określonego w art. 35.

Opracowując szczegóły środków, o których mowa w akapicie pierwszym, EUNGIPW bierze pod uwagę technologię wykorzystywaną przez CDPW, taką jak DLT. Opracowując szczegóły środków i procedur, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) pkt (iii), EUNGIPW bierze pod uwagę wszelkie aspekty istotne z punktu widzenia transakcji transgranicznych.

EUNGiPW przedstawi Komisji wspomniane projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.”;

- 5) art. 7 ust. 2 akapit trzeci zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Kary pieniężne nie mogą być skonfigurowane jako źródło przychodów dla CDPW lub jego uczestników. Kary pieniężne uiszcza się w środkach pieniężnych lub w tokenach będących pieniądzem elektronicznym.”;

- 6) art. 7a ust. 15 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„EUNGiPW przedstawi Komisji wspomniane projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 października 2027 r.”;

- 7) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmioty internalizujące rozrachunki zgłaszają co kwartał właściwym organom właściwym dla swojego miejsca siedziby zagregowaną wielkość i wartość – w podziale na rodzaj instrumentu finansowego i rodzaj transakcji – wszystkich transakcji na papierach wartościowych, których rozrachunku dokonują poza systemami rozrachunku papierów wartościowych, oraz odpowiadające im wskaźniki nieprzeprowadzenia rozrachunku. Właściwe organy bez zbędnej zwłoki przekazują EUNGIPW informacje otrzymane na podstawie zdania pierwszego za pośrednictwem centralnej bazy danych, a EUNGIPW podaje do wiadomości publicznej informacje na temat wskaźników nieprzeprowadzenia rozrachunku w odniesieniu do rozrachunku zinternalizowanego. Właściwe organy informują również EUNGIPW o wszelkim potencjalnym ryzyku wynikającym z tej działalności rozrachunkowej.”;

- b) ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„EUNGiPW przedstawi Komisji wspomniane projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.”;

8) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Właściwe organy wyznaczone przez państwa członkowskie

1. Każde państwo członkowskie wyznacza co najmniej jeden właściwy organ krajowy do wykonywania zadań i obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu w zakresie udzielania zezwoleń mniej istotnym CDPW, które mają lub będą mieć siedzibę na jego terytorium, i nadzoru nad nimi oraz do pełnienia funkcji wsparcia i pomocy, o których mowa w art. 14 ust. 3. Każde państwo członkowskie informuje o tym Komisję i EUNGiPW.

W przypadku gdy państwo członkowskie wyznacza więcej niż jeden właściwy organ krajowy zgodnie z akapitem pierwszym, określa ono odpowiednie role tych organów i wyznacza jeden organ odpowiedzialny za koordynację współpracy i wymiany informacji z Komisją, właściwymi organami innych państw członkowskich, odpowiednimi organami, EUNGiPW i EUNB, w przypadkach wyraźnie określonych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Bez uszczerbku dla art. 11 ust. 1 państwo członkowskie może wyznaczyć EUNGiPW jako organ właściwy dla co najmniej jednego mniej istotnego CDPW mającego siedzibę na jego terytorium. Korzystając z tej możliwości, państwo członkowskie powiadamia o tym Komisję, EUNGiPW i właściwy organ krajowy za pośrednictwem centralnej bazy danych.

3. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby właściwy organ krajowy posiadał uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe niezbędne do wykonywania swoich zadań na podstawie niniejszego rozporządzenia.

4. EUNGiPW publikuje na swojej stronie internetowej wykaz organów właściwych dla każdego CDPW wyznaczonych zgodnie z niniejszym artykułem lub wskazanych zgodnie z art. 11 ust. 1.

5. Przepisy niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla nadzoru sprawowanego przez członków ESBC, o których mowa w art. 12 ust. 1.”;

9) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Organ właściwy dla istotnych CDPW

1. EUNGiPW jest organem właściwym dla istotnych CDPW oraz wykonuje zadania i obowiązki nadzorcze określone w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do udzielania im zezwoleń i sprawowania nad nimi nadzoru.

2. CDPW uznaje się za istotny, jeżeli spełnia co najmniej jeden z następujących warunków:

a) spełnia kryteria określone w art. 11a ust. 1;

b) należy do tej samej grupy, do której należy co najmniej jeden z poniższych podmiotów:

(i) CDPW mający siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego;

- (ii) CDPW, CCP lub system obrotu, dla których EUNGiPW jest właściwym organem;
- c) prowadzi system rozrachunku papierów wartościowych podlegający prawu innego państwa członkowskiego niż państwo członkowskie, w którym osoba prawna ma siedzibę, w przypadku gdy taki system został wyznaczony zgodnie z art. 3 [rozporządzenia (UE) .../... w sprawie ostateczności rozrachunku];
- d) państwo członkowskie, w którym CDPW ma siedzibę, wyznaczyło EUNGiPW jako właściwy organ zgodnie z art. 10 ust. 2, w przypadku gdy wyznaczenie to ma zastosowanie do tego CDPW.

EUNGiPW ustala, czy CDPW spełnia warunki pozwalające uznać go za istotnego zgodnie z niniejszym artykułem.

3. Co najmniej raz na 12 miesięcy EUNGiPW ocenia, czy którykolwiek CDPW posiadający zezwolenie spełnia co najmniej jeden z warunków określonych w ust. 2.
4. W przypadku gdy EUNGiPW ustalił, że CDPW posiadający zezwolenie spełnia co najmniej jeden z warunków określonych w ust. 2, dany CDPW kwalifikuje się jako istotny. Jeżeli CDPW nie podlega jeszcze nadzorowi EUNGiPW, EUNGiPW może wyznaczyć potencjalny okres dostosowawczy nieprzekraczający 6 miesięcy, po upływie którego CDPW podlega nadzorowi EUNGiPW.

EUNGiPW powiadamia dany CDPW, jego odpowiednie organy i jego właściwy organ krajowy o wyniku tego ustalenia oraz o każdym okresie dostosowawczym, o którym mowa w akapicie drugim, w terminie dwóch dni roboczych od daty tego ustalenia.

5. Zanim osoba prawna mająca siedzibę w Unii wystąpi z wnioskiem o udzielenie zezwolenia zgodnie z art. 16, zwraca się do EUNGiPW za pośrednictwem centralnej bazy danych o ustalenie, czy spełnia ona co najmniej jeden z warunków określonych w ust. 2 niniejszego artykułu.

W tym celu EUNGiPW może zwrócić się do tej osoby prawnej o dalsze informacje. Osoba prawna przekazuje żądane informacje w terminie wyznaczonym przez EUNGiPW. W terminie 20 dni roboczych od otrzymania wszystkich istotnych informacji EUNGiPW ustala, czy dana osoba prawna spełnia co najmniej jeden z warunków, o których mowa w akapicie pierwszym.

W przypadku gdy EUNGiPW ustalił, że dana osoba prawna spełnia co najmniej jeden z warunków określonych w ust. 2 niniejszego artykułu, osoba ta kwalifikuje się jako istotna i jest nadzorowana przez EUNGiPW, który jest odpowiedzialny za udzielenie takiej osobie prawnej zezwolenia zgodnie z art. 16.

W przypadku gdy EUNGiPW ustalił, że dana osoba prawna nie spełnia żadnego z warunków określonych w ust. 2 niniejszego artykułu, osoba ta kwalifikuje się jako mniej istotna i podlega nadzorowi właściwego organu krajowego, o którym mowa w art. 10 ust. 1, państwa członkowskiego, w którym ta osoba prawna ma siedzibę. Organ ten jest odpowiedzialny za udzielenie zezwolenia takiej osobie prawnej zgodnie z art. 16.

EUNGiPW informuje za pośrednictwem centralnej bazy danych osobę prawną, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego, w którym dana osoba prawna ma siedzibę, oraz odpowiednie organy o wynikach swoich ustaleń w terminie dwóch dni roboczych od daty poczynienia tych ustaleń.

6. Jeżeli EUNGiPW stwierdzi, że CDPW, który został uprzednio uznany za istotny, nie spełnia żadnego z warunków określonych w ust. 2 w ciągu ostatnich 36 miesięcy, stwierdza, że dany CDPW nie kwalifikuje się już jako istotny CDPW. EUNGiPW niezwłocznie powiadamia dany CDPW, jego odpowiednie organy i jego właściwy organ krajowy o takim ustaleniu. Ustalenie to staje się skuteczne po okresie dostosowawczym, który ma zostać określony przez EUNGiPW i który nie przekracza 24 miesięcy.
  7. EUNGiPW bez zbędnej zwłoki sporządza i publikuje na swojej stronie internetowej wykaz istotnych CDPW oraz aktualizuje ten wykaz.
  8. EUNGiPW pobiera od istotnych CDPW opłaty za wykonywanie zadań i obowiązków nadzorczych określonych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do udzielania zezwoleń istotnym CDPW i nadzoru nad nimi oraz zgodnie z aktem delegowanym przyjętym na podstawie ust. 10.
  9. Przepisy niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla nadzoru sprawowanego przez członków ESBC, o którym mowa w art. 12 ust. 1.
  10. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 67 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie opłat, o których mowa w ust. 8, poprzez wskazanie:
    - a) rodzajów opłat;
    - b) czynności, za które opłaty są pobierane;
    - c) metody obliczania wysokości opłat; oraz
    - d) sposobu uiszczania opłat.”;
- 10) dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Artykuł 11a

Kryteria ustalania istotności CDPW

1. Warunek określony w art. 11 ust. 2 lit. a) jest spełniony, jeżeli CDPW spełnia oba następujące kryteria:
  - a) prowadzi system rozrachunku, w którym rozlicza się ponad 5 % instrukcji dotyczących rozrachunku według wartości rozliczanych corocznie w Unii;
  - b) ma istotne znaczenie dla funkcjonowania rynków papierów wartościowych i ochrony inwestorów w co najmniej trzech przyjmujących państwach członkowskich zgodnie z kryteriami określonymi w ust. 2.
2. Kryterium określone w ust. 1 lit. b) jest spełnione, jeżeli CDPW spełnia co najmniej jedno z następujących kryteriów w przyjmujących państwach członkowskich, o których mowa w tej literze:
  - a) zagregowana wartość rynkowa lub – jeżeli nie jest dostępna – wartość nominalna instrumentów finansowych wyemitowanych przez emitentów zarejestrowanych w przyjmującym państwie członkowskim, które zostały pierwotnie zarejestrowane w CDPW lub znajdują się na rachunku papierów wartościowych centralnie prowadzonym przez CDPW, stanowi co najmniej 15 % łącznej wartości instrumentów finansowych wyemitowanych przez wszystkich emitentów z przyjmującego państwa członkowskiego, które zostały pierwotnie zarejestrowane lub znajdują się na rachunku papierów

wartościowych centralnie prowadzonym przez wszystkie CDPW posiadające zezwolenie w Unii;

- b) zagregowana wartość rynkowa lub – jeżeli nie jest dostępna – wartość nominalna instrumentów finansowych, które znajdują się na rachunkach papierów wartościowych centralnie prowadzonych przez CDPW na rzecz uczestników i innych posiadaczy rachunków papierów wartościowych z przyjmującego państwa członkowskiego, stanowi co najmniej 15 % łącznej wartości instrumentów finansowych znajdujących się na rachunkach papierów wartościowych centralnie prowadzonych przez wszystkie CDPW posiadające zezwolenie w Unii na rzecz wszystkich uczestników lub innych posiadaczy rachunków papierów wartościowych z przyjmującego państwa członkowskiego;
- c) roczna wartość instrukcji dotyczących rozrachunku powiązanych z transakcjami na instrumentach finansowych wyemitowanych przez emitentów z przyjmującego państwa członkowskiego i rozliczonych przez CDPW stanowi co najmniej 15 % łącznej rocznej wartości wszystkich instrukcji dotyczących rozrachunku powiązanych z transakcjami na instrumentach finansowych wyemitowanych przez emitentów z przyjmującego państwa członkowskiego i rozliczonych przez wszystkie CDPW posiadające zezwolenie w Unii;
- d) roczna wartość instrukcji dotyczących rozrachunku rozliczonych przez CDPW na rzecz uczestników lub innych posiadaczy rachunków papierów wartościowych z przyjmującego państwa członkowskiego stanowi co najmniej 15 % łącznej rocznej wartości instrukcji dotyczących rozrachunku rozliczonych przez wszystkie CDPW posiadające zezwolenie w Unii na rzecz uczestników lub innych posiadaczy rachunków papierów wartościowych z przyjmującego państwa członkowskiego;
- e) CDPW prowadzi system rozrachunku papierów wartościowych podlegający prawu przyjmującego państwa członkowskiego wyznaczonego zgodnie z art. 3 [rozporządzenia (UE) .../... w sprawie ostateczności rozrachunku].

Do celów obliczania wartości, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b) i d),

- a) w przypadku segregacji indywidualnych klientów odpowiednim państwem jest kraj założenia lub siedziby (w przypadku osób prawnych) lub kraj rezydencji podatkowej (w przypadku osób fizycznych) posiadaczy rachunków papierów wartościowych, w tym klientów uczestników;
  - b) w przypadku segregacji grupy klientów odpowiednim państwem jest kraj założenia lub siedziby uczestników, chyba że CDPW dysponuje informacjami na temat kraju założenia lub siedziby lub kraju rezydencji podatkowej klientów bazowych.
3. EUNGiPW określa wartość instrukcji dotyczącej rozrachunku w następujący sposób:
- a) w przypadku odpłatnej instrukcji dotyczącej rozrachunku wartość instrukcji dotyczącej rozrachunku jest równa wartości odpowiedniej transakcji na instrumentach finansowych wprowadzonej do systemu rozrachunku papierów wartościowych;
  - b) w przypadku bezpłatnej instrukcji dotyczącej rozrachunku wartością instrukcji dotyczącej rozrachunku jest zagregowana wartość rynkowa lub, jeżeli nie jest

ona dostępna, zagregowana wartość nominalna odpowiednich instrumentów finansowych określona zgodnie z ust. 4.

4. EUNGiPW określa wartość rynkową instrumentów finansowych, o których mowa w ust. 2 i 3, w następujący sposób:
- a) w przypadku akcji, kwitów depozytowych, funduszy inwestycyjnych typu ETF, certyfikatów i innych podobnych instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu w systemie obrotu w Unii wartością rynkową danego instrumentu finansowego jest cena zamknięcia najodpowiedniejszego rynku w sensie płynności, o której mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014³²;
  - b) w przypadku instrumentów finansowych dopuszczonych do obrotu w systemie obrotu w obrębie Unii innych niż te, o których mowa w lit. a), wartością rynkową jest kurs zamknięcia z systemu obrotu w obrębie Unii charakteryzującego się najwyższym obrotem;
  - c) w przypadku instrumentów finansowych innych niż te, o których mowa w lit. a) i b), wartość rynkowa zostaje określona na podstawie kursu odniesienia obliczonego zgodnie z wcześniej ustaloną metodyką zatwierdzoną przez właściwy organ, która nawiązuje do kryteriów dotyczących rzetelnych danych rynkowych, w tym cen rynkowych dostępnych w systemach obrotu lub firmach inwestycyjnych.

5. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania szczegółów i procedur obliczania wartości stanowiących kryteria, o których mowa w niniejszym artykule, w tym danych, które CDPW mają przekazywać EUNGiPW do celów takich obliczeń.

Opracowując te standardy, EUNGiPW zapewnia, aby zgłaszane dane ograniczały się do tego, co jest absolutnie niezbędne do obliczenia wartości stanowiących kryteria, o których mowa w niniejszym artykule.

EUNGiPW przedstawia Komisji wspomniane projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- 11) dodaje się art. 11b w brzmieniu:

„Artykuł 11b

Upewnienia EUNGiPW wobec istotnych CDPW na mocy niniejszego rozporządzenia

1. EUNGiPW jest odpowiedzialny za wykonywanie swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do udzielania zezwoleń dla istotnych CDPW i nadzoru nad nimi. W tym celu podejmuje wszelkie decyzje lub wprowadza inne środki zgodnie z art. 46a rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

³² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/600/oj>).

2. EUNGiPW zapewnia na bieżąco przestrzeganie przez istotne CDPW art. 5, 6, 7, 16–20, 22, 22a, 23, tytułu III rozdziały 2 i 3 oraz tytułu IV.
3. EUNGiPW otrzymuje uprawnienia niezbędne do wykonywania jego funkcji wobec istotnych CDPW zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.

EUNGiPW korzysta z tych uprawnień wobec istotnych CDPW oraz, w przypadkach określonych w niniejszym rozporządzeniu, wobec podmiotów powiązanych, m.in. w celu:

- a) nadzoru nad spełnianiem przez istotne CDPW wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu;
  - b) przyjmowania decyzji, przeprowadzania ocen nadzorczych i wprowadzania środków w odniesieniu do art. 5, 6, 7, 16–20, 22, 22a, 23, tytułu III rozdziały 2 i 3 oraz tytułu IV;
  - c) występowania za pośrednictwem centralnej bazy danych do istotnych CDPW i powiązanych osób trzecich, którym te CDPW zleciły na zasadzie outsourcingu usługi, funkcje operacyjne lub działania, o dostarczenie, w terminie przewidzianym we wniosku, wszystkich istotnych informacji lub danych umożliwiających EUNGiPW monitorowanie świadczenia usług i prowadzenia działalności przez te CDPW oraz wykonywanie zadań i obowiązków EUNGiPW wynikających z niniejszego rozporządzenia. Odbiorca takiego wniosku w wyznaczonym terminie przekazuje EUNGiPW, za pośrednictwem centralnej bazy danych, wszystkie informacje, o które zwrócił się EUNGiPW. Wniosek o udzielenie informacji może mieć charakter okresowy lub jednorazowy;
  - d) wystąpienia do biegłych rewidentów istotnych CDPW o dostarczenie informacji lub danych;
  - e) przyjęcia decyzji o nałożeniu grzywny, jeżeli istotny CDPW w wyniku działania umyślnego lub zaniedbania dopuścił się jednego z naruszeń wymienionych w załączniku. Takie grzywny wynoszą maksymalnie dwukrotność kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia, jeżeli można je ustalić, lub maksymalnie 10 % całkowitego rocznego obrotu osoby prawnej w poprzedzającym roku obrotowym i mogą uwzględniać czynniki obciążające lub łagodzące zgodnie z odpowiednimi współczynnikami określonymi w załączniku;
  - f) przyjęcia decyzji zobowiązującej istotny CDPW do zaprzestania naruszenia wymienionego w załączniku.
4. Ponadto do celów wykonywania swoich zadań dotyczących istotnych CDPW EUNGiPW jest uprawniony do wprowadzania środków tymczasowych określonych w akapicie drugim w każdej z wymienionych poniżej sytuacji:
    - a) EUNGiPW uzyskał dowody wskazujące na to, że dany podmiot narusza lub może naruszyć wymogi regulujące jego działalność w ciągu najbliższych trzech miesięcy;
    - b) EUNGiPW posiada dowody na to, że uzgodnienia, strategie, procesy i uzgodnienia wdrożone przez podmiot nie zapewniają należytego zarządzania i zabezpieczenia przed ryzykiem.

Do celów akapitu pierwszego EUNGiPW posiada w szczególności uprawnienia do przyjmowania następujących środków tymczasowych:

- a) wymaganie, aby zasady, procesy, uzgodnienia i strategie stosowane przez podmiot były odpowiednio dostosowywane w celu zapewnienia należytego zarządzania i zabezpieczenia przed ryzykiem;
- b) zobowiązanie istotnego CDPW do zwołania posiedzenia jego akcjonariuszy lub, jeżeli istotny CDPW nie spełni tego wymogu, do samodzielnego zwołania posiedzenia. W obu przypadkach EUNGiPW ustala porządek obrad obejmujący ewentualne decyzje, których przyjęcie mają rozważyć akcjonariusze;
- c) zobowiązanie podmiotów do przedstawienia planu przywrócenia zgodności z wymogami nadzorczymi i określenia terminu jego wdrożenia, w tym poprawy zakresu i terminu tego planu;
- d) ograniczenie działalności, operacji lub sieci podmiotu lub żądania zbycia działalności, która stwarza nadmierne ryzyko dla jego stabilności;
- e) zobowiązanie CDPW do ograniczenia ryzyka związanego z naruszeniem lub prawdopodobnym naruszeniem wymogów niniejszego rozporządzenia oraz ryzyka nieodłącznie związanego z działalnością i systemami podmiotu;
- f) nakładanie dodatkowych lub częstszych wymogów w zakresie sprawozdawczości;
- g) wymaganie ujawniania dodatkowych informacji;
- h) żądanie zawieszenia członkostwa w organie zarządzającym podmiotów, które nie spełniają wymogów regulujących ich działalność określonych w niniejszym rozporządzeniu.

W decyzjach EUNGiPW przedstawia się powody, dla których zostały one przyjęte.

5. EUNGiPW odmawia wyznaczenia osoby lub osób, o których mowa w art. 27, lub cofa takie wyznaczenie, jeżeli nie jest przekonany, że dana osoba cieszy się wystarczająco nieposzlakowaną opinią, lub jeżeli istnieją obiektywne i możliwe do wykazania powody, by sądzić, że wyznaczenie lub proponowane zmiany stanowiłyby zagrożenie dla należytego i ostrożnego zarządzania podmiotem, odpowiedniego uwzględnienia interesów klientów oraz integralności rynku.
  6. EUNGiPW uwzględnia, we współpracy z EUNB i ESBC, wszelkie ryzyka transgraniczne wynikające z działalności CDPW, w tym wynikające ze wzajemnych powiązań CDPW z systemami obrotu i CCP, oraz ryzyka wynikające z takich połączeń transgranicznych.
  7. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 67 w celu zmiany wykazu naruszeń zawartego w załączniku, jeżeli jest to konieczne do uwzględnienia zmian wymogów dotyczących CDPW na podstawie niniejszego rozporządzenia, a w szczególności zmian określonych w art. 6, 7, 16–20, 22, 22a, tytule III rozdziały 2 i 3 oraz tytule IV, lub jeżeli jest to konieczne do zapewnienia, aby naruszenia określone w załączniku odpowiadały wymogom przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu, a w szczególności wymogom określonym w art. 6, 7, 16–20, 22, 22a, tytule III rozdziały 2 i 3 oraz tytule IV.”;
- 12) dodaje się art. 11c w brzmieniu:

Przepisy szczegółowe dotyczące istotnych CDPW

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 24a nie ustanawia się kolegium dla istotnego CDPW. Jeżeli zgodnie z art. 24a ustanowiono kolegium dla CDPW, który staje się istotny, takie kolegium zostaje rozwiązane najpóźniej w ciągu roku od zakwalifikowania CDPW jako istotnego CDPW. W odniesieniu do istotnego CDPW stosuje się procedury, o których mowa w art. 15, 17, 19a, 21a, 22, 23, 24, 48b, 55 i 60, bez uwzględnienia kolegium.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 7, 13, 15, 17, 19a, 20, art. 21 ust. 1, art. 21a, 22, 22a, 23, 24, 27a, 27b, 33, 49, 52, 54a, 54b, 54c, 55, 57, 58 i 60 wszelkie wymogi dotyczące współpracy CDPW lub właściwego organu z EUNGiPW lub EUNGiPW z CDPW lub właściwym organem, o których mowa w tych artykułach, nie mają zastosowania do istotnego CDPW.

Art. 17a nie ma zastosowania do istotnych CDPW.”;

- 13) w art. 14 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. W odniesieniu do każdego istotnego CDPW EUNGiPW, właściwy organ krajowy i odpowiednie organy zawierają uzgodnienia o współpracy określone w art. 8a rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, w tym w odniesieniu do bezpośredniego nadzoru EUNGiPW nad każdym istotnym CDPW. Takie uzgodnienia odzwierciedlają podział kompetencji i obowiązków zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, a także określają praktyczne zasady współpracy w kontekście wykonywania przez EUNGiPW jego kompetencji i obowiązków w odniesieniu do istotnych CDPW. W szczególności takie ustalenia mogą obejmować wsparcie i pomoc ze strony odpowiednich organów i właściwego organu krajowego w odniesieniu do wszystkich poniższych kwestii:

- a) wykonywania zadań nadzorczych wobec istotnego CDPW, w tym prowadzenia dochodzeń i kontroli na miejscu;
- b) przygotowania zezwoleń, zatwierdzeń, decyzji, sprawozdań lub innych środków dotyczących istotnego CDPW na podstawie niniejszego rozporządzenia, w tym w przypadkach określonych w odpowiednim artykule oraz w art. 15, 16, 17, 19, 19a, 22, 27, 27a, 27b, art. 33 ust. 3, art. 48, 48a, 48b, 55, 56 i 60;
- c) wszelkich zadań nadzorczych służących zapewnieniu stabilności finansowej oraz monitorowaniu odporności operacyjnej i zachowań istotnego CDPW na rynku, z uwzględnieniem testów warunków skrajnych;
- d) reagowania na sytuacje nadzwyczajne w odniesieniu do istotnego CDPW.

4. W odniesieniu do każdego mniej istotnego CDPW EUNGiPW pełni rolę koordynatora między właściwymi organami, odpowiednimi organami i kolegiami w celu:

- a) zapewnienia spójnych praktyk nadzorczych, w szczególności w odniesieniu do obszarów nadzorczych o wymiarze transgranicznym lub możliwym oddziaływaniu transgranicznym na CDPW świadczące usługi transgraniczne;
- b) zwiększenia koordynacji w sytuacjach nadzwyczajnych zgodnie z art. 15;

- c) oceny ryzyka przy wydawaniu właściwym organom opinii na podstawie akapitu drugiego dotyczących spełniania przez CDPW wymogów niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do zidentyfikowanych ryzyk transgranicznych lub ryzyk dla stabilności finansowej Unii oraz przy wydawaniu zaleceń dotyczących tego, jak CDPW powinien ograniczać takie ryzyko;
- d) wspierania regularnej wymiany informacji i dyskusji na temat istotnych zmian na rynku, w tym sytuacji lub zdarzeń, które mają lub mogą mieć wpływ na stabilność ostrożnościową, dobrą kondycję finansową lub odporność CDPW.

Właściwe organy przedkładają EUNGiPW swoje projekty decyzji, sprawozdań lub innych środków w odniesieniu do mniej istotnych CDPW w celu uzyskania jego opinii przed przyjęciem jakiegokolwiek aktu lub środka na podstawie art. 17, 22, art. 24 ust. 5, art. 27a, 27b i 55 oraz, z wyjątkiem przypadków, gdy decyzja jest wymagana w trybie pilnym, na podstawie art. 20.

Właściwe organy mogą również przedłożyć EUNGiPW projekty decyzji w celu uzyskania jego opinii przed przyjęciem dowolnego innego aktu lub środka zgodnie z ich obowiązkami wynikającymi z art. 10 ust. 1.

EUNGiPW ocenia wszystkie opinie i zalecenia przyjmowane przez kolegia na mocy art. 24a niniejszego rozporządzenia, aby w ten sposób przyczynić się do spójnego i konsekwentnego funkcjonowania kolegiów oraz propagować między nimi spójność stosowania niniejszego rozporządzenia.

Do celów niniejszego ustępu EUNGiPW uwzględnia, we współpracy z EUNB i ESBC, wszelkie ryzyka transgraniczne wynikające z działalności CDPW, w tym wynikające ze wzajemnych powiązań CDPW z systemami obrotu i CCP, oraz ryzyka wynikające z takich połączeń transgranicznych.

Wszelkie opinie, decyzje, uwagi lub inne środki wprowadzane przez EUNGiPW na podstawie niniejszego ustępu muszą być zgodne z art. 46a rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

EUNGiPW co roku przedkłada Komisji sprawozdanie dotyczące ryzyk transgranicznych wynikających z działalności CDPW, o których mowa w akapicie piątym.”;

- 14) w art. 15 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku wystąpienia w co najmniej jednym CDPW sytuacji nadzwyczajnej, która ma lub może mieć destabilizujący wpływ na rynki transgraniczne, EUNGiPW koordynuje działania z właściwymi organami, odpowiednimi organami oraz, w stosownych przypadkach, kolegiami, o których mowa w art. 24a, w celu wypracowania skoordynowanej reakcji na sytuację nadzwyczajną i zapewnienia skutecznej wymiany informacji między właściwymi organami, odpowiednimi organami oraz, w stosownych przypadkach, kolegiami, o których mowa w art. 24a. Wszelkie zadania podejmowane przez EUNGiPW na podstawie niniejszego akapitu podejmuje się zgodnie z art. 46a rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- 15) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Każda osoba prawna, która odpowiada definicji CDPW, musi przed rozpoczęciem działalności uzyskać zezwolenie od właściwego organu zgodnie z procedurą określoną w art. 17.”;

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Od momentu, kiedy udzielono zezwolenia zgodnie z art. 17, jest ono skuteczne na całym terytorium Unii.”;

16) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla art. 11 ust. 5 CDPW będący wnioskodawcą składa do swojego właściwego organu wniosek o udzielenie pierwotnego zezwolenia zgodnie z art. 16, wniosek o udzielenie zezwolenia na rozszerzenie zakresu istniejącego zezwolenia zgodnie z art. 19 lub wniosek o udzielenie zezwolenia na zlecenie wykonywania usługi podstawowej na zasadzie outsourcingu zgodnie z art. 19. Wniosek jest niezwłocznie udostępniany zarejestrowanym odbiorcom, o których mowa w art. 21a, oraz, w stosownych przypadkach, kolegium, o którym mowa w art. 24a.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W okresie określonym w ust. 8 właściwy organ, EUNGiPW i odpowiednie organy mogą zwrócić się do CDPW będącego wnioskodawcą o dostarczenie dodatkowych dokumentów lub informacji, jeżeli takie dokumenty lub informacje są potrzebne do oceny, czy CDPW będący wnioskodawcą wypełnia wszystkie swoje obowiązki określone w niniejszym rozporządzeniu. W przypadku braku odpowiedzi CDPW decyzję w sprawie wniosku może podjąć właściwy organ.”;

c) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapity pierwszy, drugi i trzeci otrzymują brzmienie:

„W okresie określonym w ust. 8 właściwy organ przeprowadza ocenę ryzyka dotyczącą spełniania przez CDPW będący wnioskodawcą wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu i konsultuje się z odpowiednimi organami, EUNGiPW oraz, w stosownych przypadkach, z kolegium, o którym mowa w art. 24a, w sprawie cech systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez CDPW będący wnioskodawcą. W terminie trzech miesięcy od potwierdzenia otrzymania wniosku, o którym mowa w art. 21a ust. 2, w przypadku gdy CDPW będący wnioskodawcą złożył wniosek o udzielenie pierwotnego zezwolenia zgodnie z art. 16, lub w terminie jednego miesiąca od potwierdzenia otrzymania wniosku, o którym mowa w art. 21a ust. 2, w przypadku gdy CDPW będący wnioskodawcą złożył wniosek o rozszerzenie zakresu istniejącego zezwolenia lub o zezwolenie na zlecenie wykonywania usługi podstawowej na zasadzie outsourcingu zgodnie z art. 19:

a) EUNGiPW przyjmuje opinię zgodnie z art. 14 ust. 4 stwierdzającą, czy CDPW będący wnioskodawcą spełnia wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu, i przekazuje ją zarejestrowanym odbiorcom, o których mowa w art. 21a; oraz

b) każdy odpowiedni organ może w ramach swoich kompetencji wydać opinię stwierdzającą, czy CDPW będący wnioskodawcą spełnia wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu, i przekazać ją zarejestrowanym odbiorcom, o których mowa w art. 21a.

Przedstawiając opinie, o których mowa w akapicie pierwszym, EUNGiPW i odpowiednie organy, w ramach swoich kompetencji, oceniają wszelkie istotne ryzyka związane z CDPW będącym wnioskodawcą, w tym wszelkie ryzyka transgraniczne lub ryzyka dla stabilności finansowej Unii, i mogą uwzględnić wszelkie warunki lub zalecenia, które uznają za niezbędne do ograniczenia wszelkich niedociągnięć w zarządzaniu ryzykiem przez CDPW będący wnioskodawcą. EUNGiPW może również uwzględnić w swojej opinii wszelkie elementy niezbędne do propagowania spójnego i konsekwentnego stosowania odpowiedniego artykułu niniejszego rozporządzenia. Negatywna opinia zawiera pełne i szczegółowe pisemne uzasadnienie powodów, dla których wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu lub inne wymogi przewidziane w prawie Unii nie zostały spełnione.

W przypadku gdy którykolwiek z odpowiednich organów lub EUNGiPW wydał negatywną uzasadnioną opinię, a właściwy organ mimo wszystko zamierza udzielić zezwolenia, ten właściwy organ, w terminie 30 dni roboczych od otrzymania negatywnej opinii – w przypadku gdy CDPW będący wnioskodawcą złożył wniosek o udzielenie pierwotnego zezwolenia zgodnie z art. 16 – lub w terminie 15 dni roboczych od otrzymania negatywnej opinii – w przypadku gdy CDPW będący wnioskodawcą złożył wniosek o rozszerzenie zakresu istniejącego zezwolenia lub o zezwolenie na zlecenie wykonywania usługi podstawowej na zasadzie outsourcingu zgodnie z art. 19 – przedstawia odpowiedniemu zainteresowanemu organowi lub EUNGiPW powody, dla których zamierza udzielić zezwolenia niezależnie od negatywnej opinii.”;

(ii) uchyla się akapit siódmy;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przed udzieleniem zezwolenia CDPW będącemu wnioskodawcą właściwy organ może skonsultować się z innymi organami sprawującymi nadzór nad podmiotem, który posiada znaczący pakiet akcji w CDPW będącym wnioskodawcą lub który sprawuje nad nim kontrolę, zasięgając wiedzy w odniesieniu do któregośkolwiek z poniższych aspektów:

- a) odpowiedniości akcjonariuszy i osób, o których mowa w art. 27 ust. 6, oraz reputacji i doświadczenia osób, które faktycznie kierują działalnością CDPW będącego wnioskodawcą, o których mowa w art. 27 ust. 1 i 4, w przypadku gdy ci akcjonariusze i te osoby są wspólni dla danego CDPW będącego wnioskodawcą i podmiotu, który posiada znaczący pakiet akcji w CDPW będącym wnioskodawcą lub który sprawuje nad nim kontrolę;
- b) tego, czy stosunki korporacyjne między CDPW będącym wnioskodawcą a podmiotem, który posiada znaczący pakiet akcji w CDPW będącym wnioskodawcą lub który sprawuje nad nim kontrolę, nie mają wpływu na zdolność CDPW będącego wnioskodawcą do spełnienia wymogów niniejszego rozporządzenia.”;
- c) uchyla się ust. 7 i 7a;
- d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W terminie sześciu miesięcy od potwierdzenia otrzymania wniosku, o którym mowa w art. 21a ust. 2, w przypadku gdy CDPW będący wnioskodawcą złożył wniosek o udzielenie pierwotnego zezwolenia zgodnie z art. 16, lub w terminie trzech miesięcy od potwierdzenia otrzymania wniosku, o którym mowa w art. 21a

ust. 2, w przypadku gdy CDPW będący wnioskodawcą złożył wniosek o rozszerzenie zakresu istniejącego zezwolenia lub o zezwolenie na zlecenie wykonywania usługi podstawowej na zasadzie outsourcingu zgodnie z art. 19, właściwy organ przyjmuje decyzję i przekazuje ją zarejestrowanym odbiorcom, o których mowa w art. 21a, oraz CDPW będącemu wnioskodawcą. W decyzji przedstawia się w pełni uzasadnione wyjaśnienie wskazujące, czy zezwolenia udzielono, czy też go odmówiono.

Jeżeli decyzja właściwego organu nie odzwierciedla opinii EUNGiPW ani żadnego z odpowiednich organów, w tym zawartych w tej opinii warunków lub zaleceń, musi zawierać w pełni uzasadnione wyjaśnienie wszelkich znacznych odstępstw od tych opinii bądź warunków lub zaleceń.

Jeżeli właściwy organ nie stosuje się lub nie zamierza zastosować się do opinii EUNGiPW lub zawartych w niej warunków lub zaleceń, Rada Wykonawcza informuje o tym Radę Organów Nadzoru. Informacje te obejmują również uzasadnienie właściwego organu dotyczące niezastosowania się do opinii lub zamiaru niezastosowania się do niej.”;

e) ust. 8a otrzymuje brzmienie:

„8a. Właściwy organ bez zbędnej zwłoki informuje organy, z którymi przeprowadzono konsultacje zgodnie z ust. 4, 5, i 6, o wynikach procedury udzielania zezwolenia, w tym o wszelkich działaniach naprawczych.”;

17) dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Artykuł 17a

Procedura przyjmowania decyzji, sprawozdań lub innych środków

1. Właściwy organ składa do EUNGiPW wnioski o wydanie opinii na podstawie art. 14 ust. 4, jeżeli zamierza przyjąć decyzję, sprawozdanie lub inny środek na podstawie art. 22, art. 24 ust. 5, art. 27a, 27b, 55 oraz – z wyjątkiem sytuacji, gdy decyzja jest wymagana w trybie pilnym – na podstawie art. 20.

Wniosek o wydanie opinii, o którym mowa w akapicie pierwszym, wraz ze wszystkimi odpowiednimi dokumentami, jest niezwłocznie udostępniany EUNGiPW.

2. O ile w odpowiednim artykule nie określono inaczej, w ciągu 30 dni roboczych od złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ ocenia, czy dany CDPW spełnia odpowiednie wymogi. Przed zakończeniem okresu oceny właściwy organ przekazuje EUNGiPW opracowany przez siebie projekt decyzji, sprawozdania lub innego środka.

3. O ile w odpowiednim artykule nie określono inaczej, po otrzymaniu wniosku o wydanie opinii, o którym mowa w ust. 1, i projektów decyzji, sprawozdań lub innych środków, o których mowa w ust. 2:

a) w odniesieniu do art. 20, 22, art. 24 ust. 5 i art. 55 EUNGiPW przyjmuje opinię, w której ocenia, czy CDPW spełnia wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu. EUNGiPW może włączyć do tej opinii wszelkie warunki lub zalecenia, które uzna za niezbędne, aby wyeliminować niedociągnięcia w zarządzaniu ryzykiem przez CDPW, także w odniesieniu do zidentyfikowanego ryzyka transgranicznego lub ryzyka dla stabilności finansowej Unii; oraz

- b) w odniesieniu do art. 27a i 27b EUNGiPW może przyjąć opinię w sprawie tego projektu decyzji, sprawozdania lub innego środka, jeżeli jest to konieczne do wspierania spójnego i konsekwentnego stosowania odpowiedniego artykułu.

EUNGiPW przyjmuje opinię w terminie określonym przez właściwy organ, który wynosi co najmniej 15 dni roboczych od otrzymania odpowiednich dokumentów zgodnie z ust. 2, i przekazuje ją właściwemu organowi. Opinie te udostępnia się również odpowiednim organom.

4. W ciągu 10 dni roboczych od otrzymania opinii EUNGiPW przyjętej na podstawie ust. 3 akapit pierwszy lit. a) oraz – w przypadku gdy została wydana – opinii EUNGiPW przyjętej na podstawie ust. 3 akapit pierwszy lit. b) lub w odpowiednim terminie, jeżeli niniejsze rozporządzenie stanowi inaczej, właściwy organ – po należyтым uwzględnieniu opinii EUNGiPW, w tym wszelkich zawartych w nich warunków lub zaleceń – przyjmuje swoją decyzję, sprawozdanie lub inny środek zgodnie z wymogami odpowiedniego artykułu i przekazuje je EUNGiPW.

W przypadku gdy decyzja, sprawozdanie lub inny środek nie odzwierciedlają opinii EUNGiPW, zawierają one w pełni uzasadnione wyjaśnienie wszelkich znacznych odstępstw od tej opinii lub od tych warunków lub zaleceń.

Do celu ust. 3 akapit pierwszy lit. a) i b), jeżeli właściwy organ CDPW nie stosuje się lub nie zamierza zastosować się do opinii EUNGiPW lub do zawartych w niej warunków lub zaleceń, Rada Wykonawcza informuje o tym Radę Organów Nadzoru. Informacje te obejmują również uzasadnienie właściwego organu dotyczące niezastosowania się do opinii lub zamiaru niezastosowania się do niej.”;

- 18) art. 18 ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. CDPW posiadający zezwolenie nie świadczy żadnych dodatkowych usług ani w żaden inny sposób nie podejmuje działalności, na którą nie uzyskał zezwolenia lub o której nie powiadomił właściwego organu zgodnie z art. 19 ust. 8.

2. Systemy rozrachunku papierów wartościowych mogą być prowadzone wyłącznie przez CDPW posiadające zezwolenie, w tym przez banki centralne działające w charakterze CDPW.

3. CDPW posiadający zezwolenie może posiadać udział kapitałowy tylko w osobie prawnej, której działalność ogranicza się do świadczenia usług wymienionych w sekcjach A i B załącznika, chyba że taki udział kapitałowy został zatwierdzony przez jego właściwy organ przy uzasadnieniu, że nie zwiększa on znacząco profilu ryzyka danego CDPW.”;

- 19) w art. 19 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„CDPW posiadający zezwolenie składa wnioski o udzielenie zezwolenia do właściwego organu, jeżeli zamierza zlecić wykonywanie usługi podstawowej na zasadzie outsourcingu zgodnie z art. 30 osobie trzeciej innej niż CDPW w ramach jego grupy, o którym mowa w art. 19a, lub rozszerzyć swoją działalność o co najmniej jedną z następujących usług:”;

- b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) akapity drugi i trzeci otrzymują brzmienie:

„Udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu, odbywa się zgodnie z procedurą określoną w art. 17 ust. 1, 2, 3, 5, 8 i 8a.

Udzielenie zezwolenia, o którym mowa na podstawie ust. 1 lit. e) niniejszego artykułu, odbywa się zgodnie z procedurą określoną w art. 17 w odniesieniu do połączeń interoperacyjnych między CDPW mającym siedzibę w Unii a CDPW z państwa trzeciego lub zgodnie z procedurą określoną w art. 48b w odniesieniu do połączeń interoperacyjnych między CDPW mającymi siedzibę w Unii.”;

(ii) uchyla się akapit czwarty;

c) uchyla się ust. 3–7;

20) dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Artykuł 19a

Procedura zatwierdzania zlecenia wykonywania usług podstawowych na zasadzie outsourcingu w ramach grupy CDPW

1. CDPW posiadający zezwolenie składa do EUNGiPW wniosek o zatwierdzenie, jeżeli zamierza zlecić CDPW w ramach jego grupy wykonywanie usługi podstawowej na zasadzie outsourcingu zgodnie z art. 30. Wniosek jest niezwłocznie udostępniany odpowiednim zarejestrowanym odbiorcom, o których mowa w art. 21a, w odniesieniu do obu CDPW zaangażowanych w planowane zlecenie na zasadzie outsourcingu oraz, w stosownych przypadkach, odpowiednim kolegom, o których mowa w art. 24a, w odniesieniu do obu CDPW zaangażowanych w planowany outsourcing.
2. CDPW będący wnioskodawcą dołącza do wniosku wszystkie dokumenty i informacje niezbędne do wykazania, że w momencie zatwierdzania zlecenia na zasadzie outsourcingu dokona wszystkich niezbędnych ustaleń w celu wypełnienia swoich obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do takiego outsourcingu. CDPW będący wnioskodawcą zawiera również we wniosku opis usług podstawowych, które mają zostać zleczone na zasadzie outsourcingu, CDPW w ramach grupy, którym usługi te mają zostać zleczone na zasadzie outsourcingu, a także informacje na temat struktury organizacyjnej CDPW będącego wnioskodawcą.
3. W okresie określonym w ust. 5 EUNGiPW i odpowiednie organy mogą zwrócić się do CDPW będącego wnioskodawcą o dostarczenie dodatkowych dokumentów lub informacji, jeżeli takie dokumenty lub informacje są potrzebne do oceny przestrzegania przez CDPW będący wnioskodawcą odpowiednich wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do planowanego zlecenia na zasadzie outsourcingu. EUNGiPW może podjąć decyzję w sprawie wniosku w przypadku braku odpowiedzi CDPW. .
4. W okresie określonym w ust. 5 EUNGiPW przeprowadza ocenę ryzyka dotyczącą spełniania przez CDPW będący wnioskodawcą odpowiednich wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do planowanego outsourcingu oraz, w odniesieniu do obu CDPW zaangażowanych w planowany outsourcing, konsultuje się z odpowiednimi organami, kolegiami, o których mowa w art. 24a, w stosownych przypadkach, oraz z właściwymi organami w sprawie tego, czy planowany outsourcing spełnia wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu,

oraz w sprawie wszelkich potencjalnych ryzyk, które mogą powstać w wyniku takiego zlecenia na zasadzie outsourcingu.

5. W terminie trzech miesięcy od potwierdzenia otrzymania wniosku, o którym mowa w art. 21a ust. 2, EUNGiPW przyjmuje decyzję i przekazuje ją odpowiednim zarejestrowanym odbiorcom, o których mowa w art. 21a i którzy są właściwi dla każdego CDPW zaangażowanego w zlecenie na zasadzie outsourcingu, odpowiednim kolegiom, o których mowa w art. 24a, odpowiedzialnym za każdy CDPW zaangażowany w zlecenie na zasadzie outsourcingu, w stosownych przypadkach, oraz CDPW będącemu wnioskodawcą. W decyzji przedstawia się w pełni uzasadnione wyjaśnienie wskazujące, czy zatwierdzenia udzielono, czy też go odmówiono.”;

21) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Bez uszczerbku dla ewentualnych działań lub środków naprawczych na mocy tytułu V właściwy organ cofa mu zezwolenie w każdym z następujących przypadków, gdy CDPW:”;

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Zanim właściwy organ podejmie decyzję o cofnięciu zezwolenia CDPW, podejmuje wszystkie następujące działania:

a) zwraca się do odpowiednich organów o opinię w sprawie konieczności cofnięcia zezwolenia CDPW;

b) w stosownych przypadkach konsultuje się z organem, o którym mowa w art. 67 dyrektywy 2014/65/UE, w sprawie konieczności cofnięcia zezwolenia CDPW;

c) w przypadku mniej istotnego CDPW zwraca się on do EUNGiPW o opinię na podstawie art. 14 ust. 4 i zgodnie z procedurą określoną w art. 17a w sprawie konieczności cofnięcia zezwolenia udzielonego CDPW;

d) w przypadku istotnego CDPW konsultuje się z właściwym organem krajowym w sprawie konieczności cofnięcia zezwolenia udzielonego CDPW.

Akapit pierwszy lit. b)–d) nie ma zastosowania, jeżeli decyzja jest wymagana w trybie pilnym.

3. Każdy odpowiedni organ, organ, o którym mowa w art. 67 dyrektywy 2014/65/UE, w stosownych przypadkach, oraz – w przypadku mniej istotnego CDPW – EUNGiPW mogą w dowolnym momencie zwrócić się do właściwego organu o zbadanie, czy CDPW nadal spełnia warunki, na podstawie których udzielono zezwolenia.”;

22) dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Artykuł 21a

Centralna baza danych

1. EUNGiPW tworzy i prowadzi centralną bazę danych zgodnie z art. 35c rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Oddzielnie dla każdego CDPW organ właściwy dla CDPW, EUNGiPW, odpowiednie organy CDPW i właściwy organ krajowy CDPW, a także członkowie kolegium CDPW, o którym mowa w art. 24a, w stosownych przypadkach i gdy jest to wymagane na mocy odpowiedniego artykułu („zarejestrowani odbiorcy”) mają dostęp do wszystkich informacji i dokumentów,

o których mowa w ust. 2, zarejestrowanych w centralnej bazie danych tego CDPW, jeżeli jest to istotne lub konieczne do wykonywania ich obowiązków.

CDPW ma dostęp do centralnej bazy danych w odniesieniu do informacji i dokumentów, o których mowa w ust. 2, które przekazał do tej centralnej bazy danych, lub informacji i dokumentów, o których mowa w ust. 2, przekazanych mu za pośrednictwem tej centralnej bazy danych przez któregokolwiek z zarejestrowanych odbiorców. Inni odbiorcy również przedkładają określone dokumenty lub informacje zarejestrowane w centralnej bazie danych i mają do nich dostęp, jeżeli tak określono na podstawie niniejszego rozporządzenia. ESMA zapewnia, aby centralna baza danych pełniła funkcje określone w niniejszym artykule.

EUNGiPW zapewnia dostęp do informacji, o których mowa w ust. 2, udostępnianych za pośrednictwem centralnej bazy danych na podstawie niniejszego rozporządzenia każdemu organowi istotnemu do celów rozporządzenia (UE) nr 648/2012 i [rozporządzenia (UE) .../... w sprawie ostateczności rozrachunku], jeżeli jest to istotne lub konieczne do wykonywania ich obowiązków.

EUNGiPW poinformuje o utworzeniu centralnej bazy danych na swojej stronie internetowej.

2. CDPW i zarejestrowani odbiorcy wprowadzają do centralnej bazy danych, w formacie elektronicznym, wszystkie informacje i dokumenty, w tym wnioski, decyzje, zalecenia, informacje, wnioski, pytania, odpowiedzi i powiadomienia, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, o ile nie określono inaczej.

Potwierdzenie odbioru jest wysyłane za pośrednictwem centralnej bazy danych w ciągu dwóch dni roboczych od daty przedłożenia informacji lub dokumentów.

3. Centralna baza danych jest zaprojektowana w taki sposób, aby automatycznie informować zarejestrowanych odbiorców o zmianach w jej treści, w tym o zamieszczeniu, usunięciu lub zastąpieniu dokumentów, złożeniu pytań i wniosków o udzielenie informacji.

EUNGiPW zapewnia, aby baza danych umożliwiała odczyt danych zarejestrowanych z użyciem DLT, w tym odczyt danych w rozproszonym rejestrze i dostęp do takich danych.”;

- 23) w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. CDPW przekazuje wszystkie informacje niezbędne do celów przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1, w tym informacje okresowe określone zgodnie z ust. 10. Informacje te są niezwłocznie udostępniane zarejestrowanym odbiorcom, o których mowa w art. 21a.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Właściwy organ zapewnia, by CDPW był poddawany kontrolom na miejscu.

Właściwy organ informuje EUNGiPW i odpowiednie organy o wszelkich planowanych kontrolach na miejscu na miesiąc przed planowaną datą przeprowadzenia takiej kontroli, chyba że decyzję o przeprowadzeniu kontroli na miejscu podjęto w sytuacji nadzwyczajnej, w którym to przypadku właściwy organ informuje te organy niezwłocznie po podjęciu takiej decyzji.

EUNGiPW lub odpowiednie organy mogą wystąpić o zaproszenie do udziału w kontrolach w miejscu prowadzenia działalności. W przypadku gdy właściwy organ odmawia zaproszenia organów, które złożyły taki wniosek, do kontroli na miejscu, przedstawia uzasadnienie takiej odmowy.

Właściwy organ przekazuje EUNGiPW, odpowiednim organom oraz, w stosownych przypadkach, członkom kolegium, o którym mowa w art. 24a, wszelkie istotne informacje otrzymane od CDPW w związku ze wszystkimi przeprowadzanymi przez niego kontrolami na miejscu.”;

c) ust. 6 akapity pierwszy i drugi otrzymują brzmienie:

„Dokonując przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1, właściwy organ współpracuje z EUNGiPW oraz z odpowiednimi organami. Właściwy organ przekazuje na wczesnym etapie niezbędne informacje EUNGiPW, odpowiednim organom oraz, w stosownych przypadkach, organowi, o którym mowa w art. 67 dyrektywy 2014/65/UE, i przeprowadza z nimi konsultacje na temat tego, czy dany CDPW spełnia wymogi niniejszego rozporządzenia lub inne wymogi przewidziane w prawie Unii dotyczące funkcjonowania systemów rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW.

W terminie 90 dni roboczych od otrzymania od właściwego organu informacji, o których mowa w akapicie pierwszym:

a) odpowiednie organy oraz, w stosownych przypadkach, organ, o którym mowa w art. 67 dyrektywy 2014/65/UE, mogą wydać opinię w obszarach wchodzących w zakres ich kompetencji; oraz

b) EUNGiPW może wydać opinię na podstawie art. 14 ust. 4 zgodnie z procedurą określoną w art. 17a.”;

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Właściwy organ regularnie, a co najmniej niezwłocznie po zakończeniu każdego okresu przeglądu i oceny, za pośrednictwem centralnej bazy danych informuje zarejestrowanych odbiorców, o których mowa w art. 21a, oraz, w stosownych przypadkach, kolegium, o którym mowa w art. 24a, i organ, o którym mowa w art. 67 dyrektywy 2014/65/UE, o wynikach przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w tym o wszelkich działaniach naprawczych lub karach.”;

d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Dokonując przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, właściwy organ konsultuje się z organami, o których mowa w art. 17 ust. 6, w sprawie wszystkich istotnych informacji, które mogą ułatwić właściwemu organowi wykonywanie jego zadań zgodnie z niniejszym artykułem.”;

24) w art. 23 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. CDPW posiadający zezwolenie może świadczyć usługi określone w załączniku na terytorium Unii, w tym poprzez utworzenie oddziału na potrzeby świadczenia tych usług zgodnie z art. 18.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. CDPW posiadający zezwolenie, który świadczy usługi podstawowe, o których mowa w sekcji A pkt 1 i 2 załącznika, w odniesieniu do instrumentów finansowych emitowanych przez emitentów zarejestrowanych w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym CDPW ma siedzibę, lub który utworzył oddział w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym CDPW ma siedzibę, w celu świadczenia tych usług podstawowych, powiadamia o tym swój właściwy organ w terminie 5 dni roboczych, w stosownych przypadkach, od rozpoczęcia świadczenia takich usług lub od utworzenia oddziału.

W powiadomieniu, o którym mowa w akapicie pierwszym, CDPW przekazuje w odniesieniu do każdego przyjmującego państwa członkowskiego wszystkie poniższe informacje:

- a) usługi podstawowe, o których mowa w akapicie pierwszym, świadczone przez CDPW;
- b) informacje o tym, czy usługi podstawowe, o których mowa w akapicie pierwszym, są świadczone w odniesieniu do akcji lub instrumentów dłużnych;
- c) łączna wartość rynkowa lub, jeżeli nie jest ona dostępna, wartość nominalna instrumentów finansowych, w odniesieniu do których CDPW świadczy usługi podstawowe, o których mowa w akapicie pierwszym;
- d) w stosownych przypadkach, informacje na temat struktury organizacyjnej oddziału oraz imiona i nazwiska osób odpowiedzialnych za zarządzanie tym oddziałem.

CDPW aktualizuje informacje wymienione w akapicie drugim co sześć miesięcy i udostępnia zaktualizowane informacje swojemu właściwemu organowi.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Po otrzymaniu powiadomienia lub zaktualizowanych informacji, o których mowa w ust. 2, w stosownych przypadkach, właściwy organ niezwłocznie przekazuje je zarejestrowanym odbiorcom, o których mowa w art. 21a, oraz, w stosownych przypadkach, kolegium, o którym mowa w art. 24a.

EUNGiPW publikuje informacje, o których mowa w ust. 2 akapit drugi lit. a), b) i c), na swojej stronie internetowej.”;

d) uchyla się ust. 4–10;

25) w art. 24 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku gdy CDPW posiadający zezwolenie utworzył oddział w przyjmującym państwie członkowskim zgodnie z art. 23, właściwy organ ściśle współpracuje z właściwym organem krajowym przyjmującego państwa członkowskiego przy wykonywaniu swoich obowiązków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności przy przeprowadzaniu kontroli na miejscu w tym oddziale. Właściwy organ może zaprosić pracowników właściwych organów krajowych przyjmujących państw członkowskich i pracowników EUNGiPW do udziału w kontrolach na miejscu. Właściwy organ przekazuje EUNGiPW, właściwemu organowi krajowemu przyjmującego państwa członkowskiego oraz, w stosownych przypadkach, kolegium, o którym mowa w art. 24a, ustalenia z kontroli na miejscu oraz informacje na temat wszelkich działań naprawczych lub kar nałożonych przez ten właściwy organ.

2. Właściwy organ może żądać od CDPW świadczących usługi zgodnie z art. 23, aby przekazywały im one okresowo sprawozdania z działalności prowadzonej w tych przyjmujących państwach członkowskich, również do celów gromadzenia statystyk. Na wniosek właściwego organu krajowego właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego przekazuje te sprawozdania okresowe właściwemu krajowemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego.

3. Na wniosek właściwego organu krajowego przyjmującego państwa członkowskiego właściwy organ niezwłocznie przekazuje informacje o tożsamości emitentów z siedzibą w przyjmującym państwie członkowskim oraz uczestników posiadających instrumenty finansowe wyemitowane przez emitentów zarejestrowanych w przyjmującym państwie członkowskim w systemach rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW, który świadczy usługi, o których mowa w art. 23 ust. 2, oraz wszelkie inne istotne informacje dotyczące działalności CDPW świadczącego usługi podstawowe w przyjmującym państwie członkowskim za pośrednictwem oddziału.”;

b) w ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli właściwy organ krajowy przyjmującego państwa członkowskiego ma jasne i weryfikowalne podstawy, by sądzić, że CDPW, który świadczy usługi na jego terytorium zgodnie z art. 23, narusza obowiązki wynikające z przepisów niniejszego rozporządzenia, informuje on o tych ustaleniach właściwy organ takiego CDPW, EUNGiPW i – w stosownych przypadkach – kolegium, o którym mowa w art. 24a. Właściwy organ podejmuje odpowiednie działania w celu zapewnienia przestrzegania przez CDPW przepisów niniejszego rozporządzenia. Przed podjęciem decyzji zgodnie ze zdaniem drugim niniejszego akapitu właściwy organ przedkłada EUNGiPW swój projekt decyzji w celu uzyskania opinii na podstawie art. 14 ust. 4 zgodnie z procedurą określoną w art. 17;”;

(ii) uchyla się akapit drugi;

c) uchyla się ust. 6;

26) w art. 24a wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla art. 11 ust. 8 właściwy organ ustanawia kolegium organów nadzoru w celu wykonywania zadań, o których mowa w ust. 8, w odniesieniu do CDPW, który spełnia co najmniej jedno z następujących kryteriów:

a) CDPW początkowo zaksięgował na swoich rachunkach papierów wartościowych instrumenty finansowe wyemitowane przez emitentów zarejestrowanych w przyjmującym państwie członkowskim;

b) CDPW centralnie utrzymuje na swoich rachunkach papierów wartościowych instrumenty finansowe wyemitowane przez emitentów zarejestrowanych w przyjmującym państwie członkowskim;

c) CDPW centralnie utrzymuje na swoich rachunkach papierów wartościowych instrumenty finansowe dla uczestników i innych posiadaczy rachunków papierów wartościowych z przyjmującego państwa członkowskiego.

Do celów oceny kryterium, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. c), stosuje się następujące zasady:

a) w przypadku segregacji indywidualnych klientów odpowiednim państwem jest kraj założenia lub siedziby (w przypadku osób prawnych) lub kraj rezydencji podatkowej (w przypadku osób fizycznych) posiadaczy rachunków papierów wartościowych, w tym klientów uczestników;

b) w przypadku segregacji grupy klientów odpowiednim państwem jest kraj założenia lub siedziby uczestników, chyba że CDPW dysponuje informacjami na temat kraju założenia lub siedziby lub kraju rezydencji podatkowej klientów bazowych.”;

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Po upływie sześciu miesięcy od udzielenia pierwotnego zezwolenia CDPW zgodnie z art. 17 EUNGiPW ocenia, czy CDPW spełnia kryteria określone w ust. 1.

EUNGiPW ocenia również co dwanaście miesięcy, czy CDPW posiadający zezwolenie spełnia lub nadal spełnia kryteria określone w ust. 1.

EUNGiPW przekazuje wyniki tej oceny CDPW i zarejestrowanym odbiorcom, o których mowa w art. 21a.”;

c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Właściwy organ ustanawia kolegium w terminie sześciu miesięcy od daty powiadomienia o wynikach oceny przeprowadzonej przez EUNGiPW zgodnie z ust. 1a.

3. EUNGiPW przewodniczy i zarządza kolegium (»przewodniczący«).”;

d) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) organ właściwy dla danego CDPW;”;

(ii) lit. d) i e) otrzymują brzmienie:

„d) właściwe organy przyjmujących państw członkowskich, w których CDPW oferuje swoje usługi zgodnie z art. 23;

e) EUNB, jeżeli CDPW uzyskał zezwolenie na podstawie art. 54; oraz”;

(iii) dodaje się lit. f) w brzmieniu:

„f) właściwy organ, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w przypadku gdy CDPW uzyskał zezwolenie na podstawie art. 54 niniejszego rozporządzenia.”;

e) uchyla się ust. 5;

f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„Przewodniczący powiadamia EUNGiPW o składzie kolegium w terminie jednego miesiąca od ustanowienia kolegium oraz o wszelkich zmianach w jego składzie w terminie jednego miesiąca od takiej zmiany. EUNGiPW bez zbędnej zwłoki publikuje na swoich stronach internetowych wykaz członków tego kolegium i aktualizuje ten wykaz.”;

g) w ust. 8 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) wymianę informacji, w tym wniosków o udzielenie informacji na podstawie art. 13, 14 i 15 oraz informacji na temat procesu przeglądu i oceny na podstawie art. 22 i 60;”;

(ii) lit. d) i e) otrzymują brzmienie:

„d) wymianę informacji na temat zlecenia, na podstawie zezwolenia, działalności i usług na zasadzie outsourcingu lub rozszerzenia ich zakresu na mocy art. 19, 19a i 56;

e) współpracę w zakresie wszelkich problemów napotkanych w związku ze świadczeniem usług w innych państwach członkowskich zgodnie z art. 23;”;

h) ust. 9 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Przewodniczący może zapraszać dodatkowych uczestników do dyskusji na forum kolegium na zasadzie *ad hoc* w celu omówienia konkretnych tematów lub w charakterze stałych obserwatorów.”;

i) ust. 10 lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

„b) spraw związanych ze zlecaniem działalności i usług na zasadzie outsourcingu lub rozszerzeniem ich zakresu na mocy art. 19, 19a lub 56; lub

c) spraw związanych z jakimkolwiek potencjalnym naruszeniem niniejszego rozporządzenia w związku ze świadczeniem usług w przyjmującym państwie członkowskim, jak określono w art. 23.”;

j) uchyla się ust. 13;

27) w art. 25 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Niezależnie od ust. 1 CDPW z państwa trzeciego podlega procedurze, o której mowa w ust. 4–11 niniejszego artykułu, jeżeli zamierza:

a) utworzyć oddział w państwie członkowskim;

b) świadczyć usługi podstawowe, o których mowa w sekcji A pkt 1 i 2 załącznika, w odniesieniu do instrumentów finansowych podlegających prawu państwa członkowskiego.”;

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. CDPW z państwa trzeciego, który zamierza świadczyć usługę podstawową, o której mowa w sekcji A pkt 3 załącznika, w odniesieniu do instrumentów finansowych podlegających prawu państwa członkowskiego, powiadamia o tym EUNGiPW. EUNGiPW informuje o otrzymanym powiadomieniu właściwy organ krajowy państwa członkowskiego, którego prawu podlegają instrumenty finansowe.”;

c) ust. 4 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) w stosownych przypadkach CDPW z państwa trzeciego wdraża konieczne środki, aby umożliwić swoim użytkownikom przestrzeganie stosownych przepisów krajowych państwa członkowskiego, w którym CDPW z państwa trzeciego zamierza świadczyć usługi CDPW, a odpowiedni charakter tych środków został potwierdzony

przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym CDPW z państwa trzeciego zamierza świadczyć usługi CDPW;”;

d) w ust. 13 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) liczbę i wolumen transakcji na instrumentach finansowych podlegających prawu państwa członkowskiego, w przypadku których dokonano rozrachunku w poprzednim roku;”;

(ii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„EUNGiPW przedstawia Komisji wspomniane projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = jeden rok od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.”;

28) dodaje się art. 25a w brzmieniu:

„Artykuł 25a

Oplaty dla CDPW z państwa trzeciego

1. EUNGiPW pobiera od CDPW mających siedzibę w państwie trzecim opłaty związane z wnioskami o uznanie na podstawie art. 25 zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i aktem delegowanym przyjętym na podstawie ust. 2.
2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 67 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie opłat, o których mowa w ust. 1, poprzez wskazanie:
  - a) rodzajów opłat;
  - b) wysokości opłat;
  - c) sposobu uiszczania opłat.”;

29) art. 26 ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy CDPW zamierza świadczyć bankowe usługi pomocnicze na rzecz innych CDPW zgodnie z art. 54a, ten CDPW musi dysponować jasnymi zasadami i procedurami służącymi eliminowaniu potencjalnych konfliktów interesów i ograniczaniu ryzyka dyskryminującego traktowania tych innych CDPW i ich uczestników.”;

30) w art. 27a ust. 3 po akapicie drugim dodaje się akapit w brzmieniu:

„W okresie oceny EUNGiPW wydaje opinię na podstawie art. 14 ust. 4 zgodnie z procedurą określoną w art. 17a.”;

31) w art. 27b ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

32) „Dokonywana przez właściwy organ ocena dotycząca powiadomienia przewidzianego w art. 27a ust. 2 oraz informacji, o których mowa w art. 27a ust. 4, podlega opinii EUNGiPW na podstawie art. 14 ust. 4, wydanej zgodnie z procedurą określoną w art. 17a.”;

33) w art. 30 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zlecenie wykonywania usługi podstawowej na zasadzie outsourcingu osobie trzeciej innej niż CDPW w ramach tej samej grupy wymaga zezwolenia właściwego

organu zgodnie z art. 19. Zlecenie wykonywania usługi podstawowej na zasadzie outsourcingu innemu CDPW w ramach grupy podlega zatwierdzeniu przez EUNGiPW zgodnie z art. 19a.

CDPW powiadamia swój właściwy organ o outsourcingu usług, o których mowa w sekcji B załącznika, przed wdrożeniem outsourcingu. W ramach powiadomienia CDPW przekazuje wszystkie istotne informacje, które umożliwiają jego właściwemu organowi ocenę zgodności z wymogami przewidzianymi w niniejszym artykule.”;

b) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Korzystania przez CDPW z DLT w celu świadczenia usług podstawowych nie uznaje się za outsourcing, chyba że CDPW zawiera umowę z osobą trzecią w celu świadczenia usług podstawowych z wykorzystaniem DLT.

7. EUNGiPW, w ścisłej współpracy z ESBC, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania, w jakich szczególnych okolicznościach ustalenia dotyczące outsourcingu uznaje się za zlecenie wykonywania usługi podstawowej na zasadzie outsourcingu.

EUNGiPW przedstawia Komisji wspomniane projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

34) w art. 33 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 67, aby umożliwić CDPW zezwolenie również osobom prywatnym na stanie się uczestnikami CDPW, w przypadku gdy takim osobom prywatnym zezwolono na uczestnictwo w systemie rozrachunku papierów wartościowych na podstawie [rozporządzenia (UE) .../... w sprawie ostateczności rozrachunku]. W aktach delegowanych określa się wszelkie dodatkowe wymogi niezbędne do ograniczenia wszelkiego ryzyka, które może wystąpić w przypadku CDPW przyjmujących jako uczestników osoby fizyczne.”;

35) w art. 34 dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:

„9. Podmioty internalizujące rozrachunki ujawniają swoim klientom ceny i opłaty związane ze świadczonymi przez siebie usługami oraz dokonują rozróżnienia między cenami dotyczącymi rozrachunku w systemie rozrachunku papierów wartościowych i poza nim. Ujawniają ceny i opłaty za każdą usługę świadczoną oddzielnie, w tym zniżki i rabaty oraz warunki korzystania z tych zniżek.

10. EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur dotyczących przekazywania informacji zgodnie z ust. 1, 5 i 9.

EUNGiPW przedstawia Komisji wspomniane projekty wykonawczych standardów technicznych w terminie do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- 36) w art. 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. CDPW stosuje odpowiednie środki uzgodnieniowe, które można podjąć z wykorzystaniem DLT, aby sprawdzać, czy przekazana CDPW liczba papierów wartościowych stanowiąca wielkość emisji papierów wartościowych lub część tej emisji jest równa liczbie papierów wartościowych zarejestrowanych na rachunkach papierów wartościowych uczestników systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez ten CDPW oraz, w stosownych przypadkach, na rachunkach własnych prowadzonych przez CDPW. Takie środki uzgodnieniowe są stosowane co najmniej raz dziennie.”;
- 37) w art. 38 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. CDPW prowadzi ewidencję i rachunkowość, które umożliwiają segregację grupy klientów. W przypadku gdy CDPW świadczy swoje usługi podstawowe z wykorzystaniem DLT i gdy CDPW umożliwia wszystkim uczestnikom i ich klientom segregację indywidualnych klientów zgodnie z definicją w ust. 4, taki CDPW może, na zasadzie odstępstwa od zdania pierwszego, podjąć decyzję o nieoferowaniu segregacji grupy klientów. Przepis ten pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków CDPW w zakresie spełnienia wymogów określonych w art. 48a w odniesieniu do co najmniej jednego z prowadzonych przez niego systemów rozrachunku papierów wartościowych.”;
- b) w ust. 5 po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:
- „W przypadku gdy CDPW świadczy swoje usługi podstawowe z wykorzystaniem DLT i zdecydował się oferować segregację grupy klientów zgodnie z ust. 3, taki CDPW podejmuje, na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, wszelkie uzasadnione kroki w celu zapewnienia, aby uczestnik oferował swoim klientom co najmniej wybór między segregacją grupy klientów a segregacją indywidualnych klientów, oraz informuje ich o kosztach i ryzyku związanym z każdą z tych opcji.”;
- 38) w art. 39 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „W przypadku gdy CDPW oferuje usługi, o których mowa w art. 40 ust. 3, zapewnia, by odbiorcy dysponowali wpływami pieniężnymi z rozrachunków papierów wartościowych nie później niż przed końcem dnia roboczego w zamierzonej dacie rozrachunku.”;
- b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. Wszystkie odpłatne transakcje na papierach wartościowych w zamian za środki pieniężne lub tokeny będące pieniądzem elektronicznym dokonywane pomiędzy bezpośrednimi uczestnikami systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez CDPW i podlegające rozrachunkowi w tym systemie rozrachunku papierów wartościowych są poddawane rozrachunkowi na zasadzie »dostawa za płatność« (DPV).”;
- 39) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 40

Rozrachunek pieniężny i rozrachunek tokenów będących pieniądzem elektronicznym

1. CDPW dokonuje rozrachunku płatności pieniężnych swojego systemu rozrachunku papierów wartościowych w pieniądzu banku centralnego, jeżeli jest to wykonalne i dostępne.
2. W przypadku gdy CDPW oferuje rozrachunek płatności pieniężnych swojego systemu rozrachunku papierów wartościowych w walucie dostępnej w ramach wspólnej infrastruktury rozrachunkowej zintegrowanej z prowadzonymi w Unii systemami rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym banku centralnego, ten CDPW podłącza się bezpośrednio do takiej infrastruktury i oferuje swoim uczestnikom możliwość rozrachunku ich transakcji denominowanych w walutach dostępnych w ramach takiej infrastruktury na rachunkach otwartych w ramach takiej infrastruktury.
3. W przypadku gdy CDPW nie dokonuje rozrachunku w pieniądzu banku centralnego zgodnie z ust. 1, CDPW oferuje rozrachunek płatności pieniężnych wyłącznie w odniesieniu do całości lub części swoich systemów rozrachunku papierów wartościowych:
  - a) za pośrednictwem własnych rachunków;
  - b) za pośrednictwem rachunków otwartych u instytucji kredytowych, które posiadają zezwolenie zgodnie z art. 8 dyrektywy 2013/36/UE; lub
  - c) za pośrednictwem rachunków otwartych w innym CDPW, niezależnie od tego, czy należą one do tej samej grupy przedsiębiorstw ostatecznie kontrolowanych przez tę samą jednostkę dominującą, czy też nie.

CDPW, który chce dokonać rozrachunku płatności pieniężnych określonych w akapicie pierwszym lit. a)–c), uzyskuje na to zezwolenie zgodnie z art. 54, 54a lub 54b oraz, w stosownych przypadkach, art. 54c i 55 oraz spełnia wymogi określone w tytule IV.”;

- 40) dodaje się art. 45a w brzmieniu:

„Artykuł 45a

Ryzyko związane z wykorzystaniem technologii rozproszonego rejestru poza ustaleniami dotyczącymi outsourcingu

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 45, w przypadku gdy CDPW sam świadczy usługę podstawową wymienioną w sekcji A załącznika z wykorzystaniem DLT, CDPW zapewnia, aby usługa ta spełniała następujące wymogi:
  - a) korzystanie z DLT nie prowadzi do pozbawienia CDPW systemów i środków kontroli niezbędnych do zarządzania ryzykami, na jakie jest narażony;
  - b) korzystanie z DLT nie ma negatywnego wpływu na relacje CDPW z jego uczestnikami lub emitentami ani na jego zobowiązania wobec tych uczestników lub emitentów;
  - c) korzystanie z DLT nie uniemożliwia wykonywania funkcji nadzoru i dozoru, w tym dostępu na miejscu w celu uzyskania wszelkich odpowiednich informacji niezbędnych do pełnienia tych funkcji;
  - d) CDPW zachowuje wiedzę fachową i zasoby niezbędne do świadczenia usług w zakresie DLT, do monitorowania usług świadczonych z wykorzystaniem DLT oraz do skutecznego i bieżącego zarządzania ryzykiem związanym ze stosowaniem DLT;

- e) CDPW ma bezpośredni dostęp do odpowiednich informacji związanych ze świadczeniem usług z wykorzystaniem DLT.
2. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia ryzyk, o których mowa w ust. 1, oraz metod ich oceny, a także w celu określenia metod spełnienia przez CDPW wymogów określonych w ust. 1.

EUNGiPW przedstawia Komisji wspomniane projekty regulacyjnych standardów technicznych w terminie do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- 41) art. 47a ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„EUNGiPW przedstawia Komisji wspomniane projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 października 2027 r.”;

- 42) w art. 48 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„CDPW zamierzające ustanowić połączenie interoperacyjne przekazują ocenę ryzyka, o której mowa w akapicie pierwszym, swoim odpowiednim właściwym organom we wniosku o udzielenie zezwolenia na takie połączenie interoperacyjne, który ma zostać złożony przez każdy z zainteresowanych CDPW zgodnie z procedurą określoną w art. 48b.”;

- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. CDPW mające siedzibę w Unii, które zamierzają ustanowić połączenia interoperacyjne z innymi CDPW mającymi siedzibę w Unii, składają wniosek o udzielenie zezwolenia zgodnie z wymogami art. 19.”;

- c) dodaje się ust. 2a, 2b, 2c i 2d w brzmieniu:

„2a. Połączenia interoperacyjne CDPW, które zlecają wykonanie niektórych swoich usług – związanych z tymi połączeniami interoperacyjnymi – na zasadzie outsourcingu podmiotowi publicznemu, o którym mowa w art. 30 ust. 5, i połączenia operacyjne CDPW niebędące połączeniami interoperacyjnymi nie podlegają udzieleniu zezwolenia, są jednakże notyfikowane właściwym organom i odpowiednim organom dla danych CDPW przed ich realizacją, w drodze przedstawienia wszystkich stosownych informacji, które pozwalają tym organom ocenić zgodność z wymogami przewidzianymi w niniejszym artykule.

2b. Właściwy organ CDPW będącego wnioskodawcą nakłada na CDPW obowiązek zerwania połączenia operacyjnego CDPW, które zostało notyfikowane, w przypadku gdy połączenie takie nie spełnia wymogów przewidzianych w niniejszym artykule, a tym samym zagrażałoby sprawnemu i prawidłowemu funkcjonowaniu rynków finansowych lub stwarzało ryzyko systemowe. Jeżeli właściwy organ nakłada na CDPW obowiązek zerwania połączenia operacyjnego CDPW stosuje on procedurę przewidzianą w art. 20 ust. 2 i 3.

2c. CDPW posiadający zezwolenie może ustanowić połączenie operacyjne CDPW z CDPW z państwa trzeciego. W takim przypadku musi on przestrzegać warunków

i procedury przewidzianych w niniejszym artykule. Informacje przedstawiane przez CDPW będący wnioskodawcą pozwalają właściwemu organowi ocenić, czy połączenia takie spełniają wymogi określone w niniejszym artykule lub wymogi równoważne wymogom przewidzianym w niniejszym artykule.

2d. CDPW posiadający zezwolenie, który zamierza ustanowić połączenie interoperacyjne z CDPW z państwa trzeciego, składa wniosek o udzielenie zezwolenia do swojego właściwego organu, zgodnie z wymogami art. 19. Właściwy organ odmawia udzielenia zezwolenia na takie połączenie operacyjne CDPW tylko wtedy, gdy zagrażałoby ono sprawnemu i prawidłowemu funkcjonowaniu rynków finansowych lub powodowałoby ryzyka systemowe.”;

d) w ust. 8 akapit pierwszy formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„CDPW korzystające ze wspólnej infrastruktury rozrachunkowej oraz interoperacyjne systemy rozrachunku papierów wartościowych ustanawiają identyczne momenty.”;

e) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Wszystkie połączenia interoperacyjne między CDPW posiadającymi zezwolenie są, w stosownych przypadkach, połączeniami obsługującymi rozrachunek na zasadzie »dostawa za płatność«.”;

f) w ust. 10 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia wszystkich następujących elementów:

a) zakresu ocen ryzyka, o których mowa w ust. 1;

b) warunków przewidzianych w ust. 3, zgodnie z którymi każdy rodzaj porozumienia w sprawie połączenia operacyjnego przewiduje odpowiednią ochronę powiązanych CDPW i ich uczestników, w szczególności w przypadku, gdy CDPW zamierza uczestniczyć w systemie rozrachunku papierów wartościowych prowadzonym przez inny CDPW;

c) monitorowania dodatkowych ryzyk, o których mowa w ust. 5, wynikających z korzystania z usług pośredników i zarządzania tymi ryzykami;

d) procedur uzgodnieniowych, o których mowa w ust. 6;

e) przypadków, w których rozrachunek na zasadzie »dostawa za płatność« za pomocą połączeń operacyjnych CDPW jest wykonalny i możliwy zgodnie z ust. 7, oraz metod oceny spełnienia powyższych wymogów;

f) przepisów zapewniających zharmonizowane stosowanie obowiązku dotyczącego momentów, o których mowa w ust. 8, w szczególności momentów wprowadzenia zleceń transferu do systemu, nieodwracalności zleceń transferu oraz ostateczności transferów papierów wartościowych i środków pieniężnych.”;

(ii) po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„Określając elementy, o których mowa w akapicie pierwszym lit. d), EUNGiPW bierze pod uwagę najpowszechniejsze obecne praktyki.”;

(iii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„EUNGiPW przedstawia Komisji wspomniane projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.”;

43) dodaje się art. 48a i 48b w brzmieniu:

„Artykuł 48a

Łączność CDPW

1. Jeżeli istotny CDPW spełnia kryteria określone w art. 11a ust. 1 i nie jest częścią grupy CDPW lub jest jedynym istotnym CDPW w ramach grupy spełniającym kryteria określone w art. 11a ust. 1, taki CDPW uznaje się za węzłowy CDPW.

Jeżeli co najmniej dwa istotne CDPW w ramach grupy spełniają kryteria określone w art. 11a ust. 1, grupa bez zbędnej zwłoki wyznacza jeden z tych CDPW jako swój węzłowy CDPW i powiadamia o tym EUNGiPW za pośrednictwem centralnej bazy danych.

EUNGiPW bez zbędnej zwłoki ujawnia w rejestrze, o którym mowa w art. 21, węzłowe CDPW.

2. Każdy węzłowy CDPW ustanawia i utrzymuje połączenie dwustronne z każdym z pozostałych węzłowych CDPW.

3. Każdy CDPW, który nie jest węzłowym CDPW, ustanawia i utrzymuje połączenie dwustronne z węzłowym CDPW.

4. Ust. 2 i 3 nie mają zastosowania do SS opartego na DLT ani TSS opartego na DLT prowadzonego przez CDPW zdefiniowanego odpowiednio w art. 2 pkt 7 i 10 rozporządzenia (UE) 2022/858.

5. CDPW uczestniczące w połączeniu dwustronnym, o którym mowa w ust. 2 lub 3, w stosownych przypadkach, zapewniają, aby wszystkie instrumenty finansowe wyemitowane w każdym z zaangażowanych CDPW były dostępne do rozrachunku za pośrednictwem tego połączenia dwustronnego.

6. CDPW będące adresatami połączeń operacyjnych składających się na połączenie dwustronne ustanowione zgodnie z ust. 2 lub 3, w stosownych przypadkach, mogą pobierać od CDPW będących wnioskodawcą rozsądną opłatę handlową w celu odzyskania kosztów poniesionych w związku z ustanowieniem tych połączeń operacyjnych i korzystaniem z nich od CDPW będących wnioskodawcą.

7. CDPW wypełniają obowiązki określone w ust. 2 lub 3, w stosownych przypadkach, najpóźniej do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.

8. Jeżeli EUNGiPW stwierdzi, że CDPW uprzednio uznany za węzłowy CDPW nie spełniał kryteriów określonych w art. 11a ust. 1 przez trzy kolejne lata, zastosowanie mają wszystkie poniższe warunki:

a) danego CDPW nie uznaje się już za węzłowy CDPW, a EUNGiPW powiadamia ten CDPW o takim ustaleniu;

b) EUNGiPW bez zbędnej zwłoki usuwa CDPW z rejestru, o którym mowa w ust. 1;

- c) EUNGiPW powiadamia wszystkie CDPW, które ustanowiły połączenia dwustronne z tym CDPW zgodnie z ust. 2 lub 3, oraz ich właściwe organy;
  - d) CDPW, o których mowa w lit. c) niniejszego ustępu, mają 18 miesięcy na przywrócenie zgodności z wymogami określonymi w ust. 2 lub 3 w innym węzłowym CDPW.
9. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 67 w celu zmiany warunków, na jakich CDPW podlega obowiązkowi określonym w ust. 2 i 3.

Komisja rozważa stosowność wprowadzenia takich zmian. Zmieniając takie warunki, Komisja bierze pod uwagę znaczenie transgraniczne CDPW mających siedzibę w Unii oraz ryzyka, jakie stwarzają one dla stabilności finansowej Unii.

Artykuł 48b

Procedura udzielania zezwolenia na połączenia interoperacyjne

1. CDPW posiadające zezwolenie składają do EUNGiPW wnioski o udzielenie zezwolenia, jeżeli zamierzają ustanowić połączenie interoperacyjne.
2. Wnioski o ustanowienie każdego ze standardowych i interoperacyjnych połączeń składających się na połączenia dwustronne, o których mowa w art. 48a ust. 2 i 3, są składane zarówno przez CDPW będący adresatem, jak i CDPW będący wnioskodawcą i są traktowane jako jeden wniosek. Na zasadzie odstępstwa od zdania pierwszego, w przypadku gdy ustanowiono już jedno z połączeń standardowych i interoperacyjnych, które ma stanowić obowiązkowe połączenie dwustronne między dwoma CDPW zgodnie z art. 48a ust. 2 i 3, do EUNGiPW składa się wyłącznie wniosek o udzielenie zezwolenia na brakujące połączenie standardowe i interoperacyjne, które ma stanowić połączenie dwustronne. Po udzieleniu zezwolenia przez EUNGiPW na brakujące połączenia wymogi, o których mowa odpowiednio w art. 48a ust. 2 lub 3, uznaje się za spełnione.
3. Wniosek jest niezwłocznie udostępniany odpowiednim zarejestrowanym odbiorcom, o których mowa w art. 21a, w odniesieniu do obu CDPW zaangażowanych w planowane połączenie interoperacyjne oraz, w stosownych przypadkach, odpowiednim kolegom, o których mowa w art. 24a, w odniesieniu do obu CDPW zaangażowanych w planowane połączenie.

CDPW będące wnioskodawcą dołączają do wniosku wszystkie dokumenty i informacje niezbędne do wykazania, że do czasu udzielania zezwolenia na połączenie interoperacyjne poczynią już wszystkie uzgodnienia niezbędne do wypełnienia swoich obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do takiego połączenia interoperacyjnego.
4. W okresie określonym w ust. 6 EUNGiPW i odpowiednie organy mogą zwrócić się do CDPW będących wnioskodawcami o dostarczenie dodatkowych dokumentów lub informacji, jeżeli takie dokumenty lub informacje są potrzebne do oceny przestrzegania przez CDPW będących wnioskodawcami odpowiednich wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do połączenia interoperacyjnego, które te CDPW zamierzają ustanowić. EUNGiPW może podjąć decyzję w sprawie wniosku w przypadku braku odpowiedzi CDPW.
5. W okresie określonym w ust. 6 EUNGiPW przeprowadza ocenę ryzyka dotyczącą spełniania przez CDPW będące wnioskodawcami odpowiednich wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do połączenia

interoperacyjnego, które te CDPW zamierzają ustanowić, oraz – w odniesieniu do obu zaangażowanych CDPW będących wnioskodawcami – konsultuje się z odpowiednimi organami, kolegium, o którym mowa w art. 24a, w stosownych przypadkach, oraz z właściwym organem w sprawie tego, czy połączenie interoperacyjne, które CDPW będące wnioskodawcami zamierzają ustanowić, spełnia wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu, oraz w sprawie wszelkich potencjalnych ryzyk, które mogą się pojawić w wyniku ustanowienia takiego połączenia interoperacyjnego.

6. W terminie trzech miesięcy od potwierdzenia otrzymania wniosku, o którym mowa w art. 21a ust. 2, EUNGiPW przyjmuje decyzję i przekazuje ją odpowiednim zarejestrowanym odbiorcom, o których mowa w art. 21a, w odniesieniu do obu CDPW uczestniczących w ustanawianiu połączenia interoperacyjnego, odpowiednim kolegium, o których mowa w art. 24a, ustanowionym dla każdego z CDPW uczestniczących w ustanawianiu połączenia interoperacyjnego, w stosownych przypadkach, oraz CDPW będącym wnioskodawcami. W decyzji przedstawia się w pełni uzasadnione wyjaśnienie wskazujące, czy zezwolenia udzielono, czy też go odmówiono.

Bez uszczerbku dla ust. 4 EUNGiPW odmawia udzielenia zezwolenia na połączenia interoperacyjne wyłącznie w przypadku, gdy połączenie to zagrażałoby sprawnemu i prawidłowemu funkcjonowaniu rynków finansowych lub powodowałoby ryzyko systemowe.”;

- 44) w art. 49 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapity pierwszy, drugi i trzeci otrzymują brzmienie:

„Każdy emitent mający siedzibę w Unii, który emituje lub wyemitował papiery wartościowe będące w trakcie dopuszczania do obrotu, dopuszczone do obrotu lub będące przedmiotem obrotu w systemach obrotu, ma prawo zorganizować wstępną rejestrację takich papierów wartościowych oraz zorganizować ich rejestrację w późniejszym terminie po wstępnej rejestracji, w formie zapisu księgowego, w dowolnym CDPW mającym siedzibę w dowolnym państwie członkowskim.”;

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Po złożeniu przez emitenta wniosku o rejestrację jego papierów wartościowych w CDPW – wstępnie lub w późniejszym terminie po wstępnej rejestracji – taki CDPW niezwłocznie i w sposób niedyskryminacyjny rozpatruje ten wniosek i w terminie trzech miesięcy udziela odpowiedzi emitentowi będącemu wnioskodawcą.

3. CDPW może odmówić świadczenia usług emitentowi. Podstawą takiej odmowy może być jedynie kompleksowa ocena ryzyka lub fakt, że dany CDPW nie świadczy usług, o których mowa w sekcji A pkt 1 załącznika, w odniesieniu do papierów wartościowych, w przypadku których emitent wnioskuje o takie usługi.”;

- 45) art. 50 otrzymuje brzmienie:

„Pod warunkiem spełnienia wymogów dotyczących uczestnictwa określonych w art. 33 oraz uprzedniego powiadomienia o połączeniu operacyjnym CDPW zgodnie z art. 48 ust. 2a CDPW ma prawo zostać uczestnikiem innego CDPW i ustanowić standardowe połączenie z tym CDPW zgodnie z procedurą określoną w art. 52.”;

- 46) dodaje się art. 51a w brzmieniu:

Połączenia pośrednie typu *relayed*

1. W przypadku gdy CDPW zwraca się do węzłowego CDPW o bycie osobą trzecią w stosunku do połączenia pośredniego typu *relayed* z CDPW mającym siedzibę w Unii, węzłowy CDPW i CDPW będący adresatem odrzucają taki wniosek wyłącznie na podstawie względów związanych z ryzykiem. Węzłowy CDPW i CDPW będący adresatem nie mogą odrzucić wniosku ze względu na utratę udziału w rynku.

2. Węzłowy CDPW działający jako osoba trzecia w ramach połączenia pośredniego typu *relayed* i CDPW będący adresatem mogą pobierać od CDPW będącego wnioskodawcą rozsądną opłatę handlową w celu odzyskania kosztów poniesionych w związku z ustanowieniem połączeń, o których mowa w ust. 1, i korzystaniem z nich.”;

47) w art. 52 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po złożeniu przez CDPW wniosku o dostęp do innego CDPW na podstawie art. 48a ust. 2 i 3 oraz art. 50 i 51 CDPW będący adresatem niezwłocznie rozpatruje wniosek i w terminie trzech miesięcy udziela odpowiedzi CDPW będącemu wnioskodawcą. Jeżeli CDPW będący adresatem zgadza się na wniosek, połączenie operacyjne CDPW jest realizowane w rozsądnym terminie nieprzekraczającym 12 miesięcy.”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„W przypadku odmowy udzielenia dostępu za pośrednictwem połączenia, o którym nie ma mowy w art. 48a ust. 2 lub 3, CDPW będący wnioskodawcą ma prawo złożyć skargę za pośrednictwem centralnej bazy danych do organu właściwego dla CDPW, który odmówił dostępu.”;

(ii) akapit piąty zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Organ właściwy dla CDPW będącego adresatem konsultuje się, za pośrednictwem centralnej bazy danych, z organem właściwym dla CDPW będącego wnioskodawcą i odpowiednim organem właściwym dla CDPW będącego wnioskodawcą, o którym mowa w art. 12 ust. 1 lit. a), w sprawie swojej oceny skargi.”;

c) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku odmowy udzielenia dostępu za pośrednictwem połączenia, o którym mowa w art. 48a ust. 2 lub 3, CDPW będący adresatem przekazuje EUNGiPW i CDPW będącemu wnioskodawcą należycie uzasadnioną odmowę za pośrednictwem centralnej bazy danych. Odmowa opiera się na kompleksowej ocenie ryzyka.

W terminie 30 dni roboczych od powiadomienia EUNGiPW i CDPW będącego wnioskodawcą o odmowie CDPW będący adresatem i CDPW będący wnioskodawcą przekazują EUNGiPW, za pośrednictwem centralnej bazy danych, proponowane przez siebie środki mające na celu ograniczenie ryzyk leżących u podstaw odmowy.

W terminie 90 dni roboczych od otrzymania przez EUNGiPW kompletnych informacji na temat proponowanych środków, opracowanych przez CDPW będący adresatem i CDPW będący wnioskodawcą, EUNGiPW, we współpracy z organem

właściwym dla CDPW, którego nie uznaje się za węzłowy CDPW, w stosownych przypadkach, i z uwzględnieniem tych proponowanych środków, określa niezbędne środki, które należy wprowadzić w celu ograniczenia ryzyk leżących u podstaw odmowy, i wydaje – za pośrednictwem centralnej bazy danych – CDPW będącemu adresatem lub CDPW będącemu wnioskodawcą, w stosownych przypadkach, nakaz przyjęcia tych niezbędnych środków i ustanowienia połączenia, o którym mowa w art. 48a ust. 2 lub 3, stosownie do przypadku, w określonym terminie.”;

48) w art. 53 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapity drugi i trzeci otrzymują brzmienie:

„Strona odmawiająca dostępu przekazuje stronie będącej wnioskodawcą pełne uzasadnienie tej odmowy w oparciu o kompleksową ocenę ryzyka. W przypadku odmowy uczestnik będący wnioskodawcą ma prawo złożyć skargę do EUNGiPW.

EUNGiPW i odpowiedni organ, o którym mowa w art. 12 ust. 1 lit. a), należycie badają skargę, sprawdzając podstawę odmowy, i przekazują stronie będącej wnioskodawcą odpowiedź z uzasadnieniem.”;

(ii) uchyla się akapit czwarty;

(iii) akapit piąty otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli odmowa udzielenia dostępu przez stronę zostanie uznana za nieuzasadnioną, EUNGiPW wydaje nakaz udzielenia przez tę stronę dostępu do swoich usług w terminie jednego miesiąca.”;

b) ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia ryzyk, które CDPW muszą wziąć pod uwagę przy dokonywaniu kompleksowej analizy ryzyka, a także w celu określenia elementów procedury, o której mowa w ust. 3.”;

49) w art. 54 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych”;

b) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. CDPW, który zamierza dokonywać rozrachunku płatności pieniężnych w odniesieniu do całości lub części swoich systemów rozrachunku papierów wartościowych przez własne rachunki, o których mowa w art. 40 ust. 3, lub który w inny sposób zamierza świadczyć jakiegokolwiek inne bankowe usługi pomocnicze określone w sekcji C załącznika, uzyskuje na to zezwolenie na warunkach określonych w niniejszym artykule i zgodnie z procedurą określoną w art. 55.

2. CDPW zapewnia, by wszelkie informacje, jakie przekazuje uczestnikom rynku na temat ryzyk i kosztów związanych z rozrachunkiem przez własne rachunki CDPW, były jasne, uczciwe i nie wprowadzały w błąd. CDPW udostępnia klientom lub potencjalnym klientom wystarczające informacje, aby umożliwić im zidentyfikowanie i ocenę ryzyk oraz kosztów związanych z rozrachunkiem poprzez własne rachunki CDPW; przedstawia takie informacje na żądanie.”;

- c) uchyla się ust. 2a;
- d) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:
  - (i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy CDPW ubiega się o możliwość świadczenia jakichkolwiek rodzajów usług, o których mowa w ust. 1, w ramach tego samego podmiotu prawnego co podmiot prawny prowadzący system rozrachunku papierów wartościowych, zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, jest udzielane wyłącznie wtedy, gdy spełnione są następujące warunki.”;
  - (ii) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) CDPW świadczy wyłącznie bankowe usługi pomocnicze, o których mowa w sekcji C załącznika, i nie prowadzi żadnej innej działalności na podstawie zezwolenia, o którym mowa w lit. a) niniejszego akapitu.”;
- e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. CDPW posiadający zezwolenie na świadczenie wszelkich rodzajów bankowych usług pomocniczych musi przez cały czas spełniać warunki wymagane dla uzyskania zezwolenia na mocy niniejszego rozporządzenia oraz niezwłocznie informuje właściwe organy o wszelkich istotnych zmianach mających wpływ na warunki zezwolenia.”;
- f) uchyla się ust. 4a;
- g) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Oprócz przepisów określonych w ust. 1–4 niniejszego artykułu i w art. 55, w przypadku gdy CDPW zamierza dokonać rozrachunku tokenów będących pieniądzem elektronicznym za pośrednictwem własnych rachunków, zastosowanie mają również przepisy określone w art. 54c.”;
- h) uchyla się ust. 6 i 7;
- i) ust. 8 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„EUNB opracowuje, w ścisłej współpracy z EUNGiPW i członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia dodatkowego wymogu kapitałowego opartego na analizie ryzyka, o którym to wymogu mowa w ust. 3 lit. d) niniejszego artykułu i w art. 54b ust. 5 lit. d).”;
- j) uchyla się ust. 9;

50) dodaje się art. 54a, 54b i 54c w brzmieniu:

„Artykuł 54a

Zezwolenie na wyznaczenie innego CDPW do świadczenia bankowych usług pomocniczych

1. CDPW, który zamierza dokonywać rozrachunku płatności pieniężnych w odniesieniu do całości lub części swoich systemów rozrachunku papierów wartościowych przez rachunki otwarte w innym CDPW, o których mowa w art. 40 ust. 3, uzyskuje zezwolenie na wyznaczenie innego CDPW na warunkach określonych w niniejszym artykule i zgodnie z procedurą określoną w art. 55.

Do celów akapitu pierwszego CDPW może wyznaczyć jeden CDPW lub większą ich liczbę tylko wtedy, gdy te CDPW posiadają zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych zgodnie z art. 54.

2. CDPW zapewnia, aby informacje na temat ryzyk i kosztów związanych z rozrachunkiem za pośrednictwem rachunków otwartych w wyznaczonym CDPW, przekazywane uczestnikom rynku przez sam CDPW lub przez wyznaczony przez niego CDPW, były jasne, rzetelne i niewprowadzające w błąd. CDPW udostępnia klientom lub potencjalnym klientom wystarczające informacje, aby umożliwić im zidentyfikowanie i ocenę ryzyk oraz kosztów związanych z rozrachunkiem poprzez rachunki otwarte w innym CDPW; przedstawia takie informacje na żądanie.
3. W przypadku gdy CDPW uzyskał zezwolenie na wyznaczenie innego CDPW zgodnie z ust. 1, może on skorzystać z takiego zezwolenia wyłącznie do celów świadczenia bankowych usług pomocniczych, o których mowa w sekcji C załącznika, lub usług związanych z tokenami będącymi pieniądzem elektronicznym wymaganych do rozrachunku płatności w odniesieniu do całości lub części jego systemów rozrachunku papierów wartościowych; zezwolenie to nie dotyczy prowadzenia jakichkolwiek innych działań.
4. CDPW wyznaczony zgodnie z ust. 1 uznaje się za agenta rozrachunkowego.
5. W przypadku gdy CDPW, który chce wyznaczyć inny CDPW zgodnie z ust. 1 na potrzeby rozrachunku płatności pieniężnych w odniesieniu do całości lub części swojego systemu rozrachunku papierów wartościowych, taki rozrachunek płatności pieniężnych nie może być prowadzony w walucie państwa, w którym ma siedzibę CDPW dokonujący wyznaczenia.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania, jeżeli całkowita wartość rozrachunku w środkach pieniężnych lub w tokenach będących pieniądzem elektronicznym przez rachunki otwarte w innym CDPW, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie przekracza progu określonego zgodnie z art. 54b ust. 12 lit. a).

Właściwy organ co najmniej raz w roku monitoruje przestrzeganie progu, o którym mowa w akapicie drugim. Właściwy organ przekazuje EUNGiPW i EUNB swoje ustalenia wraz z danymi bazowymi. Właściwy organ przekazuje swoje ustalenia również członkom ESBC.

Bez uszczerbku dla art. 40 ust. 1 i 2, w przypadku gdy właściwy organ uzna, że próg określony zgodnie z art. 54b ust. 12 lit. a) dla rozrachunku w środkach pieniężnych lub w tokenach będących pieniądzem elektronicznym został przekroczony, właściwy organ wymaga, aby dany CDPW wystąpił o zezwolenie zgodnie z art. 54. Dany CDPW składa wniosek o udzielenie zezwolenia w terminie sześciu miesięcy.

6. Jeżeli właściwy organ uzna, że ekspozycja CDPW wyznaczonego przez inny CDPW zgodnie z ust. 1 na koncentrację ryzyk, o których mowa w art. 59 ust. 3 i 4, nie została w wystarczającym stopniu ograniczona, właściwy organ może zobowiązać CDPW do wyznaczenia więcej niż jednego CDPW zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu lub do wyznaczenia instytucji kredytowej zgodnie z art. 54b oprócz pierwotnie wyznaczonego CDPW.
7. W przypadku gdy CDPW zamierza wyznaczyć inny CDPW zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu do rozrachunku płatności w odniesieniu do całości lub części swoich systemów rozrachunku papierów wartościowych w tokenach będących pieniądzem elektronicznym, oprócz przepisów określonych w ust. 1–6 niniejszego artykułu zastosowanie mają również przepisy określone w art. 54c.

Artykuł 54b

Zezwolenie na wyznaczenie instytucji kredytowej do świadczenia bankowych usług pomocniczych

1. CDPW, który zamierza dokonywać rozrachunku w środkach pieniężnych lub w tokenach będących pieniądzem elektronicznym w odniesieniu do całości lub części swoich systemów rozrachunku papierów wartościowych poprzez rachunki otwarte w instytucji kredytowej posiadającej zezwolenie udzielone zgodnie z art. 8 dyrektywy 2013/36/UE, o której mowa w art. 40 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, uzyskuje zezwolenie na wyznaczenie tej instytucji kredytowej na warunkach określonych w niniejszym artykule i zgodnie z procedurą określoną w art. 55 niniejszego rozporządzenia.
2. CDPW zapewnia, aby informacje na temat ryzyk i kosztów związanych z rozrachunkiem za pośrednictwem rachunków otwartych w przedmiotowej instytucji kredytowej, przekazywane uczestnikom rynku przez sam CDPW lub przez tę instytucję kredytową, były jasne, rzetelne i niewprowadzające w błąd. CDPW udostępnia klientom lub potencjalnym klientom wystarczające informacje, aby umożliwić im zidentyfikowanie i ocenę ryzyk oraz kosztów związanych z rozrachunkiem poprzez rachunki otwarte w instytucji kredytowej; przedstawia takie informacje na żądanie.
3. W przypadku gdy CDPW uzyskał zezwolenie na wyznaczenie instytucji kredytowej zgodnie z ust. 1, może on skorzystać z takiego zezwolenia wyłącznie do celów świadczenia bankowych usług pomocniczych, o których mowa w sekcji C załącznika, lub usług związanych z tokenami będącymi pieniądzem elektronicznym wymaganych do rozrachunku płatności pieniężnych w odniesieniu do całości lub części jego systemów rozrachunku papierów wartościowych; zezwolenie to nie dotyczy prowadzenia jakichkolwiek innych działań.
4. Instytucję kredytową wyznaczoną zgodnie z ust. 1 uznaje się za agenta rozrachunkowego.
5. W przypadku gdy CDPW ubiega się o wyznaczenie instytucji kredytowej do świadczenia usług zgodnie z ust. 1, zezwolenia, o którym mowa w tym ustępie, udziela się wyłącznie wtedy, gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:
  - a) instytucja kredytowa spełnia wymogi ostrożnościowe określone w art. 59 ust. 1, 3 i 4 oraz wymogi nadzorcze określone w art. 60;
  - b) instytucja kredytowa sama nie świadczy żadnych usług podstawowych, o których mowa w sekcji A załącznika;
  - c) z zezwolenia na podstawie art. 8 dyrektywy 2013/36/UE korzysta się wyłącznie do celów świadczenia bankowych usług pomocniczych, o których mowa w sekcji C załącznika, lub usług związanych z tokenami będącymi pieniądzem elektronicznym, niezbędnych do rozrachunku płatności pieniężnych w odniesieniu do całości lub części systemu rozrachunku papierów wartościowych CDPW chcącego skorzystać z usług, o których mowa w ust. 1; zezwolenie to nie dotyczy prowadzenia jakichkolwiek innych działań;
  - d) instytucja kredytowa podlega dodatkowemu wymogowi kapitałowemu, który odzwierciedla ryzyka, w tym ryzyko kredytowe i ryzyko utraty płynności, wynikające z udzielania kredytu śróddziennego m.in. uczestnikom systemu rozrachunku papierów wartościowych lub innym użytkownikom usług CDPW;

- e) instytucja kredytowa informuje właściwy organ co najmniej raz w miesiącu o zakresie śróddziennego ryzyka utraty płynności i zarządzania nim, zgodnie z art. 59 ust. 4 lit. j) niniejszego rozporządzenia, a raz w roku podaje takie informacje do wiadomości publicznej w ramach publicznego ujawniania informacji zgodnie z przepisami części ósmej rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
  - f) instytucja kredytowa przedstawiła właściwemu organowi odpowiedni plan naprawy zapewniający ciągłość jej najważniejszych operacji, w tym również w sytuacjach, gdy ryzyko utraty płynności lub ryzyko kredytowe powstają w wyniku świadczenia bankowych usług pomocniczych w ramach odrębnego podmiotu prawnego.
6. W przypadku gdy CDPW, który chce wyznaczyć instytucję kredytową zgodnie z ust. 1 na potrzeby rozrachunku płatności pieniężnych w odniesieniu do całości lub części swojego systemu rozrachunku papierów wartościowych, taki rozrachunek płatności pieniężnych nie może być prowadzony w walucie państwa, w którym ma siedzibę CDPW dokonujący wyznaczenia.
7. Ust. 5 lit. c) nie ma zastosowania do instytucji kredytowej wyznaczonej zgodnie z ust. 1, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:
- a) wyznaczenia dokonano do celów rozrachunku płatności pieniężnych w walutach spoza Unii;
  - b) wyznaczenia dokonano wyłącznie w celu świadczenia jednej lub większej liczby bankowych usług pomocniczych wymienionych w sekcji C lit. a), b) i c) załącznika;
  - c) CDPW prowadzi rozrachunek brutto w czasie rzeczywistym w odniesieniu do takich rozrachunków płatności pieniężnych.
8. Ust. 5 i 6 nie mają zastosowania do instytucji kredytowej wyznaczonej zgodnie z ust. 1, jeżeli całkowita wartość rozrachunku w środkach pieniężnych i tokenach będących pieniądzem elektronicznym za pośrednictwem rachunków otwartych w instytucji kredytowej, obliczona za okres jednego roku, nie przekracza progu określonego zgodnie z ust. 12.
- Właściwy organ co najmniej raz w roku monitoruje przestrzeganie progu, o którym mowa w akapicie pierwszym. Właściwy organ przekazuje EUNGiPW i EUNB swoje ustalenia wraz z danymi bazowymi. Właściwy organ przekazuje swoje ustalenia również członkom ESBC.
- Bez uszczerbku dla art. 40 ust. 1 i 2, w przypadku gdy właściwy organ uzna, że próg rozrachunku w środkach pieniężnych lub tokenach będących pieniądzem elektronicznym określony zgodnie z ust. 12 niniejszego artykułu został przekroczony, właściwy organ wymaga, aby dany CDPW wystąpił o nowe zezwolenie zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu lub o zezwolenie zgodnie z art. 54 lub 54a. Dany CDPW składa wniosek o udzielenie zezwolenia w terminie sześciu miesięcy.
9. Jeżeli właściwy organ uzna, że ekspozycja instytucji kredytowej wyznaczonej przez CDPW zgodnie z ust. 1 na koncentrację ryzyk, o których mowa w art. 59 ust. 3 i 4, nie została w wystarczającym stopniu ograniczona, właściwy organ może zobowiązać CDPW do wyznaczenia więcej niż jednej instytucji kredytowej zgodnie

z ust. 1 lub do wyznaczenia innego CDPW zgodnie z art. 54a oprócz pierwotnie wyznaczonej instytucji kredytowej.

10. Instytucja kredytowa wyznaczona zgodnie z ust. 1 musi przez cały czas spełniać warunki wymagane dla uzyskania zezwolenia na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz niezwłocznie informuje właściwe organy o wszelkich istotnych zmianach mających wpływ na warunki zezwolenia.
11. W przypadku gdy CDPW zamierza wyznaczyć instytucję kredytową zgodnie z ust. 1 do rozrachunku płatności w odniesieniu do całości lub części swoich systemów rozrachunku papierów wartościowych w tokenach będących pieniądzem elektronicznym, oprócz przepisów określonych w ust. 1–10 niniejszego artykułu zastosowanie mają również przepisy określone w art. 54c.
12. EUNB opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC i EUNGiPW, projekty regulacyjnych standardów technicznych, określając wszystkie następujące elementy:
  - a) próg, o którym mowa w ust. 8 niniejszego artykułu i w art. 54a ust. 5, na potrzeby rozrachunku w środkach pieniężnych lub tokenach będących pieniądzem elektronicznym przez rachunki otwarte w instytucji kredytowej lub w innym CDPW;
  - b) odpowiednie wymogi w zakresie zarządzania ryzykiem i wymogi ostrożnościowe w celu ograniczenia ryzyk związanych z wyznaczeniem instytucji kredytowych zgodnie z niniejszym artykułem lub wyznaczeniem CDPW zgodnie z art. 54a;
  - c) odpowiednie wymogi w zakresie zarządzania ryzykiem i wymogi ostrożnościowe mające na celu ograniczenie ryzyk związanych z prowadzeniem rozrachunku pieniężnego w tokenach będących pieniądzem elektronicznym, o którym mowa w art. 54c;
  - d) kryteria oceny, czy wymóg określony w art. 54c ust. 2 lit. c) uznaje się za spełniony.

Przy opracowywaniu tych standardów EUNB bierze pod uwagę następujące elementy:

- a) wpływ na stabilność rynkową, jaki może wywierać zmiana profilu ryzyka CDPW i ich uczestników, w tym znaczenie systemowe CDPW w kontekście funkcjonowania rynków papierów wartościowych;
- b) wpływ na ryzyko kredytowe i ryzyko utraty płynności dla CDPW, na wyznaczone instytucje kredytowe i na uczestników CDPW wynikający z rozrachunku płatności pieniężnych dokonanego przez rachunki otwarte w instytucjach kredytowych, które nie są objęte ust. 5, oraz z rozrachunku płatności pieniężnych na tokenach będących pieniądzem elektronicznym;
- c) możliwość dokonania przez CDPW rozrachunku płatności pieniężnych w kilku walutach;
- d) konieczność unikania zarówno niezamierzonego przechodzenia z rozrachunku w pieniądzu banku centralnego na rozrachunek w pieniądzu banku komercyjnego lub rozrachunek w tokenach będących pieniądzem elektronicznym, jak i czynników zniechęcających CDPW do podejmowania starań, by rozrachunku dokonywać w pieniądzu banku centralnego; oraz
- e) konieczność zapewnienia równych warunków działania CDPW w Unii.

EUNB przedstawia Komisji wspomniane projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 54c

Dodatkowe wymogi dotyczące rozrachunku płatności pieniężnych w tokenach będących pieniądzem elektronicznym

1. CDPW może oferować rozrachunek płatności pieniężnych w odniesieniu do całości lub części swoich systemów rozrachunku papierów wartościowych w tokenach będących pieniądzem elektronicznym. CDPW może to uczynić, korzystając z dowolnego rodzaju rachunków wymienionych poniżej:
    - a) własnych rachunków zgodnie z art. 54;
    - b) rachunków otwartych w innym CDPW zgodnie z art. 54a;
    - c) rachunków otwartych w instytucji kredytowej zgodnie z art. 54b.
  2. W przypadku gdy CDPW zamierza dokonać rozrachunku płatności pieniężnych w odniesieniu do całości lub części swoich systemów rozrachunku papierów wartościowych w tokenach będących pieniądzem elektronicznym, zapewnia on spełnienie wszystkich następujących warunków:
    - a) token będący pieniądzem elektronicznym, który ma być wykorzystany do rozrachunku części pieniężnej transakcji, jest wymieniony w rejestrze EUNGiPW ustanowionym zgodnie z art. 109 rozporządzenia (UE) 2023/1114 i jest sklasyfikowany przez EUNB jako znaczący token będący pieniądzem elektronicznym zgodnie z art. 56 lub 57 tego rozporządzenia;
    - b) rozrachunek takich płatności w tokenach będących pieniądzem elektronicznym odbywa się za pośrednictwem rachunków prefinansowanych;
    - c) token będący pieniądzem elektronicznym, który ma być wykorzystany do rozrachunku w CDPW, jest dostępny dla uczestników CDPW w kwocie wystarczającej do osiągnięcia zamierzonego wykorzystania w systemie rozrachunku papierów wartościowych prowadzonym przez CDPW;
    - d) informacje przekazywane uczestnikom rynku przez sam CDPW lub przez wyznaczoną przez niego instytucję kredytową lub CDPW na temat ryzyk i kosztów związanych z rozrachunkiem tokenów będących pieniądzem elektronicznym są jasne, rzetelne i nie wprowadzają w błąd;
    - e) CDPW udostępnia klientom lub potencjalnym klientom wystarczające informacje, aby umożliwić im identyfikację i ocenę ryzyk i kosztów związanych z rozrachunkiem w tokenach będących pieniądzem elektronicznym, oraz przekazuje takie informacje na żądanie.
  3. Właściwy organ co najmniej raz w roku monitoruje, czy korzystanie z tokenów będących pieniądzem elektronicznym, o których mowa w ust. 1, jest zgodne z wymogami określonymi w ust. 2, i przekazuje EUNGiPW i EUNB swoje ustalenia wraz z danymi bazowymi.”;
- 51) w art. 55 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. CDPW, który zamierza świadczyć jakiegokolwiek bankowe usługi pomocnicze zgodnie z art. 54 lub zamierza wyznaczyć inny CDPW zgodnie z art. 54a lub instytucję kredytową zgodnie z art. 54b, składa wniosek o udzielenie zezwolenia zgodnie z wymogami odpowiedniego artykułu do swojego właściwego organu. Wniosek jest niezwłocznie udostępniany zarejestrowanym odbiorcom, o których mowa w art. 21a, oraz organom, o których mowa w ust. 4, za pośrednictwem centralnej bazy danych.”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Wniosek zawiera plan operacji określający planowane bankowe usługi pomocnicze, strukturę organizacyjną relacji pomiędzy CDPW i, w stosownych przypadkach, wyznaczonymi instytucjami kredytowymi lub CDPW, który posiada zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych, oraz opis, w jaki sposób ten CDPW lub, w stosownych przypadkach, wyznaczona instytucja kredytowa lub wyznaczony CDPW, który posiada zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych, zamierzają spełnić wymogi ostrożnościowe określone w art. 59 ust. 1, 3, 4 i 4a oraz pozostałe warunki określone w art. 54, 54a lub 54b oraz, w stosownych przypadkach, 54c.”;

(ii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku gdy wykorzystywane mają być tokeny będące pieniądzem elektronicznym, wniosek musi zawierać wyjaśnienie, w jaki sposób CDPW zamierza spełnić warunki określone w art. 54c ust. 2 niniejszego rozporządzenia, oraz najnowszą wersję dokumentu informacyjnego dotyczącego kryptoaktywa opublikowaną przez EUNGiPW zgodnie z art. 109 ust. 4 lit. c) rozporządzenia (UE) 2023/1114 w odniesieniu do takiego tokena będącego pieniądzem elektronicznym.”;

c) uchyla się ust. 3;

d) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

(i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Właściwy organ niezwłocznie przekazuje wniosek, o którym mowa w ust. 1, następującym organom.”;

(ii) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) właściwym organom w państwach członkowskich, w których CDPW ustanowił połączenia interoperacyjne z innym CDPW, z wyjątkiem przypadków, gdy CDPW ustanowił połączenia interoperacyjne, o których mowa w art. 48 ust. 2a;”;

(iii) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) w stosownych przypadkach, członkom kolegium, o którym mowa w art. 24a;”;

e) w ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Organy, o których mowa w ust. 4, mogą wydać uzasadnioną opinię na temat zezwolenia w terminie dwóch miesięcy od otrzymania wniosku, o którym mowa w tym ustępie.”;

(ii) akapity drugi, trzeci i czwarty otrzymują brzmienie:

„W przypadku gdy organ, o którym mowa w ust. 4, wyda negatywną uzasadnioną opinię, właściwy organ, który zamierza udzielić zezwolenia, w terminie 30 dni roboczych od otrzymania negatywnej opinii przedstawia organom, o których mowa w ust. 4, argumenty odnoszące się do tej negatywnej opinii.

W przypadku gdy w ciągu 30 dni roboczych po przedstawieniu tych argumentów którykolwiek z organów, o których mowa w ust. 4, wyda negatywną opinię, a właściwy organ zamierza jednak udzielić zezwolenia, dowolny z organów, który wydał negatywną opinię, może skierować sprawę do EUNGiPW w celu uzyskania pomocy na mocy art. 31 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

W przypadku gdy 30 dni roboczych po skierowaniu sprawy do EUNGiPW kwestia wciąż nie została rozstrzygnięta, właściwy organ chcący udzielić zezwolenia podejmuje ostateczną decyzję i przedstawia szczegółowe pisemne wyjaśnienie swojej decyzji organom, o których mowa w ust. 4.”;

(iii) uchyla się akapit siódmy;

f) dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W terminie sześciu miesięcy od potwierdzenia otrzymania wniosku, o którym mowa w art. 21a ust. 2, właściwy organ przyjmuje decyzję i przekazuje ją zarejestrowanym odbiorcom, o których mowa w art. 21a, organom, o których mowa w ust. 4, oraz CDPW będącemu wnioskodawcą za pośrednictwem centralnej bazy danych. W decyzji przedstawia się w pełni uzasadnione wyjaśnienie wskazujące, czy zezwolenia udzielono, czy też go odmówiono. Jeżeli decyzja właściwego organu nie odzwierciedla opinii żadnego z odpowiednich organów, o których mowa w ust. 4, musi zawierać w pełni uzasadnione wyjaśnienie wszelkich znaczących odstępstw od tych opinii bądź warunków lub zaleceń.

Jeżeli właściwy organ nie stosuje się lub nie zamierza zastosować się do opinii EUNGiPW lub zawartych w niej warunków lub zaleceń, Rada Wykonawcza informuje o tym Radę Organów Nadzoru. Informacje te obejmują również uzasadnienie właściwego organu dotyczące niezastosowania się do opinii lub zamiaru niezastosowania się do niej.”;

g) ust. 7 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„EUNGiPW przedstawia Komisji wspomniane projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = jeden rok od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.”;

52) w art. 56 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. CDPW, który zamierza rozszerzyć zakres bankowych usług pomocniczych, które sam świadczy lub w odniesieniu do których wyznacza CDPW lub instytucję kredytową zgodnie z art. 54, 54a lub 54b, w stosownych przypadkach, składa wniosek o rozszerzenie zakresu do swojego właściwego organu.”;

53) w art. 57 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Bez uszczerbku dla ewentualnych działań lub środków naprawczych na mocy tytułu V właściwy organ CDPW cofa mu zezwolenia, o których mowa odpowiednio w art. 54, 54a lub 54b, w każdym z następujących przypadków:”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„EUNGiPW, każdy odpowiedni organ, o którym mowa w art. 12 ust. 1 lit. a), oraz każdy organ, o którym mowa w art. 60 ust. 1, lub, odpowiednio, organy, o których mowa w art. 55 ust. 4, mogą w dowolnym momencie zwrócić się do właściwego organu CDPW, o zbadanie, czy CDPW i, w stosownych przypadkach, wyznaczona instytucja kredytowa lub wyznaczony CDPW nadal spełniają warunki, na podstawie których zostało udzielone zezwolenie.”;

54) w art. 58 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzje podjęte przez właściwe organy na podstawie art. 54, 54a, 54b 56 i 57 są zgłaszane EUNGiPW.”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) nazwę każdego CDPW, którego dotyczyły decyzje wydane na podstawie art. 54, 54a, 54b, 56 i 57;”;

(ii) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) wykaz bankowych usług pomocniczych, na których świadczenie na rzecz uczestników CDPW posiada zezwolenie CDPW, wyznaczona instytucja kredytowa lub wyznaczony CDPW zgodnie z odpowiednio art. 54, 54a lub 54b.”;

55) w art. 59 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. CDPW posiadający zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych zgodnie z art. 54, CDPW wyznaczony do świadczenia tych usług zgodnie z art. 54a lub instytucja kredytowa wyznaczona do świadczenia tych usług zgodnie z art. 54b świadczą wyłącznie usługi określone w sekcji C załącznika, które są objęte zezwoleniem.

2. CDPW posiadający zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych zgodnie z art. 54, CDPW wyznaczony do świadczenia tych usług zgodnie z art. 54a lub instytucja kredytowa wyznaczona do świadczenia tych usług zgodnie z art. 54b przestrzegają wszelkich obecnych lub przyszłych przepisów mających zastosowanie do instytucji kredytowych.”;

b) w ust. 3 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„CDPW posiadający zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych zgodnie z art. 54, CDPW wyznaczony do świadczenia tych usług zgodnie z art. 54a lub instytucja kredytowa wyznaczona do świadczenia tych usług zgodnie z art. 54b spełniają następujące szczegółowe wymogi ostrożnościowe dotyczące ryzyk kredytowych związanych z tymi usługami w odniesieniu do każdego systemu rozrachunku papierów wartościowych:”;

c) w ust. 4 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„CDPW posiadający zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych zgodnie z art. 54, CDPW wyznaczony do świadczenia tych usług zgodnie z art. 54a lub instytucja kredytowa wyznaczona do świadczenia tych usług zgodnie z art. 54b spełniają następujące szczegółowe wymogi ostrożnościowe dotyczące ryzyk utraty płynności związanych z tymi usługami w odniesieniu do każdego systemu rozrachunku papierów wartościowych.”;

d) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. W przypadku gdy CDPW zamierza świadczyć bankowe usługi pomocnicze na rzecz innych CDPW na podstawie art. 54a, musi on dysponować jasnymi zasadami i procedurami, by eliminować potencjalne ryzyko kredytowe, ryzyko utraty płynności i ryzyko koncentracji wynikające ze świadczenia tych usług.”;

e) ust. 5 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„EUNB przedstawi Komisji wspomniane projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = jeden rok od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.”;

56) w art. 60 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) w przypadkach, o których mowa w art. 54a i 54b – czy wszystkie niezbędne uzgodnienia między CDPW a wyznaczonymi CDPW lub wyznaczonymi instytucjami kredytowymi pozwalają im na wypełnienie ich odpowiednich obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu;

b) w przypadkach, o których mowa w art. 54 – czy uzgodnienia dotyczące zezwolenia na świadczenie bankowych usług pomocniczych pozwalają CDPW wypełniać jego obowiązki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu.”;

b) akapity drugi i trzeci otrzymują brzmienie:

„Organ właściwy dla CDPW regularnie i co najmniej niezwłocznie po zakończeniu każdego okresu przeglądu i oceny, informuje organy, o których mowa w art. 55 ust. 4, oraz – w stosownych przypadkach – kolegium, o którym mowa w art. 24a, o wynikach – w tym o wszelkich działaniach naprawczych lub karach – przeglądu i oceny dokonywanych przez siebie na mocy niniejszego ustępu.

W przypadku gdy CDPW wyznacza innego CDPW zgodnie z art. 54a lub instytucję kredytową zgodnie z art. 54b, w celu ochrony uczestników prowadzonych przez niego systemów rozrachunku papierów wartościowych CDPW zapewnia uzyskanie od wyznaczonego przez siebie CDPW lub wyznaczonej przez siebie instytucji kredytowej dostępu do wszystkich informacji koniecznych do celów niniejszego rozporządzenia i zgłasza wszelkie naruszenia w tym zakresie organowi właściwemu dla CDPW, odpowiednim organom oraz właściwym organom, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.”;

57) art. 62 ust. 1 akapit piąty zdania trzecie i czwarte otrzymują brzmienie:

„EUNGiPW przechowuje w centralnej bazie danych informacje o zgłoszonych mu sankcjach wyłącznie do celów wymiany informacji między właściwymi organami. Informacje te udostępnia się wyłącznie właściwym organom.”;

58) w art. 67 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których to uprawnieniach mowa w art. 9 ust. 5, art. 11 ust. 10 i 11, art. 11a ust. 6, art. 11b ust. 3, art. 34 ust. 3 i art. 48a ust. 9, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2 ust. 2, art. 7 ust. 5 i 9, art. 9 ust. 5, art. 11 ust. 10 i 11 oraz art. 11a ust. 6, art. 11b ust. 3, art. 34 ust. 3 i art. 48a ust. 9, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.”;

59) w art. 69 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 4a wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapity pierwszy i drugi otrzymują brzmienie:

„4a. Przepisy krajowe dotyczące uznawania CDPW z państwa trzeciego mają nadal zastosowanie aż do daty podjęcia na mocy niniejszego rozporządzenia decyzji w sprawie uznania CDPW z państwa trzeciego i ich działalności lub do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = trzy lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r. w zależności od tego, która z tych dat jest wcześniejsza.

CDPW z państwa trzeciego świadczący usługi podstawowe, o których mowa w sekcji A pkt 1 i 2 załącznika, w odniesieniu do instrumentów finansowych regulowanych prawem państwa członkowskiego, o których mowa w art. 25 ust. 2 lit. b), zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa krajowego dotyczącymi uznawania CDPW z państwa trzeciego, powiadamia o tym EUNGiPW w terminie [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = dwa lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.”;

(ii) akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„EUNGiPW przedstawia Komisji wspomniane projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = jeden rok od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.”;

b) ust. 4b otrzymuje brzmienie:

„4b. CDPW z państwa trzeciego, który świadczył usługę podstawową, o której mowa w sekcji A pkt 3 załącznika, w odniesieniu do instrumentów finansowych regulowanych prawem państwa członkowskiego, o których mowa w art. 25 ust. 2a, przed dniem [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = dwa lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r., przedkłada powiadomienie, o którym mowa w art. 25 ust. 2a, do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = dwa lata od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.”;

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. EUNGiPW przeprowadza pierwszą ocenę na podstawie art. 24a ust. 1a akapit drugi do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 2 lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.”;

d) dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:

„9. Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r. lub 30 dni po ogłoszeniu, o którym mowa w art. 21a ust. 1, w zależności od tego, która z tych dat jest wcześniejsza, wymiana informacji, przedkładanie informacji i dokumentów oraz powiadomienia wymagane do korzystania z centralnej bazy danych odbywają się z wykorzystaniem rozwiązań alternatywnych.

10. CDPW, które uzyskały zezwolenie na outsourcing usług podstawowych do innych CDPW należących do ich grupy, oraz CDPW, które uzyskały zezwolenie na ustanowienie połączeń interoperacyjnych, w tym z CDPW z państwa trzeciego, przez swoje właściwe organy krajowe przed dniem [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r., nie występują o nowe zezwolenie na podstawie art. 19 ust. 2 akapit trzeci, art. 19a lub art. 48b, jeżeli przedmiot uprzednio udzielonych zezwoleń pozostał bez zmian.”;

60) w art. 74 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) zmiany skali i zakresu rozrachunku zinternalizowanego w UE, w szczególności porównanie liczby, wolumenu i efektywności rozrachunku transakcji rozliczanych za pośrednictwem rozrachunku zinternalizowanego z transakcjami rozliczanych za pośrednictwem CDPW, a także zmiany cen CDPW i podmiotów internalizujących rozrachunki. W sprawozdaniu ocenia się również strukturę rynku i wszelkie potencjalne zagrożenia dla stabilności finansowej wynikające z rozrachunku zinternalizowanego;”;

(ii) lit. i) otrzymuje brzmienie:

„i) procedur i warunków, na jakich CDPW uzyskały zezwolenie na wyznaczenie instytucji kredytowych lub innych CDPW lub same uzyskały zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych zgodnie z art. 54, 54a – lub 54b – i 55, w tym ocenę skutków, jakie świadczenie takich usług może mieć dla stabilności finansowej i konkurencji w dziedzinie usług rozrachunku i bankowych usług pomocniczych w Unii;”;

b) w ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:

(i) zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W sprawozdaniu tym uwzględnia się ustalenia dotyczące monitorowania progu przez właściwe organy, o których to ustaleniach mowa w art. 54a ust. 5 i art. 54b ust. 8, oraz wpływ na ryzyko kredytowe i ryzyko utraty płynności dla CDPW świadczących bankowe usługi pomocnicze poniżej tego progu.”;

(ii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„W sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w akapicie pierwszym, EUNB ocenia również wykorzystanie tokenów będących pieniądzem elektronicznym do rozrachunku w CDPW posiadających zezwolenie, w tym wykorzystanie

tokenów będących pieniądzem elektronicznym denominowanych w walutach spoza Unii.”;

- 61) w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 909/2014 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem VI do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2015/2365

W rozporządzeniu (UE) 2015/2365 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 9 otrzymuje brzmienie:
- „Uprawnienia powierzone EUNGiPW zgodnie z art. 39a–39m rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 oraz art. 64, 65, 73 i 74 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w związku z jego załącznikami I i II, są wykonywane również w odniesieniu do niniejszego rozporządzenia. Odesłania do art. 81 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 w załączniku I do tego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do, odpowiednio, art. 12 ust. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia.”;
- 2) art. 11 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
- „EUNGiPW pobiera od repozytoriów transakcji opłaty zgodnie z art. 39n rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 i aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu. Opłaty te są proporcjonalne do obrotów danego repozytorium transakcji. W zakresie, w jakim art. 9 ust. 1 niniejszego rozporządzenia odsyła do art. 74 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, odesłania do art. 72 ust. 3 tego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do ust. 2 niniejszego artykułu.”.

Artykuł 6

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2019/1156

W rozporządzeniu (UE) 2019/1156 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się jednolite przepisy dotyczące wprowadzania do obrotu w Unii przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, informacji reklamowych kierowanych do inwestorów, jak również wspólnych zasad dotyczących opłat i prowizji nakładanych na przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w związku z ich działalnością transgraniczną. Przewiduje ono również ustanowienie platformy danych dotyczących transgranicznego wprowadzania do obrotu przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania.

Państwa członkowskie nie mogą wprowadzać dodatkowych wymogów w obszarze objętym niniejszym rozporządzeniem.”;

- 2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:
- a) lit. b) otrzymuje brzmienie:
„b) spółek zarządzających UCITS, w tym każdej spółki inwestycyjnej, która nie wyznaczyła spółki zarządzającej UCITS, o której mowa w art. 30 akapit drugi dyrektywy 2009/65/WE³³”;
  - b) dodaje się lit. e) w brzmieniu:
„e) UCITS.”;
- 3) w art. 3 dodaje się lit. i)–p) w brzmieniu:
- „i) »macierzyste państwo członkowskie UCITS« oznacza państwo członkowskie zdefiniowane w art. 2 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2009/65/WE;
  - j) »państwo członkowskie goszczące UCITS« oznacza państwo członkowskie inne niż macierzyste państwo członkowskie UCITS, w którym jednostki uczestnictwa w UCITS są wprowadzane do obrotu;
  - k) »przyjmujące państwo członkowskie ZAFI« oznacza państwo członkowskie inne niż macierzyste państwo członkowskie, w którym ZAFI z UE wprowadza do obrotu jednostki uczestnictwa lub udziały w AFI z UE;
  - l) »ZAFI z UE« oznacza ZAFI zdefiniowanego w art. 4 ust. 1 lit. l) dyrektywy 2011/61/UE³⁴;
  - m) »AFI z UE« oznacza AFI w rozumieniu w art. 4 ust. 1 lit. k) dyrektywy 2011/61/UE;
  - n) »wprowadzanie do obrotu« oznacza bezpośrednie lub pośrednie oferowanie lub plasowanie – z inicjatywy ZAFI, zarządzającego EuVECA, zarządzającego EuSEF lub UCITS lub w ich imieniu – jednostek uczestnictwa lub udziałów w AFI lub UCITS na rzecz inwestorów mających miejsce zamieszkania lub siedzibę statutową w Unii;
  - o) »czynności poprzedzające wprowadzanie do obrotu« oznaczają bezpośrednie lub pośrednie przekazywanie informacji lub komunikatów na temat strategii inwestycyjnych lub koncepcji inwestycyjnych przez ZAFI z UE lub w jego imieniu potencjalnym inwestorom profesjonalnym mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę statutową w Unii w celu zbadania ich zainteresowania AFI lub subfunduszem, który nie został jeszcze ustanowiony, lub który został ustanowiony, lecz nie został jeszcze notyfikowany w zakresie wprowadzania do obrotu zgodnie z art. 17f lub 17g w państwie członkowskim, w którym potencjalni inwestorzy mają miejsce zamieszkania lub siedzibę, przy czym w żadnym wypadku nie stanowi to

---

³³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32), ELI: [Dyrektywa – 2009/65 – PL – UCITS – EUR-Lex](#).

³⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1), ELI: [Dyrektywa – 2011/61 – PL – dyrektywa w sprawie ZAFI – EUR-Lex](#).

oferowania ani plasowania na rzecz potencjalnego inwestora inwestycji w jednostki uczestnictwa lub udziały w tym AFI lub subfunduszu;

p) »inwestor profesjonalny« oznacza każdego inwestora, którego uznaje się za klienta profesjonalnego lub który na żądanie może być traktowany jak klient profesjonalny w rozumieniu załącznika II do dyrektywy 2014/65/UE;»;

4) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. ZAFI, zarządzający EuVECA, zarządzający EuSEF oraz UCITS zapewniają, aby wszystkie informacje reklamowe przez nich opracowane i udostępniane inwestorom były rozpoznawalne jako takie oraz opisywały ryzyka i zyski związane z zakupem jednostek uczestnictwa lub udziałów w AFI lub jednostek uczestnictwa w UCITS w równie widoczny sposób, jak również zapewniają, by wszystkie informacje zawarte w informacjach reklamowych były rzetelne, przejrzyste i niewprowadzające w błąd.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. UCITS zapewnia, by informacje reklamowe zawierające szczegółowe informacje o UCITS nie były sprzeczne z informacjami zawartymi w prospekcie emisyjnym, o którym mowa w art. 68 dyrektywy 2009/65/WE, lub w dokumencie zawierającym kluczowe informacje, o którym mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1286/2014, ani nie umniejszały znaczenia tych informacji. UCITS zapewnia, by wszystkie informacje reklamowe informowały o istnieniu prospektu emisyjnego oraz o dostępności dokumentu zawierającego kluczowe informacje. Takie informacje reklamowe określają, gdzie i w jaki sposób inwestorzy lub potencjalni inwestorzy mogą uzyskać prospekt emisyjny i dokument zawierający kluczowe informacje, a także określają język, w jakim dostępne są te dokumenty, oraz zawierają linki do tych dokumentów lub ich adresy internetowe.

Wymogi akapitu pierwszego stosuje się odpowiednio do AFI, które publikują prospekt emisyjny zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129³⁵ lub zgodnie z prawem krajowym lub które są zobowiązane do sporządzenia dokumentu zawierającego kluczowe informacje zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1286/2014.³⁶”;

c) ust. 3, 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„3. „Informacje reklamowe, o których mowa w ust. 1, określają również, gdzie i w jaki sposób inwestorzy lub potencjalni inwestorzy mogą uzyskać streszczenie praw

---

³⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie prospektu, który ma być publikowany w związku z ofertą publiczną papierów wartościowych lub dopuszczeniem ich do obrotu na rynku regulowanym oraz uchylenia dyrektywy 2003/71/WE ([Dz.U. L 168 z 30.6.2017, s. 12](#), ELI: [Rozporządzenie – 2017/1129 – PL – Rozporządzenie w sprawie prospektu – EUR-Lex](#)).

³⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje, dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP) (Dz.U. L 352 z 9.12.2014, s. 1), [Rozporządzenie – 1286/2014 – PL – rozporządzenie w sprawie PRIIP – EUR-Lex](#).

inwestorów, a także określają język, w jakim dostępne jest to streszczenie, oraz zawierają link do takiego streszczenia, które w stosownych przypadkach zawiera informacje o dostępie do unijnego i mechanizmu zbiorowego dochodzenia roszczeń na poziomach krajowym i unijnym w przypadku sporu.

Takie informacje reklamowe zawierają również jasne informacje, że ZAFI, zarządzający EuVECA, zarządzający EuSEF lub UCITS może podjąć decyzję o wycofaniu się z uzgodnień dotyczących wprowadzenia do obrotu AFI i UCITS zgodnie z art. 17d i 17h.

4. ZAFI, zarządzający EuVECA i zarządzający EuSEF zapewniają, by informacje reklamowe, które obejmują ofertę zakupu jednostek uczestnictwa lub udziałów w AFI i zawierają szczegółowe informacje o przedmiotowym AFI, nie były sprzeczne z informacjami, które muszą być ujawniane inwestorom zgodnie z art. 23 dyrektywy 2011/61/UE, z art. 13 rozporządzenia (UE) nr 345/2013 lub z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 346/2013, lub, w stosownych przypadkach, z informacjami zawartymi w dokumencie zawierającym kluczowe informacje sporządzonym zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1286/2014 lub w prospekcie emisyjnym sporządzonym zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129³⁷, ani nie umniejszały znaczenia tych informacji.

5. ZAFI, EuVECA i zarządzający EuSEF oraz spółki zarządzające UCITS odpowiadają za zapewnienie spełnienia wymogów niniejszego artykułu w przypadku przekazania funkcji wprowadzania do obrotu osobie trzeciej zgodnie z art. 20 dyrektywy 2011/61/UE, art. 8 rozporządzenia (UE) nr 345/2013, art. 8 rozporządzenia (UE) nr 346/2013 i art. 13 dyrektywy 2009/65/WE.

W przypadku gdy funkcję związaną z wprowadzaniem do obrotu pełni co najmniej jeden dystrybutor działający we własnym imieniu zgodnie z art. 20 ust. 6a dyrektywy 2011/61/UE i art. 13 ust. 3 dyrektywy 2009/65/WE, dystrybutorzy ci są odpowiedzialni za zapewnienie zgodności informacji reklamowych udostępnianych inwestorom z wymogami niniejszego artykułu.”;

d) dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Państwa członkowskie nie nakładają w odniesieniu do AFI i UCITS wprowadzanych do obrotu na ich terytorium dodatkowych wymogów dotyczących treści i formatu informacji reklamowych, które wykraczałyby poza wymogi określone w niniejszym artykule i w aktach delegowanych, o których mowa w ust. 6.”;

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Komisja przyjmuje, w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 18b, środki określające treść i format informacji reklamowych, o których mowa w ust. 1. W tych

---

³⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie prospektu, który ma być publikowany w związku z ofertą publiczną papierów wartościowych lub dopuszczeniem ich do obrotu na rynku regulowanym oraz uchylecia dyrektywy 2003/71/WE ([Dz.U. L 168 z 30.6.2017, s. 12](#), ELI: [Rozporządzenie – 2017/1129 – PL – Rozporządzenie w sprawie prospektu – EUR-Lex](#)).

aktach delegowanych określa się:

- a) zakres tego, co uznaje się za informacje reklamowe;
  - b) zasady dotyczące informacji, które są rzetelne, przejrzyste i niewprowadzające w błąd;
  - c) ogólne zasady opracowywania informacji reklamowych;
  - d) opis ryzyka i zysków w informacjach reklamowych;
  - e) zasady ujawniania kosztów i opłat w informacjach reklamowych;
  - f) informacje na temat przeszłych i przyszłych wyników uwzględniane w informacjach reklamowych.”;
- 5) uchyla się art. 5 i 6;
- 6) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Weryfikacja informacji reklamowych

1. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego nie wymagają uprzedniego przekazywania im informacji reklamowych, które ZAFI, zarządzający EuVECA, zarządzający EuSEF i UCITS zamierzają bezpośrednio lub pośrednio wykorzystywać w swoich kontaktach z inwestorami, jako uprzedniego warunku wprowadzenia AFI i UCITS do obrotu na ich terytorium.
  2. W przypadku gdy właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mają uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że informacje reklamowe, o których mowa w ust. 1, nie spełniają wymogów art. 4, mogą podjąć działania zgodnie z uprawnieniami, o których mowa w art. 14a ust. 5 i 7 oraz w art. 14b ust. 5 i 7.”;
- 7) uchyla się art. 8;
- 8) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Wspólne zasady dotyczące opłat lub prowizji

1. Jeżeli właściwe organy przyjmujących państw członkowskich nakładają opłaty lub prowizje za wykonywanie swoich obowiązków w związku z transgranicznym wprowadzaniem do obrotu AFI i UCITS na ich terytorium, takie opłaty lub prowizje muszą być spójne z ogólnymi kosztami związanymi z wykonywaniem funkcji tych właściwych organów i uzasadnione tymi kosztami.
  2. Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 36 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r., a następnie co dwa lata ESMA przeprowadzi przegląd opłat lub prowizji, o których mowa w ust. 1, nakładanych przez właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego w związku z wprowadzaniem do obrotu AFI i UCITS na jego terytorium oraz przedkłada Komisji sprawozdanie wskazujące, czy takie opłaty lub prowizje są spójne z ogólnymi kosztami związanymi z wykonywaniem funkcji tych właściwych organów.”;
- 9) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Publikacja uzgodnień właściwych organów dotyczących opłat lub prowizji na stronie internetowej ESMA

1. W odniesieniu do opłat lub prowizji, o których mowa w art. 9 ust. 1, ESMA publikuje i aktualizuje na swojej stronie internetowej informacje obejmujące co najmniej następujące elementy:
  - a) wykaz właściwych organów wraz ze wskazaniem, czy pobierane są opłaty lub prowizje, o których mowa w art. 9 ust. 1;
  - b) w odniesieniu do każdego właściwego organu, który nakłada opłaty lub prowizje, o których mowa w art. 9 ust. 1, podaje się następujące informacje:
    - a) kwotę mających zastosowanie opłat, w tym stosowaną strukturę opłat;
    - b) częstotliwość i terminy pobierania takich opłat lub prowizji;
    - c) sposoby i instrukcje uiszczania takich opłat lub prowizji;
    - d) wszelkie inne informacje, których wymagałby ZAFI, zarządzający EuVECA, zarządzający EuSEF i UCITS w celu zapewnienia dokładnego i terminowego uiszczania opłat lub prowizji zgodnie z krajowymi przepisami i procedurami każdego właściwego organu.
2. Jeżeli właściwe organy pobierają opłaty lub prowizje zgodnie z art. 9 ust. 1, ZAFI, zarządzający EuVECA, zarządzający EuSEF i UCITS organizują uiszczanie takich opłat lub prowizji zgodnie z informacjami zamieszczonymi na stronie internetowej ESMA, o których mowa w ust. 1.
3. Właściwe organy są odpowiedzialne za terminowe i bieżące przekazywanie ESMA informacji, o których mowa w ust. 1, w tym wszelkich ich aktualizacji.
4. ESMA nie ponosi odpowiedzialności za niepełne lub niedokładne informacje dotyczące opłat lub prowizji zamieszczone na swojej stronie internetowej.”;
- 10) uchyla się art. 11;
- 11) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Platforma danych ESMA służąca do wymiany informacji i dokumentów między właściwymi organami

1. Zgodnie z art. 35c rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. ESMA opracuje platformę danych, na której znajdują się co najmniej:
  - a) w odniesieniu do UCITS, które wprowadzają do obrotu swoje jednostki uczestnictwa w państwie członkowskim innym niż ich macierzyste państwo członkowskie, macierzyste państwo członkowskie UCITS i goszczące państwo członkowskie UCITS – informacje na temat spółki

zarządzającej UCITS, oraz dokumenty, o których mowa w art. 17c ust. 1, 2 i 4;

- b) w odniesieniu do ZAFI, którzy wprowadzają do obrotu w swoim macierzystym państwie członkowskim jednostki uczestnictwa lub udziały w AFI mających siedzibę w innych państwach członkowskich – informacje na temat macierzystych państw członkowskich ZAFI i AFI, które wprowadzają do obrotu, oraz dokumenty, o których mowa w art. 17f ust. 2 i 5;
- c) w odniesieniu do ZAFI, którzy wprowadzają do obrotu jednostki uczestnictwa lub udziały w AFI w państwach członkowskich innych niż ich macierzyste państwo członkowskie – informacje na temat macierzystego państwa członkowskiego i przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI oraz dokumenty, o których mowa w art. 17g ust. 2 i 4;
- d) wszelkie istotne zmiany w informacjach i dokumentów, o których mowa w lit. a), b) i c); oraz
- e) zawiadomienia o wycofaniu powiadomienia przekazane zgodnie z art. 17d i 17h.

2. ESMA zapewnia, aby odpowiednie właściwe organy miały natychmiastowy dostęp drogą elektroniczną za pośrednictwem platformy danych do informacji i dokumentów, o których mowa w ust. 1, oraz, w stosownych przypadkach, do ich tłumaczeń.

3. ESMA zapewnia, aby informacje i dokumenty przekazywane do platformy danych mogły być automatycznie tłumaczone przez właściwe organy na dowolny język urzędowy Unii.

ESMA nie ponosi odpowiedzialności za błędy, pominięcia lub nieścisłości wynikające z automatycznego tłumaczenia informacji i dokumentów, o których mowa w akapicie pierwszym.

4. Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. ESMA opublikuje na swojej stronie internetowej i poda do wiadomości publicznej w języku zwyczajowo używanym w sferze finansów międzynarodowych następujące informacje:

- a) wszystkie AFI wprowadzane do obrotu w państwie członkowskim innym niż macierzyste państwo członkowskie ZAFI, ich ZAFI, zarządzającego EuSEF lub zarządzającego EuVECA, a także państwa członkowskie, w których są one wprowadzane do obrotu; oraz
- b) wszystkie UCITS wprowadzane do obrotu w państwie członkowskim innym niż macierzyste państwo członkowskie UCITS, ich spółki zarządzające UCITS, a także państwa członkowskie, w których są one wprowadzane do obrotu.

5. Obowiązki określone w niniejszym artykule pozostają bez uszczerbku dla obowiązków dotyczących wykazu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2009/65/WE, centralnego rejestru publicznego, o którym mowa w art. 7 ust. 5 akapit drugi dyrektywy 2011/61/UE, centralnej bazy danych, o której mowa w art. 17 rozporządzenia (UE) nr 345/2013, oraz centralnej bazy danych, o której mowa w art. 18 rozporządzenia (UE) nr 346/2013.”;

- 12) dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Artykuł 12a

Ujawnianie informacji inwestorom

1. W przypadku gdy ZAFI lub UCITS wprowadza do obrotu jednostki uczestnictwa w AFI lub UCITS w przyjmującym państwie członkowskim, przekazuje inwestorom na terytorium tego państwa członkowskiego wszystkie informacje i dokumenty, które jest zobowiązany przedstawić inwestorom w swoim macierzystym państwie członkowskim zgodnie z rozdziałem IX dyrektywy 2009/65/WE i art. 23 dyrektywy 2011/61/UE.
  2. Informacje i dokumenty, o których mowa w ust. 1, przekazuje się inwestorom zgodnie z następującymi zasadami:
    - a) dokument zawierający kluczowe informacje, o którym mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1286/2014, jest tłumaczony zgodnie z tym rozporządzeniem;
    - b) informacje lub dokumenty inne niż te, o których mowa w lit. a), są tłumaczone na język zwyczajowo używany w sferze finansów międzynarodowych;
    - c) w stosownych przypadkach za tłumaczenie informacji lub dokumentów, o których mowa w ust. 1, odpowiada ZAFI lub UCITS i tłumaczenie to odzwierciedla wiernie treść oryginalnych informacji.
  3. Wymogi określone w ust. 2 lit. a)–c) mają również zastosowanie do wszelkich istotnych zmian w informacjach i dokumentach, o których mowa w tym ustępie.
  4. Częstotliwość publikowania ceny emisji, sprzedaży, odkupu lub umorzenia jednostek uczestnictwa w UCITS zgodnie z art. 76 dyrektywy 2009/65/WE podlega przepisom ustawowym, wykonawczym i administracyjnym macierzystego państwa członkowskiego UCITS.”;
- 13) uchyla się art. 13;
- 14) w art. 14 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

„2. Uprawnienia przyznane właściwym organom zgodnie z dyrektywami 2009/65/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzeniami (UE) nr 345/2013, (UE) nr 346/2013 i (UE) 2015/760, w tym uprawnienia dotyczące sankcji lub innych środków, mają również zastosowanie w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 2 niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do obszarów objętych zakresem niniejszego rozporządzenia.”;

- 15) dodaje się art. 14a–14e w brzmieniu:

„Artykuł 14a

Uprawnienia właściwych organów UCITS

1. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS są właściwe do nadzorowania tego UCITS w kwestiach określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz, w stosownych przypadkach, w art. 19 dyrektywy 2009/65/WE.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego UCITS są właściwe do nadzorowania przestrzegania przez UCITS wprowadzane do obrotu na ich terytorium wymogów określonych w art. 12a i 17b niniejszego rozporządzenia oraz przepisów wykraczających poza zakres objęty niniejszym rozporządzeniem i dyrektywą 2009/65/WE.

Właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego UCITS mogą wymagać od UCITS wprowadzanego do obrotu na ich terytorium dostarczenia informacji niezbędnych do nadzoru nad przestrzeganiem przez UCITS mających zastosowanie przepisów, za które te właściwe organy są odpowiedzialne, jak określono w akapicie pierwszym.

3. Jedynie właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS są uprawnione do podejmowania działań przeciwko temu UCITS w sprawach, o których mowa w ust. 1.

Właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego UCITS mogą jednak podjąć działania przeciwko temu UCITS, jeżeli narusza ono przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy, obowiązujące w tym państwie członkowskim.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu drugiego, w przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego UCITS są zdania, że UCITS nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy, i że z tego powodu mają one uniemożliwić dalsze wprowadzanie tego UCITS do obrotu na swoim terytorium, przekazują sprawę ESMA, który działa zgodnie z uprawnieniami, o których mowa w art. 14c ust. 4 lit. b).

4. W przypadku gdy właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS postanowią cofnąć zezwolenie dla UCITS lub zawiesić emisję, odkup lub umorzenie jednostek uczestnictwa w UCITS, zgodnie z kompetencjami określonymi w ust. 1, niezwłocznie informują o tych decyzjach ESMA za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12.

Właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego UCITS niezwłocznie otrzymują od platformy danych powiadomienie informujące o decyzjach, o których mowa w akapicie pierwszym.

5. W przypadku gdy właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS są właściwe do nadzorowania UCITS zgodnie z ust. 1, właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego UCITS, które mają jasne i weryfikowalne podstawy, by stwierdzić, że UCITS, którego jednostki uczestnictwa są wprowadzane do obrotu na terytorium tego państwa członkowskiego, narusza obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia lub przepisy przyjęte na podstawie dyrektywy 2009/65/WE, przekazują te ustalenia ESMA za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12.

Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS niezwłocznie otrzymują od platformy danych powiadomienie zawierające ustalenia, o których mowa w akapicie pierwszym, i bez zbędnej zwłoki podejmują odpowiednie działania, aby zaradzić tej sytuacji.

Właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego UCITS mogą, jeżeli mają ku temu uzasadnione podstawy, wyraźnie zwrócić się do właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego UCITS o bezzwłoczne wykonanie uprawnień na podstawie art. 98 ust. 2 dyrektywy 2009/65/WE innych niż uprawnienia określone w lit. j) tego ustępu, podając jak najbardziej szczegółowe uzasadnienie swojego wniosku i informując o tym ESMA za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12, oraz – w przypadku gdy istnieją potencjalne ryzyka dla stabilności i integralności systemu finansowego – informując o tym ERRS.

6. Po otrzymaniu informacji zgodnie z ust. 5 akapit trzeci właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS bez zbędnej zwłoki informują ESMA za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12, oraz – jeżeli istnieją potencjalne ryzyka dla stabilności i integralności systemu finansowego – informują ERRS, o uprawnieniach wykonanych w celu zaradzenia sytuacji stwierdzonej przez właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego UCITS oraz o swoich ustaleniach.

Właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego UCITS niezwłocznie otrzymują od platformy danych powiadomienie zawierające informacje określające te uprawnienia i ustalenia.

ESMA może zwrócić się do właściwych organów z wnioskiem o przedstawienie mu bez zbędnej zwłoki wyjaśnień dotyczących konkretnych spraw, które stwarzają poważne zagrożenie dla ochrony inwestorów, dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub dla stabilności całego systemu finansowego w Unii lub jego części.

7. W przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego UCITS uznają, że pomimo działań podjętych przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS lub z powodu niepodjęcia takich działań UCITS nadal działa w sposób, który wyraźnie szkodzi interesom inwestorów państwa członkowskiego goszczącego UCITS, właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego UCITS informują o tym ESMA za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12, i mogą zwrócić się do niego o podjęcie działań zgodnie z uprawnieniami, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010.

Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS niezwłocznie otrzymują od platformy danych powiadomienie informujące o tym, że państwo członkowskie goszczące UCITS zamierza zwrócić się do ESMA o rozwiązanie problemu zgodnie z akapitem pierwszym.

8. Właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego UCITS mogą również zwrócić się do właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego UCITS o wykonanie uprawnień na podstawie art. 84 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2009/65/WE, podając uzasadnienie swojego wniosku i informując o tym ESMA za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12, oraz – jeżeli istnieją potencjalne ryzyka dla stabilności i integralności systemu finansowego – informując o tym ERRS.
9. W przypadku gdy właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS nie zgadzają się z wnioskiem, o którym mowa w ust. 8, informują o tym ESMA za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12, oraz – w przypadku gdy

ERRS została poinformowana o tym wniosku zgodnie z ust. 8 – informują o tym ERRS, podając powody sprzeciwu.

Właściwe organy występujące z wnioskiem niezwłocznie otrzymują od platformy danych powiadomienie informujące o braku zgody właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego UCITS oraz o przyczynach tego braku zgody.

10. Na podstawie informacji otrzymanych zgodnie z ust. 8 i 9 ESMA bez zbędnej zwłoki wydaje właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego UCITS opinię na temat wykonywania uprawnień na podstawie art. 84 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2009/65/WE.

ESMA przekazuje opinię, o której mowa w akapicie pierwszym, właściwym organom państwa członkowskiego goszczącego UCITS.

11. W przypadku gdy właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS nie zgadzają się z wydaną przez ESMA opinią, o której mowa w ust. 10, informują o tym ESMA za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12, i zwracają się do ESMA o rozwiązanie tej kwestii zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego UCITS niezwłocznie otrzymują od platformy danych powiadomienie informujące o tym, że macierzyste państwo członkowskie UCITS zamierza zwrócić się do ESMA o rozwiązanie problemu zgodnie z akapitem pierwszym.

12. Państwa członkowskie dopilnowują, by na ich terytorium istniała przewidziana w prawie możliwość dostarczania dokumentów prawnych, których państwo członkowskie goszczące UCITS potrzebuje, by podjąć działania w odniesieniu do UCITS zgodnie z ust. 3.

Artykuł 14b

Uprawnienia właściwych organów ZAFI

1. Organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI są właściwe do nadzorowania tego ZAFI w kwestiach określonych w niniejszym rozporządzeniu, w tym, w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 45 dyrektywy 2011/61/UE.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI są właściwe do nadzorowania przestrzegania przez AFI wprowadzane do obrotu na ich terytorium oraz ZAFI zarządzające tymi AFI wymogów określonych w art. 12a niniejszego rozporządzenia oraz przepisów wykraczających poza zakres objęty niniejszym rozporządzeniem i dyrektywą 2011/61/UE.

Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI mogą wymagać od ZAFI wprowadzającego AFI do obrotu na ich terytorium dostarczenia informacji niezbędnych do nadzoru nad przestrzeganiem przez AFI i ZAFI mających zastosowanie przepisów, za które te właściwe organy są odpowiedzialne, jak określono w akapicie pierwszym.

3. Jedynie właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI są uprawnione do podejmowania działań przeciwko temu ZAFI w sprawach, o których mowa w ust. 1.

Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI mogą jednak podjąć działania przeciwko temu ZAFI lub przeciwko AFI wprowadzonemu do obrotu na jego terytorium, jeżeli naruszają one przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy, obowiązujące w tym państwie członkowskim.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu drugiego, w przypadku gdy właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI są zdania, że AFI wprowadzany do obrotu na ich terytorium lub ZAFI, który nimi zarządza, nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy, i z tego powodu powinny one zapobiec dalszemu wprowadzaniu tego AFI do obrotu na ich terytorium, powinny skierować sprawę do ESMA, która działa zgodnie z uprawnieniami, o których mowa w art. 14c ust. 4 lit. b).

4. W przypadku gdy właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI postanowią cofnąć zezwolenie dla AFI lub zawiesić emisję, odkup lub umorzenie jednostek uczestnictwa lub udziałów w AFI wprowadzonych do obrotu w przyjmującym państwie członkowskim, zgodnie z kompetencjami określonymi w ust. 1, niezwłocznie informują o tych decyzjach ESMA za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12.

Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI niezwłocznie otrzymują od platformy danych powiadomienie informujące o decyzjach, o których mowa w akapicie pierwszym.

5. W przypadku gdy właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI są właściwe do nadzorowania ZAFI i AFI wprowadzanych do obrotu na ich terytorium zgodnie z ust. 1, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI, które mają jasne i weryfikowalne podstawy, by wierzyć, że ZAFI wprowadzający jednostki uczestnictwa lub udziały w AFI do obrotu na terytorium tego państwa członkowskiego narusza obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia lub przepisy przyjęte na podstawie dyrektywy 2011/61/UE, przekazują te ustalenia ESMA za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12.

Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI niezwłocznie otrzymują od platformy danych powiadomienie zawierające ustalenia, o których mowa w akapicie pierwszym, i bez zbędnej zwłoki podejmują odpowiednie działania, aby zaradzić tej sytuacji.

Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI mogą, jeżeli mają ku temu uzasadnione podstawy, wyraźnie zwrócić się do właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego ZAFI o bezzwłoczne wykonanie uprawnień na podstawie art. 46 ust. 2 dyrektywy innych niż uprawnienia określone w lit. j) tego ustępu oraz na podstawie art. 48 dyrektywy 2011/61/UE, podając jak najbardziej szczegółowe uzasadnienie swojego wniosku i informując o tym ESMA za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12, oraz – w przypadku gdy istnieją potencjalne ryzyka dla stabilności i integralności systemu finansowego – informując o tym ERRS.

6. Po otrzymaniu informacji zgodnie z ust. 5 akapit trzeci właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI bez zbędnej zwłoki informują ESMA za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12, oraz – jeżeli istnieją potencjalne ryzyka dla stabilności i integralności systemu finansowego – informują ERRS, o uprawnieniach wykonanych w celu zaradzenia sytuacji stwierdzonej przez

właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI oraz o swoich ustaleniach.

Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI niezwłocznie otrzymują od platformy danych powiadomienie zawierające informacje określające te uprawnienia i ustalenia.

ESMA może zwrócić się do właściwych organów z wnioskiem o przedstawienie mu bez zbędnej zwłoki wyjaśnień dotyczących konkretnych spraw, które stwarzają poważne zagrożenie dla ochrony inwestorów, dla prawidłowego funkcjonowania i integralności rynków finansowych lub dla stabilności całego systemu finansowego w Unii lub jego części.

7. W przypadku gdy właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI uznają, że pomimo działań podjętych przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI lub z powodu niepodjęcia takich działań ZAFI wprowadzający do obrotu AFI na jego terytorium lub przedmiotowy AFI nadal działa w sposób, który wyraźnie szkodzi interesom inwestorów macierzystego państwa członkowskiego, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI informują o tym ESMA za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12, i mogą zwrócić się do niego o podjęcie działań zgodnie z uprawnieniami, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010.

Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI niezwłocznie otrzymują od platformy danych powiadomienie informujące o tym, że przyjmujące państwo członkowskie ZAFI zamierza zwrócić się do ESMA o rozwiązanie problemu zgodnie z akapitem pierwszym.

8. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI mogą również zwrócić się do właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego ZAFI o wykonanie uprawnień na podstawie art. 46 ust. 2 lit. j) dyrektywy 2011/61/UE, podając uzasadnienie swojego wniosku i informując o tym ESMA za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12, oraz – jeżeli istnieją potencjalne ryzyka dla stabilności i integralności systemu finansowego – informując o tym ERRS.
9. W przypadku gdy właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI nie zgadzają się z wnioskiem, o którym mowa w ust. 8, informują o tym ESMA za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12, oraz – w przypadku gdy ERRS została poinformowana o tym wniosku zgodnie z ust. 8 – informują o tym ERRS, podając powody sprzeciwu.

Właściwe organy występujące z wnioskiem niezwłocznie otrzymują od platformy danych powiadomienie informujące o braku zgody właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego ZAFI oraz o przyczynach tego braku zgody.

10. Na podstawie informacji otrzymanych zgodnie z ust. 8 i 9 ESMA bez zbędnej zwłoki wydaje właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego ZAFI opinię na temat wykonywania uprawnień na podstawie art. 46 ust. 2 lit. j) dyrektywy 2011/61/UE. ESMA przekazuje tę opinię właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI.
11. W przypadku gdy właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI nie zgadzają się z wydaną przez ESMA opinią, o której mowa w ust. 10, informują o tym ESMA za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12, i zwracają się do ESMA o rozwiązanie tej kwestii zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI niezwłocznie otrzymują od platformy danych powiadomienie informujące o tym, że macierzyste państwo członkowskie ZAFI zamierza zwrócić się do ESMA o rozwiązanie problemu zgodnie z akapitem pierwszym.

12. Państwa członkowskie dopilnowują, by na ich terytorium istniała przewidziana w prawie możliwość dostarczania dokumentów prawnych, których przyjmujące państwo członkowskie ZAFI potrzebuje, by podjąć działania w odniesieniu do ZAFI lub AFI wprowadzanych do obrotu na jego terytorium, zgodnie z ust. 3.

Artykuł 14c

Uprawnienia ESMA do zajmowania się kwestiami transgranicznymi

1. ESMA na bieżąco identyfikuje rozbieżne, powielające się, zbędne i niewystarczające działania nadzorcze ze strony właściwych organów państwa macierzystego lub przyjmującego, utrudniające skuteczne wykonywanie praw paszportowych przez UCITS i AFI wprowadzane do obrotu transgranicznego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
2. Do celów ust. 1 ESMA współpracuje z zainteresowanymi właściwymi organami oraz, w stosownych przypadkach, gromadzi dodatkowe informacje w celu zidentyfikowania istniejących lub potencjalnych problemów transgranicznych.

Jeżeli zgodnie z akapitem pierwszym ESMA zidentyfikuje istniejące lub potencjalne problemy transgraniczne, zaproponuje odpowiednim właściwym organom działania naprawcze w celu ich usunięcia.

3. Jeżeli pomimo działań naprawczych, o których mowa w ust. 2, lub ze względu na to, że odpowiednie właściwe organy nie wdrożyły tych działań naprawczych, problemy wskazane zgodnie z ust. 2 utrzymują się, ESMA wykonuje bez zbędnej zwłoki co najmniej jedno z uprawnień powierzonych mu na mocy art. 17, 17aaa, 19 lub 19a rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w następujących przypadkach:
  - a) właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego UCITS lub przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI, zarządzający EuVECA lub zarządzający EuSEF uniemożliwiają lub zamierzają uniemożliwić wprowadzanie UCITS lub AFI do obrotu na ich terytorium zgodnie z art. 14a ust. 2 i art. 14b ust. 2 niniejszego rozporządzenia, art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 345/2013 i art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 346/2013 lub nakładają wymogi na takie wprowadzanie do obrotu, które nie są zgodne z rozporządzeniem (UE) 2019/1156;
  - b) UCITS lub AFI są lub mają być wprowadzane do obrotu transgranicznego, a jednocześnie nie są zgodne z prawem Unii.

Obowiązek wykonywania co najmniej jednego z uprawnień, o których mowa w akapicie pierwszym, pozostaje bez uszczerbku dla możliwości wykonywania przez ESMA któregokolwiek z uprawnień powierzonych mu na mocy rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 poza procedurą określoną w niniejszym artykule.

4. Niezależnie od działań, o których mowa w ust. 3, ESMA może zawiesić wprowadzanie UCITS do obrotu na terytorium innego państwa członkowskiego lub ZAFI, zarządzającego EuVECA lub zarządzającego EuSEF w odniesieniu do wprowadzania AFI do obrotu w innym państwie członkowskim, jeżeli spełniony jest jeden z następujących warunków:

- a) zainteresowane właściwe organy lub zainteresowane strony nie wdrożyły decyzji, opinii, zalecenia lub działania przyjętych lub wymaganych przez ESMA zgodnie z ust. 3 lub opinii wydanej przez Komisję zgodnie z art. 17 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010;
  - b) ESMA stwierdził, że UCITS lub AFI wprowadzane do obrotu transgranicznego nie spełniają już wymogów niniejszego rozporządzenia, dyrektyw 2009/65/WE i 2011/61/UE lub rozporządzeń (UE) nr 345/2013 i (UE) nr 346/2013.
5. Przed zawieszeniem wprowadzania do obrotu, o którym mowa w ust. 4, ESMA przesyła projekt swoich ustaleń zainteresowanym UCITS, ZAFI, zarządzającemu EuVECA lub zarządzającemu EuSEF oraz właściwym organom ich macierzystych państw członkowskich. Zainteresowane właściwe organy mogą przedłożyć ESMA uzasadnione oświadczenie w terminie 30 dni kalendarzowych od otrzymania projektu ustaleń.
  6. ESMA niezwłocznie powiadamia UCITS, ZAFI, zarządzającego EuVECA lub zarządzającego EuSEF, a także właściwe organy przyjmujących państw członkowskich o zawieszeniu możliwości wprowadzania do obrotu jednostek uczestnictwa lub udziałów w UCITS lub AFI w wymiarze transgranicznym. Zawieszenie może rozpocząć się w dniu powiadomienia UCITS, ZAFI, zarządzającego EuVECA lub zarządzającego EuSEF i rozpoczyna się nie później niż 30 dni kalendarzowych po tym powiadomieniu.
  7. ESMA publikuje sprawozdanie ze swojej działalności zgodnie z ust. 1–4 co najmniej raz w roku.

Artykuł 14d

Rozstrzygnięcie sporów

W przypadku gdy właściwe organy nie zgadzają się z oceną, działaniem lub zaniechaniem jednego właściwego organu w obszarach, w których niniejsze rozporządzenie wymaga współpracy lub koordynacji między właściwymi organami z więcej niż jednego państwa członkowskiego, co najmniej jeden właściwy organ może skierować sprawę do ESMA, który działa zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- 16) dodaje się art. 17a–17i w brzmieniu:

„Artykuł 17a

Warunki wprowadzania UCITS do obrotu w Unii

1. UCITS mogą wprowadzać do obrotu swoje jednostki uczestnictwa w Unii poza swoim macierzystym państwem członkowskim po uzyskaniu zezwolenia od właściwego organu swojego macierzystego państwa członkowskiego zgodnie z procedurą określoną w art. 17c.

2. Do celów ust. 1 na UCITS nie nakłada się żadnych dodatkowych wymogów ani procedur administracyjnych w odniesieniu do dziedzin regulowanych niniejszym rozporządzeniem i dyrektywą 2009/65/WE.
3. Do celów niniejszego artykułu oraz art. 17b, 17c i 17d UCITS obejmuje jego subfundusze.
4. Do celów prowadzonej przez siebie działalności w przyjmującym państwie członkowskim UCITS może używać tego samego odniesienia do swojej formy prawnej (jak np. spółka inwestycyjna lub wspólny fundusz) w swojej nazwie w państwie członkowskim goszczącym UCITS, jakiej używa w swoim macierzystym państwie członkowskim.

Artykuł 17b

Rozwiązania w państwie członkowskim goszczącym UCITS

1. UCITS udostępnia w każdym państwie członkowskim, w którym zamierza wprowadzać do obrotu swoje jednostki uczestnictwa, rozwiązania umożliwiające wykonywanie następujących zadań:
  - a) przetwarzanie zleceń subskrypcji, odkupu i umorzenia oraz dokonywanie innych płatności na rzecz posiadaczy jednostek uczestnictwa dotyczących jednostek uczestnictwa w UCITS zgodnie z warunkami określonymi w dokumentach wymaganych na mocy rozdziału IX dyrektywy 2009/65/WE;
  - b) udostępnianie inwestorom informacji o tym, w jaki sposób mogą być składane zlecenia, o których mowa w lit. a), oraz o tym, w jaki sposób dokonywane są płatności z tytułu odkupu i umorzenia;
  - c) ułatwienie postępowania z informacjami dotyczącymi wykonywania przez inwestorów praw, które przysługują im z tytułu inwestycji w UCITS, w państwie członkowskim, w którym UCITS jest wprowadzany do obrotu, a także dostępu do procedur i ustaleń, o których mowa w art. 15 dyrektywy 2009/65/WE;
  - d) udostępnianie inwestorom informacji i dokumentów wymaganych na mocy rozdziału IX dyrektywy 2009/65/WE, na warunkach określonych w art. 12a, do celów wglądu oraz uzyskania ich kopii;
  - e) udostępnianie inwestorom informacji dotyczących zadań, do których realizacji służą te rozwiązania, na trwałym nośniku; oraz
  - f) pełnienie funkcji punktu kontaktowego do komunikacji z właściwymi organami.
2. Przyjmujące państwa członkowskie nie wymagają od UCITS fizycznej obecności na ich terytorium ani wyznaczenia osoby trzeciej w tym goszczącym państwie członkowskim do celów ust. 1 ani do jakichkolwiek innych celów związanych z działalnością UCITS w tym goszczącym państwie członkowskim.
3. UCITS zapewnia, aby rozwiązania służące wykonywaniu zadań, o których mowa w ust. 1, w tym drogą elektroniczną, były udostępnione:

- a) w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego goszczącego UCITS, w języku zatwierdzonym przez właściwe organy tego państwa członkowskiego lub w języku zwyczajowo używanym w sferze finansów międzynarodowych;
- b) przez UCITS we własnym zakresie lub przez osobę trzecią podlegającą przepisom i nadzorowi dotyczącym zadań, które mają być wykonywane, lub łącznie przez spółkę zarządzającą i osobę trzecią.

Na użytek akapitu pierwszego lit. b) w przypadku zadań wykonywanych przez osoby trzecią wyznaczenie tej osoby trzeciej poświadczą pisemna umowa wyszczególniająca, których zadań określonych w ust. 1 nie wykonuje UCITS, oraz zawierająca klauzulę, zgodnie z którą osoba trzecia ma otrzymać wszystkie odpowiednie informacje i dokumenty od UCITS.

Na odpowiedzialność UCITS nie ma wpływu fakt, że zadania, o których mowa w ust. 1, są wykonywane przez osobę trzecią zgodnie z akapitem drugim niniejszego ustępu.

Artykuł 17c

Paszportowanie na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności przez UCITS

1. W przypadku gdy UCITS proponuje wprowadzenie do obrotu swoich jednostek uczestnictwa w państwie członkowskim innym niż jego macierzyste państwo członkowskie, w momencie udzielania zezwolenia na prowadzenie działalności przez UCITS zgodnie z art. 5 dyrektywy 2009/65/WE wskazuje ono te państwa członkowskie we wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności składanym do właściwych organów swojego macierzystego państwa członkowskiego.

Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności zawiera informacje na temat ustaleń dotyczących wprowadzania do obrotu jednostek uczestnictwa w UCITS w przyjmujących państwach członkowskich, w tym, w stosownych przypadkach, dotyczących kategorii jednostek, oraz wskazanie, że UCITS jest wprowadzane do obrotu przez spółkę zarządzającą, która zarządza UCITS.

Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności zawiera również informacje na temat rozwiązań służących do wykonywania zadań, o których mowa w art. 17b.

2. Do celów ust. 1 UCITS załącza do swojego wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności następujące informacje:
  - a) regulamin funduszu lub dokumenty założycielskie;
  - b) prospekt emisyjny oraz, w stosownych przypadkach, ostatnie sprawozdanie roczne;
  - c) dokument zawierający kluczowe informacje, o którym mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1286/2014, przetłumaczony zgodnie z tym rozporządzeniem; oraz
  - d) informacje reklamowe, o których mowa w art. 4, o ile są dostępne, wraz z zaświadczeniem wydanym przez UCITS, że spełnia ono wymogi tego artykułu.

Informacje, o których mowa w lit. a) i b), oraz zaświadczenie, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. d), przekazuje się co najmniej w języku zwyczajowo używanym w sferze finansów międzynarodowych.

3. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS weryfikują, czy informacje i dokumenty przedłożone przez UCITS zgodnie z ust. 1 i 2 są kompletne.
4. Po uzyskaniu zezwolenia właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS przygotowują upoważnienie zawierające załącznik, w którym znajduje się wykaz przyjmujących państw członkowskich, w których UCITS zamierza wprowadzać do obrotu swoje jednostki uczestnictwa, wraz z oświadczeniem, że UCITS spełnia warunki nałożone niniejszym rozporządzeniem i dyrektywą 2009/65/WE.
5. Po uzyskaniu zezwolenia właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS powiadamiają o tym ESMA, przekazując mu dokumenty, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12. .

Właściwe organy państw członkowskich goszczących UCITS niezwłocznie otrzymują od platformy danych powiadomienie informujące o tym, że nowe UCITS ma zostać wprowadzone do obrotu na ich terytorium, oraz uzyskują natychmiastowy i bezpośredni dostęp do dokumentów przekazanych zgodnie z akapitem pierwszym.

Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS niezwłocznie powiadamiają UCITS o przekazaniu dokumentów, o których mowa w akapicie pierwszym. Od dnia tego przekazania UCITS może uzyskać dostęp do rynków państw członkowskich goszczących UCITS.

6. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS zapewniają, aby upoważnienie, o którym mowa w ust. 4, było wydawane co najmniej w języku zwyczajowo używanym w sferze finansów międzynarodowych.
7. W przypadku gdy UCITS uzyskało już zezwolenie i zamierza wprowadzać do obrotu swoje jednostki uczestnictwa lub udziały w nowym państwie członkowskim, powiadamia właściwe organy swojego macierzystego państwa członkowskiego o nowych goszczących państwach członkowskich, w których zamierza wprowadzać do obrotu swoje jednostki uczestnictwa lub udziały, oraz zawiera informacje na temat ustaleń dotyczących wprowadzania do obrotu i, w miarę dostępności, informacji reklamowych, o których mowa w art. 4, wraz z zaświadczeniem UCITS, że spełnia ono wymogi tego artykułu.

Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS aktualizują załącznik do upoważnienia, wymieniając nowe goszczące państwa członkowskie, w których UCITS zamierza wprowadzać do obrotu swoje jednostki uczestnictwa, i powiadamiają o tym ESMA, przekazując zaktualizowane upoważnienie oraz, w stosownych przypadkach, zaktualizowane informacje i dokumenty za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12.

Właściwe organy nowych państw członkowskich goszczących UCITS niezwłocznie otrzymują od platformy danych powiadomienie informujące o tym, że nowe UCITS ma zostać wprowadzone do obrotu na ich terytorium, oraz uzyskują natychmiastowy i bezpośredni dostęp do dokumentów przekazanych zgodnie z akapitami pierwszym i drugim niniejszego ustępu.

Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS niezwłocznie powiadamiają UCITS o przekazaniu dokumentów, o których mowa w akapicie

drugim. Od dnia tego przekazania UCITS może uzyskać dostęp do rynków nowych państw członkowskich goszczących UCITS.

8. Do celów procedury określonej w niniejszym artykule właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego, w którym UCITS zamierza wprowadzać do obrotu swoje jednostki uczestnictwa, nie mogą żądać ani wymagać żadnych dodatkowych dokumentów, certyfikatów ani informacji innych niż te, o których mowa w ust. 1, 2 i 4 niniejszego artykułu.
9. W przypadku istotnej zmiany informacji i dokumentów przedłożonych właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego UCITS zgodnie z ust. 1 i 2 UCITS powiadamia o tym właściwe organy swojego macierzystego państwa członkowskiego na piśmie co najmniej 15 dni roboczych przed wprowadzeniem tej zmiany.
10. Jeżeli wskutek zmiany, o której mowa w ust. 9, UCITS nie spełniałoby już wymogów niniejszego rozporządzenia lub dyrektywy 2009/65/WE, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS informują UCITS w terminie 10 dni roboczych od otrzymania informacji, że nie może ono wprowadzić tej zmiany. W takim przypadku właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS powiadamiają o tym ESMA za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12.

Właściwe organy państw członkowskich goszczących UCITS niezwłocznie otrzymują od platformy danych powiadomienie zawierające informacje, o których mowa w akapicie pierwszym.

11. Jeżeli istotna zmiana, o której mowa w ust. 9, zostaje wprowadzona po przekazaniu informacji zgodnie z ust. 10 i jeżeli wskutek tej zmiany UCITS nie spełnia już wymogów niniejszego rozporządzenia lub dyrektywy 2009/65/WE, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS wprowadzają wszelkie odpowiednie środki zgodnie z art. 98 dyrektywy 2009/65/WE, w tym w razie potrzeby wyraźnie zakazują wprowadzania UCITS do obrotu. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS niezwłocznie powiadamiają ESMA o takich środkach za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12.

Właściwe organy państw członkowskich goszczących UCITS niezwłocznie otrzymują od platformy danych powiadomienie informujące o środkach, o których mowa w akapicie pierwszym.

12. Jeżeli pomimo środków wprowadzonych przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS lub ze względu na to, że środki te okażą się niewystarczające, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mają jasne i weryfikowalne podstawy, by uznać, że w następstwie zmian, o których mowa w ust. 9, UCITS nadal narusza wymogi niniejszego rozporządzenia lub dyrektywy 2009/65/WE w sposób, który wyraźnie szkodzi interesom inwestorów przyjmującego państwa członkowskiego, właściwe organy państwa członkowskiego przyjmującego UCITS mogą skierować sprawę do ESMA, który może działać zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 17d

Ustalenia dotyczące wycofania powiadomienia o wprowadzaniu UCITS do obrotu

1. W przypadku gdy UCITS zamierza zaprzestać wprowadzania do obrotu swoich jednostek uczestnictwa – w tym, w stosownych przypadkach, w odniesieniu do

kategorii jednostek – w państwie członkowskim, w odniesieniu do którego dokonał powiadomienia zgodnie z art. 17c, przedkłada właściwym organom swojego macierzystego państwa członkowskiego zawiadomienie o wycofaniu powiadomienia, które zawiera informację o zamiarze wycofania się z uzgodnień dotyczących wprowadzania takich jednostek uczestnictwa do obrotu w tym państwie członkowskim. Informacje o takim zamiarze podaje się do wiadomości publicznej za pomocą środków elektronicznych, które są zwyczajowo stosowane przy wprowadzaniu UCITS do obrotu i odpowiednie dla typowego inwestora w UCITS.

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, przekazuje się co najmniej w języku zwyczajowo używanym w sferze finansów międzynarodowych.

2. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS weryfikują, czy zawiadomienia o wycofaniu powiadomienia przedłożone przez UCITS zgodnie z ust. 1 jest kompletne.

Nie później niż pięć dni roboczych od otrzymania kompletnego zawiadomienia o wycofaniu powiadomienia właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego UCITS przekazują to zawiadomienie ESMA za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12, i niezwłocznie powiadamiają UCITS o jego przekazaniu.

Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego wskazane w zawiadomieniu o wycofaniu powiadomienia niezwłocznie otrzymują od platformy danych powiadomienie informujące o zamiarze wycofania się przez UCITS z ustaleń dotyczących wprowadzania do obrotu w tym państwie członkowskim zgodnie z ust. 1.

Z dniem przekazania, o którym mowa w akapicie drugim, UCITS zaprzestaje nowego lub dalszego, bezpośredniego lub pośredniego oferowania lub plasowania swoich jednostek uczestnictwa w państwie członkowskim, w odniesieniu do którego złożyło zawiadomienie o wycofaniu powiadomienia zgodnie z ust. 1.

Artykuł 17e

Czynności poprzedzające wprowadzanie do obrotu w Unii prowadzone przez ZAFI z UE

1. ZAFI z UE może prowadzić czynności poprzedzające wprowadzanie do obrotu w Unii.
2. ZAFI z UE zapewniają, by inwestorzy nie nabywali jednostek uczestnictwa ani udziałów w AFI w ramach czynności poprzedzających wprowadzanie do obrotu oraz by inwestorzy, z którymi nawiązano kontakt w ramach czynności poprzedzających wprowadzanie do obrotu, nabywali jednostki uczestnictwa lub udziały w tym AFI poprzez wprowadzanie do obrotu dozwolonego na podstawie art. 17f lub 17g.
3. Osoba trzecia angażuje się w czynności poprzedzające wprowadzanie do obrotu w imieniu uprawnionego ZAFI z UE tylko wówczas, gdy posiada zezwolenie na prowadzenie działalności jako przedsiębiorstwo inwestycyjne zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE³⁸, jako instytucja kredytowa zgodnie

---

³⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE³⁹, jako spółka zarządzająca UCITS zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE, jako ZAFI zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE, lub występuje w charakterze agenta zgodnie z dyrektywą 2014/65/UE. Taka osoba trzecia podlega wszystkim warunkom określonym w niniejszym artykule.

4. Państwa członkowskie nie nakładają żadnych dodatkowych wymogów dotyczących czynności poprzedzających wprowadzanie UCITS i AFI do obrotu na ich terytorium poza wymogami określonymi w niniejszym artykule.

Artykuł 17f

Paszportowanie na podstawie zezwolenia dla ZAFI z UE wprowadzającego do obrotu jednostki uczestnictwa lub udziały w AFI z UE w swoim macierzystym państwie członkowskim

1. Jeżeli w chwili wydawania zezwolenia ZAFI z UE zgodnie z art. 7 dyrektywy 2011/61/UE przedmiotowy ZAFI proponuje wprowadzanie do obrotu wśród inwestorów profesjonalnych w swoim macierzystym państwie członkowskim jednostek uczestnictwa lub udziałów w AFI z UE, którym zamierza zarządzać, wskazuje to we wniosku o udzieleniu zezwolenia składanym do właściwych organów swojego macierzystego państwa członkowskiego.

Gdy AFI z UE jest AFI powiązaniem, prawo do wprowadzania do obrotu, o którym mowa w akapicie pierwszym, podlega warunkowi, zgodnie z którym AFI podstawowy jest również AFI z UE zarządzanym przez uprawnionego ZAFI z UE.

2. Do celów ust. 1 ZAFI dołącza do swojego wniosku o udzielenie zezwolenia następujące informacje:
  - a) program działalności identyfikujący AFI z UE, który ZAFI zamierza wprowadzać do obrotu w swoim macierzystym państwie członkowskim, oraz informacje na temat siedziby AFI z UE;
  - b) regulamin AFI z UE lub jego dokumenty założycielskie;
  - c) tożsamość depozytariusza AFI z UE;
  - d) informacje na temat siedziby AFI podstawowego, jeżeli AFI z UE jest AFI powiązaniem;
  - e) wszelkie dodatkowe informacje, o których mowa w art. 23 ust. 1 dyrektywy 2011/61/UE, w odniesieniu do każdego AFI z UE, który ZAFI zamierza wprowadzać do obrotu;
  - f) w stosownych przypadkach, w odniesieniu do każdego AFI z UE, który ZAFI zamierza wprowadzać do obrotu – jego prospekt emisyjny i dokumenty ofertowe;

---

³⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

- g) w stosownych przypadkach – informacje na temat ustaleń dokonanych w celu zapobiegania wprowadzaniu do obrotu jednostek uczestnictwa lub udziałów w AFI z UE wśród inwestorów detalicznych, m.in. w przypadku gdy ZAFI korzysta z usług niezależnych podmiotów, aby świadczyć usługi inwestycyjne na rzecz AFI z UE; oraz
- h) w odniesieniu do każdego AFI z UE, który ZAFI zamierza wprowadzać do obrotu – informacje reklamowe, o których mowa w art. 4, o ile są dostępne, wraz z zaświadczeniem wydanym przez ZAFI, że spełnia ono wymogi tego artykułu.

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, przekazuje się co najmniej w języku zwyczajowo używanym w sferze finansów międzynarodowych.

3. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI weryfikują, czy informacje i dokumenty przedłożone przez ZAFI zgodnie z ust. 2 są kompletne.
4. Od dnia udzielenia zezwolenia ZAFI i o ile spełniono warunek określony w ust. 3, ZAFI może rozpocząć wprowadzanie do obrotu AFI z UE wskazanego we wniosku o udzielenie zezwolenia w macierzystym państwie członkowskim.
5. W przypadku gdy AFI z UE wskazany we wniosku o udzielenie zezwolenia ma siedzibę w państwie członkowskim innym niż macierzyste państwo członkowskie ZAFI, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI, oprócz wymogów, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, przygotowują upoważnienie zawierające załącznik, w którym znajduje się wykaz AFI z UE, które ZAFI zamierza wprowadzać do obrotu w swoim macierzystym państwie członkowskim, a także państw członkowskich tych AFI z UE, wraz z oświadczeniem, że ZAFI spełnia warunki niniejszego rozporządzenia i dyrektywy 2011/65/WE.

Po uzyskaniu zezwolenia właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI powiadamiają o tym ESMA, przekazując mu informacje, o których mowa w ust. 2 i w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12.

Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego AFI z UE niezwłocznie otrzymują od platformy danych powiadomienie informujące o tym, że ZAFI zamierza wprowadzić AFI z UE do obrotu w macierzystym państwie członkowskim ZAFI, oraz uzyskują natychmiastowy i bezpośredni dostęp do dokumentów przekazanych zgodnie z akapitem drugim.

6. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI zapewniają, aby upoważnienie, o którym mowa w ust. 5 akapit pierwszy, było wydawane co najmniej w języku zwyczajowo używanym w sferze finansów międzynarodowych.
7. Jeżeli ZAFI proponuje wprowadzanie do obrotu wśród inwestorów profesjonalnych w swoim macierzystym państwie członkowskim jednostek uczestnictwa lub udziałów w AFI z UE, którym zamierza zarządzać, zgodnie z niniejszym artykułem, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI i macierzystego państwa członkowskiego AFI z UE nie mogą żądać ani wymagać żadnych dodatkowych dokumentów, certyfikatów ani informacji innych niż te, o których mowa w ust. 2 i 5.
8. W przypadku gdy ZAFI uzyskał już zezwolenie i zamierza wprowadzać do obrotu wśród inwestorów profesjonalnych w swoim macierzystym państwie członkowskim jednostki uczestnictwa lub udziały w nowych AFI z UE inne niż te, o których mowa

we wniosku o udzielenie zezwolenia, ZAFI powiadamia właściwe organy swojego macierzystego państwa członkowskiego o nowych AFI z UE, które zamierza wprowadzać do obrotu, zgodnie z procedurą określoną w niniejszym artykule, oraz przekazuje informacje i dokumenty, o których mowa w ust. 2.

Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI weryfikują, czy informacje i dokumenty przedłożone przez ZAFI zgodnie z akapitem pierwszym są kompletne.

ZAFI może wprowadzać do obrotu nowe AFI z UE w swoim macierzystym państwie członkowskim od dnia powiadomienia, o którym mowa w akapicie pierwszym, pod warunkiem że spełniony jest warunek, o którym mowa w akapicie drugim.

Do celów akapitu pierwszego ZAFI nie jest zobowiązany do przedkładania właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego informacji lub dokumentów, które dostarczył już w celu uzyskania zezwolenia i które nie zostały od tego czasu w istotny sposób zmienione.

9. W przypadku gdy ZAFI zamierza wprowadzać do obrotu w swoim macierzystym państwie członkowskim nowe AFI z UE, które mają siedzibę w państwach członkowskich innych niż macierzyste państwo członkowskie ZAFI, oprócz procedury, o której mowa w ust. 8, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI aktualizują załącznik do upoważnienia, o którym mowa w ust. 5, wymieniając nowe AFI z UE, które ZAFI wprowadza do obrotu w swoim macierzystym państwie członkowskim, a także państwa członkowskie tych nowych AFI z UE, oraz powiadamiają o tym ESMA, przekazując zaktualizowane upoważnienie za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12.

Właściwe organy państw członkowskich nowych AFI z UE niezwłocznie otrzymują od platformy danych powiadomienie informujące o tym, że ZAFI zamierza wprowadzić te AFI z UE do obrotu w swoim macierzystym państwie członkowskim, oraz uzyskują natychmiastowy i bezpośredni dostęp do dokumentów przekazanych zgodnie z akapitem pierwszym.

Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI niezwłocznie powiadamiają ZAFI o przekazaniu dokumentów, o których mowa w akapicie pierwszym. Od daty tego przekazania ZAFI może wprowadzać do obrotu nowe AFI z UE w swoim macierzystym państwie członkowskim.

10. W przypadku istotnej zmiany informacji i dokumentów przedłożonych właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego ZAFI zgodnie z niniejszym artykułem ZAFI powiadamia o tym właściwe organy swojego macierzystego państwa członkowskiego na piśmie co najmniej 15 dni roboczych przed wprowadzeniem tej zmiany.
11. Jeżeli wskutek zmiany, o której mowa w akapicie pierwszym, ZAFI nie spełniałby już wymogów niniejszego rozporządzenia lub dyrektywy 2011/61/UE, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI informują ZAFI w terminie 10 dni roboczych od otrzymania informacji, że nie może ono wprowadzić tej zmiany.

Jeżeli ZAFI wprowadza do obrotu w swoim macierzystym państwie członkowskim AFI z UE mający siedzibę w państwie członkowskim innym niż macierzyste państwo członkowskie ZAFI, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI powiadamiają o tym ESMA za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12.

Właściwe organy macierzystych państw członkowskich AFI z UE niezwłocznie otrzymują od platformy danych powiadomienie zawierające informacje, o których mowa w akapicie pierwszym.

12. Jeżeli zmiana, o której mowa w ust. 10, zostaje wprowadzona po przekazaniu informacji zgodnie z ust. 11 i jeżeli wskutek tej zmiany ZAFI lub zarządzanie AFI z UE przez ZAFI nie spełnia już wymogów niniejszego rozporządzenia lub dyrektywy 2011/61/UE, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI wprowadzają wszelkie odpowiednie środki zgodnie z art. 46 dyrektywy 2011/61/UE, w tym w razie potrzeby wyraźnie zakazują wprowadzania AFI z UE do obrotu.

Jeżeli ZAFI wprowadza do obrotu w swoim macierzystym państwie członkowskim AFI z UE mający siedzibę w państwie członkowskim innym niż macierzyste państwo członkowskie ZAFI, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI niezwłocznie powiadamiają o tych środkach ESMA za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12.

Właściwe organy macierzystych państw członkowskich AFI z UE niezwłocznie otrzymują od platformy danych powiadomienie zawierające informacje o środkach, o których mowa w akapicie pierwszym.

13. W przypadku gdy ZAFI wprowadza do obrotu w swoim macierzystym państwie członkowskim AFI z UE mający siedzibę w państwie członkowskim innym niż macierzyste państwo członkowskie ZAFI, a właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego AFI z UE mają jasne i weryfikowalne podstawy, by wyrazić sprzeciw wobec środków wprowadzonych przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI zgodnie z ust. 12 lub wobec niewprowadzenia tych środków, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego AFI z UE mogą skierować sprawę do ESMA, który może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 17g

Paszportowanie na podstawie zezwolenia dla ZAFI z UE wprowadzającego do obrotu jednostki uczestnictwa lub udziały w AFI z UE w państwie członkowskim innym niż macierzyste państwo członkowskie ZAFI

1. Na etapie ubiegania się o zezwolenie dla ZAFI z UE zgodnie z art. 7 dyrektywy 2011/61/UE, jeżeli ZAFI z UE proponuje wprowadzanie do obrotu wśród inwestorów profesjonalnych w innym państwie członkowskim niż jego macierzyste państwo członkowskie jednostek uczestnictwa lub udziałów w AFI z UE, którym zamierza zarządzać, przedmiotowe ZAFI z UE wskazuje to we wniosku o udzielenie zezwolenia składanym do właściwych organów swojego macierzystego państwa członkowskiego.

W przypadku gdy AFI z UE jest AFI powiązany, prawo do wprowadzania do obrotu, o którym mowa w akapicie pierwszym, podlega warunkowi, zgodnie z którym AFI podstawowy jest również AFI z UE i jest zarządzany przez uprawnionego ZAFI z UE.

2. Do celów ust. 1 w stosownych przypadkach ZAFI dołącza do swojego wniosku o udzielenie zezwolenia następujące informacje:

- a) program działalności identyfikujący AFI z UE, który ZAFI zamierza wprowadzać do obrotu, oraz informacje na temat siedziby AFI z UE;
- b) regulamin AFI z UE lub jego dokumenty założycielskie;
- c) tożsamość depozytariusza AFI z UE;
- d) informacje na temat siedziby AFI podstawowego, jeżeli AFI jest AFI powiązany;
- e) wszelkie dodatkowe informacje, o których mowa w art. 23 ust. 1 dyrektywy 2011/61/UE, w odniesieniu do każdego AFI z UE, który ZAFI zamierza wprowadzać do obrotu;
- f) w stosownych przypadkach, w odniesieniu do każdego AFI z UE, który ZAFI zamierza wprowadzać do obrotu – jego prospekt emisyjny i dokumenty ofertowe;
- g) nazwa państwa członkowskiego, w którym ZAFI zamierza wprowadzać do obrotu jednostki uczestnictwa lub udziały w AFI z UE wśród inwestorów profesjonalnych;
- h) informacje na temat ustaleń dotyczących wprowadzania do obrotu AFI z UE oraz – w stosownych przypadkach – informacje na temat ustaleń dokonanych w celu zapobiegania wprowadzaniu do obrotu jednostek uczestnictwa lub udziałów w AFI z UE wśród inwestorów detalicznych, m.in. w przypadku gdy ZAFI korzysta z usług niezależnych podmiotów, aby świadczyć usługi inwestycyjne na rzecz AFI z UE;
- i) niezbędne szczegółowe dane, w tym adres do fakturowania lub komunikowania należnych opłat urzędowych lub prowizji nakładanych przez właściwe organy w przyjmującym państwie członkowskim; oraz
- j) w odniesieniu do każdego AFI z UE, który ZAFI zamierza wprowadzać do obrotu – informacje reklamowe, o których mowa w art. 4, o ile są dostępne, wraz z zaświadczeniem wydanym przez ZAFI, że spełnia ono wymogi tego artykułu.

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, przekazuje się co najmniej w języku zwyczajowo używanym w sferze finansów międzynarodowych.

3. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI weryfikują, czy informacje i dokumenty przedłożone przez ZAFI zgodnie z ust. 2 są kompletne.
4. Po uzyskaniu zezwolenia właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI przygotowują upoważnienie zawierające załącznik, w którym znajduje się wykaz AFI z UE, które ZAFI zamierza wprowadzać do obrotu, a także przyjmujących państw członkowskich, w których AFI z UE mają być wprowadzane do obrotu, wraz z oświadczeniem, że ZAFI spełnia warunki nałożone niniejszym rozporządzeniem i dyrektywą 2011/61/UE.
5. Po uzyskaniu zezwolenia właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI powiadamiają o tym ESMA, przekazując mu dokumenty, o której mowa w ust. 2 i 4, za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12.

Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI niezwłocznie otrzymują od platformy danych powiadomienie informujące o tym, że ZAFI zamierza wprowadzić te AFI z UE do obrotu na swoim terytorium, oraz uzyskują

natychmiastowy i bezpośredni dostęp do dokumentów przekazanych zgodnie z akapitem pierwszym.

Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI niezwłocznie powiadamiają ZAFI o przekazaniu dokumentów, o których mowa w akapicie pierwszym. Od daty tego przekazania ZAFI może uzyskać dostęp do rynków nowych przyjmujących państw członkowskich.

6. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI zapewniają, aby upoważnienie, o którym mowa w ust. 4, było wydawane co najmniej w języku zwyczajowo używanym w sferze finansów międzynarodowych.
7. Do celów procedury określonej w niniejszym artykule właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego i przyjmującego państwa członkowskiego nie mogą żądać ani wymagać żadnych dodatkowych dokumentów, certyfikatów ani informacji innych niż te, o których mowa w ust. 2 i 4 niniejszego artykułu.

Przyjmujące państwa członkowskie nie wymagają od ZAFI fizycznej obecności na ich terytorium ani wyznaczenia osoby trzeciej w tym przyjmującym państwie członkowskim do celów wprowadzania AFI z UE do obrotu w tym przyjmującym państwie członkowskim ani do jakichkolwiek innych celów związanych z działalnością ZAFI w tym przyjmującym państwie członkowskim.

8. W przypadku gdy ZAFI uzyskał już zezwolenie i zamierza wprowadzać do obrotu wśród inwestorów profesjonalnych w nowym przyjmującym państwie członkowskim, którego nie uwzględniono we wniosku o udzielenie zezwolenia, jednostki uczestnictwa lub udziały w AFI z UE lub zamierza wprowadzać do obrotu w przyjmującym państwie członkowskim, które już uwzględniono we wniosku o udzielenie zezwolenia, nowe AFI z UE, których nie uwzględniono we wniosku o udzielenie zezwolenia, powiadamia właściwe organy swojego macierzystego państwa członkowskiego o nowych przyjmujących państwach członkowskich, w których zamierza dokonywać wprowadzania do obrotu, lub o nowych AFI z UE, które zamierza wprowadzać do obrotu, zgodnie z procedurą określoną w niniejszym artykule, oraz przekazuje informacje i dokumenty, o których mowa w ust. 2.

Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI weryfikują, czy informacje i dokumenty przedłożone przez ZAFI zgodnie z akapitem pierwszym są kompletne.

Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI aktualizują załącznik do upoważnienia, o którym mowa w ust. 4, zawierający wykaz nowych AFI z UE, które ZAFI zamierza wprowadzać do obrotu, lub nowych przyjmujących państw członkowskich, w których ZAFI zamierza dokonać wprowadzenia do obrotu, oraz powiadamiają o tym ESMA, przekazując zaktualizowane upoważnienie oraz informacje i dokumenty, o których mowa w ust. 2, za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12.

Właściwe organy przyjmujących państw członkowskich niezwłocznie otrzymują od platformy danych powiadomienie informujące o tym, że ZAFI zamierza wprowadzić AFI z UE do obrotu na swoim terytorium, oraz uzyskują natychmiastowy i bezpośredni dostęp do dokumentów przekazanych zgodnie z akapitem trzecim.

Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI niezwłocznie powiadamiają ZAFI o przekazaniu dokumentów, o których mowa w akapicie trzecim. Od daty tego przekazania ZAFI może wprowadzać do obrotu nowe AFI z

UE w przyjmujących państwach członkowskich lub AFI z UE w nowych przyjmujących państwach członkowskich.

Do celów akapitu pierwszego ZAFI nie jest zobowiązany do przedkładania właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego informacji lub dokumentów, które dostarczył już w celu uzyskania zezwolenia i które nie zostały od tego czasu w istotny sposób zmienione.

9. W przypadku istotnej zmiany informacji i dokumentów przedłożonych właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego ZAFI zgodnie z art. 2 ZAFI powiadamia o tym właściwe organy swojego macierzystego państwa członkowskiego na piśmie co najmniej 15 dni roboczych przed wprowadzeniem tej zmiany.
10. Jeżeli wskutek zmiany, o której mowa w ust. 9, ZAFI nie spełniałby już wymogów niniejszego rozporządzenia lub dyrektywy 2011/61/UE, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI informują ZAFI w terminie 10 dni roboczych od otrzymania informacji, że nie może ono wprowadzić tej zmiany. W takim przypadku właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI powiadamiają o tym ESMA za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12.

Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI niezwłocznie otrzymują od platformy danych powiadomienie zawierające informacje, o których mowa w akapicie pierwszym.

11. Jeżeli zmiana, o której mowa w ust. 9, zostaje wprowadzona po przekazaniu informacji zgodnie z ust. 10 i jeżeli wskutek tej zmiany ZAFI lub zarządzanie AFI z UE przez ZAFI nie spełnia już wymogów niniejszego rozporządzenia lub dyrektywy 2011/61/UE, właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI wprowadzają wszelkie odpowiednie środki zgodnie z art. 46 dyrektywy 2011/61/UE, w tym w razie potrzeby wyraźnie zakazują wprowadzania AFI z UE do obrotu. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI niezwłocznie powiadamiają ESMA o takich środkach za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12.

Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI niezwłocznie otrzymują od platformy danych powiadomienie informujące o środkach, o których mowa w akapicie pierwszym.

12. W przypadku gdy właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI mają jasne i weryfikowalne podstawy, by wyrazić sprzeciw wobec środków wprowadzonych przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI zgodnie z ust. 11 lub wobec niewprowadzenia tych środków, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego ZAFI mogą skierować sprawę do ESMA, który może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 17h

Ustalenia dotyczące wycofania powiadomienia o wprowadzaniu AFI do obrotu

1. Jeżeli ZAFI z UE zamierza zaprzestać wprowadzania do obrotu jednostek uczestnictwa lub udziałów w niektórych lub wszystkich AFI z UE, którymi zarządza, w państwie członkowskim, w odniesieniu do którego dokonał powiadomienia

zgodnie z art. 17g, przedkłada właściwym organom swojego macierzystego państwa członkowskiego zawiadomienie o wycofaniu powiadomienia, które zawiera informację o zamiarze wycofania się z uzgodnień dotyczących wprowadzania do obrotu jednostek uczestnictwa lub udziałów w niektórych lub wszystkich AFI z UE, którymi zarządza w tym państwie członkowskim. Informacje o takim zamiarze podaje się do wiadomości publicznej za pomocą środków elektronicznych.

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, przekazuje się co najmniej w języku zwyczajowo używanym w sferze finansów międzynarodowych.

2. Właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI weryfikują, czy zawiadomienie o wycofaniu powiadomienia przedłożone przez ZAFI zgodnie z ust. 1 jest kompletne.

Nie później niż 5 dni roboczych od otrzymania kompletnego zawiadomienia o wycofaniu powiadomienia właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego ZAFI przekazują to zawiadomienie ESMA za pośrednictwem platformy danych, o której mowa w art. 12, i niezwłocznie powiadamiają ZAFI o jego przekazaniu.

Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego wskazane w zawiadomieniu o wycofaniu powiadomienia niezwłocznie otrzymują od platformy danych powiadomienie informujące o zamiarze wycofania się przez ZAFI z ustaleń dotyczących wprowadzania do obrotu w tym państwie członkowskim zgodnie z ust. 1.

Z dniem przekazania, o którym mowa w akapicie drugim, ZAFI zaprzestaje nowego lub dalszego, bezpośredniego lub pośredniego oferowania lub plasowania swoich jednostek uczestnictwa lub udziałów w AFI z UE, którymi zarządza w państwie członkowskim, w odniesieniu do którego złożyło zawiadomienie o wycofaniu powiadomienia zgodnie z ust. 1.

Artykuł 17i

Oplaty pobierane przez ESMA

1. ESMA pobiera od ZAFI i UCITS opłaty z tytułu wydatków związanych z procedurami paszportowania i wycofania powiadomienia, o których mowa w art. 17c–17h, w tym odpowiednią część kosztów utrzymania platformy danych wykorzystywanej do tego celu, o której mowa w art. 12 ust. 1.

Opłaty, o których mowa w akapicie pierwszym, uiszcza ZAFI lub UCITS, jeżeli zamierzają wprowadzać do obrotu jednostki uczestnictwa lub udziały w AFI lub UCITS w państwie członkowskim innym niż ich macierzyste państwo członkowskie, zgodnie z procedurami określonymi w art. 17c i 17g niniejszego rozporządzenia.

2. Komisja przyjmuje, w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 18b, środki określające ustalenia dotyczące pobierania i uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1. Przedmiotowe akty delegowane określają w szczególności:
  - a) wysokość opłat wnoszonych na rzecz ESMA;
  - b) metody obliczania maksymalnej wysokości tych opłat zgodnie z wielopoziomą strukturą opłat w oparciu o liczbę przyjmujących państw członkowskich, w których ZAFI lub UCITS proponuje wprowadzanie do obrotu jednostek uczestnictwa lub udziałów w AFI lub UCITS;

- c) czynności, za które opłaty te są należne;
- d) sposób uiszczania tych opłat;
- e) częstotliwość i terminy pobierania tych opłat.”;

17) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Do dnia [data rozpoczęcia stosowania + 5 lat] r. Komisja, w oparciu o wyniki konsultacji publicznych i w świetle wymiany opinii z ESMA i właściwymi organami, przeprowadzi ocenę stosowania niniejszego rozporządzenia.”;

18) dodaje się art. 18a i 18b w brzmieniu:

„Artykuł 18a

Przepisy przejściowe

Artykuły 17f i 17g nie mają zastosowania do wprowadzania do obrotu jednostek uczestnictwa ani udziałów w AFI, które znajdują się w ofercie publicznej w ramach prospektu emisyjnego przygotowanego i opublikowanego zgodnie z dyrektywą 2003/71/WE przed dniem 22 lipca 2013 r. na czas obowiązywania tego prospektu.

Artykuł 18b

Delegowanie uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 4 i 17i, podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 4 i 17i, powierza się Komisji na okres 4 lat od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazanych uprawnień nie później niż sześć miesięcy przed końcem tego czteroletniego okresu. Przekazanie uprawnień jest automatycznie przedłużane na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada wycofają to przekazanie zgodnie z ust. 5.

2. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

3. Akt delegowany przyjęty na podstawie ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Okres ten jest przedłużany o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

4. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w ust. 1, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.”.

Artykuł 7

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2021/23

W rozporządzeniu (UE) 2021/23 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:
  - a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) »właściwy organ« oznacza organ właściwy dla CCP zgodnie z definicją w art. 2 pkt 13a rozporządzenia (UE) nr 648/2012;”;
  - b) dodaje się pkt 55 w brzmieniu:

„55) »istotny CCP« oznacza istotnego CCP zgodnie z definicją w art. 2 pkt 1a rozporządzenia (UE) nr 648/2012.”;
- 2) art. 4 ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„ESMA, w przypadku gdy jest członkiem kolegium zgodnie z lit. n), EBA i organy, o których mowa w ust. 2 lit. d), e), k) oraz l), nie mają prawa głosu w kolegiach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;
- 3) art. 5 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„ESMA ustanawia komitet ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (zwany dalej »komitetem ESMA ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji«) zgodnie z art. 41 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w celu przygotowywania decyzji powierzonych ESMA w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem decyzji, które przyjmuje się zgodnie z art. 11 niniejszego rozporządzenia lub w ramach wykonywania jego funkcji jako organu właściwego dla istotnego CCP.”;
- 4) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwe organy, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ESMA ściśle współpracują ze sobą na potrzeby niniejszego rozporządzenia. W szczególności na etapie naprawy właściwy organ i członkowie kolegium nadzorczego lub odpowiednie organy zdefiniowane w art. 2 pkt 13c rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w stosownych przypadkach, powinni współpracować i skutecznie się komunikować z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, aby umożliwić mu działanie w odpowiednim czasie.”;
- 5) dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Artykuł 6a **Istotni CCP**

Art. 9–20, 70 i 79 niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie do istotnych CCP w następujący sposób:

- a) do celów art. 9, 10, 13, 18, 19 i 70 niniejszego rozporządzenia odniesienia do kolegiów nadzorczych traktuje się jako odniesienia do odpowiednich organów zdefiniowanych w art. 2 pkt 13c rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- b) obowiązki właściwego organu w zakresie powiadamiania ESMA określone w art. 18, 19 i 79 niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania;
- c) do celów art. 10 ust. 2, 7, 9 i 10 niniejszego rozporządzenia oraz na zasadzie odstępstwa od art. 11 ESMA koordynuje działania

z odpowiednimi organami zdefiniowanymi w art. 2 pkt 13c rozporządzenia (UE) nr 648/2012 zgodnie z następującą procedurą koordynacji:

- a) odpowiednie organy zdefiniowane w art. 2 pkt 13c rozporządzenia (UE) nr 648/2012 analizują plan naprawy, a w przypadku gdy którykolwiek z organów uzna, że w planie naprawy występują istotne niedociągnięcia lub jakiegokolwiek istotne przeszkody w jego wdrożeniu, organ ten wydaje ESMA zalecenia w odniesieniu do tych kwestii w terminie dwóch miesięcy od przekazania planu naprawy przez ESMA;
- b) ESMA podejmuje decyzje w kwestiach, o których mowa w art. 11 ust. 2 lit. a) i b), uwzględniając opinie odpowiednich organów zdefiniowanych w art. 2 pkt 13c rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- c) w uzgodnieniu o współpracy, o którym mowa w art. 23 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, można określić etapy proceduralne i uzgodnienia dotyczące koordynacji między ESMA a odpowiednimi organami zdefiniowanymi w art. 2 pkt 13c tego rozporządzenia.”.

„Artykuł 8

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2022/858

W rozporządzeniu (UE) 2022/858 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie określa wymogi w odniesieniu do infrastruktur rynkowych opartych na technologii rozproszonego rejestru (DLT) i ich operatorów w zakresie:

- a) udzielania i cofania specjalnych zezwoleń na prowadzenie infrastruktur rynkowych opartych na DLT oraz świadczenia usług notariusza DLT i usług w zakresie prowadzenia rachunków centralnych DLT zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- b) udzielania, zmieniania i cofania zwolnień związanych ze specjalnymi zezwoleniami;
- c) upoważniania, zmieniania i cofania warunków związanych ze zwolnieniami oraz w odniesieniu do upoważniania, zmieniania i cofania środków wyrównawczych lub naprawczych;
- d) prowadzenia infrastruktur rynkowych opartych na DLT oraz świadczenia usług notariusza DLT i usług w zakresie prowadzenia rachunków centralnych DLT;
- e) nadzorowania infrastruktur rynkowych opartych na DLT oraz notariusza DLT i usług w zakresie prowadzenia rachunków centralnych DLT; oraz
- f) współpracy między operatorami infrastruktur rynkowych opartych na DLT, właściwymi organami i Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejskim

Urzędem Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) ustanowionym rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010 (ESMA).”;

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) »infrastruktura rynkowa oparta na DLT« oznacza system obrotu oparty na DLT, system rozrachunku oparty na DLT lub system obrotu i rozrachunku oparty na DLT;”;

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) »system obrotu oparty na DLT« lub »TV oparty na DLT« oznacza wielostronną platformę obrotu lub zorganizowaną platformę obrotu, które dopuszczają do obrotu wyłącznie instrumenty finansowe obsługiwane przez DLT;”;

c) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) »system obrotu i rozrachunku oparty na DLT« lub »TSS oparty na DLT« oznacza TV oparty na DLT lub SS oparty na DLT, które łączą usługi świadczone przez TV oparty na DLT i SS oparty na DLT;”;

d) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) »wielostronna platforma obrotu« lub »MTF« oznacza wielostronną platformę obrotu zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 22 dyrektywy 2014/65/UE;”;

e) dodaje się pkt 13a w brzmieniu:

„13a) »zorganizowana platforma obrotu« lub »OTF« oznacza zorganizowaną platformę obrotu zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 23 dyrektywy 2014/65/UE;”;

f) pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) »operator rynku« oznacza operatora rynku zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 pkt 10 rozporządzenia (UE) nr 600/2014;”;

g) pkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21) »właściwy organ« oznacza:

a) co najmniej jeden właściwy organ zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 26 dyrektywy 2014/65/UE lub ESMA, w przypadkach określonych w art. 2u ust. 1, art. 2v ust. 1, art. 2x ust. 1 i art. 38a rozporządzenia (UE) nr 600/2014;

b) co najmniej jeden właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 10 i 11 rozporządzenia (UE) nr 909/2014;

c) ESMA w odniesieniu do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów;

d) co najmniej jeden właściwy organ wyznaczony w inny sposób przez państwo członkowskie do nadzorowania stosowania niniejszego rozporządzenia;”;

h) dodaje się pkt 21a–21n w brzmieniu:

„21a) »dostawca usług w zakresie kryptoaktywów« lub »CASP« oznacza dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów zgodnie z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114⁴⁰;

21b) »CASP prowadzący platformę obrotu« oznacza CASP posiadającego zezwolenie na prowadzenie platformy obrotu kryptoaktywami zgodnie z definicją w art. 3 ust. 1 pkt 16 rozporządzenia (UE) 2023/1114;

21c) »usługa notarialna DLT« oznacza usługę notarialną, o której mowa w sekcji A pkt 1 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 909/2014, w odniesieniu do instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT;

21d) »notariusz DLT« oznacza dostawcę usług notarialnych DLT, posiadającego zezwolenie na mocy niniejszego rozporządzenia lub jako CDPW na mocy rozporządzenia (UE) nr 909/2014;

21e) »centralna usługa prowadzenia rachunku DLT« oznacza centralną usługę prowadzenia rachunku, o której mowa w sekcji A pkt 2 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 909/2014, w odniesieniu do instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT;

21f) »podmiot prowadzący rachunek DLT« oznacza dostawcę centralnych usług prowadzenia rachunku DLT, posiadającego zezwolenie na mocy niniejszego rozporządzenia lub jako CDPW na mocy rozporządzenia (UE) nr 909/2014;

21g) »mechanizm rozrachunku« oznacza zbiór zasad i procedur zatwierdzonych do celów rozrachunku instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT zgodnie z art. 10c między co najmniej dwoma podmiotami upoważnionymi do świadczenia usług w zakresie prowadzenia rachunków centralnych DLT;

21h) »małe i średnie przedsiębiorstwa« lub »MŚP« oznaczają małe i średnie przedsiębiorstwa zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 13 dyrektywy 2014/65/UE;

21i) »macierzyste państwo członkowskie« oznacza państwo członkowskie, w którym notariusz DLT lub podmiot prowadzący rachunek DLT ma swoją siedzibę statutową;

21j) »przyjmujące państwo członkowskie« oznacza państwo członkowskie, w którym notariusz DLT lub podmiot prowadzący rachunek DLT świadczy usługi, jeżeli nie jest to macierzyste państwo członkowskie;

21k) »system uproszczony« oznacza zbiór przepisów niniejszego rozporządzenia mających zastosowanie do infrastruktur rynkowych opartych na DLT działających z zastrzeżeniem progów określonych w art. 3 ust. 2b i zgodnie z art. 7a;

21l) »system podstawowy« oznacza zbiór przepisów niniejszego rozporządzenia mających zastosowanie do infrastruktur rynkowych opartych na DLT, które nie kwalifikują się do uczestnictwa w systemie uproszczonym i działają zgodnie z programami określonymi w art. 3 ust. 2;

21m) »dostawa za płatność« lub »DVP« oznacza mechanizm rozrachunku papierów wartościowych, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 27 rozporządzenia (UE) nr 909/2014;

---

⁴⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1114 z dnia 31 maja 2023 r. w sprawie rynków kryptoaktywów oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 1095/2010 oraz dyrektyw 2013/36/UE i (UE) 2019/1937 (Dz.U. L 150 z 9.6.2023, s. 40).

21n) »pieniądz banku komercyjnego« oznacza pieniądz banku komercyjnego zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 8b rozporządzenia (UE) nr 909/2014;

21o) »zlecenie transferu« oznacza zlecenie transferu zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 20 rozporządzenia (UE) .../... w sprawie ostateczności rozrachunku i uchylenia dyrektywy 98/26/WE oraz zmieniającego dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych;»;

3) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) uchyla się ust. 1;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Całkowita wartość rynkowa wszystkich instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT, które zostały dopuszczone do obrotu w infrastrukturze rynkowej opartej na DLT lub zarejestrowane w infrastrukturze rynkowej opartej na DLT, nie może przekraczać 100 mld EUR w momencie dopuszczenia do obrotu lub pierwszej rejestracji nowego instrumentu finansowego obsługiwanego przez DLT.

W przypadku gdy dopuszczenie do obrotu lub pierwsza rejestracja nowego instrumentu finansowego obsługiwanego przez DLT spowodowałaby, że całkowita wartość rynkowa, o której mowa w akapicie pierwszym, osiągnie 100 mld EUR, infrastruktura rynkowa oparta na DLT nie dopuszcza tego instrumentu finansowego obsługiwanego przez DLT do obrotu ani nie rejestruje go.

Infrastruktury rynkowe oparte na DLT działające w ramach systemu podstawowego i należące do tej samej grupy zapewniają, aby próg, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie został przekroczony na podstawie skonsolidowanej sytuacji grupy.»;

c) dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. W przypadku gdy całkowita wartość rynkowa wszystkich instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT, które zostały dopuszczone do obrotu w infrastrukturze rynkowej opartej na DLT lub zarejestrowane w infrastrukturze rynkowej opartej na DLT, która to infrastruktura działa w ramach systemu podstawowego, osiągnie 150 mld EUR, operator infrastruktury rynkowej opartej na DLT uruchamia strategię przejścia, o której mowa w art. 7 ust. 7. Operator infrastruktury rynkowej opartej na DLT powiadamia właściwy organ o uruchomieniu swojej strategii przejścia oraz o harmonogramie przejścia w sprawozdaniu miesięcznym przewidzianym w ust. 5.

2b. Całkowita wartość rynkowa wszystkich instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT, które zostały dopuszczone do obrotu w infrastrukturze rynkowej opartej na DLT lub zarejestrowane w infrastrukturze rynkowej opartej na DLT, która to infrastruktura działa w ramach systemu uproszczonego, nie może przekraczać 10 mld EUR w momencie dopuszczenia do obrotu lub pierwszej rejestracji nowego instrumentu finansowego obsługiwanego przez DLT.

W przypadku gdy dopuszczenie do obrotu lub pierwsza rejestracja nowego instrumentu finansowego obsługiwanego przez DLT spowodowałaby, że całkowita wartość rynkowa, o której mowa w akapicie pierwszym, osiągnie 10 mld EUR, infrastruktura rynkowa oparta na DLT nie dopuszcza tego instrumentu finansowego obsługiwanego przez DLT do obrotu ani nie rejestruje go, chyba że infrastruktura rynkowa oparta na DLT zaczyna działać w ramach systemu podstawowego.

Infrastruktury rynkowe oparte na DLT działające w ramach systemu uproszczonego i należące do tej samej grupy zapewniają, aby próg, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie został przekroczony na podstawie skonsolidowanej sytuacji grupy.”;

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy całkowita wartość rynkowa wszystkich instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT, które zostały dopuszczone do obrotu w infrastrukturze rynkowej opartej na DLT lub zarejestrowane w infrastrukturze rynkowej opartej na DLT, która to infrastruktura działa w ramach systemu uproszczonego, osiągnie [15] mld EUR, operator infrastruktury rynkowej opartej na DLT uruchamia strategię przejścia, o której mowa w art. 7 ust. 7. Operator infrastruktury rynkowej opartej na DLT powiadamia właściwy organ o uruchomieniu swojej strategii przejścia oraz o harmonogramie przejścia w sprawozdaniu miesięcznym przewidzianym w ust. 5.”;

e) ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Na podstawie średniej miesięcznej obliczonej zgodnie z akapitem pierwszym operator infrastruktury rynkowej opartej na DLT:

- a) raz w miesiącu dokonuje oceny, czy całkowita wartość rynkowa instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT osiąga próg, o którym mowa w ust. 2, 2a, 2b lub 3 niniejszego artykułu; oraz
- b) uruchamia strategię przejścia, o której mowa w art. 7 ust. 7, zgodnie z ust. 2a lub 3 niniejszego artykułu.”;

f) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Operator infrastruktury rynkowej opartej na DLT składa swojemu właściwemu organowi miesięczne sprawozdania wykazujące, że wszystkie instrumenty finansowe obsługiwane przez DLT, które są dopuszczone do obrotu lub zarejestrowane w infrastrukturze rynkowej opartej na DLT, nie przekraczają progów określonych w ust. 2, 2a, 2b i 3.”;

g) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Rozporządzenie (UE) nr 596/2014 ma zastosowanie do instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT dopuszczonych do obrotu w ramach TV opartego na DLT lub TSS opartego na DLT, w tym do instrumentów obsługiwanych przez CASP prowadzącego platformę obrotu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.”;

h) dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 15a w celu zmiany ust. 2 i 2b niniejszego artykułu poprzez dostosowanie określonych w nich progów w świetle zmian sytuacji rynkowej.

Rozważając dostosowanie progów określonych w ust. 2 i 2b, Komisja bierze pod uwagę:

- a) czy dostosowanie lub pominięcie dostosowania stwarza ryzyko dla stabilności finansowej;
- b) czy dostosowanie wiąże się z innymi istotnymi rodzajami ryzyka dla rynku finansowego, którym można nie zaradzić w wystarczającym stopniu za pomocą

innych środków łagodzących przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu lub w powiązanych przepisach;

c) czy warunki rynkowe i wykazany popyt rynkowy uzasadniają dostosowanie.”;

4) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł artykułu otrzymuje brzmienie:

„Wymogi i zwolnienia dotyczące TV opartych na DLT”;

b) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„TV oparty na DLT, który jest MTF lub OTF, podlega wymogom mającym zastosowanie, odpowiednio, do wielostronnej platformy obrotu lub do zorganizowanej platformy obrotu na podstawie rozporządzenia (UE) nr 600/2014 i dyrektywy 2014/65/UE.”;

b) w akapicie drugim formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Akapit pierwszy nie ma zastosowania do tych wymogów, w odniesieniu do których firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący TV opartą na DLT zostali zwolnieni na podstawie ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, pod warunkiem że ta firma inwestycyjna lub operator rynku spełniają wymogi.”;

c) dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. CASP prowadzący platformę obrotu, obsługujący TV oparty na DLT podlega:

a) odpowiednio wymogom mającym zastosowanie do wielostronnej platformy obrotu na podstawie rozporządzenia (UE) nr 600/2014 i dyrektywy 2014/65/UE, w przypadku gdy prowadzi on TV oparty na DLT jako MTF, z wyjątkiem art. 5–13 i art. 15 tej dyrektywy; lub

b) odpowiednio wymogom mającym zastosowanie do zorganizowanej platformy obrotu na podstawie rozporządzenia (UE) nr 600/2014 i dyrektywy 2014/65/UE, w przypadku gdy prowadzi on TV oparty na DLT jako OTF, z wyjątkiem art. 5–13 i art. 15 tej dyrektywy.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania do tych wymogów, w odniesieniu do których CASP prowadzący platformę obrotu, obsługujący TV oparty na DLT, został zwolniony na podstawie ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, pod warunkiem że ten CASP spełnia wymogi:

a) art. 7;

b) wymogi określone w ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu; oraz

c) wszelkich środków wyrównawczych, które właściwy organ uznaje za odpowiednie, aby osiągnąć cele przepisów, w odniesieniu do których wystąpiono o zwolnienie, lub w celu zapewnienia ochrony inwestorów, integralności rynku lub stabilności finansowej.

1b. Ust. 1 akapit pierwszy i ust. 1a akapit pierwszy nie mają zastosowania, odpowiednio, do tych wymogów, w odniesieniu do których firma inwestycyjna, operator rynku lub CASP prowadzący TV oparty na DLT zostali

zwolnieni na podstawie art. 4a, pod warunkiem że firma inwestycyjna, operator rynku lub CASP spełniają wymogi:

- a) art. 7;
- b) wszelkich środków wyrównawczych określonych zgodnie z art. 4a.”;

d) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Oprócz osób określonych w art. 53 ust. 3 dyrektywy 2014/65/UE, jeżeli wystąpi o to operator TV opartego na DLT, właściwy organ może zezwolić temu operatorowi na dopuszczenie osób fizycznych i prawnych do zawierania transakcji na własny rachunek jako członków lub uczestników, pod warunkiem że takie osoby spełniają następujące wymogi:

- a) mają wystarczająco nieposzlakowaną opinię;
- b) posiadają wystarczający poziom umiejętności, kompetencji i doświadczenia w zakresie obrotu, w tym znajomości funkcjonowania technologii rozproszonego rejestru;
- c) nie są animatorami rynku na TV opartym na DLT;
- d) nie stosują techniki handlu algorytmicznego o wysokiej częstotliwości na TV opartym na DLT;
- e) nie zapewniają innym osobom bezpośredniego dostępu elektronicznego do TV opartego na DLT;
- f) nie zawierają transakcji na własny rachunek, realizując zlecenia klientów w infrastrukturze rynkowej opartej na DLT; oraz
- g) wyrazili świadomą zgodę na obrót na TV opartym na DLT jako członkowie lub uczestnicy i zostali poinformowani przez TV oparty na DLT o potencjalnym ryzyku związanym z korzystaniem z jego systemów do obrotu instrumentami finansowymi obsługiwanymi przez DLT.

W przypadku udzielenia przez właściwy organ zwolnienia, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, może on wymagać dodatkowych środków dla ochrony osób fizycznych dopuszczonych do TV opartego na DLT jako członkowie lub uczestnicy. Takie środki muszą być proporcjonalne do profilu ryzyka tych członków lub uczestników.”;

e) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na wniosek operatora TV opartego na DLT właściwy organ może zwolnić tego operatora lub jego członków lub uczestników ze stosowania art. 26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014.

W przypadku gdy właściwy organ udziela zwolnienia, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, TV oparty na DLT prowadzi rejestry wszystkich transakcji zrealizowanych za pośrednictwem jego systemów. Rejestry te muszą zawierać wszystkie szczegółowe informacje określone w art. 26 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, które są istotne mając na uwadze system wykorzystywany przez TV oparty na DLT oraz członka lub uczestnika realizującego transakcję. TV oparty na DLT zapewnia również, aby właściwe organy uprawnione do otrzymywania danych bezpośrednio z systemu

obrotu zgodnie z art. 26 tego rozporządzenia miały bezpośredni i natychmiastowy dostęp do tych szczegółowych informacji. W celu uzyskania dostępu do tych rejestrów taki właściwy organ dopuszcza się do TV opartego na DLT jako uczestnika pełniącego rolę obserwującego organu regulacyjnego.

Właściwy organ bez zbędnej zwłoki udostępnia ESMA wszelkie informacje, do których uzyskał dostęp zgodnie z niniejszym artykułem.”;

f) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku gdy operator TV opartego na DLT występuje o zwolnienie na podstawie ust. 2 lub 3, wykazuje on, że zwolnienie, o które wystąpiono, jest:

- a) proporcjonalne do DLT i uzasadnione wykorzystaniem DLT; oraz
- b) dotyczy wyłącznie TV opartego na DLT i nie obejmuje jakichkolwiek innych wielostronnych platform obrotu lub zorganizowanych platform obrotu prowadzonych przez tego operatora.”;
- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu oraz art. 4a stosuje się odpowiednio do CDPW prowadzącego TSS oparty na DLT zgodnie z art. 6 ust. 2.”;

5) dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Inne zwolnienia dotyczące TV opartego na DLT

1. Na wniosek operatora TV opartego na DLT właściwy organ może zwolnić ten TV oparty na DLT ze stosowania przepisów szczególnych zawartych w tytułach I i II dyrektywy 2014/65/UE lub w tytułach Ia, II, IV, V i VI rozporządzenia (UE) nr 600/2014 innych niż przepisy objęte art. 4, pod warunkiem że w odniesieniu do każdego przepisu, w odniesieniu do którego wystąpiono o zwolnienie, spełnione są wszystkie następujące warunki:
  - a) zgodność z przepisem, w odniesieniu do którego wystąpiono o zwolnienie, jest niekompatybilna lub wysoce nieproporcjonalna w stosunku do wykorzystania technologii rozproszonego rejestru;
  - b) zwolnienie, o które wystąpiono, dotyczy wyłącznie TV opartego na DLT i nie obejmuje systemu obrotu prowadzonego przez ten sam podmiot;
  - c) zwolnienie, o które wystąpiono, oceniane łącznie z powiązаныmi środkami wyrównawczymi, nie podważa celów, dla których przyjęto ten przepis;
  - d) zwolnienie, o które wystąpiono, nie narusza stabilności finansowej, integralności rynku ani ochrony inwestorów;
  - e) operator TV opartego na DLT stosuje środki wyrównawcze, które właściwy organ uznaje za odpowiednie do osiągnięcia celów przepisu, w odniesieniu do którego wystąpiono o zwolnienie.
2. Operator TV opartego na DLT składa do właściwego organu pisemny wniosek o zwolnienia do zatwierdzenia. Wniosek taki zawiera:
  - a) wykaz zwolnień, o które wystąpiono, oraz sposób, w jaki zwolnienia, o które wystąpiono, rozpatrywane indywidualnie i łącznie, spełniają warunki określone w ust. 1 lit. a), c) i d); oraz

- b) zaproponowane środki wyrównawcze służące osiągnięciu celów przepisów, w odniesieniu do których wystąpiono o zwolnienie.

Właściwy organ może zwrócić się o udzielenie dalszych informacji niezbędnych do zakończenia oceny wniosku.

Gdy właściwy organ uzna, że wniosek jest kompletny, informuje o tym wnioskodawcę.

- 3. W terminie dwóch miesięcy od uznania wniosku za kompletny właściwy organ przedkłada ESMA projekt oceny wniosku, o którym mowa w ust. 2, wraz z kompletnym wnioskiem. W terminie dwóch miesięcy od otrzymania projektu oceny ESMA przedstawia właściwemu organowi niewiążącą opinię na temat projektu oceny i zwolnień, o które wystąpiono, w tym, jeżeli uzna to za konieczne, zalecenia dotyczące dodatkowych środków wyrównawczych.

Właściwy organ należycie uwzględnia tę opinię i na wniosek ESMA przekazuje mu oświadczenie dotyczące wszelkich znaczących odstępstw od tej opinii. Opinia ESMA i oświadczenie właściwego organu nie są podawane do wiadomości publicznej.

W terminie pięciu miesięcy od uznania wniosku za kompletny właściwy organ informuje przedsiębiorstwo o zatwierdzeniu lub odrzuceniu wniosku oraz o środkach wyrównawczych, które właściwy organ uzna za odpowiednie do osiągnięcia celów przepisów, w odniesieniu do których przyznano zwolnienia.”;

- 6) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1–8 otrzymują brzmienie:

„1. Operator SS opartego na DLT podlega wymogom mającym zastosowanie do CDPW prowadzącego system rozrachunku papierów wartościowych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania do tych wymogów, w odniesieniu do których operator SS opartego na DLT został zwolniony na podstawie ust. 2–9 niniejszego artykułu, pod warunkiem że ten operator SS opartego na DLT spełnia wymogi:

- a) art. 7;
- b) ust. 2–10 niniejszego artykułu; oraz
- c) wszelkich środków wyrównawczych, które właściwy organ uznaje za odpowiednie, aby osiągnąć cele przepisów, w odniesieniu do których wystąpiono o zwolnienie, lub w celu zapewnienia ochrony inwestorów, integralności rynku lub stabilności finansowej.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania, odpowiednio, do tych wymogów, w odniesieniu do których operator SS opartego na DLT został zwolniony na podstawie art. 4a, pod warunkiem że firma inwestycyjna, operator rynku lub CASP spełniają wymogi:

- a) art. 7;
- b) wszelkich środków wyrównawczych określonych zgodnie z art. 5a.

2. Na wniosek operatora SS opartego na DLT właściwy organ może zwolnić tego operatora ze stosowania art. 2 ust. 1 pkt 4, 9 lub 28, lub art. 3, 37 lub 38

rozporządzenia (UE) nr 909/2014, pod warunkiem że ten operator SS opartego na DLT:

- a) wykaże, że korzystanie z »rachunku papierów wartościowych« zdefiniowanego w art. 2 ust. 1 pkt 28 tego rozporządzenia lub korzystanie z formy zapisu księgowego przewidzianej w art. 3 tego rozporządzenia jest niezgodne z korzystaniem z konkretnej technologii rozproszonego rejestru;
- b) zaproponuje środki wyrównawcze, aby osiągnąć cele przepisów, w odniesieniu do których wystąpiono o zwolnienie, oraz zapewnia co najmniej, aby:
  - a) instrumenty finansowe obsługiwane przez DLT były rejestrowane w rozproszonym rejestrze;
  - b) liczba instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT w ramach emisji lub części emisji zarejestrowanych przez operatora SS opartego na DLT była równa łącznej sumie instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT składających się na taką emisję lub część emisji zarejestrowanych w rozproszonym rejestrze w danym momencie;
  - c) prowadził rejestry umożliwiające operatorowi SS opartego na DLT w danym momencie bezzwłoczne oddzielenie instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT członka, uczestnika, emitenta lub klienta od instrumentów finansowych jakiegokolwiek innego członka, uczestnika, emitenta lub klienta; oraz
  - d) nie pozwalał na przekroczenie stanu rachunku papierów wartościowych, na salda ujemne ani na niewłaściwe tworzenie lub usuwanie papierów wartościowych.

3. Na wniosek operatora SS opartego na DLT właściwy organ może zwolnić tego operatora ze stosowania art. 6 lub 7 rozporządzenia (UE) nr 909/2014, pod warunkiem że ten operator zapewni co najmniej – za pomocą solidnych procedur i uzgodnień – aby SS oparty na DLT:

- a) umożliwiał jasne, dokładne i terminowe potwierdzenie szczegółów transakcji dotyczących instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT, w tym wszelkich płatności dokonywanych w odniesieniu do instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT, a także zwolnienie z wszelkiego zabezpieczenia w odniesieniu do tych instrumentów lub żądań zabezpieczenia w odniesieniu do instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT; oraz
- b) zapobiegał przypadkom nieprzeprowadzenia rozrachunku albo zajmował się przypadkami nieprzeprowadzenia rozrachunku, jeżeli nie można im zapobiec.

4. Na wniosek operatora SS opartego na DLT właściwy organ może zwolnić tego operatora ze stosowania art. 19 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 wyłącznie w odniesieniu do zlecenia na zasadzie outsourcingu usługi podstawowej osobie trzeciej, pod warunkiem że stosowanie tego artykułu jest niezgodne z wykorzystaniem technologii rozproszonego rejestru przewidzianej przez operatora SS opartego na DLT.

5. Na wniosek operatora SS opartego na DLT właściwy organ może zezwolić temu operatorowi SS opartego na DLT na dopuszczenie osób fizycznych i prawnych innych niż te wymienione w art. 2 ust. 1 pkt 15 rozporządzenia (UE) .../... w sprawie ostateczności rozrachunku i uchylenia dyrektywy 98/26/WE oraz zmiany dyrektywy 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych jako uczestników SS opartego na DLT, pod warunkiem że osoby te:

- a) mają wystarczająco nieposzlakowaną opinię;
- b) posiadają wystarczający poziom umiejętności, kompetencji, doświadczenia i wiedzy w zakresie rozrachunku, funkcjonowania technologii rozproszonego rejestru i oceny ryzyka; oraz
- c) wyraziły świadomą zgodę na objęcie ich systemem pilotażowym przewidzianym w niniejszym rozporządzeniu oraz zostały odpowiednio poinformowane o jego eksperymentalnym charakterze i związanym z nim potencjalnym ryzyku.

6. Na wniosek operatora SS opartego na DLT właściwy organ może zwolnić tego operatora ze stosowania art. 33, 34 lub 35 rozporządzenia (UE) nr 909/2014, pod warunkiem że ten operator proponuje środki wyrównawcze, aby osiągnąć cele tych artykułów, oraz zapewni co najmniej, aby:

- a) SS oparty na DLT podał do wiadomości publicznej kryteria uczestnictwa umożliwiające sprawiedliwy i otwarty dostęp dla wszystkich osób, które zamierzają zostać uczestnikami, i aby kryteria te były przejrzyste, obiektywne i niedyskryminacyjne; oraz
- b) SS oparty na DLT podał do wiadomości publicznej ceny i opłaty związane ze świadczonymi przez siebie usługami rozrachunkowymi.

7. Na wniosek operatora SS opartego na DLT właściwy organ może zwolnić tego operatora ze stosowania art. 39 rozporządzenia (UE) nr 909/2014, pod warunkiem że ten SS oparty na DLT proponuje środki wyrównawcze, aby osiągnąć cele tego artykułu, oraz zapewni co najmniej – za pomocą solidnych procedur i uzgodnień – aby:

- a) SS oparty na DLT rozliczał transakcje na instrumentach finansowych obsługiwanych przez DLT w czasie zbliżonym do rzeczywistego lub śróddziennego, a w każdym razie nie później niż drugiego dnia roboczego po zawarciu transakcji;
- b) SS oparty na DLT podał do wiadomości publicznej zasady regulujące system rozrachunku; oraz
- c) SS oparty na DLT ograniczał każde ryzyko wynikające z niewyznaczenia SS opartego na DLT jako systemu wyznaczonego na podstawie art. 3 rozporządzenia (UE) .../... w sprawie ostateczności rozrachunku i uchylenia dyrektywy 98/26/WE oraz zmiany dyrektywy 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych, w szczególności w odniesieniu do postępowań upadłościowych.

Do celów prowadzenia SS opartego na DLT definicja CDPW zawarta w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 jako osoby prawnej prowadzącej system rozrachunku papierów wartościowych nie może skutkować tym, że państwa

członkowskie są zobowiązane do wyznaczenia SS opartego na DLT jako systemu wyznaczonego na podstawie art. 3 rozporządzenia (UE) .../... w sprawie ostateczności rozrachunku i uchylenia dyrektywy 98/26/WE oraz zmiany dyrektywy 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych. Jednakże państwom członkowskim nie uniemożliwia się wyznaczenia SS opartego na DLT jako systemu wyznaczonego na podstawie rozporządzenia (UE) .../... w sprawie ostateczności rozrachunku i uchylenia dyrektywy 98/26/WE oraz zmiany dyrektywy 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych, w przypadku gdy SS oparty na DLT spełnia wymogi tego rozporządzenia.

W przypadku gdy SS oparty na DLT nie został wyznaczony jako system wyznaczony na podstawie art. 3 rozporządzenia (UE) .../... w sprawie ostateczności rozrachunku i uchylenia dyrektywy 98/26/WE oraz zmiany dyrektywy 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych, operator SS opartego na DLT proponuje środki wyrównawcze w celu ograniczenia ryzyka wynikającego z niewypłacalności.

8. Na wniosek operatora SS opartego na DLT właściwy organ może zwolnić tego operatora ze stosowania art. 40 i tytułu IV rozporządzenia (UE) nr 909/2014, pod warunkiem że ten operator rozlicza w oparciu o dostawę za płatność i przestrzega ust. 8a–8f.”;

b) dodaje się ust. 8a–8h w brzmieniu:

„8a. Rozrachunku płatności dokonuje się za pomocą pieniądza banku centralnego, w tym w formie tokenów, gdy jest to praktyczne i dostępne, lub – gdy jest to niepraktyczne i niedostępne – za pomocą pieniądza banku komercyjnego, w tym w formie tokenów, za pomocą rachunków CDPW lub instytucji kredytowej lub przy użyciu »tokenów będących pieniądzem elektronicznym«.

8b. W przypadku gdy rozrachunku płatności dokonuje się w pieniądzu banku komercyjnego za pomocą rachunków CDPW, odbywa się to zgodnie z tytułem IV rozporządzenia (UE) nr 909/2014.

8c. W przypadku gdy rozrachunku płatności dokonuje się w pieniądzu banku komercyjnego za pomocą rachunków instytucji kredytowej, tytuł IV rozporządzenia (UE) nr 909/2014 ma zastosowanie do operatora SS opartego na DLT i wyznaczonej instytucji kredytowej, z wyjątkiem art. 54b ust. 5 lit. c).

W przypadku gdy wyznaczona instytucja kredytowa świadczy usługę notariuszem DLT i usługę w zakresie prowadzenia rachunków centralnych DLT zgodnie z art. 10b lub 10c, instytucja kredytowa jest dodatkowo zwolniona ze stosowania art. 54b ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 909/2014.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu tytuł IV rozporządzenia (UE) nr 909/2014 nie ma zastosowania do instytucji kredytowej, w przypadku gdy dokonuje ona rozrachunku płatności z wykorzystaniem pieniądza banku komercyjnego na rzecz infrastruktury rynkowej opartej na DLT obsługiwanej w ramach systemu uproszczonego.

W przypadku gdy rozrachunku płatności dokonuje się z wykorzystaniem przedstawicielstwa w TSS opartym na DLT prefinansowanego pieniądza banku

komercyjnego przechowywanego na co najmniej jednym rachunku w instytucji kredytowej, uznaje się go za rozrachunek na rachunkach instytucji kredytowej, o ile spełnione są następujące warunki:

- a) w przypadku gdy TSS oparty na DLT jest prowadzony w ramach systemu uproszczonego:
  - 1) operator TSS opartego na DLT posiada zezwolenie jako firma inwestycyjna; oraz
  - 2) operator TSS opartego na DLT identyfikuje, mierzy, monitoruje, zarządza i minimalizuje wszelkie ryzyka wynikające z tego modelu rozrachunku;
- b) w przypadku gdy TSS oparty na DLT jest prowadzony w ramach systemu podstawowego:
  - 1) operator TSS opartego na DLT posiada zezwolenie jako firma inwestycyjna;
  - 2) operator TSS opartego na DLT identyfikuje, mierzy, monitoruje, zarządza i minimalizuje wszelkie ryzyka wynikające z tego modelu rozrachunku;
  - 3) instytucja kredytowa prowadząca rachunki z wykorzystaniem prefinansowanego pieniądza banku komercyjnego podlega przepisom tytułu IV rozporządzenia (UE) nr 909/2014, z wyjątkiem art. 54b ust. 5 lit. c).

8d. Rozrachunku płatności w tokenach będących pieniądzem elektronicznym dokonuje się wyłącznie w tokenie będącym pieniądzem elektronicznym powiązany z wartością oficjalnej waluty UE, z wyjątkiem sytuacji, gdy dokonuje się go na potrzeby rozrachunku instrumentu finansowego obsługiwanego przez DLT denominowanego w walucie spoza UE.

8e. W przypadku gdy rozrachunku płatności dokonuje się w tokenach będących pieniądzem elektronicznym, usługa prowadzenia rachunków pieniężnych dla tokenów będących pieniądzem elektronicznym może być świadczona przez operatora SS opartego na DLT, instytucję kredytową, CASP posiadającego zezwolenie na przechowywanie tokenów będących pieniądzem elektronicznym zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2023/1114 lub przez jakikolwiek inny podmiot finansowy posiadający zezwolenie na przechowywanie tokenów będących pieniądzem elektronicznym zgodnie z art. 60 tego rozporządzenia, z zastrzeżeniem procedury powiadamiania określonej w tym artykule.

Usługi związane z tokenami będącymi pieniądzem elektronicznym, inne niż prowadzenie rachunków pieniężnych dla tokenów będących pieniądzem elektronicznym i przetwarzanie płatności z wykorzystaniem tokenów będących pieniądzem elektronicznym, które to usługi stanowią usługi wymienione w sekcji C załącznika do rozporządzenia (UE) nr 909/2014, są świadczone przez instytucję kredytową spełniającą wymogi tytułu IV rozporządzenia (UE) nr 909/2014, z wyjątkiem art. 54b ust. 5 lit. c).

Jeżeli instytucja kredytowa świadczy usługę notariuszem DLT i usługę w zakresie prowadzenia rachunków centralnych DLT zgodnie z art. 10b

lub 10c, jest ona dodatkowo zwolniona ze stosowania art. 54b ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 909/2014.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu drugiego niniejszego ustępu tytuł IV rozporządzenia (UE) nr 909/2014 nie ma zastosowania do instytucji kredytowej świadczącej usługi wymienione w sekcji C załącznika do rozporządzenia (UE) nr 909/2014 na rzecz infrastruktury rynkowej opartej na DLT działającej w ramach systemu uproszczonego.

8f. W przypadku gdy rozrachunek dokonywany jest z wykorzystaniem pieniądza banku komercyjnego przekazanego przez instytucję kredytową, do której nie ma zastosowania tytuł IV rozporządzenia (UE) nr 909/2014 na podstawie ust. 8c akapit drugi, lub w przypadku gdy rozrachunek płatności odbywa się z wykorzystaniem »tokenów będących pieniądzem elektronicznym«, SS oparty na DLT identyfikuje, mierzy, monitoruje, zarządza i minimalizuje wszelkie ryzyka wynikające z korzystania z takich środków.

8g. Na wniosek operatora SS opartego na DLT właściwy organ może zwolnić ten SS oparty na DLT ze stosowania art. 45a rozporządzenia (UE) nr 909/2014, pod warunkiem że ten SS oparty na DLT wykaże zgodność z art. 7.

8h. Na wniosek operatora SS opartego na DLT właściwy organ może zwolnić ten SS oparty na DLT ze stosowania art. 48a rozporządzenia (UE) nr 909/2014, pod warunkiem że ten SS oparty na DLT zobowiąże się do uczestnictwa w grupie branżowej, o której mowa w art. 10g. Właściwy organ utrzymuje zwolnienie, o ile operatorzy SS opartych na DLT wykażą swoje uczestnictwo w grupie branżowej do czasu, aż grupa przedstawi standardy techniczne, o których mowa w art. 10g.”;

c) ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9. Na wniosek operatora SS opartego na DLT właściwy organ może zwolnić ten SS oparty na DLT ze stosowania art. 50, 51 lub 53 rozporządzenia (UE) nr 909/2014, pod warunkiem że ten SS oparty na DLT wykaże, że korzystanie z DLT jest niezgodne z dotychczasowymi systemami innych CDPW lub innych infrastruktur rynkowych lub że udzielenie dostępu innemu CDPW lub dostępu innej infrastrukturze rynkowej wykorzystującej dotychczasowe systemy spowodowałoby nieproporcjonalne koszty, biorąc pod uwagę skalę działalności SS opartego na DLT.

W przypadku gdy SS oparty na DLT został zwolniony zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu, udziela on dostępu do swojego SS opartego na DLT innym operatorom SS opartych na DLT lub innym operatorom TSS opartych na DLT. SS oparty na DLT informuje właściwy organ o swoim zamiarze udzielenia takiego dostępu. Właściwy organ może zakazać takiego dostępu w zakresie, w jakim dostęp ten byłby szkodliwy dla stabilności systemu finansowego Unii lub systemu finansowego danego państwa członkowskiego.

10. W przypadku gdy SS oparty na DLT występuje o zwolnienie na podstawie ust. 2–9, musi on wykazać, że zwolnienie, o które wystąpiono, jest:

a) proporcjonalne do DLT i uzasadnione wykorzystaniem DLT; oraz

- b) dotyczy wyłącznie SS opartego na DLT i nie obejmuje systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez ten sam CDPW.”;

7) dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Inne zwolnienia dotyczące SS opartego na DLT

1. Na wniosek operatora SS opartego na DLT właściwy organ może zwolnić ten SS oparty na DLT ze stosowania przepisów szczególnych zawartych w tytułach II i III rozporządzenia (UE) nr 909/2014 innych niż przepisy objęte art. 5, pod warunkiem że w odniesieniu do każdego przepisu, w odniesieniu do którego wystąpiono o zwolnienie, spełnione są wszystkie następujące warunki:
  - a) zgodność z przepisem, w odniesieniu do którego wystąpiono o zwolnienie, jest niekompatybilna lub wysoce nieproporcjonalna w stosunku do wykorzystania DLT;
  - b) zwolnienie, o które wystąpiono, dotyczy wyłącznie SS opartego na DLT i nie obejmuje systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez ten sam CDPW;
  - c) zwolnienie, o które wystąpiono, nie narusza stabilności finansowej, integralności rynku ani ochrony inwestorów;
  - d) SS oparty na DLT stosuje środki wyrównawcze, które właściwy organ uznaje za odpowiednie do osiągnięcia celów przepisu, w odniesieniu do którego wystąpiono o zwolnienie.
2. Operator SS opartego na DLT składa do właściwego organu pisemny wniosek do zatwierdzenia. Wniosek taki zawiera:
  - a) wykaz zwolnień, o które wystąpiono, oraz sposób, w jaki zwolnienia, o które wystąpiono, rozpatrywane indywidualnie i łącznie, spełniają warunki określone w ust. 1 lit. a) i c); oraz
  - b) zaproponowane środki wyrównawcze służące osiągnięciu celów przepisów, w odniesieniu do których wystąpiono o zwolnienie.

Właściwy organ może zwrócić się o udzielenie dalszych informacji niezbędnych do zakończenia oceny wniosku.

Gdy właściwy organ uzna, że wniosek jest kompletny, informuje o tym wnioskodawcę.

3. W terminie dwóch miesięcy od uznania wniosku za kompletny właściwy organ przedkłada ESMA projekt oceny wniosku, o którym mowa w ust. 2, wraz z kompletnym wnioskiem. W terminie dwóch miesięcy od otrzymania projektu oceny ESMA przedstawia właściwemu organowi niewiążącą opinię na temat projektu oceny i zwolnień, o które wystąpiono, w tym, jeżeli uzna to za konieczne, zalecenia dotyczące dodatkowych środków wyrównawczych.

Właściwy organ należycie uwzględnia tę opinię i na wniosek ESMA przekazuje mu oświadczenie dotyczące wszelkich znaczących odstępstw od tej opinii. Opinia ESMA i oświadczenie właściwego organu nie są podawane do wiadomości publicznej.

W terminie czterech miesięcy od uznania wniosku za kompletny właściwy organ informuje przedsiębiorstwo o zatwierdzeniu lub odrzuceniu wniosku oraz o środkach wyrównawczych, które właściwy organ uzna za odpowiednie do osiągnięcia celów przepisów, w odniesieniu do których przyznano zwolnienia.”;

8) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Wymogi i zwolnienia dotyczące TSS opartego na DLT

4. Firma inwestycyjna, operator rynku lub CASP prowadzący TSS oparty na DLT podlega:

- a) wymogom mającym zastosowanie do wielostronnej platformy obrotu na podstawie rozporządzenia (UE) nr 600/2014 i dyrektywy 2014/65/UE, w przypadku gdy prowadzi TSS oparty na DLT jako MTF; lub
- b) wymogom, które mają zastosowanie do zorganizowanej platformy obrotu na podstawie rozporządzenia (UE) nr 600/2014 i dyrektywy 2014/65/UE, w przypadku gdy prowadzi TSS oparty na DLT jako OTF; oraz
- c) odpowiednio – wymogom mającym zastosowanie do CDPW na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014, z wyjątkiem art. 9, 16, 17, 18, 20, 26, 27, 28, 31, 42, 43 i 44 tego rozporządzenia.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego lit. a) i b) CASP prowadzący TSS oparty na DLT nie podlegają art. 5–13 i art. 15 dyrektywy 2014/65/UE.

Kapitał posiadany zgodnie z wymogami kapitałowymi mającymi zastosowanie do firmy inwestycyjnej, operatora rynku lub CASP prowadzącego TSS oparty na DLT na podstawie, odpowiednio, dyrektywy 2014/65/UE lub rozporządzenia (UE) 2023/1114 można zaliczyć na poczet kapitału wymaganego na podstawie art. 47 rozporządzenia (UE) nr 909/2014.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania do tych wymogów, w odniesieniu do których firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący TSS oparty na DLT zostali zwolnieni na podstawie art. 4 ust. 2 i 3 oraz art. 5 ust. 2–9, pod warunkiem że ta firma inwestycyjna, ten operator rynku lub ten CASP spełniają wymogi:

- a) art. 7;
- b) art. 4 ust. 2, 3 i 4 oraz art. 5 ust. 2–10; oraz
- c) wszelkich środków wyrównawczych, które właściwy organ uznaje za odpowiednie, aby osiągnąć cele przepisów, w odniesieniu do których wystąpiono o zwolnienie, lub w celu zapewnienia ochrony inwestorów, integralności rynku lub stabilności finansowej.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania do tych wymogów, w odniesieniu do których firma inwestycyjna lub operator rynku prowadzący TSS oparty na DLT zostali zwolnieni na podstawie art. 4a lub 5a, pod warunkiem że ta firma inwestycyjna, ten operator rynku lub ten CASP spełniają wymogi:

- a) art. 7; oraz
- b) wszelkich środków wyrównawczych określonych zgodnie z art. 4a lub 5a.

5. CDPW prowadzący TSS oparty na DLT podlega:

- a) wymogom mającym zastosowanie do CDPW na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014; oraz
- b) odpowiednio – wymogom mającym zastosowanie do wielostronnej platformy obrotu na podstawie rozporządzenia (UE) nr 600/2014 i dyrektywy 2014/65/UE, z wyjątkiem art. 5–13 tej dyrektywy, w przypadku gdy prowadzi on TSS oparty na DLT jako MTF; lub
- c) odpowiednio – wymogom mającym zastosowanie do zorganizowanej platformy obrotu na podstawie rozporządzenia (UE) nr 600/2014 i dyrektywy 2014/65/UE, z wyjątkiem art. 5–13 tej dyrektywy, w przypadku gdy prowadzi on TSS oparty na DLT jako OTF.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania do tych wymogów, w odniesieniu do których CDPW prowadzący TSS oparty na DLT został zwolniony na podstawie art. 4 ust. 3 i 4, art. 5 ust. 2–9 oraz art. 5a, pod warunkiem że ten CDPW spełnia wymogi:

- a) art. 7;
- b) wszelkich środków wyrównawczych, które właściwy organ uznaje za odpowiednie, aby osiągnąć cele przepisów, w odniesieniu do których wystąpiono o zwolnienie, lub w celu zapewnienia ochrony inwestorów, integralności rynku lub stabilności finansowej.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania do tych wymogów, w odniesieniu do których CDPW prowadzący TSS oparty na DLT został zwolniony na podstawie art. 4a lub 5a, pod warunkiem że ta firma inwestycyjna, ten operator rynku lub ten CASP spełniają wymogi:

- a) art. 7; oraz
- b) wszelkich środków wyrównawczych określonych zgodnie z art. 4a lub 5a.”;

9) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 6 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„W celu zapewnienia ochrony inwestorów właściwe organy mogą indywidualnie dla każdego przypadku zdecydować o wymaganiu od operatora infrastruktury rynkowej opartej na DLT dodatkowych ostrożnościowych środków bezpieczeństwa w postaci funduszy własnych lub polisy ubezpieczeniowej, jeżeli właściwy organ ustali, że potencjalna odpowiedzialność za szkody wyrządzone klientom operatora infrastruktury rynkowej opartej na DLT w wyniku którejkolwiek z okoliczności, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, nie jest odpowiednio objęta wymogami ostrożnościowymi przewidzianymi w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014, rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033⁴¹, rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)

⁴¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 575/2013, (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 806/2014 (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 1).

2023/1113, dyrektywie 2014/65/UE lub dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034⁴².”;

- b) w ust. 7 wprowadza się następujące zmiany:
- a) akapit pierwszy lit. a) otrzymuje brzmienie:
„a) gdy zostanie przekroczony próg, o którym mowa w art. 3 ust. 2a lub 3, stosownie do przypadku;”;
- b) akapit czwarty otrzymuje brzmienie:
„W strategii przejścia określa się, co należy zrobić w przypadku przekroczenia progu, o którym mowa w art. 3 ust. 2a lub 3, stosownie do przypadku.”;
- c) dodaje się akapit w brzmieniu:
„Zgodność z wymogami określonymi w art. 20 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 stanowi część strategii przejścia operatora SS opartego na DLT lub TSS opartego na DLT. Na zasadzie odstępstwa od art. 20 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 operator SS opartego na DLT lub TSS opartego na DLT może, oprócz innego CDPW, ustanowić, wdrożyć i utrzymywać odpowiednie procedury zapewniające terminowy i prawidłowy rozrachunek i transfer aktywów klientów i uczestników również do innego operatora SS opartego na DLT, TSS opartego na DLT lub mechanizmu rozrachunku.”;
- c) uchyla się ust. 8, 9 i 10;
- 10) dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Artykuł 7a

System uproszczony

1. Jeżeli oczekuje się, że wartość rynkowa instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT zarejestrowanych w TSS opartym na DLT utrzyma się poniżej progu określonego w art. 3 ust. 2b niniejszego rozporządzenia, firma inwestycyjna, operator rynku lub CASP występujący o specjalne zezwolenie na prowadzenie TSS opartego na DLT zgodnie z art. 10 mogą uczestniczyć w systemie uproszczonym na warunkach określonych w niniejszym artykule.
2. Jeżeli oczekuje się, że wartość rynkowa instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT zarejestrowanych w SS opartym na DLT lub TSS opartym na DLT utrzyma się poniżej progu określonego w art. 3 ust. 2b niniejszego rozporządzenia, CDPW występujący o specjalne zezwolenie na prowadzenie SS opartego na DLT zgodnie z art. 9 lub TSS opartego na DLT zgodnie z art. 10, stosownie do przypadku, może uczestniczyć w systemie uproszczonym określonym w niniejszym artykule.
3. W przypadku gdy osoba prawna występuje o zezwolenie jako CDPW na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014 w celu uczestnictwa w systemie uproszczonym jako SS oparty na DLT lub TSS oparty na DLT, właściwy organ nie ocenia, czy ta

---

⁴² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2034 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie nadzoru ostrożnościowego nad firmami inwestycyjnymi oraz zmieniająca dyrektywy 2002/87/WE, 2009/65/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE i 2014/65/UE (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 64).

osoba prawna spełnia te wymogi rozporządzenia (UE) nr 909/2014, które nie mają zastosowania do SS opartego na DLT lub TSS opartego na DLT zgodnie z ust. 5.

Na zasadzie odstępstwa od art. 17 rozporządzenia (UE) nr 909/2014, w przypadku gdy odpowiedni organ podejmie decyzję o wydaniu uzasadnionej opinii w obszarze wchodzącym w zakres jego kompetencji, dokonuje tego w terminie dwóch miesięcy od otrzymania informacji.

Na zasadzie odstępstwa od art. 17 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 właściwy organ informuje wnioskodawcę o wyniku rozpatrzenia wniosku o udzielenie zezwolenia w terminie czterech miesięcy od złożenia kompletnego wniosku.

Zezwolenie udzielone na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014 zgodnie z niniejszym ustępem obejmuje wyłącznie usługi CDPW świadczone na podstawie niniejszego rozporządzenia w charakterze operatora SS opartego na DLT lub TSS opartego na DLT.

4. CDPW posiadający zezwolenie do celów uczestnictwa w systemie uproszczonym posiada wystarczające ostrożnościowe środki bezpieczeństwa, które zapewniają mu odpowiednią ochronę przed ryzykiem operacyjnym, prawnym, prowadzenia działalności, ryzykiem związanym z przechowywaniem aktywów i ryzykiem inwestycyjnym, tak by mógł on kontynuować świadczenie usług, oraz uwzględniają ograniczoną skalę jego działalności.

Europejski Urząd Nadzoru Bankowego, w ścisłej współpracy z ESMA i członkami Europejskiego Systemu Banków Centralnych, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi kapitałowe dotyczące ostrożnościowych środków bezpieczeństwa, o których mowa w akapicie pierwszym, z uwzględnieniem ograniczonej skali działalności prowadzonej przez te podmioty.

EUNB przedstawia Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 8 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, w drodze aktu delegowanego zgodnie z art. 290 TFUE oraz zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

5. Na zasadzie odstępstwa od wymogów rozporządzenia (UE) nr 909/2014, które mają zastosowanie do SS opartego na DLT lub TSS opartego na DLT na podstawie art. 5 ust. 1 akapit pierwszy, art. 6 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) i art. 6 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) niniejszego rozporządzenia, podmioty działające w ramach systemu uproszczonego nie podlegają następującym częściom rozporządzenia (UE) nr 909/2014:

- a) tytuł II rozdział III i rozdział IV, z wyjątkiem art. 6 ust. 3, art. 6 ust. 4, art. 7 ust. 1, art. 7 ust. 7 i art. 8;
- b) art. 22a ust. 2–7 i art. 24a;
- c) tytuł III rozdział II, z wyjątkiem art. 26 ust. 1–3, art. 26 ust. 5, art. 26 ust. 7, art. 27 ust. 1, art. 27 ust. 3, art. 27 ust. 5–7, art. 27a ust. 1, art. 29 ust. 1–2, art. 30 ust. 1–3, art. 30 ust. 5, art. 32, art. 33 ust. 1, art. 36, 37, art. 38 ust. 1, art. 38 ust. 2, art. 39 ust. 3, art. 39 ust. 5, art. 40 ust. 1, art. 40 ust. 3, art. 41 ust. 1, art. 42–44, art. 45 ust. 1–3, art. 45 ust. 6; oraz

d) tytuł VI.

Podmioty te mogą ubiegać się o zwolnienia na podstawie art. 4, 4a, 5, 5a lub 6, stosownie do rodzaju infrastruktury rynkowej opartej na DLT, którą obsługują. Podlegają one wymogom określonym w tych artykułach.

6. W celu doprecyzowania wymogów mających zastosowanie do podmiotów działających w ramach systemu uproszczonego określonego w ust. 5 ESMA, w ścisłej współpracy z ESBC, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu zmiany, w razie potrzeby, regulacyjnych standardów technicznych przyjętych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014 w odniesieniu do podmiotów działających w ramach systemu uproszczonego, aby:
- a) dostosować je do wymogów mających zastosowanie do tych podmiotów zgodnie z ust. 5; oraz
  - b) zapewnić, aby regulacyjne standardy techniczne mające zastosowanie do tych podmiotów były proporcjonalne do wielkości, ryzyka i charakteru działalności prowadzonej przez te podmioty.

ESMA przedstawia Komisji wspomniane projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 8 miesięcy po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

7. W przypadku gdy podmiot działający w ramach systemu uproszczonego zamierza przejść na system podstawowy, musi spełniać wymogi art. 47 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 w następujący sposób:
- a) najpóźniej po osiągnięciu progu określonego w art. 3 ust. 2b musi spełniać 50 % wymogów kapitałowych obliczonych zgodnie z art. 47 rozporządzenia (UE) nr 909/2014, jak określono w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2017/390⁴³.
  - b) najpóźniej po osiągnięciu progu określonego w art. 3 ust. 3 musi spełniać 100 % wymogów kapitałowych obliczonych zgodnie z art. 47 rozporządzenia (UE) nr 909/2014, jak określono w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2017/390.
8. Występując o specjalne zezwolenie na prowadzenie SS opartego na DLT na podstawie art. 9 lub na prowadzenie TSS opartego na DLT na podstawie art. 10, podmioty zamierzające prowadzić działalność w ramach systemu uproszczonego powiadamiają właściwy organ o zamiarze skorzystania z systemu uproszczonego i przedstawiają biznesplan wykazujący, że oczekuje się, iż działalność SS opartego na DLT lub TSS opartego na DLT utrzyma się poniżej progu określonego w art. 3 ust. 2b.

---

⁴³ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/390 z dnia 11 listopada 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących pewnych wymogów ostrożnościowych dla centralnych depozytów papierów wartościowych i wyznaczonych instytucji kredytowych oferujących bankowe usługi pomocnicze (Dz.U. L 65 z 10.3.2017, s. 9).

Właściwy organ zatwierdza lub odrzuca wniosek o skorzystanie z systemu uproszczonego w ramach procedur uzyskania specjalnego zezwolenia na prowadzenie SS opartego na DLT określonych odpowiednio w art. 9 i 10.

9. Jeżeli obliczenia przeprowadzone zgodnie z art. 3 ust. 4 niniejszego rozporządzenia wykazują, że działalność operatora osiągnęła kwotę 8 mld EUR, operator infrastruktury rynkowej opartej na DLT dołącza do miesięcznego sprawozdania składanego właściwemu organowi zgodnie z art. 3 ust. 5 niniejszego rozporządzenia powiadomienie o tym, czy zamierza przejść na system podstawowy.
10. W przypadku gdy operator nie zamierza przejść na system podstawowy, bez zbędnej zwłoki i najpóźniej w terminie dwóch miesięcy od daty powiadomienia zgodnie z ust. 9 przedstawia właściwemu organowi środki, które wdroży w celu zapewnienia, aby jego działalność gospodarcza nie przekraczała progu, o którym mowa w art. 3 ust. 2b.

W przypadku gdy operator powiadomi właściwy organ o swoim zamiarze przejścia na system podstawowy, musi spełnić wymogi systemu podstawowego w terminie dwóch miesięcy od dnia, w którym osiągnie próg określony w art. 3 ust. 2b, z wyjątkiem wymogów, w odniesieniu do których operatorowi przyznano zwolnienie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Operator przedkłada właściwemu organowi plan przejścia na system podstawowy bez zbędnej zwłoki i najpóźniej w terminie dwóch miesięcy od daty przedłożenia powiadomienia zgodnie z ust. 10. Plan ten zawiera niezbędne informacje umożliwiające właściwemu organowi ocenę, czy operator jest w stanie spełnić wymogi systemu podstawowego w okresie, o którym mowa w akapicie pierwszym. Operator powiadamia właściwy organ o wszelkich istotnych zmianach w planie przejścia na system podstawowy.

Jeżeli istnieją wyraźne przesłanki wskazujące, że operator nie będzie w stanie zrealizować przejścia w okresie, o którym mowa w akapicie drugim, właściwy organ może zażądać tymczasowego zaprzestania działalności operatora do czasu wykazania przez niego zgodności z odpowiednimi wymogami. Właściwy organ wykonuje to uprawnienie wyłącznie w przypadku, gdy tymczasowe zaprzestanie jest proporcjonalne do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania przedsiębiorstwa oraz utrzymania integralności rynku i ochrony inwestorów.

11. Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 8 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r. ESMA opracuje wytyczne w celu ustanowienia standardowych formularzy, formatów i wzorów wniosku o udzielenie zezwolenia w ramach systemu uproszczonego, o którym mowa w ust. 4.
12. Uznaje się, że operator SS opartego na DLT lub TSS opartego na DLT, który uzyskał zezwolenie na podstawie niniejszego rozporządzenia przed rozpoczęciem stosowania niniejszego artykułu, prowadzi – w odniesieniu do świadczenia usług CDPW – działalność w ramach systemu uproszczonego, o ile nie osiąga progu określonego w art. 3 ust. 2b i art. 3 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, stosownie do przypadku.

W przypadku gdy operator SS opartego na DLT lub TSS opartego na DLT, o którym mowa w akapicie pierwszym, zamierza przejść na system podstawowy, dokonuje tego zgodnie z niniejszym artykułem.”;

- 11) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:
  - a) tytuł artykułu otrzymuje brzmienie:

„Specjalne zezwolenie na prowadzenie TV opartego na DLT”;

- b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Osoba prawna posiadająca zezwolenie jako firma inwestycyjna lub posiadająca zezwolenie na prowadzenie rynku regulowanego na podstawie dyrektywy 2014/65/UE lub posiadająca zezwolenie jako CASP prowadzący platformę obrotu może wystąpić o specjalne zezwolenie na prowadzenie TV opartego na DLT na podstawie niniejszego rozporządzenia.”;
- c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. W przypadku gdy osoba prawna występuje o zezwolenie jako firma inwestycyjna lub o zezwolenie na prowadzenie rynku regulowanego na podstawie dyrektywy 2014/65/UE i jednocześnie występuje o specjalne zezwolenie na podstawie niniejszego artykułu, wyłącznie w celu prowadzenia TV opartego na DLT, właściwy organ nie ocenia, czy wnioskodawca spełnia wymogi dyrektywy 2014/65/UE, w odniesieniu do których wnioskodawca wystąpił o zwolnienie zgodnie z art. 4 niniejszego rozporządzenia.”;
- d) dodaje się ust. 3a:
- „3a. W przypadku gdy osoba prawna występuje jednocześnie o zezwolenie jako CASP oraz o specjalne zezwolenie, przedkłada w swoim wniosku informacje wymagane na podstawie art. 62 rozporządzenia (UE) 2023/1114.”;
- e) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:
- „4. Wniosek o specjalne zezwolenie na prowadzenie TV opartego na DLT na podstawie niniejszego rozporządzenia musi zawierać następujące informacje:”;
- (ii) lit. a)–g) otrzymują brzmienie:
- „a) biznesplan wnioskodawcy, zasady dotyczące TV opartego na DLT oraz wszelkie postanowienia prawne, o których mowa w art. 7 ust. 1, a także informacje dotyczące funkcjonowania, świadczenia usług i prowadzenia działalności TV opartego na DLT, o których mowa w art. 7 ust. 3;
  - b) opis funkcjonowania wykorzystywanej technologii rozproszonego rejestru, o której mowa w art. 7 ust. 2;
  - c) opis ogólnych rozwiązań wnioskodawcy w zakresie IT i cyberbezpieczeństwa, o których mowa w art. 7 ust. 4;
  - d) dowody świadczące o tym, że wnioskodawca posiada wystarczające ostrożnościowe środki bezpieczeństwa, aby wykonać swoje zobowiązania i wypłacić odszkodowanie swoim klientom, o których mowa w art. 7 ust. 6 akapit trzeci;
  - e) w stosownych przypadkach, opis rozwiązań w zakresie przechowywania instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT klientów, o których mowa w art. 7 ust. 5;
  - f) opis rozwiązań mających na celu zapewnienie ochrony inwestorów oraz opis mechanizmów rozpatrywania skarg klientów i działań naprawczych, o których mowa w art. 7 ust. 6 akapit drugi;

- g) zwolnienia, o które wnioskodawca występuje na podstawie art. 4, uzasadnienie każdego zwolnienia, wszelkie proponowane środki wyrównawcze oraz środki, jakie zamierza podjąć w celu spełnienia warunków związanych z tymi zwolnieniami.”;
- f) dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
„4a. Oprócz informacji, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, wnioskodawca, który zamierza prowadzić TV oparty na DLT jako CASP prowadzący platformę obrotu, przedkłada informacje na temat sposobu, w jaki zamierza spełnić mające zastosowanie wymogi dyrektywy 2014/65/UE i rozporządzenia (UE) nr 600/2014, o których mowa w art. 4 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem informacji, które byłyby niezbędne w celu wykazania zgodności z wymogami, w odniesieniu do których wnioskodawca wystąpił o zwolnienie zgodnie z art. 4 lub uzyskał zwolnienie zgodnie z art. 4a.”;
- g) ust. 6 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
„W ciągu 30 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku o specjalne zezwolenie na prowadzenie TV opartego na DLT właściwy organ ocenia kompletność wniosku. Jeżeli wniosek nie jest kompletny, właściwy organ określa termin przekazania brakujących lub wszelkich dodatkowych informacji przez wnioskodawcę. Gdy właściwy organ uzna, że wniosek jest kompletny, informuje o tym wnioskodawcę.”;
- h) ust. 8 lit. a) otrzymuje brzmienie:
„a) zwolnień udzielanych operatorom TV opartych na DLT w całej Unii, w tym w kontekście oceny adekwatności różnych rodzajów technologii rozproszonego rejestru wykorzystywanych przez operatorów TV opartych na DLT do celów niniejszego rozporządzenia; oraz”;
- i) ust. 9–13 otrzymują brzmienie:
„9. W ciągu 90 dni roboczych od dnia otrzymania kompletnego wniosku o specjalne zezwolenie na prowadzenie TV opartego na DLT właściwy organ dokonuje oceny wniosku i decyduje, czy udzielić specjalnego zezwolenia. W przypadku gdy wnioskodawca występuje jednocześnie o zezwolenie na podstawie dyrektywy 2014/65/UE lub na podstawie rozporządzenia (UE) 2023/1114 oraz o specjalne zezwolenie na podstawie niniejszego rozporządzenia, okres oceny może zostać przedłużony o kolejny okres nie dłuższy niż okres określony, odpowiednio, w art. 7 ust. 3 dyrektywy 2014/65/UE lub art. 63 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2023/1114.
10. Bez uszczerbku dla art. 7 i 44 dyrektywy 2014/65/UE właściwy organ odmawia udzielenia specjalnego zezwolenia na prowadzenie TV opartego na DLT, jeżeli istnieją podstawy, by sądzić, że:
a) istnieją znaczące ryzyka dla ochrony inwestorów, integralności rynku lub stabilności finansowej, na które nie odpowiedział i których nie ograniczył wnioskodawca;
b) specjalne zezwolenie na prowadzenie TV opartego na DLT oraz zwolnienia, o które wystąpiono, mają na celu obejście wymogów prawnych lub regulacyjnych; lub

- c) operator TV opartego na DLT nie będzie w stanie przestrzegać mających zastosowanie przepisów prawa Unii lub nie umożliwi swoim użytkownikom przestrzegania tych przepisów.

11. Specjalne zezwolenie określa zwolnienia udzielone zgodnie z art. 4, wszelkie środki wyrównawcze oraz wszelkie niższe progi określone przez właściwy organ zgodnie z art. 3 ust. 6.

Właściwy organ niezwłocznie informuje ESMA o udzieleniu, odmowie udzielenia lub cofnięciu specjalnego zezwolenia na podstawie niniejszego artykułu, w tym o wszelkich kwestiach określonych w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.

ESMA publikuje na swojej stronie internetowej:

- a) wykaz TV opartych na DLT, daty rozpoczęcia obowiązywania ich specjalnych zezwoleń, wykaz udzielonych każdemu z nich zwolnień oraz wszelkie niższe progi określone przez właściwe organy dla każdego z nich; oraz
- b) łączną liczbę wniosków o zwolnienia, które zostały złożone na podstawie art. 4, ze wskazaniem liczby i rodzajów zwolnień udzielonych lub których udzielenia odmówiono, wraz z uzasadnieniami wszelkich odmów.

Informacje, o których mowa w akapicie trzecim lit. b), publikuje się z zachowaniem anonimowości.

12. Bez uszczerbku dla art. 8 i 44 dyrektywy 2014/65/UE, właściwy organ cofa specjalne zezwolenie lub wszelkie powiązane zwolnienia w przypadku gdy:

- a) wykryto wadę w funkcjonowaniu wykorzystywanego rodzaju technologii rozproszonego rejestru lub w usługach i działalności prowadzonych przez operatora TV opartego na DLT, która stanowi ryzyko dla ochrony inwestorów, integralności rynku lub stabilności finansowej, a dane ryzyko przewyższa korzyści płynące z usług i działalności objętych eksperymentem;
- b) operator TV opartego na DLT naruszył warunki związane ze zwolnieniami;
- c) operator TV opartego na DLT dopuścił do obrotu instrumenty finansowe, które nie spełniają warunków określonych w art. 3 ust. 1;
- d) operator TV opartego na DLT przekroczył próg, o którym mowa w art. 3 ust. 2 lub w art. 3 ust. 2b, stosownie do przypadku;
- e) operator TV opartego na DLT przekroczył próg, o którym mowa w art. 3 ust. 2a lub w art. 3 ust. 3, i nie uruchomił strategii przejścia; lub
- f) operator TV opartego na DLT uzyskał specjalne zezwolenie lub powiązane zwolnienia na podstawie informacji wprowadzających w błąd lub istotnego pominięcia.

13. W przypadku gdy operator TV opartego na DLT zamierza wprowadzić istotną zmianę w funkcjonowaniu wykorzystywanej technologii rozproszonego rejestru lub w usługach lub działalności tego operatora, a ta istotna zmiana wymaga nowego specjalnego zezwolenia, nowego zwolnienia lub zmiany

jednego lub większej liczby istniejących zwolnień lub jakichkolwiek warunków związanych ze zwolnieniem operatora, operator TV opartego na DLT występuje o nowe specjalne zezwolenie, zwolnienie lub zmianę.

W przypadku gdy operator TV opartego na DLT występuje o nowe specjalne zezwolenie, zwolnienie lub zmianę, stosuje się procedurę określoną w art. 4. Rozpatrzeniem tego wniosku zajmuje się właściwy organ zgodnie z niniejszym artykułem.”;

12) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W przypadku gdy osoba prawna występuje o zezwolenie jako CDPW na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014 i jednocześnie występuje o specjalne zezwolenie na podstawie niniejszego artykułu, wyłącznie w celu prowadzenia SS opartego na DLT, właściwy organ nie ocenia, czy wnioskodawca spełnia te wymogi rozporządzenia (UE) nr 909/2014, w odniesieniu do których wnioskodawca wystąpił o zwolnienie zgodnie z art. 5 niniejszego rozporządzenia lub uzyskał zwolnienie zgodnie z art. 5a niniejszego rozporządzenia.

3. W przypadku gdy – o czym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu – osoba prawna występuje jednocześnie o zezwolenie jako CDPW oraz o specjalne zezwolenie, przedkłada w swoim wniosku informacje, o których mowa w art. 17 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 909/2014, z wyjątkiem informacji, które byłyby niezbędne w celu wykazania zgodności z wymogami, w odniesieniu do których wnioskodawca wystąpił o zwolnienie zgodnie z art. 5 niniejszego rozporządzenia lub uzyskał zwolnienie zgodnie z art. 5a niniejszego rozporządzenia.”;

b) ust. 4 lit. h) otrzymuje brzmienie:

„h) zwolnienia, o które wnioskodawca występuje na podstawie art. 4 lub 5a, uzasadnienie każdego zwolnienia, wszelkie proponowane środki wyrównawcze oraz środki, jakie zamierza podjąć w celu spełnienia warunków związanych z tymi zwolnieniami.”;

c) ust. 10 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) SS oparty na DLT nie będzie w stanie przestrzegać mających zastosowanie przepisów prawa Unii lub przepisów prawa krajowego wykraczających poza zakres prawa Unii, lub nie umożliwi swoim użytkownikom przestrzegania tych przepisów.”;

d) w ust. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Specjalne zezwolenie określa zwolnienia przyznane zgodnie z art. 5, środki wyrównawcze, wszelkie niższe progi określone przez właściwy organ zgodnie z art. 3 ust. 6 oraz to, czy SS oparty na DLT działa w ramach systemu uproszczonego.”;

b) w akapicie trzecim lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) wykaz SS opartych na DLT, daty rozpoczęcia obowiązywania ich specjalnych zezwoleń, wykaz udzielonych każdemu z nich zwolnień oraz

wszelkie niższe progi określone przez właściwe organy dla każdego z nich; oraz”;

e) ust. 12 i 13 otrzymują brzmienie:

„12. Bez uszczerbku dla art. 20 rozporządzenia (UE) nr 909/2014, właściwy organ cofa specjalne zezwolenie lub powiązane zwolnienia w przypadku gdy:

- a) wykryto wadę w funkcjonowaniu wykorzystywanego rodzaju technologii rozproszonego rejestru lub w usługach i działalności prowadzonych przez SS oparty na DLT, która stanowi ryzyko dla ochrony inwestorów, integralności rynku lub stabilności finansowej, a dane ryzyko przewyższa korzyści płynące z usług i działalności objętych eksperymentem;
- b) SS oparty na DLT naruszył warunki związane ze zwolnieniami;
- c) SS oparty na DLT zarejestrował instrumenty finansowe, które nie spełniają warunków określonych w art. 3 ust. 1;
- d) SS oparty na DLT przekroczył próg, o którym mowa w art. 3 ust. 2 lub w art. 3 ust. 2b, stosownie do przypadku;
- e) SS oparty na DLT przekroczył próg, o którym mowa w art. 3 ust. 2a lub w art. 3 ust. 3, i nie uruchomił strategii przejścia; lub
- f) SS oparty na DLT uzyskał specjalne zezwolenie lub powiązane zwolnienia na podstawie informacji wprowadzających w błąd lub istotnego pominięcia.

13. W przypadku gdy SS oparty na DLT zamierza wprowadzić istotną zmianę w funkcjonowaniu rodzaju wykorzystywanej technologii rozproszonego rejestru lub w usługach lub działalności tego SS opartego na DLT, a ta istotna zmiana wymaga nowego specjalnego zezwolenia, nowego zwolnienia lub zmiany jednego lub większej liczby istniejących zwolnień lub jakichkolwiek warunków związanych ze zwolnieniem, SS oparty na DLT występuje o nowe specjalne zezwolenie, zwolnienie lub zmianę.

W przypadku gdy SS oparty na DLT występuje o nowe specjalne zezwolenie, zwolnienie lub zmianę, stosuje się procedurę określoną w art. 5. Rozpatrzeniem tego wniosku zajmuje się właściwy organ zgodnie z niniejszym artykułem.”;

13) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. Firma inwestycyjna lub operator rynku jako CASP prowadzący platformę obrotu na podstawie rozporządzenia (UE) 2023/1114 lub posiadający zezwolenie jako CDPW na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014 mogą wystąpić o specjalne zezwolenie na prowadzenie TSS opartego na DLT na podstawie niniejszego rozporządzenia.

2. W przypadku gdy osoba prawna występuje o zezwolenie jako firma inwestycyjna lub o zezwolenie na prowadzenie rynku regulowanego na podstawie dyrektywy 2014/65/UE lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014 lub jako CDPW na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014 lub jako CASP prowadzący platformę obrotu na podstawie rozporządzenia 2023/1114 i jednocześnie występuje o specjalne zezwolenie na podstawie niniejszego

artykułu, wyłącznie w celu prowadzenia TSS opartego na DLT, właściwy organ nie ocenia, czy wnioskodawca spełnia te wymogi dyrektywy 2014/65/UE lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014 lub rozporządzenia (UE) nr 909/2014, w odniesieniu do których wnioskodawca wystąpił o zwolnienie zgodnie z art. 6 niniejszego rozporządzenia.

3. W przypadku gdy – o czym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu – osoba prawna występuje jednocześnie z wnioskiem o zezwolenie jako firma inwestycyjna lub o zezwolenie na prowadzenie rynku regulowanego lub o zezwolenie jako CDPW lub o zezwolenie jako CASP, oraz o specjalne zezwolenie, przedkłada w swoim wniosku informacje wymagane na podstawie, odpowiednio, art. 7 dyrektywy 2014/65/UE lub art. 17 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 lub art. 7a niniejszego rozporządzenia lub art. 62 rozporządzenia 2023/1114, z wyjątkiem informacji, które byłyby niezbędne do wykazania zgodności z wymogami, w odniesieniu do których wnioskodawca wystąpił o zwolnienie zgodnie z art. 6 niniejszego rozporządzenia.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Oprócz informacji, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, wnioskodawca, który zamierza prowadzić TSS oparty na DLT jako firma inwestycyjna, operator rynku lub CASP, przedkłada informacje na temat sposobu, w jaki zamierza spełnić mające zastosowanie wymogi rozporządzenia (UE) nr 909/2014, o których mowa w art. 6 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, lub, w stosownych przypadkach, wymogi obowiązujące w ramach systemu uproszczonego, z wyjątkiem informacji, które byłyby niezbędne w celu wykazania zgodności z wymogami, w odniesieniu do których wnioskodawca wystąpił o zwolnienie zgodnie z tym artykułem.

Oprócz informacji, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, wnioskodawca, który zamierza prowadzić TSS oparty na DLT jako CDPW, przedkłada informacje na temat sposobu, w jaki zamierza spełnić mające zastosowanie wymogi dyrektywy 2014/65/UE lub rozporządzenia (UE) nr 600/2014, o których mowa w art. 6 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem informacji, które byłyby niezbędne w celu wykazania zgodności z wymogami, w odniesieniu do których wnioskodawca wystąpił o zwolnienie zgodnie z tym artykułem.”;

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W ciągu 90 dni roboczych od dnia otrzymania kompletnego wniosku o specjalne zezwolenie na prowadzenie TSS opartego na DLT właściwy organ dokonuje oceny wniosku i decyduje, czy udzielić specjalnego zezwolenia. W przypadku gdy wnioskodawca występuje jednocześnie o zezwolenie na podstawie dyrektywy 2014/65/UE, rozporządzenia (UE) nr 909/2014 lub rozporządzenia (UE) 2023/1114 oraz o specjalne zezwolenie na podstawie niniejszego artykułu, okres oceny może zostać przedłużony o kolejny okres nie dłuższy niż okres określony, odpowiednio, w art. 7 ust. 3 dyrektywy 2014/65/UE, art. 17 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 lub art. 63 ust. 9 rozporządzenia 2023/1114.”;

d) ust. 10 akapit pierwszy zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„10. Bez uszczerbku dla art. 7 dyrektywy 2014/65/UE, art. 2a rozporządzenia (UE) nr 600/2014, art. 17 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 i art. 63

rozporządzenia (UE) 2023/1114, właściwy organ odmawia udzielenia specjalnego zezwolenia na prowadzenie TSS opartego na DLT, jeżeli istnieją podstawy, by sądzić, że:”;

- e) w ust. 11 wprowadza się następujące zmiany:
- a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
- „11. Specjalne zezwolenie określa zwolnienia udzielone zgodnie z art. 6, wszelkie środki wyrównawcze oraz wszelkie niższe progi określone przez właściwy organ zgodnie z art. 3 ust. 6 oraz to, czy TSS oparty na DLT działa w ramach systemu uproszczonego.”;
- b) w akapicie trzecim lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) wykaz TSS opartych na DLT, daty rozpoczęcia obowiązywania ich specjalnych zezwoleń, wykaz udzielonych każdemu z nich zwolnień oraz wszelkie niższe progi określone przez właściwe organy dla każdego z nich; oraz”;
- f) w ust. 12 wprowadza się następujące zmiany:
- a) akapit pierwszy formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:
- „12. Bez uszczerbku dla art. 8 dyrektywy 2014/65/UE, art. 2c rozporządzenia (UE) nr 600/2014, art. 20 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 i art. 64 rozporządzenia (UE) 2023/1114 właściwy organ cofa takie specjalne zezwolenie lub wszelkie powiązane zwolnienia w przypadku gdy:”;
- b) lit. d) i e) otrzymują brzmienie:
- „d) operator TSS opartego na DLT przekroczył próg, o którym mowa w art. 3 ust. 2 lub w art. 3 ust. 2b, stosownie do przypadku;”;
- „e) operator TSS opartego na DLT przekroczył próg, o którym mowa w art. 3 ust. 2a lub w art. 3 ust. 3, stosownie do przypadku, i nie uruchomił strategii przejścia; lub”;
- 14) dodaje się art. 10a–10g w brzmieniu:

„Artykuł 10a

Specjalne zezwolenie na świadczenie indywidualnych usług CDPW

1. Posiadające zezwolenie firma inwestycyjna, rynek regulowany, instytucja kredytowa, CDPW lub CASP mogą zwrócić się do swojego właściwego organu o specjalne zezwolenie na świadczenie, na zasadzie indywidualnej, usługi notarialnej DLT lub centralnej usługi prowadzenia rachunku DLT oraz niebankowych usług pomocniczych świadczonych przez CDPW związanych z tymi usługami, jak określono w sekcji B załącznika do rozporządzenia (UE) nr 909/2014.
2. Wniosek o specjalne zezwolenie na świadczenie usługi notarialnej DLT lub centralnej usługi prowadzenia rachunku DLT zawiera następujące informacje:
  - a) biznesplan wnioskodawcy, w tym opis planowanych relacji biznesowych z innymi dostawcami usług CDPW lub infrastrukturami rynkowymi, w tym systemami obrotu, CCP, CDPW działającymi wyłącznie na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014, infrastrukturami rynkowymi opartymi na DLT i innymi podmiotami finansowymi mającymi znaczenie dla świadczenia usług CDPW;

- b) opis funkcjonowania wykorzystywanej technologii rozproszonego rejestru, o której mowa w art. 7 ust. 2;
- c) opis ogólnych rozwiązań wnioskodawcy w zakresie IT i cyberbezpieczeństwa, o których mowa w art. 7 ust. 4.

Wniosek zawiera również wszystkie informacje niezbędne właściwemu organowi do oceny zgodności z wymogami niniejszego rozporządzenia i przepisami rozporządzenia (UE) nr 909/2014 mającymi zastosowanie do notariusza DLT lub podmiotu prowadzącego rachunek DLT zgodnie z art. 10b ust. 1.

3. W ciągu 20 dni roboczych od otrzymania wniosku o specjalne zezwolenie właściwy organ ocenia kompletność wniosku. Jeżeli wniosek nie jest kompletny, właściwy organ określa termin przekazania brakujących lub wszelkich dodatkowych informacji przez wnioskodawcę. Gdy właściwy organ uzna, że wniosek jest kompletny, informuje o tym wnioskodawcę.
4. W ciągu 40 dni roboczych od dnia otrzymania kompletnego wniosku o specjalne zezwolenie na prowadzenie SS opartego na DLT właściwy organ dokonuje oceny wniosku i decyduje, czy udzielić specjalnego zezwolenia.

W przypadku udzielenia specjalnego zezwolenia właściwy organ udostępnia kompletny wniosek o specjalne zezwolenie oraz informacje związane z tym zezwoleniem bankowi centralnemu w Unii emitującemu walutę, w której denominowane są instrumenty finansowe obsługiwane przez DLT, które mają być obsługiwane przez notariusza DLT lub podmiot prowadzący rachunek DLT.
5. Właściwe organy mogą cofnąć specjalne zezwolenie, jeżeli notariusz DLT lub podmiot prowadzący rachunek DLT systematycznie narusza przepisy niniejszego rozporządzenia.
6. ESMA może opracować wytyczne w celu ustanowienia standardowych formularzy, formatów i wzorów do celu stosowania, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 10b

Świadczenie indywidualnych usług CDPW

1. Notariusz DLT i podmiot prowadzący rachunek DLT podlegają przepisom tytułu III rozporządzenia (UE) nr 909/2014, które regulują wykonywanie, odpowiednio, usługi notariusza i centralnej usługi prowadzenia rachunku, o których mowa w sekcji A załącznika do rozporządzenia (UE) nr 909/2014, określonych i uzupełnionych zgodnie z ust. 10.
2. Notariusz DLT i podmiot prowadzący rachunek DLT spełniają wymogi określone w art. 7 ust. 1 akapit pierwszy, art. 7 ust. 2, 4 i 5 oraz art. 7 ust. 6 akapity pierwszy i drugi.
3. Emitenta z siedzibą w Unii, który emituje lub wyemitował instrumenty finansowe obsługiwane przez DLT dopuszczone do obrotu lub będące przedmiotem obrotu w systemach obrotu, uznaje się za spełniającego wymogi art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 909/2014, jeżeli papiery wartościowe są zarejestrowane w rozproszonym rejestrze wykorzystywanym przez notariusza DLT na potrzeby pierwszej rejestracji tych papierów wartościowych.

Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 909/2014, w przypadku gdy transakcje na instrumentach finansowych obsługiwanych przez DLT wyemitowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia odbywają się

w systemie obrotu, są one rejestrowane w zamierzonej dacie rozrachunku lub przed nią przez notariusza DLT, SS oparty na DLT, TSS oparty na DLT lub CDPW działający wyłącznie na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014.

4. Transakcje na instrumentach finansowych obsługiwanych przez DLT, które znajdują się na rachunkach papierów wartościowych zarządzanych przez podmioty prowadzące rachunek DLT zgodnie z niniejszym artykułem, są rozliczane za pośrednictwem SS opartego na DLT, TSS opartego na DLT, CDPW działającego wyłącznie na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014.
5. SS oparty na DLT, TSS oparty na DLT lub CDPW działający wyłącznie na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014 mogą dopuścić do rozrachunku instrumenty finansowe obsługiwane przez DLT, które znajdują się na rachunkach papierów wartościowych zarządzanych przez podmioty prowadzące rachunek DLT, których łączna wartość rynkowa w momencie rozrachunku pierwszej transakcji nie przekracza kwoty określonej w art. 3 ust. 2b.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego SS oparty na DLT, TSS oparty na DLT lub CDPW prowadzący działalność wyłącznie na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014 mogą dopuścić do rozrachunku instrumenty finansowe obsługiwane przez DLT, które znajdują się na rachunkach papierów wartościowych zarządzanych przez podmioty prowadzące rachunek DLT, których łączna wartość rynkowa wynosi nie więcej niż 30 mld EUR w momencie rozrachunku pierwszej transakcji, w przypadku gdy takie instrumenty finansowe obsługiwane przez DLT są zbywalnymi papierami wartościowymi emitowanymi przez MŚP.

6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4 podmioty prowadzące rachunek DLT mogą dokonywać rozrachunku instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT poza SS opartym na DLT, TSS opartym na DLT lub CDPW działającym wyłącznie na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014, jeżeli spełniają wymogi dotyczące takiego rozrachunku określone w art. 10c.
7. W przypadku gdy notariusz DLT lub podmiot prowadzący rachunek DLT świadczy podstawowe usługi CDPW wspólnie z SS opartym na DLT, TSS lub CDPW działającym wyłącznie na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014, SS oparty na DLT, TSS lub CDPW działający wyłącznie na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014 nie ponoszą odpowiedzialności za spełnienie tych wymogów rozporządzenia (UE) nr 909/2014, które mają zastosowanie do notariusza DLT lub podmiotu prowadzącego rachunek DLT zgodnie z ust. 1.

Podział odpowiedzialności, o którym mowa w akapicie pierwszym, ma zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do tych instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT, które są obsługiwane przez notariusza DLT lub podmiot prowadzący rachunek DLT zgodnie z ust. 1.

8. Notariusz DLT, podmiot prowadzący rachunek DLT oraz SS oparty na DLT, TSS lub CDPW działający wyłącznie na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014, którzy wspólnie świadczą podstawowe usługi CDPW, określają swoje role i obowiązki w zakresie świadczenia tych usług w prawnie wiążącej pisemnej umowie. Każdy z nich powiadamia swoje odpowiednie właściwe organy o tej pisemnej umowie wraz z jasnymi informacjami na temat tego, który podmiot świadczy podstawowe usługi CDPW w odniesieniu do których instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT lub kategorii instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT.

9. ESMA wprowadza informacje dotyczące notariuszy DLT i podmiotów prowadzących rachunek DLT do rejestru CDPW prowadzonego na podstawie art. 21 rozporządzenia (UE) nr 909/2014.
10. ESMA opracowuje regulacyjne standardy techniczne w celu określenia przepisów tytułu III rozporządzenia (UE) nr 909/2014, które mają zastosowanie do każdej usługi notariusza DLT i do każdej centralnej usługi prowadzenia rachunku DLT, oraz, w razie potrzeby, uzupełnia inne niż istotne elementy przepisów tego tytułu i zmienia regulacyjne standardy techniczne w celu dostosowania ich do wykorzystywania DLT i specyfiki modeli biznesowych obejmujących rozproszone świadczenie podstawowych usług CDPW.

Zgodnie z akapitem pierwszym ESMA zapewnia, aby przepisy mające zastosowanie do poszczególnych usług były:

- a) spójne z celami i zasadami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 mającymi zastosowanie do usług notarialnych i centralnych usług prowadzenia rachunku;
- b) proporcjonalnie do profilu ryzyka związanego z usługą notariuszem DLT i usługę w zakresie prowadzenia rachunków centralnych DLT.

ESMA przedstawia Komisji wspomniane projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 8 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.

Komisji przekazuje się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 10c

Rozrachunek w ramach mechanizmu rozrachunku

1. Podmioty prowadzące rachunek DLT rozliczają transakcje na instrumentach finansowych obsługiwanych przez DLT na podstawie art. 10b ust. 5 wyłącznie w ramach mechanizmu rozrachunku zatwierdzonego na podstawie art. 10d.
Podmioty prowadzące rachunek DLT rozliczają transakcje wyłącznie z innymi podmiotami prowadzącymi rachunek DLT, które są częścią tego samego mechanizmu rozrachunku.
2. Podmioty prowadzące rachunek DLT, które rozliczają transakcje w ramach mechanizmu rozrachunku, zapewniają, aby:
  - a) wszystkie transakcje były rozliczane wyłącznie za pomocą depozytów banku centralnego, które podmioty prowadzące rachunek DLT posiadają w banku centralnym emitującym daną walutę;
  - b) wszystkie transakcje na instrumentach finansowych obsługiwanych przez DLT, które obejmują część pieniężną transakcji, były rozliczane na zasadzie »dostawa za płatność«;
  - c) mechanizm rozrachunku zapewniał odpowiednią ostateczność rozrachunku transferów środków pieniężnych i instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT, zapewniając:
    - (i) osiągnięcie ostateczności rozrachunku co najmniej w dniu rozliczenia;

- (ii) jasne zdefiniowanie momentu wprowadzenia zleceń transferu oraz momentu nieodwracalności zleceń transferu;
  - d) mechanizm rozrachunku skutecznie zarządzał ryzykiem prawnym, biznesowym i operacyjnym.
3. Podmioty prowadzące rachunek DLT, które rozliczają transakcje w ramach mechanizmu rozrachunku, zapewniają, aby mechanizm rozrachunku, którego są częścią, oraz każdy podmiot prowadzący rachunek DLT uczestniczący w mechanizmie rozrachunku przestrzegali następujących zasad:
- a) zapewnienie bezpiecznego, skutecznego i sprawnego rozrachunku;
  - b) zapewnienie solidnego zarządzania ryzykiem w odniesieniu do operacji, w tym zarządzania ryzykiem kredytowym i ryzykiem utraty płynności, jak określono w ust. 5 i 6; oraz
  - c) zapewnienie ochrony aktywów klientów podmiotów prowadzących rachunek DLT.
4. Podmioty prowadzące rachunek DLT, które uczestniczą w mechanizmie rozrachunku, identyfikują źródła ryzyka operacyjnego dla funkcjonowania mechanizmu rozrachunku, zarówno wewnętrzne, jak i zewnętrzne, oraz minimalizują ich wpływ poprzez stosowanie odpowiednich narzędzi i procesów ICT oraz strategii w zakresie ICT ustanowionych i zarządzanych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554, a także poprzez stosowanie wszelkich innych stosownych narzędzi, mechanizmów kontroli i procedur w odniesieniu do innych rodzajów ryzyka operacyjnego.
5. Podmioty prowadzące rachunek DLT, które uczestniczą w mechanizmie rozrachunku, ustanawiają, wprowadzają i utrzymują odpowiednią strategię na rzecz ciągłości działania oraz plan przywracania sprawności po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, które obejmują strategię na rzecz ciągłości działania w zakresie ICT i plany reagowania i przywracania sprawności ICT ustanowione zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2022/2554, służące zapewnieniu utrzymania działalności związanej z rozrachunkiem w ramach mechanizmu rozrachunku i terminowego wznowienia prowadzonych przez nich operacji.
- Podmioty prowadzące rachunek DLT, które uczestniczą w mechanizmie rozrachunku, identyfikują i monitorują ryzyka, jakie dostawcy usług i mediów mogą stwarzać dla ich działalności, oraz zarządzają tymi ryzykami.
6. Każdy podmiot prowadzący rachunek DLT, który świadczy na rzecz swoich klientów usługi bankowe związane z działalnością w zakresie rozrachunku w ramach mechanizmu rozrachunku, spełnia następujące szczegółowe wymogi ostrożnościowe dotyczące ryzyk kredytowych związanych z tymi usługami:
- a) ustanawia solidne ramy zarządzania odpowiednimi ryzykami kredytowymi;
  - b) regularnie wskazuje źródła takich ryzyk kredytowych, mierzy i monitoruje odpowiadające im ekspozycje kredytowe oraz stosuje odpowiednie narzędzia zarządzania ryzykiem w celu kontrolowania tych ryzyk;
  - c) w pełni zabezpiecza odpowiednie ekspozycje kredytowe wobec indywidualnych uczestników zaciągających pożyczki, wykorzystując

wysokie płynne zabezpieczenia lub inne zabezpieczenia, do którego stosuje odpowiednie redukcje wartości, oraz inne równoważne zasoby finansowe;

- d) ustala odpowiednie limity ekspozycji kredytowych wobec klientów indywidualnych;
- e) udziela kredytu tylko uczestnikom, którzy posiadają w danej instytucji rachunki pieniężne; oraz
- f) ustanawia skuteczne procedury spłaty kredytu śróddziennego.

7. Każdy podmiot prowadzący rachunek DLT, który świadczy na rzecz swoich klientów usługi bankowe związane z działalnością w zakresie rozrachunku w ramach mechanizmu rozrachunku, spełnia następujące szczegółowe wymogi ostrożnościowe dotyczące ryzyka płynności związanego z tymi usługami:

- a) posiada solidne ramy i narzędzia służące mierzeniu i monitorowaniu jego ryzyka utraty płynności, w tym ryzyka utraty śróddziennej płynności, i zarządzaniu tymi ryzykami, dla każdej waluty mechanizmu rozrachunku, w którym rozlicza transakcje;
- b) mierzy i monitoruje na bieżąco swoje potrzeby dotyczące płynności i poziom posiadanych aktywów płynnych;
- c) posiada wystarczające zasoby płynne we wszystkich stosownych walutach do celów terminowego rozrachunku instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT z uwzględnieniem szerokiej gamy potencjalnych scenariuszy warunków skrajnych, jednak bez ograniczenia do ryzyka utraty płynności spowodowanego niewywiązaniem się z zobowiązania przez co najmniej jednego uczestnika, w tym jego jednostki dominujące i jednostki zależne, wobec których ma swoje największe ekspozycje;
- d) każdorazowo gdy stosowane są wcześniej określone ustalenia dotyczące finansowania, na dostawców płynności wybiera wyłącznie instytucje finansowe mające zdolność kredytową oraz ustanawia i stosuje odpowiednie limity koncentracji dla każdego z odpowiednich dostawców płynności, w tym swojej jednostki dominującej i jednostek zależnych;
- e) dysponuje wcześniej określonymi ustaleniami służącymi zapewnieniu możliwości terminowego upłynnienia zabezpieczenia otrzymanego od swojego klienta niewywiązującego się z zobowiązania.

8. Podmioty prowadzące rachunek DLT, które uczestniczą w mechanizmie rozrachunku, zawierają prawnie wiążącą pisemną umowę jasno określającą role i obowiązki podmiotów prowadzących rachunek DLT w ramach mechanizmu rozrachunku.

Podmiot prowadzący rachunek DLT jest członkiem nie więcej niż dwóch mechanizmów rozrachunku.

Mechanizm rozrachunku obejmuje co najmniej dwa podmioty prowadzące rachunek DLT.

9. Każdy mechanizm rozrachunku może dopuścić do rozrachunku instrumenty finansowe obsługiwane przez DLT, które znajdują się na rachunkach papierów wartościowych zarządzanych przez uczestniczące w nim podmioty prowadzące

rachunek DLT, których łączna wartość rynkowa w momencie rozrachunku pierwszej transakcji nie przekracza kwoty określonej w art. 3 ust. 2b.

Jeżeli łączna wartość rynkowa wszystkich instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT dopuszczonych do rozrachunku przez mechanizm rozrachunku osiągnęła kwotę określoną w art. 3 ust. 3, podmioty prowadzące rachunek DLT uruchamiają strategię przejścia, o której mowa w art. 10 lit. e). Podmioty prowadzące rachunek DLT powiadamiają ESMA o uruchomieniu swojej strategii przejścia oraz o harmonogramie przejścia.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego każdy mechanizm rozrachunku może dopuścić do rozrachunku instrumenty finansowe obsługiwane przez DLT, które znajdują się na rachunkach papierów wartościowych zarządzanych przez podmioty prowadzące rachunek DLT, których łączna wartość rynkowa wynosi nie więcej niż 30 mld EUR w momencie rozrachunku pierwszej transakcji, w przypadku gdy takie instrumenty finansowe obsługiwane przez DLT są zbywalnymi papierami wartościowymi emitowanymi przez MSP. Podmioty prowadzące rachunek DLT uruchamiają swoją strategię przejścia, gdy wartość rynkowa tych zbywalnych papierów wartościowych osiągnie 45 mld EUR.

10. Podmioty prowadzące rachunek DLT co miesiąc przekazują ESMA następujące informacje:
- a) transfery dokonywane w ramach mechanizmu rozrachunku, w którym uczestniczą, w tym łączne wielkości;
  - b) łączną wartość rynkową instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT dopuszczonych do rozrachunku, obliczoną zgodnie z art. 3 ust. 4;
  - c) najczęstsze problemy, które skutkują nieprzeprowadzeniem rozrachunku;
  - d) zakres śróddziennego ryzyka utraty płynności i zarządzanie nim przez każdy podmiot prowadzący rachunek DLT;
  - e) sprawozdawczość w zakresie szczytowych ekspozycji kredytowych wobec ich klientów, rodzaju przyjętego zabezpieczenia, zastosowanych redukcji wartości i koncentracji zabezpieczeń.

Podmioty prowadzące rachunek DLT przekazują ESMA wystarczająco szczegółowe informacje, aby mógł on zweryfikować zgodność mechanizmu rozrachunku i uczestniczących w nim podmiotów prowadzących rachunek DLT z niniejszym artykułem.

Wymóg sprawozdawczy może spełnić dowolny podmiot prowadzący rachunek DLT uczestniczący w mechanizmie rozrachunku w imieniu innych uczestników. Wszyscy uczestnicy pozostają indywidualnie odpowiedzialni za kompletność i prawdziwość informacji zgłaszanych w ich imieniu.

11. ESMA może opracować wytyczne w celu ustanowienia standardowych formularzy, formatów i wzorów w następujących celach:
- a) w celu ustanowienia standardowych formularzy, formatów i wzorów wniosków o udzielenie zezwolenia na podstawie art. 10d;
  - b) w celu ustanowienia standardowych formularzy, formatów i wzorów do celów ust. 10.

Artykuł 10d

Udzielanie zezwolenia dotyczącego mechanizmu rozrachunku i nadzór tym mechanizmem

1. Podmioty prowadzące rachunek DLT, które zamierzają rozliczać transakcje w mechanizmie rozrachunku, zwracają się do ESMA o udzielenie zezwolenia dotyczącego mechanizmu rozrachunku zgodnie z niniejszym artykułem, zanim zaczną rozliczać jakiegokolwiek transakcje w tym mechanizmie rozrachunku.

Podmioty prowadzące rachunek DLT, które uczestniczą w mechanizmie rozrachunku, przekazują ESMA następujące informacje:

- a) program działań mechanizmu rozrachunku, określający w szczególności informacje na temat uczestniczących podmiotów prowadzących rachunek DLT, notariuszy DLT i innych podmiotów finansowych lub niefinansowych świadczących istotne usługi na rzecz mechanizmu rozrachunku oraz ich powiązań w ramach systemu;
- b) pisemną umowę, o której mowa w art. 10c ust. 7.
- c) informacje o systemach obrotu, CCP i innych kluczowych infrastrukturach rynkowych związanych z mechanizmem rozrachunku;
- d) jak każdy z uczestniczących podmiotów prowadzących rachunek DLT oraz cały mechanizm rozrachunku zamierzają spełnić wymogi art. 10 ust. 2–5;
- e) opis funkcjonowania wykorzystywanej technologii rozproszonego rejestru, o której mowa w art. 7 ust. 2;
- f) opis ogólnych rozwiązań wnioskodawcy w zakresie IT i cyberbezpieczeństwa, o których mowa w art. 7 ust. 4.
- g) strategię przejścia mechanizmu rozrachunku.

Podmioty prowadzące rachunek DLT bez zbędnej zwłoki powiadamiają ESMA o wszelkich istotnych zmianach w uprzednio przekazanych informacjach na temat mechanizmu rozrachunku.

W przypadku gdy do mechanizmu rozrachunku dołączają dodatkowe podmioty prowadzące rachunek DLT po rozpoczęciu jego działalności, przekazują oni ESMA informacje na temat nowego składu mechanizmu rozrachunku co najmniej miesiąc przed rozpoczęciem rozrachunku instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT.

2. W terminie 30 dni roboczych od otrzymania wniosku ESMA ocenia, czy wniosek o udzielenie zezwolenia dotyczącego mechanizmu rozrachunku jest kompletny. Jeżeli wniosek nie jest kompletny, ESMA określa termin przekazania dodatkowych informacji przez uczestniczące podmioty prowadzące rachunek DLT.
3. Bez zbędnej zwłoki po uznaniu wniosku za kompletny ESMA przekazuje wniosek każdemu bankowi centralnemu emitującemu walutę, na której opiera się rozrachunek w ramach mechanizmu rozrachunku.

Emisyjny bank centralny może wydać ESMA uzasadnioną opinię w obszarze wchodzącym w zakres jego kompetencji w terminie dwóch miesięcy od otrzymania wniosku od ESMA.

4. W terminie pięciu miesięcy od złożenia kompletnego wniosku ESMA informuje podmioty prowadzące rachunek DLT, w formie pisemnej decyzji zawierającej pełne uzasadnienie, o jego uznaniu bądź odmowie uznania.
5. ESMA odmawia udzielenia zezwolenia, jeżeli wniosek o udzielenie zezwolenia dotyczy nowego mechanizmu rozrachunku, który jest zasadniczo podobny do mechanizmu rozrachunku, który uzyskał już zezwolenie, oraz jeżeli istnieją uzasadnione wątpliwości co do tego, czy wniosek został złożony w celu obejścia progu określonego w art. 10c ust. 6.
6. ESMA cofa zezwolenie dotyczące mechanizmu rozrachunku, jeżeli mechanizm rozrachunku:
  - a) nie rozliczał transakcji przez dziewięć kolejnych miesięcy;
  - b) uzyskał zezwolenie w sposób sprzeczny z prawem, na przykład składając fałszywe oświadczenia w procesie udzielania zezwolenia;
  - c) nie spełnia już warunków, na podstawie których uzyskał zezwolenie, a jego uczestnicy nie podjęli działań naprawczych wymaganych przez ESMA;
  - d) nie spełnia wymogów określonych w art. 10c ust. 4 lub uczestniczące w nim podmioty prowadzące rachunek DLT dopuszczają się powtarzających się naruszeń niniejszego rozporządzenia.
7. W odniesieniu do mechanizmów rozrachunku ESMA jest odpowiedzialny za wykonywanie funkcji i obowiązków przewidzianych w niniejszym artykule oraz za:
  - a) nadzorowanie przestrzegania wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu;
  - b) przyjmowanie decyzji, przeprowadzanie ocen nadzorczych i podejmowanie innych środków w odniesieniu do art. 10 lit. c)–e); oraz
  - c) zapewnienie stałej zgodności z art. 10 lit. c)–e).

W celu wykonywania swoich obowiązków wynikających z niniejszego artykułu ESMA posiada uprawnienia nadzorcze i śledcze wobec podmiotów prowadzących rachunek DLT uczestniczących w mechanizmie rozrachunku, przewidziane w rozdziale IIa rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 oraz w niniejszym rozporządzeniu.

Oprócz środków nadzorczych, o których mowa w art. 39h rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, ESMA może zastosować następujące środki:

- a) zawiesić uczestnictwo podmiotu prowadzącego rachunek DLT w mechanizmie rozrachunku, jeżeli narusza on wymogi art. 10c;
- b) zobowiązać podmiot prowadzący rachunek DLT do podjęcia działań naprawczych w celu przywrócenia zgodności jego uczestnictwa w mechanizmie rozrachunku z art. 10c;
- c) zawiesić uczestnictwo podmiotu prowadzącego rachunek DLT w mechanizmie rozrachunku, jeżeli narusza on wymogi art. 10c;
- d) zobowiązać podmiot prowadzący rachunek DLT do przedstawienia planu przywrócenia zgodności z wymogami nadzorczymi i wyznaczenia terminu jego realizacji;

- e) zawiesić zezwolenie dotyczące mechanizmu rozrachunku lub uczestnictwo indywidualnego podmiotu prowadzącego rachunek DLT uczestniczącego w systemie na okres jednorazowo nie dłuższy niż 30 kolejnych dni roboczych, jeżeli istnieją uzasadnione powody, aby podejrzewać, że doszło do poważnego naruszenia art. 10c;
  - f) wykluczyć podmiot prowadzący rachunek DLT z uczestnictwa w mechanizmie rozrachunku, jeżeli ten podmiot prowadzący rachunek DLT wielokrotnie narusza wymogi art. 10c;
  - g) przyjąć decyzję zobowiązującą podmiot prowadzący rachunek DLT do zaprzestania naruszenia wymienionego w załączniku;
  - h) nałożyć dodatkowe lub częstsze wymogi sprawozdawcze lub nałożyć wymóg ujawniania dodatkowych informacji, w przypadkach gdy ESMA posiada dowody na to, że rozwiązania, strategie, procesy i mechanizmy wdrożone przez mechanizm rozrachunku lub jego uczestników nie zapewniają należytego zarządzania ryzykiem i ochrony przed nim.
8. ESMA pobiera opłaty od podmiotów prowadzących rachunek DLT, które uczestniczą w systemie rozrachunku, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i art. 39n rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 oraz zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie ust. 10.
9. Wysokość wszelkich opłat pobieranych od podmiotu prowadzącego rachunek DLT uczestniczącego w mechanizmie rozrachunku jest proporcjonalna do obrotów danego mechanizmu rozrachunku oraz rodzaju zatwierdzenia i nadzoru sprawowanego przez ESMA.
10. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 15a w celu dodatkowego uściślenia rodzaju opłat, czynności, za które są one pobierane, wysokości opłat oraz sposobu ich uiszczania.

Artykuł 10e

Strategia przejścia dla mechanizmu rozrachunku

1. Podmioty prowadzące rachunek DLT, które uczestniczą w mechanizmie rozrachunku, ustanawiają i podają do wiadomości publicznej jasną i szczegółową strategię przejścia w celu ograniczenia działalności danego mechanizmu rozrachunku, w przypadku:
- a) gdy zostanie przekroczony próg, o którym mowa w art. 3 ust. 3;
  - b) gdy zezwolenie udzielone na rzecz mechanizmu rozrachunku na podstawie niniejszego rozporządzenia ma zostać cofnięte lub następuje w inny sposób zaprzestanie jego obowiązywania; lub
  - c) każdego dobrowolnego lub niedobrowolnego zaprzestania działalności przez mechanizm rozrachunku.

Strategia przejścia musi być gotowa do terminowego wdrożenia.

2. W strategii przejścia określa się sposób traktowania uczestników, emitentów i klientów uczestników w przypadku cofnięcia lub zaprzestania obowiązywania zezwolenia udzielonego na rzecz mechanizmu rozrachunku lub zaprzestania działalności. W strategii przejścia określa się sposób, w jaki należy chronić klientów, w szczególności inwestorów detalicznych, przed nieproporcjonalnymi skutkami

cofnięcia lub zaprzestania obowiązywania zezwolenia lub zaprzestania działalności mechanizmu rozrachunku. Strategię przejścia aktualizuje się na bieżąco, z zastrzeżeniem uprzedniego zatwierdzenia przez ESMA.

3. W przypadku cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, mechanizm rozrachunku ustanawia, wdraża i utrzymuje odpowiednie procedury zapewniające terminowy i prawidłowy rozrachunek aktywów klientów i uczestników innego mechanizmu rozrachunku, SS opartego na DLT, TSS opartego na DLT lub CDPW działającego wyłącznie na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014. Procedury te stanowią część strategii przejścia.

Artykuł 10f

Transgraniczne świadczenie indywidualnych usług CDPW

1. Notariusze DLT i podmioty prowadzące rachunek DLT mogą świadczyć usługi notariusza DLT i centralne usługi prowadzenia rachunku DLT w całej Unii, korzystając ze swobody przedsiębiorczości, w tym za pośrednictwem oddziału, albo ze swobody świadczenia usług. Od notariuszy DLT i podmiotów prowadzących rachunek DLT, którzy świadczą usługi w zakresie kryptoaktywów w wymiarze transgranicznym, nie wymaga się posiadania fizycznej obecności na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego.
2. Notariusz DLT lub podmiot prowadzący rachunek DLT, który zamierza świadczyć usługi w więcej niż jednym państwie członkowskim, przedstawia następujące informacje właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego:
  - a) wykaz państw członkowskich, w których notariusz DLT lub podmiot prowadzący rachunek DLT zamierza świadczyć usługi CDPW;
  - b) usługi, które notariusz DLT lub podmiot prowadzący rachunek DLT zamierza świadczyć w wymiarze transgranicznym;
  - c) datę rozpoczęcia planowanego świadczenia usług;
  - d) W terminie 10 dni roboczych od otrzymania informacji, o których mowa w akapicie pierwszym, właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego przekazuje te informacje właściwym organom przyjmujących państw członkowskich.
3. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego bezzwłocznie informuje danego notariusza DLT lub dany podmiot prowadzący rachunek DLT o powiadomieniu, o którym mowa w ust. 2 akapit drugi.
4. Notariusz DLT lub podmiot prowadzący rachunek DLT może rozpocząć świadczenie swoich usług w państwie członkowskim innym niż jego macierzyste państwo członkowskie z dniem otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 2 akapit drugi, lub najpóźniej począwszy od piętnastego dnia kalendarzowego od dnia przedłożenia informacji, o których mowa w ust. 2.
5. W przypadku gdy właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego ma wyraźne i możliwe do wykazania powody, aby podejrzewać wystąpienie nieprawidłowości w działaniach notariusza DLT lub podmiotu prowadzącego rachunek DLT, powiadamia o tym właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego oraz ESMA.
6. W przypadku gdy mimo środków podjętych przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego nieprawidłowości, o których mowa w ust. 5, nadal

występują i stanowią naruszenie niniejszego rozporządzenia, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, po powiadomieniu właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego oraz ESMA, stosuje odpowiednie środki w celu ochrony klientów dostawców usług w zakresie kryptoaktywów i posiadaczy kryptoaktywów, w szczególności posiadaczy detalicznych. Środki takie obejmują uniemożliwienie podmiotowi prowadzącemu rachunek DLT lub notariuszowi DLT prowadzenia dalszej działalności w przyjmującym państwie członkowskim. Właściwy organ bez zbędnej zwłoki powiadamia o nich ESMA. ESMA bez zbędnej zwłoki informuje odpowiednio Komisję.

Art. 10g

Interoperacyjność między infrastrukturami rynkowymi opartymi na DLT

1. Operatorzy SS opartego na DLT, TSS opartego na DLT i podmioty prowadzące rachunek DLT uczestniczące w mechanizmach rozrachunku tworzą grupę branżową i opracowują standardy branżowe ułatwiające rozrachunek instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT między członkami grupy, w tym standardy na potrzeby ustanowienia powiązań między tymi podmiotami w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia (UE) nr 909/2014.

CDPW działające wyłącznie na podstawie rozporządzenia (UE) 2023/1114, które świadczą podstawowe usługi CDPW w ramach DLT, podmioty prowadzące rachunek DLT i notariusze DLT, którzy nie są częścią mechanizmów rozrachunku, mogą złożyć wniosek o członkostwo w grupie, o której mowa w akapicie pierwszym. Operatorzy SS opartego na DLT, TSS opartego na DLT i podmioty prowadzące rachunek DLT uczestniczące w mechanizmach rozrachunku dopuszczają kwalifikujące się podmioty do grupy.

Przepisy proceduralne grupy branżowej zapewniają, aby:

- a) grupa była otwarta na udział każdego podmiotu, który wykazuje zainteresowanie opracowywaniem standardów branżowych, o których mowa w akapicie pierwszym;
- b) ryzyko naruszenia prawa konkurencji było w wystarczającym stopniu ograniczone.

Opracowując standardy branżowe, grupa branżowa przeprowadza regularne konsultacje z ESBC i ESMA oraz uwzględnia ich opinie.

Członkowie grupy branżowej wdrażają standardy branżowe w odpowiednich segmentach swojej działalności, chyba że mają wyraźne uzasadnienie, aby tego nie robić.

2. Podmioty biorące udział w ustanawianiu standardów branżowych zgodnie z ust. 1 przedkładają ESMA następujące informacje:
  - a) najpóźniej w ciągu 12 miesięcy od rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia – szczegółowy opis rodzajów standardów branżowych, które muszą zostać uzgodnione do celów ust. 1, wyzwań związanych z ich uzgodnieniem oraz możliwych sposobów sprostania tym wyzwaniom;
  - b) najpóźniej w terminie 30 miesięcy od rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia – standardy techniczne, o których mowa w ust. 1, oraz informacje o postępach.

3. W terminie 40 miesięcy od rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia ESMA udziela Komisji porady technicznej w kwestii wspierania interoperacyjności między infrastrukturami rynkowymi opartymi na DLT, oceniając w szczególności:
- a) rolę standaryzacji danych we wspieraniu interoperacyjności między infrastrukturami rynkowymi opartymi na DLT, zwłaszcza w świetle przypadków zastosowań finansowych przyciągających najwięcej zainteresowania i działalności rynkowej oraz standardów branżowych, o których mowa w ust. 1;
  - b) rolę podmiotów regulowanych i nieregulowanych w zapewnianiu interoperacyjności między infrastrukturami rynkowymi opartymi na DLT.”;

15) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) nr 909/2014, rozporządzenia (UE) 2023/1114 i dyrektywy 2014/65/UE, operatorzy infrastruktur rynkowych opartych na DLT współpracują z właściwymi organami.”;

- b) ust. 4 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) liczbę i wartość instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT dopuszczonych do obrotu na TV opartym na DLT lub TSS opartym na DLT, liczbę i wartość instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT zarejestrowanych przez operatora SS opartego na DLT lub TSS opartego na DLT;”;

- c) ust. 4 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) liczbę i wartość transakcji będących przedmiotem obrotu na TV opartym na DLT lub TSS opartym na DLT i rozliczanych przez operatora SS opartego na DLT lub TSS opartego na DLT;”;

16) dodaje się art. 11a i 11b w brzmieniu:

„Artykuł 11a

Kolegium organów nadzoru dla infrastruktur rynkowych opartych na DLT

1. Zgodnie z art. 24a rozporządzenia (UE) nr 909/2014 ustanawia się kolegium organów nadzoru dla działalności CDPW w ramach SS opartego na DLT lub TSS opartego na DLT, w odniesieniu do której spełnione są warunki określone w tym artykule.
2. Oprócz organów, które są członkami kolegium organów nadzoru zgodnie z art. 24a ust. 4, następujące organy mogą wystąpić o członkostwo w kolegium organów nadzoru ustanowionym zgodnie z akapitem pierwszym:
  - a) właściwe organy dla podmiotów prowadzących rachunek DLT i notariuszy DLT świadczących centralną usługę prowadzenia rachunku DLT i usługę notarialną DLT w odniesieniu do instrumentów finansowych obsługiwanych przez DLT rozliczanych przez SS oparty na DLT lub TSS oparty na DLT;
  - b) EUNB, w przypadku gdy do rozrachunku płatności wykorzystywane są tokeny będące pieniądzem elektronicznym.

Artykuł 11b

Kolegium organów nadzoru dla mechanizmów rozrachunku

1. ESMA ustanawia kolegium organów nadzoru w celu wykonywania zadań, o których mowa w ust. 10d ust. 7, w odniesieniu do podmiotów prowadzących rachunek DLT, które są częścią mechanizmu rozrachunku.
2. Kolegium ustanawia się w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym mechanizm rozrachunku uzyskał zezwolenie na mocy art. 10d.
3. ESMA zarządza kolegium i przewodniczy mu.
4. W skład kolegium wchodzi:
  - a) ESMA;
  - b) organ właściwy dla podmiotu prowadzącego rachunek DLT uczestniczącego w mechanizmie rozrachunku;
  - c) bank centralny w Unii waluty, która jest lub będzie wykorzystywana do rozrachunku płatności pieniężnych w mechanizmie rozrachunku.
5. Właściwe organy dla notariuszy DLT uczestniczących w mechanizmie rozrachunku mogą uczestniczyć w kolegium na ich wniosek.
6. ESMA bez zbędnej zwłoki publikuje na swojej stronie internetowej wykaz członków tego kolegium i aktualizuje ten wykaz.
7. Właściwy organ, który nie jest członkiem kolegium, może zwrócić się do kolegium o udostępnienie wszelkich informacji istotnych dla wykonywania spoczywających na nim obowiązków nadzorczych.
8. Bez uszczerbku dla obowiązków właściwych organów wynikających z niniejszego rozporządzenia kolegium zapewnia:
  - a) wymianę informacji,
  - b) skuteczny nadzór dzięki unikaniu zbędnych powielających się działań nadzorczych, takich jak wnioski o udzielenie informacji;
  - c) porozumienie w sprawie dobrowolnego podziału zadań pomiędzy członków kolegium;
  - d) wymianę informacji na temat struktury organizacyjnej każdego członka mechanizmu rozrachunku, w tym informacji na temat struktury grupy, zarządzania i akcjonariuszy;
  - e) wymianę informacji na temat procesów lub uzgodnień, które mają znaczący wpływ na zarządzanie standardy zarządzania lub zarządzania ryzykiem w mechanizmie rozrachunku;
9. ESMA może zapraszać dodatkowych uczestników do dyskusji na forum kolegium na zasadzie ad hoc w celu omówienia konkretnych tematów.

Członkowie kolegium inni niż ESMA mogą postanowić o nieuczestniczeniu w posiedzeniu kolegium.
10. Podstawą funkcjonowania kolegium jest umowa na piśmie zawarta pomiędzy wszystkimi jego członkami.

Umowa ta reguluje praktyczne kwestie związane z funkcjonowaniem kolegium, w tym częstotliwość posiedzeń kolegium i zasady komunikacji między członkami kolegium, oraz może obejmować określenie zadań, które mają zostać im powierzone.”;

17) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwym organem dla firmy inwestycyjnej prowadzącej TV oparty na DLT lub TSS oparty na DLT jest właściwy organ wyznaczony przez państwo członkowskie określone zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 55 lit. a) ppkt (ii) i (iii) dyrektywy 2014/65/UE.”;

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Właściwym organem dla CASP prowadzącego TV oparty na DLT lub TSS oparty na DLT jest właściwy organ wyznaczony przez państwo członkowskie określone zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 33 lit. f) rozporządzenia (UE) 2023/1114.”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwym organem dla operatora rynku prowadzącego TV oparty na DLT lub TSS oparty na DLT jest właściwy organ wyznaczony przez państwo członkowskie, w którym znajduje się siedziba statutowa operatora rynku prowadzącego TV oparty na DLT lub TSS oparty na DLT, lub – jeżeli zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego operator rynku nie ma siedziby statutowej – państwo członkowskie, w którym znajduje się siedziba główna operatora rynku prowadzącego TV oparty na DLT lub TSS oparty na DLT.”;

d) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Organem właściwym dla notariusza DLT i podmiotu prowadzącego rachunek DLT jest organ właściwy w zakresie nadzoru nad podmiotem, który złożył wniosek o specjalne zezwolenie zgodnie z art. 10a.”;

18) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

1) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Do dnia 24 marca 2030 r. ESMA przedstawi Komisji sprawozdanie dotyczące:”;

2) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) funkcjonowania infrastruktur rynkowych opartych na DLT w całej Unii oraz odpowiednich wskaźników opisujących ich działania;”;

3) uchyla się lit. b), d) i e);

4) lit. h) otrzymuje brzmienie:

„h) wszelkich ryzyk, słabych punktów lub braku efektywności związanych z korzystaniem z technologii rozproszonego rejestru w celu ochrony inwestorów, integralności rynku lub stabilności finansowej;”;

5) uchyla się lit. j);

6) lit. k) otrzymuje brzmienie:

„k) wszelkich korzyści i kosztów wynikających z korzystania z technologii rozproszonego rejestru na rynkach finansowych;”;

7) lit. n) otrzymuje brzmienie:

„n) odpowiedniości progów, o których mowa w art. 3, w tym potencjalnych skutków wynikających ze zwiększenia tych progów, biorąc pod uwagę w szczególności względy systemowe i różne rodzaje technologii rozproszonego rejestru;”;

8) lit. o) otrzymuje brzmienie:

„o) ogólnej oceny kosztów i korzyści systemu pilotażowego przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na podstawie sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, Komisja ocenia, czy system pilotażowy przewidziany w niniejszym rozporządzeniu należy włączyć do innych przepisów sektorowych, i w stosownych przypadkach przedkłada wniosek ustawodawczy Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”;

19) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

Sprawozdania okresowe

ESMA publikuje sprawozdania okresowe co dwa lata w celu dostarczenia uczestnikom rynku informacji na temat funkcjonowania rynków, odpowiedzenia na niewłaściwe zachowanie operatorów infrastruktury rynkowej opartej na DLT, przedstawienia wyjaśnień dotyczących stosowania niniejszego rozporządzenia oraz aktualizacji wcześniejszych wskazań w oparciu o ewolucję technologii rozproszonego rejestru. Sprawozdania te zawierają również ogólny opis stosowania systemu pilotażowego przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu, koncentrując się na tendencjach i pojawiających się ryzykach, i są składane Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji. Pierwsze takie sprawozdanie publikuje się do dnia 24 marca 2028 r.”;

20) dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Artykuł 15a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych przyznaje się Komisji na warunkach określonych w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 7 i art. 10 lit. d) pkt 10, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę wejścia w życie rozporządzenia zmieniającego] r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 7 i art. 10 lit. d) pkt 10, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 ust. 7 i art. 10 lit. d) pkt 10 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Okres ten jest przedłużany o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;
- 21) załącznik IV do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załącznik do rozporządzenia (UE) 2022/858.

Artykuł 9

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2023/1114

W rozporządzeniu (UE) 2023/1114 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 ust. 1 pkt 35 wprowadza się następujące zmiany:
- a) lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) wyznaczone przez każde państwo członkowskie zgodnie z art. 93 w odniesieniu do oferujących, osób ubiegających się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów innych niż tokeny powiązane z aktywami i tokenów będących e-piędzdem oraz emitentów tokenów powiązanych z aktywami lub;”;
- b) dodaje się lit. c) w brzmieniu:
- „c) ESMA w odniesieniu do:
- (i) dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, którzy uzyskali zezwolenie zgodnie z art. 63;
- (ii) podmiotów uprawnionych do świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów zgodnie z art. 60 ust. 2–6, których główną działalnością jest świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 138a ust. 2.”;
- 2) w art. 59 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. W zezwoleniu udzielonym zgodnie z art. 63 określa się usługi w zakresie kryptoaktywów, do których świadczenia uprawnieni są dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów.”;
- b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. Dostawcom usług w zakresie kryptoaktywów zezwala się na świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów w całej Unii w ramach swobody przedsiębiorczości, w tym za pośrednictwem oddziału, albo w ramach swobody świadczenia usług. Od dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, którzy świadczą usługi w zakresie kryptoaktywów w państwach członkowskich innych niż ich macierzyste państwo członkowskie, nie wymaga się posiadania fizycznej obecności na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego.”;
- c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
- „8. Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów pragnący poszerzyć zakres swojego zezwolenia o usługi w zakresie kryptoaktywów zgodnie z art. 63 zwracają się do ESMA o rozszerzenie zakresu ich zezwolenia, uzupełniając i uaktualniając

informacje, o których mowa w art. 62. Wniosek o rozszerzenie zakresu zezwolenia podlega rozpatrzeniu zgodnie z art. 63.”;

3) w art. 60 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Podmioty, o których mowa w ust. 2–6, są zobowiązane do corocznego przekazywania swojemu właściwemu organowi i ESMA informacji na temat swojego całkowitego rocznego obrotu, w szczególności na temat wartości procentowej swojego całkowitego rocznego obrotu wygenerowanej ze świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów, ustalonej na podstawie ostatniego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez ich organ zarządzający.”;

4) w art. 62 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoby prawne lub inne przedsiębiorstwa, które zamierzają świadczyć usługi w zakresie kryptoaktywów, składają do ESMA wniosek o zezwolenie na prowadzenie działalności w charakterze dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów.”;

b) uchyla się ust. 4;

5) w art. 63 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Ocena wniosku o udzielenie zezwolenia oraz udzielenie lub odmowa udzielenia zezwolenia przez ESMA”;

b) ust. 1–9 otrzymują brzmienie:

1. ESMA niezwłocznie potwierdza na piśmie dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów ubiegającemu się o zezwolenie otrzymanie wniosku zgodnie z art. 62 ust. 1, a w każdym razie w ciągu pięciu dni roboczych od jego otrzymania.

2. ESMA ocenia w ciągu 25 dni roboczych od otrzymania wniosku zgodnie z art. 62 ust. 1, czy wniosek ten jest kompletny, sprawdzając, czy zawarto w nim informacje wymienione w art. 62 ust. 2.

Jeżeli wniosek nie jest kompletny, ESMA określa termin przekazania wszelkich brakujących informacji przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów ubiegającego się o zezwolenie.

3. ESMA może odmówić rozpatrzenia wniosku, jeżeli pozostaje on niekompletny po upływie terminu określonego zgodnie z ust. 2 akapit drugi.

4. Kiedy wniosek jest kompletny, ESMA niezwłocznie powiadamia o tym dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów ubiegającego się o zezwolenie.

5. Przed udzieleniem lub odmową udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów ESMA konsultuje się z właściwym organem państwa członkowskiego, jeżeli dostawca usług w zakresie kryptoaktywów ubiegający się o zezwolenie jest w stosunku do instytucji kredytowej, centralnego depozytu papierów wartościowych, firmy inwestycyjnej, operatora rynku, spółki zarządzającej UCITS, zarządzającego alternatywnym

funduszem inwestycyjnym, instytucji płatniczej, zakładu ubezpieczeń, instytucji pieniądza elektronicznego lub instytucji pracowniczych programów emerytalnych, które posiadają zezwolenie w tym państwie członkowskim:

- a) jednostką zależną;
  - b) jednostką zależną jednostki dominującej tego podmiotu; lub
  - c) kontrolowany przez te same osoby fizyczne lub prawne, które kontrolują ten podmiot.
6. Przed udzieleniem lub odmową udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów ESMA:
- a) może konsultować się z właściwymi organami ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu oraz jednostkami analityki finansowej macierzystego państwa członkowskiego w celu sprawdzenia, czy dostawca usług w zakresie kryptoaktywów ubiegający się o zezwolenie nie był objęty dochodzeniem w sprawie działalności związanej z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu;
  - b) może konsultować się z właściwymi organami ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu macierzystego państwa członkowskiego w celu zapewnienia, aby dostawca usług w zakresie kryptoaktywów ubiegający się o zezwolenie, który prowadzi zakłady lub korzysta z usług osób trzecich mających siedzibę w państwach trzecich wysokiego ryzyka określonych na podstawie [art. 9 dyrektywy (UE) 2015/849, przestrzegając przepisów prawa krajowego transponujących art. 26 ust. 2, art. 45 ust. 3 i art. 45 ust. 5 tej dyrektywy];
  - c) w stosownych przypadkach konsultuje się z właściwymi organami ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu macierzystego państwa członkowskiego w celu zapewnienia, aby dostawca usług w zakresie kryptoaktywów ubiegający się o zezwolenie wprowadził odpowiednie procedury w celu zapewnienia zgodności z przepisami prawa krajowego transponującymi [art. 18a ust. 1 i 3 dyrektywy (UE) 2015/849].
7. W przypadku bliskich powiązań między dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów ubiegającym się o zezwolenie a inną osobą fizyczną lub prawną ESMA udziela zezwolenia tylko wówczas, gdy powiązania te nie stanowią przeszkody w skutecznym wykonywaniu funkcji nadzorczych.
8. ESMA odmawia wydania zezwolenia, jeżeli skuteczne wykonywanie funkcji nadzorczych nie jest możliwe z powodu przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych państwa trzeciego mających zastosowanie do co najmniej jednej z osób fizycznych lub prawnych, z którymi dostawca usług w zakresie kryptoaktywów ma bliskie powiązania, bądź też z powodu trudności związanych z ich egzekwowaniem.

9. ESMA ocenia w ciągu 40 dni roboczych od otrzymania kompletnego wniosku, czy dostawca usług w zakresie kryptoaktywów ubiegający się o zezwolenie spełnia wymogi określone w niniejszym tytule, oraz przyjmuje w pełni uzasadnioną decyzję o udzieleniu lub odmowie udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów. ESMA powiadamia ubiegającego się o zezwolenie o swojej decyzji w ciągu pięciu dni roboczych od dnia jej wydania. W ocenie tej uwzględnia się charakter, skalę i stopień złożoności usług w zakresie kryptoaktywów, które dostawca usług w zakresie kryptoaktywów ubiegający się o zezwolenie zamierza świadczyć.”;
- c) dodaje się ust. 9a w brzmieniu:
- „9a. Podczas okresu oceny przewidzianego w ust. 9 i nie później niż dwudziestego roboczego dnia tego okresu ESMA może zwrócić się o dalsze informacje potrzebne do ukończenia oceny. Wniosek ten przekazuje się na piśmie dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów ubiegającemu się o zezwolenie z wyszczególnieniem dodatkowych wymaganych informacji.
- Okres na dokonanie oceny na podstawie ust. 9 zostaje zawieszony na okres między dniem złożenia przez ESMA wniosku o brakujące informacje a otrzymaniem przez niego odpowiedzi na ten wniosek od dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów ubiegającego się o zezwolenie. Okres zawieszenia nie może przekroczyć 20 dni roboczych. ESMA może wystosowywać według własnego uznania ewentualne dalsze wnioski o uzupełnienie lub wyjaśnienie informacji, jednak wnioski te nie powodują zawieszenia biegu okresu oceny na podstawie ust. 9.”;

d) w ust. 10 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„ESMA odmawia udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, jeżeli istnieją obiektywne i możliwe do wykazania powody, by sądzić, że:”;

e) uchyla się ust. 11 i 12;

f) w ust. 13 uchyla się pierwsze dwa zdania;

6) w art. 64 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1, 2, 3 i 4 otrzymują brzmienie:

1. „ESMA cofa zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, o którym mowa w art. 63, w przypadkach, o których mowa w art. [39h ust. 2] rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, oraz dodatkowo, gdy dostawca usług w zakresie kryptoaktywów:

a) nie skorzystał z zezwolenia w ciągu 12 miesięcy od jego udzielenia;

b) przez dziewięć kolejnych miesięcy nie świadczył usług w zakresie kryptoaktywów;

c) nie dysponuje skutecznymi systemami, procedurami ani mechanizmami służącymi wykrywaniu prania pieniędzy

i finansowaniu terroryzmu i zapobiegania im zgodnie z [dyrektywą (UE) 2015/849];

2. ESMA może cofnąć zezwolenie na prowadzenie działalności w charakterze dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w każdej z poniższych sytuacji:
  - a) został poinformowany przez odpowiedni właściwy organ do celów nadzoru nad [dyrektywą (UE) 2015/849], że dostawca usług w zakresie kryptoaktywów naruszył przepisy prawa krajowego transponujące [dyrektywę (UE) 2015/849];
  - b) dostawca usług w zakresie kryptoaktywów utracił zezwolenie na prowadzenie działalności w charakterze instytucji płatniczej lub zezwolenie na prowadzenie działalności w charakterze instytucji pieniądza elektronicznego, przy czym dostawca ten nie naprawił tej sytuacji w ciągu 40 dni kalendarzowych.
3. Jeżeli ESMA cofa zezwolenie na prowadzenie działalności w charakterze dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, udostępnia te informacje w rejestrze, o którym mowa w art. 109.
4. ESMA może ograniczyć cofnięcie zezwolenia do konkretnej usługi w zakresie kryptoaktywów.”;

b) uchyla się ust. 5;

c) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Przed cofnięciem zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów ESMA może skonsultować się z organem właściwym do nadzorowania przestrzegania przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

7. EUNB i właściwe organy państw członkowskich, w których dostawca usług w zakresie kryptoaktywów świadczy usługi w zakresie kryptoaktywów, mogą w dowolnym momencie zwrócić się do ESMA o sprawdzenie, czy dostawca usług w zakresie kryptoaktywów nadal spełnia warunki, na których podstawie udzielono mu zezwolenia na podstawie art. 63, gdy istnieją powody, by podejrzewać, że już tak nie jest.”;

7) w art. 65 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów w państwach członkowskich innych niż macierzyste państwo członkowskie”;

b) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów posiadający zezwolenie zgodnie z art. 63, który zamierza świadczyć usługi w zakresie kryptoaktywów w Unii, przekazuje ESMA następujące informacje:”;

(ii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów informuje ESMA o wszelkich zmianach w informacjach przekazanych zgodnie z akapitem pierwszym.”;

c) ust. 2, 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„2. W terminie 10 dni roboczych od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 1, ESMA przekazuje te informacje właściwym organom państw członkowskich, w których dostawca usług w zakresie kryptoaktywów zamierza świadczyć usługi w zakresie kryptoaktywów, oraz EUNB.

3. ESMA bezzwłocznie informuje dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów o powiadomieniu, o którym mowa w ust. 2.

4. Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów może rozpocząć świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów z dniem otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 3, lub najpóźniej począwszy od piętnastego dnia kalendarzowego od dnia przedłożenia informacji, o których mowa w ust. 1.”;

8) w art. 68 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy wpływ wywierany przez akcjonariuszy lub udziałowców – niezależnie od tego, czy bezpośredni, czy pośredni – którzy posiadają znaczne pakiety akcji lub znaczne udziały w dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, może być niekorzystny dla prawidłowego i ostrożnego zarządzania tym dostawcą usług w zakresie kryptoaktywów, ESMA podejmuje odpowiednie środki w celu przeciwdziałania tym ryzykom.”;

b) ust. 8 akapit pierwszy zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„8. Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów posiadają mechanizmy, systemy i procedury wymagane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2022/2554, a także skuteczne procedury i zasady dotyczące oceny ryzyka, w celu zapewnienia zgodności z przepisami prawa krajowego transponującymi [dyrektywę (UE) 2015/849] w swoim macierzystym państwie członkowskim.”;

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów zapewniają ewidencjonowanie wszystkich usług w zakresie kryptoaktywów, działań, zleceń i transakcji, które realizują, a także wszelkiej prowadzonej przez nich działalności. Taka ewidencja musi być wystarczająca, aby umożliwić ESMA wypełnianie jego zadań w zakresie nadzoru i podejmowania środków egzekucyjnych, a w szczególności aby ustalić, czy dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów wypełnili wszystkie zobowiązania, w tym zobowiązania dotyczące klientów lub potencjalnych klientów oraz integralności rynku.

Rejestry przechowywane zgodnie z akapitem pierwszym udostępnia się klientom na ich żądanie oraz przechowuje się je przez okres pięciu lat, a w przypadku gdy przed upływem pięciu lat żądają tego właściwe organy lub ESMA w odniesieniu do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów posiadających zezwolenie udzielone zgodnie z art. 63, przez okres do siedmiu lat.”;

9) tytuł i art. 69 otrzymują brzmienie:

„Informacje dla ESMA

Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów niezwłocznie powiadamiają ESMA o wszelkich zmianach w swoim organie zarządzającym, przed podjęciem działalności przez nowych członków, i przekazują ESMA wszelkie informacje niezbędne do oceny zgodności z art. 68.”;

10) w art. 73 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) osoby trzecie zaangażowane w outsourcing współpracują z ESMA, a outsourcing nie uniemożliwia pełnienia funkcji nadzorczych przez ESMA, w tym uzyskania dostępu na miejscu do wszelkich odpowiednich informacji niezbędnych do wypełniania tych funkcji;”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów i osoby trzecie udostępniają ESMA i innym odpowiednim organom, na ich wniosek, wszelkie informacje niezbędne do tego, by umożliwić tym organom ocenę zgodności działań zleconych na zasadzie outsourcingu z wymogami określonymi w niniejszym tytule.”;

11) w art. 76 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, którzy prowadzą platformę obrotu kryptoaktywami, informują ESMA i swój właściwy organ, jeżeli nie jest nim ESMA, o stwierdzeniu przypadków nadużyć na rynku lub usiłowania dokonania nadużyć na rynku mających miejsce w ich systemach obrotu lub za pośrednictwem tych systemów.”;

b) ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, którzy prowadzą platformę obrotu, przechowują do dyspozycji ESMA i swojego właściwego organu, jeżeli nie jest nim ESMA, przez co najmniej pięć lat odpowiednie dane dotyczące wszystkich zleceń dotyczących kryptoaktywów, które są ogłaszane za pośrednictwem ich systemów, lub udzielają ESMA i swojemu właściwemu organowi, jeżeli nie jest nim ESMA, dostępu do arkusza zleceń, tak aby ESMA i ich właściwy organ mogli monitorować działalność w zakresie obrotu. Te odpowiednie dane obejmują cechy zlecenia, w tym te, które łączą zlecenie ze zrealizowanymi transakcjami wynikającymi z tego zlecenia.”;

12) art. 81 ust. 7 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„ESMA publikuje kryteria stosowane na potrzeby oceny tej wiedzy i tych kompetencji.”;

13) art. 84 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. ESMA nie nakłada wstępnych warunków dotyczących wielkości znacznego pakietu akcji lub znacznych udziałów, jakie muszą być nabywane na podstawie niniejszego rozporządzenia, ani nie ocenia planowanego nabycia pod kątem potrzeb ekonomicznych rynku.”;

14) uchyla się art. 85;

15) w art. 92 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Każda osoba zawodowo pośrednicząca w zawieraniu transakcji lub realizująca transakcje związane z kryptoaktywami posiada skuteczne rozwiązania, systemy i procedury służące zapobieganiu nadużyciom na rynku i ich wykrywaniu. Osoba ta niezwłocznie zgłasza ESMA wszelkie uzasadnione podejrzenia dotyczące zlecenia lub transakcji, w tym ich anulowania lub zmiany, oraz innych aspektów funkcjonowania technologii rozproszonego rejestru, takich jak mechanizm konsensusu, w przypadku gdy mogą istnieć okoliczności wskazujące na to, iż nadużycie na rynku zostało popełnione, jest właśnie popełniane lub może zostać popełnione.

ESMA niezwłocznie przekazuje takie informacje każdemu innemu odpowiedniemu właściwemu organowi.”;

b) uchyla się ust. 3;

16) art. 93 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy odpowiedzialne za wykonywanie funkcji i obowiązków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do oferujących, osób ubiegających się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów innych niż tokeny powiązane z aktywami i tokeny będące e-pieniądzem, emitentów tokenów powiązanych z aktywami i emitentów tokenów będących e-pieniądzem. Państwa członkowskie powiadamiają o tych właściwych organach EUNB i ESMA.”;

17) w art. 94 uchyla się ust. 3;

18) w art. 102 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego ma wyraźne i możliwe do wykazania powody, aby podejrzewać wystąpienie nieprawidłowości w działaniach oferującego lub osoby ubiegającej się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywów, emitenta tokena powiązanego z aktywami lub tokena będącego e-pieniądzem lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, powiadamia o tym właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego oraz ESMA.

W przypadku gdy ESMA jest odpowiedzialny za wykonywanie funkcji i obowiązków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, właściwy organ macierzystego lub przyjmującego państwa członkowskiego, który ma wyraźne i możliwe do wykazania powody, aby podejrzewać wystąpienie nieprawidłowości w działaniach takiego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, informuje o tym ESMA.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy mimo środków podjętych przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego lub, w stosownych przypadkach, przez ESMA nieprawidłowości, o których mowa w ust. 1, nadal występują i stanowią naruszenie niniejszego rozporządzenia, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego lub macierzystego państwa członkowskiego, w zależności od przypadku, po powiadomieniu właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego, ESMA oraz, w stosownych

przypadkach, EUNB stosuje odpowiednie środki w celu ochrony klientów dostawców usług w zakresie kryptoaktywów i posiadaczy kryptoaktywów, w szczególności posiadaczy detalicznych. Środki takie powinny podejmować się w ostateczności i obejmują one uniemożliwienie oferującemu, osobie ubiegającej się o dopuszczenie do obrotu, emitentowi tokena powiązanego z aktywami lub tokena będącego e-pieniądzem lub dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów prowadzenia dalszej działalności w przyjmującym państwie członkowskim. Właściwy organ bez zbędnej zwłoki powiadamia o nich ESMA oraz, w stosownych przypadkach, EUNB. ESMA i, w stosownych przypadkach, EUNB bez zbędnej zwłoki informują odpowiednio Komisję.”;

c) w ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku gdy ESMA nie zgadza się z którymkolwiek ze środków zastosowanych przez właściwy organ macierzystego lub przyjmującego państwa członkowskiego w odniesieniu do dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, może zwrócić uwagę Komisji na tę kwestię.”;

19) w art. 109 ust. 5 uchyla się lit. c);

20) w art. 111 ust. 1 uchyla się lit. e) i f);

21) w art. 119 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) organy właściwe dla najistotniejszych instytucji kredytowych lub firm inwestycyjnych odpowiedzialnych za przechowywanie aktywów rezerwowych zgodnie z art. 37 lub środków pieniężnych otrzymanych w zamian za znaczące tokeny będące e-pieniądzem;”;

b) uchyla się lit. e);

22) w tytule VII dodaje się rozdział 6 w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 6

Obowiązki nadzorcze, uprawnienia i kompetencje ESMA w odniesieniu do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów

Artykuł 138a

Obowiązki nadzorcze ESMA w odniesieniu do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów

1. ESMA jest odpowiedzialny za wykonywanie funkcji i obowiązków przewidzianych w rozporządzeniu w odniesieniu do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, którzy uzyskali zezwolenie na podstawie art. 63.
2. ESMA jest odpowiedzialny za bieżący nadzór oraz wykonywanie funkcji i obowiązków nadzorczych przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, a także funkcji i obowiązków nadzorczych przewidzianych w innych aktach ustawodawczych Unii dotyczących usług finansowych w odniesieniu do podmiotów uprawnionych do świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów zgodnie z art. 60 ust. 2–6, których główną działalnością jest świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów.

Uznaje się, że podmiot świadczy usługi w zakresie kryptoaktywów jako swoją główną działalność, jeżeli ponad 50 % jego całkowitego rocznego obrotu według ostatniego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający pochodzi ze świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów przez co najmniej dwa kolejne lata.

W przypadku podmiotów, o których mowa w akapicie pierwszym, ESMA zawiera porozumienia o współpracy z właściwymi organami, które udzieliły tym podmiotom zezwolenia na podstawie innych aktów ustawodawczych Unii dotyczących usług finansowych. Na podstawie porozumienia o współpracy te właściwe organy zapewniają ESMA wsparcie i pomoc w zakresie nadzoru nad działalnością, która nie jest objęta niniejszym rozporządzeniem.

3. Do celów zapewnienia nadzoru nad działalnością prowadzoną na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014, dyrektywy 2014/65/UE, dyrektywy (UE) 2009/110/WE, dyrektywy 2009/65/WE i dyrektywy 2011/61/UE, jak przewidziano w ust. 2, ESMA powierza się uprawnienia przyznane właściwym organom odpowiednio na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014, dyrektywy 2014/65/UE, dyrektywy (UE) 2009/110/WE, dyrektywy 2009/65/WE i dyrektywy 2011/61/UE.

Artykuł 138b

Wezwanie przez ESMA do udzielenia informacji

Zgodnie z procedurą określoną w art. [39b] rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 ESMA może – w drodze zwykłego wniosku lub w drodze decyzji – zobowiązać osoby, o których mowa w art. [39b ust. 1] rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, lub następujące osoby do udzielenia wszelkich informacji niezbędnych, aby umożliwić ESMA wykonywanie jego obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia:

- a) dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów lub osobę kontrolującą dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów lub osobę bezpośrednio lub pośrednio kontrolowaną przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów;
- b) przedstawicieli prawnych i pracowników podmiotów, z którymi dostawca usług w zakresie kryptoaktywów zawarł ustalenia dotyczące outsourcingu, o których mowa w art. 73;
- c) osoby zapewniające przechowywanie aktywów klientów;
- d) wszelkie osoby bezpośrednio zaangażowane w działalność dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów;
- e) organ zarządzający osób, o których mowa w lit. a)–d).

Artykuł 138c

Wymiana informacji z ESMA

1. Do celów wykonywania uprawnień nadzorczych ESMA na mocy art. 138a i bez uszczerbku dla art. 96, ESMA i właściwe organy udostępniają sobie nawzajem, na wniosek i bez zbędnej zwłoki, informacje wymagane na potrzeby wykonywania obowiązków spoczywających na nich na podstawie niniejszego rozporządzenia. W tym celu inne właściwe organy i ESMA wymieniają wszelkie informacje dotyczące:

- a) dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub osoby kontrolującej dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów lub osoby bezpośrednio lub pośrednio kontrolowanej przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów;
  - b) przedstawicieli prawnych i pracowników podmiotów, z którymi dostawca usług w zakresie kryptoaktywów zawarł ustalenia dotyczące outsourcingu, o których mowa w art. 73;
  - c) osób zapewniających przechowywanie aktywów klientów;
  - d) wszelkich osób bezpośrednio zaangażowanych w działalność dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów;
  - e) organu zarządzającego osobą, o których mowa w lit. a)–d).
2. Właściwy organ może odmówić podjęcia działań na wniosek dotyczący wymiany informacji przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu lub wniosek o współpracę w prowadzeniu dochodzenia lub kontroli na miejscu, o których mowa odpowiednio w art. 138d i 138e, tylko jeżeli:
- a) pozytywne rozpatrzenie wniosku może mieć niekorzystny wpływ na jego własne czynności dochodzeniowe, czynności związane z egzekwowaniem przepisów lub, w stosownych przypadkach, na postępowanie przygotowawcze;
  - b) przed sądem państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek, wszczęto już postępowanie sądowe w odniesieniu do tych samych czynów i przeciwko tym samym osobom fizycznym lub prawnym;
  - c) w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek, wydano już prawomocne orzeczenie w odniesieniu do takiej osoby fizycznej lub prawnej w związku z tymi samymi czynami.

Artykuł 138d

Umowy administracyjne o wymianie informacji między ESMA a państwami trzecimi

1. Na potrzeby wykonywania swoich uprawnień nadzorczych na mocy art. 138a ESMA może zawierać umowy administracyjne o wymianie informacji z organami nadzoru państw trzecich tylko wówczas, gdy ujawniane informacje są objęte gwarancjami zachowania tajemnicy zawodowej co najmniej równoważnymi z gwarancjami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010.
2. Wymianę informacji prowadzi się w celu zapewnienia ESMA lub organom nadzoru, o których mowa w ust. 1 możliwości wykonywania powierzonych im zadań.
3. W kwestiach dotyczących przekazywania danych osobowych państwu trzeciemu ESMA stosuje przepisy rozporządzenia (UE) 2018/1725.

Artykuł 138e

Ujawnianie informacji otrzymanych od państw trzecich przez ESMA

1. ESMA może ujawnić informacje otrzymane od organów nadzoru państw trzecich tylko wówczas, gdy ESMA lub właściwy organ, który przekazał informacje ESMA, uzyskał wyraźną zgodę organu nadzoru państwa trzeciego, który przesłał informacje, oraz – w stosownych przypadkach – gdy informacje są ujawniane wyłącznie do celów, na które ten organ nadzoru wyraził zgodę, lub gdy takie ujawnienie jest niezbędne do celów postępowania sądowego.

2. Wymóg wyraźnej zgody, o którym mowa w ust. 1, nie ma zastosowania do innych organów nadzoru Unii, jeżeli informacje, o które się zwracają, są niezbędne do wykonywania ich zadań, i nie ma zastosowania do sądów, jeżeli informacje, o które się zwracają, są niezbędne do prowadzenia postępowań w odniesieniu do naruszeń podlegających sankcjom karnym.

Artykuł 138f

Współpraca ESMA z innymi organami

W przypadku gdy dostawca usług w zakresie kryptoaktywów prowadzi działalność inną niż działalność objętą niniejszym rozporządzeniem, ESMA współpracuje z organami odpowiedzialnymi za sprawowanie nadzoru nad tą inną działalnością na podstawie odpowiednich przepisów prawa Unii lub prawa krajowego, w tym z organami podatkowymi i odpowiednimi organami nadzoru państw trzecich.

Artykuł 138g

Środki nadzorcze stosowane przez ESMA

1. Aby realizować obowiązki spoczywające na nim na mocy tytułów V i VI niniejszego rozporządzenia, ESMA może – oprócz uprawnień przewidzianych w art. [39h] rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 – stosować następujące środki nadzorcze:
  - a) do zawieszenia lub zakazania działań dotyczących informacji reklamowych, jeżeli istnieją uzasadnione powody, aby podejrzewać, że doszło do naruszenia niniejszego rozporządzenia;
  - b) do zobowiązania dostawców usług w zakresie kryptoaktywów do zaprzestania lub zawieszenia działań dotyczących informacji reklamowych na okres jednorazowo nie dłuższy niż 30 kolejnych dni roboczych, jeżeli istnieją uzasadnione powody, aby podejrzewać, że doszło do naruszenia niniejszego rozporządzenia;
  - c) do zakazania świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów, w przypadku gdy ESMA stwierdzi, że doszło do naruszenia niniejszego rozporządzenia;
  - d) do ujawnienia lub zobowiązania dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów do ujawnienia wszystkich istotnych informacji, które mogą mieć wpływ na świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów, aby zapewnić ochronę interesów klientów, w szczególności klientów detalicznych lub zapewnić sprawne działanie rynku;
  - e) do zawieszenia świadczenia usług przez odpowiedniego dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów lub do zobowiązania dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów do zawieszenia świadczenia tych usług, jeżeli ESMA uzna, że oferujący, osoba ubiegająca się o dopuszczenie do obrotu kryptoaktywa lub emitent tokena powiązanego z aktywami lub tokena będącego pieniądzem elektronicznym znajduje się w takiej sytuacji, że obrót byłby szkodliwy dla interesów posiadaczy kryptoaktywów, w szczególności posiadaczy detalicznych;
  - f) do zawieszenia świadczenia usług przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów lub do zobowiązania dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów do zawieszenia świadczenia tych usług, jeżeli ESMA uzna, że dostawca usług w zakresie kryptoaktywów znajduje się w takiej sytuacji, że

świadczenie usług w zakresie kryptoaktywów byłoby szkodliwe dla interesów klientów, w szczególności posiadaczy detalicznych;

- g) do nałożenia obowiązku przeniesienia istniejących umów do innego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów w przypadkach cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów zgodnie z art. 64, z zastrzeżeniem zgody klientów i dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów, do którego umowy te są przenoszone;
- h) do nakazania natychmiastowego zaprzestania działalności bez uprzedniego ostrzeżenia lub wyznaczenia terminu, jeżeli istnieje powód, aby przypuszczać, że dana osoba świadczy usługi w zakresie kryptoaktywów bez zezwolenia;
- i) aby zapobiec ryzyku wyrządzenia poważnych szkód interesom klientów dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, w przypadku braku innych skutecznych środków prowadzących do zaprzestania naruszenia niniejszego rozporządzenia do zastosowania wszelkich niezbędnych środków, w tym w drodze wystąpienia do osoby trzeciej lub innego organu publicznego o wprowadzenie takich środków, by:
  - (i) usunąć treści lub ograniczyć dostęp do interfejsu internetowego lub nakazać umieszczenie wyraźnego ostrzeżenia dla klientów i posiadaczy kryptoaktywów, jeżeli korzystają z dostępu do interfejsu internetowego;
  - (ii) nakazać dostawcy usług hostingowych usunięcie lub wyłączenie interfejsu internetowego lub ograniczenie dostępu do niego; lub
  - (iii) nakazać rejestrom domen lub rejestratorom domen usunięcie pełnej nazwy domenowej oraz umożliwić danemu właściwemu organowi jej rejestrację;

2. Aby wywiązywać się z obowiązków spoczywających na nim na mocy przepisów tytułu VI, ESMA, oprócz uprawnień, o których mowa w ust. 1, musi mieć co najmniej poniższe uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe do:

- a) przekazywania spraw w celu wszczęcia postępowania karnego;
- b) żądania, w zakresie dozwolonym prawem krajowym państwa członkowskiego, w którym prowadzone jest dochodzenie, wydania istniejących rejestrów przesyłu danych przechowywanych przez operatora telekomunikacyjnego, w przypadku uzasadnionego podejrzenia naruszenia i gdy takie rejestry mogą mieć znaczenie dla dochodzenia prowadzonego w sprawie naruszenia art. 88–91;
- c) wydania czasowego zakazu wykonywania działalności zawodowej;
- d) stosowania wszelkich środków niezbędnych do zapewnienia prawidłowego poinformowania opinii publicznej, między innymi w drodze sprostowania fałszywych lub wprowadzających w błąd informacji podanych do wiadomości publicznej, w tym przez zobowiązanie oferującego, osoby ubiegającej się o dopuszczenie do obrotu, emitenta, dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów lub innej osoby, która opublikowała lub rozpowszechniła fałszywe lub wprowadzające w błąd informacje, do opublikowania sprostowania.

Kary pieniężne nakładane przez ESMA

1. ESMA przyjmuje decyzję o nałożeniu kary pieniężnej zgodnie z ust. 3 lub 4 niniejszego artykułu, jeżeli zgodnie z procedurą określoną w art. [39e] rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 stwierdzi, że dostawca usług w zakresie kryptoaktywów lub członek jego organu zarządzającego lub jakakolwiek inna osoba umyślnie lub wskutek zaniedbania dopuścili się naruszenia wymienionego w załączniku VII.

Uznaje się, że naruszenie popełniono umyślnie, jeżeli ESMA zgromadził obiektywne dowody świadczące o tym, że taki dostawca usług w zakresie kryptoaktywów lub członek jego organu zarządzającego lub jakakolwiek inna osoba działali z zamiarem popełnienia naruszenia.

2. Podejmując decyzję, o której mowa w ust. 1, ESMA bierze pod uwagę wszystkie istotne okoliczności, w tym, w stosownych przypadkach:

- a) wagę, czas trwania i częstotliwość naruszenia;
- b) czy naruszenie doprowadziło do przestępstwa finansowego bądź też ułatwiło przestępstwo finansowe lub jest z nim związane w inny sposób;
- c) czy naruszenie doprowadziło do ujawnienia poważnych lub systemowych braków w procedurach, politykach i środkach zarządzania ryzykiem stosowanych przez dostawcę usług w zakresie kryptoaktywów;
- d) kwestię, czy naruszenie jest wynikiem działania umyślnego lub zaniedbania;
- e) stopień odpowiedzialności osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za dane naruszenie;
- f) sytuację finansową osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za naruszenie, której wyznacznikiem jest wysokość łącznego obrotu odpowiedzialnej osoby prawnej lub rocznego dochodu oraz aktywów netto odpowiedzialnej osoby fizycznej;
- g) wpływ naruszenia na interesy klientów dostawców usług w zakresie kryptoaktywów;
- h) skalę korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za dane naruszenie lub strat poniesionych przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, o ile można je ustalić;
- i) zakres współpracy osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za naruszenie z ESMA, bez uszczerbku dla konieczności zapewnienia wyrównania zysków osiągniętych lub strat unikniętych przez tę osobę;
- j) poprzednie naruszenia niniejszego rozporządzenia popełnione przez osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za naruszenie;
- k) środki, jakie dostawca usług w zakresie kryptoaktywów zastosował po popełnieniu naruszenia, aby zapobiec jego powtórzeniu się.

3. ESMA jest uprawniony do nakładania, w odniesieniu do naruszeń popełnionych przez osoby prawne, administracyjnych kar pieniężnych w maksymalnej wysokości co najmniej:

- a) 5 000 000 EUR lub – w państwach członkowskich, których walutą urzędową nie jest euro – równowartości tej kwoty w walucie urzędowej na dzień [XX

data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] w odniesieniu do naruszeń, o których mowa w załączniku VII pkt 1–78, lub 5 % łącznego rocznego obrotu osoby prawnej ustalonego na podstawie ostatniego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający w odniesieniu do naruszeń, o których mowa w załączniku VII pkt 1–78, w zależności od tego, która z tych kwot jest wyższa;

- b) 2 500 000 EUR w odniesieniu do naruszeń, o których mowa w załączniku VII pkt 79, lub 2 % łącznego rocznego obrotu osoby prawnej ustalonego na podstawie ostatniego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający, lub – w państwach członkowskich, których walutą urzędową nie jest euro – równowartości tej kwoty w walucie urzędowej na dzień [XX data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], w zależności od tego, która z tych kwot jest wyższa;
- c) 15 000 000 EUR w odniesieniu do naruszeń, o których mowa w załączniku VII pkt 80–86, lub 15 % łącznego rocznego obrotu osoby prawnej ustalonego na podstawie ostatniego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający, lub – w państwach członkowskich, których walutą urzędową nie jest euro – równowartości tej kwoty w walucie urzędowej na dzień [XX data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], w zależności od tego, która z tych kwot jest wyższa.

W przypadku gdy osoba prawna jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która jest zobowiązana do sporządzenia skonsolidowanego sprawozdania finansowego zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE, za stosowny łączny roczny obrót, o którym mowa w lit. a) i b), uznaje się łączny roczny obrót lub odpowiadający mu rodzaj dochodu zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa Unii w dziedzinie rachunkowości, ustalony na podstawie ostatniego dostępnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający jednostki dominującej najwyższego szczebla.

- 4. ESMA jest uprawniony do nakładania, w odniesieniu do naruszeń popełnionych przez osoby fizyczne, administracyjnych kar pieniężnych w maksymalnej wysokości co najmniej:
  - a) 700 000 EUR lub – w państwach członkowskich, których walutą urzędową nie jest euro – równowartości tej kwoty w walucie urzędowej na dzień [XX data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. w odniesieniu do naruszeń, o których mowa w załączniku VII pkt 1–78;
  - b) 1 000 000 EUR w odniesieniu do naruszeń, o których mowa w załączniku VII pkt 79, lub – w państwach członkowskich, których walutą urzędową nie jest euro – równowartości tej kwoty w walucie urzędowej na dzień [XX data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]; oraz
  - c) 5 000 000 EUR w odniesieniu do naruszeń, o których mowa w załączniku VII pkt 80–86, lub – w państwach członkowskich, których walutą urzędową nie jest euro – równowartości tej kwoty w walucie urzędowej na dzień [XX data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Artykuł 138i

Podawanie do wiadomości publicznej informacji o karach pieniężnych i okresowych

karach pieniężnych nakładanych przez ESMA oraz ich charakter, egzekucja i przypisywanie

1. ESMA podaje do wiadomości publicznej informacje o każdej karze pieniężnej, którą nałożono zgodnie z art. 138l, chyba że podanie do wiadomości publicznej tych informacji poważnie zagrażałoby stabilności finansowej lub wyrządziłoby nieproporcjonalną szkodę stronom, których dotyczy. Ujawniane informacje nie mogą zawierać danych osobowych.
2. Kary pieniężne nałożone zgodnie z art. 138l mają charakter administracyjny.
3. Kary pieniężne nałożone zgodnie z art. 138l podlegają egzekucji zgodnie z przepisami dotyczącymi postępowania cywilnego obowiązującymi w państwie, na którego terytorium jest prowadzona jest egzekucja kary pieniężnej lub okresowej kary pieniężnej.
4. Kwoty kar pieniężnych przypisuje się do budżetu ogólnego Unii.
5. Jeżeli niezależnie od art. 138l ESMA postanowi nie nakładać kar pieniężnych ani okresowych kar pieniężnych, informuje Parlament Europejski, Radę, Komisję i właściwe organy danego państwa członkowskiego oraz podaje przyczyny swojej decyzji.

Artykuł 138j

Oplaty nadzorcze na rzecz ESMA

1. ESMA pobiera opłaty od dostawców usług w zakresie kryptoaktywów zgodnie z art. 39n rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 oraz z aktem delegowanym Komisji, o którym mowa w ust. 3. Opłaty te pokrywają zwrot kosztów, jakie mogą ponieść właściwe organy, wykonując czynności przewidziane na mocy niniejszego rozporządzenia, w szczególności w wyniku wspierania ESMA w sprawowaniu nadzoru nad podmiotami, o których mowa w art. 138a ust. 2.
  2. Wysokość opłaty pobieranej od pojedynczego dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów jest proporcjonalna do obrotu dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów i pozwala na pokrycie wszystkich kosztów poniesionych przez ESMA w związku z wykonywaniem zadań nadzorczych powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia.
  3. Komisja przyjmie akt delegowany zgodnie z art. 139 do dnia [12 miesięcy przed wejściem w życie] r. w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez dalsze określenie rodzaju opłat, czynności, za które są one pobierane, ich wysokości oraz sposobu ich uiszczania, a także metody obliczania maksymalnej kwoty, jaką ESMA może pobrać od każdego podmiotu, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.
- 23) w art. 139 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 2, art. 43 ust. 11, art. 103 ust. 8, art. 104 ust. 8, art. 105 ust. 7, art. 134 ust. 10, art. 137 ust. 3 i art. 138j ust. 3, powierza się Komisji na okres 12 miesięcy od dnia [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem 36-miesięcznego okresu. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub

Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 3 ust. 2, art. 43 ust. 11, art. 103 ust. 8, art. 104 ust. 8, art. 105 ust. 7, art. 134 ust. 10, art. 137 ust. 3 i art. 138j ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 ust. 2, art. 43 ust. 11, art. 103 ust. 8, art. 104 ust. 8, art. 105 ust. 7, art. 134 ust. 10, art. 137 ust. 3 i art. 138j ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

24) dodaje się art. 143a w brzmieniu:

„Artykuł 143a

Środki przejściowe dotyczące ESMA

1. Wszelkie odpowiedzialności, kompetencje i obowiązki związane z działalnością z zakresu nadzoru i egzekwowania przepisów w odniesieniu do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, o których mowa w art. 138a, które zostały powierzone właściwym organom na podstawie art. 93 przed dniem [data wejścia w życie] r. lub, odpowiednio, przed dniem, w którym podmiot został zidentyfikowany jako świadczący usługi w zakresie kryptoaktywów jako jego główna działalność, niezależnie od tego, czy działają one jako właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego czy nie, wygasają dnia [24 miesiące po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. lub, odpowiednio, po zidentyfikowaniu tego podmiotu jako świadczącego usługi w zakresie kryptoaktywów jako jego główną działalność. W tym dniu ESMA przejmuje kompetencje i obowiązki powierzone ESMA na podstawie art. 138a.

Wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów zgodnie z art. 62, który wpłynął do właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego przed dniem [data rozpoczęcia stosowania] r., nie przekazuje się jednak do ESMA, a decyzję o udzieleniu tego zezwolenia lub odmowie jego udzielenia podejmują te właściwe organy.

2. Bez uszczerbku dla ust. 1 akapit drugi, wszelkie akta spraw i dokumenty robocze dotyczące działalności z zakresu nadzoru i egzekwowania przepisów, w tym dotyczące wszelkich toczących się kontroli, dochodzeń i czynności z zakresu egzekwowania przepisów, bądź ich uwierzytelnione kopie, przejmuje ESMA w dniu [24 miesiące po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r.

3. Właściwe organy, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, zapewniają, aby wszelkie istniejące dokumenty i opracowania robocze lub ich uwierzytelnione kopie przekazano ESMA jak najszybciej, a w każdym razie do dnia [24 miesiące po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. Te właściwe organy służą również ESMA wszelką niezbędną pomocą i radą w celu ułatwienia skutecznego i sprawnego przekazania i podjęcia działalności z zakresu nadzoru i egzekwowania przepisów.
4. Od dnia [24 miesiące po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] r. ESMA występuje jako następcą prawny właściwych organów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, we wszelkich postępowaniach administracyjnych i sądowych wynikających z działalności z zakresu nadzoru i egzekwowania przepisów prowadzonej przez te właściwe organy w odniesieniu do spraw wchodzących w zakres niniejszego rozporządzenia.
5. Zezwolenie udzielone dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów zgodnie z tytułem V rozdział I przez właściwy organ, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy niniejszego artykułu, zachowuje ważność po przekazaniu kompetencji ESMA.”;
- 25) tekst znajdujący się w załączniku V do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załącznik VII do rozporządzenia (UE) 2023/1114.

Artykuł 10

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1060/2009

W rozporządzeniu (WE) nr 1060/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 19 ust. 1 i ust. 2 akapit pierwszy i drugi otrzymują brzmienie:

„1. ESMA pobiera od agencji ratingowych opłaty zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009, art. 39n rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 i rozporządzeniem Komisji, o którym mowa w ust. 2.

2. Komisja przyjmuje rozporządzenie w sprawie opłat. Rozporządzenie to określa w szczególności rodzaj opłat i czynności, za które są pobierane, ich wysokość oraz sposób ich uiszczenia.

Wysokość opłaty pobieranej od agencji ratingowej jest proporcjonalna do obrotu danej agencji ratingowej.”;
- 2) w art. 21 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Urzędowi przyznaje się uprawnienia niezbędne do wykonywania jego funkcji wobec agencji ratingowych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

ESMA korzysta z tych uprawnień w stosunku do agencji ratingowych oraz, w przypadkach określonych w niniejszym rozporządzeniu, podmiotów powiązanych.”;
- 3) uchyla się art. 23a, art. 23b, art. 23c, art. 23d i art. 23e;
- 4) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu wykonywania swoich obowiązków wynikających z rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 ESMA podejmuje działania zgodnie z art. 39h rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, a ponadto jest uprawniony do podjęcia następującej decyzji:

a) zawieszenie wykorzystywania do celów regulacyjnych ratingów kredytowych wystawionych przez tę agencję ratingową, obowiązujące w całej Unii do czasu usunięcia naruszenia;

2. Przed podjęciem decyzji, o których mowa w ust. 1 i w art. 39h ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, Urząd informuje o nich EUNB i EIOPA. Każdą decyzję przyjętą na podstawie ust. 1 i art. 39h ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 przekazuje się EUNB i EIOPA.

3. Ratingi kredytowe mogą być w dalszym ciągu wykorzystywane do celów regulacyjnych po przyjęciu decyzji, o których mowa w ust. 1 lit. a) lub zgodnie z art. 39h ust. 1 lit. a) i b) lub art. 39h ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, w okresie nieprzekraczającym:

a) dziesięciu dni roboczych od dnia podania do wiadomości publicznej decyzji ESMA, jeżeli istnieją ratingi kredytowe tego samego instrumentu finansowego lub podmiotu wystawione przez inne agencje ratingowe zarejestrowane zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia; lub

b) trzech miesięcy od dnia podania do wiadomości publicznej decyzji ESMA, jeżeli nie istnieją ratingi kredytowe tego samego instrumentu finansowego lub podmiotu wystawione przez inne agencje ratingowe zarejestrowane zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

W wyjątkowych okolicznościach związanych z ewentualnym zakłóceniem rynku lub stabilności finansowej ESMA może – w tym na wniosek EUNB lub EIOPA – przedłużyć okres, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), o trzy miesiące.”;

5) uchyla się art. 25;

6) art. 36a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy – zgodnie z art. 39e ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 – Rada Wykonawcza ESMA odkryje popełnienie przez agencję ratingową – umyślnie lub w wyniku zaniedbania – jednego z naruszeń wymienionych w załączniku III, podejmuje ona decyzję o nałożeniu grzywny zgodnie z przepisami ust. 2.”;

7) uchyla się art. 36b, 36c, 36d i 36e.

Artykuł 11

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2016/1011

W rozporządzeniu (UE) 2016/1011 wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się art. 48a–48e;

2) w art. 48f wprowadza się następujące zmiany:

a) uchyla się ust. 1;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Niezależnie od przepisów art. 39f rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 maksymalna kwota grzywny za naruszenia art. 11 ust. 1 lit. d) lub art. 11 ust. 4 wynosi: w przypadku osób prawnych – 250 000 EUR lub – w państwach członkowskich, których walutą urzędową nie jest euro – równowartość tej kwoty w walucie krajowej zgodnie z referencyjnym kursem wymiany euro opublikowanym przez Europejski Bank Centralny i mającym zastosowanie w dniu nałożenia grzywny, lub 2 %

całkowitego rocznego obrotu tej osoby prawnej według ostatniego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający, w zależności od tego, która z tych kwot jest wyższa, a w przypadku osób fizycznych – 100 000 EUR lub – w państwach członkowskich, których walutą urzędową nie jest euro – równowartość tej kwoty w walucie krajowej zgodnie z referencyjnym kursem wymiany euro opublikowanym przez Europejski Bank Centralny i mającym zastosowanie w dniu nałożenia grzywny.

Do celów art. 39f ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w przypadku gdy osoba prawna jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która jest zobowiązana do sporządzania skonsolidowanego sprawozdania finansowego zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE, stosowny całkowity roczny obrót stanowi kwota całkowitego rocznego obrotu lub odpowiadający mu rodzaj dochodu zgodnie z odnośnymi przepisami prawa Unii w dziedzinie rachunkowości, ustalony na podstawie ostatniego dostępnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający jednostki dominującej najwyższego szczebla.”;

c) uchyla się ust. 3 i 4;

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli działanie lub zaniechanie ze strony osoby stanowi więcej niż jedno naruszenie wymienione w art. 42 ust.1 lit. a), nakładana jest tylko wyższa z grzywien wyliczonych zgodnie z art. 39f rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 oraz z niniejszym artykułem i dotyczących jednego z tych naruszeń.”;

3) uchyla się art. 48g–48k;

4) art. 48l ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. ESMA pobiera od administratorów opłaty, o których mowa w art. 40 ust. 1, zgodnie z art. 39n rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 oraz z aktami delegowanymi przyjętymi na mocy ust. 3 niniejszego artykułu.

2. Kwota indywidualnej opłaty pobieranej od danego administratora jest proporcjonalna do obrotów administratora.”.

Artykuł 12

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2017/2402

W rozporządzeniu (UE) 2017/2402 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uprawnienia powierzone ESMA zgodnie z art. [39a–39m] rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, art. 64, 65, 73 i 74 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, w związku z załącznikami I i II do niego, są wykonywane również w odniesieniu do niniejszego rozporządzenia. Odesłania do art. 81 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 w załączniku I do tego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do art. 17 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.”;

b) uchyla się ust. 2;

2) w art. 16 ust. 1 akapity pierwszy i drugi otrzymują brzmienie:

„1. ESMA pobiera opłaty od repozytoriów sekurytyzacji zgodnie z art. 39n rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 oraz z aktami delegowanymi przyjętymi na mocy ust. 2 niniejszego artykułu.

Opłaty te muszą być proporcjonalne do obrotów danego repozytorium sekurytyzacji. W przypadku gdy art. 14 ust. 1 niniejszego rozporządzenia odsyła do art. 74 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, odesłania do art. 72 ust. 3 tego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do ust. 2 niniejszego artykułu.”.

Artykuł 13

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2023/2631

W rozporządzeniu (UE) 2023/2631 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 42 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kontroler zewnętrzny z państwa trzeciego zamierzający uzyskać uznanie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu (zwany dalej »ubiegającym się o uznanie kontrolerem zewnętrznym z państwa trzeciego«), musi spełniać wymogi określone w art. 23–38 niniejszego rozporządzenia i art. 39b–39d rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

2) w rozdziale II dodaje się art. 53a w brzmieniu:

„Artykuł 53a

Uprawnienia ESMA

ESMA przyznaje się uprawnienia niezbędne do wykonywania jego funkcji wobec kontrolerów zewnętrznych europejskich zielonych obligacji na podstawie rozporządzenia (UE) 2023/2631 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

ESMA korzysta z tych uprawnień w stosunku do kontrolerów zewnętrznych oraz, w przypadkach określonych w rozporządzeniu 2023/2631, podmiotów powiązanych.”;

3) uchyla się art. 54–57;

4) uchyla się art. 59;

5) art. 60 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. ESMA wydaje decyzję o nałożeniu grzywny zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, jeżeli zgodnie z art. 63 ust. 8 stwierdzi, że kontroler zewnętrzny lub którakolwiek z osób, o których mowa w art. 39b ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, umyślnie lub w wyniku zaniedbania, dopuściła się co najmniej jednego z następujących naruszeń:

a) nieprzestrzeganie art. 24 ust. 1 lub któregokolwiek przepisu tytułu IV rozdział 2 i 3;

b) złożenie fałszywych oświadczeń przy ubieganiu się o wpis do rejestru jako kontroler zewnętrzny lub stosowanie innych niezgodnych z prawem środków w celu uzyskania takiego wpisu do rejestru;

c) nieudzielenie informacji w odpowiedzi na decyzję wzywającą do udzielenia informacji na podstawie art. 39b rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 lub udzielenie niezgodnych z prawdą lub wprowadzających w błąd informacji w odpowiedzi na wezwanie do udzielenia informacji lub decyzję;

- d) utrudnianie dochodzenia lub brak współpracy przy dochodzeniu prowadzonym na podstawie art. 39c rozporządzenia (UE) nr 1095/2010;
- e) nieprzestrzeganie art. 39d rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 poprzez nieprzedstawienie wyjaśnień na temat sytuacji faktycznej lub dokumentów związanych z przedmiotem i celem kontroli lub przedstawienie niezgodnych z prawdą lub wprowadzających w błąd wyjaśnień;
- f) podejmowanie działalności w charakterze kontrolera zewnętrznego lub podawanie się za kontrolera zewnętrznego bez uzyskania wpisu do rejestru jako kontroler zewnętrzny.

Naruszenie uznaje się za popełnione umyślnie, jeżeli ESMA znajdzie obiektywne elementy stanowiące dowód na to, że osoba działała umyślnie w celu dopuszczenia się naruszenia.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3 minimalna kwota grzywny, o której mowa w ust. 1, wynosi 20 000 EUR. Maksymalna kwota wynosi 200 000 EUR.

Ustalając wysokość grzywny na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, ESMA bierze pod uwagę kryteria określone w art. 39h rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- 6) uchyla się art. 61–65;
- 7) w art. 66 ust. 1 i pierwsze dwa akapity ust. 2 otrzymują brzmienie:

„1. ESMA pobiera od kontrolerów zewnętrznych opłaty na pokrycie wydatków związanych z ich wpisem do rejestru, uznaniem i nadzorem oraz wszelkich kosztów, jakie ESMA może ponieść w związku z wykonywaniem swoich zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 39n rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

2. Opłaty muszą być proporcjonalne do obrotów danego kontrolera zewnętrznego.”;
- 8) w art. 67 ust. 1 lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

„b) kontrolerów zewnętrznych, którzy mają tymczasowy zakaz prowadzenia działalności zgodnie z art. 39h rozporządzenia (UE) nr 1095/2010;

c) kontrolerów zewnętrznych, których wpis do rejestru został cofnięty zgodnie z art. 39h rozporządzenia (UE) nr 1095/2010;”.

Artykuł 14

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2024/3005

W rozporządzeniu (UE) 2024/3005 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 29 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. ESMA przyznaje się uprawnienia niezbędne do wykonywania jego funkcji na mocy rozporządzenia (UE) 2024/3005 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

ESMA korzysta z tych uprawnień w stosunku do dostawców ratingów ESG oraz, w przypadkach określonych w rozporządzeniu (UE) 2024/3005, podmiotów powiązanych.”;
- 2) uchyla się art. 31–34;
- 3) w art. 35 wprowadza się następujące zmiany:
  - a) ust. 1 i pierwszy akapit ust. 2 otrzymują brzmienie:

„1. W celu wykonywania swoich obowiązków wynikających z rozporządzenia (UE) 2024/3005 ESMA jest uprawniony do podejmowania decyzji zgodnie z art. 39h ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

2. ESMA może również zastosować co najmniej jeden ze środków nadzorczych, o których mowa w art. 39h ust. 1 lit. b)–l) rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, wobec dostawcy ratingów ESG prowadzącego działalność w Unii na podstawie art. 2 ust. 1.”;

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. ESMA może również wydać publiczne ogłoszenie, o którym mowa w art. 39h ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, w przypadku gdy działalność w zakresie ratingów ESG prowadzona przez dostawcę ratingów ESG działającego w Unii stanowi poważne zagrożenie dla integralności rynku lub ochrony inwestorów w Unii.

Aby sprawdzić, czy dana osoba prowadzi działalność w Unii zgodnie z art. 2 ust. 1, ESMA może skorzystać z uprawnień przyznanych mu na mocy art. 39b, 39c i 39d rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 wobec danej osoby lub wszelkich osób trzecich, które umożliwiają danej osobie prowadzenie działalności w zakresie ratingów ESG.”;

c) uchyla się ust. 3–6;

4) w art. 36 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli ESMA stwierdzi, że dostawca ratingów ESG lub, w stosownych przypadkach, jego przedstawiciel prawny, umyślnie lub w wyniku zaniedbania dopuścił się naruszenia będącego przedmiotem niniejszego rozporządzenia lub rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, przyjmuje decyzję o nałożeniu grzywny zgodnie z art. 39f rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

2. W przypadku gdy dostawca ratingów ESG, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która jest zobowiązana do sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE, obliczanie grzywny opiera się na stosownych łącznych przychodach netto ze sprzedaży, która są łącznymi rocznymi przychodami netto ze sprzedaży lub analogicznym rodzajem przychodów zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa Unii w dziedzinie rachunkowości, ustalonym na podstawie ostatniego dostępnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający jednostki dominującej najwyższego szczebla.”;

b) uchyla się ust. 3 i 4;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli działanie lub zaniechanie ze strony dostawcy ratingów ESG stanowi więcej niż jedno naruszenie niniejszego rozporządzenia, nakładana jest tylko wyższa kara pieniężna dotycząca jednego z tych naruszeń, która jest wyliczana zgodnie z niniejszym artykułem i art. 39f rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

5) uchyla się art. 37–41;

6) w art. 42 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. ESMA pobiera proporcjonalne opłaty od dostawców ratingów ESG zgodnie z art. 39n rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 i z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie ust. 2.”;

b) ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Do dnia 2 stycznia 2026 r. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 47 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie rodzajów opłat, czynności, za które są one pobierane, wysokości opłat i odpowiedniego uzasadnienia oraz sposobu ich uiszczania. W tych aktach delegowanych ustanawia się opłaty, które są proporcjonalne i odpowiednie do wielkości dostawców ratingów ESG i do zakresu nadzoru nad nimi, w szczególności gdy są oni sklasyfikowani jako mały dostawca ratingów ESG.”.

Artykuł 15

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 stosuje się od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r., z wyjątkiem pkt 33.

Art. 2 stosuje się od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r., z wyjątkiem pkt 15 w odniesieniu do art. 22a ust. 2 i art. 22a ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

Art. 3 pkt 2 lit. a) ppkt (xiii) pkt 15 i 16 stosuje się od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = dzień następujący po upływie pierwszego pięcioletniego okresu, o którym mowa w art. 27da rozporządzenia (UE) nr 600/2014, w odniesieniu do dostawcy informacji skonsolidowanych dla akcji i funduszy inwestycyjnych typu ETF] r.

Art. 3 pkt 29 i 32–37 stosuje się od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Art. 3 pkt 30 stosuje się od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Art. 4 pkt 2 lit. a), j) i k) pkt 8, pkt 9 w odniesieniu do art. 11 ust. 1 i 4–10 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 oraz pkt 11, 12, 13, 21 i 26 stosuje się od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.

Art. 5–14 stosuje się od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH I CYFROWYCH REGULACJI

1.	STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY	3
1.1.	Tytuł wniosku/inicjatywy	3
1.2.	Obszary polityki, których dotyczy wnioski/inicjatywa	3
1.3.	Cel(e).....	3
1.3.1.	Cel(e) ogólny(-e).....	3
1.3.2.	Cel(e) szczegółowy(-e)	3
1.3.3.	Oczekiwane wyniki i wpływ	3
1.3.4.	Wskaźniki dotyczące realizacji celów	3
1.4.	Wniosek/inicjatywa dotyczy:	4
1.5.	Uzasadnienie wniosku/inicjatywy.....	4
1.5.1.	Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy	4
1.5.2.	Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tej sekcji „wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.	4
1.5.3.	Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań	4
1.5.4.	Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami	5
1.5.5.	Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym możliwości przegrupowania środków	5
1.6.	Czas trwania wniosku/inicjatywy i jego/jej wpływu finansowego	6
1.7.	Planowane metody wykonania budżetu	6
2.	ŚRODKI ZARZĄDZANIA	8
2.1.	Zasady nadzoru i sprawozdawczości	8
2.2.	System zarządzania i kontroli	8
2.2.1.	Uzasadnienie dla proponowanych metod wykonania budżetu, mechanizmów finansowania wykonania, sposobów dokonywania płatności i strategii kontroli	8
2.2.2.	Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia.....	8
2.2.3.	Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)	8
2.3.	Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom	9
3.	SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY.....	10

3.1.	Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ.....	10
3.2.	Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki	12
3.2.1.	Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne.....	12
3.2.1.1.	Środki z uchwalonego budżetu	12
3.2.1.2.	Środki z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel	17
3.2.2.	Szacowany produkt finansowany ze środków operacyjnych.....	22
3.2.3.	Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne.....	24
3.2.3.1.	Środki z uchwalonego budżetu	24
3.2.3.2.	Środki z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel	24
3.2.3.3.	Ogółem środki	24
3.2.4.	Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie	25
3.2.4.1.	Finansowane z uchwalonego budżetu	25
3.2.4.2.	Finansowane z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel	26
3.2.4.3.	Zapotrzebowanie na zasoby ludzkie ogółem	26
3.2.5.	Przegląd szacowanego wpływu na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi	28
3.2.6.	Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi	28
3.2.7.	Udział osób trzecich w finansowaniu	28
3.3.	Szacunkowy wpływ na dochody	29
4.	WYMIAR CYFROWY	29
4.1.	Wymogi cyfrowe.....	30
4.2.	Dane	30
4.3.	Rozwiązania cyfrowe	31
4.4.	Ocena interoperacyjności	31
4.5.	Środki wspierające cyfrowe wdrażanie.....	32

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Niniejsza ocena skutków finansowych i cyfrowych regulacji obejmuje następujące wnioski:

– wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, nr 648/2012, nr 600/2014, nr 909/2014, 2019/1156, 2022/858 i 2023/1114 w odniesieniu do dalszego rozwoju integracji rynku i nadzoru w Unii („rozporządzenie zbiorcze”)

– wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywy 2009/65/WE, 2011/61/UE i 2014/65/UE w odniesieniu do dalszego rozwoju integracji rynku i nadzoru w Unii („dyrektywa zbiorcza”)

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Rynek wewnętrzny – usługi finansowe

1.3. Cel(e)

1.3.1. *Cel(e) ogólny(-e)*

Ogólnym celem inicjatywy jest poprawa funkcjonowania jednolitego rynku usług finansowych poprzez rozwiązanie problemu utrzymującej się fragmentacji zarówno w odpowiednich sektorach, jak i między nimi (obróć, czynności posttransakcyjne, zarządzanie aktywami i usługi w zakresie kryptoaktywów). Proponowane zmiany mają na celu wspieranie silniejszej integracji rynku i osiągnięcie korzyści pod względem efektywności poprzez usunięcie przeszkód dla działalności transgranicznej oraz poprawę zbieżności przepisów i konwergencji praktyk nadzorczych, a także zdolności nadzorczych w odpowiednich sektorach.

Ten pakiet środków dotyczy dwóch głównych filarów strategii Komisji na rzecz unii oszczędności i inwestycji, takich jak: „integracja i skala” oraz „efektywny nadzór na jednolitym rynku”. Ma on bardzo szeroki zakres i obejmuje kluczowe sektory, które stanowią trzon rynków kapitałowych, zapewniając niezbędną infrastrukturę do oferowania instrumentów finansowych i aktywów oraz inwestowania w nie, a także umożliwiając kluczowe pośrednictwo między inwestorami a podmiotami poszukującymi finansowania.

1.3.2. *Cel(e) szczegółowy(-e)*

Przedmiotowa inicjatywa obejmuje następujące cele szczegółowe:

- Umożliwienie dalszej integracji rynku i efektu skali poprzez zwiększenie działalności transgranicznej – inicjatywa ma na celu poprawę zdolności uczestników rynku do sprawnego prowadzenia działalności we wszystkich państwach członkowskich, a tym samym zwiększenie integracji rynku. To z kolei powinno przyczynić się zarówno do konsolidacji, jak i do specjalizacji w poszczególnych sektorach.

- Poprawa nadzoru poprzez zmniejszenie fragmentacji – inicjatywa ma na celu wyeliminowanie niedociągnięć i nieefektywności obecnych ram nadzorczych poprzez wyeliminowanie niespójności i złożoności wynikających z rozdrobnionych krajowych podejść nadzorczych. Jej celem jest uczynienie nadzoru bardziej skutecznym, sprzyjającym działalności transgranicznej i lepiej reagującym na

pojawiające się zagrożenia, przy jednoczesnym zmniejszeniu zbędnych obciążeń dla przedsiębiorstw. Powinno to również zwiększyć zaufanie inwestorów. Wzmocnienie uprawnień i zdolności nadzorczych na szczeblu UE, w tym poprzez przeniesienie bardziej bezpośrednich obowiązków nadzorczych na ESMA, ma na celu wykorzystanie wzajemnie wzmacniającej się relacji między integracją rynku a dostosowaniem nadzorczym.

- Ułatwienie innowacji poprzez usunięcie przeszkód regulacyjnych – inicjatywa ma na celu usunięcie przeszkód regulacyjnych dla innowacji w celu stworzenia ram umożliwiających wykorzystanie nowych technologii w świadczeniu usług finansowych. Aby innowacje mogły się rozwijać, zarówno system pilotażowy DLT, jak i standardowy zbiór przepisów powinny umożliwić przemysłowi korzystanie z technologii technologii rozproszonego rejestru (DLT) w celu wprowadzania efektywnych rozwiązań na rynek, przy jednoczesnym zapewnieniu ograniczenia powiązanych ryzyk.

Cele szczegółowe będą realizowane bez uszczerbku dla stabilności finansowej, integralności rynku lub ochrony inwestorów, co zagwarantuje, że rynek finansowy UE pozostanie bezpieczny i atrakcyjny na całym świecie.

1.3.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Przedmiotowa inicjatywa dotyczy w szczególności następujących grup zainteresowanych stron: systemów obrotu, firm inwestycyjnych (zwłaszcza maklerów), centralnych depozytów papierów wartościowych (CDPW), kontrahentów centralnych (CCP), podmiotów zarządzających aktywami, dostawców usług w zakresie kryptoaktywów (CASP), struktur opartych na DLT, inwestorów (w tym detalicznych inwestorów końcowych), właściwych organów krajowych, Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) i Europejskiego Banku Centralnego (EBC).

Jeżeli chodzi o korzyści, systemy obrotu i firmy inwestycyjne odniosłyby korzyści z racjonalizacji operacji wewnątrzgrupowych, operacji transgranicznych i oszczędności związanych z kosztami zarządzania lokalnego. Przyrost wydajności operacyjnej operatorów giełd powinien zostać częściowo przeniesiony na pośredników niższego szczebla oraz inwestorów detalicznych i instytucjonalnych. CDPW skorzystałyby na ułatwieniu transgranicznego świadczenia usług oraz na większej jasności i pewności prawa. Ponadto koszty każdej transakcji rozrachunku można by zmniejszyć dzięki szerszemu wykorzystaniu TARGET2-Securities (T2S). Zharmonizowane definicje i pojęcia przyniosłyby również korzyści CDPW, firmom inwestycyjnym, CASP oraz instytucjom kredytowym korzystającym ze struktur opartych na DLT. Podmioty zarządzające aktywami odniosłyby korzyści z ograniczenia obciążeń związanych z przestrzeganiem przepisów i kosztów prawnych, a także z większej jasności prawa przy prowadzeniu działalności transgranicznej.

Uczestnicy rynku finansowego podlegający wzmocnionemu nadzorowi UE (tj. transgraniczne istotne systemy obrotu, CDPW, CCP, przedsiębiorstwa zarządzające aktywami i CASP) skorzystałyby na: 1) zmniejszeniu kosztów przestrzegania przepisów i obciążeń administracyjnych dla podmiotów obecnie nadzorowanych przez wiele właściwych organów krajowych; 2) oszczędnościach wynikających z mniejszej liczby powieleń, różnic w instrukcjach i opóźnień proceduralnych; 3)

obniżeniu opłat nadzorczych dla podmiotów obecnie nadzorowanych przez kilka właściwych organów krajowych oraz 4) oszczędnościach wynikających z synergii i zwiększonego outsourcingu/delegowania wewnątrz grupy.

Oczekuje się, że przedmiotowa inicjatywa doprowadzi do głębszych i bardziej zintegrowanych rynków finansowych oraz do zwiększenia zaufania do rynków finansowych, z korzyścią dla użytkowników końcowych i szerzej pojętej gospodarki. Oczekuje się, że inwestorzy instytucjonalni i detaliczni będą ponosić niższe koszty obrotu i będą mieli większy wybór produktów i usług finansowych. Bardziej sprawny i kompleksowy nadzór nad rynkami kapitałowymi zwiększy zaufanie inwestorów i ogólne zaufanie do zarządzania rynkami kapitałowymi i nadzoru nad nimi. To z kolei może przyczynić się do zwiększenia inwestycji transgranicznych na jednolitym rynku, przynosząc korzyści przedsiębiorstwom dzięki szerszemu dostępowi do finansowania i spodziewanym niższym kosztom finansowania.

Po stronie kosztów systemu obrotu, maklerzy, CDPW, podmioty zarządzające aktywami, CASP i struktury oparte na DLT ponosiliby koszty wdrożenia w celu dostosowania swojej działalności do zmian prawnych. Na przykład CDPW musiałyby inwestować w tworzenie nowych połączeń z innymi CDPW, jeśli takie połączenia jeszcze nie istnieją, oraz przyłączyć się do T2S, jeżeli nie są jeszcze członkami tej sieci. EBC prawdopodobnie musiałyby zainwestować w T2S, aby pomieścić większą liczbę powiązanych CDPW, a także wyższe wolumeny rozrachunku papierów wartościowych, oprócz wszelkich innych zmian w funkcjonalności platformy. ESMA musiałyby zatrudnić dodatkowych pracowników do wykonywania nowych zadań (finansowanych z opłat), natomiast właściwe organy krajowe zyskałyby możliwość redukcji personelu ze względu na centralizację niektórych zadań.

1.3.4. *Wskaźniki dotyczące realizacji celów*

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

Niewyczerpujący wykaz potencjalnych wskaźników:

Liczba ogólnoeuropejskich operatorów rynku

Średnia liczba połączeń makler-obrót

Liczba przypadków utworzenia oddziału przez rynek regulowany w innym państwie członkowskim

Liczba systemów obrotu należących do grupy, które mogą polegać na pracownikach/zasobach innych podmiotów należących do tej samej grupy mających siedzibę w Unii

Liczba maklerów oferujących obrót transgraniczny

Średnia różnica w opłatach pobieranych między obrotem krajowym a transgranicznym w UE

Wolumen transakcji transgranicznych w UE

Średnie koszty transakcji (według klasy aktywów; transakcje krajowe/transgraniczne)

Liczba ustaleń/wniosków dotyczących otwartego dostępu na podstawie przepisów o otwartym dostępie

Transgraniczna działalność w zakresie rozrachunku ogółem (wolumen/wartość według instrumentów)

Całkowita emisja transgraniczna (wartość/wolumen)

Liczba i rodzaje przypadków transgranicznego świadczenia usług przez rynki regulowane

Liczba i rodzaje przypadków transgranicznego świadczenia usług przez CDPW

Liczba przypadków utworzenia przez CDPW oddziału w innym państwie członkowskim

Liczba CDPW będących częścią grupy, które dokonują wewnątrzgrupowego outsourcingu podstawowej działalności CDPW

Liczba CDPW eksperymentujących z nowymi technologiami

Wolumen i wartość rozrachunku prowadzonego przez podmioty internalizujące rozrachunki

Liczba CDPW wyznaczających instytucje kredytowe do świadczenia bankowych usług pomocniczych

Wolumen i wartość działalności w zakresie rozrachunku prowadzonej w T2S

Łączna liczba połączeń operacyjnych CDPW

Działalność w zakresie rozrachunku (pod względem wolumenu i wartości) prowadzona z wykorzystaniem nowatorskich technologii (wzrost)

Całkowita kwota rozrachunku części pieniężnych transakcji dokonywanego przy użyciu cyfrowych form pieniądza

Liczba funduszy transgranicznych (wprowadzanych do obrotu transgranicznie)

Średnia wielkość funduszy

Średni koszt zarządzania funduszami (w podziale na sektory/specjalizację)

Tworzenie/likwidacja funduszy (wskazanie barier wejścia na rynek)

Liczba i średnia wielkość podmiotów zarządzających aktywami

Liczba grup podmiotów zarządzających aktywami i liczba państw członkowskich, w których prowadzą one działalność

Liczba zezwoleń opartych na DLT

Liczba państw członkowskich posiadających ramy prawne umożliwiające przeniesienie własności w oparciu o DLT

Liczba kolegiów, w których uczestniczy ESMA

Liczba wspólnych kontroli na miejscu

Liczba przeprowadzonych wzajemnych ocen

Liczba zidentyfikowanych i usuniętych przeszkód dla konwergencji

Liczba platform współpracy

Liczba pomyślnie zakończonych postępowań wyjaśniających w sprawie naruszenia prawa Unii

Liczba ostrzeżeń dotyczących wyraźnego naruszenia prawa Unii

1.4. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

- nowego działania
- nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego⁴⁴
- przedłużenia bieżącego działania
- połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy

Oczekuje się, że przedmiotowa inicjatywa będzie wdrażana etapami. W perspektywie krótkoterminowej (w ciągu 2 lat od przyjęcia) działania przygotowawcze obejmowałyby opracowanie prawa wtórnego, ustanowienie standardów technicznych oraz (w ciągu 1 roku od przyjęcia) środków przygotowawczych do transformacji nadzorczej. Dwa lata po przyjęciu nowe struktury i procesy nadzorcze osiągnęłyby zdolność operacyjną, co umożliwiłoby ESMA przejęcie rozszerzonych obowiązków. Dwa lata po wejściu w życie nowe struktury i procesy nadzorcze osiągnęłyby zdolność operacyjną, co umożliwiłoby ESMA przejęcie rozszerzonych obowiązków.

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tej sekcji „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.

Przyczyny działania na poziomie unijnym (*ex ante*)

Transgraniczny charakter działań objętych zakresem przedmiotowej inicjatywy oraz systemowe skutki powiązanych decyzji nadzorczych wykraczają poza zdolność poszczególnych państw członkowskich do skutecznego usunięcia zidentyfikowanych barier. Działanie na poziomie unijnym jest uzasadnione, ponieważ ma na celu zmniejszenie niepewności prawnej i operacyjnej dla przedsiębiorstw i inwestorów, zachęcanie do inwestycji transgranicznych oraz zwiększenie efektywności, zgodności i spójności rynku we wszystkich państwach członkowskich. Uzasadnione są również zapewnienie spójnego nadzoru, ochrona stabilności finansowej i zachowanie integralności rynku wewnętrznego. Ponadto takie inicjatywy na poziomie unijnym przyczyniają się do równych warunków działania oraz zwiększają atrakcyjność i konkurencyjność jednolitego rynku usług finansowych i ich efektywność gospodarczą, co można osiągnąć jedynie dzięki skoordynowanym wysiłkom na poziomie unijnym. Przedmiotowa inicjatywa pozostaje proporcjonalna, ponieważ zapewnia równowagę między kompetencjami unijnymi i krajowymi

⁴⁴ O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

w odniesieniu do podmiotów i działań o istotnym znaczeniu transgranicznym oraz tych o znaczeniu głównie krajowym.

Oczekiwana wygenerowana unijna wartość dodana (*ex post*)

Przedmiotowa inicjatywa przyniosłaby wyraźne korzyści w całej UE dzięki usunięciu barier dla działalności transgranicznej, ograniczeniu powielania działań i kosztów przestrzegania przepisów oraz zwiększeniu spójności nadzoru. Umożliwiłoby to powstanie bardziej zintegrowanych i wydajnych rynków finansowych, obniżenie kosztów operacyjnych i kosztów zarządzania dla systemów obrotu, CDPW, podmiotów zarządzających aktywami i dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, przy jednoczesnym zapewnieniu inwestorom końcowym większego zaufania, niższych kosztów obrotu i szerszego wyboru produktów. Silniejszy i spójniejszy nadzór na poziomie unijnym ograniczyłby fragmentację, zwiększył pewność prawa i promował inwestycje transgraniczne, ostatecznie wspierając dostęp przedsiębiorstw do finansowania i konkurencyjność rynków kapitałowych UE.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

W ocenie skutków towarzyszącej wnioskowi ustawodawczemu oceniono skuteczność istniejących ram i zidentyfikowano szereg niedociągnięć, w szczególności w odniesieniu do (i) barier dla operacji transgranicznych i innowacji oraz (ii) niedostosowanych praktyk nadzorczych w państwach członkowskich, a także słabych narzędzi i uprawnień na poziomie UE w celu egzekwowania konwergencji i przyjęcia kompleksowego podejścia z perspektywy jednolitego rynku/transgranicznego podejścia nadzorczego.

1.5.4. *Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami*

Przedmiotowa inicjatywa będzie wymagała dodatkowych zasobów i infrastruktury w ESMA w celu wsparcia rozszerzonych ról w zakresie bezpośredniego nadzoru i koordynacji. Potrzeby kadrowe wyjaśniono w dodatku.

1.5.5. *Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym możliwości przegrupowania środków*

Dodatkowych zadań powierzonych przez ustawodawców nie można było pokryć poprzez przegrupowanie środków.

Wniosek wymaga szeregu nowych działań i zadań, w przypadku których duża część wydatków, w tym kosztów pośrednich i systemów informatycznych, będzie finansowana z opłat pobieranych od uczestników rynku finansowego nadzorowanych przez ESMA. Wyjątkiem jest tutaj to, że w fazie przygotowawczej UE w całości finansowałaby ESMA w celu ustanowienia jego działalności, tak aby umożliwić mu stworzenie funkcji na tym kluczowym wczesnym etapie, na którym nie można jeszcze pobierać opłat, podczas gdy ponoszone są koszty. Jeżeli chodzi o koszty rozwoju IT związane z działaniami finansowanymi z opłat, początkowo byłyby one pokrywane z budżetu UE, a następnie odzyskiwane w okresie pięciu lat za pomocą opłat. Przewiduje się, że przygotowania do nadzoru będą się odbywać od połowy 2028 r. do połowy 2029 r., a koszty rozwoju IT rozłożą się na lata 2028/2029–2030/2031.

Nie wszystkie nowe zadania nadają się do finansowania z opłat. Działania związane z konwergencją praktyk nadzorczych w obszarach, w których ESMA nie posiada

bezpośrednich uprawnień nadzorczych, narzędzia informatyczne w obszarach, w których ESMA nie posiada bezpośrednich uprawnień nadzorczych, oraz DLT będą współfinansowane przez UE i właściwe organy krajowe, co odzwierciedla ich szersze, systemowe cele. Ponieważ funkcje te mają na celu zwiększanie spójności i zacieśnianie współpracy w ramach sieci nadzoru, nie można ich odpowiednio finansować z opłat nakładanych bezpośrednio na podmioty nadzorowane przez właściwe organy krajowe.

1.6. Czas trwania wniosku/inicjatywy i jego/jej wpływu finansowego

Ograniczony czas trwania

- Czas trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- Czas trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

Nieograniczony czas trwania

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od połowy 2027 r. do połowy 2029 r.,
- po którym następuje faza operacyjna od połowy 2029 r.

1.7. Planowane metody wykonania budżetu

Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

- w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii
- przez agencje wykonawcze

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie pośrednie przez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym
- organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (wyszczególnić)
- Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu
- organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego
- organom prawa publicznego
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, w zakresie, w jakim są im zapewnione odpowiednie gwarancje finansowe
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego i zapewniono odpowiednie gwarancje finansowe
- podmiotom lub osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym
- podmiotom mającym siedzibę w państwie członkowskim, podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego lub prawu Unii i kwalifikującym się, zgodnie z przepisami sektorowymi, do powierzenia im wykonywania środków finansowych Unii lub gwarancji budżetowych, w zakresie, w jakim podmioty te są kontrolowane przez podmioty prawa publicznego lub podmioty podlegające prawu prywatnemu świadczące usługi użyteczności publicznej, a także posiadają odpowiednie gwarancje finansowe w formie odpowiedzialności solidarnej

organów kontrolnych lub równoważne gwarancje finansowe, które mogą być ograniczone, w odniesieniu do każdego działania, do maksymalnej kwoty wsparcia Unii.

Uwagi

Przedmiotowa inicjatywa wymaga dodatkowych zasobów zarówno w ramach zarządzania bezpośredniego w departamentach Komisji zajmujących się usługami finansowymi, jak i w ramach zarządzania pośredniego w agencji ESMA.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Jako agencja zdecentralizowana ESMA podlega prawnym i operacyjnym wymogom prawa Unii w zakresie zasad monitorowania i sprawozdawczości. Zgodnie z już istniejącymi ustaleniami ESMA regularnie opracowuje sprawozdania ze swojej działalności (w tym sprawozdania wewnętrzne dla kadry kierowniczej wyższego szczebla, sprawozdania dla Rad oraz opracowanie sprawozdania rocznego) i podlega audytom ze strony Europejskiego Trybunału Obrachunkowego i własnego audytora wewnętrznego (Służby Audytu Wewnętrznego Komisji) w zakresie wykorzystania zasobów i wyników. Monitorowanie i sprawozdawczość działań uwzględnionych we wniosku podlegać będzie obecnie obowiązującym wymogom, a także wszelkim nowym wymogom wynikającym z niniejszego wniosku.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. *Uzasadnienie dla proponowanych metod wykonania budżetu, mechanizmów finansowania wykonania, sposobów dokonywania płatności i strategii kontroli*

Zadania te będą realizowane głównie przez ESMA w ramach zarządzania pośredniego, przy czym finansowanie będzie pokrywane z budżetu UE współfinansowanego częściowo ze składek właściwych organów krajowych, a także z opłat pobieranych od nadzorowanych podmiotów.

Zgodnie z art. 30 rozporządzeń finansowych ESMA ma wykonywać swój budżet przy zapewnieniu skutecznej i efektywnej kontroli wewnętrznej, której podstawą powinny być najlepsze praktyki międzynarodowe oraz ramy kontroli wewnętrznej określone przez Komisję dla jej własnych służb.

Zgodnie z art. 2 rozporządzenia finansowego ESMA dyrektor wykonawczy ESMA jest urzędnikiem zatwierdzającym, który zgodnie z art. 45 ust. 1 tego rozporządzenia finansowego jest „odpowiedzialny za wykonanie dochodów i wydatków zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami, w tym również poprzez zapewnienie sprawozdawczości dotyczącej wykonania, oraz za zapewnienie przestrzegania wymogów zgodności z prawem i prawidłowości oraz równego traktowania odbiorców środków finansowych UE”. Jak określono w art. 45 ust. 2 rozporządzenia finansowego ESMA, obowiązkiem urzędnika zatwierdzającego jest wprowadzenie struktury organizacyjnej i systemów kontroli wewnętrznej odpowiednich do wykonywanych przez niego obowiązków.

Zgodnie z art. 70 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 (rozporządzenie finansowe) audytor wewnętrzny Komisji działa również jako audytor wewnętrzny ESMA. W szczególności zgodnie z art. 78 ust. 3 rozporządzeń finansowych ESMA audytor wewnętrzny Komisji (tj. Służba Audytu Wewnętrznego) odpowiada za:

- a) ocenę adekwatności i skuteczności wewnętrznych systemów zarządzania oraz działania służb w zakresie realizacji programów i działań pod kątem związanych z nimi ryzyk;
- b) ocenę skuteczności i wydajności systemów kontroli wewnętrznej i audytu wewnętrznego mających zastosowanie do każdej operacji w ramach wykonywania budżetu organu Unii.

Wspomniane obowiązki Służby Audytu Wewnętrzne zostaną również rozszerzone na zadania realizowane przez ESMA zgodnie z proponowanymi przepisami.

Podobnie jak w przypadku prac Służby Audytu Wewnętrzne ESMA podlega kontroli zewnętrznej, przeprowadzanej między innymi przez Europejski Trybunał Obrachunkowy, który zgodnie z art. 104 rozporządzeń finansowych ESMA każdego roku przygotowuje specjalne sprawozdanie roczne dotyczące ESMA zgodnie z wymogami przedstawionymi w art. 287 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

2.2.2. *Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia*

Zgodnie z art. 45 ust. 2 rozporządzenia finansowego ESMA dyrektor wykonawczy ESMA, pełniąc rolę urzędnika zatwierdzającego ESMA, musi zwracać należytą uwagę na ryzyka związane ze środowiskiem zarządzania i szczególnie ryzyka związane z charakterem finansowanych działań przy wprowadzaniu systemów kontroli wewnętrznej odpowiednich do wykonywania obowiązków urzędnika zatwierdzającego. Jak wskazano w art. 45 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia finansowego ESMA, „[u]stanowienie takiej struktury i takich systemów opiera się na kompleksowej analizie ryzyka uwzględniającej ich opłacalność oraz aspekty dotyczące wykonania”.

ESMA ściśle współpracował ze swoim audytorem wewnętrznym (którym jest Służba Audytu Wewnętrzne Komisji) w celu zapewnienia przestrzegania odpowiednich standardów we wszystkich obszarach ram kontroli wewnętrznej. Co roku Parlament Europejski, na zalecenie Rady, udziela ESMA absolutorium z wykonania budżetu. Niniejsza inicjatywa nie pociąga za sobą nowych znaczących rodzajów ryzyka, które nie byłyby już uwzględnione przez istniejące wewnętrzne ramy kontroli.

2.2.3. *Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*

Systemy kontroli wewnętrznej przewidziane w rozporządzeniu finansowym ESMA zostały już wdrożone i nie zostały uznane przez audytora wewnętrznego ESMA za nieopłacalne. Na podstawie wcześniejszych ustaleń Europejskiego Trybunału Obrachunkowego oczekuje się, że ryzyko wystąpienia błędów będzie niskie.

Historycznie koszty ponoszone przez Komisję w związku z ogólną współpracą oszacowano na 0,5 % wpłacanych na ich rzecz składek rocznych. Koszty te obejmują na przykład, ale nie wyłącznie, koszty związane z oceną rocznego programowania i budżetu, uczestnictwem przedstawicieli DG FISMA w zarządach, radach nadzorczych i komitetach wewnętrznych oraz związanymi z tym pracami przygotowawczymi. Oczekuje się, że inicjatywa ta spowoduje dodatkowy nakład pracy dla Komisji.

2.3. **Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom**

Do celu zwalczania oszustw, korupcji oraz wszelkiej innej nielegalnej działalności do Europejskich Urzędów Nadzoru zastosowanie mają, bez żadnych ograniczeń, przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczącego dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF). ESMA dysponuje specjalną strategią w zakresie zwalczania nadużyć finansowych i wynikającym z niej

planem działania. Działania prowadzone przez ESMA w zakresie zwalczania nadużyć finansowych będą zgodne z rozporządzeniem finansowym ESMA, polityką OLAF w zakresie zapobiegania nadużyciom finansowym i postanowieniami zawartymi w strategii Komisji w zakresie zwalczania nadużyć finansowych (COM(2019) 196), jak również ze wspólnym podejściem dotyczącym zdecentralizowanych agencji UE (lipiec 2012 r.) i powiązaniem z nim planem działania. Ponadto rozporządzenia w sprawie ustanowienia ESMA, a także regulacje finansowe ESMA zawierają przepisy dotyczące wykonania i kontroli budżetów Europejskich Urzędów Nadzoru oraz mające zastosowanie przepisy finansowe, w tym te ukierunkowane na zapobieganie nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn. / niezróżn. ⁴⁵	państw EFTA ⁴⁶	krajów kandydujących i potencjalnych kandydatów ⁴⁷	innych państw trzecich	pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel
2	03.10.04.00 – ESMA	Zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE
4	20 01 02 01 – w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji	Środki niezróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

- Proponowane nowe linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn. / niezróżn.	państw EFTA	krajów kandydujących i potencjalnych kandydatów	innych państw trzecich	pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel

⁴⁵ Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane.

⁴⁶ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

⁴⁷ Kraje kandydujące oraz, w stosownych przypadkach, potencjalni kandydaci z Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej

3.2.1.1. Środki z uchwalonego budżetu

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych			Numer	Nie dotyczy							
Dyrekcja Generalna: FISMA			Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓLEM WRF 2028–2034	
			2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034		
Środki operacyjne											
Linia budżetowa	Środki zobowiązania	na	(1a)								0
	Środki płatności	na	(2a)								0
Linia budżetowa	Środki zobowiązania	na	(1b)								0
	Środki płatności	na	(2b)								0
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy ⁴⁸											
Linia budżetowa			(3)								0
OGÓLEM środki	Środki zobowiązania	na	=1a+1b+3	0	0	0	0	0	0	0	0

⁴⁸ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

dla DG FISMA	Środki płatności	na	=2a+2b+3	0	0	0	0	0	0	0	0
--------------	------------------	----	----------	---	---	---	---	---	---	---	---

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Agencja: Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA)	Rok 2027 ^(#)	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓŁEM WRF 2028–2034
Linia budżetowa: 03 10 04 00/Wkład z budżetu UE na rzecz agencji	0,149	15,972	8,373	8,708	8,930	2,962	3,070	4,387	52,551

(#) W odniesieniu do przedłużenia okresu pozyskiwania zasobów do 2027 r. (2 EPC) na potrzeby obecnego systemu pilotażowego DLT ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/858 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie systemu pilotażowego na potrzeby infrastruktur rynkowych opartych na technologii rozproszonego rejestru oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 909/2014 oraz dyrektywy 2014/65/UE (zasoby te początkowo przewidziano jedynie w powiązanej ocenie skutków finansowych regulacji na lata 2022–2026 (podczas gdy w obecnych WRF, a nie w nowych WRF na lata 2028–2034, koszt ten określono w celu zapewnienia przejrzystości i spójności).

			Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓŁEM WRF 2028–2034
OGÓŁEM środki operacyjne (w tym wkład na rzecz agencji zdecentralizowanej)	Środki zobowiązania	(4)	15,972	8,373	8,708	8,930	2,962	3,070	4,387	52,402
	Środki na płatności	(5)	15,972	8,373	8,708	8,930	2,962	3,070	4,387	52,402
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy		(6)	-	-	-	-	-	-	-	-

OGÓLEM środki na DZIAŁ 2 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+6	15,972	8,373	8,708	8,930	2,962	3,070	4,387	52,402
	Środki na płatności	=5+6	15,972	8,373	8,708	8,930	2,962	3,070	4,387	52,402

			Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓLEM WRF 2028–2034
• OGÓLEM środki operacyjne (wszystkie działy operacyjne)	Środki na zobowiązania	(4)	15,972	8,373	8,708	8,930	2,962	3,070	4,387	52,402
	Środki na płatności	(5)	15,972	8,373	8,708	8,930	2,962	3,070	4,387	52,402
• OGÓLEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy (wszystkie działy operacyjne)		(6)	-	-	-	-	-	-	-	-
OGÓLEM środki na DZIAŁY od 1 do 3 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+6	15,972	8,373	8,708	8,930	2,962	3,070	4,387	52,402
	Środki na płatności	=5+6	15,972	8,373	8,708	8,930	2,962	3,070	4,387	52,402

Dział wieloletnich ram finansowych	4	„Wydatki administracyjne” ⁴⁹
---	---	---

Dyrekcja Generalna: FISMA		Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓŁEM WRF 2028–2034
• Zasoby ludzkie		0,752	0,752	0,752	0,752	0,752	0,752	0,752	5,264
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,010	0,010	0,088	0,010	0,010	0,010	0,010	0,148
OGÓŁEM DG FISMA	Środki	0,762	0,762	0,840	0,762	0,762	0,762	0,762	5,412

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 4 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,762	0,762	0,840	0,762	0,762	0,762	0,762	5,412
--	---	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓŁEM WRF 2028– 2034
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 4	Środki na zobowiązania	16,734	9,135	9,548	9,692	3,724	3,832	5,149	57,814
wieloletnich ram finansowych	Środki na płatności	16,734	9,135	9,548	9,692	3,724	3,832	5,149	57,814

⁴⁹

Niezbędne środki należy określić na podstawie danych dotyczących średnich rocznych kosztów, dostępnych na odpowiedniej stronie internetowej BUDGpedia.

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej

3.2.3.1. Środki z uchwalonego budżetu

ZATWIERDZONE ŚRODKI	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	OGÓLEM 2028–2034
	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	
DZIAŁ 4								
Zasoby ludzkie	0,752	0,752	0,752	0,752	0,752	0,752	0,752	5,264
Pozostałe wydatki administracyjne	0,010	0,010	0,088	0,010	0,010	0,010	0,010	0,148
Suma cząstkowa DZIAŁ 4	0,762	0,762	0,840	0,762	0,762	0,762	0,762	5,412
Poza DZIAŁEM 4								
Zasoby ludzkie	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 4	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
OGÓLEM	0,762	0,762	0,840	0,762	0,762	0,762	0,762	5,412

Z uwagi na ogólną napiętą sytuację w ramach działu 4, zarówno pod względem personelu, jak i poziomu środków, potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte w miarę możliwości przez personel dyrekcji generalnej już przydzielony na zarządzanie tym działaniem lub przesunięty w ramach dyrekcji generalnej lub innych służb Komisji.

3.2.4. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej

3.2.4.1. Finansowane z uchwalonego budżetu

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy (EPC)

ZATWIERDZONE ŚRODKI	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	4	4	4	4	4	4	4
20 01 02 03 (w delegaturach UE)	0	0	0	0	0	0	0

(pośrednie badania naukowe)	0	0	0	0	0	0	0
(bezpośrednie badania naukowe)	0	0	0	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić)	0	0	0	0	0	0	0
• Personel zewnętrzny (w EPC)							
20 02 01 (CA, SNE z globalnej koperty finansowej)	0	0	0	0	0	0	0
20 02 03 (CA, LA, SNE i JPD w delegaturach UE)	0	0	0	0	0	0	0
Linia budżetowa na wsparcie adm. [XX.01.YY.YY]	- w centrali	0	0	0	0	0	0
	- w delegaturach UE	0	0	0	0	0	0
(CA, SNE – pośrednie badania naukowe)	0	0	0	0	0	0	0
(CA, SNE – bezpośrednie badania naukowe)	0	0	0	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić) – dział 4	0	0	0	0	0	0	0
Inna linia budżetowa (określić) – poza działem 4	0	0	0	0	0	0	0
OGÓLEM	4	4	4	4	4	4	4

Z uwagi na ogólną napiętą sytuację w ramach działu 4, zarówno pod względem personelu, jak i poziomu środków, potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte w miarę możliwości przez personel dyrekcji generalnej już przydzielony na zarządzanie tym działaniem lub przesunięty w ramach dyrekcji generalnej lub innych służb Komisji.

3.2.5. Przegląd szacowanego wpływu na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi

OGÓLEM środki na IT i technologie cyfrowe	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓLEM WRF 2028–2034
DZIAŁ 4								
Wydatki na IT (ponoszone przez organizację)	0	0	0	0	0	0	0	0
Suma cząstkowa DZIAŁ 4	0	0	0	0	0	0	0	0
Poza DZIAŁEM 4								
Wydatki na IT wynikające z realizacji polityki tytułem programów operacyjnych	0	0	0	0	0	0	0	0

Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 4	0	0	0	0	0	0	0	0
OGÓLEM	0	0	0	0	0	0	0	0

3.2.6. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

Wniosek/inicjatywa:

- może zostać w pełni sfinansowany(-a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF)
- wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF

- wymaga rewizji WRF

4 dodatkowe EPC są niezbędne, aby Dyrekcja Generalna ds. Stabilności Finansowej, Usług Finansowych i Unii Rynków Kapitałowych (FISMA) mogła wypełniać dodatkowe obowiązki sektorowe i horyzontalne ESMA.

3.2.7. Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek/inicjatywa:

- nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓLEM środki objęte współfinansowaniem								

3.2.8. Szacowane zasoby ludzkie i wykorzystanie wymaganych środków w agencji zdecentralizowanej

Łączne zapotrzebowanie kadrowe (w EPC)

Agencja: Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych	Rok 2027	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034
Pracownicy zatrudnieni na czas określony	2	38	182	212	248	248	248	248

(grupy zaszeregowania AD)									
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AST)	0	7	34	40	45	45	45	45	45
Pracownicy na czas określony (AD+AST) – suma częściowa	2	45	216	252	293	293	293	293	293
Pracownicy kontraktowi	0	18	103	121	142	142	142	142	142
Oddelegowani eksperci krajowi	0	7	33	39	45	45	45	45	45
Pracownicy kontraktowi i oddelegowani eksperci krajowi – suma częściowa	0	25	136	160	187	187	187	187	187
OGÓLEM personel	2	70	352	412	480	480	480	480	480

w tym: niezbędny personel finansowany z opłat (w EPC)

Agencja: Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych	Rok 2027	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AD)	-	-	166	196	232	232	232	232
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AST)	-	-	32	38	43	43	43	43
Pracownicy na czas określony (AD+AST) – suma częściowa	0	-	198	234	275	275	275	275
Pracownicy kontraktowi	-	-	97	115	136	136	136	136
Oddelegowani eksperci krajowi	-	-	31	37	43	43	43	43
Pracownicy kontraktowi i oddelegowani eksperci krajowi – suma częściowa	0	-	128	152	179	179	179	179
OGÓLEM personel	0	-	326	386	454	454	454	454

Środki pokrywane z wkładu z budżetu UE w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku) (*)

Agencja: Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych	Rok 2027	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓŁEM 2027+ WRF 2028– 2034
Tytuł 1: Wydatki na personel	0,128	7,451	2,126	2,168	2,210	2,254	2,299	2,345	20,981
Tytuł 2: Wydatki na infrastrukturę i wydatki operacyjne	0,021	1,561	0,423	0,432	0,441	0,449	0,458	0,467	4,252
Tytuł 3: Wydatki operacyjne	-	6,960	5,824	6,108	6,279	0,259	0,313	1,575	27,318
OGÓŁEM środki pokrywane z budżetu UE	0,149	15,972	8,373	8,708	8,930	2,962	3,070	4,387	52,551

Środki pokrywane z opłat, jeżeli dotyczy, w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Agencja: Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych	Rok 2027	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓŁEM 2027+ WRF 2028–2034
Tytuł 1: Wydatki na personel	-	-	48,887	59,017	70,798	72,214	73,658	75,131	399,705
Tytuł 2: Wydatki na infrastrukturę i wydatki operacyjne	-	-	10,360	12,515	15,018	15,318	15,624	15,937	84,772
Tytuł 3: Wydatki operacyjne	-	-	1,818	9,302	9,572	9,714	9,860	8,801	49,067
OGÓŁEM środki pokrywane z opłat	-	-	61,065	80,834	95,388	97,246	99,142	99,869	533,544

Środki pokrywane ze współfinansowania, jeżeli dotyczy, w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Wkład właściwych organów krajowych

Agencja: Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych	Rok 2027	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓŁEM 2027+ WRF 2028– 2034
Tytuł 1: Wydatki na personel	0,192	0,577	2,126	2,168	2,210	2,254	2,299	2,345	14,171
Tytuł 2: Wydatki na infrastrukturę i wydatki operacyjne	0,032	0,116	0,423	0,432	0,441	0,449	0,458	0,467	2,818

Tytuł 3: Wydatki operacyjne	-	0,007	0,027	0,428	0,436	2,697	2,751	2,806	9,152
OGÓLEM środki pokrywane ze współfinansowania	0,224	0,700	2,576	3,028	3,087	5,400	5,508	5,618	26,141

Przegląd/podsumowanie zasobów ludzkich i środków (w mln EUR) wymaganych do realizacji wniosku/inicjatywy w agencji zdecentralizowanej

Agencja: Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych	Rok 2027	Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034	OGÓLE M 2027+ WRF 2028–2034
Pracownicy na czas określony (AD+AST)	2	45	216	252	293	293	293	293	-
Pracownicy kontraktowi	-	18	103	121	142	142	142	142	-
Oddelegowani eksperci krajowi	-	7	33	39	45	45	45	45	-
Ogółem personel	2	70	352	412	480	480	480	480	-
Środki pokrywane z budżetu UE	0,149	15,972	8,373	8,708	8,930	2,962	3,070	4,387	52,551
Środki pokrywane z opłat (jeżeli dotyczy)	-	-	61,065	80,834	95,388	97,246	99,142	99,869	533,544
Środki pokrywane ze współfinansowania (jeżeli dotyczy)	0,224	0,700	2,576	3,028	3,087	5,400	5,508	5,618	26,141
OGÓLEM środki	0,373	16,672	72,014	92,570	107,405	105,608	107,720	109,874	612,236

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
  - wpływ na zasoby własne
  - wpływ na dochody inne
  - Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁵⁰						
		Rok 2028	Rok 2029	Rok 2030	Rok 2031	Rok 2032	Rok 2033	Rok 2034
Artykuł ...								

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

--

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

--

⁵⁰ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.

4. WYMIAR CYFROWY

4.1. Wymogi cyfrowe

W poniższej tabeli przedstawiono ogólny opis wymogów cyfrowych i powiązanych kategorii (dane, cyfryzacja i automatyzacja procesów, rozwiązania cyfrowe lub cyfrowe usługi publiczne).

Odniesienie do wymogu	Opis wymogu	Podmioty, których dotyczy wymóg lub na które wymóg ten ma wpływ	Procesy ogólne	Kategorie
Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2019/1156 (rozporządzeniu w sprawie transgranicznej dystrybucji)				
Art. 12	Centralny portal (platforma danych) służący do transgranicznych powiadomień o funduszach oraz interakcji między właściwymi organami krajowymi państwa macierzystego i państwa przyjmującego w sprawach transgranicznych. Platforma kompleksowej obsługi ESMA, która ułatwi wymianę informacji i dokumentacji między	ESMA, właściwe organy państw członkowskich, przedsiębiorstwa i ogół społeczeństwa	Wymiana informacji i dokumentów Współpraca transgraniczna	Dane; rozwiązania cyfrowe; cyfrowa usługa publiczna

	<p>właściwymi organami państwa macierzystego i państwa przyjmującego na temat wymogów w zakresie wprowadzania AFI i UCITS do obrotu.</p>			
<p>Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010 (ESMA)</p>				

Art. 35c	<p>Platforma danych/infrastruktura informatyczna</p> <p>Urząd ustanawia i utrzymuje platformę danych w celu ułatwienia przekazywania i wymiany informacji oraz dostępu do nich, jak przewidziano w innych aktach Unii.</p>	Organy państw członkowskich	<p>Ustanowienie rozwiązań cyfrowych</p> <p>Wymiana informacji</p>	Rozwiązania cyfrowe
Art. 8 <i>ppkt (ia), (iaa)</i>	<p>„ia) przyczyniać się do ustanowienia wspólnej unijnej strategii w zakresie danych finansowych oraz zapewniać sprawną wymianę informacji w UE;”</p> <p>„iaa) przyczyniać się do rozwoju narzędzi technologii nadzorczej we współpracy z właściwymi organami;”</p>	ESMA, organy państw członkowskich	Ustanowienie wspólnej unijnej strategii w zakresie danych finansowych	Dane; rozwiązania cyfrowe

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2022/858 (system pilotażowy DLT)				
Art. 4 i 4a	Wymogi i wnioski o zwolnienia dotyczące systemów obrotu opartych na DLT, w tym obowiązki w zakresie prowadzenia rejestrów	Firma inwestycyjna/operator rynku prowadzący system obrotu oparty na DLT; właściwe organy krajowe, ESMA, KE	Wniosek o zwolnienie	Dane
Art. 5 i 5a	Wymogi i wnioski o zwolnienie dotyczące systemu rozrachunku opartego na DLT, w tym w zakresie prowadzenia rejestrów	Firma inwestycyjna/operator rynku prowadzący system obrotu oparty na DLT; właściwe organy krajowe, ESMA; państwa członkowskie, KE	Wniosek o zwolnienie	Dane
Art. 7a	Dodatkowe wymogi dla infrastruktur rynkowych opartych na DLT uczestniczących w systemie uproszczonym, w tym dotyczące sprawozdawczości, publicznie dostępnej dokumentacji, przejrzystości, bezpieczeństwa, audytu, odpowiedzialności	Operatorzy infrastruktur rynkowych opartych na DLT; właściwe organy, ESMA	Wniosek o zezwolenie na stosowanie systemu uproszczonego	Dane; cyfrowa usługa publiczna

Art. 8	Specjalne zezwolenie na prowadzenie systemu obrotu opartego na DLT, w tym sprawozdawczość; dostarczanie dowodów na istnienie zabezpieczeń.	Operatorzy systemów obrotu opartych na DLT; właściwe organy, ESMA	Wniosek o zezwolenie	Dane; cyfrowa usługa publiczna
Art. 10, 10a, 10b, 10c, 10d, 10e	<p>Specjalne zezwolenie na prowadzenie systemu obrotu i rozrachunku opartego na DLT</p> <p>Specjalne zezwolenie na świadczenie indywidualnych usług CDPW</p> <p>Rozrachunek między centralnymi podmiotami prowadzącymi rachunek DLT</p> <p>Udzielanie zezwolenia dotyczącego mechanizmu rozrachunku i nadzór nad tym mechanizmem</p> <p>Opracowanie przez ESMA wytycznych i formularzy/wzoru</p>	Operatorzy systemów obrotu i rozrachunku opartych na DLT; właściwe organy, ESMA; centralne podmioty prowadzące rachunek DLT	Wniosek o specjalne zezwolenie na prowadzenie TSS opartego na DLT Składanie sprawozdań ESMA	Dane; cyfrowa usługa publiczna

Art. 10g	Standaryzacja danych we wspieraniu interoperacyjności między infrastrukturami rynkowymi opartymi na DLT	Operatorzy SS opartego na DLT, TSS opartego na DLT i podmioty prowadzące rachunek DLT, uczestniczące w mechanizmie rozrachunku ESMA Komisja Europejska	Standaryzacja danych	Dane
Art. 11, 11a	Operatorzy infrastruktur rynkowych opartych na DLT powiadamiają właściwe organy krajowe i co 6 miesięcy składają sprawozdania na temat podstawowych parametrów swojej działalności. Właściwe organy krajowe przedkładają sprawozdania ESMA. Wymogi dotyczące sprawozdawczości i przechowywania dokumentacji.	Operatorzy infrastruktur rynkowych opartych na DLT; właściwe organy, ESMA	Operatorzy rynku DLT mają obowiązek powiadamiania właściwych organów krajowych i składania im sprawozdań	Dane; cyfrowa usługa publiczna
Art. 13	Powiadamanie o właściwych organach	Państwa członkowskie; właściwe organy	Państwa członkowskie powiadamiają właściwe organy krajowe; ESMA	Dane; cyfrowa usługa publiczna

		krajowe; ESMA; KE	publikuje wykaz właściwych organów krajowych.	
Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 (rozporządzeniu w sprawie CDPW)				
Art. 6	Pełna automatyzacja przetwarzania instrukcji dotyczących rozrachunku Harmonizacja procedur i norm w zakresie komunikacji	Uczestnicy rynku UE i centralne depozyty papierów wartościowych (CDPW).	Przetwarzanie instrukcji dotyczących rozrachunku, przekazywanie informacji o alokacji i potwierdzenie	Dane, cyfryzacja i automatyzacja procesów
Art. 9	Zgłaszanie danych dotyczących rozrachunków zinternalizowanych w odniesieniu do efektywności rozrachunku	Podmioty internalizujące rozrachunki, w tym firmy inwestycyjne i instytucje kredytowe	Regularna sprawozdawczość	Dane
Art. 16	Wyznaczenie organu właściwego do celów nadzoru nad CDPW, o czym należy poinformować w centralnej bazie danych	CDPW, państwa członkowskie i ESMA	Wyznaczenie właściwego organu	Dane; cyfryzacja i automatyzacja procesów
Art. 17	Procedury dotyczące wniosków o udzielenie	CDPW, państwa członkowskie i ESMA	Zarządzanie zezwoleniami	Dane; cyfryzacja i automatyzacja

	zezwolenia na świadczenie usług CDPW, które należy składać w centralnej bazie danych			procesów
Art. 17a	Procedura przyjmowania decyzji, sprawozdań lub innych środków	Państwa członkowskie i ESMA	Proces decyzyjny	Cyfryzacja i automatyzacja procesów
Art. 19a	Procedury dotyczące wniosków o outsourcing usług CDPW, które należy składać w centralnej bazie danych	CDPW, państwa członkowskie i ESMA	Wniosek o udzielenie zezwolenia na outsourcing usług	Dane; cyfryzacja i automatyzacja procesów
Art. 21a	Dostęp wszystkich CDPW posiadających zezwolenie do bazy danych na potrzeby przekazywania danych dotyczących zezwoleń i zatwierdzeń określonych w rozporządzeniu w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów	CDPW, państwa członkowskie i ESMA	Ustanowienie cyfrowej usługi publicznej	Rozwiązania cyfrowe

	wartościowych (rozporządzeniu w sprawie CDPW)			
Art. 22	Opinia właściwych i odpowiednich organów dotycząca oceny przeglądu, o której należy poinformować w centralnej bazie danych	CDPW, państwa członkowskie i ESMA	Ustanowienie cyfrowej usługi publicznej	Dane; rozwiązania cyfrowe
Art. 23	Wymóg powiadomienia paszportowego dotyczącego usług dotyczących instrumentów finansowych podlegających prawu innego państwa członkowskiego, o którym należy poinformować w centralnej bazie danych	CDPW, państwa członkowskie i ESMA	Powiadomienie	Dane
Art. 48	Procedura dotycząca wniosków o połączenia operacyjne CDPW, o której należy poinformować w centralnej bazie	CDPW, państwa członkowskie i ESMA	Zarządzanie zezwoleniami	Dane

	danych			
Art. 48a	Wymóg powiadomienia węzłowego CDPW i wymóg ustanowienia połączenia dwustronnego, o których należy poinformować za pośrednictwem centralnej bazy danych	CDPW, państwa członkowskie i ESMA	Powiadamianie i udzielanie zezwoleń	Dane
Art. 48b	Procedura wydawania zezwolenia na ustanowienie połączenia interoperacyjnego, którą należy przekazać do centralnej bazy danych	CDPW, państwa członkowskie i ESMA	Udzielanie zezwoleń i powiadamianie	Dane
Art. 52	Procedury utworzenia/odmowy utworzenia połączenia, o których należy poinformować w centralnej bazie danych	CDPW, państwa członkowskie i ESMA	Wniosek o udzielenie zezwolenia	Dane
Art. 55	Procedury dotyczące wniosku o udzielenie zezwolenia na świadczenie bankowych usług pomocniczych, o których należy	CDPW, wyznaczone instytucje kredytowe, państwa członkowskie i ESMA	Zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych	Dane

	poinformować w centralnej bazie danych			
Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2023/1114 (MICA)				
Art. 59 ust. 6 i 8	ESMA weryfikuje zezwolenia i rozszerzenie zakresu zezwolenia oraz może zwrócić się do dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów o aktualizację i uzupełnienie	Dostawca usług w zakresie kryptoaktywów, ESMA	Zarządzanie zezwoleniami dla CASP	Dane
Art. 60 ust. 8, 11, 12	Właściwy organ krajowy otrzymuje powiadomienie w celu oceny dostarczonych informacji i powiadomienia ESMA. Właściwy organ krajowy cofa prawo do świadczenia usług w zakresie kryptoaktywów przez podmiot. ESMA udostępnia powiadomienie w rejestrze.	Właściwe organy krajowe, ESMA, podmiot powiadamiający	Ocena wymogów i wydawanie powiadomień	Dane

Art. 62, art. 63	Zarządzanie zezwoleniami – złożenie wniosku przez potencjalnych dostawców usług w zakresie kryptoaktywów, potwierdzenie, ocena i udzielenie/odmowa udzielenia zezwolenia; konsultacje z właściwymi organami krajowymi; żądanie dodatkowych informacji; aktualizacja rejestru	Osoby prawne/przedsiębiorstwa, ESMA	Zarządzanie zezwoleniem dla CASP	Dane; rozwiązania cyfrowe; cyfrowa usługa publiczna
Art. 63	Wspólne wydawanie przez ESMA i EUNB wytycznych dotyczących odpowiedzialności organu zarządzającego	Potencjalni dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów; ESMA; EUNB; właściwe organy krajowe	Wydawanie wytycznych -	Dane; cyfrowa usługa publiczna
Art. 64	ESMA ocenia, czy spełnione są kryteria wycofania wniosku;	Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów; ESMA;	Zarządzanie zezwoleniem dla CASP	Dane; cyfrowa usługa publiczna

	publikowanie informacji w rejestrze; konsultacje z właściwymi organami krajowymi; EUNB i właściwe organy krajowe mogą konsultować się z ESMA; dostawca usług w zakresie kryptoaktywów ustanawia procedury uporządkowanego transferu kryptoaktywów/środków pieniężnych	EUNB; właściwe organy krajowe		
Art. 65	Świadczenie transgranicznych usług w zakresie kryptoaktywów: dostawca usług w zakresie kryptoaktywów powiadamia o zamiarze świadczenia usług transgranicznych; ESMA informuje właściwy organ krajowy i EUNB	Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów; właściwy organ krajowy, ESMA EUNB	Zarządzanie zezwoleniem dla CASP	Dane
Art. 68	Dostawcy usług w zakresie	Dostawcy usług w zakresie	Ocena ryzyka	Dane

	kryptoaktywów oceniają ryzyko swoich systemów; prowadzenie dokumentacji; nadzór sprawowany przez ESMA; dokumentacja udostępniana klientom na żądanie	kryptoaktywów, ESMA; klienci		
Art. 73	Osoby trzecie dostarczają informacje na temat ustaleń dotyczących outsourcingu	Osoby trzecie; dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów; ESMA; właściwe organy	Osoby trzecie dostarczają informacje na temat outsourcingu	Dane
Art. 76	Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów prowadzący platformę obrotu informują ESMA o potencjalnych przypadkach nadużyć na rynku, danych dotyczących transakcji i zleceń	Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów; ESMA	Monitorowanie nadużyć na rynku oraz transakcji/zleceń na platformach obrotu	Dane
Art. 81	Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów wykazują się wiedzą	Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów; klienci; ESMA	Zarządzanie zezwoleniem dla CASP	Dane

	w celu świadczenia doradztwa w zakresie kryptoaktywów, zgodnie z opublikowanymi kryteriami ESMA			
Art. 85, art. 85a	Klasyfikowanie dostawców usług w zakresie kryptoaktywów jako istotnych Dobrowolna klasyfikacja dostawców usług w zakresie kryptoaktywów jako istotnych	Dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów; ESMA; EUNB; właściwe organy krajowe	Zarządzanie udzielaniem zezwoleń CASP	Dane
Art. 92	Powiadamanie właściwych organów krajowych lub ESMA o podejrzeniu wystąpienia nadużyć na rynku	Osoby zawodowo pośredniczące w zawieraniu transakcji lub zawodowo realizujące transakcje; ESMA; właściwe organy krajowe; KE	Zapobieganie nadużyciom na rynku i ich wykrywanie	Dane
Art. 93	Państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ krajowy odpowiedzialny za niniejsze rozporządzenie	Państwa członkowskie; właściwy organ krajowy; ESMA	Zarządzanie	Dane

	i za wspieranie ESMA			
Art. 102	Środki zapobiegawcze podejmowane przez właściwy organ krajowy państwa przyjmującego przy jednoczesnym poinformowaniu właściwego organu krajowego państwa macierzystego i ESMA	Właściwy organ krajowy państwa przyjmującego, właściwy organ krajowy państwa macierzystego, ESMA	Wysyłanie powiadomień	Dane
Art. 138c	ESMA zwraca się o informacje do dostawców usług w zakresie kryptoaktywów i osób powiązanych.	ESMA; dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów; osoba zaangażowana w działalność w zakresie kryptoaktywów; osoba kontrolująca	ESMA zwraca się o informacje do odpowiednich osób prawnych i fizycznych; Przekazywanie informacji	Dane
Art. 138f	ESMA i właściwe organy krajowe przekazują sobie wzajemnie informacje	ESMA; właściwe organy krajowe	Wymiana informacji	Dane
Art. 138g, 138h, 138i	ESMA zawiera umowy o wymianie informacji; ESMA uzyskuje wyraźną zgodę właściwych organów krajowych państw	ESMA; właściwe organy krajowe; inne organy	Wymiana informacji	Dane

	trzecich na ujawnienie informacji; ESMA współpracuje z innymi organami			
Art. 138n	Ujawnianie informacji na temat kar pieniężnych nakładanych przez ESMA	ESMA; ogół społeczeństwa; Parlament Europejski; KE; Rada; właściwe organy krajowe	ESMA podaje do wiadomości publicznej informacje o grzywnach i okresowych karach pieniężnych. Jeżeli ESMA postanowi nie nakładać grzywien ani okresowych kar pieniężnych, informuje o tym Parlament Europejski, Radę, KE i właściwe organy krajowe.	Dane; cyfrowa usługa publiczna
Art. 138k	Przetwarzanie danych w związku ze środkami nadzorczymi (gromadzenie informacji od nadzorowanych podmiotów i rozpowszechnianie informacji w razie potrzeby)	ESMA; dostawca usług w zakresie kryptoaktywów; osoba fizyczna lub prawna; właściwe organy krajowe; KE	Środki nadzorcze	Dane; cyfrowa usługa publiczna
Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 (EMIR)				
Art. 5	Procedura wypełniania obowiązku rozliczania	Właściwe organy	Powiadomienie	Dane

	przedstawiona w centralnej bazie danych	krajowe; ESMA		
Art. 6a, 6b	Procedury dotyczące zawieszenia obowiązku rozliczania, które należy przeprowadzić w centralnej bazie danych	Właściwe organy krajowe; ESMA; KE; organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji CCP	Zawieszenie obowiązku rozliczania	Dane; cyfryzacja i automatyzacja procesów
Art. 7	Procedura dotycząca dostępu do CCP w centralnej bazie danych	System obrotu (TV); CCP; ESMA	TV wysyła wniosek do CCP; TV informuje ESMA o wniosku	Dane
Art. 8	Procedura dotycząca dostępu do systemu obrotu w centralnej bazie danych	CCP; system obrotu (TV); ESMA	CCP wysyła wniosek do TV; CCP informuje ESMA	Dane; cyfryzacja i automatyzacja procesów
Art. 14, 17, 17a, 17b, 22a, 88	Wniosek CCP o udzielenie zezwolenia do właściwego organu, ESMA; ESMA sporządza opinię dla właściwego organu; ESMA publikuje wykaz istotnych CCP i wykaz zezwoleń dla CCP	ESMA; właściwe organy; kolegium ds. CCP	Zarządzanie zezwoleniami	Dane; cyfryzacja i automatyzacja procesów

Art. 17c	ESMA utworzy i będzie prowadzić centralną bazę danych	ESMA; właściwe organy krajowe; odpowiednie organy; kolegium ds. CCP; CCP	Zarządzanie zezwoleniami	Cyfryzacja i automatyzacja procesów; rozwiązania cyfrowe; cyfrowa usługa publiczna
Art. 17c	ESMA utworzy i będzie prowadzić centralną bazę danych	ESMA; właściwe organy krajowe; odpowiednie organy; kolegium ds. CCP; CCP	Zarządzanie zezwoleniami	Cyfryzacja i automatyzacja procesów; rozwiązania cyfrowe; cyfrowa usługa publiczna
Art. 76	Odpowiednie organy państw trzecich, które nie mają w swojej jurysdykcji żadnego repozytorium transakcji, mogą skontaktować się z ESMA w celu zawarcia uzgodnień dotyczących współpracy w zakresie dostępu do informacji dotyczących kontraktów pochodnych przechowywanych w unijnych repozytoriach transakcji. ESMA może zawrzeć uzgodnienia dotyczące współpracy z tymi odpowiednimi organami	ESMA; organy państw trzecich; unijne repozytoria transakcji	Dostęp do informacji	Dane

	<p>w odniesieniu do dostępu do informacji na temat kontraktów pochodnych przechowywanych w unijnych repozytoriach transakcji, aby organy te mogły wykonywać swoje prawa i obowiązki, pod warunkiem istnienia gwarancji zachowania tajemnicy zawodowej, w tym ochrony tajemnicy handlowej ujawnianej stronom trzecim przez te organy.</p>			
Art. 76a	<p>Jeżeli jest to konieczne do wykonywania ich obowiązków, odpowiednie organy państw trzecich, w których siedzibę ma co najmniej jedno repozytorium transakcji, mają bezpośredni dostęp do informacji w repozytoriach transakcji mających siedzibę w Unii, pod warunkiem że Komisja</p>	<p>Organy państw trzecich; Komisja Europejska; Unijne repozytoria transakcji</p>	Dostęp do informacji	Dane

	przyjęła w tym celu akt wykonawczy zgodnie z ust. 2.			
Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 600/2014 (MiFIR)				
Art. 22b	Dane przekazywane dostawcy informacji skonsolidowanych na mocy art. 22a ust. 1 oraz dane rozpowszechniane przez dostawcę informacji skonsolidowanych na mocy z art. 27h ust. 1 lit. d) muszą być zgodne z regulacyjnymi standardami technicznymi przyjętymi na podstawie art. 4 ust. 6 lit. a), art. 7 ust. 2 lit. a), art. 11 ust. 4 lit. a), art. 11a ust. 3 lit. a) i art. 14 ust. 7, chyba że regulacyjne standardy techniczne przyjęte na podstawie ust. 3 lit. b) i d) niniejszego artykułu stanowią inaczej.	Podmioty systematycznie internalizujące transakcje i dostawca systemu publikacji informacji skonsolidowanych dla akcji i funduszy inwestycyjnych typu ETF	Przekazywanie danych	Dane, cyfryzacja i automatyzacja procesów
Art. 25	Możliwość zwrócenia się przez ESMA do	Krajowe organy nadzoru i ESMA; operatorzy	Dostęp do danych	Dane, cyfryzacja i automatyzacja

	krajowych organów nadzoru o dostęp do danych dotyczących wszystkich zleceń dotyczących instrumentów finansowych	systemów obrotu		procesów
Art. 26	Wymogi sprawozdawcze dla operatorów systemów obrotu.	Krajowe organy nadzoru i ESMA; operatorzy systemów obrotu	Obowiązki sprawozdawczości w zakresie	Dane
Art. 34b	ESMA może opracować projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formatu sprawozdań, o których mowa w ust. 1 lit. a). ESMA może opracować projekty wykonawczych standardów technicznych określających środki ustanawiające wymóg przesyłania ESMA wszystkich sprawozdań, o których mowa w ust. 1 lit. a), co tydzień w określonym terminie	Operatorzy rynku; ESMA	Obowiązki sprawozdawczości w zakresie	Dane

	w celu ich scentralizowanej publikacji przez ESMA.			
Art. 38fd	<p>ESMA ustanawia i prowadzi centralną bazę danych w celu zapewnienia, aby następujące podmioty i organy mogły przedkładać swoje dokumenty i uzyskiwać dostęp do skierowanych do nich dokumentów zarejestrowanych w tej bazie danych:</p> <p>a) PEMO;</p> <p>b) operatorzy rynku, którzy obsługują co najmniej jeden istotny system obrotu;</p> <p>c) firmy inwestycyjne, które obsługują co najmniej jeden istotny system obrotu w odniesieniu do prowadzenia MTF lub OTF;</p> <p>d) inne systemy obrotu należące do tej samej</p>	PEMO; operatorzy rynku; firmy inwestycyjne; systemy obrotu; krajowe organy nadzoru; ESMA; właściwe organy krajowe	Ustanowienie cyfrowej usługi publicznej	Dane; rozwiązania cyfrowe

	<p>grupy co operatorzy rynku i firmy inwestycyjne, o których mowa w lit. b) i c);</p> <p>e) odpowiednie krajowe organy nadzoru dla podmiotów, o których mowa w lit. a)–d);</p> <p>f) ESMA;</p> <p>g) odpowiedni właściwy organ krajowy, o którym mowa w art. 2q–2t niniejszego rozporządzenia;</p> <p>h) wszelcy inni odbiorcy określani w niniejszym rozporządzeniu.</p>			
Art. 38fd	<p>Przedkładanie informacji/dokumentów, ich przechowywanie, a następnie dostęp do odpowiednich danych nadzorczych operatorów rynku i firm inwestycyjnych prowadzących systemy obrotu podlegające nadzorowi ESMA, odpowiednich</p>	<p>Operatorzy rynku i firmy inwestycyjne prowadzące systemy obrotu podlegające nadzorowi ESMA, właściwe organy krajowe, krajowe organy nadzoru i ESMA</p>	<p>Ustanowienie cyfrowej usługi publicznej</p>	<p>Dane, cyfryzacja i automatyzacja procesów</p>

	właściwych organów krajowych, właściwych krajowych organów nadzoru i ESMA			
--	---	--	--	--

4.2. Dane

Ogólny opis danych objętych zakresem inicjatywy

Rodzaj danych	Odniesienie do wymogu/wymogów	Normy lub specyfikacje (stosownie do przypadku)
Zmiana rozporządzenia (UE) 2019/1156 (rozporządzenia w sprawie transgranicznej dystrybucji)		
Dane i informacje, o które właściwe organy krajowe zwracają się do funduszy w związku z zezwoleniem na transgraniczne wprowadzanie funduszy do obrotu i powiadomieniem o takim wprowadzaniu. Informacje te obejmują powiadomienia o intensyfikacjach wprowadzania do obrotu, dokumenty dotyczące obowiązkowego ujawniania funduszy i dokumenty marketingowe, decyzje, środki proceduralne i zaświadczenia wydane przez właściwe organy.	Zmiana rozporządzenia (UE) 2019/1156, nowy art. 12	ESMA opracowuje wytyczne w celu ustanowienia standardowych formularzy, formatów i wzorów
Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2022/858 (system pilotażowy DLT)		
Informacje dotyczące zgodności na potrzeby wniosku o szczególne zwolnienia w odniesieniu do systemów obrotu opartych na DLT	Art. 4 lit. a)	ESMA opracowuje wytyczne w celu ustanowienia standardowych formularzy, formatów i wzorów na potrzeby składania wniosków, o których mowa w ust. 1
Informacje dotyczące zgodności na potrzeby wniosku o szczególne zwolnienia w odniesieniu do systemu	Art. 5 lit. a)	ESMA opracowuje wytyczne w celu ustanowienia standardowych formularzy, formatów i wzorów na potrzeby składania wniosków, o których mowa w ust. 1

rozrachunku opartego na DLT		
Informacje dotyczące zgodności w odniesieniu do zezwolenia na prowadzenie działalności w ramach systemu uproszczonego	Art. 7 lit. a)	ESMA opracowuje wytyczne w celu ustanowienia standardowych formularzy, formatów i wzorów wniosków o udzielenie zezwolenia w ramach systemu uproszczonego, o którym mowa w ust. 3
Powiadomienie o tym, czy operator zamierza przejść na system podstawowy	Art. 7 lit. a)	
Informacje na poparcie wniosku o specjalne zezwolenie na prowadzenie TV opartego na DLT	Art. 8	
Informacje na poparcie wniosku o specjalne zezwolenie na świadczenie usługi notarialnej DLT lub centralnej usługi prowadzenia rachunku DLT	Art. 10a	ESMA opracowuje wytyczne w celu ustanowienia standardowych formularzy, formatów i wzorów na potrzeby wniosku, o którym mowa w ust. 1
Informacje dotyczące notariuszy DLT i zarządzających centralnymi rachunkami DLT	Art. 10b	
Informacje o transferach dokonywanych w ramach mechanizmu rozrachunku, w którym dane podmioty uczestniczą	Art. 10c	ESMA opracowuje wytyczne w celu ustanowienia standardowych formularzy, formatów i wzorów
Informacje uzasadniające udzielenie zezwolenia dotyczącego mechanizmu rozrachunku i nadzoru nad tym	Art. 10d	

mechanizmem		
Informacje na temat transgranicznych usług CDPW opartych na DLT	Art. 10e	
Standaryzacja danych we wspieraniu interoperacyjności między infrastrukturami rynkowymi opartymi na DLT	Art. 10g	ESMA udziela Komisji porady technicznej w kwestii wspierania interoperacyjności infrastruktur rynkowych opartych na DLT
Składanie sprawozdań na temat podstawowych parametrów działalności infrastruktur rynkowych opartych na DLT	Art. 11, art. 11a	
Rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (EMIR)		
Informacje dotyczące zgodności w odniesieniu do udzielania CCP zezwolenia na rozliczanie danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym	Art. 5	ESMA opracowuje standardy techniczne
Wniosek o zawieszenie obowiązku rozliczania	Art. 6a, 6b	ESMA opracowuje wytyczne w celu ustanowienia standardowych formularzy, formatów i wzorów
Wniosek o dostęp do CCP	Art. 7	ESMA opracowuje wytyczne w celu ustanowienia standardowych formularzy, formatów i wzorów
Wniosek o dostęp do TV	Art. 8	ESMA opracowuje wytyczne w celu ustanowienia standardowych formularzy, formatów i wzorów

Wniosek CCP o udzielenie zezwolenia; Dane ilościowe służące określeniu istotności	Art. 14, 17, 17a, 17b, 22a, 88	ESMA opracowuje standardy techniczne (art. 14 i 17a); ESMA opracowuje wytyczne w celu ustanowienia standardowych formularzy, formatów i wzorów (art. 17 i 17b); Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego (art. 22a); ESMA prowadzi stronę internetową (art. 88) ESMA opracowuje wytyczne w celu ustanowienia standardowych formularzy, formatów i wzorów
Decyzje, dokumenty, powiadomienia	Art. 17c	Ustanowienie i utrzymywanie ESMA
Wykaz właściwych organów wyznaczonych przez państwa członkowskie	Art. 22	ESMA publikuje wykaz na swojej stronie internetowej.
Informacje na temat kontraktów pochodnych przechowywanych w unijnych repozytoriach transakcji	Art. 76	ESMA może zawierać uzgodnienia dotyczące współpracy
Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 (rozporządzeniu w sprawie CDPW)		
Potwierdzenie alokacji i instrukcje dotyczące rozrachunku	Art. 6	Standardy międzynarodowe określone przez ESMA w odpowiednich regulacyjnych standardach technicznych
Sprawozdawczość w zakresie efektywności rozrachunku	Art. 9	Informacje określone przez ESMA w regulacyjnych standardach technicznych zgodnie z art. 9 ust. 4
Informacje na temat CDPW będącego wnioskodawcą	Art. 16, 17	Informacje określone w regulacyjnych standardach technicznych opracowanych przez ESMA zgodnie z art. 16 i 17

Opinia	Art. 17a	Nie dotyczy
Informacje na temat usług w zakresie outsourcingu	Art. 19a	Informacje określone w regulacyjnych standardach technicznych opracowanych przez ESMA zgodnie z art. 19a
Informacje dotyczące wniosków CDPW o udzielenie zezwolenia	Art. 16, 19, 19a, 21a, 48b, 54, 54a, 54b, 56	
Opinia	Art. 22	Nie dotyczy
Informacje na temat usług paszportowanych	Art. 23	Informacje określone w regulacyjnych standardach technicznych opracowanych przez ESMA zgodnie z art. 23
Informacje na temat instrumentów i usług świadczonych za pośrednictwem powiązania	Art. 48, art. 48b, art. 52	Informacje określone w odpowiednich regulacyjnych standardach technicznych opracowanych przez ESMA
Informacje na temat bankowej usługi pomocniczej	Art. 55	Informacje określone w regulacyjnych standardach technicznych opracowanych przez EUNB zgodnie z art. 55
Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2023/1114 (MICA)		
Ujawnianie informacji na temat kar pieniężnych nakładanych przez ESMA	Art. 138j	Ujawnienie informacji na temat grzywien
Wymiana informacji między ESMA a państwami trzecimi Ujawnianie informacji otrzymanych od państw trzecich	Art. 138d	ESMA zawiera umowy z organami państw trzecich

Odpowiednie dane na potrzeby udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze CASP w UE	Art. 60, art. 62, art. 63, art. 64, art. 65	Osoby prawne lub inne przedsiębiorstwa, które zamierzają świadczyć usługi w zakresie kryptoaktywów, składają do ESMA wnioski o zezwolenie na prowadzenie działalności w charakterze dostawcy usług w zakresie kryptoaktywów
Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 600/2014 (MiFIR)		
Kwotowania (cena i wolumen) w odniesieniu do akcji i funduszy inwestycyjnych typu ETF	Art. 22b	Nie dotyczy
Szczegóły zleceń, których przedmiotem są instrumenty finansowe	Art. 25	Informacje określone przez ESMA w regulacyjnych standardach technicznych zgodnie z art. 25 ust. 3
Informacje na temat zezwoleń dla systemów obrotu podlegających nadzorowi ESMA, formalnych wniosków nadzorczych skierowanych do nadzorowanych podmiotów oraz odpowiedzi na te wnioski	Art. 38fd	

Powiązanie z europejską strategią w zakresie danych.

Wyjaśnienie, w jaki sposób wymogi te są zgodne z europejską strategią w zakresie danych.

Wymogi te zwiększają przejrzystość i dostępność informacji (np. rejestry publiczne, publikowanie sprawozdań na stronach internetowych ESMA, ujawnianie informacji).

Wspierają one tworzenie przepływów danych między podmiotami działającymi na rynku finansowym, właściwymi organami państw członkowskich i instytucjami UE.

Wymogi te zwiększają również horyzontalną wymianę danych między administracjami publicznymi, co jest kluczowym elementem europejskiej strategii w zakresie danych.

Powiązanie z zasadą jednorazowości

Wyjaśnienie, w jaki sposób uwzględniono zasadę jednorazowości i w jaki sposób zbadano możliwość ponownego wykorzystania istniejących danych.

Inicjatywie tej przyświeca podejście „zbierać tylko raz, dzielić się wielokrotnie”, w ramach którego dane są gromadzone tylko raz, a następnie udostępniane odpowiednim organom w państwach członkowskich i instytucjach UE. Gwarantuje to zatem, że inicjator przekazuje informacje tylko raz i że nie dochodzi do powielania działań.

Inicjatywa ta wspiera dostosowanie i scentralizowane procedury w odniesieniu do tych samych usług transgranicznych.

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 600/2014 (MiFIR)

W odniesieniu do art. 22b kwotowania generowane przez podmioty systematycznie internalizujące transakcje byłyby przekazywane na bieżąco tylko raz, przy czym informacje te byłyby ponownie wykorzystywane lub udostępniane użytkownikom konsolidacji lub do celów regulacyjnych.

W odniesieniu do art. 25 szczegółowe informacje na temat zleceń dotyczących instrumentów finansowych są już przechowywane do dyspozycji właściwych organów krajowych (lub przyszłych krajowych organów nadzoru). Nowy wymóg zapewni ESMA możliwość zwrócenia się do krajowych organów nadzoru o już zgromadzone dane bez tworzenia nowego obowiązku sprawozdawczego dla uczestników rynku.

W odniesieniu do art. 38fd dane byłyby przekazywane jednorazowo przez wnioskodawcę (np. system obrotu) ubiegającego się o zezwolenie ESMA. Informacje te mogą następnie zostać udostępnione samemu wnioskodawcy, ESMA, odpowiednim właściwym organom lub krajowym organom nadzoru, w stosownych przypadkach.

Wyjaśnienie, w jaki sposób nowo utworzone dane są możliwe do znalezienia, dostępne, interoperacyjne i nadające się do ponownego wykorzystania oraz spełniają normy wysokiej jakości.

Przedmiotowa inicjatywa przyczynia się do gromadzenia danych tylko raz, a następnie udostępniania ich odpowiednim właściwym organom w państwach członkowskich i odpowiednim instytucjom UE za pośrednictwem centralnych baz danych.

Przedmiotowe wymogi zwiększają przejrzystość i dostępność informacji z wykorzystaniem rejestrów publicznych, publikacji sprawozdań i ujawniania informacji na stronach internetowych ESMA.

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 600/2014 (MiFIR)

W przypadku art. 22b i art. 25 nie ma nowo utworzonych danych. Takie dane podlegają już zharmonizowanym formatom danych i mają format nadający się do odczytu maszynowego, zapewniając tym samym spójność i kompletność, co ułatwia bezproblemową interoperacyjność i ponowne wykorzystanie.

W odniesieniu do art. 38fd dane będą łatwo dostępne za pośrednictwem centralnej bazy danych. Dane będą tam przechowywane, a zatem będą nadawały się do ponownego wykorzystania. Ponieważ format przekazywania danych obowiązkowych zostanie zharmonizowany, dane będą również interoperacyjne.

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 684/2012 (EMIR)

Wszystkie informacje, dane, komunikaty i wnioski przekazywane na podstawie EMIR są przekazywane za pośrednictwem centralnej bazy danych i tam przechowywane. Wszystkie zainteresowane strony mające prawo dostępu do takich przekazywanych informacji, danych, komunikatów i wniosków mogą uzyskać do nich dostęp, łącząc się z centralną bazą danych. W ten sposób zapewnione jest pełne ponowne wykorzystanie i wymiana odpowiednich przekazywanych informacji, danych, komunikatów i wniosków.

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 (rozporządzeniu w sprawie CDPW)

Wszystkie informacje, dane, komunikaty i wnioski przekazywane na podstawie rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych (rozporządzenia w sprawie CDPW) są przekazywane za pośrednictwem centralnej bazy danych i tam przechowywane. Wszystkie zainteresowane strony mające prawo dostępu do takich przekazywanych informacji, danych, komunikatów i wniosków mogą uzyskać do nich dostęp, łącząc się z centralną bazą danych. W ten sposób zapewnione jest pełne ponowne wykorzystanie i wymiana odpowiednich przekazywanych informacji, danych, komunikatów i wniosków.

Przepływ danych

W poniższej tabeli przedstawiono ogólny opis przepływów danych

Rodzaj danych	Odniesienia do wymogów	Podmioty dostarczające dane	Podmioty otrzymujące dane	Czynnik uruchamiający wymianę danych	Częstotliwość (jeżeli dotyczy)
Zmiana rozporządzenia (UE) 2019/1156 (rozporządzenia w sprawie transgranicznej dystrybucji)					
Ciągłe przekazywanie danych przez właściwe organy krajowe do ESMA, który następnie udostępnia te dane.	Nowy art. 12	Właściwe organy krajowe	ESMA	Otrzymywanie danych przez właściwy organ krajowy od podmiotów nadzorowanych; decyzje, środki proceduralne lub poświadczenia wydane przez właściwe organy krajowe.	Dane są przekazywane ESMA na bieżąco, niezwłocznie po ich otrzymaniu przez właściwe organy krajowe
Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2022/858 (system pilotażowy DLT)					
Informacje dotyczące zgodności na potrzeby wniosku o szczególne zwolnienia w odniesieniu do systemów obrotu opartych na DLT	Art. 4a	Operator TV opartego na DLT	Właściwe organy krajowe, KE, ESMA	Wniosek o zwolnienie	
Informacje dotyczące zgodności na potrzeby wniosku o szczególne zwolnienia w odniesieniu do systemu rozrachunku opartego na DLT	Art. 5a	Operator SS opartego na DLT	Właściwe organy krajowe, KE, ESMA	Wniosek o zwolnienie	

Informacje dotyczące zgodności w odniesieniu do zezwolenia na prowadzenie działalności w ramach systemu uproszczonego	Art. 7 lit. a)	Operator infrastruktury rynkowej opartej na DLT	Właściwy organ krajowy	Wniosek o zezwolenie	
Wniosek o specjalne zezwolenie na prowadzenie TV opartego na DLT	„Artykuł 8	Osoba prawna, której udzielono zezwolenia	Właściwy organ krajowy, ESMA	Wniosek o zezwolenie	
Wniosek o specjalne zezwolenie na świadczenie usługi notarialnej DLT lub centralnej usługi prowadzenia rachunku DLT	Art. 10a	Osoba prawna, której udzielono zezwolenia	Właściwy organ krajowy	Wniosek o zezwolenie	
Informacje o transferach dokonywanych w ramach mechanizmu rozrachunku, w którym dane podmioty uczestniczą	Art. 10c	Podmioty prowadzące rachunek centralny DLT	ESMA, informacje są następnie przekazywane właściwym organom krajowym	Obowiązek zgłaszania	Raz w miesiącu
Informacje uzasadniające udzielenie zezwolenia dotyczącego mechanizmu rozrachunku i nadzoru nad tym mechanizmem	Art. 10d	Podmioty prowadzące rachunek centralny DLT	ESMA	Wniosek o zezwolenie	
Informacje na temat transgranicznych usług CDPW opartych na DLT	Art. 10e	Notariusz DLT lub podmiot prowadzący rachunek	Właściwy organ krajowy państwa macierzystego, informacje są	Zgłoszenie zamiaru świadczenia usług w więcej niż jednym państwie	

		centralny DLT	następnie przekazywane właściwym organom krajowym państwa przyjmującego	członkowskim	
Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 (EMIR)					
Zezwolenie dla CCP na rozliczanie danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym	Art. 5	Właściwy organ krajowy	ESMA	Zezwolenie	Nie dotyczy
Wniosek o zawieszenie obowiązku rozliczania	Art. 6a rozporządzenia	Właściwy organ krajowy; ESMA; organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji CCP	ESMA; KE, PE, Rada; KE	Wniosek o zawieszenie obowiązku	Nie dotyczy
Wniosek o dostęp do CCP	Art. 7	System obrotu;	CCP; ESMA	Wniosek o dostęp do CCP	Nie dotyczy
Wniosek o dostęp do TV	Art. 8	CCP	System obrotu (TV); ESMA	Wniosek o dostęp do systemu obrotu	Nie dotyczy
Podawanie informacji o karach do	Art. 12, 66	ESMA	Ogół	Podawanie informacji	W regularnych

wiadomości publicznej			społeczeństwa	o sankcjach do wiadomości publicznej	odstępach czasu
Wniosek CCP o udzielenie zezwolenia na rozszerzenie zakresu zezwolenia; dane ilościowe służące określeniu istotności; wykaz istotnych CCP i zezwoleń dla CCP	Art. 14, 17, 17a, 17b, 22a, 88	CCP; ESMA	Właściwy organ; ESMA; ogół społeczeństwa	Wniosek CCP o udzielenie zezwolenia; informacje na temat średnich otwartych pozycji, średniej kwoty referencyjnej brutto, średnich zagregowanych wymogów dotyczących depozytu początkowego, struktury grupy, uzgodnień interoperacyjnych; ESMA publikuje wykaz istotnych CCP i zezwoleń dla CCP	Nie dotyczy
Decyzje, dokumenty, powiadomienia	Art. 17c	ESMA; właściwe organy krajowe; odpowiednie organy; kolegium ds. CCP; CCP	ESMA; właściwe organy krajowe; odpowiednie organy; kolegium ds. CCP; CCP	Wszelkie potrzeby przekazania dokumentów, decyzji, powiadomień, informacji	Nie dotyczy

Wykaz właściwych organów wyznaczonych przez państwa członkowskie	Art. 22	ESMA	Ogół społeczeństwa	Wykaz organów właściwych dla CCP	Nie dotyczy
Wniosek państwa trzeciego o zawarcie uzgodnień dotyczących współpracy w celu uzyskania dostępu do informacji znajdujących się w unijnych repozytoriach transakcji	Art. 76	Organ państwa trzeciego	ESMA; Organ państwa trzeciego	Wniosek organu państwa trzeciego; Organy państw trzecich uzyskujące dostęp do informacji w unijnych repozytoriach transakcji	Nie dotyczy
Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 (rozporządzeniu w sprawie CDPW)					
Potwierdzenie alokacji i instrukcje dotyczące rozrachunku	Art. 6	CDPW i uczestnicy rynku	CDPW i uczestnicy rynku	Operacje rynkowe	Nie dotyczy
Sprawozdawczość w zakresie efektywności rozrachunku	Art. 9	Podmioty internalizujące rozrachunki	Właściwe organy	Regularna sprawozdawczość	Kwartalnie
Informacje na temat CDPW będącego wnioskodawcą	Art. 16, 17	CDPW	Właściwe organy	Wniosek o zezwolenie	Nie dotyczy
Opinia	Art. 17a, 22	Właściwe i odpowiednie organy	CDPW	Regularny przegląd i ocena	Co najmniej raz na 3 lata
Informacje na temat usług paszportowanych	Art. 23	CDPW	Właściwe organy	Świadczenie usług	Nie dotyczy

Informacje na temat instrumentów i usług świadczonych za pośrednictwem powiązania	Art. 48, 48a, 48b, 52	CDPW, właściwe i odpowiednie organy	Właściwe organy	Wniosek o zezwolenie	Nie dotyczy
Informacje na temat bankowej usługi pomocniczej	Art. 55	CDPW, organy nadzoru bankowego	Organy nadzoru bankowego, właściwe organy	Wniosek o zezwolenie	Nie dotyczy
Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2023/1114 (MICA)					
Odpowiednie dane na potrzeby udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze CASP w UE	Art. 62 i 63 rozporządzenia (UE) 2023/1114 (MICA)	Osoby prawne lub inne przedsiębiorstwa, które zamierzają świadczyć usługi w zakresie kryptoaktywów	ESMA	Wniosek o udzielenie zezwolenia lub zmiany	
Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 600/2014 (MiFIR)					
Kwotowania w odniesieniu do akcji i funduszy inwestycyjnych typu ETF	Art. 22b	Podmioty systematycznie internalizujące transakcje	Dostawca informacji skonsolidowanych dla akcji i funduszy inwestycyjnych typu ETF	Operacje rynkowe	Na bieżąco
Szczegóły zleceń, których przedmiotem są instrumenty finansowe	Art. 25	Systemy obrotu	właściwe organy krajowe, krajowe organy nadzoru,	Regularne składanie sprawozdań lub składanie	Na bieżąco lub na żądanie

			ESMA	sprawozdań na żądanie	
Informacje na temat zezwoleń dla systemów obrotu podlegających nadzorowi ESMA, a także formalnych wniosków nadzorczych skierowanych do nadzorowanych podmiotów oraz odpowiedzi na te wnioski	Art. 38fd	ESMA, krajowe organy nadzoru, właściwe organy krajowe lub operatorzy rynku i firmy inwestycyjne prowadzące systemy obrotu podlegające nadzorowi ESMA	ESMA	Wniosek o udzielenie zezwolenia, wniosek o udzielenie informacji do celów nadzorczych, odpowiedzi na te wnioski	Nie dotyczy

4.3. Rozwiązania cyfrowe

Ogólny opis rozwiązań cyfrowych

Należy zauważyć, że poniższy opis centralnej bazy danych, którą ma ustanowić ESMA, nie zawiera informacji na temat zapewnienia dodatkowych zdolności wymaganych na potrzeby rozporządzenia w sprawie ostateczności rozrachunku. Więcej informacji na ten temat można znaleźć w cyfrowym oświadczeniu dotyczącym rozporządzenia w sprawie ostateczności rozrachunku.

Rozwiązania cyfrowe	Odniesienia do wymogów	Podstawowa wymagana funkcjonalność	Organ odpowiedzialny	W jaki sposób zapewnienia jest dostępność?	W jaki sposób uwzględniono wymóg ponownego wykorzystania?	Wykorzystanie technologii sztucznej inteligencji (stosownie do przypadku)
Zasięg centralnej bazy danych i platformy danych nadzorczych ESMA w odniesieniu do CCP, CDPW i systemów obrotu	Zmiany w rozporządzeniu nr 648/2012 (EMIR), art. 17c Zmiany w rozporządzeniu nr 909/2014 (rozporządzeniu w sprawie CDPW), art. 19a Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 600/2014 (MiFIR), art. 38eb Wniosek dotyczący rozporządzenia	Centralna platforma danych zapewnia m.in. funkcje gromadzenia danych, wymiany informacji między ESMA, właściwymi organami i operatorami (CDPW, CCP, systemami płatności, operatorami rynku i firmami inwestycyjnymi prowadzącymi system obrotu), organami rejestrującymi oraz automatyzuje procesy i procedury nadzorcze	ESMA	Pełna dostępność dla tych podmiotów (ESMA musi zapewnić dostęp)	Platforma nadzorcza ESMA zostanie rozszerzona o dodatkowe wymogi	

	w sprawie ostateczności rozrachunku, art. 22					
Platforma danych ESMA na potrzeby transgranicznych powiadomień o funduszach oraz interakcji między właściwymi organami krajowymi państwa macierzystego i państwa przyjmującego w sprawach transgranicznych	Zmiana rozporządzenia (UE) 2019/1156, nowy art. 12	Funkcje gromadzenia, przetwarzania, generowania i wymiany lub udostępniania danych/dokumentów oraz ułatwiania komunikacji między właściwymi organami krajowymi Usługi tłumaczeniowe Publiczny interfejs służący udostępnianiu odpowiednich danych ogółowi społeczeństwa (portal ESMA stanowiący punkt kompleksowej obsługi)	ESMA		Platforma będzie ponownie wykorzystywać istniejące zasoby i dane, jeżeli takie zasoby i dane już istnieją (np. centralną bazę danych ustanowioną na mocy art. 17c EMIR)	Nie dotyczy
Centralny rejestr ESMA do celów nadzoru rynku prowadzonego przez CASP	Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2023/1114 (MICA)	Centralny rejestr publiczny i platforma nadzorcza	ESMA		Platforma będzie ponownie wykorzystywać istniejące zasoby i dane (np. centralną bazę danych)	

					ustanowioną na mocy art. 17c EMIR)	
Scentralizowane dane i analizy	Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1095/2010 (ESMA), art. 35, art. 8	Zapewnienie wspólnych narzędzi do nadzorowania i analizowania danych rynkowych we współpracy z właściwymi organami; umożliwienie terminowej wymiany spostrzeżeń nadzorczych z właściwymi organami; oraz ułatwienie bezpiecznego, znormalizowanego dostępu do danych i ich wymiany w obrębie unijnych ram nadzorczych	ESMA			

W odniesieniu do każdego rozwiązania cyfrowego wyjaśnienie, w jaki sposób to rozwiązanie cyfrowe spełnia wymogi mających zastosowanie polityk cyfrowych i aktów ustawodawczych

Dane i platformy nadzorcze ESMA

Polityka cyfrowa lub sektorowa (jeżeli mają zastosowanie)	Wyjaśnienie, w jaki sposób te polityki są zgodne
<i>Akt w sprawie sztucznej inteligencji</i>	
<i>Ramy UE dotyczące cyberbezpieczeństwa</i>	Państwa członkowskie i ESMA mają obowiązek zapewnić bezpieczeństwo, integralność, autentyczność i poufność danych zbieranych i przechowywanych do celów przedmiotowego rozporządzenia.
<i>eIDAS</i>	
<i>Jednolity portal cyfrowy oraz IMI</i>	
<i>Inne</i>	

4.4. Ocena interoperacyjności

Ogólny opis cyfrowych usług publicznych, na które te wymogi mają wpływ

Cyfrowa usługa publiczna lub kategoria cyfrowych usług publicznych	Opis	Odniesienia do wymogów	Rozwiązania Interoperacyjnej Europy (NIE DOTYCZY)	Inne rozwiązania w zakresie interoperacyjności
Platforma danych ESMA na potrzeby transgranicznych powiadomień o funduszach oraz interakcji między właściwymi organami krajowymi państwa macierzystego i państwa przyjmującego w sprawach transgranicznych	Proces powiadamiania właściwych organów krajowych o transgranicznym wprowadzaniu funduszy do obrotu.	Zmiana rozporządzenia (UE) 2019/1156, nowy art. 12	//	Istniejące rozwiązania stosowane w ESMA zostaną ponownie wykorzystane (np. centralna baza danych ustanowiona na mocy art. 17c EMIR)
Zasięg platformy danych nadzorczych w odniesieniu do CCP, CDPW i systemów obrotu	<p>Udzielanie zezwolenia</p> <p>Wymiana informacji między ESMA, właściwymi organami państw członkowskich i operatorami</p> <p>Procesy i procedury nadzoru</p>	<p>Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 (EMIR)</p> <p>Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 (rozporządzeniu w sprawie CDPW)</p>		Istniejące rozwiązania stosowane w ESMA zostaną rozszerzone i ponownie wykorzystane (np. centralna baza danych ustanowiona na mocy art. 17c EMIR)

Centralny rejestr nadzoru rynku prowadzonego przez CASP	Ustanowienie centralnego systemu udzielania zezwoleń dla CASP i ich monitorowania, wymiana informacji, prowadzenie rejestru publicznego	Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2023/1114 (MICA)		Istniejące rozwiązania stosowane w ESMA zostaną ponownie wykorzystane i rozszerzone o nowe funkcje (np. centralna baza danych ustanowiona na mocy art. 17c EMIR)
Centralna baza danych	Centralna baza danych na potrzeby przechowywania informacji/dokumentów oraz dostępu operatorów rynku i firm inwestycyjnych prowadzących systemy obrotu podlegające nadzorowi ESMA, właściwych organów krajowych, krajowych organów nadzoru i ESMA do bazy danych na potrzeby przekazywania informacji dotyczących zezwoleń na podstawie MiFIR, a także innych informacji związanych z nadzorem (w tym wniosków nadzorczych i odpowiedzi na te wnioski).	Rozporządzenie (UE) nr 600/2014 (MiFIR) Art. 38eb		Istniejące rozwiązania stosowane w ESMA zostaną ponownie wykorzystane tam, gdzie już istnieją (np. centralna baza danych ustanowiona na mocy art. 17c EMIR)
Kategoria cyfrowych usług publicznych zgodnie z COFOG #1	01.1.2		//	

--	--	--	--	--

Wpływ wymogów na interoperacyjność transgraniczną dla każdej cyfrowej usługi publicznej

Centralna baza danych MiFIR

Ocena	Środki	Potencjalne utrzymujące się bariery (jeśli dotyczy)
<p>Dostosowanie do istniejących polityk cyfrowych i sektorowych.</p> <p>Proszę wymienić mające zastosowanie polityki cyfrowe i sektorowe.</p>	<p>- Centralna baza danych jest wdrażana w kilku sektorach finansowych (obrot, rozliczenia posttransakcyjne itp.) w sposób spójny i jednolity w celu zapewnienia, aby to samo rozwiązanie cyfrowe mogło służyć do przechowywania dokumentów/informacji i dostępu do nich we wszystkich odpowiednich sektorach finansowych.</p>	<p>- <i>Nie dotyczy</i></p>
<p>Środki organizacyjne na rzecz sprawnego transgranicznego świadczenia cyfrowych usług publicznych.</p> <p>Proszę wymienić przewidywane środki zarządzania.</p>	<p>- Ponieważ centralna baza danych będzie prowadzona przez organ europejski (ESMA), zapewni ona, aby wszystkie odpowiednie organy i uczestnicy rynku przekazywali dane i uzyskiwali do nich dostęp w sprawiedliwy i nieproporcjonalny sposób.</p>	<p>- <i>Nie dotyczy</i></p>
<p>Środki podjęte w celu zapewnienia wspólnego zrozumienia danych.</p> <p>Proszę wymienić takie środki.</p>	<p>- Ponieważ centralna baza danych będzie prowadzona przez organ europejski (ESMA), zapewni ona powszechne stosowanie formatu danych do wszystkich informacji/dokumentów</p>	<p>- <i>Nie dotyczy</i></p>

	przedkładanych przez odpowiednie organy i uczestników rynku. Ponadto informacje, które należy przedłożyć (w szczególności w odniesieniu do zezwoleń), określono w przepisach.	
Stosowanie wspólnie uzgodnionych otwartych specyfikacji i norm technicznych. Proszę wymienić takie środki.	- Ponieważ centralna baza danych będzie prowadzona przez organ europejski (ESMA), zapewni ona powszechne stosowanie formatu danych do wszystkich informacji/dokumentów przedkładanych przez odpowiednie organy i uczestników rynku. Ponadto informacje, które należy przedłożyć (w szczególności w odniesieniu do zezwoleń), określono w przepisach.	- <i>Nie dotyczy</i>

4.5. Środki wspierające cyfrowe wdrażanie

Ogólny opis środków wspierających cyfrowe wdrażanie

Opis środka	Odniesienia do wymogów	Rola Komisji (jeżeli dotyczy)	Podmioty, które mają być zaangażowane (jeżeli dotyczy)	Przewidywany harmonogram (jeżeli dotyczy)
Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2022/858 (system pilotażowy DLT)				
ESMA udziela Komisji porady technicznej w kwestii wspierania interoperacyjności infrastruktur rynkowych opartych na DLT	Art. 15	Przegląd; inicjowanie dalszych inicjatyw	ESMA	

ESMA opracowuje wytyczne w celu ustanowienia standardowych formularzy, formatów i wzorów na potrzeby składania wniosków na podstawie art. 4a, 5a, 7a, 10a, 10c	Art. 4a, 5a, 7a, 10a, 10c		ESMA	Zgodnie z terminami określonymi w powiązanych art. 4a, 5a, 7a, 10a, 10c-CJ
Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 (EMIR)				
ESMA opracowuje standardy techniczne lub wytyczne zgodnie z art. 5, 14, 17, 17a, 17b	Art. 5, 14, 17, 17a, 17b		ESMA	Zgodnie z terminami określonymi w art. 5, 14, 17, 17a, 17b
Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 (rozporządzeniu w sprawie CDPW)				
ESMA opracowuje standardy techniczne zgodnie z art. 6, 9, 16, 17, 19a, 23, 48, 48b, 52	Art. 6, 9, 16, 17, 19a, 23, 48, 48b, 52		ESMA	Zgodnie z terminami określonymi w art. 6, 9, 16, 17, 19a, 23, 48, 48b, 52
ESMA opracowuje standardy techniczne zgodnie z art. 55	Art. 55		EUNB	Zgodnie z terminem określonym w art. 55

DODATEK

Ogólne założenia dotyczące EPC i kosztów

Tytuł I – Wydatki na personel

Podczas obliczania wydatków na personel na podstawie zidentyfikowanych potrzeb kadrowych zastosowano następujące szczegółowe założenia wyjaśnione poniżej:

- Negocjacje w sprawie pakietu zakończą się w połowie 2027 r. i następnie miną 1–2 lata, zanim przepisy wejdą w życie (w przypadku niektórych rozporządzeń jest to jeden rok, a w przypadku innych aktów – dwa lata), z czego okres od sześciu miesięcy do jednego roku jest przeznaczony na etap przygotowawczy dotyczący nowych uprawnień. Na tym etapie należy zatrudnić pracowników, aby przygotować się do wykonywania nowych uprawnień. Oczekuje się, że do realizacji tych zadań potrzebnych będzie 10 EPC oraz dodatkowych 2 EPC na sektor. Utrzymano założenie, że ESMA będzie miał czas na zatrudnienie dodatkowych EPC, tak aby rozpoczęły funkcjonowanie w okresie od 2028 r. do połowy 2028 r.
- Rada Wykonawcza zostanie powołana rok po wejściu w życie, w połowie 2028 r., aby rozpocząć tworzenie podstaw dla bezpośredniego nadzoru i przygotowywanie uzgodnień dotyczących współpracy. Od połowy 2029 r. rozpoczyna się bezpośredni nadzór – do tego dnia należy zapewnić pełną obsadę kadrową w zakresie obrotu i rozliczeń posttransakcyjnych. Do 2031 r. należy jednak stopniowo zapewnić pełną obsadę kadrową do celów nadzoru nad dostawcami usług w zakresie kryptoaktywów. Standardowy koszt roczny zatrzymany (na 2025 r.) na pracownika zatrudnionego na czas określony wynosi 188 000 EUR, na pracownika kontraktowego – 101 000 EUR, a na oddelegowanego eksperta krajowego – 103 000 EUR, przy czym wszystkie te kwoty obejmują 30 000 EUR kosztów „dodatkowych”.
- Współczynnik korekty mający zastosowanie do wynagrodzeń personelu w Paryżu (ESMA) wynosi 114,2 (podstawa 2025 r.).
- W szacunkach nie uwzględniono składek emerytalnych opłacanych przez pracodawcę na rzecz pracowników zatrudnionych na czas określony i pracowników kontraktowych. W przypadku bezpośrednich zadań nadzorczych finansowanych z opłat 100 % składek emerytalnych pracodawcy wliczono by do opłat pobieranych od nadzorowanych podmiotów. W przypadku zadań nadzorczych innych niż bezpośrednio, których koszty byłyby ponoszone przez UE i właściwe organy krajowe, udział właściwych organów krajowych w takich wkładach wpłacałyby, jak ma to miejsce obecnie, właściwe organy krajowe na rzecz ESMA (udział UE byłby pokrywany bezpośrednio z budżetu Unii, a nie przechodziłby przez budżet ESMA).
- Personel ogólny to pracownicy kontraktowi, pracownicy zatrudnieni na czas określony, w tym asystenci, oraz oddelegowani eksperci krajowi.
- Od 2027 r. do stawek standardowych na 2025 r. zastosowano stopę inflacji w wysokości 2 %.

Tytuł II – Wydatki na infrastrukturę i działalność

Koszty oszacowano poprzez pomnożenie liczby pracowników przez część roku, podczas której są zatrudnieni, i przez standardowe koszty „dodatkowe”, tj. 30 000 EUR (obejmujące

budynki, podstawowe wsparcie informatyczne itp.). Stosuje się stopę inflacji w wysokości 2 %.

Tytuł III – Wydatki operacyjne

Koszty oszacowano przy zastosowaniu następujących założeń:

- Przyjęto, że jednorazowe koszty określone w sekcji D zostaną poniesione równomiernie w ciągu dwóch lat (2028–2029 w odniesieniu do platformy nadzorczej, systemu nadzoru rynku CASP i bazy danych dotyczących funduszy; 2030–2031 w odniesieniu do scentralizowanych danych i analiz), z uwzględnieniem czasu potrzebnego na przygotowanie, planowanie i zawieranie umów.
- Koszty IT (rozwój i utrzymanie) opierają się na najlepszych szacunkach marginalnych wydatków uzupełniających, które mają zostać faktycznie poniesione w latach 2028–2034 i przypisane do bezpośredniego nadzoru lub do działań w zakresie bezpośredniego nadzoru i ich odpowiedniego systemu finansowania.
- W drodze wyjątku od mającego zastosowanie systemu finansowania,
- koszty rozwoju IT związane z bezpośrednim nadzorem zostaną pokryte przez UE na etapie rozwoju i odzyskane w ciągu kolejnych pięciu lat poprzez zmniejszenie wkładu UE odpowiadającego zamortyzowanym kosztom infrastruktury informatycznej o kwotę 12,2 mln EUR. Późniejsze roczne koszty utrzymania (oraz ich wszelkie zmiany „ewolucyjne”) będą w pełni finansowane z opłat i będą ponoszone od 2030 r.
- początkowy koszt opracowania nowych systemów informatycznych niezwiązanych z bezpośrednim nadzorem, które są niezbędne do wdrożenia przedmiotowego wniosku, zostanie pokryty w 100 % przez UE (do 18,1 mln EUR po odliczeniu inflacji). Następnie koszty utrzymania i rozwoju tych systemów byłyby w równym stopniu ponoszone przez UE i właściwe organy krajowe.
- Od 2027 r. do cen bieżących z 2025 r. zastosowano stopę inflacji w wysokości 2 %.
- Wydatki na podróże służbowe, usługi komunikacyjne i walne zgromadzenie stanowią 1,25 % wydatków na personel (tytuł 1), w oparciu o rzeczywiste koszty ponoszone przez ESMA. Powoduje to następujące dodatkowe wydatki:

<i>mln EUR</i>	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034
Udział UE	0,008	0,027	0,027	0,028	0,028	0,029	0,029
Udział właściwych organów krajowych	0,008	0,027	0,027	0,028	0,028	0,029	0,029
Finansowani e z opłat	0,094	0,611	0,737	0,885	0,902	0,920	0,939
Ogółem	0,110	0,664	0,792	0,940	0,959	0,978	0,997

Wszystkie tytuły – współfinansowanie

Zatrzymane współfinansowanie, począwszy od 2028 r., stanowi 50 % wkładu UE i 50 % wkładu właściwych organów krajowych w odniesieniu do wszystkich dodatkowych działań

wprowadzonych w ramach przedmiotowej inicjatywy, które są współfinansowane przez ESMA. Stawki te różnią się nieznacznie od stawek wynoszących odpowiednio 40 % i 60 %, zazwyczaj zatrzymywanych do celów współfinansowania na podstawie motywu 68 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w sprawie ustanowienia ESMA. Zmiana ta nie pociągnęłaby za sobą żadnych zmian w odniesieniu do sposobu obliczania wkładów w odniesieniu do działań wprowadzonych przed przedmiotową inicjatywą, które są współfinansowane przez ESMA (w dalszym ciągu byłyby one finansowane w 40 % z wkładu UE i w 60 % z wkładu właściwych organów krajowych), oraz w odniesieniu do sposobu, w jaki wkłady państw członkowskich są wnoszone zgodnie z ważeniem głosów⁵¹. Wynika to z faktu, że w świetle znacznego wzmocnienia mandatu ESMA i rosnącego ogólnounijnego charakteru jego obowiązków nadzorczych finansowanie jego działalności powinno dokładniej odzwierciedlać interes Unii, któremu służy jego praca. Wzmocnienie roli ESMA w zapewnianiu spójnego i skutecznego nadzoru na całym rynku wewnętrznym przynosi korzyści całej gospodarce Unii, w związku z czym właściwe jest, aby większa część powiązanych kosztów była pokrywana z budżetu UE, co zmniejszy presję wywieraną na właściwe organy krajowe, przy jednoczesnym zachowaniu zrównoważonego i proporcjonalnego mechanizmu podziału kosztów. Dostosowanie to ułatwia sprawiedliwszy podział wkładów finansowych, zwiększa przewidywalność budżetową dla państw członkowskich oraz wspiera skuteczne i odporne ramy nadzorcze, które są w stanie zapewnić właściwe funkcjonowanie i dalszą integrację unijnych rynków kapitałowych.

Założenia szczegółowe

Przedmiotowa inicjatywa ustawodawcza będzie miała wpływ na koszty ponoszone w związku ze zmianami wprowadzonymi (A) w celu zwiększenia konwergencji praktyk nadzorczych, (B) w celu zapewnienia ESMA bezpośrednich uprawnień nadzorczych, (C) zasobów na pokrycie kosztów pośrednich, (D) narzędzi informatycznych niezbędnych do bezpośredniego nadzoru i konwergencji praktyk nadzorczych, (E) w celu ustanowienia nowej niezależnej Rady Wykonawczej. Ponadto zbadano możliwości przegrupowania środków i korzyści pod względem efektywności (F).

Przegląd potrzeb kadrowych ESMA przy jego działaniu na pełnych obrotach (od 2031 r.):

	Bezpośredni nadzór i związane z nim działania na rzecz konwergencji	Inna konwergencja praktyk nadzorczych i DLT	Ogółem
	<i>finansowanie z opłat</i>	<i>współfinansowane</i>	
Rada Wykonawcza	5		5
CCP	47		47
CDPW	39		39

⁵¹ Zgodnie z motywem 68 ESMA powinien być odpowiednio finansowany i przynajmniej na początku środki na jego finansowanie powinny pochodzić w 40 % ze środków finansowych Unii, a w 60 % z wkładów państw członkowskich, wniesionych zgodnie z ważeniem głosów określonym w art. 3 ust. 3 Protokołu (nr 36) w sprawie postanowień przejściowych.

Systemy obrotu	104		104
CASP	158		158
Koordinacja zarządzania aktywami i nadzór transgraniczny	15	15	30
System pilotażowy DLT		7	7
Konwergencja nadzorczych praktyk		10	10
(*)	10	-10	-
Koszty pośrednie	76	4	80
Ogółem	454	26	480

(*) 10 EPC w obecnym wydziale ESMA zajmującym się konwergencją praktyk nadzorczych zostałyby przeniesionych do działalności finansowanej z opłat, co skompensowałoby dodatkowe 10 EPC utworzonych w ramach tego pakietu na rzecz konwergencji praktyk nadzorczych.

Ponadto Komisja uważa, że dodatkowe obowiązki sektorowe i horyzontalne ESMA wymagają dodatkowych zasobów. Aby zapewnić skuteczny nadzór polityczny, koordynację i egzekwowanie nowych ram nadzorczych, w Komisji potrzebnych będzie 4 urzędników AD. Każdy urzędnik wzmocniłby kluczowy obszar polityki, którego dotyczy przedmiotowa inicjatywa, taki jak: finanse cyfrowe, infrastruktura rynkowa, zarządzanie aktywami oraz nadzór i konwergencja. Pracownicy ci będą odpowiedzialni za bieżące monitorowanie rozszerzonych uprawnień ESMA, ocenę skutków nowych rozwiązań nadzorczych, zapewnienie spójności polityki we wszystkich sektorach oraz utrzymywanie zorganizowanej współpracy z ESMA, właściwymi organami krajowymi i zainteresowanymi stronami. Biorąc pod uwagę zakres i dogłębność techniczną reform, taki poziom zatrudnienia uznaje się za minimum niezbędne do zapewnienia ciągłości, terminowych działań następczych i skutecznego dostosowania zmian nadzorczych i legislacyjnych we wszystkich ramach rynków kapitałowych.

A. Zwiększona konwergencja praktyk nadzorczych

W obszarze zarządzania aktywami ESMA zapewni skoordynowane podejście do nadzoru nad dużymi transgranicznymi grupami zarządzania aktywami poprzez upoważnienie do przeprowadzania, wraz z właściwymi organami krajowymi, okresowych grupowych przeglądów podejścia nadzorczego wobec spółek zarządzania aktywami, co powinno wspierać zbieżny nadzór właściwych organów krajowych nad działalnością grup zarządzania aktywami. Mogłoby to potencjalnie obejmować operacje, zarządzanie, monitorowanie ryzyka lub strukturę korporacyjną największych podmiotów zarządzających aktywami. Oprócz tych okresowych przeglądów dużych grup podmiotów zarządzających aktywami koordynacja w ramach ESMA obejmowałaby bieżące monitorowanie ryzyka, stosowanie tablic wskaźników opartych na danych nadzorczych i wskaźnikach ryzyka w celu identyfikacji pojawiających się podatności na zagrożenia oraz, w razie potrzeby, wszczynanie dochodzeń

przez wspólne zespoły. Do celów tego nadzoru należy wybrać do 15 największych transgranicznych grup zarządzania aktywami. Dla każdej grupy należy zaplanować jeden EPC. Ogółem konieczne byłoby 15 EPC. Byłyby one współfinansowane przez UE i właściwe organy krajowe.

ESMA byłby aktywnie zaangażowany w płynne paszportowanie funduszy UCITS i AFI poprzez centralizację powiadomień, prowadzenie platform współpracy, a tym samym rozwiązywanie sporów między właściwymi organami krajowymi lub rozpatrywanie skarg zainteresowanych stron. ESMA wykonywałby uprawnienia w zakresie wiążącej mediacji. ESMA koordynowałby nadzór nad jednolitym rynkiem UCITS i AFI poprzez ustanowienie platform współpracy. ESMA: (i) ustala program takich platform współpracy; (ii) prowadzi regularne platformy współpracy, zarządza procesami oraz dzieli się odpowiednimi informacjami na temat specjalnego narzędzia informatycznego (platforma danych, dostępna dla właściwych organów krajowych) dla funduszy UCITS i AFI działających na jednolitym rynku; (iii) inicjuje platformy współpracy ad hoc na podstawie skarg składanych przez właściwe organy krajowe, uczestników rynku lub konsumentów; oraz (iv) ułatwia współpracę między właściwymi organami krajowymi w ramach platformy współpracy. Rada Wykonawcza i Rada Organów Nadzoru ESMA musiałyby odgrywać ważną rolę w tym zakresie. Na potrzeby tego nadzoru transgranicznego należy zaplanować 15 EPC. Po okresie przejściowym w 2028 r., w którym pięć EPC zostanie w pełni sfinansowanych przez UE w celu przygotowania tej funkcji, ESMA pokryłby koszty tych zadań z opłat mających zastosowanie do wydatków związanych z procedurami paszportowania.

We wniosku przewidziano również zmiany w horyzontalnych narzędziach konwergencji praktyk nadzorczych, które wzmocniłyby ich stosowanie i zachęcały do ich stosowania, a także ustanowienie nowych narzędzi. Oczekuje się, że ESMA będzie częściej stosować wiążącą mediację, wzajemne oceny i narzędzia przeciwdziałające naruszeniu prawa Unii. Ponadto nowe narzędzia, które dowiodły swojej skuteczności w prawodawstwie sektorowym, takie jak platformy współpracy, zostałyby włączone do zestawu narzędzi nadzorczych. Platformy współpracy o silnej roli ESMA ułatwiłyby koordynację i wymianę informacji między organami nadzoru państwa siedziby i państwa przyjmującego w odniesieniu do istotnej działalności transgranicznej. Na realizację tych zadań należy przewidzieć dodatkowe 10 EPC. Ponadto 10 istniejących EPC zostanie wewnętrznie przeniesionych do działań w zakresie konwergencji związanych z bezpośrednim nadzorem. Te EPC będą odtąd finansowane z opłat.

ESMA nadal odgrywa silną rolę w zakresie koordynacji rozporządzenia dotyczącego systemu pilotażowego DLT i będzie potrzebować większych zasobów, ponieważ podniesiono próg dla systemu pilotażowego. Doprowadzi to do tego, że więcej przedsiębiorstw będzie uczestniczyć w systemie pilotażowym, a ESMA będzie mieć więcej pracy. Ponadto ESMA będzie bezpośrednim organem nadzoru nad nowym rozproszonym modelem rozrachunku instrumentów finansowych („mechanizm rozrachunku”). W związku z tym dwa EPC obecnie przydzielone ESMA należy zwiększyć o dodatkowy personel, tak aby osiągnąć łącznie siedem EPC. Istnieje zatem potrzeba kontynuacji dwóch EPC przewidzianych dla tego obszaru w kontekście pierwotnego rozporządzenia dotyczącego systemu pilotażowego DLT oraz pięć dodatkowych EPC (dwa EPC, które przydzielono ESMA na lata 2022–2026 w celu wdrożenia rozporządzenia 2022/858 ustanawiającego system pilotażowy DLT,⁵² zostaną

⁵² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/858 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie systemu pilotażowego na potrzeby infrastruktur rynkowych opartych na technologii rozproszonego

przedłużone do 2027 r., a następnie, od 2028 r., ESMA otrzyma dodatkowe 5 EPC). Ponadto w celu współfinansowania dwóch EPC na potrzeby systemu pilotażowego DLT w 2027 r. zgodnie z obecnym standardowym modelem finansowania 60:40 (właściwe organy krajowe: UE) ESMA otrzyma 149 376 EUR wkładu Unii oprócz programowania finansowego na potrzeby finansowania w 2027 r.).

B. Bezpośrednie uprawnienia nadzorcze

Na wstępie warto przypomnieć, że podmioty podlegające bezpośredniemu nadzorowi ESMA uiszczają opłaty na rzecz ESMA (jednorazowe koszty rejestracji i koszty stałe bieżącego nadzoru). Dotyczy to obecnie agencji ratingowych, repozytoriów transakcji, repozytoriów sekurytyzacji, dostawców usług w zakresie udostępniania informacji itp.

Zgodnie z tym wnioskiem ustawodawczym ESMA będzie odpowiedzialny za bezpośredni nadzór nad dużymi transgranicznymi CCP (do około 8), CDPW (do około 14) i systemami obrotu (około 10 grup, co oznaczałoby 150–200 systemów obrotu). W odniesieniu do CASP ESMA powinien nadzorować wszystkich CASP (do 615) i stać się jedynym organem nadzoru tego sektora w UE.

Przeprowadziliśmy analizę w celu określenia niezbędnych wymogów kadrowych. Wysłaliśmy kwestionariusze do właściwych organów krajowych z zapytaniem o EPC przeznaczone na nadzór nad tymi sektorami. Przedstawione poniżej dane liczbowe w podziale na sektory opierają się na informacjach otrzymanych od właściwych organów krajowych, a także na wiedzy fachowej ESMA i własnych ocenach Komisji.

Obliczyliśmy, że aby zapewnić skuteczny nadzór nad największymi transgranicznymi grupami systemów obrotu, konieczne będzie utworzenie w ESMA 104 stanowisk w ekwiwalencie pełnego czasu pracy (EPC). Konsultacje z właściwymi organami krajowymi dotyczące potrzeb w zakresie ekwiwalentów pełnego czasu pracy, mające na celu nadzorowanie systemów obrotu, wykazały, że na każdy nadzorowany podmiot przypada średnio około dwóch EPC w 19 właściwych organach krajowych, które uczestniczyły w badaniu. Zakłada się, że ta liczba pracowników odzwierciedla średnie zasoby potrzebne na poziomie każdego operatora rynku. Zakres wniosku obejmuje około 30–40 operatorów, którzy zarządzają największymi systemami obrotu w Unii (trwające zmiany na rynku utrudniają uzyskanie dokładnych szacunków). Biorąc pod uwagę górną granicę proponowanego przedziału operatorów objętych zakresem oraz fakt, że ESMA otrzyma nowe kompetencje w zakresie nadzoru nad przestrzeganiem przez systemy obrotu wymogów organizacyjnych dotyczących nadzoru rynku, szacunki te koryguje się w górę do 2,5 EPC na operatora rynku. Cztery EPC uznaje się za niezbędne do pracy nad konwergencją praktyk nadzorczych w tym obszarze.

Systemy obrotu, które byłyby objęte nadzorem ESMA, zostały wybrane na podstawie ich znacznych udziałów w rynku oraz, w niektórych przypadkach, wymiaru unijnego/transgranicznego, co wymaga solidnej struktury nadzorczej. Ponieważ ESMA nie posiadał dotychczas żadnych uprawnień nadzorczych w odniesieniu do systemów obrotu, konieczne jest ustanowienie nowej struktury w celu ułatwienia skutecznego wykonywania tych obowiązków. Wnioskowany poziom zatrudnienia wynoszący 104 EPC uznaje się za niezbędny do zapewnienia ESMA możliwości odpowiedniego wykonywania nowych obowiązków nadzorczych i utrzymania oczekiwanych od niego wysokich standardów nadzoru.

---

rejstru, a także zmiany rozporządzeń (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 909/2014 oraz dyrektywy 2014/65/UE.

W odniesieniu do CCP ESMA przejąłby odpowiedzialność za bezpośredni nadzór nad maksymalnie 8 najważniejszymi CCP z UE. ESMA działałby jako ostateczny organ decyzyjny w kwestiach nadzorczych, zapewniając spójność i zbieżność między jurysdykcjami. Z danych, które otrzymaliśmy, wynika, że bezpośredni nadzór nad CCP wymagałby średnio sześciu EPC. Zastosowanie tego oszacowania do ośmiu CCP skutkuje łącznym zapotrzebowaniem na 48 EPC. Biorąc pod uwagę, że ESMA wykonuje już niektóre zadania związane z CCP, zwłaszcza w dziedzinie walidacji modeli, można osiągnąć pewien stopień efektywności, a szacunki można zmniejszyć o około 10 %. Cztery EPC uznaje się za niezbędne do pracy nad konwergencją praktyk nadzorczych w tym obszarze. W związku z tym zapotrzebowanie netto na dodatkowy personel do celów nadzoru nad CCP ocenia się na około 47 EPC.

Jeżeli chodzi o CDPW, ESMA sprawowałby bezpośredni nadzór nad CDPW należącymi do największych grup europejskich, które łącznie składają się z maksymalnie 14 CDPW. Do celów tej oceny CDPW należy ogólnie sklasyfikować zgodnie z ich znaczeniem systemowym i skalą działalności. Oczekuje się, że oba międzynarodowe CDPW będą wymagały szerszego zaangażowania organów nadzoru niż średnie lub małe CDPW. W związku z tym oszacowanie zasobów uwzględnia potrzebę proporcjonalności między różnymi rodzajami instytucji. W związku z tym zakłada się, że nadzór nad międzynarodowymi CDPW wymagałby po około sześć EPC, średnich CDPW – trzy EPC, a mniejszych CDPW – dwa EPC. Na tej podstawie łączne zasoby nadzorcze wymagane od 14 CDPW należących do głównych grup unijnych ocenia się na około 41 EPC.

Biorąc pod uwagę oczekiwaną synergii wynikającą ze struktury grupowej tych podmiotów, uzasadnione jest oczekiwanie, że zapotrzebowanie na EPC można zmniejszyć o około jedną czwartą. Oznaczałoby to, że dolna granica szacunków wynosiłaby około 31 EPC. Ponadto do realizacji zadań w zakresie współpracy i nadzoru związanych z platformą TARGET2-Securities wymagane byłyby 3–4 EPC. Cztery EPC uznaje się za niezbędne do pracy nad konwergencją praktyk nadzorczych w tym obszarze. Biorąc pod uwagę te czynniki łącznie, szacuje się, że ogólny wymóg dotyczący EPC na potrzeby bezpośredniego nadzoru nad CDPW wynosi 39 EPC.

Kryptoaktywa to nowy obszar, a właściwe organy krajowe dopiero budują swoje zdolności i wiedzę. W związku z tym nie można opierać się na obecnej praktyce. Do celów tej oceny należy ogólnie sklasyfikować CASP zgodnie z ich znaczeniem systemowym i skalą działalności. W związku z tym możemy pogrupować ich jako istotnych i nieistotnych CASP. W przypadku istotnych CASP należy przewidzieć 2,5 EPC/CASP, a w przypadku nieistotnych CASP – 5 CASP/EPC. Uznaje się, że do pracy nad konwergencją praktyk nadzorczych w tym obszarze niezbędny jest jeden EPC. Łącznie oznaczałoby to 158 EPC dla około 600 CASP.

C. Koszty pośrednie

Koszty pośrednie w zakresie wsparcia zasobów na poziomie agencji ESMA obejmują zasoby ludzkie, finanse, kwestie prawne, zarządzanie infrastrukturą, koordynację i wsparcie informatyczne. Zgodnie z systemem zarządzania kosztami działań ESMA 30 % zasobów przeznaczają się na usługi horyzontalne. Biorąc pod uwagę, że rozwijający się ESMA może opracować dalsze korzyści skali, w niniejszej ocenie skutków finansowych regulacji przyjęto, że koszty pośrednie w zakresie zasobów i wsparcia prawniczego stanowiłyby 20 % ogółu personelu.

D. Narzędzia informatyczne niezbędne do bezpośredniego nadzoru i konwergencji praktyk nadzorczych

Zasięg platformy danych nadzorczych w odniesieniu do CCP, CDPW i TV oraz w odniesieniu do wyznaczania i rejestracji systemów na podstawie rozporządzenia w sprawie ostateczności rozrachunku

Szacowany koszt: 8 mln EUR na rozwój i 3,7 mln EUR na roczne utrzymanie. W oparciu o rzeczywiste wykorzystanie w ramach wszystkich uprawnień nadzorczych platforma pokrywałaby do 80 % bezpośrednich potrzeb nadzorczych i do 20 % innych działań za pośrednictwem funkcji wspierających współpracę w zakresie dokumentów i powiadomień między organami Unii i państw członkowskich. W oparciu o podejście do finansowania przyjęte w odniesieniu do rozwoju systemów informatycznych UE sfinansowałaby 100 % kosztów rozwoju. Następnie część zamortyzowanych kosztów mająca zastosowanie do uprawnień do bezpośredniego nadzoru byłaby odzyskiwana z opłat. W oparciu o rachunek kosztów działań koszt utrzymania (i rozwoju) systemu (systemów) zostałby podzielony między opłaty pobierane od bezpośrednio nadzorowanych podmiotów z jednej strony oraz między UE i właściwe organy krajowe z drugiej strony za zadania inne niż związane z nadzorem bezpośrednim (przy czym ta część kosztów zostałaby podzielona równo między UE i właściwe organy krajowe).

W przepisach Unii ESMA posiada wiele uprawnień do opracowywania i utrzymywania baz danych i narzędzi służących do przekazywania i wymiany informacji nadzorczych oraz dostępu do nich. Aby zapewnić skuteczne opracowanie i utrzymanie tych systemów, uniknąć powielania inwestycji informatycznych oraz zapewnić dokładność i interoperacyjność danych, platforma danych nadzorczych powinna zintegrować istniejące bazy danych ESMA i powiązane narzędzia w ramach jednej architektury.

W związku z tym należy rozszerzyć platformę nadzorczą ESMA, pierwotnie zaprojektowaną w celu wspierania zadań nadzorczych na podstawie EMIR 3, tak aby obejmowała gromadzenie danych i zarządzanie nimi do celów nadzoru nad CDPW, CCP i TV oraz zapewniała dodatkowe zdolności wymagane na potrzeby rozporządzenia w sprawie ostateczności rozrachunku, w oparciu o tą zintegrowaną architekturę techniczną. Komisja szacuje, że połączenie zarządzania uprawnieniami nadzorczymi ESMA w ramach jednej platformy danych nadzorczych umożliwi skuteczniejsze rozwiązanie i skutkuje niższymi kosztami ogólnymi w porównaniu z indywidualnym opracowaniem odrębnych systemów na potrzeby nowych uprawnień nadzorczych.

Utrzymanie powinno obejmować pełne koszty funkcjonowania platformy, w tym wysokiej jakości wsparcie dla wszystkich zainteresowanych stron – pracowników Europejskich Urzędów Nadzoru i innych instytucji i organów Unii, właściwych organów i nadzorowanych podmiotów – a także operacje związane z systemem i bezpieczeństwem, konserwację naprawczą, zapobiegawczą i adaptacyjną, taką jak obowiązkowa modernizacja cyklu życia i bezpieczeństwa oraz stopniowe usprawnienia funkcjonalne. Powinno ono również obejmować infrastrukturę niezbędną do zapewnienia ciągłej dostępności i wydajności platformy, w szczególności wystarczającą zdolność obliczeniową i magazynową wymaganą do gromadzenia, przetwarzania i przechowywania zarówno nieustrukturyzowanych (np. dokumentów), jak i ustrukturyzowanych (np. ostrożnościowych) informacji wykorzystywanych do nadzorczych ocen ryzyka.

Wszystkie odpowiednie właściwe organy i podmioty powinny mieć dostęp do takiej platformy w celu uzyskania informacji związanych z ich zadaniami i obowiązkami. Podobnie podmioty podlegające wymogom odpowiednich rozporządzeń powinny mieć dostęp do przekazanych przez siebie informacji i dokumentacji oraz do wszelkiej skierowanej do nich dokumentacji. Platforma danych powinna być wykorzystywana do szybkiej i skutecznej wymiany jak największej ilości informacji i dokumentacji.

Centralny rejestr nadzoru rynku prowadzonego przez CASP

Szacowany koszt: 4,2 mln EUR na rozwój i 2,5 mln EUR na roczne utrzymanie. Koszty rozwoju zostaną pokryte przez UE i odzyskane w ciągu kolejnych pięciu lat poprzez zmniejszenie wkładu UE odpowiadającego zamortyzowanym kosztom infrastruktury informatycznej. Roczne koszty utrzymania będą w pełni finansowane z opłat.

Oczekuje się, że ESMA opracuje i będzie obsługiwać scentralizowany system danych i nadzoru rynku dla CASP w oparciu o trwające prace nad MIDAS (system analizy danych dotyczących integralności rynku). System ten służyłby jako ogólnoeuropejskie centrum danych na potrzeby gromadzenia, agregowania i analizy danych dotyczących transakcji i zleceń zgłaszanych przez CASP na podstawie rozporządzenia MiCA i powiązanych aktów wykonawczych. Jego głównym celem byłoby zwiększenie integralności rynku, wykrywanie nadużyć na rynku oraz wspieranie zarówno bezpośredniego, jak i pośredniego nadzoru nad rynkami kryptoaktywów.

System ten zintegrowałby przepływy danych regulacyjnych i rynkowych gromadzonych bezpośrednio od CASP, zapewniając spójny i zharmonizowany dostęp do danych w całej UE oraz umożliwiając terminową identyfikację potencjalnych zagrożeń. ESMA działałaby jako centralny ośrodek analityczny i monitorujący, odpowiedzialny za:

- gromadzenie i standaryzację danych od CASP i platform obrotu we wszystkich państwach członkowskich;
- stosowanie zaawansowanych algorytmów analizy danych i nadzoru w celu wykrywania podejrzanych lub stanowiących nadużycie zachowań handlowych, manipulacji cenami lub przypadków wykorzystywania informacji poufnych;
- sygnalizowanie potencjalnych problemów lub nieprawidłowości w zakresie prowadzenia dochodzeń i egzekwowania przepisów;
- dostarczanie zagregowanych informacji w celu wsparcia bezpośredniego nadzoru ESMA nad CASP oraz ułatwienie współpracy z właściwymi organami krajowymi.

Komisja szacuje, że obecny system opracowany przez ESMA na potrzeby monitorowania MiCA przez właściwe organy krajowe zostanie dostosowany do modelu scentralizowanego, a koszty będą proporcjonalne do liczby CASP, którzy mają zostać włączeni do systemu.

Utrzymanie powinno obejmować pełne koszty operacyjne funkcjonowania systemu, w tym wysokiej jakości wsparcie dla wszystkich zainteresowanych stron – pracowników Europejskich Urzędów Nadzoru i innych podmiotów unijnych, właściwych organów i nadzorowanych podmiotów – a także operacje związane z systemem i bezpieczeństwem, konserwację naprawczą, zapobiegawczą i adaptacyjną, taką jak obowiązkowa modernizacja cyklu życia i bezpieczeństwa oraz stopniową poprawę zdolności. Powinno ono również obejmować finansowanie niezbędnej infrastruktury, w tym wystarczającej zdolności obliczeniowej i magazynowej wymaganej do gromadzenia, przetwarzania i przechowywania nieustrukturyzowanych (np. dokumentów) i ustrukturyzowanych informacji (np. danych ostrożnościowych) wykorzystywanych do nadzorczych ocen ryzyka. System powinien zatem zapewniać ciągłą dostępność, integralność i bezpieczeństwo danych oraz wspierać skuteczne wykonywanie funkcji nadzorczych ESMA.

Platforma danych na potrzeby transgranicznych powiadomień o funduszach oraz interakcji między właściwymi organami krajowymi państwa macierzystego i państwa przyjmującego w sprawach transgranicznych

Szacowany koszt: 1 000 000 EUR na rozwój i 200 000 EUR na roczne utrzymanie. Koszty rozwoju zostaną pokryte przez UE i odzyskane w ciągu kolejnych pięciu lat poprzez

zmniejszenie wkładu UE odpowiadającego zamortyzowanym kosztom infrastruktury informatycznej. Roczne koszty utrzymania (oraz wszelkie koszty prac rozwojowych) będą w pełni finansowane z opłat.

Koszt ten odzwierciedla modernizację istniejącego rejestru w systemie ESAP, w którym obecnie przechowywane są informacje na temat transgranicznej działalności funduszy, w celu uwzględnienia dodatkowych informacji wymaganych do wspierania wzmocnionej współpracy w zakresie nadzoru na podstawie dyrektywy w sprawie ZAFI i ram prawnych UCITS, przy jednoczesnym utrzymaniu gromadzenia danych za pośrednictwem właściwych organów krajowych. Celem jest opracowanie systemu kompleksowej obsługi, który ograniczy potrzebę wielokrotnych dwustronnych wymian wymaganych obecnie między właściwymi organami macierzystego państwa członkowskiego i przyjmującego państwa członkowskiego a zainteresowanymi stronami w kontekście powiadamiania o transgranicznym wprowadzaniu funduszy do obrotu. System ten będzie służył jako centralny interfejs dla ESMA i 27 właściwych organów krajowych, zapewniając bezpieczny kanał dostępu do dokumentacji państwa macierzystego i państwa przyjmującego oraz informowania o etapach proceduralnych. Zapewni on funduszom i zarządzającym pojedynczy punkt dostępu do informacji dotyczących działalności transgranicznej w ujęciu bardziej ogólnym. Aby zapewnić te zdolności, system musi przechowywać i zapewniać funkcje składania wiarygodnych, zawsze aktualnych i sprawdzonych pod względem jakości dokumentów, w tym usługi tłumaczenia maszynowego przedkładanych dokumentów.

Platforma danych musi być stale aktualizowana, tak aby informacje były dokładne i wiarygodne oraz umożliwiały natychmiastowy dostęp zarówno właściwym organom krajowym, jak i zainteresowanym stronom.

Kluczowe funkcje obejmują:

- wzajemne powiązania między ESMA a wszystkimi 27 właściwymi organami krajowymi, zapewniające bezpieczną i terminową wymianę danych,
- automatyczne tłumaczenie na języki urzędowe Unii, wspierające bezpośrednią użyteczność we wszystkich państwach członkowskich,
- publiczny portal służący przejrzystości,
- interfejsy przyjazne dla użytkownika, zarówno w odniesieniu do informacji niepublicznych, jak i publicznych, służące do wymiany informacji, dostępu do nich i ich wyszukiwania w bezpieczny i skuteczny sposób.

Scentralizowane dane i analizy

Szacowany koszt: 15 mln EUR na rozwój i 4 mln EUR na roczne utrzymanie. UE pokryłaby 100 % kosztów rozwoju tej platformy w latach 2030 i 2031. W tym celu UE zwiększyłaby swój wkład, aby dalej finansować ten rozwój, dodając kwotę 8,2 mln EUR do kwoty, której oczekuje się na podstawie 50 % wkładu na rzecz ESMA na ten rozwój, zmniejszając tym samym wkład właściwych organów krajowych o tę samą kwotę. Roczne utrzymanie (i wszelkie dalsze zmiany) byłoby w równym stopniu współfinansowane przez UE i właściwe organy krajowe.

Inicjatywa ta przyczyni się do rozwoju narzędzi technologii nadzoru oraz do skutecznej wymiany informacji w UE w ramach wspólnej unijnej strategii w zakresie danych finansowych.

Finansowanie będzie wspierać stopniowe udoskonalanie systemów centralnych ESMA w celu zapewnienia wymienionych poniżej funkcji obejmujących wszystkie odpowiednie uprawnienia na mocy przepisów Unii:

- zapewnienie wspólnych narzędzi analizy rynku i nadzoru rynku we współpracy z właściwymi organami;
- umożliwienie terminowej wymiany spostrzeżeń nadzorczych z właściwymi organami; oraz
- ułatwienie bezpiecznego, znormalizowanego dostępu do danych i ich wymiany w obrębie unijnych ram nadzorczych.

Oczekuje się, że te wspólne rozwiązania przyniosą korzyści właściwym organom i wesprą spójne praktyki nadzorcze w Unii.

Tabela podsumowująca potrzeby w zakresie ICT (*)

	Jednorazowe koszty prac rozwojowych (2028–2029)	Jednorazowe koszty prac rozwojowych (2030–2031)	Roczne utrzymanie (2030–2034)	Roczne utrzymanie (2032–2034)
	<i>EUR</i>	<i>EUR</i>	<i>EUR</i>	<i>EUR</i>
Zasięg platformy danych nadzorczych w odniesieniu do CCP, CDPW, TV, SFR	8 000 000		3 700 000	
Centralny rejestr nadzoru rynku prowadzonego przez CASP	4 200 000		2 500 000	
Platforma danych na potrzeby transgranicznych powiadomień o środkach funduszach	1 000 000		200 000	
Scentralizowane dane i analizy		15 000 000		4 000 000
Ogółem	28 200 000		10 400 000	

(*) kwoty w cenach bieżących z 2025 r., nie uwzględniając inflacji

E. Nowa Rada Wykonawcza

Nowa Rada Wykonawcza składałaby się z przewodniczącego ESMA i pięciu niezależnych członków zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy, miałyby zróżnicowany skład oraz wnosiłaby różnego rodzaju wiedzę fachową w zakresie nadzoru (np. CCP, CDPW, systemy obrotu, podmioty zarządzające aktywami/fundusze, nadzór ostrożnościowy, banki centralne itp.). Członkowie powinni posiadać doświadczenie i zostać zatrudnieni jako pracownicy zatrudnieni na czas określony w grupie zaszeregowania AD 14. Dyrektor wykonawczy zostałby również zatrudniony na czas określony w grupie zaszeregowania AD 14. Rada Wykonawcza byłaby głównym organem decyzyjnym w zakresie bezpośrednich środków nadzoru i konwergencji praktyk nadzorczych ukierunkowanych na poszczególne podmioty. Rada Wykonawcza przejmie również zadania obecnego Zarządu. Rada Wykonawcza zacznie działać w połowie 2028 r. Zadania związane z bezpośrednim nadzorem byłyby finansowane z opłat, a zadania związane z konwergencją praktyk nadzorczych (do 10 % wszystkich zadań) byłyby współfinansowane z budżetu Unii i wkładów właściwych organów krajowych.

F. Przegrupowanie środków i korzyści pod względem efektywności

Możliwości przegrupowania środków są ograniczone, biorąc pod uwagę charakter i zakres przedmiotowej inicjatywy. Niemniej jednak przyrost wydajności został dogłębnie przeanalizowany w celu ograniczenia kosztów tam, gdzie jest to możliwe. Na przykład, jak wyjaśniono powyżej, przewiduje się korzyści skali w zakresie potrzebnych dodatkowych kosztów pośrednich.

Kluczową korzyścią pod względem efektywności jest to, że obecna zdolność ESMA do pobierania opłat byłaby w dużej mierze uzależniona od zwiększonej liczby podmiotów, od których pobierane byłyby opłaty. W szczególności nie uwzględniono żadnych konkretnych zmian informatycznych w odniesieniu do zarządzania opłatami, ponieważ oczekuje się, że ESMA będzie polegać na swoich obecnych systemach informatycznych w celu obsługi rozszerzonego zakresu stosowania.

Aby jeszcze bardziej obniżyć koszty ponoszone przez ESMA, dużą liczbę nowych EPC można wykorzystać jako pracowników kontraktowych, asystentów lub oddelegowanych ekspertów krajowych. Nie należy jednak zawyżać szacunków liczby oddelegowanych ekspertów krajowych. ESMA może doświadczyć trudności podczas rekrutacji takich ekspertów ze względu na koszty, jakie stanowiłoby to dla państw członkowskich i właściwych organów krajowych. Oprócz trudności związanych z ich dostępnością, w dziedzinie bezpośredniego nadzoru należy spodziewać się, że zapewnią oni kluczowe doświadczenie, gdy ESMA podejmie się tych zadań, jednak w dłuższej perspektywie po zakończeniu fazy rozruchu istotniejsze dla ESMA będzie zachowanie wiedzy eksperckiej wśród pracowników zatrudnionych na miejscu oraz poleganie w stosunkowo większym stopniu na pracownikach zatrudnionych na czas określony.

W poniższej tabeli przedstawiono orientacyjny podział personelu według wspomnianych kategorii.

	Bezpośredni nadzór i związane z nim działania na rzecz konwergencji	Inna konwergencja praktyk nadzorczych i DLT	Koszty pośrednie		Ogółem
Pracownicy tymczasowi (grupa zaszerogowania AD)	194		14	40	248
Asystenci	35		2	8	45
Pracownicy kontraktowi	112		5	25	142
Oddelegowani eksperci krajowi	36		1	7	45
Ogółem	378		22	80	480

Jednocześnie można oczekiwać pewnej redukcji kosztów we właściwych organach krajowych, gdy ESMA przejmie niektóre zadania nadzorcze, a właściwe organy krajowe zmniejszą lub przeniosą zdolności nadzorcze.